

നമോ തസ്തു ഭഗവതോ അരഹതോ സമ്മാസമ്ബുദ്ധസ്തു.

സുബോധാലങ്കാരടീകാ

ഗന്ധാരമ്ഭക്തമാ

യോ പാദനീരജവരോദരരാധിതേന [...രാദീകേന (ക)],
ലോകത്തയേന'വികലേന നിരാകുലേന;
വിത്താപയീ നിരൂപമേയുതമത്തനോ തം,
വന്ദേ മുനിന്ദമഭിവന്ദിയ വന്ദനീയം.

പത്തോ സപത്തവിജയോ ജയബോധിമുലേ,
സദ്ധമ്മരാജപദവിം യദനുഗൃഹേന;
സത്താപസത്ത [സത്തപ്പസത്ഥ (ക)] വിപുലാമലസഗ്ഗുണസ്തു,
സദ്ധമ്മസാരരതനസ്തു നമത്സു തസ്തു.

യോ ഭാജനത്തമഭിസമ്ഭുണി സഗ്ഗുണസ്തു,
തസ്താപി ധമ്മരതനസ്തു മഹാരഹസ്തു;
സമ്ഭാവിതം സസീരസാഹിതസന്നതേഹി,
സമ്ഭാവയാമി സീരസാ ഗണമുത്തമം തം.

യേ'നന്തതന്തരതനാകരമന്മനേന,
മന്മാ'ചലോല്ലസിതഞാണവരേന ലദ്ധാ;
സാരാ മതാതി സുഖിതാ സുഖയന്തി ചന്തേ,
തേ മേ ജയന്തി ഗുരവോ ഗുരവോ ഗുണേഹി.

൧. ദോസാവബോധ പഠമപരിച്ഛേദ

രതനത്തയപ്പണാമവണ്ണനാ

൧. മുനിന്ദവദനമ്ഭോജ-ഗബ്ഭസമ്ഭവസുന്ദരി;
സരണം പാണിനം വാണീ, മയ്ഹം പീണ്യതം മനം.

൧. അമായം ഗന്ധകാരോ ഗന്ധാരമ്ഭേ
പുഞ്ചപയോഗാനുബന്ധസഭാവസിദ്ധികവിഗുണോപേതാനം യതിപോതാനം
തദുപായന്തരവിരതാ
കമന്തരാപേതപരക്കമസമ്ഭവേനാധിഗതബൃസനസതമുപലബ്ധ
ദയാസഞ്ജാതരസരസഹദയതായ തദുപായഭൂതം ബന്ധലക്ഖണം
വിരചയിതുകാമോഭിമതസിദ്ധിനിമിത്തമത്തനോധിഗതസദ്ധമ്മദേവതാനുസ്സരണം
താവ ദസ്സേതുമാഹ “മുനിന്ദേ”ച്ചാദി. നനു “ബന്ധലക്ഖണം
വിരചയിതുകാമോ”തി വുത്തം, കിമേത്ഥ ലക്ഖണകരണേന
അഭിട്ഠലക്ഖണാപി ദിസ്സന്തി ബന്ധന്താതി? സച്ചം, തഥാപി തേ
ഘുണക്ഖരപ്പകാസാ തബ്ബിദുനം പയോഗാനുസാരിനോ വാ സിയും, പുഞ്ചേ
കതസത്ഥപരിചയാ വാ സിയുന്തി വിഞ്ഞ്ജേയം. വാണീ മയ്ഹം മനം
പീണ്യതന്തി സമ്ബന്ധോ. വാണീതി വാ സരസ്സത്യപരനാമയേയ്യാ കാചി

ദേവതാ, സാ സബ്ബാവദാതാ യമിച്ഛിതത്വസാധനപുണ്യരീകഗബ്ഭേ നിസീദതീതി ലോകവാദോ. വാണീതി പന

പച്ചുഹവിരഹേനാഭിമതസിദ്ധിനിബന്ധനേകതാണോ സമ്മാസമ്ബുദ്ധഭാസിയോ സദ്ധമ്മോ, തതോയേവായം ദേവതാ രൂപതേ. തത്വ സരസ്സതിയാ യമാ'സത്താ ജാതായ മനോസമ്പീണനന്തി ലോകോ, സദ്ധമ്മദേവതായ തു മനോപീണനം, തസ്സാ സബ്ബവജ്ജരഹിതായച്ചന്തനിമ്മലായ നിരന്തരത്വനേകതാണപ്പവത്തിയാ മനസോ സമ്പീണനം. തേന ച പസ്സദ്ധി, തായ പന സുഖം, തേനാപി സമാധി, സമാധിസമ്ഭവേന യമാഭൂതാവബോധസമ്ഭവതോ വിചിത്താനേകസദൃശത്വവിസേസാ പടിഭന്ത്യനായാസേന, തതോ ച യമിച്ഛിതസിദ്ധിനിപ്ഫത്തിതി വക്വുത്തിയാ തപ്പസാദമാസീസതി.

കിംവിസിട്ഠോച്ചാഹ “മുനിന്ദേ”ച്ചാദി. ഉഭോ ലോകേ മൂനാതി ജാനാതീതി മൂനി, ഇന്ദതി പരമിസ്സരിയം പവത്തേതി സബ്ബത്ഥാതി ഇന്ദോ, മൂനി ച സോ ഇന്ദോ ച, മൂനീനം ഇന്ദോതി വാ മൂനിന്ദോ, സമ്മാസമ്ബുദ്ധോ. തതോയം തസ്സ നിമിത്തകസത്താ. വിജ്ജമാനേസുപി പരിയായസദൃശത്വത്തേസു കവികാമിതസ്സത്വസ്സേകന്തവാചകത്തേനോ' ചിത്യസമ്പോസകോയം മൂനിന്ദസദോ, തമാ ഹി യോ ഉഭയലോകജാനനേന മൂനീനം പരമിസ്സരിയപുഗ്ഗലാനമ്പി പരമിസ്സരിയം വത്തേതി, സോ പരം പീണേതി ഹേതുഭാവേന'ത്രേ'ത്യ'ചിതമേവ, തമാ പദന്തരാനമ്പി ഓചിത്യം പോസേതി. തമാ ഹി താദിസസ്സ വദനാരവിന്ദോദരേ സമ്ഭവാ സുന്ദരീ, തതോയേവ പടിസരണം, തസ്മാ ച മനോ പീണേതീതി. തസ്സ വദനം, തമിവ മൂനിന്ദവദനം, അമ്ഭോജം. തമേവ വാ ലക്ഖിസംയോഗിതാദിസധമ്മേന'മ്ഭോജം, പദുമം. തസ്സ ഗബ്ഭോ. തത്വ സമ്ഭവേന പവത്തിയാ, ഉപ്പത്തിയാ വാ സുന്ദരീ നിരവജ്ജാ ദേവതാ. വാചാ പന ദോസലേസേനാപ'സമ്ഫുട്ഠാവ നിരവജ്ജാ, തമാ ച വക്ഖതി “ഗുണാലങ്കാരസംയുത്താ” [\[സുബോധാലങ്കാര ൧൪ ഗാഥാ\]](#) ഇച്ചാദി. തതോവായം സരണം പാണിനം സത്താനം പടിഭാനാദിഗുണവിസേസാവഹത്തമത്തേന പടിസരണഭൂതാ ദേവതാ. വാചാ പന സബ്ബപദുവനിവാദനേന സബ്ബഹിതസുഖസമ്പദാസമ്പാദനേച്ചന്തപടിസരണഭൂതാ. സഭാവനപുംസകത്താ ചേത്ഥ ന ലിങ്ഗപരിവത്തനം. മയ്ഹന്തി ഏകവചനേനത്തനോ നിരഭിമാനത'മാനേതി സജ്ജനമാചാരം. അഭിന്നപദസിലേസോ ചായം, സബ്ബത്ഥേവാവീകതസദൃശ്യോഗതോ. സിലേസോ ചായം വക്വുത്തിയാ സബ്ബത്ഥ സിരിം പോസേതി. തമാ ച വക്ഖതി “വക്വുത്തിസു പോസേതി, സിലേസോ തു സിരിം പര”ന്തി [\[സുബോധാലങ്കാര ൧൨൨ ഗാഥാ\]](#). അയമേത്ഥ സങ്ഖേപേന നയേന അത്ഥവണ്ണനാ. വിത്ഥാരനയേന പന നാനപ്പകാരേനത്ഥോ സംവണ്ണേതും സക്കാ. തമാ സതി ഗന്ഥഗാരവോപി സിയാതി പകാരോയമേവബ്ഭുപഗതോ.

൧. സുപരിസുദ്ധബുദ്ധിഗോചരപരമവിചിത്രഗന്ഥകാരകോയമാചരിയ- സങ്ഖരക്ഖിതമഹാസാമിപാദോ സപിടകത്തയസബ്ബസത്ഥപാരാവതരനേന സഞ്ജാതാനപ്പകപീതിസുഖമനുഭവം പടിപത്തിപടിവേധസാസനദ്വയസ്സ പരിയത്തിമൂലകത്താ യേന കേനചി പരിയായേന തസ്സാ പരിയത്തിയാ അത്ഥാവബോധേന “അപ്പേവ നാമ സാധുജനം പരിതോസേയ്യ”മിതി തദധിഗമോപായഭൂതമിദം പകരണമാരഭന്തോ ഗന്ഥാരമ്ഭേ ഇട്ഠദേവതായ പണാമകരണം സതാചാരാനുരക്ഖണത്ഥം [\[സദാചാരാനുരക്ഖണത്ഥം \(ക°\)\]](#), വിസേസതോ അഭിമതഗന്ഥസ്സാനന്തരായേന പരിസമത്തിയാ ച കാരണമിതി ഇട്ഠദേവതാനുസ്സരണം, ഗന്ഥന്തരാരമ്ഭപടിക്ഖേപകജനപടിബാഹനപുബ്ബകാനി

അഭിധാനാഭിയേയകരണപ്പകാരപയോജനാനി ച ദസ്സേന്തോ “മുനിദവദനമ്ഭോജ... പേ... പരിസ്സമോ”തി ഗാമത്തയമാഹ. ഏതഥ പാമഗാമായ ഇട്ഠഭവതാസഞ്ചാതരതനത്തയപ്പണാമോ ദസ്സിതോ, ദുതിയഗാമായ ആരമ്ഭപടിക്പേപകജനാ നിസേധിതാ, തതിയഗാമായ അഭിധാനാദികം ദസ്സിതം. തഥാ ഹി ലോകുത്തരയമ്മനിസ്സിതപരിയത്തിസഞ്ചാതസഞ്ചുത്തുഭാരതിയാ മനോസമ്പീണനാസീസനാപദേസേന അത്തനോ നിസ്സേസധമ്മരതനേ പസാദോ പകാസിതോ. സോ പന ധമ്മപ്പസാദോ തദവിനാഭാവതോ ബുദ്ധസഞ്ചേസുപി സിദ്ധോതി രതനത്തയവിസയം പണാമം വകവുത്തിയാ ദസ്സേതി. സോ ഹി അത്ഥതോ പണാമക്രിയാഭിനിപ്ഫാദികാ കൂസലചേതനാ. ഏതഥ ഫലം ഹേട്ഠാ വുത്തമേവ.

പുന സന്തേസു രാമസമ്മാദ്യലങ്കാരേസു പിട്ഠപിസനം വിയ ഹോതീദം അലങ്കാരകരണന്തി വദന്താ വിരുദ്ധവാദിനോ രാമസമ്മാദീനമത്ഥിഭാവം ഉബ്ഭാവേതാ [\[അഭ്യുപഗമേതാ \(ക°\)\]](#) തേ സുദ്ധമാഗധികാ ന വളഞ്ജേന്തിതി ഇമിനാ പടിസിദ്ധാ. നിരാകരണഫലഞ്ഹി ഗന്മസ്സ നിദോസഭാവോവ. അപിച സദാലങ്കാരഅത്ഥാലങ്കാരദീപകേന അലങ്കാരസദേന ഗന്മസരീരസഞ്ചാതസഞ്ചിനോ സഞ്ചാതസഞ്ചാതഅഭിധാനഞ്ച അലങ്കാരസദസ്സ സദാലങ്കാരാദ്യഭിയേയഞ്ച സുദ്ധമാഗധികത്തം വതാ അലങ്കാരസദസ്സ വിസേസനഭൂതഅനുരൂപസദോപാദാനേന ബുദ്ധവചനസ്സ ഉപയോഗത്തം മാഗധികവോഹാരേന ഭവതീതി ഗമ്യമാനത്താ കരണപ്പകാരഞ്ച അലങ്കാരഗന്മപ്പവത്തിയാ അത്ഥാലങ്കാരാദിനിസ്സിതത്താ ഇമിനാ അലങ്കാരസദേനേവ അലങ്കാരസഞ്ചരണസഞ്ചാതപ്പയോജനഞ്ച ദസ്സേതി.

സത്ഥപ്പയോജനാനം സാധ്യസാധനലക്ഖണോ സമ്ബന്ധോ പന സമ്ബന്ധസ്സ നിസ്സയഭൂതസത്ഥപ്പയോജനാനം ദസ്സനേനേവ തന്നിസ്സിതത്താ സയമ്പി വുത്തോ ഹോതി. വുത്തം ഹി-

“സത്ഥം പയോജനഞ്ചേവ, ഉഭോ സമ്ബന്ധനിസ്സയാ;
വുത്താ തംവുത്തിയായേവ, വുത്തോ തന്നിസ്സിതോപി സോ”തി.

തസ്സേതോ- സമ്ബന്ധനിസ്സയാ സമ്ബന്ധസ്സ ആധാരഭൂതാ സത്ഥം, പയോജനഞ്ച ഉഭോ വുത്താ, തംവുത്തിയായേവ തേസം ഉഭിനം കമനേനേവ തന്നിസ്സിതോ തേ നിസ്സായ പവത്തോ സോപി സമ്ബന്ധോ വുത്തോ ഭവതീതി.

ഏതഥ അഭിധാനകമനം വോഹാരസുഖത്ഥം, അഭിയേയ്യാദികമനം പന തേഹി യുത്താനംയേവ ഗന്മാനം സുബുദ്ധിപുഞ്ചകാദീനം ഉപാദേയുത്തഞ്ച തബ്ബിപരീതാനം ഉമ്മത്തകവചനാദിനമിവഅനുപാദേയുത്തഞ്ച പകാസനത്ഥന്തി വേദിതബ്ബം. വുത്തഞ്ഹി -

“സമ്ബന്ധാനുഗുണോപായം [\[സമ്ബന്ധ്യനുഗുണോപായം \(ക°\)\]](#),
പുരിസത്ഥാഭിധായകം;
വീമംസാധിഗതം [\[വീമംസാധികതം \(സീ°\)\]](#) വാക്യ-മതോനധിഗതം [\[... നധികതം \(സീ°\)\]](#) പര”ന്തി.

തസ്സേതോ- സമ്ബന്ധാനുഗുണോപായം സാധിയസാധനലക്ഖണസമ്ബന്ധസ്സ നിസ്സയഭൂതവാച്ചവാചകാനം സമ്ബന്ധിഭൂതാനം

അഞ്ഞമഞ്ഞാനുരൂപഗുണപരിജാനനേ കാരണഭൂതം പുരിസത്മാഭിധായകം
ചതുബ്വിധധമ്മഅത്ഥകാമമോക്ഖസഞ്ചാതാനം പുരിസത്മാനം വാചകഭൂതം
വാക്യം “ഏകാഖ്യാതോ പദച്ചയോ, സിയാ വാക്യം സകാരകോ”തി
[\[അഭിധാനപ്പദീപികാ ചുറ്റ ഗാഥാ\]](#)

വുത്തലക്ഖണമജ്ജന്ധപതിതവാക്യസമുദായോപേതം മഹാവക്യസരൂപസത്ഥം
വീമംസാധിഗതം ഞാണഗതിലക്ഖണഉപപരിക്ഖായ അധിഗതം അധിപ്പേതം,
അതോ പരം വുത്തലക്ഖണസത്ഥതോ അഞ്ഞം അനധിഗതം നാധിപ്പേതത്തി. ഇദം
പന്നേത്ഥ ഗാഥാനം നിക്ഖേപപ്പയോജനം.

ലോകേ പദുമഗബ്ഭേ വസന്തിയാ സബ്ബുണ്ഡവലായ യമിച്ഛിതത്ഥസാധികായ
സരസ്സതീനാമികായ ദേവതായ “വാണീ”തി വോഹാരതോ ഇമിനാ അത്ഥേന
യോജേത്വാ അഭിന്നപദസിലേസാലങ്കാരവസേന വുത്തത്താ പദത്ഥോ ഏവം
വേദിതബ്ബോ - മുനിന്ദസ്സ സോഭാസുഗന്ധാദിഗുണയോഗതോ മുഖസദിസസ്സ, നോ
ചേ മുഖസഞ്ചാതഅമ്ഭോജസ്സ ഗബ്ഭേ ഉദരേ സമ്ഭവേന പവത്തിയാ
ഉപ്പത്തിയാ വാ സുന്ദരീ നിദ്രോസാ, സോഭനാ വാ പാണിനം സരണം
അതോയേവ അഹിതാപനയനഹിതാവഹത്ഥേന സബ്ബസത്താനം പടിസ്സരണഭൂതാ
വാണീ യഥാവുത്തഗുണോപേതാ സരസ്സതീദേവതാ, നോ ചേ സബ്ബുത്തുഭാരതീതി
വുത്തസദ്ധമ്മരതനം മയ്ഹം മനം ഗന്ഥവിരചനേ ബ്യാവടസ്സ മേ ചിത്തം
പിണ്ഡതം അഭിമതത്ഥസമ്പാദനേന പിണ്ഡതുതി.

ഉഭയലോകജാനനതോ മുനി ച സോ ഇന്ദ്രഭാവപവത്തനതോ ഇന്ദ്രോ ചേതി
കമ്മധാരയേന വാ, അഗാരിയമുനിഅനഗാരിയമുനിസേഖമുനിഅസേഖമുനീനം
ചതുന്നം പഞ്ചമോ ഹുത്വാ ഇന്ദ്രോതി ഛരട്ഠിതപ്പുരിസേന വാ മുനിന്ദോ.
ദേവതാപക്ഖേ വദനമിവ വദനത്തി അമ്ഭോജേ, സദ്ധമ്മപക്ഖേ അമ്ഭോജമിവ
അമ്ഭോജത്തി വദനേ ച ഉപചാരേന ഗഹിതേ കമ്മധാരയോ. മുനിന്ദസ്സ
വദനമ്ഭോജമിതി ച, തസ്സ ഗബ്ഭോതി ച, തസ്ഥിം സമ്ഭവോതി ച, തേന
സുന്ദരീതി ച വാക്യം. വാണിയാ വിസേസനത്തേപി ഏകന്തനപുംസകത്താ
സരണസദസ്സ ന ലിങ്ഗപരിവത്തനഭാവോ. പാണിനത്തി രസ്സത്തം, ദീഘസ്സ
ബ്ബഭിചാരത്താ. മയ്ഹന്തി ഏകവചനേന അത്തനോ സാധുഗുണോദയകാരണം
നിരതിമാനതം ദീപേതി. സന്തേസുപി അഞ്ഞേസു ജിനപരിയായേസു
മുനിന്ദസദോ

ഇട്ഠമനോസസീണനഅമ്ഭോജതുല്യതാസുന്ദരിത്തസരണത്തസഞ്ചാതാനം
അത്ഥന്തരാനം ഓചിത്യം പോസേതീതി പയുത്തോ. തഥാ ഹി താദിസസ്സ മുഖം
അമ്ഭോജതുല്യം, തസ്ഥിം മുഖോദരേ സമ്ഭവാ സുന്ദരീ, തതോയേവ പാണിനം
സരണം. തസ്ഥായേവ മനോസസീണനേ പടുത്തം സുബ്ബുത്തമിതി ഓചിത്യം
ഹോതി. ലോകേ പത്ഥമിദമോചിത്യമാദരണീയം ഹോതി. തസ്ഥിന്ഹി
ഉത്തമകവയോയേവ ഉപദേസകാതി. വുത്തഞ്ഹി -

“ഓചിത്യം നാമ വിന്തേയ്യം, ലോകേ വിഖ്യാതമാദരാ;
തത്ഥോപദേസപ്പഭവാ, സുജനാ കവിപുണ്ഡവാ”തി [\[സുബ്ബോധാലങ്കാര
ചുറ്റ ഗാഥാ\]](#).

നിമിത്തവണ്ണനാ

൨. രാമസമ്മാദ്യലങ്കാരാ, സന്തി സന്തോ പുരാതനാ;
തഥാപി തു വളഞ്ജേന്തി, സുദ്ധമാഗധികാ ന തേ.

൨. അഥേവമഭിഗതാമിതസിദ്ധിസമ്പദാപാദനേകചതുരപരമിട്ഠഭേവതാ-
ഭാവരൂപിതസദ്ധമ്മരതനസ്സോ' പദസ്സിതനിപച്ചകാരേണ ഇട്ഠഭേവതാപൂജം
ദസ്സേതാ "നനു ബന്ധലക്ഖണമത്ഥിയേവ പുബ്ബകം, തസ്സമാ കിമന്നേന
പിട്ഠപിസന്നേനേ"തി
ലക്ഖണന്തരാമദ്ഭപടിക്ഖേപകജനപടിബാഹനപുബ്ബകമഭിയേയ്യപ്പയോജന-
സമ്ബന്ധേ ദസ്സേതുമാഹ "രാമസമ്മേ"ച്ചാദി. രാമസമ്മാദീനം രാമസമ്മപഭൂതിനം
പുബ്ബാചരിയാനം, രാമസമ്മാദയോ വാ തംസമ്ബന്ധതോ. ഭവതി ഹി
തംസമ്ബന്ധതോ തബ്ബോഹാരോ യമാ കിഞ്ചിപി വേജ്ജസത്ഥം
"ബിമ്ബിസാരോ"തി. അലങ്കാരാ ഭൂസാവിസേസാ, ബന്ധാലങ്കാരപടിപാദകത്ഥേന
അലങ്കാരഖ്യാ ഗന്ഥവിസേസാ വാ. സന്തോ സോഭനാ. ദേപി പുരാ പുബ്ബകാലേ
ഭവാ പുരാതനാ, പോരാണികാ. ഉഭോപി സന്തി. യജ്ജപി സംവിജ്ജന്തി.
തമാപി തൂതി നിപാതസമുദായോയം വിസേസാഭിധാനാരമ്ഭേ. ഏവം
സന്തേപിതി അത്ഥോ. സുദ്ധമാഗധികാതി മഗധേസു ഭവാ, തത്ഥ വിദിതാ വാ
മഗധാ, സദാ. തേ ഏതേസം സന്തി, തേസു വാ നിയുത്താതി മാഗധികാ. സുദ്ധാ
ച സക്കടാഭിഭാസികാലുസിയാഭാവേന വിസുദ്ധാ, അസമ്മിസ്സാ വാ
അപരിചിതത്താ തേ മാഗധികാ ചാതി സുദ്ധമാഗധികാ, യതിപോതാ. തേ
യമാവുത്തേ അലങ്കാരേ ആഭരണവിസേസേ ന വളഞ്ജേന്തി, പസാധനവിസേസേ
നാനുഭവന്തി. ഗന്ഥവിസേസേ പന ഉഗ്ഗഹണധാരണാഭിവാസേന അത്തന്നോ
സുദ്ധമാഗധികത്താ, രാമസമ്മാദീനഞ്ച സക്കടാഭിഭാവതോതി അയമേത്ഥ
സദുത്ഥോ. ഭാവത്ഥലേസോപേത്ഥ പരിപൂരതി, തമാവിധപതീതിയോഗതോ.
സുദ്ധമാഗധികാ അത്തന്നോ പരിസുദ്ധഭാവേന പുബ്ബേ സോഭനാപി തേ
അലങ്കാരാ ഇദാനി മലഗ്ഗഹിതഭാവപ്പത്താ "കിം തേഹി മലഗ്ഗഹിതേഹി
അമ്ഹാഭിസാനം സുദ്ധസത്താന"തി ന വളഞ്ജേന്തിതി.

"പതീയമാനം പന കിഞ്ചി വത്ഥു,
അത്ഥേവ വാണീസു മഹാകവീനം;
യം തം പസിദ്ധാവയവാതിരിത്ത-
മാഭാതി ലാവണ്യമിവങ്ഗനാസു"തി.

ഹി വുത്തം.

൨. സന്തോ വിത്തൂഹി പസത്ഥത്താ സോഭനാ പുരാതനാ
പുബ്ബകാലസമ്ഭൂതാ രാമസമ്മാദ്യലങ്കാരാ രാമസമ്മാദീഹി ആചരിയേഹി
വിരചിതത്താ, തേസം തംസമ്ബന്ധതോ തബ്ബോഹാരസദിസനാമത്താ വാ
രാമസമ്മാദയോ നാമ അലങ്കാരാ കിസ്ഥിഞ്ചി വേജ്ജസത്ഥേ "ബിമ്ബിസാരോ"തി
വോഹാരോ വിധ. അലങ്കാരാ ഭൂസാവിസേസാ, അലങ്കാരത്തപടിപാദനതോ
അലങ്കാരനാമികാ ഗന്ഥവിസേസാ വാ സന്തി കിഞ്ചാപി വിജ്ജന്തി, തമാപി തു
ഏവം സന്തേപി സുദ്ധമാഗധികാ സക്കടപാകതാദീസു അത്തഭാസാസു
പരിചയാഭാവതോ കേവലമാഗധികാ തേ രാമസമ്മാദികേ അലങ്കാരേ ന
വളഞ്ജേന്തി പസാധനവസേന, ഉഗ്ഗഹണധാരണാഭിവാസേന ന സേവന്തി.
മഗധേസു ഭവാ, തേസു വാ വിദിതാ മഗധാ, സദാ. തേ ഏതേസം അത്ഥി,
തേസു നിയുത്താതി വാ മാഗധികാ. സുദ്ധസദ്ദോ മഗധവിസേസനോ,
മാഗധികവിസേസനോ വാ ഹോതി. സദാനം താദിസപതീതിവിസേസയോഗതോ
ഭാവത്ഥലേസോപി ഇധ ദിപ്പതി. തമാ ഹി സുദ്ധമാഗധികാ അത്തന്നോ
സുദ്ധത്താ തേസം വിന്യാസേന സോഭനത്തേ സതിപി ഭാസായ പുരാതനത്താ
അപരിസുദ്ധോതി അവമത്തേനാനാ ന വളഞ്ജേന്തിതി. വത്തിച്ഛിതസ്സത്ഥസ്സ

ഉപത്ഥമ്ഭകഭൂതോ ഭാവത്ഥലേസോപി മഹാകവീനം വചനേസുയേവ ലബ്ഭതിതി ദട്ഠഞ്ചോ. വൃത്തം ഹി-

“പതീയമാനം പന കിഞ്ചി വത്സു,
അത്ഥേവ വാണീസു മഹാകവീനം;
യം തം പസിദ്ധാവയവാതിരിത്ത-
മാഭാതി ലാവണ്യമിവങ്ഗനാസു”തി.

തസ്സത്ഥോ - മഹാകവീനം പൂജിതകവീനം വാണീസു വചനവിസേസേസു പതീയമാനം ഗമ്മമാനം യം കിഞ്ചി വത്സു യോ കോചി അത്ഥലേസോ അത്ഥേവ അത്ഥി ഏവ, തം വത്സു അങ്ഗനാസു വനിതാസു പസിദ്ധാവയവാതിരിത്തം ഹത്ഥപാദാദിപാകസരീരാവയവതോ അധികം ലാവണ്യമിവ മനോഗോചരീഭൂതസുന്ദരത്വം വിയ പസിദ്ധാവയവാതിരിത്തം പകാസസദ്ഭാവയവതോ അധികം ഹൃത്യാ ആഭാതി ദിപ്തീതി.

അഭിധാനാദിവണ്ണനാ

൩. തേനാപി നാമ തോസേയ്യ-മേതേ'ലങ്കാരവജ്ജിതേ;
അനുരൂപേനാ'ലങ്കാരേ-നേ'സമേസോ പരിസ്സമോ.

൩. തേനേച്ചാദി. യേന തേ അലങ്കാരേ ന വളഞ്ജേന്തി, തേന കാരണേന അലങ്കാരവജ്ജിതേ ആഭരണേഹി, ഗന്ധവിസേസേഹി വാ രഹിതേ, അലങ്കാരാ വാ യഥാവൃത്തവജ്ജിതാ യേഹി തേ, ഏതേ യതിപോതേ ഏസം യതിപോതാനം അനുരൂപേന ഇദാനി വിരചിയമാനത്താഭിനവഭാവതോ, ദസബലവദനകമലമജ്ജ്യാവാസിതഭാസിതവിരചിതഭാവതോ ച അനുച്ഛവികേന അലങ്കാരേന ആഭരണേന, അലങ്കാരസത്ഥേന വാ തോസേയ്യം അപിനാമ യമിച്ഛിതപസാധനവസേന, സവനധാരണാദിവസേന വാ വളഞ്ജേനേന സന്തുട്ഠേ കരേയ്യം അപ്പേവ നാമ യന്നുനാതി ഏസോ പരിസ്സമോ അയം അമ്ഹാകം താദിസസന്തുട്ഠിജനകാലങ്കാരപകരണപ്പയോഗോ.

അലങ്കാരോന്തി അത്തഭാവമനേനാതി അലങ്കാരോ, ആഭരണം ഹാരകേയുരാദി. അലങ്കാരോന്തി ബന്ധസരീരമനേനാതി അലങ്കാരോതിമിനാ പന അലങ്കാരസദ്ദേന പസാദാദയോ സദ്ഭാലങ്കാരാ, സഭാവവൃത്യാദയോ ച അത്ഥാലങ്കാരാ നാനപ്പകാരാ സങ്ഗഹിതാ, യേഹി സദ്ദത്ഥസങ്ഖാതം ബന്ധസരീരം സോഭതേ, യഥാ ഹി പുരിസസരീരേ ഹാരകേയുരാദ്യലങ്കാരോ നൃസ്യതേ, യേന സോഭതേ, തഥാ ബന്ധസരീരേപി സദ്ഭാലങ്കാരാ, അത്ഥാലങ്കാരാ ച നിക്ഖിപീയന്തി, യതോ സോഭതേ. തേനേവ വക്ഖതി “തം തു പാപേന്തുലങ്കാരാ, വിന്ദനീയതരത്തന”ന്തി [\[സുബോധാലങ്കാര ൯ ഗാഥാ\]](#) ച, “അത്ഥാലങ്കാരസഹിതേ”ച്ചാദികഞ്ച [\[സുബോധാലങ്കാര ൧൩൪ ഗാഥാ\]](#).

അലങ്കാരവിധാനഭാവേന തു ബന്ധസരീരവി തദത്ഥിയാ അലങ്കാരോ, തഥാ തപ്പടിപാദകം സുബോധാലങ്കാരനാമയേയ്യസത്ഥം അലങ്കരപടിപാദകത്തേന മങ്ഗലസുത്തന്തി വിയ. വക്ഖതി ഹി “ഗന്മോപി കവിവാചാന- മലങ്കാരപ്പകാസകോ” [\[സുബോധാലങ്കാര ൧൨ ഗാഥാ\]](#) ചാദി. അത്ര ഉച്ചതേ -

“മുഖ്യോലങ്കാരസദ്ഭാവം, സദ്ദത്ഥാലങ്കരിസ്സിതോ;
സാമത്ഥിയാ ത്വധിട്ഠാനേ, തഥാ സത്ഥേപി തബ്ബതീ”തി.

അന്നേസ്സാഭിയേയ്യാദീനി വുച്ചന്തി. അഭിയീയതേ ഇതി അഭിയേയ്യം, സമുദിതേന സത്ഥേന വചനീയത്ഥോ. സോ ച സരീരാലങ്കാരവിഭാഗകപ്പനായ തേസം പടിപാദനം. സുബോധാലങ്കാരേന ഹി തേ പടിപാദീയന്തി. യേന ച യോ പടിപാദീയതി, തസ്സായമത്ഥോ ഭവതീതി അഭിയേയ്യസത്ഥോപി. ദസ്സിതമേവ തു സരീരാലങ്കാരസഞ്ചരണം പയോജനം, തം നിസ്സായ സുബോധാലങ്കാരപ്പവത്തിതോ. യസ്സ ഹി യമുദിസ്സ പവത്തി ഹോതി, തം തസ്സ പയോജനം, തം പന കവിത്തകിത്തിപസിദ്ധാദിലക്ഖണം, പരമ്പരായ തദത്ഥതായ സുബോധാലങ്കാരസഞ്ചരണസ്സ. സത്ഥപയോജനാനം, സാധിയസാധനലക്ഖണോ സമ്ബന്ധോ തു നിസ്സയപദസ്സിനാ ദസ്സിതോയേവ. യഥാഹ -

“സത്ഥം പയോജനഞ്ചേവ, ഉഭോ സമ്ബന്ധനിസ്സയാ;
വുത്താതംവുത്തിയായേവ, വുത്തോ തന്നിസ്സിതോപി സോ”തി.

അഭിയേയ്യാദികഥനഞ്ച തംസമഞ്ചീസ്സേവ ച
വീമംസാവിസേസസമഞ്ചീനമുപാദീയമാനത്താ, അഞ്ഞാദിസസ്സ പന
ഉമ്മത്തകവചനാദിനോ വിയ ഹേയുത്താ. വുത്തഞ്ചേതം -

“സമ്ബന്ധാനുഗുണോപായം, പുരിസത്ഥാഭിധായകം;
വീമംസാധിഗതം വാക്യ-മതോനധിഗതം പര”ന്തി.

വാക്യന്തി ചേത്ഥ വാക്യലക്ഖണോപേതമന്തരവാക്യസന്നിചയം
മഹാവാക്യസരൂപം സത്ഥമേവാധിപ്പേതം.

൩. യേന തേ തേ അലങ്കാരേന വളഞ്ജേന്തി, തേന കാരണേന
അലങ്കാരവജ്ജിതേ ആഭരണവിസേസേഹി, ഗന്ഥവിസേസേഹി വാ വജ്ജിതേ,
തേ വിരഹിതേ യേഹി ഏതേ സുദ്ധമാഗധികേ ഏസം സുദ്ധമാഗധികാനം
അനുരൂപേന അഭിനവഭാവതോ മാഗധികസരൂപം അനുഗതരൂപേന,
ദസബലഭാസിതവിരചിതത്താ വാ അനുകൂലേന അലങ്കാരേന
ആഭരണവിസേസേന, ഗന്ഥവിസേസേന വാ തോസേയ്യം
അലങ്കാരവളഞ്ചാപനേന, ഗന്ഥവിസേസേ [\[ഗന്ഥവിസയേ \(ക\)\]](#)
ഉഗ്ഗഹണധാരണാദികാരാപനേന വാ സന്തുട്ഠേ കരേയ്യം അപിനാമ യംനൂന
സുന്ദരമിതി, ഏസോ പരിസ്സമോ അയം മമ അലങ്കാരപകരണപ്പയോഗോ.
അപിനാമാതി ഏത്ഥ ഇതിസദ്ദോ ഗമ്യമാനോ.

അലങ്കാരേഹി വജ്ജിതാ, അലങ്കാരാ വജ്ജിതാ യേഹി വാതി ച. രൂപസ്സ
അനു അനുരൂപം, രൂപം അനുഗതം അനുരൂപം വാ, തേന അനുരൂപേന.
അലങ്കാരോന്തി അത്തഭാവമനേനേതി അലങ്കാരോ, ഹാരകേയൂരാദി
ആഭരണപക്ഖേ, ഗന്ഥപക്ഖേ തു അലങ്കാരോന്തി ബന്ധസരീരമനേനേതി
അലങ്കാരോ. ഇമിനാ മുഖ്യഭാവേന പസാദാദിസദ്ദാലങ്കാരാ ച
സഭാവവുത്യാദിഅത്ഥാലങ്കാരാ ച പവുച്ചന്തി. അമുഖ്യതോ പന ഇമേസം
ദിന്നം അലങ്കാരാനമധിട്ഠാനഭൂതബന്ധസരീരവി, തഥാ
മഞ്ചലസുത്തരതനസുത്താദിവോഹാരോ വിയ അലങ്കാരപകാസകം “സമ്മാ
ബുജ്ജന്തി ദിപ്പകാരാ അലങ്കാരാ അന്നേന”തി ഇമിനാ അത്ഥേന
ലദ്ധസുബോധാലങ്കാരവരണാമയേയ്യസത്ഥവി വുച്ചന്തി. വുത്തമിദമേവ -

“മുഖ്യോലങ്കാരസദ്യോയം, സദൃശാലങ്കൃതിസ്തിതോ;
സാമത്രിയാ ത്വധിട്ഠാനേ, തമാ സത്ഥേപി തബ്ബതീ”തി.

ഏതഥ സാമത്രിയം നാമ തദാധാരതപ്പടിപാദകത്തവോഹാരതോ
തദായേയുതപ്പടിപാദനീയം ന ഭവതി ചേ, അന്തം കിം ഭവതിതി
അന്തമാനുപപത്തിലക്ഖണമേവാതി.

൪. യേശം ന സഞ്ചിതാ പഞ്ഠാ-നേകസത്ഥന്തരോചിതാ;
സമ്മോഹബ്ഭാഹതാവേ’തേ, നാവബ്ബജ്ജന്തന്തി കിഞ്ചിപി.

൫. കിം തേഹി പാദസുസ്സൂസാ, യേശം നത്ഥി ഗുരുനീ’ഹ [\[ഗുരുനീഹ \(ക\)\]](#);
യേ തപ്പാദരജോകിണ്ണാ, തേ’വ സാധുവിവേകിനോ.

൪-൫. ഏവം
ലക്ഖണാരമ്ഭപടിക്ഖേപകജനപടിബാഹനപുബ്ബകമഭിയേയ്യാദികം ദസ്സേതാ
ഇദാനി സത്ഥതോവ സബ്ബത്ഥ ഗുണദോസവിവേചനം. അതോയേവ വുച്ചതി -

“സബ്ബത്ഥ സത്ഥതോയേവ, ഗുണദോസവിവേചനം;
യം കരോതി വിനാ സത്ഥം, സാഹസം കിമതോധിക”ന്തി.

തസ്മാ ഗുണദോസവിഭാഗവിചാരണം നാമ തബ്ബിദൂനംയേവ,
നാസത്ഥന്തൂനം പുരിസപസൂനം. തമാ ചാഹ -

“ഗുണദോസമസത്ഥന്തൂ, ജനോ വിഭജതേ കഥം;
അധികാരോ കിമന്ധസ്സ, രൂപഭേദോപലധിയ”ന്തി [\[കാബ്യാദാസ ൧.൮\]](#).

യേനേവം, തേനേത്ഥ ഗുണദോസദസ്സനേ
പസന്നാനേകസത്ഥചക്ഖുയേവാധിഗതോ, നഞ്ഞോ
തബ്ബിപരീതോത്യന്വയബ്ബതിരേകവസേന ദസ്സേന്തോ
“യേശ”ന്തിആദിഗാമാദയമാഹ. തത്ഥ യേശന്തി അനിയമുദ്ദേസോ, യേഹീതി
അത്ഥോ. യേഹി ന സഞ്ചിതാ ന രാസികതാ, നാനാസന്താനവുത്തിനീപി
ഏകത്തനയേന ഏകസ്ഥിം സന്താനേ ന വാസിതാ നപരിഭാവിതാതി വുത്തം
ഹോതി. കാ സാ? പഞ്ഠാ ഹേയ്യാപാദേയുവിവേകരൂപാ. കീദിസിതി ആഹ
“അനേകസത്ഥന്തരോചിതാ”തി. അനേകസ്ഥിം
തിപിടകതക്കബ്ബാകരണാലങ്കാരസത്ഥാദികേ സത്ഥന്തരേ ഉചിതാ
സവന്യാരണാദിവസേന പരിചിതാ സായം പഞ്ഠാ യേശം ന സഞ്ചിതാതി
പകതം. ഏതേതി യഥാഉദ്ദിട്ഠാനം നിയമവചനം. സമ്മോഹബ്ഭാഹതാതി
യഥാവുത്തായാതിസയവതിയാ പഞ്ഠായാഭാവതോ ബലപ്പത്തേന മോഹേന
അബ്ഭാഹതാ വിസേസേന പഹതാ, ഏവസദ്ദിതാ ഹോന്തിതി അധിപ്പായോ.
യതോ ഏവം, തസ്മാപി കിഞ്ചിപി ഹേയ്യാപാദേയുരൂപം യം കിഞ്ചിദേവ
അട്ഠാനാനിയോജകതാദിസഗുരുപാദസുസ്സൂസാനിസ്സയപടിലധവിവേകപഞ്ഠാതി-
സയാലാഭേന നാവബ്ബജ്ജന്തന്തി, ന ജാനന്തിത്യത്ഥോ. യതോ
ആലസിയാദിദോസലേസപരിഗ്ഗഹോപി സതതാചരിയസേവനവസേന
സിരോവികിണ്ണതാദിസഗുരുപാദപങ്കജമ്ബുജപരായണോ ചിരേനപി കാലേന
നാനാവിധസത്ഥന്തരകതപരിചയബലേന പപ്പോതി താദിസം പഞ്ഠാവേയത്തിയം.
തേനേവാഹ ഭഗവാ -

“നിഹീയതി പുരിസോ നിഹീനസേവി,
ന ച ഹായേമ കദാചി തുല്യസേവി;
സേട്ഠമുപനമം ഉദേതി വിപ്പം,
തസ്മാ’ത്തനോ ഉത്തരിതരം ഭജേമാ”തി [അ° നി° ന.൨൬].

തതോ ഏതാദിസോ പഞ്ഞവായേവേതമ ഗുണഭോസവിഭാഗവിവേചനേ
അധികാരി, നഞ്ഞോ തബ്ബിപരീതോ പുരിസപസൂതി അയമേത്ഥാധിപ്പായോ.
രുള്ഹോ അത്ഥവിസേസോ. തേനാഹ “കിം തേഹി പാദസുസ്സൂസാ, യേസം നത്ഥി
ഗുരുനിഹാ”തി. ഇഹാതി ഇമസ്ഥിം ലോകേ യേസം ജനാനം ഗുരുനം കാതബ്ബാ
പാദസുസ്സൂസാ പാദപരിചരിയാ നത്ഥി, തേഹി ജനേഹി യമാവുത്തനയേന
പഞ്ഞാവേയത്തിയരസാനഭിഞ്ഞേഹി കിം പയോജനം, ലേസമത്തമ്പി നത്ഥി,
അനധിഗതായേവേതമ ഏതേതി അധിപ്പായോ. ഇദാനി ബൃതിരേകമുഖേന ആഹ
“യേ”തിആദി. യേ പുബ്ബേ കതപുഞ്ഞതാദിസമ്പത്തിസമ്പന്നാ തപ്പാദരജേഹി
തേസം ഗുരുനം പാദധൂലീഹി ഓകിണ്ണാ ഓനദ്ധാ ഗവച്ഛിതാ, തേവ സാധു
യമാവുത്തനയേന പഞ്ഞാവേയത്തിയേന അഭിഞ്ഞാതാ സജ്ജനാ ഏവ
വിവേകിനോ

ഹേയ്യോപാദേയഗുണഭോസവിഭാഗനിയമനപഞ്ഞാസമ്പത്തിസമങ്ഗിനോ ഹോന്തി,
തേയേവേതമ ഗുണഭോസവിവേചനേ അധിഗതാതി അധിപ്പായോ. സാ ചായം
ഗുരുപാദസുസ്സൂസാ വിസിട്ഠാദരേന കരണീയാതി വങ്കവുത്തിയാ തദഭ്യാസേ
സാധുജനേ നിയോജേതി.

൪-൭. യേ സകലസത്ഥപരിചിതത്താണപാടവാ യദി ഭോസമാരോപയന്തി,
തേസം തദോസനിരാകരണം വിനാ പദേസാവബോധനമത്തേന പണ്ഡിതമാനീനം
വചനസ്സാഗുരുകരണം വങ്കവുത്തിയാ ദസ്സേന്തോ ച തംഭാരേണേവ അത്തനോ
അനഞ്ഞസാധാരണഗുരുഗാരവതം സാധുജനേഹി പരമാദരേന സമ്പാദേതബ്ബമിതി
ദസ്സേതും “യേസം...പേ...കിനോ”തി ഗാമാദയമാഹ. അനേകസത്ഥാനം
തിപിടകതക്കബ്ബാകരണാദീനം അനേകേസം ഗന്മാനം അന്തരേ
തത്ഥത്ഥസങ്ഖാതഅബ്ഭന്തരേ ഉചിതാ സവനഉഗ്ഗഹണധാരണാദിവസേന
പരിചിതാ പഞ്ഞാ സുതമയാ പഞ്ഞാ യേസം യേഹി ന സഞ്ചിതാ,
ദിന്നമേകക്ഖണേ പവത്തിയാഭാവേപി ഉപചിതസമുഹഭാവതോ,
പുബ്ബകാലികപഞ്ഞായ അപരകാലികപഞ്ഞായ
അനന്തരആസേവനാദിപച്ചയലാഭതോ അവത്ഥബാഹുല്ല്യപവത്തിതോ വാ
സഞ്ചിതബ്ബാപി ന രാസികതാ. ഏതേ ഹുദിസപഞ്ഞാപാടവരഹിതാ ഇമേ
സമ്മോഹബ്ഭാഹതാ പഞ്ഞാപാടവാഭാവതോ ബലപ്പത്തേന മോഹേന
വിസേസേന പഹതാ ഏവ കിഞ്ചിപി ഹേയ്യോപാദേയം നാവബുജ്ജന്തന്തി. ന
ഏകേ അനേകേതി ച, തേ ച തേ സത്ഥാ ചേതി ച, തേസമന്തരമിതി ച,
തസ്ഥിം ഉചിതാതി ച സമ്മോഹേന അബ്ഭാഹതാതി ച വിഗ്ഗഹോ. തേന
വുത്തം-

“ഗുണഭോസമസത്ഥത്തു, ജനോ വിഭജതേ കഥം;
അധികാരോ കിമന്ധസ്സ, രൂപഭേദോപലദ്ധിയ”ന്തി [കാബ്യാദാസ ൧.൮].

തസ്സത്ഥോ - അസത്ഥത്തു ജനോ ഗുണഭോസം കഥം വിഭജതേ. തഥാ ഹി
രൂപഭേദോപലദ്ധിയം നീലപീതാദിരൂപവിസേസാവബോധനേ അന്ധസ്സ
അധികാരോ അഭിമുഖകരണം കിം ഹോതി, ന ഭവത്യേവ, തസ്മാ

അനേകസത്മന്തരഗതസുപ്തസന്നപത്താചക്വുനാ ഏവ ഗുണഭോസവിവേചനം ഭവതി, തദഭാവേ ന ഭവത്യേവ. ഇദമേവ വുച്യതേ-

“സബ്രതം സത്മതോയേവ, ഗുണഭോസവിവേചനം;
യം കരോതി വിനാ സത്മം, സാഹസം കിമതോധിക”ന്തി.

തസ്സത്ഥോ - സബ്രതം ഗുണഭോസവിവേചനം സത്മതോയേവ ഹോതി, സത്മം വിനാ സത്ഥോചിതതാദിസപത്തം വിനാ യം കരോതി ഗുണാഗുണവിഭാഗം കരോതി, യം കരണം അത്ഥി, അതോധികം സാഹസം കിം ആസും കിരിയാ അനുപപരിക്ഖനകിരിയാ നത്ഥേവ.

ഇഹ ഇമസ്ഥിം ലോകേ യേസം അകതപുഞ്ഞാനം ജനാനം ഗുരുനം

“പിയോ ഗരു ഭാവനീയോ,
വത്താ ച വചനക്ഖമോ;
ഗമ്ഭീരഞ്ച കഥം കത്താ,
നോ ചാ’ട്ഠാനേ നിയോജകോ”തി [അം നിം ൧.൩൭].

നിദ്ദിട്ഠഗുണോപേതാനം ആചരിയാനം കാതഞ്ചാ പാദസുസ്സുസാ പാദപരിചരിയാ നത്ഥി, തേഹി കിം പയോജനം. യേ കതപുഞ്ഞാ ജനാ തപ്പാദരജോകിണ്ണാ തേസം ഗുരുനം പാദരജേഹി ഗവച്ഛിതാ, തേവ സാധു ജനാ ഏവ വിവേകീനോ കല്യാണമിത്തഗുരുപാസനാഹി അധിഗതവിസിട്ഠവിവേകബുദ്ധിനോ ഭവന്തി, തേ ഏവ വിവേകം ജാനന്തിതി ഭാവോ. സോതുമിച്ഛാ സുസ്സുസാ, തം നിസ്സായ കത്തഞ്ചപാദപരിചരിയാപി തദത്ഥിയാ സുസ്സുസാ നാമ ഹോതി. പാദേസു സുസ്സുസാതി ച, തേസം പാദാതി ച, തേസു രജാനീതി ച, തേഹി ഓകിണ്ണാതി ച വിഗ്ഗഹോ. സിസ്സാനം സകലാഭിബുദ്ധിയാ ഗുരുപടിബദ്ധത്താ അത്തനോ ഗുണതോ അധികതരായേവ സേവിതഞ്ചാ. വുത്തഞ്ജഹി ഭഗവതാ -

“നിഹീയതി പുരിസോ നിഹീനസേവി,
ന ച ഹായേഥ കദാചി തുല്യസേവി;
സേട്ഠമുപനമം ഉദേതി വിപ്പം,
തസ്ഥാ’ത്തനോ ഉത്തരിതരം ഭജേമാ”തി [അം നിം ൩.൨൬].

൬. കബ്ബനാടകനിക്ഖിത്ത-നേത്തചിത്താ കവിജ്ജനാ;
യംകിഞ്ചി രചയന്തേ’തം, ന വിമ്ഹയകരം പരം.

൭. തേയേ’വ പടിഭാവന്തോ, സോ’വ ബന്ധോ സവിമ്ഹയോ;
യേന തോസേന്തി വിഞ്ഞുയേ, തത്ഥാപ്യ’വിഹിതാദരാ.

൬-൭. ഏവമേത്ഥാനപയബ്ധതിരേകവസേനാധിഗതേ ദസ്സേത്ഥാ ഇദാനി “കിം അമ്ഹാകം കബ്ബനാടകപരിചയാഭാവേരചനാവിസേസാഭിയോഗോപജനിതപരിസ്സമേനാ”തി ഓലീനവുത്തിനോ സോതുജനേ സമുസ്സാഹേതി “കബ്ബനാടകാ”തിആദിനാ. കവിപ്പയോഗസഞ്ചാരോ ബന്ധോവ കവിനോ ഇദന്തി കബ്ബം. മുത്തകാദിവാക്യസ്വമുത്തികാദ്യവയവസഭാവാ അന്തരവാക്യസമുദായസമ്പന്നം വുത്തജാതിഭേദഭിന്നം പജമയം ഗജമയം പജഗജമയം ചമ്പുനാമകഞ്ച,

മഹാവാക്യരൂപം മഹാകബ്ബഞ്ച, തം പന മഹാകബ്ബം സഗ്ഗേഹി സഗ്ഗനാമകേഹി പരിച്ഛേദവിസേസേഹി ബന്ധ്യതേ കരീയതീതി സഗ്ഗബന്ധോതി പവുച്ചതി. തസ്സ തു ലക്ഖണം “സഗ്ഗബന്ധസ്സ മുഖം ഇട്ഠാസീസനം സിയാ പണാമോ വാ ബന്ധസമ്ബന്ധിനോ കസ്സചി അത്ഥസ്സ നിദദേസോ വാ”തിആദിനാ അനേകയാ വണ്ണേന്തി. തം യഥാ?

“സഗ്ഗബന്ധോ മഹാകബ്ബ-മുച്ചതേ ത്വസ്സ ലക്ഖണം;
പണാമോ വത്ഥുനിദദേസോ, ആസീസാപി ച തമ്മുഖം.

ഇതിഹാസകമുബ്ഭൂതം, സന്തസന്നിസ്സയമ്പി വാ;
ചതുവഗ്ഗഫലായത്തം, ചതുരോദാത്തനായകം.

പുരണ്ണവുതുസേലിന്ദു-സവിതുദയവണ്ണനം;
ഉയ്യാനസലിലക്കിളാ, മധുപാനരതുസ്സവം.

വിപ്പലമ്ഭവിവാഹേഹി, കുമാരോദയവഡ്ഢിഹി;
മന്തദുതപ്പയാനാജി-നായകാഭ്യുദയേഹിപി.

അലങ്കരമസംഖിത്ത-രസഭാവനിരന്തരം;
നാതിവിത്ഥിണ്ണസഗ്ഗേഹി, പിയവുത്തസുസന്ധിഭി.

സബ്ബത്ഥ ഭിന്നസഗ്ഗന്തേ-ഹുപേതം ലോകരഞ്ജകം;
കബ്ബം കപ്പന്തരട്ഠായി, ജായതേ സാധലങ്കരീ”തി [\[കാബ്യാദാസ ൧.൧൪ - ൧൯ ഗാഥാ\]](#).

തത്ഥ ഇതിഹാസകമുബ്ഭൂതന്തി പുരാവുത്തകമാസന്നിസ്സയം.
സന്തസന്നിസ്സയന്തി ഇതരസോഭനാധികരണഗുണരാജചരിതാദിനിസ്സയം വാ.
ചതുവഗ്ഗഫലായത്തന്തി ധമ്മാദിചതുവഗ്ഗഫലായത്തം. ധമ്മോ നാമ
അബ്ഭൂദയനിബ്ബാനഹേതുക്കോ. അത്ഥോ നാമ വിജ്ജാഭുമ്യാദീനം
യമാഞ്ഞായമജ്ജനം, അജ്ജിതാനഞ്ച രക്ഖണം. കാമോ നാമ നിരയോ വിസയോ
പയോഗോ. മോക്ഖോ നാമ സബ്ബസംസാരദുക്ഖനിവത്തി.
ചതുരോദാത്തനായകന്തി ഉസ്സാഹസത്തിമന്തസത്തിപഭൂസത്തിയോഗേന ചതുരോ
കുസലോ ചാഗാതിസയാദിയോഗേന ഉദാത്തോ ഉദാരോ നായകോ വിപക്ഖോ,
പടിപക്ഖോ ച യത്ഥ, തം. മധു നാമ സുരാ. വിപ്പലമ്ഭോ വിരഹോ. മന്തോ
നീതിവേദിഹി സഹ കാരീയനിച്ഛയോ. ദുതോ സന്ധാനപ്പവത്തോ പുരിസോ.
പയാനം സങ്ഗാമാദിനിമിത്തഗമനം. ആജി സന്ധ്യാഭാവേ വിഗ്ഗഹോ.
അസങ്ഖത്തരസഭാവനിരന്തരന്തി അസംഖിത്താ ബഹുത്താ രസാ
സിങ്ഗാരവീരാദയോ, ഭാവാ രതിഉസ്സാഹാദയോ, തേഹി നിരന്തരം പത്ഥം.
പിയവുത്തസുസന്ധിഭിതി പിയാനി സുതിസുഭഗാനി വുത്താനി ഇന്ദ്രവജിരാദീനി
അഞ്ഞമഞ്ഞസമ്ബന്ധസംസഗ്ഗതായ സോഭനോ സന്ധി അഞ്ഞമഞ്ഞസങ്ഗഹാ
യേസം സഗ്ഗാനം, തേഹിതി.

പുനപി യഥാവുത്തേസു അങ്ഗേസു നഗരവണ്ണനാദീസു കിഞ്ച യഥാസമ്ഭവം
മധുപാനാദിരഹിതമ്പി തത്തൂനം മനോ രഞ്ജേതി ഉപാദിയതേവ സബ്ഭിതി
ദസ്സേതുമാഹ-

“കബ്ബം ന ദുസ്സതങ്ഗേഹി, ന്യൂനമപ്യുത്ര കേഹിചി;

ബന്ധൻഗസമ്പദാ തഞ്ഞു, കാമമാരാധയന്തി ചേ"തി [\[കാബ്യാദാസ ൧.൨൦\]](#).

പുനപി -

“ഗുണതോ പഠമം വത്യാ, നായകം തേന സത്തുനോ;
നിരാകരണമിച്ഛേസ, മഗ്ഗോ പകതിസുന്ദരോ.

വംസവീരസുതാദിനി, വണ്ണയിത്യാ രിപുസ്സപി;
തജ്ജയാ നായകുക്കംസ-കഥനഞ്ച സുഖേതി നോ"തി [\[കാബ്യാദാസ ൧.൨൧
൨൨ ഗാഥാ\]](#) ആഹു.

സബ്ബബേതം സദ്ധമ്മാമതരസപാനസരസഹദയാനം
സമ്ഫപ്ലാപവിപുലവിസപ്പവേസോപദൂതകബ്ബനാടകപരമ്മുഖാനം
സതതചരിതസഞ്ചരിതരതനഭാജനാനം സപ്പുരിസാനം കിം
ഹദയവേദോപജനിതപരിസ്തമേനേതി തദനുരൂപമേവോപദസ്സിതന്തി.

നാടകം നാമ ഭരതാദിനാട്യസമേ നാനപ്പകാരനിരൂപിതരൂപം കപ്പം,
തംലക്ഖണൈകദേശഭൂതലക്ഖണാനി പകരണാദിനി നവ രൂപകാനി. നാടികാ ച
ഏതേവാവരുമ്ഭന്തി. കബ്ബഞ്ച നാടകഞ്ച, തേസു നിക്ഖിത്തം റപിതം നേത്തഞ്ച
ചിത്തഞ്ച യേഹീതി വിഗൃഹോ. കേ തേ? കവിനോ. തത്ത്വ
നിക്ഖിത്തനേത്തചിത്തവചനേന സുതസ്സ ചിത്തനഞ്ച ഊഹാപോഹമുഖേന
യമുഗൃഹിതനിയാമം, അവിപരീതത്വനിച്ഛയനം, നിച്ഛിതസ്സ ഭാവനാ,
നിരന്തരാഭിയോഗോ ച ദസ്സിതോ. കബ്ബനാടകവചനേന സുതം, ചിന്തിതം,
ഭാവിതഞ്ച ദസ്സിതം. സുതേ ദസ്സിതേ തന്നിസ്സയം സുതമയണാണവി ദസ്സിതമേവ
സിയാതി. “കബ്ബനാടകനിക്ഖിത്തനേത്തചിത്താ”തി ഇമിനാ
സുതചിന്താഭാവനാനുക്കമേന സമ്പാദിതപണ്ണാപാടവാൻ കബ്ബരചനായ
സാമത്ഥിയം ദസ്സേതി. ഹോതി ഹി താദിസാനം തംസുതാദി ബന്ധനകാരണം.
വുത്തഞ്ഹി -

“സാഭാവികീ ച പടിഭാ,
സുതഞ്ച ബഹു നിമ്മലം;
അമന്ദോ ചാഭിയോഗോയം,
ഹേതു ഹോതിഹ ബന്ധനേ”തി [\[കാബ്യാദാസ ൧.൧൦൩ ഗാഥാ\]](#).

യംകിഞ്ചിതി അത്തനോ ചിത്താരുജ്ജഹം യംകിഞ്ചി ബന്ധജാതം. ഇമിനാ പന
അനിയമവചനേന അത്തനോ തത്ത്വ ആദരാഭാവം ദീപേതി. രചയന്തി കരോന്തി.
ഏതം തേഹി രചിതം ബന്ധജാതം പരം അച്ചന്തമേവ വിമ്ഹയകരം ന
ഹോതി, താദിസോപായസമ്പത്തിസമ്പന്നസ്സ ഉപേയസമ്പത്തിസബ്ഭാവതോ
അനച്ഛരിയമേവാതി അധിപ്പായോ. തത്ത്വ തേസു കബ്ബനാടകേസു
രചനാവിസേസഏകന്തോപായഭൂതേസു അവിഹിതാദരാഅപി സുതാദിവസേന
അകതാദരാപി യേ സപ്പുരിസാ പണ്ണവന്തോ യേന ബന്ധവിസേസേന വിഞ്ചു
ഗുണദോസവിദുനോ സത്ത്വത്തുനോ പണ്ഡിതജനേ തോസേന്തി പീണേന്തി.
തോസേന്തിയേവ ഹി തേ താദിസേ സാഭാവികീപടിഭാവിരഹേപി
ഏതാദിസേസു അത്ഥേസു സുതചിന്താഭാവനാവസേന വായമന്താ. വുത്തഞ്ഹി

“ന വിജ്ഞതീ യജ്ഞപി പുബ്ബവാസനാ-
ഗുണാനുബന്ധി പടിഭാനമബ്ഭുതം;
സുതേന വാചു’സ്സഹന്നേനുപാസിതാ,
ധുവം കരോത്യേവ കമപ്യനുഗൃഹ”ന്തി [\[കാബ്യാദാസ ൧.൧൦൪ ഗാഥാ\]](#).

പടിഭാവനോ ഹേയ്യോപാദേയ്യപരിച്ഛേദലക്ഖണപത്തായ പത്തവനോ
നാമ, തേയേവ സപ്പുരിസാ. സവിമ്ഹയോ “കീദിസായം,
താദിസോപായന്തരരഹിതാനന്വി ഏതാദിസോ ബന്ധോ സിയാ”തി വിമ്ഹയേന
സഹ വത്തമാനോപി. സോവ ബന്ധോ തമേവ ബന്ധനം
താദിസോപായസമ്പത്തിവിരഹേനോപേയ്യസമ്പത്തിയാ സബ്ഭാവതോ,
നാഞ്ഞോതി.

൬-൭. ഇദാനി കബ്ബനാടകേസു അപരിചിതാനമമ്ഹാകം
ഗന്മരചനാസഭാവാവബോധോവ കുതോതി ഓസക്കന്തേ
“കബ്ബനാടകാ”ദിഗാഥാദയേന സമുസ്സാഹേതി. കബ്ബനാടകനിക്ഖിത്തനേത്തചിത്താ
കബ്ബനാടകേസു സുതാനുലോകനചിത്താഭാവനാവസേന റപിതനേത്തചിത്താ
കവിജ്ഞാ കബ്ബകാരകാ യംകിഞ്ചി അത്തനോ അഭിമതം രചയന്തി കരോന്തി,
ഏതം ബന്ധനം പരം അതിസയേന ന വിമ്ഹയകരം അച്ഛരിയകരം ന ഹോതി,
നിരന്തരാഭിയോഗതോ സിദ്ധോപായമൂലപത്താസമ്പദായ
ഉപേയ്യഭൂതഗന്മസബ്ബരണം ഭവത്യേവാതി അധിപ്പായോ. കവിനോ ഇദം
കബ്ബന്തി ച, നടകസ്സ ഇദം നാടകം, നച്ചഗീതാദി. ഇധ പന
തപ്പടിപാദകകമാപകാസകഗന്മോ നാടകം നാമ. കബ്ബഞ്ച നാടകഞ്ചാതി ച,
കബ്ബനാടകേസു നിക്ഖിത്തം നേത്തചിത്തം യേഹീതി ച വിഗ്ഗഹോ. യേ ജനാ
തത്ത്വ തേസു കബ്ബനാടകേസു അവിഹിതാദരാപി സവനധാരണാദിവസേന
അകതസമ്ഭമാ ഏവ വിത്തു യേന ഗന്മരചനാവിസേസേന തോസേന്തി
പിണേന്തി, തേയേവ പടിഭാവനോ പടിഭാനസബ്ബാതപത്തവനോ ഭവന്തി.
സോവ ബന്ധോ സവിമ്ഹയോ അഞ്ഞേസം ഉപ്പജ്ജമാനവിമ്ഹയേന സഹിതോ.
പടിഭാ ഏതേസം അത്ഥീതി ച, സഹ വിമ്ഹയേന വത്തതീതി ച,
അവിഹിതോ ആദരോ യേഹീതി ച വിഗ്ഗഹോ.
ബാഹിരസത്ഥാഭിയോഗാഭാവേപി പുബ്ബവാസനാഭാവേപി ഇഹ
നിരന്തരാഭിയോഗം കരോന്തോ താദിസസാമത്ഥിയം സായേതീതി വുത്തം
ഹോതി. വുത്തഞ്ഹി -

“ന വിജ്ഞതീ യജ്ഞപി പുബ്ബവാസനാ-
ഗുണാനുബന്ധി പടിഭാനമബ്ഭുതം;
സുതേന വാചു’സ്സഹന്നേനുപാസിതാ,
ധുവം കരോത്യേവ കമപ്യനുഗൃഹ”ന്തി [\[കാബ്യാദാസ ൧.൧൦൪ ഗാഥാ\]](#).

തസ്സത്ഥോ - യദി പുബ്ബവാസനാഗുണാനുബന്ധീ അതീതജാതിയാ
പരിചയവാസനാഗുണസ്സ അനുബലപ്പദാനവസേന അനുബന്ധോ യസ്സത്ഥി,
താദിസം അബ്ഭുതം പടിഭാനം ന വിജ്ഞതിപി, തഥാപി സുതേന സവന്നേന
ഉസ്സഹന്നേന പഗുണകരണാദിവാചുസ്സഹന്നേന വാ ഉപാസിതാ കതഗുരുപാസനാ
വാചാ കമപി അനുഗൃഹം കിഞ്ചിപി പത്താപാടവം ധുവം ഏകന്തേന കരോതി
ഏവാതി.

ഏതഥ കഞ്ചം നാമ മുത്തകകുലകാദിവാക്യവസേന ച അവയവസഭാവേഹി
തേസംയേവ അന്തരവാക്യാവയവസമൂഹേഹി പരിപുണ്ണം വുത്തവിസേസേഹി
പഭേദഗതം കേവലം പജ്ജമയം വാ ഗജ്ജമയം വാ
ചന്ദ്രതിവ്യാതപജ്ജഗജ്ജമയം വാതി മഹാവാക്യസഭാവേന ച തിട്ഠതി. നാടകം
നാമ ഭരതാദിനടസത്ഥഗതനാനപ്പകാരദസ്സിതസഭാവം. കഞ്ചഞ്ച ഇധേവ
ദസ്സിതലക്ഖണതോ ഏകദേശയുത്തപ്പകരണാദിനവരൂപകാനി ച നാടികാ ച
ഭവന്തി. കഞ്ചലക്ഖണം പന ഏവം ദട്ഠഞ്ച-

“സഗ്ഗബന്ധോ മഹാകഞ്ച-മുച്ചതേ ത്വസ്സ ലക്ഖണം;
പണാമോ വത്സുനിദേസോ, ആസീസാപി ച തമ്മുഖം.

ഇതിഹാസകമുബ്ഭൂതം, സന്തസന്നിസ്സയമ്പി വാ;
ചതുവഗ്ഗഫലായത്തം, ചതുരോദാത്തനായകം.

പുരണ്ണവുതുസേലിന്ദു-സവിതുദയവണ്ണനം;
ഉയ്യാനസലിലക്കീളാ, മധുപാനരതുസ്സവം.

വിപ്പലമ്ഭവിവാഹേഹി, കുമാരോദയവഡ്ഡിഹി;
മന്തഭൂതപ്പയാനാജി-നായകാഭ്യുദയേഹിപി.

അലങ്കരമസംഖിത്ത-രസഭാവനിരന്തരം;
നാതിവിത്ഥിണ്ണസഗ്ഗേഹി, പിയവുത്തസുസന്ധിഭി.

സബ്ബത്ഥ ഭിന്നസഗ്ഗന്തേ-ഹുപേതം ലോകരഞ്ജകം;
കഞ്ചം കപ്പന്തരട്ഠായി, ജായതേ സാധലങ്കരീ”തി [\[കാബ്യാദാസ ൧.൧൪ - ൧൯ ഗാഥാ\]](#).

തസ്സതേമാ - സഗ്ഗബന്ധോ സഗ്ഗസഞ്ചാതേഹി പരിച്ഛേദവിസേസേഹി ബന്ധോ
“മഹാകഞ്ച”ന്തി ഉച്ചതേ. അസ്സ ലക്ഖണം തു വുച്ചതേതി സമ്ബന്ധോ
കാകക്ഖിഗോളകനയേന തമ്മുഖം തസ്സ കഞ്ചസ്സ ആദി പന പണാമോ
ദേവതാനമസ്സനം വാ, വത്സുനിദേസോ -

“അസ്തുത്തരസ്യാം ദിഗി ദേവതാത്ഥ,
ഹിമാലയോ നാമ നഗാധിരാജ?;
പൂവാപരേണ വാരിനിധീ വിഗാഹ്യ,
സ്ഥിത? പഥിത്യാ ഇവ മാനദണ്ഡ?” [\[കുമാരസമ്ഭവ ൧.൧.\]](#).

ഇച്ചാദിബന്ധസമ്ബന്ധിനോ കസ്സചി വത്സുനോ ദസ്സനം, ആസീസാപി
“മയ്ഹം പീണയതം മന” മിച്ചാദിഇട്ഠാസീസനം വാ ഭവതി.

ഇതിഹാസകമുബ്ഭൂതം പുരാവുത്തകമാസന്നിസ്സയം വാ സന്തസന്നിസ്സയമ്പി
സോഭനാനമ്പി രാജചരിയാദിനിസ്സയം വാ ചതുവഗ്ഗഫലായത്തം
ലോകിയലോകുത്തരസുഖകാരണം ധമ്മോ, വിജ്ജാഭൂമിആദീനം സഞ്ചയോ,
സഞ്ചിതാനം രക്ഖാ ച അത്ഥോ,
അപായസംവത്തനികപഞ്ചകാമഗുണസഞ്ചാതോ കാമോ, സബ്ബദുക്ഖാ
നിവത്തിഹേതു മോക്ഖോ ചാതി ചതുവഗ്ഗഫലായീനം ചതുരോദാത്തനായകം
ഉസ്സാഹസത്തിമന്തസത്തിപഭൂസത്തിയോഗതോ ചതുരോ ദക്ഖോ

ചാഗാതിസയാദിയോഗേന ഉദാത്തോ ഉളാരോ സപക്ഖോ, വിപക്ഖോ വാ നായകോ യത്ഥ, തം യഥാവുത്തം പുരണ്ണവുതുസേലിന്ദു-സവിതുദയവണ്ണം പുരം നഗരം, അണ്ണവം സാഗരം, ഉതു ഹേമന്തവസന്താദിഉതു, സേലം പബ്ബതോ, ഇന്ദുസവിതുദയോ ചന്ദസൂരിയാനം ഉദയോ ചാതി ഇമേസം വണ്ണം യത്ഥ, തം. സവിതാതി ഏത്ഥ തുപച്ചയന്തോ. ഉയ്യാനസലിലക്കീളാമധുപാനരതുസ്സവം ഉയ്യാനകീളാസുരാപാനരതികീളാസഞ്ചാതോ ഉസ്സവോ യത്ഥ, തം വിപ്പലമ്ഭവിവാഹേഹി ദാരാവിയോഗദാരപരിഗ്ഗഹേഹി ച കുമാരോദയവധ്വീഹി കുമാരുപ്പത്തികുമാരവധ്വീഹി ച മന്തദൂതപ്പയാനാജിനായകാഭ്യൂദയേഹി നീതിജാനനപണ്താ മന്തോ, സന്ധാനകാരകോ ദൂതോ, യുദ്ധാഭിഗമനം പയാനം, യുദ്ധസഞ്ചാതോ ആജി, സപക്ഖനായകസ്സ അഭിവധ്വീസഞ്ചാതോ അഭ്യൂദയോ ചാതി ഇമേഹി അലങ്കരം സജ്ജിതം അസംഖിത്ത...പേ...ന്തരം അസംഖിത്താ വിത്ഥാരാ രസാ സിങ്ഗാരാദയോ അട്ഠ ഭാവാ രതിഉസ്സാഹാദയോ ചാതി ഇമേഹി നിരന്തരം വിത്ഥിണ്ണം പിയവുത്തസുസന്ധിഭി സുതിസുഭഗേഹി ഇന്ദവജിരാദീഹി വുത്തേഹി പുബ്ബാപരസമ്ബന്ധപരിച്ഛേദതായ സോഭനാ സന്ധി യേസം സഗ്ഗാനം, തേഹി സബ്ബത്ഥ സബ്ബസ്ഥിം പരിച്ഛേദേ ഭിന്നസഗ്ഗത്തേഹി ഭിന്നസഗ്ഗാ പരിയോസാനാ യേസം, തേഹി നാതിവിത്ഥിണ്ണസഗ്ഗേഹി നാതിവിത്ഥാരസഗ്ഗസഞ്ചാതേഹി പരിച്ഛേദേഹി ഉപേതം യുത്തം സാധ്യലങ്കതി സോഭനാലങ്കാരവന്തം കബ്ബം ലോകരഞ്ജകം തം സമാനം കപ്പന്തരട്ഠായി കപ്പനിരന്തരട്ഠായി കപ്പന്തരേ ഠായി വാ ജായതേ. ഏത്ഥ മധുപാനാദിരഹിതപുരവണ്ണനാദയോപി തത്തൂനം ചിത്തം ആരാധേതി ചേ, തപ്യദുട്ഠം. വുത്തഞ്ഹി -

“കബ്ബം ന ദുസ്സതങ്ഗേഹി, ന്യൂനമപ്യത്ര കേഹിചി;
ബന്ധങ്ഗസമ്പദാ തത്തൂ, കാമമാരാധയന്തി ചേ”തി.

തസ്സത്ഥോ - അത്ര ഇമേസു കബ്ബങ്ഗേസു മജ്ജേ കേഹിചി അങ്ഗേഹി കേഹിചി അവയവേഹി ന്യൂനമപി ഊനമപി, നിസദ്ദോത്രതബ്ഭാവേ. കബ്ബം ന ദുസ്സതി, തം പന അദുസ്സനം ബന്ധങ്ഗസമ്പദാ രചിതപുരവണ്ണനാദിഅങ്ഗസമ്പദാ തത്തൂ കബ്ബത്തൂ ജനേ കാമം ഇച്ഛാനുരൂപം ചേ ആരാധയന്തി, ഏവം സന്തേ ഭവതി. പുനപി നായകവണ്ണനാസു സപക്ഖനായകം വണ്ണേത്ഥാ തേന നിരാകരണഭാവമ്പി. നോ ചേ, പച്ചത്ഥികം വണ്ണേത്ഥാ അത്തനോ നായകേന തസ്സാഭിഭവനമ്പി വണ്ണേതും വട്ടതി. വുത്തഞ്ഹി -

“ഗുണതോ പഠമം വത്ഥാ, നായകം തേന സത്തുനോ;
നിരാകരണമിച്ഛേസ, മഗ്ഗോ പകതിസുന്ദരോ.

വംസവീരസുതാദിനി, വണ്ണയിത്ഥാ രിപുസ്സപി;
തജ്ജയാ നായകുക്കംസ-കഥനഞ്ച സുഖേതി നോ”തി.

വൃ. ബന്ധോ ച നാമ സദുത്ഥാ, സഹിതാ ദോസവജ്ജിതാ;
പജ്ജഗജവിമിസ്സാനം, ഭേദേനാ'യം തിയാ ഭവേ.

വൃ. ഏവമേതേഹി സോതുജനസമുസ്സാഹനം ദസ്സേത്ഥാ ഇദാനി കത്തുമിച്ഛിതബന്ധോതി വുത്തം ബന്ധസ്സ ലക്ഖണം കത്തുമാരഭതേ “ബന്ധോ ചാ”തിആദി. ദോസവജ്ജിതാ ദോസേഹി സദുനിസ്സിതേഹി, അത്ഥനിസ്സിതേഹി ച

വിരോധേഹി വജ്ജിതാ പരിച്ചത്താ, തേ വാ വജ്ജിതാ യേഹി, സദുത്ഥാ സഹിതാ ഏകീഭൂതാ. വുത്തലക്ഖണാ യേഹി തേ പുബ്ബാചരിയേഹി സഹിതാ വുച്ചന്തി. സഹിതാനം ഭാവോ സഹദയഹിലാദകാരണം സാധ്യം സാഹിച്ചം. ഇതി ദോസവജ്ജിതേ സഹിതേ സദുത്ഥേ പസിദ്ധഭാവേന അനുവദിതാ ബന്ധോ നാമ സഭാവവുത്തിവകവുത്തിഅലങ്കാരവുത്തിവസേന തിവിധോപിതി അപ്പസിദ്ധം ബന്ധസരീരം വിധീയതേ യഥാ “യോ കൂണ്ഡലീ, സോ ദേവദത്തോ”തി. ചസദ്ദോവത്തബ്ബന്തരസ്സ സമുച്ചയോ, കിഞ്ചീതി അത്ഥോ.

തത്ഥ ജാതിഗുണക്രിയാദബ്ബലക്ഖണോ സദാനമത്ഥോ മുഖ്യോ ചതുബ്ബിധോ ഹോതി. മുഖ്യസ്സത്ഥസ്സ ചതുബ്ബിധത്താ തിവിധേസു സദ്ദേസു തബ്ബാചകോ ചതുബ്ബിധോ ഹോതി ജാതിസദ്ദോ ഗുണസദ്ദോ ക്രിയാസദ്ദോ ദബ്ബസദ്ദോതി. തിവിധോ ഹി സദ്ദോ വാചകോ ലക്ഖണികോ ബൃൺജകോതി ബ്യാപാരഭേദേന. ബ്യാപാരോ ച നാമ സദുസ്സ’ത്ഥപ്പതീതികാരിത്തമേവ. സോ ഹി തിവിധോ മുഖ്യോ ലക്ഖണോ ബൃൺജനസഭാവോ ചേതി. തത്ഥ ജാത്യാദിനിരന്തരത്ഥവിസയോ സദുബ്ബാപാരോ മുഖ്യോ. സോയേവ അഭിധാതി ഉച്ചതേ. തംബ്യാപാരവാ അബ്ബവഹിതജാത്യാദിസകേഹി തമത്ഥം മുഖ്യഭാവേന യോ വദതി ഗോആദികോ, സോ വാചകോ. സദുന്തരത്ഥവിസയനിദിട്ഠോ സദുബ്ബാപാരോ ലക്ഖണോ. സാ ദുവിധാ സുദ്ധാ, ഉപചാരമിസ്സാ ചേതി. തത്ഥ സുദ്ധാ യഥാ “ഗോ മുച്ചതു, മഞ്ചാ ഉഗ്ഘോസേന്തി, ഗങ്ഗായം ഘോസോ”തി. ഏത്ഥ ഗോസദ്ദേന വിസേസനം ഗോത്തസാമഞ്ഞമേവോച്ചതേ, ന തു ഗോബ്യുത്തി. വുത്തഞ്ഹി -

“വിസേസ്യംനാഭിധാ ഗച്ഛേ, ഖിണസത്തി വിസേസനേ”തി [\[കാബ്യപ്പകാസേ ദുതിയഉല്ലാസേ ആഗതന്യായോ’യം\]](#).

സാമഞ്ഞസ്സ ബ്യാപകത്താ, അസരീരത്താ ച. തത്ഥ ബന്ധനമോചനാനി ന സമ്ഭവന്തീതി അത്തനോ നിസ്സയഭൂതാ ഗോബ്യുത്തി ആകഡ്ഢീയതേ, തഥാ മഞ്ചാനമുഗ്ഘോസനം ന സമ്ഭവതീതി അത്തനോ ഉഗ്ഘോസനക്രിയാസിദ്ധ്യത്ഥം മഞ്ചസമങ്ഗിനോ പുരിസാ ആകഡ്ഢീയന്തി. തഥാ ഗങ്ഗാസദുവാച്ചസ്സ ജലപ്പവാഹസ്സ ഘോസപ്പത്യാകരതാ ന സമ്ഭവതീതി ഗങ്ഗാസദ്ദോ അത്തനോഭിധേയസ്സോദകപ്പവാഹസ്സ നിക്ഷം തടം ലക്ഖേതി. ഉപചാരസ്സാനേകപ്പകാരത്താ ഉപചാരമിസ്സാ ലക്ഖണാപ്യനേകധാ സിയാ. യഥാ കത്ഥചി കാരണേ കാരീയമുപചരിയതേ, യഥാ “ആയു ഘത”ന്തി. കത്ഥചി കാരണകാരിയാനമഭേദോ യഥാ “ആയുയേവേദ”ന്തി. കത്ഥചി ഉപമാനേ ഉപമേയമുപചരിയതേ, യഥാ “ഗോ ബാഹികോ”തി. കത്ഥചി അഭേദോ തേസം, യഥാ “ഗോയേവായ”ന്തി. കത്ഥചി തദാധാരതായ [\[തദത്ഥതായ \(കം\)\]](#) തംബ്യപദേസോ, യഥാ “പദീപട്ഠാ കപല്ലികാ പദീപോ”തി. കത്ഥചി തംകമ്മസമ്ബന്ധാ തംബ്യപദേസോ, യഥാ “അവഡ്ഢകീപി വഡ്ഢകീ അയ”ന്തി. കത്ഥചി സംസാമിസമ്ബന്ധാ, യഥാ “രാജസമ്ബന്ധീ പുരിസോ രാജായ”ന്തി. കത്ഥചി അവയവേ സമുദായബ്യപദേസോ, യഥാ “പടേകദേസേ പടസദ്ദോ” ഇച്ചാദി.

ലക്ഖണായ നിസ്സയോ സദ്ദോ ലക്ഖണികോ. ബൃൺജനസഭാവോ പന പരപരിയായോ സദുസ്സ തതിയോ ബ്യാപാരോ. തസ്സ നിസ്സയോ സദ്ദോ ബൃൺജനകോ. ഇച്ചേതം തിണ്ണം സദാനം വസേന അത്ഥോപി തിവിധോ ഹോതി വാച്ചോ ലക്ഖണിയോ ബൃങ്ഗ്യോതി. തത്ഥ ബൃങ്ഗ്യോയേവത്ഥോ

ബന്ധസത്ത്വം വൃച്ഛതേ. തേനേവ പധാനബൃങ്ഗ്യോ ബന്ധോ ഉത്തമോ, അപധാനബൃങ്ഗ്യോ മജ്ജിമോ, അബൃങ്ഗ്യോ അധമോ, ബൃങ്ഗ്യേന വിനാ ബന്ധോ നിജ്ജീവോ സിയാതി പുബ്ബാചരിയാനം പവത്തി, സഭാവവുത്തി ബന്ധോപി തു നിജ്ജീവോതി നാസങ്കനീയോ. യസ്മാ കവീനം ലോകവോഹാരകോസല്ലം സഭാവവുത്തിയേവ ഗമേതി. യോ ഹി സകലലോകട്ഠിതിം ന ജാനാതി, സോ കവിയേവ ന ഹോതീതി.

അഥേവ തിവിധമ്പി അത്ഥം താദിസജ്ഞാവബോധത്ഥം സമുദാഹരിസ്സാമ “മുനിന്ദവദനമ്ഭോജേ”ത്യാദി. ഏതഥ വാണീസദുസ്സ സദ്ധമ്മസങ്ഖാതോ അത്ഥോ വാച്യത്ഥോ. വാണീ നാമ ചേതനാ, തസ്സം യാവ ദേവതത്ഥം നാരോപ്യതേ, താവ തപ്പതി അത്തനോ മനോസമ്പിന്നനആസിസനാ ന സംഗച്ഛതീതി വാക്യസാമത്ഥിയായേവ വാണിയം സായമോചിത്യഭേദേന ദേവതാസദുസ്സ ആരോപിതോത്ഥോ ലക്ഖണീയോ. തഥാ വദനസദുസ്സാപി മുഖം വാച്യത്ഥോ. അമ്ഭോജസദുസ്സ സമാരോപിതോത്ഥോ ലക്ഖണീയോ. മനോസമ്പിന്നസ്സ തു അത്തഥാ അനുപപത്തിയാ പസ്സദ്ധ്യാദിക്കമേന യമാഭൂതാവബോധസമഭവാ അനായാസേന വിചിത്താനേകസദുത്ഥപടിഭാനേന ഗന്ഥപരിസമത്തിസങ്ഖാതാ യമിച്ഛിതത്ഥനിപ്ഫത്തി ഹോതേവ, അയം ബൃങ്ഗ്യത്ഥോ. തബ്ബാചകാ സദാ വാചകലക്ഖണികബൃങ്ജകാ ഹോതീതി ഏവം സബുത്ഥ സദുത്ഥവിചാരോ ഗന്തബ്ബോ.

തഥേവം യമാവുത്തബന്ധസരീരം കതിവിധമിച്ചാഹ “പജ്ജേ”ച്ചാദി. അയം യമാവുത്തോ ബന്ധോ ബന്ധസരീരം തിയാ ഭവേ തിപ്പകാരേന സിയാ, നാധികം നാപ്യുതം. കഥം? പജ്ജഗജ്ജവിമിസ്സാനം ഭേദേന പജ്ജസഭാവാദീനം വിസേസേന തിയാ ഭവേതി പകരം. തത്ഥ പജ്ജം നാമ അമ്ഹേഹിയേവ വിരചിതവുത്തോദയാവ്യേ ഛന്ദസി നിരൂപിതാ വുത്തജാതിപ്പഭോ ചതുപ്പദികത്ഥാ നിരൂപിതോ മുത്തകാദിപി വുത്തജാതിപ്പകാരോയേവ. തേനേവേത്ഥ തേസമദസ്സനം. തേസു ഏകഗാഥാ നിട്ഠിതത്ഥാ സപ്പധാനാ ഗാഥന്തരാനിരപേക്ഖാ മുത്തകം, ഏകക്രിയാദാനേന അത്തമത്തസാപേക്ഖാ നിട്ഠിതത്ഥാ പച്ചേകം അനിട്ഠിതത്ഥാ ഗാഥാ കൂലകം, നാനാഭിത്തിയോ ഭിന്നകിരിയോ സപ്പധാനാ ഗാഥാ കോസോ വിയ റപിതാ കോസോ, ഏകഭിത്തിപദോസാദികം വണ്ണേതും സമുദായേന പവത്താ ഭിന്നക്രിയാ ഗാഥാ സങ്ഖാതോ, സോപി ചതുബ്ബിയോ പജ്ജപ്പകാരോ യമാവുത്തസഗ്ഗബന്ധോവാതി വിത്താതബ്ബം. ഗജ്ജം നാമ പാദസന്നിട്ഠാനരഹിതോ സ്യാദ്യന്തത്യാദ്യന്തപ്പബന്ധോ. തസ്സ തു ദേവ പകാരാ ആഖ്യായികാ, കഥാതി. വിമിസ്സം പജ്ജഗജ്ജമയം നാടകപ്പകരണാദി, ചമ്പു ജാതകമാലാദികാ ച.

വ. ഇദാനി സഞ്ജാനനാഭിലാസീനം അലങ്കാരനിസ്സിതം ബന്ധസരീരം, സോവ ബന്ധോതി അധികരം, “യോ കൂണ്ഡലീ, സോ ദേവദത്തോ”തി പസിദ്ധകൂണ്ഡലിത്താനുവാദേന അപ്പസിദ്ധസ്സ ദേവദത്തത്തവിധാനം വിയ ദസ്സേന്തോ “ബന്ധോ”ച്ചാദിമാഹ. തത്ഥ ബന്ധോ നാമ ച ബന്ധനം പന. ദോസവജ്ജിതാ സദുത്ഥനിസ്സിതദോസേഹി പരിച്ചത്താ, തേ വാ വജ്ജിതാ ഏതേഹി താദിസാ. സഹിതാ അത്തമത്താനുരൂപത്ഥേന സഹഭാവം ഗതാ. സദുത്ഥാ സദോ, അത്ഥോ ച. ഏവംപകാരേഹി തു ഹുദിസസദുത്ഥാനം വിത്തുതം തുട്ഠിജനകഅത്തമത്താനുരൂപഗുണസഹിതാനം ഭാവോതി വചനത്ഥേന “സാഹിച്ച”മിതി വദന്തി. സദുത്ഥാതി ഏതഥ സദുത്ഥാനം കിം നാനാകരണന്തി? സദോ പന അത്ഥപ്പതിതിയം അത്തനോ മുഖ്യബ്ബാപാരം

ലക്ഖണബ്യാപാരം ബൃജ്ജനസഭാവബ്യാപാരഞ്ചേതി തിവിധം ബ്യാപാരഭേദേന. കമതോ വാചകോ ലക്ഖണികോ ബൃജ്ജനകോ ചേതി തിവിധോ. തഥാ അത്ഥോപി വാചോ ലക്ഖണിയോ ബൃജ്ജ്യാ ചേഭി തിവിധോ. അത്ര തു വാചകോ സഭോ അത്തനാ ദീപേതബുദ്ധ്യത്ഥസ്സ ജാതിഗുണക്രിയാദബ്ജഭേദേന ചതുബ്ബിധത്താ സയമ്പി ജാതിഗുണക്രിയാദബ്ബസദുവസേന ചതുബ്ബിധോ. വാചകസദുസ്സ മുഖ്യബ്യാപാരോ “അഭിധാ”തി ച വോഹരീയതി. സോ മുഖ്യബ്യാപാരോ ജാത്യാദീഹി അബ്യവഹിതത്ഥേവ വത്തതേ. തഥാ ഹി “ഗോ നീലം പാചകോ വിസാണി”ച്ചാദോ ഗോആദിസദാനം മുഖ്യബ്യാപാരോ ഗോപിണ്ഡനീലപടപാചകകത്തുസിങ്ഗീതി ദബ്ബാനം വിസേസനഭൂതജാതിഗുണക്രിയാദബ്ബേസ്യേവ പവത്തതി, ന പന ജാത്യാദീനം നിസ്സയഭൂതഗോപിണ്ഡാദീസൂതി. വുത്തം ഹി-

“വിസേസ്യം നാഭിധാ ഗച്ഛേ, വീണസത്തി വിസേസനേ”തി [\[കാബ്യപ്പകാസേ ദുതിയഉല്ലാസേ ആഗതന്യായോ’യം\]](#).

തസ്സത്ഥോ - വിസേസനേ വിസേസനഭൂതജാത്യാദീഹി വീണസത്തി വീണബ്യാപാരവതീ അഭിധാ മുഖ്യബ്യാപാരോവ വിസേസ്യം ദബ്ബം ന ഗച്ഛേ ന പാപുണാതീതി.

ജാത്യാദീനം നിസ്സയഗോപിണ്ഡാദികം അഭിധാ ന വദതി ചേ, ഏവഞ്ച സതി “ഗോ ഗച്ഛതി, നീലം നിവാസേതി, പാചകോ ആഗച്ഛതി, സിങ്ഗീ ധാവതി”ച്ചാദീസു ജാത്യാദിവിസിട്ഠഗോപിണ്ഡാദീനം ഗോആദിസദുസ്സ കഥം വാചകത്തം യുജ്ജതീതി? ദബ്ബാധീനജാതിഗുണാദീസു വുത്തേസു തബ്ബിസിട്ഠസ്സ ദബ്ബസ്സ പരിയായതോ വാചകത്താ. നിപ്പരിയായതോ പന സുദ്ധലക്ഖണബ്യാപാരസ്സേവ വിസയോ. ലക്ഖണബ്യാപാരോപി സുദ്ധോ ഉപചാരമിസ്സോതി ദുവിധോ. തത്ഥ സുദ്ധോ ലക്ഖണബ്യാപാരോ ജാത്യാദിവജ്ജിതത്ഥവിസയോ. തഥാ ഹി “ഗോ ഗച്ഛതി, നീലം നിവാസേതി, പാചകോ ആഗച്ഛതി, സിങ്ഗീ ധാവതി, മഞ്ചാ ഉഗ്ഘോസേന്തി, ഗങ്ഗായം ഘോസോ”ത്യാദീസു ജാതിഗുണക്രിയാസിങ്ഗദബ്ബമഞ്ചഗങ്ഗാദീനം ഗമനാദീഹി യോഗാസമ്ഭവതോ ജാതിഗുണാദയോ അതിക്കമ്മ യമാക്കമ്മം ഗമനനിവാസനആഗമനധാവനഉഗ്ഘോസനഘോസാദീനം നിസ്സയഭൂതഗോപിണ്ഡാദയോ പരാമസതി.

മിസ്സോ തു ഉപചാരഭേദേന ബഹുവിധോ. തഥാ ഹി കത്ഥചി കാരണേ കാരിയമുപചരീയതേ, യഥാ “ആയുഘത”ന്തി, ഏത്ഥ ആയുവഡ്ഢനകാരണഭൂതേ ഘതേ കാരിയഭൂതആയുനോ വോഹാരോ ആരോപിതോ ഹോതി. ഉപരിപി ഉപചാരോ യഥായോഗം യോജേതബ്ബോ. അതംസഭാവേ ഹി തംസഭാവാരോപനം ഉപചാരോ. കത്ഥചി കാരണകാരിയാനമഭേദോ, യഥാ “ആയുയേവ ഘത”ന്തി. കത്ഥചി ഉപമേയ്യഉപമാനോപചാരോ, യഥാ “ഗോ ബാഹികോ”തി. കത്ഥചി ഉപമാനഉപമേയ്യാനമഭേദോ, യഥാ “ഗോയേവായം ബാഹികോ”തി. കത്ഥചി തദാധാരതായ തദുപചാരോ, യഥാ “പദീപട്ഠാ കപല്ലികാ പദീപോ”തി. കത്ഥചി ക്രിയാസമ്ബന്ധേന തംബ്യപദേസോ, യഥാ “അവഡ്ഢകീപി വഡ്ഢകീ അയ”ന്തി. കത്ഥചി സംസാമിസമ്ബന്ധേന തംബ്യപദേസോ, യഥാ “രാജവല്ലഭോപി രാജാ അയ”ന്തി. കത്ഥചി അവയവേ സമുദായബ്യപദേസോ, യഥാ “പടോ ദഡ്ഢോ”തി. ഇമിനാ മുഖേന ഉപചാരഭേദോ ദട്ഠബ്ബോ.

ബൃന്ജനസഭാവബ്ധാപാരോ ഏവ “ധന”ന്തി ച വുച്ചതി, തസ്സ തതീയബ്ധാപാരസ്സ വിസയോ താദിസവാക്യമേവ വാതി ദട്തംബോ.

ഏതമ ബൃന്ദഗൃതം ബന്ധസ്സ ജീവിതമിതി ച, ബൃന്ദഗൃതപധാനം ബന്ധമുത്തമന്തി ച, ബൃന്ദഗൃതപധാനരഹിതം മജ്ജിമന്തി ച, അബൃന്ദഗൃതബന്ധം അധമമിതി ച വദന്തി. ഹോന്തി ചേതമ -

അത്ഥപ്പതീതിയം സദ-ബ്ധാപാരോ തിവിധോ ഭവേ;
മുഖ്യോ ലക്ഖണബൃന്ജന-സഭാവോ ചാതി ഏതമ തു.

അഭിയാപരപരിയായോ, ബ്ധാപാരോ പഥോ ഭവേ;
ധനന്താപരപരിയായോ, ബ്ധാപാരോ തതീയോ പുന.

മുഖ്യോ നിരന്തരത്വേസു, ലക്ഖണാ തു തിരോഹിതേ;
അത്ഥേതരോ തു വാക്യസ്സ, അത്ഥേയേവ പവത്തതി.

ബ്ധാപാരസ്സ പഭേദേന, തിയാ സദോപി വാചകോ;
ലക്ഖണികോ ബൃന്ജകോതി, തദത്ഥോപി തിയാ മതോ.

വാച്ചോ ലക്ഖണിയോ ബൃന്ദഗ്യാ-ച്ചേവം സദേസു വാചകോ;
ജാതിഗുണക്രിയാദബ്ധ-ഭേദേന സോ ചതുബ്ധിയോ.

വാച്ചത്ഥസ്സ ചതുദ്ധാവ, ഭിന്നത്താ ജാതിആദിതോ;
ജാത്യാദിനം പഭേദേന, തഥാ ലക്ഖണികോ മതോ.

ഉപചാരബഹുത്തേന, ഭേദേ സതിപി തസ്സ തു;
ബൃന്ജകോ തു അനന്തത്താ, വിസും തേഹി ന വുച്ചതീതി.

ലക്ഖണേതോ ഏവം വേദിതബ്ധം - “മുനിന്ദവദനമ്ഭോജേ” ത്യാദിഗാമായം വദനസദസ്സ മുഖത്ഥോ വാച്ചത്ഥോ, ആരോപിതഅമ്ഭോജത്ഥോ ലക്ഖണിയത്ഥോ. അമ്ഭോജസദസ്സ പദുമത്ഥോ വാച്ചത്ഥോ, ഉപചരിതമുഖത്ഥോ ലക്ഖണിയത്ഥോ. വാണിസദസ്സ സദ്ധമ്മസഖ്യാതോ അത്ഥോ വാച്ചത്ഥോ, ആരോപിതദേവതാഅത്ഥോ ലക്ഖണിയത്ഥോ. ഏതമ ആസീസനാ നാമ യഥാവുത്തനയേന പുത്താതിസയതാ, തതോ ഇധ അഭിമതത്ഥബാധകാകുസലനിവാരണഞ്ച കുസലാനമനുബലപ്പദാനഞ്ച തതോ കായചിത്തപിളാവിഗമോ ച തതോ സുഖപ്പടിലാഭോ ച തതോ ചിത്തസമാധാനഞ്ച തതോയേവ അനേകവിധത്ഥാവബോധോ ച തതോ അഭിമതഗന്മപരിസമന്തി ച ഭവതീത്യയം വാക്യസാമത്ഥിയതോ ലദ്ധത്ഥോ ബൃന്ദഗൃത്തോ. തന്തംഅത്ഥപ്പകാസകാ സദാ വാചകലക്ഖണികബൃന്ജനകാ നാമ ഭവന്തി. ഏവം സദസദത്ഥവിചാരോ വേദിതബ്ധോ.

ഇദാനി പകാസിതബന്ധസ്സ ഭേദം വദന്തി “പജ്ജാ”ദിനാ. അയം വുത്തലക്ഖണോ ബന്ധോ പജ്ജഗജ്ജവിമിസ്സാനം ഭേദേന ഗാമാച്ചുണ്ണിയതദുഭയമിസ്സാനം വസേന തിയാ ഭവേ. സദോ ച അത്ഥോ ചേതി ച, സഹഭാവം ഇതാ പത്താതി ച, ദോസേഹി വജ്ജിതാ, ദോസേ വാ വജ്ജിതാ യേഹീതി ച, പജ്ജഞ്ച ഗജ്ജഞ്ച വിമിസ്സഞ്ചേതി ച വിഗ്ഗഹോ. ഇഹ പജ്ജം നാമ മുത്തകകുലകകോസകസഖ്യാതവസേന ചതുപ്പഭേദം ഛന്ദസി

നിളിട്ഠുത്തവിസേസവിരചിതം ചതുപ്പദികഗാമാബന്ധം. തത്ത്വ മുത്തകം നാമ നിട്ഠിതത്ത്വ സപ്പയാനാ ഏകാ ഗാമാ, കുലകം നാമ പച്ചേകമനിട്ഠിതത്ത്വ അത്തമത്തസാപേക്ഖാ ഏകക്രിയാഭാരികാ നാനാഗാമാ, കോസകോ നാമ നാനാവിധവണ്ണനാഭൂമികാ ഭിന്നക്രിയാഭാരപ്പവത്താ സപ്പയാനാ ഗാമാരാസി, സങ്ഘാതോ നാമ സഞ്ചാകാലാഭിഘ്നവണ്ണനാഭൂമിനിസ്സിതാ ഭിന്നക്രിയാസമുദായേന പവത്താ ഗാമാ. ഗജ്ജം നാമ അനിയതപദോ ആഖ്യായികാകമാവസേന ദിപ്പഭേദോ സ്യാദ്യന്തത്യാദ്യന്തോ വചനപ്പബന്ധോ. മിസ്സോ പന ഇമേഹി ദിഹി സംമിസ്സോ നാടകപകരണാഭി ച ജാതകമാലാഭിചന്ദ്ര ച.

൯. നിബന്ധോ ചാ'നിബന്ധോ ച, പുന ദിധാ നിരുപ്പതേ;
തം തു പാപേന്ത്യ'ലങ്കാരാ, വിന്ദനീയതരത്തനം.

൯. ഏവം തിപ്പകാരം ബന്ധസരീരം വത്വാ ഇദാനി അത്തമാപി ദസ്സേതുമാഹ “നിബന്ധോചാ'നിബന്ധോ ച, പുന ദിധാ നിരുപ്പതേ” ഇതി. പുന ഭിച്ഛോ യമാവുത്തോ പജ്ജമയബന്ധോ ദിധാ ദിപ്പകാരേന നിരുപ്പതേ നിച്ഛീയതേ. കഥം? നിബന്ധോ ച തദേകദേശഭൂതേഹി മുത്തകാദീഹി ചതുഹി സഗ്ഗബന്ധാഭിവസേന ബന്ധോ ച അനിബന്ധോ ച കേവലം മുത്തകവസേനാതി ഏവം ദിധാ നിരുപ്പതേ ഇതി പകരം. നനു തസ്സേതസ്സ യമാവുത്തവാതിമയസ്സ സക്കടം പാകരം അപബ്ഭംസോ പേസാചികം മിസ്സഞ്ചേതി പഞ്ചവിധത്തം വത്വാ “സക്കടം നാമ ദേവതാഭാസാ. പാകരം ചതുബ്ബിധം സക്കടേഹി വണ്ണത്തത്തമത്തേന ഉപ്പന്നത്താ മഹിന്ദസിന്ധവാഭി തബ്ഭവം, തസ്സമം ഹിരിഹരകമലാഭി, മഹാരട്ഠാഭിദേശപസിദ്ധം ദേശീയം, തബ്ഭവാദീഹി സമ്മിസ്സം മിസ്സം. ആഭിരാഭിനം വാചാ അപബ്ഭംസോ, സോ ച പാകരം വിയ ചതുബ്ബിയോ, തിവിധോ ച നാഗരഉപനാഗരവുദ്ധഭേദേന. പിസാചാനം വചനം പേസാചികം. സഞ്ചേസം വസേന മിസ്സ”ന്തി സക്കടാഭിനം ലക്ഖണം വുത്തം. തത്ത്വ “സിങ്ഗാരപ്പയാനനച്ചസങ്ഖാതലാസ്യാഭിനം പടിപാദകത്ത്വേന ലാസ്യാഭികമഭിനയപ്പയാനത്താ ദസ്സനീയം, ഇതരം കഞ്ചം സവനീയ”ന്തി ദുവിധം വുത്തം, ഏവം പുബ്ബാചരിയേഹി ഭാസാഭേദേന വുത്തം പഞ്ചവിധത്തം, വിനിയോഗഭേദേന വുത്തം ദുവിധത്തഞ്ച ഇധ കസ്ഥാ ന വുത്തന്തി? സച്ചം, തത്ത്വപി തദേവമിധാനുപയോഗിതായ ന വുത്തന്തി വേദിതഞ്ചം.

ഏവമലങ്കാരാധിട്ഠാനഭാവേന പഠമം ബന്ധസരീരം ദസ്സേത്വാ ഇദാനി ഹാരകേയൂരാഭിനാ പുരിസസരീരമിവ ബന്ധസരീരം സദ്വലങ്കാരഅത്ത്വലങ്കാരേഹി വിന്ദനീയതരം ഹോതീതി ദസ്സേതുമാഹ “തം തു” ഇച്ഛാഭി. തുസദ്ദോ വിസേസവചനിച്ഛായം. തം ബന്ധസരീരം തു അലങ്കാരാ അലങ്കരിയതി തം ബന്ധസരീരമേതേഹീതി പസാദാദയോ സദ്വലങ്കാരാ, സഭാവവുത്യാദയോ അത്ത്വലങ്കാരാ ച വിന്ദനീയതരത്തനം അതിസയേന വിന്ദനീയഭാവം അസ്സാദനീയഭാവം പാപേന്തി നയന്തി. സഞ്ചമാ നിദ്ദോസഭൂതാനം സദ്ദുത്ത്വാനം അത്തമത്താനുരൂപതോ സഹിതഭാവേന പരമായ വണ്ണപോക്ഖരതായ സമനാഗതം താദിസപുരിസസരീരമിവ വിന്ദനീയമ്പി സമാനം അലങ്കാരേഹി പസാധിതേ സതി അച്ചന്തമേവ വിന്ദനീയം സിയാതി അധിപ്പായോ.

൯. പുനപി തസ്സേവ ബന്ധസ്സ ഭേദം കഥേതും “നിബന്ധോ ചാ”ഭിമാഹ. പുന നിബന്ധോ ച മുത്തകാദീഹി ചതുഹി അവിനാഭാവതോ മഹാകബ്ബാഭിസഭാവേന

നിരന്തരം കത്യാ ബന്ധോ ച അനിബന്ധോ ച കേവലം മഹാകബ്ജാദിസഭാവേന മുത്തകത്താ അനിരന്തരം കത്യാ ബന്ധോ ചാതി സോവ ബന്ധോ ദ്വിയാ നിരുപ്തേ നിച്ഛീയതേ. പുനപി സോ ബന്ധോ സക്കടപാകതരൂപബ്ഭം സപേസാചികമിസ്സഭാസാഭേദേന പഞ്ചവിധോ.

സിങ്ഗാരപധാനനച്ചസങ്ഖാതലാസ്യാദീനം ദസ്സനപ്പധാനത്താ താദിസം നച്ചംദസ്സനീയം, തദന്തം കബ്ബം സവനീയമിതി വളഞ്ജനഭേദത്തോ ദുവിധോ ച ഹോതി. സോ സബ്ബോപി പയോജനാഭാവത്തോ ഇഹ ന ഗഹിതോ. തത്ഥ സക്കടം നാമ ദേവതാഭാസാ. തത്തോ കേഹിചി അക്ഖരേഹി ഭിന്നം പാകതം നാമ. തം പന തബ്ഭവതസ്സമദേസിയമിസ്സവസേന ചതുബ്ബിധം ഹോതി. തത്ഥ സക്കടത്തോ വണ്ണത്തത്തമത്തേന നിബ്ബത്തം തബ്ഭവം നാമ, തം മഹിന്ദസിന്ധവാദി. തസ്സമം ഹിരിഹരകമലാദി. ദേസേ പസിദ്ധം ദേസിയം. മിസ്സം നാമ തബ്ഭവാദീഹി സമ്മിസ്സം. അപബ്ഭംസോ നാമ ഗോപാലകാദീനം വാചാ, സോ ച തബ്ഭവാദീഹി ചതുബ്ബിധോ, നാഗരഹപനാഗരവുദ്ധഭേദേന തിവിധോ ച ഹോതി. പിസാചാനം വചനം പേസാചികം. തേഹി സക്കടാദീഹി സമ്മിസ്സം മിസ്സം നാമ ഹോതി. ഇദാനി ഞ്ജിസപ്പഭേദവന്തബന്ധസ്സ അലങ്കാരേന സോഭനത്തം വത്തും “തം തു”ച്ചാദിമാഹ. തം തു തം പന വുത്തപ്പകാരം ബന്ധസരീരം അലങ്കാരാ പസാദാദിസദ്ദാലങ്കാരാ, സഭാവവുത്യാദിഅത്ഥാലങ്കാരാ ച വിന്ദനീയതരത്തനം അതിസയപസാദനീയത്തം പാപേന്തി. നിരന്തരം ബന്ധോ നിബന്ധോതി ച, ന നിബന്ധോ അനിബന്ധോതി ച, അതിസയേന വിന്ദനീയോ വിന്ദനീയതരോ, തസ്സ ഭാവോ വിന്ദനീയതരത്തനന്തി ച വിഗ്ഗഹോ.

൧൦. അനവജ്ജം മുഖമ്ഭോജ-മനവജ്ജാ ച ഭാരതീ;
അലങ്കതാവ സോഭന്തേ, കിം നു’തേ നിരലങ്കതാ?

൧൦. തമേവ സമത്ഥേതി “അനവജ്ജ” മിച്ചാദിനാ. അനവജ്ജം അന്തമന്താനുരൂപാധികതനേത്തകണ്ണാദിഅവയവേന പിളകതിലകകാളകാദ്യനാഹതായ ച സുന്ദരഭാവത്തോ അഗരഹിതം മുഖമ്ഭോജം വദനാവിന്ദഞ്ച തഥാ അനവജ്ജാ പദാദിദോസാനഭിഭൂതായ സുന്ദരഭാവേന അഗരഹിതാ ഭാരതീ ച വാണീ ഉപചാരത്തോ തപ്പടിപാദനീയോ അത്ഥോ ചാതി ഏതേ അലങ്കതാവ മുഖം തിലകതാഡകാദിനാലങ്കാരേന, സദ്ദുത്ഥാ സദ്ദാലങ്കാരഅത്ഥാലങ്കാരേഹി പസാധിതാ സജ്ജിതാ ഏവ, നിരലങ്കതാ തഥാ അപസാധിതാ അസജ്ജിതാ സോഭന്തേ കിം നു, ന സോഭന്തേവാതി വിതക്കേമിതി അത്ഥോ. നുഇതി വിതക്കേ.

൧൦. തമേവ “അനവജ്ജ” മിച്ചാദിനാ സമത്ഥേതി. വണ്ണസണ്ഠാനാദിഅവയവസമ്പത്തിയാ ച പിളകതിലകകാളകാദിദോസരഹിതത്താ ച അനിന്ദിതം മുഖമ്ഭോജഞ്ച അനവജ്ജാ പദദോസവാക്യദോസഅത്ഥദോസേഹി അമിസ്സത്താ അഗരഹിതാ ഭാരതീ വാണീ ച അഭേദോപചാരേന തപ്പടിപാദനീയത്ഥോ ചാതി ഇമേ അലങ്കതാവ കുണ്ഡലതിലകാദിആഭരണേഹി ച സദ്ദാലങ്കാരഅത്ഥാലങ്കാരേഹി ച സജ്ജിതാ ഏവ, നിരലങ്കതാ തേഹി അവിഭൂസിതാ സോഭന്തേ കിം നു, ന സോഭന്തേതി മന്തേ. നത്ഥി അവജ്ജമസ്സാതി ച, മുഖമേവ അമ്ഭോജമിതി ച വിഗ്ഗഹോ. കിമിതി പടിസേയേ, നുഇതി വിതക്കേതി.

൧൧. വിനാ ഗുരൂപദേസം തം, ബാലോ’ലങ്കത്തുമിച്ചതി;
സമ്പാപുണേ ന വിത്തുഹി, ഹസ്സഭാവം കഥം നു സോ?

൧൧. അലങ്കരണഞ്ച തേസം വിനാ ഗുരുപദേസേന കരോന്തോ വിനാ പഹാസം നാപരം വിസേസമധിഗച്ഛതീതി ദസ്സേതും സിലേസാലങ്കാരമാഹ “വിനാ”തിആദി. ഗുരുനം പസാധനോപായോപദേസകാനം, അലങ്കാരകാരണോപായോപദേസകാനം വാ ഉപദേസം “ഏതഥ ഏവം കതേ സോഭേയ്യാ”തി ഉപദിസനം വിനാ പരിച്ചജ്ജ മുഖസ്സ, ബന്ധസ്സ ച അലങ്കരണാനഭിഞ്ഞതായ ബാലോ അഞ്ഞാണകോ യോ കോചി പുഗ്ഗലോ തം മുഖം, ബന്ധം വാ അലങ്കരണം അനുരൂപവസേന സജ്ജേതും ഇച്ഛതി അധിപ്പേതി, സോ താദിസോ അഞ്ഞാണപുഗ്ഗലോ വിഞ്ഞൂഹി തബ്ബിദൂഹി പണ്ഡിതജനേഹി ഹസ്സഭാവം അവഹാസം കഥം കേന പകാരേന ന സമ്പാപുണ്ണേ. “കിമിദം അഞ്ഞാണപുരിസേന കരിയതീ”തി ഹസന്തേവാതി അധിപ്പായോ. നുഇതി വിതക്കേ.

൧൧. ഇദാനി പദാദിദോസരഹിതബന്ധസരീരസ്സ അലങ്കാരേഹി ഭൂസനമപി ഗുരുപദേസസഹിതമേവ സേട്ഠന്തി ദസ്സേതും “വിനാ ഗുരുപദേസ” മിച്ചാദിസിലേസാലങ്കാരമാഹ. ബാലോ മുഖാദിസരീരാലങ്കാരേ, ബന്ധാലങ്കാരേ വാ അസമത്ഥോ യോ കോചി ഗുരുപദേസം വിനാ സരീരാലങ്കാരകരണസ്സ, ബന്ധാലങ്കാരകരണസ്സ വാ അനുരൂപോപദേസമന്തരേന തം സരീരം, ബന്ധം വാ അലങ്കരണം തിലകതാഡകാദീഹി, സദാലങ്കാരഅത്ഥാലങ്കാരേഹി വാ സജ്ജേതും ഇച്ഛതി ചേ, സോ വിഞ്ഞൂഹി തദുഭയഞ്ഞൂഹി ഹസ്സഭാവം അവഹസിതബ്ബതം കഥം ന സമ്പാപുണ്ണേ, പാപുണാത്യേവ, തസമാ ഗുരുഹി സാദരതോ ഉഗ്ഗണ്ഹിതാ കത്തബ്ബന്തി ഭാവോ.

൧൨. ഗന്മോപി കവിവാചാന-മലങ്കാരപ്പകാസകോ;
യാതി തബ്ബചനീയത്തം, തബ്ബോഹാരൂപചാരതോ.

൧൨. നനു സദുഗമ്മാ, അത്ഥഗമ്മാ ച അലങ്കാരാതി ഗന്മോ കഥന്തി ആഹ “ഗന്മോപി”തിആദി. കവിവാചാനം കവിപ്പയോഗാനം സമുദായരൂപാനം, പടിപാദനീയതായ തബ്ബചനീയാനഞ്ച അത്ഥാനം അലങ്കാരപ്പകാസകോ അലങ്കാരാനം യഥാവുത്താനം വിഭാവിതോ ഗന്മോപി കിരിയാകപ്പസങ്ഖാതം സത്ഥമ്പി തബ്ബചനീയത്തം തേന അലങ്കാരസദ്ദേന വാച്ചതം യാതി ഉപഗച്ഛതി. കിന്തി ആഹ “തബ്ബോഹാരൂപചാരതോ”തി. തസ്സ കതവോഹാരസ്സ അലങ്കാരസദ്ദസ്സ, തസ്ഥിം വാ മണ്ഡനവിസേസേ പവത്തസ്സ അലങ്കാരവോഹാരസ്സ ഉപചരണം സോയമിത്യഭേദേന പരികപ്പനം ഉപചാരോ. കസ്ഥാ? പടിപാദനീയപടിപാദകാനം അഭേദവസേന കാരണേ കാരിയസ്സ ഉപചരിയതോതി അധിപ്പായോ.

൧൨. ഇദാനി സദാലങ്കാരഅത്ഥാലങ്കാരഗന്മോ കഥമലങ്കാരോതി ആഹ “ഗന്മോ”ച്ചാദി. കവിവാചാനം കവിഹി വുത്തവാക്യസങ്ഖാതാനം, ഉപചാരതോ തപ്പടിപാദനീയഅത്ഥസങ്ഖാതാനഞ്ച കവിപ്പയോഗാനം അലങ്കാരപ്പകാസകോ സദുത്ഥാലങ്കാരപ്പകാസകോ ഗന്മോഅപി കിരിയാകപ്പസങ്ഖാതം സത്ഥമ്പി തബ്ബോഹാരൂപചാരതോ തസ്സ അലങ്കാരോതി കതവോഹാരസ്സ അലങ്കാരസദ്ദസ്സ കാരണേ കാരിയൂപചാരേന തബ്ബചനീയത്തം തേന അലങ്കാരസദ്ദേന വത്തബ്ബതം യാതി. അപിസദ്ദോ അലങ്കാരമപേക്ഖതി. അലങ്കാരേ പകാസേതി, അലങ്കാരാനം വാ പകാസകോതി ച, തേന വചനീയോ, തസ്സ ഭാവോതി ച വിഗ്ഗഹോ. ഏതഥ ഭാവോതി വാച്ചവാചകസമ്ബന്ധോ. തസ്സ

സദ്യാദിഅലങ്കാരസ്ത വോഹാരോതി ച, തബ്ബോഹാരസ്ത അലങ്കാരസദ്യസ്ത ഉപചാരോതി ച വാക്യന്തി.

മു.ദി.പകാരാ അലങ്കാരാ, തത്ത്വ സദ്യത്വഭേദതോ;
സദ്യത്വാ ബന്ധനാമാവ, തംസജ്ജിതതദാവലി.

മു. ഇദാനി യഥാവുത്തഅലങ്കാരാനം പഭേദം, തപ്പസകഞ്ച തംബന്ധസരീരഞ്ച ഹേട്ഠാ വുത്തമ്പി ഏകതോ സമ്ബന്ധേത്വാ ദസ്സേതും “ദി.പകാരാ”ദി ആരദ്ധം. തത്ത്വ തസ്ഥിം കിരിയാകപ്പസഞ്ചാതേ ഗമേ, തസ്ഥിം വാ ബന്ധാലങ്കാരാധികാരേ അലങ്കാരാ യഥാവുത്താ ദി.പകാരാ ഹോന്തി. കഥം? സദ്യഭേദതോ, അത്വഭേദതോ ച, സദ്യാലങ്കാരാ അത്വാലങ്കാരാതി അലങ്കാരാ ദി.പകാരാ ഹോന്തിതി അത്ത്വം. യേസം ഭേദേന തേ ദി.പകാരാ, തേ സദ്യാ, അത്വാ ച. “ബന്ധോ” ഇതി വുത്തം നാമം യസ്സാ ആവലിയാ സാ ബന്ധനാമാ ഏവ. തംസജ്ജിതതദാവലി തേഹി അലങ്കാരേഹി സജ്ജിതാ പകാസിതാ തംസജ്ജിതാ, തേസം സദ്യത്വാനം ആവലി സമുദായാ, മഹാവക്യം, അന്തരവാക്യം വാ. പരിപുണ്ണോ ബന്ധോ മഹാവക്യം, മുത്തകാദയോവയവാ അന്തരവാക്യാനി, തംസജ്ജിതതദാവലികം പസിദ്ധഭാവേന അനുവദിത്വാ അപ്പസിദ്ധാ സദ്യത്വാ വിധീയന്തേ.

മു. ഇദാനി യഥാവുത്തഅലങ്കാരാനം അവുത്തഭേദഞ്ച തദാധാരാധികതം യഥാവുത്തബന്ധസരീരഞ്ച ഏകതോ ദസ്സേതും “ദി.പകാരേ”ച്ചാദിമാഹ. തത്ത്വ തസ്ഥിം കിരിയാകപ്പസഞ്ചാതേ അലങ്കാരഗമേ, നോ ചേ, അലങ്കാരാധികാരേ വാ അലങ്കാരാ വകഖമാനാലങ്കാരാ സദ്യത്വഭേദതോ സദ്യാലങ്കാരഅത്വാലങ്കാരഭേദേന ദി.പകാരാ ഹോന്തി, യേസം ഭേദേന അലങ്കാരാ ഭിന്നാ, തേ സദ്യത്വാ ബന്ധനാമാവ. തംസജ്ജിതതദാവലി തേഹി സദ്യത്വാലങ്കാരേഹി അലങ്കാരാ, തേസം സദ്യത്വാനം മഹാകബ്ബാദിസമുദായരൂപാ പടിപാടിബന്ധോതി വുത്തം ഹോതി. “ബന്ധോ” ഇതി നാമം യസ്സേതി ച, തേഹി സദ്യത്വാലങ്കാരേഹി സജ്ജിതാതി ച, തേസം സദ്യത്വാനം ആവലിതി ച സമാസോ.

മു.ഗുണാലങ്കാരസംയുത്താ, അപി ദോസലവകിതാ;
പസംസിയാ ന വിത്തുഹി, സാ കത്താ വിയ താദിസി.

മു. ഏവം ഗുണേന അലങ്കാരേന സജ്ജിതാപി സാ സദ്യത്വാലി അപ്പകേനപി ദോസേന സംയുത്താ സതീ അസമ്ഘസുവിതബ്ബാവ വിത്തുഹി സിയാതി ദസ്സേതുമാഹ “ഗുണ” ഇച്ചാദി. സദ്യാലങ്കാരാഖ്യേന ഗുണേന, അത്വാലങ്കാരേന ച സംയുത്താപി വിസേസേന സജ്ജിതാപി സദ്യത്വാലി ദോസലവേന ദോസലേസേനാപി അങ്കിതാ അഭിലഞ്ചരിതാ സതീ വിത്തുഹി ഗുണദോസവിഭാഗവിദ്യുഹി പണ്ഡിതപുരിസേഹി ന പസംസിയാ നേവ പസംസിതബ്ബാ. കാവിയാതി ആഹ “കത്താ വിയതാദിസി”തി. യഥാ ഹി കത്താ ദസവസ്സികാ സന്നദ്ധയോബ്ബനാഭിമുഖഭാവേന ജനനയനമനോവിലുബ്ഭിന്നീഗുണേന, ആഭരണവിസേസേന ചാലങ്കതാ കേനചി കൂട്ഠദോസലേസേന അങ്കിതാ വിത്തുനം അസമ്ഘസന്നിയാ സിയാ, പശേവാപരാ, ഏവമേവ സദ്യത്വാലിപി അപ്പകേനപി സദ്യരൂപേന, അത്വലക്ഷണേന ച ദോസേന കൂട്ഠകപ്പേന വജ്ജനീയാ ഏവ വിത്തുനം, പശേവ ബഹുനാതി വുത്തം ഹോതി.

൧൪. ഏവം സദുത്ഥാനം ഗുണീഭൂതേഹി അലങ്കാരേഹി സജ്ജിതാ സദുത്ഥാവലി കേനചി പദാദിഭാസേന അഭിലക്ഖിതാ ചേ, അപ്പസത്ഥാതി ദസ്സേന്തോ “ഗുണാലങ്കാരി” ചാദിമാഹ. ഗുണാലങ്കാരസംയുത്താ അപി സദാലങ്കാരസഞ്ചാതഗുണേന, അത്ഥാലങ്കാരേന ച വിസേസേന യുത്താപി സാ സദുത്ഥാവലി ഭാസലവകിതാ പദഭാസാദിനാ അണുമത്തേനപി ഭാസേന അകിതാ യുത്താ സഹിതാ താദീസീ ഗുണാലങ്കാരസംയുത്താപി ഭാസലവകിതാ കണ്ഠാ വിയ ദസവസ്സികാ യോബ്ബനപ്പത്താ വനിതാവ വിഞ്ഞൂഹി ഗുണഭാസപരിക്ഖകേഹി ന പസംസീയാ ന പസംസിതബ്ബാ. യഥാ ഹി ദസവസ്സികാ ഇത്ഥമീ പിയസഭാവസണ്ഠിതാ മനുഞ്ഞേഹി ഗുണേഹി, സോഭനാനുരൂപഗീവേയ്യാദിആഭരണവിസേസേഹി യുത്താപി ദിസ്സമാനേന കേനചി സേതകുട്ഠലവേന യുത്താ സമാനാ ഗുണഭാസപരിക്ഖകേഹി ദസ്സനീയാ ന ഹോതി, ഏവം വുത്തപ്പകാരാപി ബന്ധപദ്ധതി കുട്ഠതുല്യേന കേനചി പദാദിഭാസേന യുത്താ വിഞ്ഞൂഹി അസ്സാദനീയാതി അധിപ്പായോ. ഭാസാനം ലവോ, തേന അകിതാതി ച, സാ വിയ ദിസ്സതീതി താദീസീതി ച വിഗൃഹോ.

൧൫. തേന ഭാസനിരാസോവ, മഹുസ്സാഹേന സാധിയോ;
നിദ്ദോസാ സബ്ബമാ സാ'യം, സഗുണാ ന ഭവേയ്യ കിം.

൧൫. യതോ ഏവം, തേന തസ്മാ കാരണാ മഹുസ്സാഹേന മഹതാ വായാമേന ഭാസാനം പദഭാസാദിനമനത്ഥനിമിത്താനം നിരാസോവ സത്ഥദിട്ഠിയാ സത്ഥപ്പഭാവതോ പരിച്ചാഗോയേവ സാധിയോ സാധേതബ്ബോ, “വിഞ്ഞൂഹി”തി സേസോ. ഏവം ഭാസനിരാസേ കോ ഗുണോ ഉപലബ്ഭതീതി ചേ. സബ്ബമാ സബ്ബപ്പകാരേന നിദ്ദോസാ ഭാസേഹി നിഗ്ഗതാ സായം സദുത്ഥാവലി സഗുണാ സദാലങ്കാരസഞ്ചാതേഹി ഗുണേഹി സഹിതാ ന ഭവേയ്യ കിം, ഭവത്യേവ, ഗുണരഹിതം തംഅലങ്കാരമനുപാദേയ്യം സിയാതി അധിപ്പായോ.

൧൫. തേന യതോ ഭാസയുത്താ വിഞ്ഞൂഹി അനുപാദേയ്യാ, തസ്മാ മഹുസ്സാഹേന അധികവായാമേന ഭാസനിരാസോവ പദഭാസാദിനം നിരാകരണമേവ സാധിയോ അനേകസത്ഥവിസയായ പഞ്ഞായ വിഞ്ഞൂഹി സാധേതബ്ബോ, ഏവം സതി സബ്ബമാ സബ്ബാകാരേന നിദ്ദോസാ ഭാസരഹിതാ സാ അയം സദുത്ഥാവലി സഗുണാ സദാലങ്കാരസഞ്ചാതേഹി ഗുണേഹി യുത്താ ന ഭവേയ്യ കിം, ഗുണയുത്താ ഭവേയ്യാതി അധിപ്പായോ. ഭാസാനം നിരാസോതി ച, നത്ഥി ഭാസാ ഏതിസ്സാ, നിഗ്ഗതാ ഭാസേഹി വാതി ച, സഹ ഗുണേഹി വത്തമാനാതി ച വിഗൃഹോ.

൧൬. സാ'ലങ്കാരവിയുത്താപി, ഗുണയുത്താ മനോഹരാ;
നിദ്ദോസാ ഭാസരഹിതാ, ഗുണയുത്താ വധൂ വിയ.

൧൬. കിംകാരണമേവംഭൂതോ ഭാസപരിച്ചാഗേന ഗുണാദാനേന ബന്ധോതി ആഹ “സാ'ലങ്കാരേ” ചാദി. സാ സദുത്ഥാവലി അലങ്കാരേഹി വിയുത്താപി സതീ നിദ്ദോസാ സബ്ബപ്പകാരേന ഭാസേഹി നിഗ്ഗതാ ഗുണേഹി സദാലങ്കാരസഞ്ചാതേഹി സംയുത്താ ജനാനമാനന്ദസന്ദോഹാഭിസന്ദനേകഹേതുതായ മനോ ഹരതി അത്തനോ സന്തികമാകഡ്ഢതീതി മനോഹരാ ഹോതീതി. തത്ഥോദാഹരണമാഹ “ഭാസരഹിതാ ഗുണയുത്താ വധൂ വിയ”തി. യഥാ യേന കേനചിപി ഭാസേന

വിരഹിതാ വധു മനാപചാരിതാദീഹി ഗുണവിസേസേഹി സംയുത്താ സതീ കേനചി ആഭരണേന അമണ്ഡിതാ അപസാധിതാപി കിന്നാമ മധുരാ കവീനം പസാധനം കിന്നാമ മനോഹരാ ഹോതി, ഏവമയം സദൃശമാവലിപി മനോഹരാ ഹോതീതി അത്ഥോ.

൧൬. ഇദാനി ദോസപരിച്ചാഗേന ഗുണാഭാസേന പയോജനം ദസ്സേതി “സാ’ലങ്കാരവിയുത്തേ”ച്ചാദിനാ. സാ സദൃശമാവലി അലങ്കാരേഹി വിയുത്താ സതീപി നിദ്രോസാ സബ്ബപ്കാരേന ദോസരഹിതാ ഗുണയുത്താ തതോയേവ ഗുണീഭൂതാ സദാലങ്കാരേന യുത്താ ദോസരഹിതാ ദുബ്ബണ്ണദുസ്സണ്ഠാനാദിദോസേഹി പരിച്ചുത്താ ഗുണയുത്താ ഹദയങ്ഗമഗുണയുത്താ വധു വിയ അങ്ഗനാ വിയ മനോഹരാ സാധുജനേ ആരാധേതി.

൧൭. പദേ വാക്യേ തദത്ഥേ ച, ദോസാ യേ വിവിധാ മതാ;
സോദാഹരണമേതേസം, ലക്ഖണം കഥയാമ്യ’ഹം.

൧൮. യതോ ഏവം ഗുണാലങ്കാരസംയുത്തായപി ദോസലവകിതായ വിത്തുനമനാദരണീയതാ, അലങ്കാരവിയുത്താപി ദോസാഭാവേന ഗുണയുത്തായ മനോഹരതാ, ഏവമനത്ഥാവഹസ്സാപി ദോസസ്സ പരിഹരിതബ്ബതാ സത്ഥദിട്ഠിയാ, തസ്ഥ തേ ദോസേ ദസ്സേതും പടിജാനാതി “പദേ”തിആദിനാ. തേസം പദാനം വാക്യാനം അത്ഥോ തദത്ഥോ, തസ്ഥിം. ഉദാഹരീയതി ലക്ഖ്യഭാവേനാതി ഉദാഹരണം, സഹ ഉദാഹരണേഹിതി സോദാഹരണം. ലക്ഖിയതി ലക്ഖിയമനേനാതി ലക്ഖണം.

൧൯. ഏവം അലങ്കാരയുത്താപി അപ്പകേന ദോസേന യുത്തബന്ധസ്സ അനുപാദേയുത്താ, അലങ്കാരഅലങ്കരണേ അസതിപി ദോസരഹിതേ വിത്തുഹി ഉപാദേയുത്താ ച മുഖ്യസ്സ ദോസപരിഹാരസ്സ അവസ്സം കത്തബ്ബത്താ ഇദാനി അധിഗതദോസേ ദസ്സേതും പടിജാനാതി “പദേ വാക്യേ”ച്ചാദിനാ. പദേ നാമാദിചതുബ്ബിധപദേ ച, വാക്യേ “സ്വാഭ്യന്തര്യാഭ്യന്താനം ചയോ വാക്യം സകാരകകിരിയാ”തി വുത്തലക്ഖണേ വാക്യേ ച, തദത്ഥേ ച തേസം പദവാക്യാനം അത്ഥേ ച വിവിധാ അനേകപ്പകാരാ യേ ദോസാ വിത്തുഹി ദോസഭാവേന മതാ ഞേയ്യാ, ഏതേസം പദാദിദോസാനം സോദാഹരണം ഉദാഹരണസഹിതം ലക്ഖണം അഹം കഥയാമി. ഏതഥ ച-

“പദം ചതുബ്ബിധം വുത്തം, നാമാഖ്യാതോപസഗ്ഗികം;
നിപാതകഞ്ച തത്തുഹി, അസ്സോ ഖലാഭിധാവതീ”തി [\[രൂപഭിദ്ധിദീകായം നാമകണ്ഡേ\]](#).

വുത്തനിയാമേന പദം താവ ദട്ഠഞ്ചം. ഉദാഹരീയന്തി ലക്ഖിയഭാവേനാതി ഉദാഹരണാനീതി ച, സഹ ഉദാഹരണേനാതി സോദാഹരണന്തി ച, ലക്ഖിയതി ലക്ഖിയമനേനാതി ച വിഗ്ഗഹോ.

പദദോസഉദ്ദേശ

൧൮. പ്രിരുദ്ധത്ഥന്തരാത്ഥ-കിലിട്ഠാനി വിരോധി ച;
നേയ്യാം വിസേസനാപേക്ഖം, ഹീനത്ഥകമനത്ഥകം.

വാക്യഭാസഉദ്ദേശ

മുൻഭാസാ പദാന, വാക്യാന-മേകത്വം ഭഗ്വരീതികം;
തമാ ബ്യാകിണ്ണഗാമ്മാനി, യതിഹീനം കമച്ചുതം;
അതിവുത്തമപേതത്വം, സബന്ധഹരൂസം തമാ

വാക്യത്വഭാസഉദ്ദേശ

൨൦. അപക്കമോ'ചിത്യഹീനം, ഭഗ്വരീതി സസംസയം;
ഗാമ്മം ദുട്ഠാലങ്കരീതി, ഭാസാ വാക്യത്വനിസ്സിതാ.

പദഭാസാദിഉദ്ദേശവണ്ണനാ

മുവ്യ-മുൻ-൨൦. ഇദാനി യഥാപടിഞ്ഞാതേ ഭാസേ ഉദ്ദിസതി “വിരുദ്ധത്വന്തര” ഇച്ചാദിനാ. വിരുദ്ധം അത്വന്തരം യസ്സ തം വിരുദ്ധത്വന്തരം. കിം തം? പദം. ഏവമുപരിപി യഥായോഗം. അധികോ അത്വോ വിസേസ്യസ്സ യേന തം അധ്യത്വം. നീയതി അവുത്തോ ഹേതു ഏത്വ ആനീയതീതി നേയം. ഭാസാ പദാനന്തി യേഹി ഭാസേഹി പദാനി ദുട്ഠാനി, തേ വിരുദ്ധത്വന്തരതാദയോ പദാനം ഭാസാതി അത്വോ. ഏവമുപരിപി യഥായോഗം. വാക്യാനം ഭാസാതി സമ്ബന്ധോ. ഭഗ്വാ രീതി കമോ യസ്മിം തം ഭഗ്വരീതികം, വാക്യം. അപക്കമതാദയോ വാക്യത്വഭാസാ, വാക്യത്വാനം ഭാസതോ. വാക്യം ദുട്ഠം സിയാതി വാക്യമേവ വിസേസ്യതേ. തേന സബന്ധ നപുംസകലിങ്ഗേന നിദ്ദേശോ.

മുവ്യ-മുൻ-൨൦. ഇദാനി കഥേതബ്ബഭാവേന പടിഞ്ഞാതേ ഭാസേ ഉദ്ദിസന്തോ “വിരുദ്ധ...പേ... നിസ്സിതാ”തി ആഹ. കവീഹി ഇച്ഛിതത്വതോ വിരുദ്ധോ അത്വത്വോ യസ്സ പദസ്സാതി തം വിരുദ്ധത്വന്തരം നാമ. വിസേസ്യസ്സ അധികത്വഭാവകരണതോ അത്വത്വം നാമ. കവീഹി ഇച്ഛിതത്വസ്സാവികരണേ അവിസദത്താ കിലിട്ഠം നാമ. ദേസകാലകലാദീനം വിരുദ്ധത്താ വിരോധി നാമ. അത്വമാഹരിത്വാ വത്തബ്ബതോ നേയം നാമ. വിസേസനം പത്യാവ സാത്മകഭാവപ്പത്തിതോ വിസേസനാപേക്ഷം നാമ. വിസേസ്യസ്സ ഹീനതാപാദനതോ ഹീനത്വകം നാമ. അത്വരഹിതത്താ അനത്വകം നാമാതി ഇമേ അട്ഠ പദനിസ്സിതത്താ പദഭാസാ നാമ.

വുത്തത്വസ്സേവ പുന വചനതോ ഏകത്വം നാമ. ഭിന്നക്കമത്താ ഭഗ്വരീതികം നാമ. തമാ സമ്മോഹകാരണത്താ ബ്യാകിണ്ണം നാമ. വിസിട്ഠവചനവിരഹതോ ഗാമ്മം നാമ. യതിസബന്ധവിരഹതോ യതിഹീനം നാമ. പദത്വക്കമതോ ചുതത്താ കമച്ചുതം നാമ. ലോകിയം വോഹാരമതിക്കമ്മ വുത്തത്താ അതിവുത്തം നാമ. സമുദായത്വതോ അപഗതത്താ അപേതത്വം നാമ. ബന്ധഹരൂസയുത്തത്താ ബന്ധഹരൂസം നാമ, തേന സഹിതം സബന്ധഹരൂസന്തി ഇമേ നവ വാക്യാനം തമാ ഭാസാ നാമ. ഏത്വ തമാസദ്ദോ “ഭാസാ”തി പദം ഉപസംഹരതി.

അപഗതക്കമത്താ അപക്കമം നാമ. ഉചിതഭാവസ്സ പരിഹീനത്താ ഓചിത്യഹീനം നാമ. ഭിന്നവിഭത്തിക്കമത്താ ഭഗ്വരീതി നാമ. സംസയജനനതോ സസംസയം നാമ. ദുപ്തതീതികരത്താ ഗാമ്മം നാമ. ദുസിതാലങ്കാരത്താ ദുട്ഠാലങ്കരീതി നാമാതിമേ ഹര വാക്യത്വനിസ്സിതത്താ വാക്യത്വഭാസാ നാമ.

അഞ്ഞോ അത്ഥോ അത്ഥന്തരോ. വിരുദ്ധോ അത്ഥന്തരോ യസ്സാതി വിഗൃഹോ. ദോസപകാസകപദമ്പി ദോസതോ അബൃതിരിത്തത്താ ദോസോ നാമ. ഏവം സന്തേപി സമാസേന പദസ്സ ഗഹിതത്താ നപുംസകം ഹോതി. ഏസേവനയോ ഇതോ പരേസുപി. വിസേസ്യസ്സ അധികോ അത്ഥോ യസ്സ തം, കിലിട്ഠം വിയ കിലിട്ഠം. യഥാ ഹി മലഗുഹിതോ ആദാസോ അത്തനോ കിലിട്ഠത്താ മുഖാദീനം പകാസനേ അവിസദോ ഹോതി, ഏവമധിപ്പേതത്ഥപ്തകാസനേ അസമത്ഥം പദം കിലിട്ഠം നാമ. വിരോധോ അസ്സ അത്ഥീതി വിരോധി. നീയതി അവുത്തോ ഹേതു ഏത്ഥാതി നേയ്തും. വിസേസനേ അപേക്ഖാ യസ്സ തം. ഹീനോ വിസേസ്യസ്സ അത്ഥോ യേന തം. നത്ഥി അത്ഥോ യസ്സ തന്തി വിഗൃഹോ.

പദദോസാനം അനഞ്ഞത്തേപി വികപ്പനാഭേദതോ “പദാനം ദോസാ”തി വുത്തം, യഥാ “സിലാപുത്തകസ്സ സരീര”ന്തി. വാക്യാനം ദോസാതി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ. ഏകോ അത്ഥോ യസ്സ തം. ഭഗ്ഗാരിതി കമോ യസ്സ തം. വിസും വിസും ആകിണ്ണം ബ്യാകിണ്ണം. ഗാമേ ഭവോ ഗാമ്മോ, അബൃത്താനം വോഹാരോ. തപ്പകാസകപദമ്പി ഉപചാരതോ ഗാമ്മം നാമ. യതി ഹീനാ ഏത്ഥാതി യതിഹീനം. കമതോ ചുതം കമച്ചുതം. അതിക്കമ്മ വുത്തം അതിവുത്തം. അത്ഥതോ അപേതം അപേതത്ഥം. ബന്ധേ ഫരുസം ഫരുസതാ യത്ഥ തം. അപഗതോ കമോ യസ്ഥ തം. ഓചിത്യം ഹീനം യത്ഥ തം. ഭഗ്ഗാരിതി യത്ഥ തം. സഹ സംസയേന വത്തതീതി തം. ഗാമ്മം വുത്തനയമേവ. ദുട്ഠാ ദുസിതാ അലങ്കതി അലങ്കാരോ യത്ഥ തം. വാക്യാനം അത്ഥോ, തന്നിസ്സിതാ വാക്യത്ഥനിസ്സിതാതി വിഗൃഹോ. ഏത്ഥ അനത്ഥകാപേതത്ഥദോസദ്വയം പദവാക്യതോ ഭിന്നം, അഞ്ഞം ഭഗ്ഗാരിതിദോസദ്വയം, ഗാമ്മദ്വയം, കമച്ചുതഅപക്ഖമദ്വയഞ്ച വാക്യവാക്യത്ഥതോ ഭിന്നം.

പദദോസനിദ്ദേശവണ്ണനാ

൨൧. വിരുദ്ധത്വന്തരം തത്ത്ഹി, യസ്സ’ഞ്ഞത്ഥോ വിരുജ്ജ്ഞതി;
അധിപ്പേതേ യഥാ മേഘോ, വിസദോ സുഖയേ ജനം.

൨൧. അത്ഥോദ്ദേശക്കമേന പദാദിദോസേ ഉദാഹരതി “വിരുദ്ധി” ചാദിനാ. ഹി യസ്ഥാ കാരണാ, പസിദ്ധിയം വാ ഹിസദോ. യസ്സ പദസ്സ അഞ്ഞോ അധിപ്പേതതോ അപരോ അത്ഥോ അധിപ്പേതേ വത്തുമിച്ഛിതേ അത്ഥേ വിരുജ്ജ്ഞതീതി അനുവദിത്വാ തസ്ഥാ തം “വിരുദ്ധത്വന്തര”ന്തി വിധീയതേ. “യഥേ”ത്യുദാഹരതി. യഥാ ഇദം വിരുദ്ധത്വന്തരം, തഥാ അഞ്ഞമ്പി താദിസം ദട്ഠഞ്ച. ന ത്വിദമേവേതി യഥാസദസ്സ അത്ഥോ. മേഘോ വിസദോ സുഖയേ ജനന്തി. വിസം ഉദകം, തം ദദാതീതി വിസദോ മേഘോ വാരിവഹോ ജനം ലോകം സുഖയേ സുഖയതീതി കവിച്ഛിതത്ഥോ. വിസസദോ ഗരളസ്സ ച വാചകോ സിയാതി ഗരളദോ മേഘോ മാരയതി, ന പന സുഖയതീതി “വിസദോ”തി വിസേസനപദസ്സ വിരുദ്ധതാ.

൨൧. ഇദാനി ഉദിട്ഠാനുക്കമേന വിരുദ്ധത്വന്തരാദീനം സലക്ഖണ്ഡലക്ഖിയം ദസ്സേന്തോ “വിരുദ്ധി”ചാദിമാഹ. യസ്സ പദസ്സ അഞ്ഞത്ഥോ കവിച്ഛിതത്ഥതോ അഞ്ഞോ അത്ഥോ അധിപ്പേതേ ഇച്ഛിതത്ഥേ ഹി യസ്ഥാ വിരുജ്ജ്ഞതി, തസ്ഥാ തം പദം വിരുദ്ധത്വന്തരം നാമ. പസിദ്ധിയം വാ ഹിസദോ. തഥാ ഹേസ

അപ്പസീദ്ധം വിരുദ്ധത്വത്തരം “യസ്സ അത്തമോ അധിപ്പേതേ വിരുജ്ഞതീ”തി പകാസേത്യാ തസ്മിം പകാസിതത്വവിസയേ വത്തതി. “തം ഹീ”തി യോജിതത്ത്വം “യസ്സ അത്തമോ അധിപ്പേതേ വിരുജ്ഞതീ”തി ലക്ഖണം പസീദ്ധഭാവേന അനുവദിത്വാ തം വിരുദ്ധത്വത്തരനി അനുവദിതബ്ദാപ്തസീദ്ധവിരുദ്ധത്വത്തരം വിധീയതേ, യഥാ “യോ കുണ്ഡലീ, സോ ദേവദത്തോ”തി. ഉപരി പസീദ്ധാനുവാദേന അപ്പസീദ്ധവിധാനമേവ ദട്തം. “യഥാ...പേ... ജന”ന്തി ഉദാഹരണം ലക്ഖിയം ദസ്സേതി. യഥാ “മേഘോ വിസദോ”ച്ചാദി വിരുദ്ധത്വത്തരസ്സ ഉദാഹരണം, ഏവമീദിസമഞ്ജസവി ഇമസ്സുദാഹരണം, ന കേവലം “മേഘോ”ച്ചാദിമേവ ഭവതീതി വൃത്തം ഹോതി. യഥാസദോ ചേത്വ ഇവസദുപരിയായത്വേപി ഉദാഹരണത്തോ ദട്തം, ഉപരിപേവം. മേഘോ അമ്ബുധരോ വിസദോ വിസസഞ്ചാതം ജലം ദദന്തോ ജനം സുഖയേ സുഖയതീതി കവിഹി അധിപ്പേതത്വോ. ഏതഥ വിസസദസ്സ ഗരളസഞ്ചാതസപ്പവിസവാചകത്വം, “വിസം ദദാതീതി വിസദോ”തി ഏതഥ വിസസ്സ ഉദകവിസാനം സാധാരണത്വം വിസദായകോ മേഘോ നാസേതിയേവ, ന സുഖയതീതി കവിനാ അധിപ്പേതസ്സ സുഖകാരണസ്സ മേഘവിസേസനവിസസദസ്സ വിരുദ്ധഅത്തമതാതി വിസപദം വിരുദ്ധത്വത്തരദോസേന ദുട്തം.

൨൨. വിസേസ്യമധികം യേനാ'-
 യത്വമേതം ഭവേ യഥാ;
 ഓഭാസിതാസേസദിസോ,
 ഖജേജാതോ'യം വിരാജതേ.

൨൨. യേന പദേന വിസേസ്യം വിസേസിതബ്ദം അപരം പദം അത്ഥവസേന അധികം ഭവതീത്യനുവദിത്വാ ഏതം അത്ഥത്വം ഭവേതി വിധീയതേ. “യഥേ”ത്യാദാഹരതി “ഓഭാസിതേ”ച്ചാദി. ഏവമുപരിപി സുവിഞ്ജേതും. ഓഭാസിതാ ദീപിതാ അസേസാ നിഖിലാ ദിസായേന സോയം ഖജേജാതോ വിരാജതേ ദിപ്പതി. ഏതഥ ഖജേജാതസ്സാഖിലദിസാഭാഗാവഭാസനമതിവൃത്തീതി അധികത്വം.

൨൨. യേന വിസേസനപദേന വിസേസ്യം വിസേസിതബ്ദം പദം അത്ഥവസേന അധികം ഹോതി, ഏതം യഥാവൃത്തലക്ഖണോപേതം പദം അത്ഥത്വം ഭവേ അത്ഥത്വം നാമ പദദോസോ ഭവേ. യഥാ തസ്സുദാഹരണമേവം. ഓഭാസിതാസേസദിസോ ജോതിതസബ്ദിസോ അയം ഖജേജാതോ അയം ജോതിരിങ്ഗണോ വിരാജതേ ദിപ്പതി. ഏതഥ വിസേസ്യസ്സ ഖജേജാതസ്സ സകലദിസോഭാസനസ്സ അത്ഥത്വത്താ [\[അത്യുത്തത്താ \(ക\)\]](#) “ഓഭാസിതാസേസദിസോ”തി വിസേസനപദം അത്ഥത്വപദദോസോ നാമ. ഓഭാസിതാ അസേസദിസാ യേനാതി വിഗൃഹോ.

൨൩. യസ്സ'ത്ഥാവഗമോ ദുക്ഖോ,
 പകത്യാദിവിഭാഗതോ;
 കിലിട്തം തം യഥാ തായ,
 സോ'യമാലിങ്ഗ്യതേ പിയാ.

൨൩. പകത്യാദിവിഭാഗതോതി പച്ചയാ പഠമം കരീയതീതി പകതി. ആദിസദേന പച്ചയാദിനം പരിഗൃഹോ. പകത്യാദിനംവിഭാഗതോ വിഭജനതോ,

“അയം പകുതി, അയം പച്ചയോ, അയമാദേസോ”തിആദിനാ പകുതിപച്ചയവിഭാഗകപ്പനതോതി വുത്തം ഹോതി. പീണേതീതി പീ, തായ പിയാ വല്ലഭായ സോയം സാമി ആലിങ്ഗ്യതേ സിലിസ്സതേ. ഏതഥ “പിയാ”തി കിലിട്ഠം.

൨൩. യസ്സ പദസ്സ അത്ഥാവഗമോ അത്ഥാവബോധോ പകുത്യാദിവിഭാഗതോ “അയം പകുതി, അയം പച്ചയോ, അയമാദേസോ”തിആദിനാ പകുത്യാദീനം വിഭജനജാനനേന, “പകുത്യാദി നാമ കി”ന്തി ഗവേസനതോ വാ ദുക്ഖോ, തം കിലിട്ഠം നാമ. യഥാ തസ്സുദാഹരണമേവം. തായ പിയാ വനിതായ സോ അയം വല്ലഭോ ആലിങ്ഗ്യതേ സിലിസ്സതേ. പച്ചയാ പഠമം കരീയതീതി പകുതി. സാ ആദി യേസം പച്ചയാനം, തേസം വിഭാഗോതി വാക്യം. പീണേതീതി പീ, നാരി. തായ പിയാ ഏതഥ പിയാസങ്ഖാതായ വല്ലഭായ കമനേ പീസദസ്സ അവിസദത്താ “പിയാ”തി പദം കിലിട്ഠം.

൨൪. യം കിലിട്ഠപദം മന്ദാ-ഭിധേയ്യം യമകാദികം;
കിലിട്ഠപദഭോസേവ, തമ്പി അന്തോ കരീയതി.

൨൪. ഇദാനി യമകാദികമനധിപ്പേതമ്പി കിലിട്ഠേയേവ അന്തോഗധം ദസ്സേതുമാഹ “യ”ന്തിആദി. തത്ഥ യന്തി അനിയമവചനം, തസ്സ നിയമവചനം യമകാദികന്തി. യമകമാദി യസ്സ പഹേളികാജാതസ്സ തം യമകാദികം. കീദിസന്തി ആഹ “കിലിട്ഠപദ”ന്തിആദി. കിലിട്ഠാനി അപ്പതീതഭോസസഭാവേ റിതതായ മലിതാന്യവിസദാനി പദാനി യസ്സ തം കിലിട്ഠപദം. മന്ദോ അപ്പകോ അഭിധേയ്യോ അത്ഥോ യസ്സ തം മന്ദാഭിധേയ്യം, താദിസം തമ്പി യമകാദികം കിലിട്ഠപദഭോസേയേവ യഥാവുത്തേ അന്തോ അബ്ഭന്തരേ കരീയതി വിധീയതി തത്ഥേവ പക്ഖിപീയതി, കിലിട്ഠപദഭോസതോ ന ബൃതിരിച്ചതീതി അധിപ്പായോ.

൨൪. ഇദാനി അനധിപ്പേതമപി യമകാദിം കിലിട്ഠഭോസേയേവ അന്തോകരണബ്യാജേന ആവീകരോന്തോ ആഹ “യം കിലിട്ഠേ”ച്ചാദി. കിലിട്ഠപദം അപ്പതീതഭോസേന മിസ്സകത്താ അവിസദപദം മന്ദാഭിധേയ്യം അപ്പകാഭിധേയ്യം യം യമകാദികം യം യമകപ്പഹേളികാജാതമത്ഥി, തമ്പി കിലിട്ഠപദഭോസേയേവ യഥാവുത്തകിലിട്ഠപദഭോസേയേവ അന്തോ കരീയതി അബ്ഭന്തരേ കരീയതി, കിലിട്ഠപദഭോസതോ അബൃതിരിത്തന്തി അധിപ്പായോ. കിലിട്ഠാനി പദാനി യസ്സ, മന്ദോ അഭിധേയ്യോ യസ്സ, യമകം ആദി യസ്സ പഹേളികാജാതസ്സ, കിലിട്ഠപദാനം ഭോസോതി വിഗ്ഗഹോ.

൨൫. പതീതസദുരചിതം, സിലിട്ഠപദസന്ധികം;
പസാദഗുണസംയുത്തം, യമകം മത’മേദിസം.

൨൫. ഹോതു കാമമനഭിമതമേദിസം യമകാദികം, കിഞ്ചരഹി അഭിമതന്തി ആഹ “പതീതി”ച്ചാദി. അത്തനോ വചനീയത്ഥപ്പതീതവസേന വാചകാപി സദാ പതീതായേവ നാമാതി പതീതേഹി പസിദ്ധേഹി സദേഹി പാടിപദികേഹി രചിതം കതം പതീതസദുരചിതം. സിലിട്ഠാ അത്തമത്താലിങ്ഗനേന മട്ഠാ പദാനം സ്യാദ്യന്താദീനം സന്ധയോ സന്ധനാ യസ്സ തം സിലിട്ഠപദസന്ധികം. പതീതസദുരചിതത്തായേവ പസാദസങ്ഖാതേന ഗുണേന സദാലങ്കാരേന സംയുത്തം സമ്മദേവോപേതം ഏദിസം യഥാവുത്തഗുണാസയം രമണീയം യമകം മതം അഭിമതന്തി അത്ഥോ.

൨൫. ഇദാനി അധിഗതേസു യമകേസു ഹുദിസം യമകമിട്ഠമിതി സിസ്താനം ഉപദിസന്തോ ആഹ “പതീതേ” ചാദി. പതീതസദുരചിതം “ഇമസ്സത്ഥസ്സായം വാചകോ”തി പതീതേഹി പസിദ്ധേഹി സദ്ദേഹി രചിതം പാടിപദികേഹി കതം സിലിട്ഠപദസന്ധികം സിലിട്ഠാ സ്വാദ്യന്താദിപദാനം സന്ധയോ യസ്സ തം പസാദഗുണസംയുത്തം പതീതസദുരചിതത്തായേവ പസാദസഞ്ചാതേന സദ്ദാലങ്കാരഗുണേന സംയുത്തം ഹുദിസം ഏവംഭൂതം ഗുണാധികതോ രമണീയം ഉപരി വക്ഖമാനയമകസദിസം യമകം മതം വിഞ്ഞുഹി അഭിമതം. പതീതാ ച തേ സദ്ദാ ച, തേഹി രചിതം, സിലിട്ഠാ പദാനം സന്ധയോ യസ്സ, പസാദോതി ഗുണോ സദ്ദാലങ്കാരോ, തേന സംയുത്തന്തി വിഗൃഹോ.

൨൬. അബ്യപേതം ബ്യപേത’ത്തെ-മാവുത്താനേകവണ്ണജം;
യമകം തഞ്ച പാദാന-മാദിമജ്ജന്തഗോചരം.

൨൬. ഇദാനി തം യമാവുത്തമഭിമതം ദസ്സേതുമുപക്കമതേ “അബ്യപേതേ” ചാദിനാ. ആവുത്താ അധിവുത്താ പുനപ്പുനച്ചാരണുപേതാ അനേകേസം പതിരുപത്താ, ബഹുവണ്ണാ സരബ്യഞ്ജനരൂപാ, ന ഏകോ വണ്ണോ തസ്സാനുപ്പാസത്താ, തഥാ ച വക്ഖതി “വണ്ണാവുത്തി പരോ യഥാ”തി [\[സുബോധാലങ്കാര ൧൨൭ ഗാഥാ\]](#), തേഹി ജാതം യമകന്തി വിഞ്ഞായതേ. കതിവിധം തം വികപ്പീയതീതി ആഹ “അബ്യപേതം ബ്യപേതത്തേ”ന്തി. തത്ഥ യം വണ്ണന്തരാബ്യവഹിതം വണ്ണസമുദായേന വുത്തം. തദബ്യപേതം യമകം. യം തു ബ്യവഹിതം, തം ബ്യപേതം. യം പന ഉഭയമിസ്സം, തം അത്തം അപരം അബ്യപേതബ്യപേതന്തി തിയാ യമകം താവ വികപ്പീയതേ. തമേതം തിവിധം യമകം വിസയവിഭാഗനിരൂപനായം ആദി ച മജ്ജയോ ച അന്തോ ച ഗോചരോ വിസയോ യസ്സേതി ആദിമജ്ജന്തഗോചരം വിഞ്ഞേയ്യം. കേസം പാദാനം? പച്ചേകം ചതുന്നംഗാമാവയവാനം. സാപേക്ഖത്തേപി സമാസോ ഗമ്മകത്താ.

തത്ഥ പാദചതുക്കസ്സ ആദിമജ്ജന്തഭാവിനം യമകാനം യാവന്തോ പകാരാ സമ്ഭവന്തി, തേ മൂലാ സത്ത. കഥം? ഏകസ്ഥിന്ധേവ പാദേ ക്വചി ആദിയമകം, ക്വചി മജ്ജന്തയമകം, ക്വചി അന്തയമകം, ക്വചി മജ്ജന്തയമകം, ക്വചി മജ്ജന്താദിയമകം, ക്വചി ആദ്യന്തയമകം, ക്വചി സബ്ബയമകന്തി. ഏവം പച്ചേകം മൂലഭൂതാ സത്താതി ചതുസു അട്ഠവിസതി ഹോന്തി. പാദാദിയമകഞ്ച പഠമപാദാദിയമകമബ്യപേതം തഥാ ദുതിയതതിയചതുത്ഥപാദാദിയമകമബ്യപേതം പഠമദുതിയപാദാദിയമകമബ്യപേതം പഠമതതിയപാദാദിയമകമബ്യപേതം പഠമചതുത്ഥപാദാദിയമകമബ്യപേതന്തിആദിനാ അനേകധാ പസംസന്തി. യദാ ച സബ്ബതോയമകം, തദാ മഹായമകാദയോ വികപ്പാ ജായന്തീതി വേദിതബ്ബം.

൨൬. ഇദാനി അഭിമതയമകം ദീപേതി “അബ്യപേതേ” ചാദിനാ. ആവുത്തേഹി പുനപ്പുനം വുത്തേഹി അനേകവണ്ണേഹി സമുദായരൂപത്താ അനേകേഹി സരബ്യഞ്ജനസരീരേഹി വണ്ണേഹി ജാതം യമകം അത്തേഹി വണ്ണേഹി അബ്യവഹിതത്താ അബ്യപേതം, വണ്ണന്തരേഹി ബ്യവഹിതത്താ ബ്യപേതം, ഉഭയമിസ്സകത്താ തേഹി അത്തം അബ്യപേതബ്യപേതഞ്ചാതി തിവിധം ഹോതി. തഞ്ച യമകം വിസയവിഭാഗനിയമേന ഗാഥാപാദാനം ആദിഗോചരം മജ്ജന്തഗോചരം അന്തഗോചരമിതി തിവിധം ഹോതി. ഏത്ഥ ചസദ്ദോ വത്തബ്ബന്തരേ പവത്തതി, വത്തബ്ബന്തരം നാമ

യഥാവൃത്തശബ്ദപേതാദിഭേദതോ അന്തം വത്തബ്ധതായ സമുഖീഭൂതം പാദാനം ആദിമജ്ജ്യാവസാനന്തരം, ഉപന്യാസോ വാക്യാരമ്ഭഭോതി ച ഏതസ്സേവ നാമം. വിസദിസേന വണ്ണേന അപേതം ബൃപേതം. തബ്ബിപരീതമബൃപേതം. അബൃപേതഞ്ച ബൃപേതഞ്ച അന്തഞ്ചാതി സമാഹാരദന്ദോ. അനേകേ ച തേ വണ്ണാ ച, ആവൃത്തായേവ അനേകവണ്ണാ, തേഹി ജാതം, ആദി ച മജ്ജേയാ ച അന്തോ ച, തേ ഗോചരാ യസ്സാതി വിഗ്ഗഹോ.

തത്ത്വ പാദചതുക്കസ്സ ആദിമജ്ജ്യാവസാനേസു ലബ്ധിമാനയമകഭേദാ ഏകേകസ്ഥിം പാദേ സത്ത സത്ത ഭവന്തി. കഥം? പാദാദിയമകം പാദമജ്ജ്യായമകം പാദന്തയമകം മജ്ജ്യാന്തയമകം മജ്ജ്യാദിയമകം ആദ്യന്തയമകം സബ്ബതോയമകന്തി ഏവം പച്ചേകം സത്ത സത്ത കത്വാ ചതുസു മൂലഭൂതയമകാ അട്ഠവീസ ഭവന്തി. ഏത്ഥ പാദാദിയമകാദികന്വി അബൃപേതപഥപാദാദിയമകം തഥാ ദുതിയതത്ത്വചതുത്ഥപാദാദിയമകമിതി ച അബൃപേതപഥദുതിയപാദാദിയമകം തഥാ പഥതത്ത്വചതുത്ഥപാദാദിയമകം തഥാ ദുതിയചതുത്ഥപാദാദിയമകമിതി ച അബൃപേതദുതിയതത്ത്വചതുത്ഥപാദാദിയമകം തഥാ ദുതിയചതുത്ഥപാദാദിയമകമിതി ച അബൃപേതതത്ത്വചതുത്ഥപാദാദിയമകമിതി ച ഏവമബൃപേതപാദാദിയമകാ ദസ ഹോന്തി. തഥാ ബൃപേതാപി ദസാതി വീസതി, അബൃപേതപഥപാദമജ്ജ്യായമകം തഥാ ദുതിയപാദമജ്ജ്യായമകമിച്ചാദിനാ മജ്ജ്യായമകന്വി വീസതിവിധം ഹോതി. അബൃപേതപഥപാദന്തയമകം തഥാ ദുതിയപാദന്തയമകമിച്ചാദിനാ അന്തയമകന്വി വീസതിവിധം. സംസഗ്ഗഭേദതോ പന അനേകവിധം ഹോതി.

അബൃപേതപഥപാദാദിയമകവണ്ണനാ

൨൫. സുജ്ഞാ'സുജ്ഞാ സബ്ബേ, ഗുണേനാപി വിവേകിനോ;
വിവേകം ന സമായന്തി, അവിവേകിജനന്തികേ.

൨൭. “സുജ്ഞാ”ഇച്ചാദി. സുജ്ഞാ സജ്ജ്ഞാ, അസുജ്ഞാ അസജ്ജ്ഞാതി ഏതേ സബ്ബേ ഉഭയപക്ഖപാതിനോ വിസേസാ ജ്ഞാ ഗുണേന സീലാദിനാ കരണഭൂതേന, ഹേതുഭൂതേന വാ വിവേകിനോപി സാധുസു ലബ്ധിമാനാനമസാധുസ്വനുപലബ്ധിനേതോ പുമുഭൂതാപി അവിവേകീനം ജ്ഞാനം അന്തികേ സമീപേ തേസം സന്നിയാനേ വിവേകം വിഭാഗം ന സമായന്തി നപാപുണ്ണന്തി, വിഭാഗവിജാനനപഞ്ചാഭേദമേവ ച വിവേകിനോപി ജ്ഞാ തേ ഏകതോ കത്വാ പസ്സന്തിതി. ഇദം പഥപാദാദിയമകമബൃപേതം.

൨൭. ഇദാനി അബൃപേതപഥപാദാദിയമകസ്സ മുഖമന്തം ദസ്സേതുമാഹ “സുജ്ഞി”ഇച്ചാദി. സുജ്ഞാ സാധുജ്ഞാ, അസുജ്ഞാ അസാധുജ്ഞാ ചേതി സബ്ബേ ഉഭയപക്ഖികാ സീലാദിനാ, പാണാതിപാതാദിനാ ഗുണേന ഹേതുനാ വിവേകിനോ അപി സാധുസു പാണാതിപാതാദിനം, അസാധുസു സീലാദിനം അപ്ಪവത്തിതോ ഗുണേന പുമുഭൂതാപി അവിവേകിജനന്തികേ വിവേകാണരഹിതാനം ജ്ഞാനം സന്തികേ വിവേകം വിഭാഗം ന സമായന്തി ന പാപുണ്ണന്തി. വിവേകോ വിനാഭവനമേതേസമത്ഥിതി വിവേകിനോ. ഏത്ഥ വിസയോപചാരേന വിവേകോതി പഞ്ചാ, ന വിവേകിനോതി അവിവേകിനോ, തേയേവ ജ്ഞാ, തേസം അന്തികമിതി ച വിഗ്ഗഹോ. ഇദം അബൃപേതപഥപാദാദിയമകം.

അബൃപേതപഠമദുതിയപാദാദിയമകവണ്ണനാ

൨൮. കുസലാ'കുസലാ സഞ്ചേ, പബലാ'പബലാ'മവാ;
നോ യാതാ യാവ'ഹോസിത്തം, സുഖദുക്ഖപ്പദാ സിയും.

൨൮. “കുസലാ”ഇച്ചാദി. പബലാ ആസേവനപ്പടിയാഭവസേന ബലവന്തോ ച. അമാതി അനന്തരത്വേ നിപാതോ. അപബലാ തദഭാവതോ ദുബ്ബലാ ച സഞ്ചേ കുസലാകുസലാ ധമ്മാ യാവ യത്തകം കാലം അഹോസിത്തം വിനാ ഉപ്പത്തിമത്തം ഫലദാനാസമ്ഭവതോ കേവലം “അഹോസി”തി വചനീയത്വനിമിത്തമത്തകമ്മഭാവേന അഹോസികമ്മത്തം നോ യാതാ ന സമ്പത്താ, താവ തത്തകം കാലം സുഖഞ്ച ദുക്ഖഞ്ച തം പദന്തീതി സുഖദുക്ഖപ്പദാ സിയും. യാവ സംസാരപവത്തി, താവ സുഖദുക്ഖദായകാ ഹോന്തീതി. ഇദം പഠമദുതിയപാദാദിയമകമബൃപേതം.

൨൮. പബലാ ആസേവനാദിപച്ചയലാഭേന ബലവന്തോ വാ അഥ അപബലാ തദഭാവേന ദുബ്ബലാ വാ സഞ്ചേ കുസലാകുസലാ അഹോസിത്തം ഫലദാനാഭാവതോ പവത്തിമത്തം യാവ യത്തകം കാലം നോ യാതാ അപ്പത്താ, താവ തത്തകം സുഖദുക്ഖപ്പദാ യമാക്കമം സുഖദുക്ഖപദായിനോ സിയും ഭവന്തി. ഇദം അബൃപേതപഠമദുതിയപാദാദിയമകം. കുസലപടിപക്ഖാ അകുസലാ. “അഹോസി”തി വത്തബ്ബസ്സ ഭാവോ അഹോസിത്തം. “ഏഹിപസ്സികോ”തിആദിസു വിയ ക്രിയാപദതോപി ണാദിപച്ചയാ ഹോന്തി.

അബൃപേതപഠമദുതിയതതിയപാദാദിയമകവണ്ണനാ

൨൯. സാദരം സാ ദരം ഹന്തു, വിഹിതാ വിഹിതാ മയാ;
വന്ദനാ വന്ദനാമാന-ഭാജനേ രതനത്തയേ.

൨൯. “സാദരം”മിച്ചാദി. വന്ദനാ ദ്വാരത്തയോപദസ്സിയമാനാ മാനോ ച പൂജാ, തേസം ഭാജനേ ആധാരഭൂതേ രതിജനനാദിനാ അത്ഥേന രതനസഞ്ചാതാനം ബുദ്ധാദീനം തയേ സമൂഹഭൂതേ രതനത്തയേ സാദരം ആദരസഹിതം കത്വാ മയാ വിഹിതാ കത്വാ, വിഹിതാ അലംസംസാരദുക്ഖവിസട്സിരാകരണതോ വിസേസേന ഹിതാ പധ്യാ സാ വന്ദനാ സോ പണാമോ ദരം ദരമം കായചിത്തപരിളാഹം ഹന്തു ഹിംസതു. മയാതി വുത്തത്താ മേതി അത്ഥതോ വിത്തായതി. ഇദം പന പഠമദുതിയതതിയപാദാദിയമകമബൃപേതം.

൨൯. വന്ദനാമാനഭാജനേ ദ്വാരത്തയേന വിധിയമാനപണാമപൂജാനം ആധാരഭൂതേ രതനത്തയേ രതിജനനാദിഅത്ഥേന രതനസഞ്ചാതാനം ബുദ്ധാദീനം തയേ മയാ യാ വന്ദനാ സാദരം ആദരസഹിതം വിഹിതാ കത്വാ, വിഹിതാ ലോകിയ ലോകുത്തര സമ്പത്തിസാധനതോ വിസേസേന ഹിതാ സാ വന്ദനാ ദരം മയ്ഹം കായചിത്തദരമം ഹന്തു വിനാസേതു. ഇദം അബൃപേതപഠമദുതിയതതിയപാദാദിയമകം. സഹ ആദരേന വത്തമാനം സാദരം, ക്രിയാവിസേസനം. ഏത്ഥ ക്രിയാ നാമ വിഹിതാസദ്ദേന നിദ്ദിട്ഠകരണം. കരണഞ്ജി വിഹിതാസദ്ദസ്സ വുത്തകമ്മത്തേപി അത്തേമാനുപപത്തിലക്ഖണസാമത്ഥിയതോ ഭിജ്ജിത്വാ വിജ്ജമാനം “അകാസി”തി ക്രിയായ സമ്ബന്ധമുപേന്തം കമ്മഞ്ച ഹോതി, ഭാവേ വിഹിതസ്സ യുപച്ചയന്തസ്സ നപുംസകത്താ നപുംസകഞ്ച, സത്തായ ഏകത്താ

ഏകവചനഞ്ച തബ്ബിസേസനത്താ സാദരസദ്ദോപി നപുംസകദുതിയേകവചനോ ഹോതി.

“വിസേസ്യേ ദിസ്സമാനാ യാ,
ലിങ്ഗസഞ്ചയാവിഭത്തിയോ;
തുല്യാധികരണേ ഭിച്ഛോ,
കാതഞ്ചാ താ വിസേസനേ”തി [\[സമ്ബന്ധചിന്തോ ൧൫ ഗാഥാ ഭേദചിന്താ ൧൯൪ ഗാഥാ\]](#).

ഹി വുത്തം. ഏവം ക്രിയാവിസേസനേ ഗഹിതേ സാമത്ഥിയതോ “മയാ”തി തതിയന്തസ്സ പഠമന്തത്തം, “വന്ദനാ”തി പഠമന്തസ്സ ഛരട്ഠന്തഞ്ച ഹോതി. വന്ദനാ ച മാനോ ച, തേസം ഭാജനം. തിണ്ണം സമുഹോ തയം, രതനാനം തയന്തി ച വിഗൃഹോ.

അബ്യപേതചതുക്കപാദാദിയമകവണ്ണനാ

നം. കമലം ക'മലം കത്തും-വനദോ വനദോ'മ്ബരം;
സുഗതോ സുഗതോ ലോകം, സഹിതം സഹിതം കരം.

നം. “കമല”മിച്ചാദി. കമലം അരവിന്ദം കം ജലം അലങ്കത്തും സജ്ജനമായ ഹോതി, വികസിതാരവിന്ദസന്ദോഹസമ്ഭാവിയോദകസ്സ വാപാദീസു താദിസരമണീയത്തസമ്പത്തിസമ്ഭവതോ, അവനം രക്തം ദദാതി സസ്സസമ്പത്യാദികാരണഭാവേനാതി അവനദോ. വനം ജലം ദദാതി ന തുച്ഛോതി വനദോ മേഘോ അമ്ബരം ആകാസം ജലധാരഭാരഭരിതമ്ബരകുഹരസ്സ ദസ്സനീയതാഗുണയോഗതോ അലങ്കത്തുന്തി അധികതം. സഹിതം സമ്പുണ്ണം ഹിതം അഭിവൃദ്ധിം കരം കരോന്തോ സുട്ഠ ഗദതീതി സുഗതോ മഞ്ജുഭാണീ പുണ്ഡ്രുദ്ധാ വിയ നേക്ഖമ്മാദിനാ കാമച്ഛന്ദാദികേ പജഹന്തോ ഗന്ത്വാ അരഹത്തമഗ്ഗേന സവാസനസകലകിലേസേ സമുച്ഛിന്ദിത്വാ സോഭനം നിബ്ബാനപുരം ഗതോതി വാ സുഗതോതി വുത്തോ സോ മഹാമുനി അത്തനോ അപരിമിതപാരമിതാസിമ്പകചഗലിതതിലകഭാവേന ലോകം ലോകത്തയം, സഹിതം ലോകന്തി വാ യോജനീയം അലങ്കത്തും അലങ്കരണായാതി. ഇദം പാദചതുക്കാദിയമകമബ്യപേതം.

നം. കമലം പദ്മം കം ജലം അലങ്കത്തും പഞ്ചവിധപദ്മസഞ്ചരനസ്സ ഉദകസ്സ രമണീയത്താ സജ്ജതും ഹോതി. അവനദോ കാലേ വുട്ഠിസമ്പദായ സസ്സസമ്പദാദിനം കാരണത്താ ആരക്തം ദേന്തോ വനദോ മേഘോ അമ്ബരം ആകാസം അലങ്കത്തും ജലധാരഭാരഭരിതമ്ബരകുച്ഛിയാ ദസ്സനീയത്താ സജ്ജതും ഹോതി, സഹിതം സമ്പുണ്ണം ഹിതം അഭിവൃദ്ധിം കരം കരോന്തോ സുഗതോ ചിത്രകമീ സുന്ദരം നിബ്ബാനം ഗതോ വാ സോ സുഗതോ സോ തമാഗതോ ലോകം ലോകത്തയം, സഹിതം ലോകം വാ അലങ്കത്തും ചിത്രകമാദികാരണേഹി താദിസസ്സ അത്തസ്സ ച ലോകരാമണയുസ്സാഭാവാ സജ്ജതും ഹോതി. സബ്ബപദത്ഥാനം സത്താബ്ബഭിച്ഛാരിത്താ ഹോതിതി ഗമ്മം. തതോയേവ സബ്ബേ പഠമന്തഭവനക്രിയായ യുജ്ജന്തിതി വദന്തി. ഇദം അബ്യപേതചതുക്കപാദാദിയമകം.

ന. അബ്യപേതാദിയമക-സ്സേസോ ലേസോ നിദസ്സിതോ;
ത്തേയ്യാനി'മായേവ ദിസാ-യ'ത്താനി യമകാനിപി.

൩൧. ഇച്ചേവമഭിമതയമകേ അബ്യപേതപാദാദിയമകസ്സ ദിസാമത്തം ദസ്സേത്വാ ഉപസംഹരതി “അബ്യപേതേ” ചാദിനാ. അബ്യപേതസ്സ അബ്യവഹിതസ്സ ചതുന്നം പാദാനം ആദോ, ആദിഭൂതസ്സ വാ യമകസ്സ ഏസോ യമാവുത്തോ ലേസോ കോചിദേവ ഭേദോ നിദസ്സിതോ വികപ്പിതോ. അപരാണിപി കിം ന വികപ്പിയന്തിതിചേതി ആഹ “ഞേയ്യാനി” ചാദി. ഇമായ ദിസായ ഇമിനാ ഉപായേന മഗ്ഗേനേവ അഞ്ഞാനി വുത്തതോ അപരാണി ദുതിയപാദാദിയമകതതിയപാദാദിയമകചതുത്ഥപാദാദിയമകാദീനി അബ്യപേതാനിപി പഠമദുതിയപാദാദിയമകപഠമതതിയപാദാദിയമകാനിപി ബ്യപേതാനി, പഠമചതുത്ഥദുതിയതതിയപാദാദിയമകാദീനിപി അബ്യപേതബ്യപേതാനി, തമാ മജ്ജന്തപാദയമകാനി ഞേയ്യാനി ജാനിതബ്ബാനി, വിഞ്ഞൂന്നം താദിസായ ദിസായ ദസ്സിതത്താതി. തത്ഥ ച -

“ഗുണാഗുണേന സഹ തേ, സാധവോ’സാധവോ ജനാ;
വിഗാഹന്തേ സമം നാമ, ചിത്തം ചിത്തേ കമം നു തേ”.

ഇച്ചാദിനാ ദുതിയപാദാദിയമകാദീനി അബ്യപേതാനി,

“പിയേന വചസാ സബ്ബേ,
പിയേന’പ്പിയഭാണിനോ;
പാദാനതേ ജിനോകാസി,
സോ ധമ്മോ ഹന്തു വോ’പ്പിയം”.

ഇച്ചാദിനാ പഠമദുതിയപാദാദിയമകാദീനി അബ്യപേതാനി,

“സ’മലം സമലം കത്തും, സുചിരംസുചി രഞ്ജയേ;
സുചിരം സുചിരംഗം തം, സ’മലം സമലംഭി യോ”.

ഇച്ചാദിനാ പഠമചതുത്ഥദുതിയതതിയപാദാദിയമകാദീനി അബ്യപേതബ്യപേതാനി,

“മനോഹര ഹര ക്ലേശം, ജിന ചേതോഭവം മമ;
നനു ത്വം പാരമീസാരാ-മതഭാവിതമോസധം”.

ഇച്ചാദിനാ മജ്ജന്തപാദയമകാനി,

“സാധുനാ രഞ്ജയ ജയ-ദ്ധനിനാ’പൂരയി മഹിം;
യോ തം ജിനവരം ധീര-മത്ഥകാമോസി ചേ തുവം”.

ഇച്ചാദിനാ അന്തപാദയമകാനി ജാനിതബ്ബാനി.

൩൧. ഏവം അഭിമതയമകേന അബ്യപേതയമകാനമുപായാദീനി നിഗമേന്തോ ആഹ “അബ്യപേതി” ചാദി. അബ്യപേതാദിയമകസ്സ വിസദിസവണ്ണേഹി അബ്യവഹിതാദിയമകസ്സ, അബ്യപേതപാദാദിയമകസ്സ വാ ഏസോ ലേസോ “സുജനി” ചാദികോ അപ്പകോദാഹരണയോ നിദസ്സിതോ നിദ്ദിട്ഠോ. അഞ്ഞാനി യമകാനിപി ഇമായേവ ദിസായ ഇമിനാ നയേനേവ ഞേയ്യാനി വിഞ്ഞൂഹി ഞാതബ്ബാനി. ആദോ യമകം, ആദിഭൂതം വാ യമകം, അബ്യപേതബ്ബ തം

ആദിയമകഞ്ചാതി വാക്യം. ഏവം ദസ്സിതേന ഇമിനാ കമേന
അബ്യപേതദുതിയപാദാദിയമകാദയോ ഞാതബ്ബാതി അധിപ്പായോ.

തത്ത്വ അബ്യപേതദുതിയപാദാദിയമകമേവം വേദിതബ്ബം -

ഗുണാഗുണേന സഹ തേ, സാധവോ'സാധവോ ജനാ;
വിഗാഹന്തേ സമം നാമ, ചിത്തം ചിത്തേ കമം നു തേ.

ഭോ നാമതേ തുയ്ഹം ചിത്തേ സാധവോ അസാധവോ തേ ജനാ ഗുണാഗുണേന
സകസകഗുണേന അഗുണേന ച സഹസമം ഏകജ്ജ്ഞം കമം നു വിഗാഹന്തേ,
ചിത്തം അച്ഛരിയം സുജനദുജ്ജനേസു സമമേത്താ അച്ഛരിയാതി അധിപ്പായോ.

അബ്യപേതപഠമദുതിയപാദാദിയമകമേവം ദട്ഠബ്ബം -

പിയേന വചസാ സബ്ബേ, പിയേന'പ്പിയഭാണിനോ;
പാദാനതേ ജിനോകാസി, സോ ധമ്മോ ഹന്തു വോ'പ്പിയം.

ജിനോ അപ്പിയഭാണിനോപി സബ്ബേ ജനേ പിയേന യേന വചസാ പാദാനതേ
അകാസി, സോ ധമ്മോ വോ അപ്പിയം ഹന്തു. ഏത്ഥ അപിസദുപരിയായസ്സ
പിസദുസ്സ ഗഹിതത്താ യതിഭിന്ദഗോ നത്ഥി.

പഠമചതുമ്മദുതിയതതിയപാദാദിഅബ്യപേതബ്യപേതയമകമേവം ദട്ഠബ്ബം -

സ'മലം സമലം കത്തും, സുചിരംസുചി രഞ്ജയേ;
സുചിരം സുചിരംഗം തം, സ'മലം സമലംഭി യോതി.

ഏത്ഥ “സമലം സമലം, സുചിരം സുചിര”ന്തി വിസദിസവണ്ണേഹി
അബ്യവഹിതത്താ അബ്യപേതം, “സമലം സമല”ന്തി പുബ്ബപരയുഗളം
[പുബ്ബപരയുഗളദ്വയം (കം)] “കത്തു”മിതി ഭിന്നവണ്ണേഹി, “സുചിരം സുചിര”ന്തി
പുബ്ബപരയുഗളം [പുബ്ബപരയുഗളദ്വയം (കം)] “ജയേ”തി ഭിന്നവണ്ണേഹി ച
ബ്യവഹിതത്താ ബ്യപേതബ്ബ ഹോതി. സുചിരംസുചി സോഭനരംസിനാ ഉചി
യുത്തോ യോ ജിനോ സം സന്തിം നിബ്ബാനം സമലംഭി അലഭി, അലം അച്ചന്തം
അതിസയേന സുചിരംഗം വിസുദ്ധഭേഹം തം ജിനം സമലം ജല്പികാസഖ്വാതേന,
രാഗാദികുച്ഛിതസഖ്വാതേന വാ മലേന സഹിതം സം അത്താനം അലംകത്തും
നിമ്മലം കത്വാ സജ്ജതും സുചിരം സുചിരകാലം രഞ്ജയേ അത്തനി
അഭിരമാപേയ്യ.

പാദമജ്ജയമകമേവം ദട്ഠബ്ബം -

മനോഹര ഹര ക്ലേസം, ജിന ചേതോഭവം മമ;
നനു ത്വം പാരമീസാരാ-മതഭാവിതമോസധന്തി.

മനോഹര ജിന മമ ചേതോഭവം ക്ലേസം സന്താപം ഹര അപനയ, ത്വം
പാരമീസാരാമതഭാവിതം ഓസധം ദിബ്ബോസധം നനു.

പാദന്തയമകമേവം ദട്ഠബ്ബം -

സാധുനാ രഞ്ജയ ജയ-ദ്ധനിനാ'പൂരയി മഹിം;
യോ തം ജിനവരം ധീര-മത്ഥകാമോസി ചേ തുവന്തി.

യോ ജിനവരോ സാധുനാ ജയദ്ധനിനാ വേണേയുജയഘോസേന മഹിം
ആപൂരയി, ധീരം തം ജിനവരം തുവം സപ്പൂരിസ ചേ അത്ഥകാമോ അസി,
രഞ്ജയ അഭിരമാപേഹി. ഇമിനാ നിദ്രിട്ഠയമകേഹേവ അവസേസാ
തതിയപാദാദിയമകാദയോ വിഞ്ഞേയ്യാ.

നവഅച്ചന്തബഹവോ തേസം,
ഭേദാ സമ്ഭേദയോനിയോ;
തത്ഥാപി കേചി സുകരാ,
കേചി അച്ചന്തദുക്കരാ.

നവ. കിം പന സാകല്ലേന ന വികപ്പിതാനീതി ആഹ “അച്ചന്തി” ചാദി.
തേസം വികപ്പാനം സമ്ഭേദോ സങ്കരോ മിസ്സത്തമുച്ചാരണപ്പകാരോ യോനി
പഭവോ യേസം തേ സമ്ഭേദയോനിയോ, ഭേദാ പകാരാ അച്ചന്തബഹവോ
അതിസയേന ബഹുലാ യമാവുത്തനയേന സമ്ഭവന്തി, തത്ഥാപി തേസു
വികപ്പേസുപി കേചി വികപ്പാ സുഖേന കരീയന്തി പയുജ്ജന്തിതി സുകരാ,
തബ്ബിപരീതോ ച കേചി വികപ്പാ അച്ചന്തദുക്കരാ. ഇതി ദിധാ സങ്ഗയ്ഹന്തി,
തേസു സുകരാനം കേസഞ്ചി അഭിമതയമകാനം മുഖമത്തം ദസ്സിതം. ഇദാനി
ദുക്കരാനം കേസഞ്ചി മുഖമത്തം ന സബ്ബമേവം വേദിതബ്ബം.

സമുന്നതേന തേ സതാ,
കഥം ന തേ ന തേ സിയും;
യതോ നതേനതേപി'തോ,
സിയും ന തേ നതേ സുഭാ.

ഇദം പാദചതുകമജ്ജന്തയമകമബ്ബപേതബ്ബപേതമേകരൂപം ദുക്കരം.

ന ഭാസുരാ തേപി സുരാ വിഭൂസിതാ,
തമാസുരാ ഭൂരി സുരാപരാജിതാ;
സഭാസു രാജാപി തമാ സുരാജിതോ,
യമാ സുരാജന്തി സുരാവിനിസ്സടാ.

ഇദം ചതുകപാദമജ്ജന്തയമകമേകരൂപബ്ബപേതം.

നവ. സബ്ബമിദമനുദിസിതാ ലക്ഖണാതിദേസേന നിഗമനം
കിമത്ഥമിച്ചാസങ്കായമാഹ “അച്ചന്തേ” ചാദി. തേസം യമകാനം
സമ്ഭേദയോനിയോ പഭേദുപ്പത്തികാരണഭൂതാ ഭേദാ ഉച്ചാവചപകാരാ
അച്ചന്തബഹവോ, തത്ഥാപി തേസുപി കേചി യമകാ സുകരാ സുസാധിയാ,
കേചി അച്ചന്തദുക്കരാ അതിസയേന ദുസ്സാധിയാ. സമ്ഭേദോ യോനി യേസന്തി
വിഗ്ഗഹോ.

ഇഹ സുകരസ്സ ഉപദിസിതത്താ
ദുക്കരയമകപവേസോപായമത്തമുപദിസീയതേ -

“മനം മനം സത്ഥു ദദേയ്യ ചേ യോ,

മനം മനം പീണയത്സ്സ സത്ഥു;
മനം മനം തേന ദദേയ്യ ചേ ന,
മനം മനംപ'സ്സ ന സാധുപുജ്ജ'ന്തി.

ഇദം പാദചതുക്കാദിയമകമേകരൂപം അബ്യപേതബ്യപേതം.

യോ പുഗ്ഗലോ മനം അത്തനോ ചിത്തം സത്ഥു ജിനസ്സ മനം ഖണമത്തമ്പി
ദദേയ്യ ചേ, സത്ഥു മുനിന്ദസ്സ മനം ചിത്തം അസ്സ പുഗ്ഗലസ്സ മനം ചിത്തം
പീണയതി സമ്പീണേതി, തേന തസ്സമാ മനം മനം ചിത്തം ചിത്തം ദദേയ്യ ചേ ന
യദി നോ ദദേയ്യ, അസ്സ പുഗ്ഗലസ്സ മനം ചിത്തം മനംപി മുഹുത്തമ്പി
സാധുപുജ്ജം സാധുഹി പുജിതഞ്ചം ന ഭവതി.

“സമുന്നതേന തേ സതാ,
കഥം ന തേ ന തേ സിയും;
യതോ നതേ'നതേപി'തോ,
സിയും ന തേ നതേ സുഭാ"തി.

ഇദം പാദചതുക്കമജ്ജ്വലയമകമേകരൂപമബ്യപേതബ്യപേതം.

യതോ യേന കാരണേന തേ തുയ്ഹം സതാ സോഭനേന സമുന്നതേന സമ്മാ
ഉന്നതേന ഹേതുനാ നതേപി അവനതേപി അനതേപി അനവനതേപി തേ തേ
സുഭാ തേ തേ സോഭനാ ന നസിയും, ഭവന്തേവ, അതോ തേന കാരണേന തേ
സുഭാ തേ സോഭനാ നതേ അവനതേ കഥം നസിയും, ഭവന്തേവ.

“ജിനം പണാമോനതസജ്ജനം ജനം,
ഗുണേ നിവേസേന്തമസജ്ജനം'ജനം;
വേണേയ്യനേത്തേ ഗുണഭാജനം ജനം,
നമേ മമേന്തം ഖലു സജ്ജനംജന"ന്തി.

ഇദം പാദചതുക്കന്തയമകമേകരൂപമബ്യപേതബ്യപേതയമകം ദുക്കരം.

പണാമോനതസജ്ജനം പണാമിതുകാമോനതസാധുജനവന്തം ജനം
വേണേയ്യജനം അസജ്ജ പമാദമകത്വാ ഗുണേ സീലാദിഗുണേ നിവേസേന്തം
നിയോജേന്തം വേണേയ്യനേത്തേ അഞ്ജനം അഞ്ജനഭൂതം ഗുണഭാജനം
ഗുണാനമാധാരഭൂതം സജ്ജനംജനം ഇമിനാ കാരണേന സാധുജനാനം
അഞ്ജനഭൂതം ജനം സാധുജനം ഖലു ഏകന്തേന മമേന്തം മമായന്തം നം ജിനം
നമേ നമാമി.

“സാഭാസു സാഭാ ഭുവനേ ജിനസ്സ,
സാഭായ സാ ഭാസതിയേവ ജാതു;
സാഭായ സാ ഭാതി ന ചേ കഥം ന,
സാഭാ സസാഭാനമതിച്ച ഭാതീ"തി.

ഇദം പാദചതുക്കാദിയമകേകരൂപബ്യപേതം.

ഭുവനേ സത്തലോകേ സാഭാസു വിജ്ജമാനാഭാസു ജിനസ്സ സാഭാ സോഭനാ
ആഭാ സാഭായ വിജ്ജമാനായ, സോഭനായ വാ ആഭായ ആഭാതോ ജാതു

ഏകന്തേന ഭാസതിയേവ ദിപ്തേവ, സാ ജിനാഭാ സാഭായ വിജ്ജമാനാഭാതോ
അധികാ ഹുത്വാ ചേനഭാതി യദി ന ഭാസതി, സസാഭാനം
വിജ്ജമാനസോഭനാഭാനം ബ്രഹ്മാദീനം സാഭാ സോഭനാഭായോ അതിച്ച
അതിക്കമ്മ കഥം നഭാതി, ഭാസതിയേവ.

“ന ഭാസുരാ തേപി സുരാ വിഭൂസിതാ,
തമാസുരാ ഭൂരി സുരാപരാജിതാ;
സഭാസു രാജാപി തമാ സുരാജിതോ,
യമാ സുരാജന്തി സുരാവിനിസ്സാ”തി.

ഇദം പാദചതുക്കമജ്ഞയമകേകരൂപബ്ധപേതം.

സുരാവിനിസ്സാ സുരാപാനതോ അപഗതാ ജനാ യമാസുരാജന്തി, തമാ
വിഭൂസിതാ വിസേസേന അലങ്കതാ തേപിസുരാ തേ ദേവാ അപി നഭാസുരാ
സോഭമാനാ ന ഹോന്തി, തമാ ഏവം സുരാപരാജിതാ സുരാപാനഹേതു
പരാജിതഭാവം പത്താ ഭൂരിഅസുരാ ബഹവോ വേപചിത്തിആദയോ
അസുരാപി നഭാസുരാ ന സോഭന്തി, തമാ ഏവം സുരാജിതോ സുട്ഠ
അലങ്കതോ രാജാപി സഭാസു നഭാസുരോ.

“ജിനാണത്തിയം യോ’ഹിതാസാ സിതാസാ,
അവസ്സംവ തേ ഹോന്ത്യ’താസാ ഹതാസാ;
അതോ സബ്ബപാപേ സതാസാ വതാസാ,
കരോന്തേവ സന്തിസ്സിതാ സാമിതാസാ”തി.

ഇദം പാദചതുക്കന്തയമകമേകരൂപബ്ധപേതം.

യേ സപ്പുരിസാ ജിനാണത്തിയം ബുദ്ധസ്സ
വിനയപത്തത്തിസങ്ഖാതാണത്തിയം ഓഹിതാസാ അവിതിക്കമവസേന
പതിട്ഠിതആസാ ഹോന്തി സിതാസാ പരിസുദ്ധാസാ, തേ സാധവോ ഹതാസാ
അനുകമേന ഹതതസ്സഹാ അവസ്സംവ ഏകന്തേനേവ അതാസാ ഭയരഹിതാ
യതോ ഹോന്തി, അതോ തസ്മാ സബ്ബപാപേ സബ്ബാകുസലേ സതാസാ
ഭയസഹിതാ വതാസാവ നിരവജ്ജവതാഭിലാസവന്തോ സാധുജനാ സന്തിസ്സിതാ
സന്തിനിസ്സിതായോ സാമിതാസാ സാമിഭാവാസായോ കരോന്തേവ.

നന്യമകം തം പഹേളീ ച, നേകന്തമധുരാനി’തി;
ഉപേക്ഖിയന്തി സബ്ബാനി, സിസ്സവേദഭയാ മയാ.

നന്. നനു യമകം നാമ കവീനം സാമത്ഥിയവിസേസസൂചകന്തി തത്ത്വ തം
സോപയോഗം, പഹേളികാ ച സോപയോഗാ കീളാവിനോദനേ
സമ്ബാധട്ഠാനമന്തനേ പരബ്ബാമോഹനേ [\[പരമബ്ബാമോഹനേ \(കം\),
കാബ്യാദാസ ന.൯൭\]](#) ച, തസ്മാ തത്ത്വ കഥമുപേക്ഖാ ഭവതോതി ആഹ
“യമക”ന്തിആദി. തം യമാവുത്തം യമകഞ്ച സുകരദുക്കരപ്പഭേദം. പഹേളികാ
പന പുബ്ബാചരിയേഹി സോളസ നിദിട്ഠാ സമാഗതാവബ്ബിതാദികാ. തത്ത്വിദം
ലക്ഖണം -

സമാഗതാ നാമ സിയാ, ഗുള്ഹത്ഥാ പദസന്ധിനാ;
വബ്ബിതാത്തത്ത്വ രുള്ഹേന, യത്ത്വ സദേന വഞ്ചനാ.

ഉക്കന്താതിബ്യവഹിത-പ്പയോഗാ മോഹകാരിനീ;
സിയാ പമുസ്സിതാ യസ്സാ, ദുബ്ബോധത്ഥാ പദാവലി.

സമാനരൂപാ'മുഖ്യത്ഥാ-രോപാഹിതപദാ സിയാ;
ഫരുസാ പച്ചയാദീഹി, ജാതസദാ കഥഞ്ചിപി.

സങ്ഖ്യാതാ നാമ സങ്ഖ്യാനം, യത്ഥ ബ്യാമോഹകാരണം;
അന്തമാ'ഭാസതേ യത്ഥ, വാക്യത്ഥോ സാ പകപ്പിതാ.

സാ നാമന്തരികാ യസ്സാ, നാമേ നാനത്ഥകപ്പനാ;
നിഭൂതാ'വട്ഠിതന്തത്ഥാ, തുല്യത്ഥസുതിഹേതുതോ.

സമാനസദാ സാ ഇട്ഠ-സദുപരിയായസാധിതാ;
സമ്മുജ്ഘാ മുജ്ഘാതായേവ, നിദിട്ഠത്ഥാപി സാധുകം.

യസ്സാ സമ്ബന്ധബാഹുല്യാ, നാമം സാ പാരിഹാരികീ;
ഏകച്ഛന്നാ ഭവേ ബൃഞ്ജാ-ധേയ്യം നിസ്സയഗോപനാ.

സാ ഭവേ ഉഭയച്ഛന്നാ, യസ്സാ ഉഭയഗോപനാ;
സംകിണ്ണാ നാമ സാ യസ്സാ, നാനാലക്ഖണസങ്കരോതി.

ഭോസത്തേപി ചേസം സബ്ബേസം ഉക്കന്താദീസു ഭോസഭാവേ നാരോപിതബ്ബാ.
ഏസാ ഹി [\[മനസോതി \(കം\)\]](#) “ബഹുഗുണേ പണമതി”ച്ചാദിനാ
[\[സുബോധാലങ്കാര രർ ഗാഥാ\]](#) വാക്യസംകിണ്ണനാമേന ന വുത്താ, പകപ്പിതാ ച
സംസയഭോസപരിഹാരേന “യാതേ ദുതിയം നിലയ”ന്തി [\[സുബോധാലങ്കാര
൧൧൨ ഗാഥാ\]](#) ആദിനാ നിദിട്ഠാ.

“പഭവാ'നതവിത്തിണ്ണാ, തവാ'ണാ മഹതീ സതി;
ചിരായ ജയതം നാഥ, പഹുതഫലസാധനീ”തി.

അയം സമാഗതാ.

“ഭദ്രമേവോ'പസേവേയ്യ, വിധൂതമദകിബ്ബിസം;
സമ്പാപയേ പുരം ഖേമം, സ ദന്തോ'ത്തനിസേവിന”ന്തി.

അയം വഞ്ചിതാ.

പമുസ്സിതാദയോ തു ലക്ഖണാനുസാരേന, തത്ഥോദാഹരണാനുസാരേന ച
വേദിതബ്ബാ.

ഏവം പുബ്ബാചരിയേഹി പരികപ്പിതാ പഹേളികാ ചേതി ഏതാനി
സബ്ബാനിഏകന്തേന നിയമേന ന മധുരാനി അത്ഥരസസ്സ വാ സദുരസസ്സ വാ
കസ്സചി അഭാവേന അസ്സാദിതബ്ബാനി ന ഹോന്തീതി ഇമിനാ കാരണേന
സിസ്സാനമുപ്പന്നോ ഖേദോയേവ ഭയം തതോ തേസം ഖേദതോ വാ
ഉപ്പന്നഭയതോ മയാ ഉപേക്ഖിയന്തീതി സമ്ബന്ധനീയം.

൩൩. ഏവം സുകരദുക്കരവസേന ദുവിധത്തം വത്യാ കവീനം
സാമത്മിയപ്പകാസനേ സപ്പയോജനയമകാനഞ്ച, കീളാവിനോദനേ
സമ്ബാധ്യാനസമ്മന്തനേ പരബ്യാമോഹനേ ചാതി ഇമേസു സപ്പയോജനാനഞ്ച
പഹേളികാനമവചനേ കാരണം നിദ്രിസതി “യമക”മിച്ചാദിനാ. തം യമകം
യമാവുത്തം സുകരദുക്കരാദിഭേദം യമകജാതഞ്ച പഹേളി ച പുബ്ബാചരിയേഹി
നിദ്രിട്ഠാ സമാഗഭാദികാ പഹേളികാ ച ഇതി ഇമാനി സബ്ബാനി
ഏകന്തമധുരാനി ന ഇതി അസ്സാദേതബ്ബസ്സ അത്ഥരസസ്സ, സദുരസസ്സ വാ
നിയമതോ അഭാവാ ഏകന്തേന അമധുരാനി, ഇതി ഇമിനാ കാരണേന ച
സിസ്സവേദയോ സിസ്സാനം അസഹനസഞ്ചാതായ അസഹനേന ജാതായ വാ
ഭീതിയാ ച മയാ ഉപേക്ഖിയന്തി. സിസ്സാനം വേദോയേവ ഭയം, സിസ്സവേദതോ
ഉപ്പന്നം വാ ഭയം, തതോതി വിഗൃഹോ.

ഏതഥ പഹേളികാ ഏവം ദട്ഠഞ്ചാ -

സമാഗതാ ച വഞ്ചിതു-ക്കന്താ പമുസ്സിതാപി ച;
സമാനരൂപാ ഫരുസാ, സഞ്ചയാതാ ച പകപ്പിതാ.

അമോപി നാമന്തരികാ, നിഭൂതാ ച പഹേളികാ;
അമോ സമാനസദാ ച, സമ്മുജ്ഛാ പാരിഹാരികീ;
ഏകച്ഛന്നോഭയച്ഛന്നാ, സംകിണ്ണാതി ച സോളസാതി.

തത്രിദം ലക്ഖണം -

സമാഗതാ നാമ സിയാ, ഗുജ്ജഹത്ഥാ പദസന്ധിനാ;
വഞ്ചിതാത്തമ രുജ്ജഹേന, യത്ഥ സദേന വഞ്ചനാ.

ഉക്കന്താതിബ്യവഹിത-പ്പയോഗാ മോഹകാരിനീ;
സിയാ പമുസ്സിതാ യസ്സാ, ദുബ്ബോധത്ഥാ പദാവലി.

സമാനരൂപാ'മുഖ്യത്ഥാ-രോപാഹിതപദാ സിയാ;
ഫരുസാ പച്ചയാദീഹി, ജാതസദാ കമഞ്ചിപി.

സഞ്ചയാതാ നാമ സഞ്ചയാനം, യത്ഥ ബ്യാമോഹകാരണം;
അത്തമാ'ഭാസതേ യത്ഥ, വാക്യത്ഥോ സാ പകപ്പിതാ.

സാ നാമന്തരികാ യസ്സാ, നാമേ നാനത്ഥകപ്പനാ;
നിഭൂതാ'വട്ഠിതത്തത്ഥാ, തുല്യത്ഥസുതിഹേതുതോ.

സമാനസദാ സാ ഇട്ഠ-സദുപരിയായസാധിതാ;
സമ്മുജ്ഛാ മുജ്ജഹതായേവ, നിദ്രിട്ഠത്ഥാപി സാധുകം.

യസ്സാ സമ്ബന്ധബാഹുല്യാ, നാമം സാ പാരിഹാരികീ;
ഏകച്ഛന്നാ ഭവേ ബൃജ്ജാ-ധേയ്യം നിസ്സയഗോപനാ.

സാ ഭവേ ഉഭയച്ഛന്നാ, യസ്സാ ഉഭയഗോപനാ;
സംകിണ്ണാ നാമ സാ യസ്സാ, നാനാലക്ഖണസങ്കരോതി.

അയം പനേത്ഥ അത്ഥോ - പദസന്ധിനാ പദാനം സന്ധാനതോ ഗുല്ല്ഹത്ഥാ അപാകടത്ഥാ സമാഗതാ നാമ സിയാ. ഗുല്ല്ഹത്ഥാതി പസിദ്ധാനുവാദേന അപസിദ്ധാ സമാഗതാ വിധീയതേ. ഇതോ പരമ്പി അനുവാദാനുവാദ്യഭാവോ ഏവം വേദിതഞ്ചോ. യത്ഥ പഹേളികായം അത്തത്ഥ രുല്ല്ഹേന സദേന അത്തത്ഥിം അത്ഥേ പസിദ്ധേന രുല്ല്ഹിസദേന വഞ്ചനാ വഞ്ചിതാ നാമ സിയാ.

അതിബൃഹഹിതപ്പയോഗാ അതിസയേന അന്തരിതപയുജ്ജമാനപദയുത്താ തതോയേവ മോഹകാരിനീ സമ്മോഹകാരികാ പഹേളികാ ഉക്താ നാമ. യസ്സാ പഹേളികായ പദാവലി പദപന്തി ദുബ്ബോധത്ഥാ ദുരനുബ്ബോധാഭിയേയ്യാ, സാ പമുസ്സിതാ നാമ.

അമുഖ്യത്ഥാരോപാഹിതപദാ അപ്പധാനത്ഥേ മൂഖ്യത്ഥപകാസകസദാനം കിഞ്ചി സധമ്മം നിസ്സായ ആരോപനതോ ഉപട്ഠിതപദയുത്താ സമാനരൂപാ നാമ സിയാ. പച്ചയാദീഹി പച്ചയാദേസാദീഹി കഥഞ്ചിപി യേന കേനചി പകാരേന ജാതസദാ നിപ്ഫന്നസദാ ഫരുസാ നാമ.

യത്ഥ യസ്സം പഹേളികായം സങ്ഖ്യാനം ഗണനം വുത്തമപി ബ്യാമോഹകാരണം ഹോതി, സാ പഹേളികാ സങ്ഖ്യാതാ നാമ സിയാ. യത്ഥ യസ്സം പഹേളികായം വാക്യത്ഥോ സമുദായത്ഥോ അത്തത്ഥാ അത്തേന പകാരേന ആഭാസതേ വിത്തായതേ, സാ പകപ്പിതാ നാമ.

യസ്സാ പഹേളികായ നാമേ പയുത്താഭിധാനേ നാനത്ഥകപ്പനാ വിവിധാഭിയേയ്യകപ്പനാ സമ്ഭവതി, സാ പഹേളികാ നാമന്തരികാ നാമ. തുല്യത്ഥസുതിഹേതുതോ സമാനത്ഥസദാനം പയോഗഹേതുയാ അവട്ഠിതത്തത്ഥാ പതിട്ഠിതത്തത്ഥാ ഹോതി, സാ നിഭൂതാ നാമ.

യാ പഹേളികാ ഇട്ഠസദുപരിയായസാധിതാ ഇച്ഛിതത്ഥസദസ്സ വേവചനേഹി നിപ്ഫാദിതാ ഹോതി, സാ സമാനസദാ നാമ. സാധുക്കം നിദിട്ഠത്ഥാപി ദസ്സിതഅത്ഥയുത്താപിയാ മൂല്ല്ഹതായേവ സമ്മോഹഭാവത്ഥം ഏവ ഭവതി, സാ സമ്മൂല്ല്ഹാ നാമ.

യസ്സാ പഹേളികായ വിരചനേ നാമം ദസ്സിയമാനം നാമം സമ്ബന്ധബാഹുല്യോ സമ്ബന്ധസ്സ ബഹുലഭാവതോ ഭവതി, സാ പാരിഹാരികീ നാമ. യസ്സാ ആയേയ്യം ബൃഞ്ജ അഭിബൃഞ്ജിയ പകാസേത്ഥാ നിസ്സയഗോപനാ ആധാരഗുത്തി ഭവതി, സാ ഏകച്ഛന്നാ നാമ.

യസ്സാ പയോഗേ ഉഭയഗോപനാ ഉഭിന്നമാധാരായേയ്യാനം ഗോപനാ ഭവതി, സാ ഉഭയച്ഛന്നാ നാമ. യസ്സാ നാനാലക്ഖണസങ്കരോ സമാഗതാദിനാനാവിധലക്ഖണാനം സങ്കരോ ഹോതി, സാ സംകിണ്ണാ നാമ സിയാ.

ഇദാനി സമാഗതാദിനം ലക്ഖിയം കമേന ഏവം ഞാതഞ്ചം -

“പഭവാ’നതവിത്തിണ്ണാ, തവാ’ണാ മഹതീ സതീ;
ചിരായ ജയതം നാഥ, പഹുതഫലസാധിനീ”തി.

അയം സമാഗതാ.

നാമതവ പഭവതോ പട്ഠായ നതവിത്തിണ്ണാ ഓണതവസേന പത്മടാ, ഏവം സതി നദീ വിയ ദിസ്സതി. പഭവ പക്ഷ്ഠന്ത സോഭാവന്ത. ഭോ നാമതവ തുയ്ഹം മഹതീസതീ മഹന്തീ സമാനാ ആണാ ആനതവിത്തിണ്ണാ അത്തനി നതേസു ജനേസു പത്മടാ പഹുതഫലസാധിനീ ബഹുലത്മനിപഫാദനീ ചിരായ ചിരകാലം ജയതം ഉക്കംസഭാവേന പവത്തതു. ഏത്ഥ പഭവആനതഇതിസന്ധിനാ അത്ഥോ ഗുട്ട്ഘോ.

“ഭദ്രമേവോ’പസേവേയ്യ, വിധുതമദകിഞ്ചിസം;
സമ്പാപയേ പുരം വേമം, സ ദന്തോ’ത്തനിസേവിത”ന്തി.

അയം വഞ്ചിതാ.

വിധുതമദകിഞ്ചിസം വിനാസിതമദദോസം ഭദ്രമേവ മന്ദപിയ [പിന്ദപിസ്സ (ക°)] - ഭദ്രജാതികേസു ഹത്ഥീസു ഭദ്രജാതികഹത്ഥിമേവ ഉപസേവേയ്യാതി വുത്തം വിയ ദിസ്സതി. ഭദ്രമേവ ഉത്തമപുരിസമേവ സേവേയ്യാതി അത്ഥോ. സേവനം കിമത്ഥന്തി ചേ? ഹത്ഥിപക്ഖേ ദന്തോ സിക്ഖിതോ സോ ഹത്ഥി അത്തനിസേവിതം അത്താനം ഭജിതം ജനം വേമം നിബ്ഭയം പുരം നഗരം സമ്പാപേതി. പുരിസപക്ഖേ പന ദന്തോ ദമിതോ സോ അരിയപുഗ്ഗലോ അത്തനിസേവിതം അത്താനമുപസേവിതം ജനം വേമം നിദുക്ഖം പുരം നിബ്ബാനപുരം പാപേതി. ഏത്ഥ കവിച്ഛിതഉത്തമത്ഥതോ അത്തേന ഹത്ഥിഅത്ഥേ രുട്ട്ഘേന സദേന വഞ്ചനാ നാമ.

“ബഹുഗുണേ പണമതി, ദുജ്ജനാനപ്യയം ജനോ;
ഹിതം പമുദിതോ നിച്ചം, സുഗതം സമനുസ്സര”ന്തി.

അയം ഉക്കന്താ. ഇമസ്സത്ഥോ ഉപരി ആഗമിസ്സതി.

ബ്യാകിണ്ണദോസത്തേ സതിപി പഹേളികാരുട്ട്ഘത്താ ഏസാ ഇട്ഠാ. വുത്തഞ്ഹീ “പഹേളികായമാരുട്ട്ഘാ, ന ഹി ദുട്ഠാ കിലിട്ഠതാ”തി. ഇഹ സമ്ബന്ധീപദാനം അട്ഠാനട്ഠാപണേന ബ്യവഹിതത്തം ഹോതി.

“മുഖഹുല്ല്വം ഗിങ്ഗമകം, നിയുരുഗ്ഗത്ഥന്നുനന്തം;
പടച്ചരീ വരം പോസോ, ഭീരുയാ ധാരയന്തിയാ”തി.

അയം പമുസ്സിതാ.

മുഖഹുല്ല്വം തിലകാദിം ഗിങ്ഗമകം ഏവംനാമകം പസാധനം നിയുരുഗ്ഗത്ഥന്നുനന്തം നിയുരം വലയം, ഉഗ്ഗത്ഥനം പയോധരപടം, ഉന്നതം നലാടപടാദികം, മുഖതോ ഉന്നതാഭരണഞ്ച ധാരയന്തിയാ ഭീരുയാ ഇത്ഥിയാ പടച്ചരീ ജിണ്ണവത്ഥനിവാസീ പോസോ പുരിസോ വരം ഉത്തമോ. ഏത്ഥ ബഹുപയോഗരഹിതേഹി സദേഹി രചിതത്താ അത്ഥസ്സ ദുരവബോധതാ.

“നവ’ഗ്ഗരതനാന’സ്ഥിം, ദിസ്സന്തി രതനാകരേ;
പുരിസാനേത്ഥ അട്ഠന്നം, അട്ഠാ’സാധാരണാ’പര”ന്തി.

അയം സമാനരൂപം.

അസ്ഥിം രതനാകരേ അഗ്നരതനാനി നവ ദിസ്സന്തി, ഏതഥ ഇമേസു രതനേസു അട്ഠം രതനാനി അട്ഠന്നം പുരിസാനം അസാധാരണാനി, അപരം രതനം സാധാരണം. ഇമാനി നവ ലോകുത്തരാനി ചിത്തീകതാദിഅത്ഥേന “രതനാനി”തി ച തപ്പഭവോ സമ്മാസമ്ബുദ്ധോ “ആകരോ”തി ച കപ്പിതോതി അമുഖ്യത്ഥേസു രതനാദിസദാനമാരോപനം ഹോതി.

“വിന്ദന്തി ദേവഗന്ധബ്ബാ, ഹിമവന്തമഹാതലേ;
രസവന്തേ സരേ സത്ത, ന നാഗാപി ഉപോസമാ”തി.

അയം ഫരുസാ.

ഹിമവന്തമഹാതലേ ഹിമാലയസ്സ മത്ഥകേ രസവന്തേ സോദകേ സത്തസരേ അനോതത്താദികേ ദേവഗന്ധബ്ബാ വിന്ദന്തി സേവന്തി, ഉപോസമാ നാഗാപി ന വിന്ദന്തി. അയമപരത്ഥോ. ഹിമവന്തമഹാതലേ ചന്ദരംസിയുത്തേ മഹാപാസാദതലേ ദേവഗന്ധബ്ബാ കീളമാനാ ഗന്ധബ്ബാ രസവന്തേ മധുരഗുണയുത്തേ സത്തസരേ വിണായ ഛരജ്ജാദികേ സത്തസരേ വിന്ദന്തി, നാഗാപി അരിയാപി ഉപോസമാപി ഉപവുത്ഥാപി ന വിന്ദന്തി നാനുഭവന്തി. ഏതഥ ദിബ്ബന്തിതി ദേവാ. ഉപോസമോ ഏതേസമത്ഥിതി ഉപോസമാതി വിഗൃഹോ. ലക്ഖണക്കമതോ പസിദ്ധപച്ചുരപയോഗതോ അന്തദത്ഥാ യേന കേനചി ലേസേന പച്ചയാദിനം ജാതസദസ്സ അത്ഥിതാ.

“ഗീതസദ്ദേ സരാ ദേവേ ദേവേ, ദേവേ ഛരജ്ജന്തത്ര ഛരസ്സരാ;
പഞ്ചവണ്ണം യഥാ ചക്ഖു, ഛരബ്ബണ്ണാ നാസികാ തഥാ”തി.

അയം സങ്ഖ്യാതാ.

ഗീതസദ്ദേ സരാ ദേവേ ഹോന്തി, ഛരജ്ജന്തത്ര ഛരജ്ജതോ അന്തത്ര ഛരജ്ജം വജ്ജേതാ ഉസഭോ ഗന്ധാരോ മജ്ജിമോ പഞ്ചമോ ധേവതോ നിസാദോതി. ഏതഥ യുഗളതോ ദേവേ ദേവേ ഛരസ്സരാ ഛരസരവന്തോ. യഥാ ചക്ഖു പഞ്ചവണ്ണം ഹോതി, തഥാ ഏവം നാസികാ ഛരബ്ബണ്ണാ ഹോതി, ഗീതസദ്ദേ ഹുങ്കാരഅങ്കാരസരദ്വയസങ്ഖ്യാവതോ ച ഛരജ്ജം റപേതാ ഉസഭാദീസു സരാനം തിവിധത്താ ച “ചക്ഖു”തി സരബ്ബഞ്ജനവസേന പഞ്ചവണ്ണാനം സങ്ഖ്യാവതോ ച “നാസികാ”തി ഛരാനം സങ്ഖ്യാവതോ ച ഏവം വുത്തം. ഏതഥ വുത്തസങ്ഖ്യാഗീതാദിസദസന്നിടാനതോ സമ്മോഹകാരിനീ ഹോതി.

“പാതു വോ ഉദിതോ രാജാ, സിരിമാ രത്തമണ്ഡലോ;
സകന്തിഗഹനക്ഖത്ത-സങ്ഖയുത്തോ സുലക്ഖണോ”തി.

അയം പകപ്പിതാ.

സിരിമാ സിരിമന്തോ രത്തമണ്ഡലോ അനുരത്തജനപദമണ്ഡലോ, അനുരത്തഅമച്ചമണ്ഡലോ വാ സകന്തിഗഹനക്ഖത്തസങ്ഖയുത്തോ സകസ്സ അത്തനോ അന്തേ സമീപേ ഗഹനേഹി അവിരളേഹി വത്തസങ്ഖേഹി വത്തിയസമുഹേഹി യുത്തോ സംയുത്തോ സുലക്ഖണോ പസത്ഥപുരിസലക്ഖണോ ഉദിതോ പസിദ്ധോ രാജാ നരിന്ദോ വോ തുമ്ഹേ

പാതു രക്തവൃത്തി അയം അന്ധിപ്പേതമോ. സിരിമാ “ലക്ഖിയാ വാസട്ഠാനത്താ”തി വൃത്തത്താ സിരിമനോ രത്തമണ്ഡലോ ഉഗ്മനേ രത്തമണ്ഡലോ സകന്തിഗഹനക്ഖത്തസഞ്ചയുത്തോ കന്തിസഹിതേഹി ഗഹനക്ഖത്താരഗണ്ഡേഹി യുത്തോ സുലക്ഖണോ സുട്ഠു സസലക്ഖണോ ഉദിതോ ഉഗ്മതോ രാജാ ചന്ദോ വോ തുമ്പേ പാതുതി ഉഭയപക്ഖസ്സ സാധാരണഗുണഗുണീപദപരിഗ്ഗഹേന ഇയ വാക്യത്ഥസ്സ അത്തമാ ദിസ്സമാനതാ ഹോതി.

“വുച്ചതാ’ദോ ഇസിത്യേ’കോ, സുമഹത്തോപകാരവാ;
സനാതനോ ച ന ഇസി, ന സഖാ ന സനാതനോ”തി.

അയം നാമന്തരികാ.

ഏകോ ആദോ പുഞ്ചേ “ഇസി”തി വുച്ചതി, സുമഹത്തോപകാരവാ അതിമഹത്തോപകാരസമന്നാഗതോ സനാതനോ ച സസ്സതോ ച ഹോതി, തമാപി ന ഇസി ഇസി നാമ ന ഹോതി, ന സഖാ മിത്തോപി ന ഹോതി, ന സനാതനോ സസ്സതോപി ന ഹോതി, അയം ഗമ്യമാനമോ. സുമഹാ അതിമഹത്തോ ഏകോ ആദോ നാമാദിമഹി ഇസിതി വുച്ചതി, അനോ മജ്ജേ പകാരവാ പ-കാരേന സമന്നാഗതോ, സനാതനോ ച സസ്സതോ ച ഹോതി, ഇസിപി നാമ ന ഹോതി, മിത്തോപി ന ഹോതി, സോ നാതനോ തനഇതി അക്ഖരദ്വയരഹിതോ ന ഹോതി. ആദിമജ്ജിയാനം വൃത്തത്താ അന്തേതി ഞായതി, “ഇസിപതനവിഹാരോ”തി ഗഹേതബ്ബം. തത്ഥ ഇസിപതനനാമേന ഇസിആദിനം ഗമ്യമാനത്ഥത്താ നാനത്ഥകപ്പനാ ഹോതി.

“ധാവന്തം ഉദയാ അത്ഥം, മുഹുത്തം ന നിവത്തതി;
ന ചന്ദമണ്ഡലം ഏതം, നാപി ആദിച്ചമണ്ഡല”ന്തി.

അയം നിഭൂതാ.

ഉദയാ ഉദയതോ പഭൂതി അത്ഥം യാവ അത്ഥം ധാവന്തം ജവന്തം മുഹുത്തം മുഹുത്തകാലം ന നിവത്തതി ന പുനാവത്തതി. ഏതം ചന്ദമണ്ഡലമ്പി ന ഹോതി, ആദിച്ചമണ്ഡലമ്പി ന ഹോതി. ഉദയാ പടിസന്ധിതോ അത്ഥം യാവചുതി. ധാവന്തന്തി ആയുകിച്ചതോ ആയുചന്ദാദിനമത്ഥാനം, തപ്പകാസകസദാനഞ്ച തുല്യത്താ ഏത്ഥ പതിട്ഠിതചന്ദാദിഅത്ഥന്തരാനം സമഭവോ.

“ദേവിം കിത്തിമഹീനാമം, കളാരത്ഥവഹയം പുരിം;
ഹിത്വാ ന സരി സോ യീരോ, കരോത്തോപ്യു’യുമവഹയ”ന്തി
[\[കരോത്തോമുത്തമവഹയന്തി \(ക°\)\].](#)

അയം സമാനസദാ.

കിത്തിമഹീനാമം കിത്തിമഹീനം ദിന്നം നാമേന സമന്നാഗതം ദേവിം അഗ്ഗമഹേസിം കളാരത്ഥവഹയം പുരിം കളാരഅത്ഥാനം ദിന്നം നാമേന സമന്നാഗതം പുരിം നഗരഞ്ച സോ യീരോ ഹിത്വാ പരിച്ചജിത്വാ ഉയുമവഹയം ഉയുമനാമേന സമന്നാഗതം കരോത്തോ അപി ന സരി സമ്പത്തിം നാനുസരി, യസോധരാദേവിഞ്ച കപിലവത്ഥുപുരിഞ്ച ഹിത്വാ വീരിയസഞ്ചാതപധാനം

കരോന്തോ മഹാസത്തോ സമ്പത്തിം ന സരി, ഏത്ഥാഭിമതയസോധരാദിസദ്ദാനം പരിയായേഹി കിത്തിമഹീസദ്ദാദീഹി രചിതതാ.

“ചതുദ്ദിസാമുഖാ ബന്ധാ, ചത്താരോ സിന്ധവാ സയം;
പരിഭുജ്ജന്തി നിക്ഖിത്തം, തിണ്ണം മജ്ജേ യമാസുഖ”ന്തി.

അയം സമ്മുജ്ഛാ.

സിന്ധവാ ചത്താരോ അസ്സാ ചതുദ്ദിസാമുഖാ യഥാ ചതുദ്ദിസാസമ്മുഖാ ഹോന്തി, തഥാ ബന്ധാ മജ്ജേ നിക്ഖിത്തം തിണ്ണം സയം യമാസുഖം പരിഭുജ്ജന്തി, അന്തമന്തം പിട്ഠിം കത്ഥാ ബന്ധാ വിയ വായതി, തേ പന്ന സമ്മുഖം കത്ഥാ ബന്ധാ ഹോന്തി. ഏത്ഥ “ചതുദ്ദിസാമുഖാബന്ധാ”തി നിദ്ദിട്ഠത്താ പിട്ഠിം കത്ഥാ ബന്ധാതി സമ്മുജ്ഛതാ ഹോതി.

“ജനോ ജീവനജാനന-കരബന്ധുസ്സ ഭാസിതം;
സക്കരോന്തോവ പപ്പോതി, പുണ്ണാരിക്ഖയഗോചരേ”തി.

അയം പാരിഹാരികീ.

ജീവനജാനനകരബന്ധുസ്സ ജീവനതോ ഉദകതോ ജാതാനം പദുമാനം ആനനകരസ്സ സൂരിയസ്സ ബന്ധുസ്സ സമ്മാസമ്ബുദ്ധസ്സ ഭാസിതം വചനം സക്കരോന്തോ പൂജേന്തോ ജനോ പുണ്ണാരിക്ഖയഗോചരേ പുണ്ണാനം പടിപക്ഖത്താ പുണ്ണാരിസങ്ഖാതാനം അകുസലാനം വയസ്സ നിമിത്തഭൂതം നിബ്ബാനമാരമ്മണം കത്ഥാ ഉപ്പന്നേ മഗ്ഗഫലേ പപ്പോതി പാപുണാതി. ഏത്ഥ ജീവനജാനം ആനനകരസ്സ ബന്ധുസ്സേതി ച, പുണ്ണാരിനം വയനിമിത്തം ആരമ്മണം കത്ഥാ പവത്തേതി ച ഇമിനാ ബുദ്ധോ മഗ്ഗഫലാ ച പാരമ്പരിയേന സമ്ബന്ധേന വുത്താതി സമ്ബന്ധാനം ബാഹുല്ല്യഭാവോ.

“ന ഗണ്ഹാതി മഹന്തമ്പി, സദും ന ച വിഭുസനം;
ചതുപ്പദസ്സ കസ്സാപി, കണ്ണോയം ന കിലാഫലോ”തി.

അയം ഏകച്ഛന്നാ.

കസ്സാപി ചതുപ്പദസ്സ കണ്ണോ മഹന്തമ്പി സദും ന ഗണ്ഹാതി, ആരമ്മണം ന കരോതി, വിഭുസനമ്പി ന ഗണ്ഹാതി. തഥാപി അയം കണ്ണോ അഫലോ ന കില, സഫലതോ നിപ്ഫലോ ന ഹോതി കിര. അസ്സകണ്ണോ രുക്ഖോ. ഏത്ഥ കണ്ണോതി ആയേയം കത്ഥാ തദാധാരസ്സ അവചനതോ നിസ്സയഗുത്തി.

“അലങ്കരോന്തോ ഭുവനം, സസ്സിരികോ സദേവകം;
കസ്ഥിം സഞ്ജാതസംവദ്ധോ, കോ കേന നുപലിമ്പതി”തി.

അയം ഉഭയച്ഛന്നാ.

സസ്സിരികോ സദേവകം ഭുവനം അലങ്കരോന്തോതി ബുദ്ധോ വിയ വായതി. ഭുവനം ഭുവനസങ്ഖാതം കം ജലം സദാ ഏവ അലങ്കരോന്തോ സസ്സിരികോ ലക്ഖിയസമന്നാഗതോ കസ്ഥിം ജലേ സഞ്ജാതസംവദ്ധോ കോ കതരോ കേന ജലേന ന ഉപലിമ്പതി ന ലിമ്പതി. പദുമോതി വിസജ്ജനം. പദുമോ ഹി

പുറംപുറംസകലിങ്ഗോ. ഇഹ ജലപദമാനം ദിനന്വി ഛാദിതത്താ ഉഭയച്ഛന്നാ
നാമ.

“ആദോ സോയേവ യോ അന്തേ, മജ്ജിമസ്സാദി മജ്ജിമോ;
സിദ്ധന്താദീസു വത്തന്തം, അസങ്ഖതപദം വദാ”തി.

അയം സംകിണ്ണാ.

അന്തേ അവസാനേ യോ ഹോതി, ആദോപി സോയേവ ഹോതി,
മജ്ജിമസ്സ ആദിഭൂതോ മജ്ജിമോ ഏവ ഹോതി, സിദ്ധം നിപ്ഫന്നം താദീസു
അരിയേസു വത്തന്തം അസങ്ഖതപദം വദ കമേഹീതി അയമപരത്ഥോ. ആദോ
ആദിമ്ഹി സോയേവ സകാരോ ഏവ അന്തേ പരിയോസാനേ യോ
യകാരോയേവ, മജ്ജിമോ മജ്ജിമവണ്ണോ മജ്ജിമസ്സ സദസ്സ ആദി മകാരോ,
സിദ്ധന്താദീസു മതസമയകാലാദീസു വത്തന്തം വാചകഭാവേന പവത്തന്തം
അസങ്ഖതപദം സങ്ഖതത്തോ അന്തത്താ അസങ്ഖതഭൂതം പന്തത്തിം വദ
കമേഹീതി. സമയസദോ ഹി നാമപന്തത്തി. ഏതഥ സിദ്ധന്തസദേന ആദിസദസ്സ
സങ്ഗഹിതത്താ താദിഅത്ഥോ ലബ്ധിതീതി അത്ഥസ്സ ഗുല്പഹതായ
സമാഗതാലക്ഖണേന ച “സോ”തി “യോ”തി “അസങ്ഖതപദ”ന്തി
അന്തത്ഥരുല്പഹസദേന വഞ്ചിതത്താ വഞ്ചിതാലക്ഖണേന ച സമയസദേ
നാനത്ഥകപ്പനത്തോ നാമന്തരികാലക്ഖണേന ചാതി തീഹിപി ലക്ഖണേഹി
മിസ്സിതോതി. സേസേസുപി സംകിണ്ണത്തം ഏവമേവ വേദിതഞ്ചം. തത്ഥ തത്ഥ
വുത്തലക്ഖണാനുസാരേണേവ സമാഗതാദീനം അന്യത്ഥസന്തത്താ വേദിതഞ്ചാ.

നൗ. ദേസകാലകലാലോക-ഞായാഗമവിരോധി യം;
തം വിരോധിപദം ചേ’ത-മുദാഹരണത്തോ ഫുടം.

നൗ. “ദേസി”ച്ചാദി. ദേസോ മലജലദേസാദി. കാലോ രത്തിന്ദിവോ. കലാ
നച്ചഗീതാദയോ. ലോകോ ചരാചരഭൂതപ്പവത്തി. ഞായോ യുത്തി. ആഗമോ ഇയ
ബുദ്ധവചനം. അന്തത്ഥ തു സുതിയമ്മസംഹിതാ, തേ ച. തേഹി വിരോധോ
അസ്സ അത്ഥീതി ദേസ...പേ... വിരോധി. യന്തി അനുവദിത്വാ. തം വിരോധിപദന്തി
വിധീയതേ. ഏതഞ്ച പദം ഉദാഹരണത്തോ ലക്ഖിയത്തോ ഫുടം പാകുടം. യത്തോ
ജലജാദീനം മലാദീസു പാതുഭാവാദി, രത്യാദീസു സമ്ഭവന്താനം കുമുമാദീനം
ദിവാദീസു സമ്ഭവോ ച, “നച്ചഗീതാദിചതുസട്ഠിയാ കലാസു ഭിന്നഹരജോ
നാമ സത്തസരോ”തിആദിനാ കലാസത്ഥാഭിഹിതലക്ഖണാതിക്കമവിരോധോ ച,
“അഗ്ഗിസീതലോ, നിസ്സാരോ ഖദിരോ”തിആദിനാ ലോകസീമാതിക്കമോ ച,
വുത്തായപാ’നരുപ്പത്തസമുപ്പത്തിയാ മിദ്ധസ്സ
രൂപഭാവാപാദനാദിഞ്ചായവിരോധോ ച, യമാസകമാഗമേന വിരോധോ ച
സുഖേന ച സക്കാ പാകുടത്താ വിഞ്ചാതും, തത്തോ സബ്ബമേതം നോദാഹടന്തി
അധിപ്പായോ.

നൗ. ഏവം യമകപഹേളികാനമദസ്സനേ കാരണം വത്വാ ഇദാനി
ഉദേസക്കമേന സമ്പത്തവിരോധിദോസം “ദേസകാലി”ച്ചാദിനാ വദതി. യം പദം
ദേസോ മലജലപഞ്ചതാദി. കാലോ രത്തിന്ദിവോ ഹേമന്താദിവസേന തിവിധോ,
വസന്താദിവസേന ഛബ്ബിധോ. കലാ നച്ചഗീതാദിചതുസട്ഠി. ലോകോ
മാവരജങ്ഗമഭൂതപവത്തിസങ്ഖാതോ. ഞായോ യുത്തി. ആഗമോ ഇഹ
ബുദ്ധവചനം, അന്തത്ഥ പന സുതിയമ്മസംഹിതോ ച. തേഹി വിരോധോ

അസ്സ അത്മീതി ദേസ...പേ... വിരോധി. തം വിരോധിപദം നാമ. ഏതം വിരോധിപദം ഉദാഹരണത്തോ ലക്ഖിയത്തോ ഫുടം പരിബൃത്തം. വസ്സികജാതിസുമനാദീനം ജലജാദിഭാവോ ച, പദമകുമുദാദീനം മലജാദിഭാവോ ച, രത്തിആദീസു ലബ്ഭമാനാനം കുമുദാദീനം ദിവാദീസു സമ്ഭവോ ച, നച്ചഗീതാദിചതുസട്ഠിയാ കലാസു “ഛരജോ ഉസഭോ ഗന്ധാരോ മജ്ജിമോ പഞ്ചമോ ധേവതോ നിസാദോ”തി ദസ്സിതസത്തസരാനമേകദേസസ്സ ഛരജസ്സ ഭിന്നസത്തസരോ ഛരജോ നാമാതി സമുദായവസേന വോഹാരകരണാദീഹി സത്ഥാഗതത്വം, ലക്ഖണാതിക്കമഞ്ച, “അഗ്ഗി സീതലോ, ചന്ദനം ഉണ്ഹം, ഖദിരരൂക്ഖോ നിസ്സാരോ, ഏരണ്ഡോ സസാരോ” ഇച്ചാദിനാ ലോകമരിയാദാതിക്കമോ ച, മിദ്ധസ്സ അരൂപഭാവുപപത്തിയാ വുത്തായപി രൂപഭാവസാധനസദിസയുത്തിവിരോധികമനഞ്ച, യമാസകമാഗമമതിക്കമ്മ കമനഞ്ചാതി സഞ്ചേസം വിരുദ്ധസഭാവസ്സ പാക്കടത്താ ഉദാഹരണം ന ദസ്സയിസ്സാമാതി അധിപ്പായോ. ഇമേസമേവ ദേസാദിവിരോധീനമവിരുദ്ധത്വം ഏതേവ വിരോധിപദദോസപരിഹാരേ “ബോധിസത്തപ്പഭാവേനാ”തിച്ചാദിനാ ദിസ്സിതി. ദേസ...പേ... ഗമേഹി വിരോധോ, സോ അസ്സ അത്മീതി ദേസ...പേ... വിരോധി. നിന്ദായം അയമസ്സത്മീതി വിവച്ഛിതാ.

൩൫. യ’ദപ്പതീത്ഥാനീയ, വത്തഞ്ചം നേയുമാഹു തം;
യമാ സബ്ബാപി ധവലാ, ദിസാ രോചന്തി രത്തിയം.

൩൫. “യ”മിച്ചാദി. അപ്പതീത്ഥം സദുതോ, അത്ഥത്തോ വാ അന്ധിഗതം നഹ്യത്തമാവഗമോ ഗന്ധന്തരാഭാവത്തോ. വക്ഖതി ഹി “ദുല്ലഭാവഗതീ സദു-സാമത്ഥിയവിലങ്ഘിനീ”തി. യം കിഞ്ചി പദം സമാനീയ ആന്തോ വത്തഞ്ചം, തം നേയുമാഹു. യമേത്യുദാഹരതി. സബ്ബാപി സകലാപി ദിസാ പുബ്ബദിസാദയോ ദസ ദിസാ രത്തിയം രജന്യം ധവലാ ഉജ്ജലാ രോചന്തി ദിപ്പന്തിതി ഏത്തകേ നിദിട്ഠേ ചന്ദമരീചിനോ ഏതഥ നേയുത്തം.

൩൫. ഇദാനി നേയുദോസമുദാഹരതി “യ”മിച്ചാദിനാ. യം പദം അപ്പതീത്ഥം പദന്തരേന, തേനാഭിഹിതത്വേന വാ “ഇമസ്സത്ഥോയ”മിതി അവിത്താതം ആനീയ വത്തഞ്ചം, തത്തോയേവ പദന്തരമാനീയ വത്തഞ്ചം ഹോതി, തം നേയുമാഹു “നേയുദോസോ”തി പോരാണാ ആഹു. യമാ തത്ഥോദാഹരണമീദിസം “സബ്ബാപി ധവലാ ദിസാ രോചന്തി രത്തിയ”ന്തി. സബ്ബാപി ദിസാ പുബ്ബദക്ഖിണാദയോ ദസ ദിസാ ധവലാ സേതാ രത്തിയം രജന്യം രോചന്തി ദിപ്പന്തി. ഏതഥ ദിസായ വിസേസനം ധവലഗുണം കേലാസകൂടസുധാഭിത്തിചന്ദരംസിആദീസു കുതോ സഞ്ജാതമിതി അനിച്ഛിതത്താ അന്തേനിവത്തനത്വം ചന്ദകിരണാദിവാചകപദം ആന്തോ ധവലതാ ഇമിനേതി വത്തഞ്ചത്താ ധവല പദം നേയുദോസേന ദുട്ഠം ഹോതി. പതീത്ഥം വിത്താതം, ന പതീത്ഥം അപ്പതീത്ഥം. ഏതഥ അകാരോ പസജ്ജപടിസേധേ.

൩൬. നേദിസം ബഹു മത്തേന്തി, സബ്ബേ സബ്ബത്ഥ വിത്തുനോ;
ദുല്ലഭാവഗതീ സദു-സാമത്ഥിയവിലങ്ഘിനീ.

൩൬. അപ്പതീത്ഥം നിച്ഛന്തി വിത്തുതി ദസ്സേതുമാഹ “നേ”തിആദി. ഞാദിസം അനന്തരേ വുത്തപ്പകാരം നേയം സബ്ബേപി വിത്തുനോ നേയുവിദു സബ്ബത്ഥ ഗജാദികേ ന ബഹു മത്തേന്തി ന സമ്ഭാവേന്തി നപ്പയുജ്ജന്തി. കിം ന ബഹുമത്തേന്തിതി ചേ ആഹ “ദുല്ലഭാവ”തിആദി. തഥാ ഹി അവഗതീ

അത്മാവഗമോ സദും വാചകം, സാമത്മിയഞ്ച ഞായം വിലങ്ഘയതി ചജതി അനുപദസ്സനതോതി സദുസാമത്മിയവിലങ്ഘിനീ ദുല്ലഭാ ന ലഭ്യതേ. ഞായോപത്ഥോ വാ സദോപത്ഥോ വാ യോത്ഥോ ന ഹോതി. സോ നപ്പതീയതേ യഥാ മനസി അപദ്ഠിതമത്തേനാതി അത്ഥോ. തസ്മാ സദുതോ, അത്ഥതോ വാ പതീതബ്രമനേയം, തബ്ബിപരീതം നേയുന്തി വിഞ്ഞ്ഞേയം.

൩൬. ഇമം അപ്പതീതപദം വിഞ്തുഹി നാഭിമതന്തി ദസ്സേന്തോ ആഹ “നേദിസ”മിച്ചാദി. ഈദിസം യഥാവുത്തപ്പകാരം നേയം സബ്ബേ വിഞ്തുനോ സബ്ബത്ഥ ഗജ്ജപജ്ജാദികേ ന ബഹു മത്തേന്തി ന സമ്ഭാവേന്തി നപ്പയോജേന്തി. അവഗതീ അത്മാവബോധോ സദുസാമത്മിയവിലങ്ഘിനീ സദുസങ്ഖാതവാചകഞ്ച സാമത്മിയസങ്ഖാതഞ്ചായഞ്ച അതിക്കമ്മ പവത്തിനീ ദുല്ലഭാ താദിസപയോഗാഭാവതോ ദുല്ലഭാ ഹോതി. യോ അത്ഥോ സദാഗതോ, ഞായാഗതോ വാ ന ഹോതി, സോ കത്തുനോ മനസി പതിദ്ഠിതമത്തേന പതീതോ ന ഹോതീതി തം പദം നേയുദോസമിതി സബ്ബേ കവിനോ പരിഹരന്തീതി അധിപ്പായോ. ബഹുമാനം കരോന്തീതി വാക്യേ ബഹുമത്തേന്തീതി നാമയാതു. സദുസാമത്മിയം വിലങ്ഘയതി സീലേനാതി സദുസാമത്മിയവിലങ്ഘിനീ.

൩൭. സിയാ വിസേസനാപേക്ഖം,
യം തം പത്ഥാ വിസേസനം;
സാത്ഥകം തം യഥാ തം സോ,
ഭിച്ഛോ പസ്സതി ചക്ഖുനാ.

൩൭. “സിയാ”ഇച്ചാദി. യം പദം വിസേസനം പത്ഥാ അത്ഥേന സഹ വത്തതീതി സാത്ഥകം. നിബ്ബിസേസനന്തു വുത്തത്ഥമേവ ഹോതി. തം വിസേസനാപേക്ഖം സിയാ. “തം യഥേ”ത്യാദിനാ ഉദാഹരതി. “പസ്സതീ”തി വുത്തേ “ചക്ഖുനാ”തി ലബ്ഭതേവ.

൩൮. “സിയാ”മിച്ചാദി. യം പദം വിസേസനം പത്ഥാ സാത്ഥകം അത്ഥസഹിതം, തദഭാവേ നിരത്ഥകം ഹോതി, തം വിസേസനാപേക്ഖം നാമ സിയാ. തം യഥാ തസ്സോദാഹരണമേവ “തം സോ ഭിച്ഛോ പസ്സതി ചക്ഖുനാ”തി. സോ പുരിസോ തം പുരിസം ഭിച്ഛോ യേഭുയുസാ ചക്ഖുനാ പസ്സതി. ഏത്ഥ “പസ്സതീ”തി വുത്തേയേവ “ചക്ഖുനാ”തി ഞായതി. ചക്ഖുനാതി വിസേസ്യപദം വിസേസനം ലഭാവ സാത്ഥകം ഹോതി. വിസേസനേ അപേക്ഖാ അസ്സാതി ച, സഹ അത്ഥേന വത്തമാനം സാത്ഥകമിതി ച സമാസോ.

൩൯. ഹീനം കരേ വിസേസ്യം യം, തം ഹീനത്ഥം ഭവേ യഥാ;
നിപ്പഭീകതഖജേജാതോ, സമുദേതി ദിവാകരോ.

൩൯. “ഹീന”മിച്ചാദി . യം വിസേസനപദം വിസേസ്യം വിസേസിതബ്ബം ഹീനം ലാമകം കരേ കരേയ്യ, തം വിസേസനപദം ഹീനത്ഥം ഹീനോ അത്ഥോ യസ്സ തം ഹീനത്ഥം നാമ ഭവേയ്യ. “യഥാ”ഇത്യാദിനാ ഉദാഹരതി. നിപ്പഭീകതോ ഖജേജാതോ യേന സോ ദിവാകരോ പഭാകരോ സമുദേതി ഉപഗച്ഛതീതി. ഏത്ഥ ഖജേജാതപ്പഭാപഹരണേ ന മുതി ദിവാകരസ്സാതി.

൩൮. “ഹീനം കരേ” ചാദി. യം പദം വിസേസ്യം ഹീനം കരോതി, തം ഹീനത്വം ഭവേ. യഥാ തത്ത്വോദാഹരണമേവം “നിപ്പഭീകതവജ്ജാതോ, സമുദേതി ദിവാകരോ”തി. പഭാരഹിതകതാ വജ്ജാതാ യേന സോ ദിവാകരോ സൂരിയോ സമുദേതി ഉഗ്ദ്ധതി. “നിപ്പഭീകതവജ്ജാതോ”തി ഇമിനാ വിസേസനേന ലാമകാലോകലധയുത്തസ്സ വജ്ജാപനകസ്സ അഭിഭവനപ്പകാസനം സഹസ്സരംസിനോ നിന്ദായേവ, ന മുതീതി വിസേസ്യം ഹീനത്വം ഹോതി. ഹീനോ അത്ത്വോ യസ്സേതി ച, നത്ഥി പഭാ ഏതേസന്തി ച, നിപ്പഭാ കതാതി ച, നിപ്പഭീകതാ വജ്ജാതാ യേനാതി ച വിഗൃഹോ.

൩൯. പാദപൂരണമത്തം യം, അനത്ഥമിതി തം മതം;
യഥാ ഹി വന്ദേ ബുദ്ധസ്സ, പാദപങ്കേരുഹമ്പിച.

൩൯. ഹി അപി ചസദ്ദാനം പാദപൂരണമത്തത്താ അനത്ഥകത്തം.
വിസേസനവിസേസ്യപദഭോസോ.

൩൯. “പാദപൂരണി” ചാദി. യം പദം പാദപൂരണമത്തം ചതുത്വംസസഞ്ചാതസ്സ പാദസ്സ പൂരണമത്തമേവ ഹോതി, തം അനത്ഥമിതി മതം ഞാതം. യഥാസദ്ദോ വുത്തത്ത്വോ. ബുദ്ധസ്സ പാദപങ്കേരുഹം പാദമ്ബുജം വന്ദേതി. ഏതഥ ഹി അപി ചാതി ഇമേസം സമത്തനാദി അത്ത്വേസു അപ്പവത്തിതോ കേവലം പാദപൂരണമത്തത്തോ അനത്ഥകത്തം. മത്തസദ്ദോ അവധാരണേ. വിസേസനവിസേസ്യപദഭോസോ.

പദഭോസനിദ്ദേസവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

വാക്യഭോസനിദ്ദേസവണ്ണനാ

൪൦. സദ്ദതോ അത്ഥതോ വുത്തം, യത്ഥ ഭിച്ഛോപി വുച്ചതി;
തമേകത്വം യഥാ’ഭാതി, വാരിദോവാരിദോ അയം.

൪൦. “സദ്ദതോ” ഇ ചാദി. സദ്ദതോ വാചകേന തസ്ഥിംയേവത്ത്വേ തസ്സേവ സദ്ദസ്സ പുന പയോഗതോ അത്ഥതോ അഭിധേയ്യേന പുബ്ബപടിപാദികസ്സേവ വത്ഥുസ്സാവിസേസേന പുന പടിപാദനതോ വുത്തം പയുത്തം യം പദത്ഥരൂപം യത്ഥ യസ്ഥിം വാക്യേ ഭിച്ഛോപി വുച്ചതി പുനപി പയുജ്ജതേ, തമേകത്വത്തി അനുവദിത്വാ “യഥേ” ചാദിനാ വിധീയതേ. വാരിം ദദാതീതി വാരിദോ. അയം വാരിദോ മേഘോ ആഭാതി ദിപ്പതീതി. ജലദാനമത്താപേക്ഖായ ഇദം സദ്ദതോ ഏകത്വം.

൪൦. ഇദാനി ഉദിട്ഠക്കമേന വാക്യഭോസം നിദിസതി “സദ്ദതോ” ചാദിനാ. സദ്ദതോ വാചകേന അത്ഥതോ അഭിധേയ്യേന വുത്തം പയുത്തം യം പദത്ഥരൂപം യത്ഥ യസ്ഥിം വാക്യേ ഭിച്ഛോപി പുനപി വുച്ചതി യുജ്ജതേ, തം വാക്യം ഏകത്വം നാമ ഭോസോ. ഉദാഹരണം “യഥി” ചാദി. വാരിദോ ജലദായകോ അയം വാരിദോ മേഘോ ആഭാതി ദിപ്പതി. സമ്പത്തിസാധകം “ജലദായകോ” ചാദിവിസേസനം വിനാ ജലദാനമത്തസ്സ വുത്തത്താ സദ്ദതോ ഏകത്വം നാമ ഹോതി.

ർഥ.തിത്ഥിയങ്കുരബീജാനി, ജഹം ദിട്ഠിഗതാനി'ഹ;
പസാദേതി പസന്നേ സോ, മഹാമുനി മഹാജനേ.

ർഥ. തിത്ഥിയസഞ്ചാതാനം അങ്കുരാനം ബീജാനി ഉപ്പത്തിഹേതുഭൂതാനി ദിട്ഠിഗതാനി ദ്വാസദ്ഠി ദിട്ഠിയോ ജഹം ജഹന്തോ ദുരികരോന്തോ സോ മഹാമുനി സമ്മാസമ്ബുദ്ധോ ഇഹ ലോകേ അത്തനി പസന്നേ പസാദബഹുലേ മഹാജനേ പസാദേതിതി അപരമുദാഹരണം. പസാദസഞ്ചാതസ്സ അത്ഥസ്സ “പസന്നേ പസാദേതി”തി വുത്തത്താ ഇദമത്ഥതോ ഏകത്ഥം.

ർഥ. “തിത്ഥിയി”ച്ചാദി. സോ മഹാമുനി തിത്ഥിയങ്കുരബീജാനി തിത്ഥിയസഞ്ചാതാനം അങ്കുരാനം ഉപ്പത്തികാരണഭൂതാനി ദിട്ഠിഗതാനി സസ്സതാദിഭേദഭിന്നാ ദ്വാസദ്ഠിദിട്ഠിയോ ജഹം ജഹന്തോ അപന്നേന്തോ ഇഹ ലോകേ പസന്നേ അത്തനി പസന്നേ മഹാജനേ പസാദേതി. പസന്നസദ്ദേന വുത്തപ്പസാദസഞ്ചാതസ്സ അത്ഥസ്സ പസാദേതിതി ക്രിയാപദേനപി വുത്തത്താ സദ്ദേ ഭിന്നേപി അത്ഥതോ ഏകന്തി അത്ഥതോ ഏകത്ഥസ്സുദാഹരണം. തിത്ഥിയാ ഏവ അങ്കുരാനി, തേസം ബീജാനി, ദിട്ഠിസു ഗതാനി, ദിട്ഠിയോ ഏവ ഗതാനീതി വാ വിഗൃഹോ.

ർഥ. ആരദ്ധക്കമവിച്ഛേദാ, ഭഗ്ഗരീതി ഭവേ യഥാ;
കാപി പഞ്ഞാ, കോപി ഗുണോ, പകതീപി അഹോ തവ.

ർഥ. ആരദ്ധോ വത്തുമുപക്കമന്തോ, കമോ വചനപടിപാടി. തസ്സ വിച്ഛേദോ ഭങ്ഗോ, തതോ. “യഥേ”തിആദിനാ ഉദാഹരതി. അവുത്തസ്സപി പസാദവസാ അജ്ജയാഹാരോതി. മഹാമുനി തവ തേ പഞ്ഞാ കാപി സാതിസയത്താ അനിദ്ധാരിതം സഭാവവിസേസാ കാചിയേവ, അഹോ പവത്തമാനായപി വസഭാവസ്സാനിദ്ധാരിതത്താ അച്ഛരിയന്തി അത്ഥോ. ഏത്ഥ കാപികോപീതി സബ്ബനാമപദക്കമസ്സ പകതീതി ഏത്ഥ വിച്ഛിന്നത്താ ഭഗ്ഗരീതി.

ർഥ. “ആരദ്ധക്കമി”ച്ചാദി. ആരദ്ധക്കമവിച്ഛേദാ വത്ഥുമാരദ്ധപദക്കമസ്സ വിച്ഛേദഹേതു ഭഗ്ഗരീതിഭവേ ഭഗ്ഗരീതിവാക്യഭോസോ ഭവതി. ഉദാഹരതി “യഥി”ച്ചാദി. മഹാമുനി തവ തുയ്ഹം പഞ്ഞാ സാതിസയഭൂതാ പഞ്ഞാ കാപി വചനവിസയാതിക്കന്തത്താ കാപിയേവ. ഗുണോ സീലസമാധിആദിഅനന്തസാധാരണഗുണസമൂഹോ കോപി പമാണപരിഗൃഹസ്സ കേനചി ലേസേനപി കത്തുമസക്കുണേയുത്താ കോപിയേവ. പകതീപി അചിന്തേയുഭൂതാ പകതീപി ഏവമേവ അഹോ വിജ്ജമാനാനംയേവ പഞ്ഞാദീനം സഭാവാവബോധസ്സ ദുക്കരതാ അച്ഛരിയാ. കാപികോപീതി പദക്കമസ്സ “പകതീ”തി ഏത്ഥ സുത്തത്താ രീതിഭങ്ഗോ. ആരദ്ധായേവ കമോ, തസ്സ വിച്ഛേദോ, ഭഗ്ഗാ രീതി അസ്സ, ഏത്ഥ വാതി വിഗൃഹോ.

ർഥ. പദാനം ദുബ്ബിനിക്ഖേപാ, ബ്യാമോഹോ യത്ഥ ജായതി;
തം ബ്യാകിണ്ണന്തി വിഞ്ഞ്ഞേയം, തദുദാഹരണം യഥാ.

ർഥ. “പദാന”മിച്ചാദി. യത്ഥ യസ്മിം വാക്യേ പദാനം സ്വാദ്യന്താവ്യാതികാനം ദുബ്ബിനിക്ഖേപാ ദുട്ഠപനതോ ബ്യാമോഹോ സംമുജ്ഛതാ ജായതി ഉപ്പജ്ജതി, തം വാക്യം ബ്യാകിണ്ണന്തി വിഞ്ഞ്ഞേയം ഞാതബ്ബം. തസ്സ ബ്യാകിണ്ണസ്സ ഉദാഹരണം ലക്ഖിയം “യഥേ”തി ദസ്സേതി. യഥാ ഇദം, തഥാ അന്തന്വീതി അത്ഥോ.

ർത്ഥ. “പദാനി”ച്ചാദി. പദാനം സ്വാഭാത്യാഭ്യന്തരപദാനം ദുബ്ബിനിക്ഖേപാ ദുട്ഠപനതോ യത്ഥ വാക്യേ ബ്യാമോഹോ സംമോഹോ ജായതി, തം ബ്യാകിണ്ണദോസോതി വിഞ്ഞേയ്യം. തദുദാഹരണം തസ്സ ബ്യാകിണ്ണദോസസ്സ ലക്ഖിയം യഥാ ഇമിനാ വക്ഖമാനനയേന.

ർത്ഥ. ബഹുഗുണേ പണമതി, ദുജ്ജനാനം പ്യയം ജനോ;
ഹിതം പമുദിതോ നിച്ചം, സുഗതം സമനുസ്സരം.

ർത്ഥ. ബഹുഅനന്തത്താ ബഹുഭൂതേ ഗുണേ സീലാദികേ സമനുസ്സരം സമ്മദേവ ഉട്ഠായ സമുട്ഠായ അനുസ്സരന്തോ ഗുണവിസയസതിം പച്ചുപട്ഠാപേന്തോ തേനേവ കാരണേന പമുദിതോ ഹട്ഠപഹട്ഠോ അയം ജനോ സബ്ബോപി ലോകോ ദുജ്ജനാനം സുജ്ജനേതരാന്നവി ദേവദത്താദീനം നിച്ചം കാലം ഹിതം സുഗതം സമ്മാസമ്ബുദ്ധം പണമതി നമസ്സതീതി അയം അത്ഥോ കവിവഞ്ചിതോ. തത്ഥ “ബഹുഗുണേ പണമതി”ത്യാദി ബ്യവഹിതപദപ്രയോഗാ മോഹോ ജായതീതി ബ്യാകിണ്ണം.

ർത്ഥ. “ബഹുഗുണേ”ച്ചാദി. ബഹുഗുണേ അനന്തത്താ ബഹുഭൂതേ സീലസമാധിആദിഗുണേ സമനുസ്സരം വിസേസതോ അനുസ്സരന്തോ പമുദിതോ തതോയേവ പഹട്ഠോ അയം ജനോ സത്തനികായോ ദുജ്ജനാനവി അസപ്പുരിസാനവി നിച്ചം സതതം ഹിതം മിത്തഭൂതം സുഗതം സബ്ബത്തും പണമതി വന്ദതി. ഏത്ഥ പദാനം അട്ഠാനപയോഗതോ ബ്യാകിണ്ണത്തം പദത്ഥാനുസാരേനേവ ഗമ്യതേ.

ർത്ഥ. വിസിട്ഠവചനാ’പേതം, ഗാമ്മം’ത്യ’ഭിമതം യഥാ;
കണ്ഠേ കാമയമാനം മം, ന കാമയസി കിം നപി’ദം.

ർത്ഥ. വിസിട്ഠസ്സ കസ്സചി അത്ഥസ്സ വചനതോ കമ്മനതോ അപേതം പരിച്ചത്തം. കണ്ഠേഇത്യാമന്തനം. അഹം തം ഇച്ഛാമി, താദിസം മം ത്വം കസ്മാ നിച്ഛസി, ഇദം കിം നു ഇതി ഗാമികജനവചനത്താ “കണ്ഠി”ച്ചാദികം ഗാമ്മം.

ർത്ഥ. “വിസിട്ഠേ”ച്ചാദി. വിസിട്ഠവചനാപേതം പിയഭൂതേന ഉത്തിവിസേസേന വിസേസിതബ്ബസ്സ കമ്മനതോ പരിഹീനം വാക്യം “ഗാമ്മദോസ”ന്തി കവിഹി അഭിമതം. ഉദാഹരതി “യഥി”ച്ചാദി. കണ്ഠേ ഹേ കണ്ഠേ കാമയമാനം മം തുവം ഇച്ഛയമാനം മം ന കാമയസി ത്വം ന ഇച്ഛസി, ഇദം കിം നു. ഞാദിസേ ഇച്ഛാവിഘാതേ വുച്ചമാനേ ഏവം-

“യാചനാ മദീയാ തവ കാരണായം,
ദിനേ ദിനേ നിപ്ഫലതം ഉപേതി;
ദക്ഖോ സദാ മാനിനിമാനഭങ്ഗേ,
സ മന്ദമോന്യത്ര ഗതോ മതോ നു”ഇതി വിധ.

പിയത്ഥസ്സ കമ്മനാഭാവതോ “കണ്ഠേ”ത്യാദികം വചനം മിലക്ഖുകാനം വചനത്താ ഗാമ്മം. ഏത്ഥ കണ്ഠാസദ്ദോ ദസവസ്സികായ വത്തതീതി നിയമോ നത്ഥി. വിസിട്ഠസ്സ അത്ഥസ്സ വചനതോ അപേതന്തി വാക്യം.

ർത്ഥ. പദസന്ധാനതോ കിഞ്ചി, ദുപ്പതീതികരം ഭവേ;

തമ്പി ഗാമ്മന്ത്യ'ഭിമതം, യഥാ യാഭവതോ പിയാ.

൪൬. “പദേ”ച്ചാദി. പദസന്ധാനതോ പുബ്ബാപരാനം പദാനം സന്ധിവസേന യം കിഞ്ചി വാക്യം ദുട്ഠ അസുതിസുഭഗം പതീതിമവബോധം കരോതീതി കരം ഭവേ, തമ്പി യഥാവുത്തം ഗാമ്മന്ത്യഭിമതം. യഥാത്യുദാഹരതി. ഭവതോ യാ കാചി വനിതാ പിയാ ഹോതീതി ഏകോത്ഥോ. യഭ മേമുനേ. യഭനം യാഭോ. സോ വിജ്ജതേ യസ്സ സോ യാഭവാ. തസ്സ യാഭവതോ പിയാഇത്യപി ഭവതി.

൪൬. “പദസന്ധാനി”ച്ചാദി. കിഞ്ചി വാക്യം പദസന്ധാനതോ പുബ്ബാപരപദാനം ഘടനതോ ദുപ്പതീതികരം ഭവേ അസബ്ഭഭൂതദുട്ഠത്വസ്സ പകാസകോ ഹോതി, തമ്പിഗാമ്മന്തി യഥാവുത്തഗാമ്മദോസേന ദൃസിതന്തി [\[ദുപ്പസിതന്തി \(ക\)\]](#) സബ്ബേഹി കവീഹി അഭിമതം ഞാതം. യഥാതി ഉദാഹരതി. ഭവതോ ഭവന്തസ്സ യാ കാചി ഇത്ഥീ പിയാ ഭവതീതി അയം കവിനാ ഇച്ഛിതത്ഥോ. യാഭവതോ മേമുനവന്തസ്സ പിയാതിപി അത്ഥോ. “യഭ മേമുനേ”തി ഹി ധാതു. യഭനം യാഭോ, സോ അസ്സ അത്ഥീതി യാഭവാ, തസ്സ യാഭവതോതി ഗഹിതേ അസോതബ്ബത്താ ദുപ്പതീതികരതാ. ദുട്ഠായേവ പതീതി അവബോധോ, തം കരോതീതി വിഗൃഹോ.

൪൭. വുത്തേസു സൂചിതേ റാനേ, പദച്ഛേദോ ഭവേ യതി;
യം തായ ഹീനം തം വുത്തം, യതിഹീനന്തി സാ പന.

൪൭. “വുത്തേസി”ച്ചാദി. വുത്തേസു ഛന്ദോസത്ഥപരിനിദ്ദിട്ഠേസു അനുട്ഠഭാദീസു സൂചിതേ റാനേ “ഏതഥയതീ”തി ഛന്ദോവിചിതിയാ പകാസിതട്ഠാനേ പദാനം സ്യാദ്യന്താനം ഛേദോ വിച്ഛിതി വിഭാഗോ അനുവാദോ യം യതി ഭവേതി വിധീയതി. തായ യതിയാ ഹീനം പരിഹീനം വിരുദ്ധം യം വാക്യം, തം യതിഹീനന്തി വുത്തം, “യമനം വിരാമോ യതി, സാ ഹീനാ ഏത്ഥാ”തി കത്വാ. പനാതി വിസേസേ, സാ യതി പനാതി സമ്ബന്ധോ.

൪൭. “വുത്തേസ”ച്ചാദി. വുത്തേസു ഛന്ദോസത്ഥേ നിദ്ദിട്ഠഅനുട്ഠഭാദീസു സൂചിതേ റാനേ “അയമേതഥ യതീ”തി പകാസിതേ റാനേ പദച്ഛേദോ സ്യാദ്യന്തത്യാദ്യന്താദീനം പദാനം വിച്ഛേദോ യതി നാമ ഭവേ, തായ യതിയാ യം വാക്യം ഹീനം അഭിമതട്ഠാനേ വണ്ണവിച്ഛേദേന പരിഹീനം, തം വാക്യം യതിഹീനന്തി യതിഹീനദോസേന ദുട്ഠന്തി വിത്തുഹി വുത്തം.

൪൮. യതി സബ്ബത്ഥ പാദന്തേ, വുത്തഡ്ഢേ ച വിസേസതോ;
പുബ്ബാപരാനേകവണ്ണ-പദമജ്ജേയേപി കത്ഥചി.

൪൮. “യതി”ച്ചാദി. സബ്ബത്ഥ പാദന്തേ സബ്ബസ്ഥിം ചതുത്ഥംസസഞ്ചാതാനം ഗാമാപാദാനം അന്തേ അവസാനേ ച വിസേസതോ വിസേസേന ഏകന്തേന വുത്തഡ്ഢേ ച വുത്താനം പാദദ്വയസഞ്ചാതേ അഡ്ഢേ ച, തദവസാനേ ചാതി അധിപ്പായോ. “സിയാ”തി സേസോ. നനു “പദച്ഛേദോ”തി വുത്തത്താ പദമജ്ജേയേ യതി ന ഹോതേവാതി ചേതി ആഹ “പുബ്ബ”ഇച്ചാദി. കത്ഥചി കിസ്ഥിഞ്ചി റാനേ, ന സബ്ബത്ഥ. പുബ്ബാപരാനേകവണ്ണപദമജ്ജേയേപി യതീതി സമ്ബന്ധോ. പുബ്ബേ ച അപരേ ച പുബ്ബാപരേ. അന്തേകേ വണ്ണാ

അനേകവണ്ണം. പുണ്യാപരേ അനേകവണ്ണം യസ്സ തം തമാ. തഞ്ച തം പദഞ്ച, തസ്സ മജ്ജേയേപി.

൪൮. ഇദാനി യതിമഹി ലബ്ഭമാനം സബ്ബവിസയം ദസ്സേതി “യതി” ചാദിനാ. സാ പന യതി സബ്ബത്ഥ പാദന്തേ ചതുത്ഥംസസഞ്ചാതഗാമാപാദാനം അന്തേ ച വിസേസതോ നിയമതോ വുത്തഡ്ഢേ ച വുത്താനം പാദദ്വയസഞ്ചാതേ അഡ്ഢേ ച, തദവസാനേ ചാതി അധിപ്പായോ. കത്ഥചി കിസ്ഥിഞ്ചി റാനേ പുണ്യാപരാനേകവണ്ണപദമജ്ജേയേപി പുണ്യാപരഭൂതഅനേകവണ്ണസമന്നാഗതപദാനം മജ്ജേയേ ച സിയാ. പദച്ഛേദസ്സ “യതി”തി വുത്തത്താ പദമജ്ജേയേ ന ഹോതീതി സങ്കാപരിഹരണത്ഥം “പുണ്യാപരാനേകവണ്ണപദമജ്ജേയേ”തി വുത്തം. ഏത്ഥ പാദന്തോ, വുത്തഡ്ഢോ, പദമജ്ജേയഞ്ച യതിടാനന്തി. പദമജ്ജേയേവ ലബ്ഭമാനാ യതി കത്ഥചി ഹോതി, ദക്ഖരത്യക്ഖരപദമജ്ജേയേ പന ന ഹോതി.

തത്ത്ഥോദാഹരണപച്ചുദാഹരണാനി യഥാ -

൪൯. തം നമേ സിരസാ ചാമീ-കരവണ്ണം തമാഗതം;
സകലാപി ദിസാ സിഞ്ച-തീവ സോണ്ണരസേഹിയോ.

൪൯. ഉദാഹരീയതീതി ഉദാഹരണം. പടിപക്ഖമുദാഹരണം പച്ചുദാഹരണം. ചാമീകരസ്സേവ സുവണ്ണസ്സ വിയ വണ്ണോ യസ്സ തം തമാഗതം സിരസാ നമാമി. കീദിസം? യോ തമാഗതോ സകലാപി ദിസാ സബ്ബായേവ ദസ ദിസാ സോണ്ണരസേഹി ചാമീകരവണ്ണത്താ രസേഹി സുവണ്ണരസേഹി സിഞ്ചതീവ സിഞ്ചതീതി മഞ്ഞേ, തം തമാഗതന്തി അപേക്ഖതേ. ഏത്ഥ പുണ്യപാദന്തേ വുത്തഡ്ഢേ ച നിയതാ യതി. ചാമീകരസദ്യോ ചേത്ഥ ചതുരക്ഖരോ. തത്ഥ ചാമീഇതി പുണ്യഭാഗോ, കരഇതി പരോ. ഏത്ഥ പുണ്യാപരാനേകവണ്ണപദമജ്ജേയേ യതി. സിഞ്ചതീതി ഏത്ഥ പന പുണ്യാപരാനേകവണ്ണപദമജ്ജേയത്താഭാവാ സിഞ്ചഇത്യത്ര യതി ദുട്ഠാതി. ഇദം പച്ചുദാഹരണം.

൫൦. തത്ഥ പാദന്തവുത്തഡ്ഢേസു യതിയാ പാകടത്താ തസ്ഥിം പദമജ്ജേയേ യതിയാ ഉദാഹരണപച്ചുദാഹരണാനി ഇട്ഠോദാഹരണപടിപക്ഖോദാഹരണാനി യഥാ. “തം നമേ” ചാദി. യോ തമാഗതോ സകലാപി ദിസാ സോണ്ണരസേഹി സുവണ്ണരസധാരാഹി സിഞ്ചതീവ സിഞ്ചതി മഞ്ഞേ, ഇവസദ്യോ വിതക്കേ. ചാമീകരവണ്ണം സുവണ്ണവണ്ണസദിസചരവിവണ്ണം തം തമാഗതം സിരസാ നമേ. ഏത്ഥ “ചാമീകരവണ്ണം”തി യതിയാ ചാമീതി അക്ഖരദ്വയമതിക്കമ്മ റിതത്താ അന്തേപി കരഇതി അക്ഖരദ്വയേനാനുനത്താ പദച്ഛേദസ്സ പുണ്യാപരവണ്ണാനമനേകത്തമിതിട്ഠോദാഹരണം. സിഞ്ചതീതി പദേ സിഞ്ചാതി വണ്ണദ്വയമതിക്കമ്മ യതിയാ ദിസ്സമാനന്തേപി തിഇതി പരഭാഗേ ഏകവണ്ണത്താ അനേകവണ്ണാഭാവോതി പച്ചുദാഹരണം. ഏത്ഥ അനേകവണ്ണത്തം പദവസേനേവ ഞാതഞ്ചം. ചാമീകരസ്സ വണ്ണോ വിയ വണ്ണോ യസ്സ സോതി വിഗൃഹോ.

൫൦. സരോ സന്ധിമഹി പുണ്യന്തോ, വിയ ലോപേ വിഭത്തിയാ;
അഞ്ഞമാ ത്വ’ഞ്ഞമാ തത്ഥ, യാദേസാദി പരാദി’വ.

൫൦. “സരോ” ചാദി. വിഭത്തിയാ ലോപേ സതി സന്ധിമഹി സംഹിതായം കതായം സരോ പരപദാദിഭൂതോ പുണ്യന്തോ വിയ പുണ്യപദസ്സ അന്തഭൂതോ

യോ സരോ, സോ വിയ ഹോതി, അനേകവണ്ണത്താഭാവേപി തതോ വിഹിതയതിയാ നേവത്ഥി ഭങ്ഗോതി അധിപ്പായോ. അത്തമാ തു വിഭത്തിയാ അലോപേ തു സതി സംഹിതായം കതായം പുബ്ബപദന്തഭൂതോ സരോ ചേ, അത്തമാ അത്തേന പകാരേന ഹോതി, പരപദസ്സാദിസരോ വിയ ഹോതീതി അത്ഥോ. തം വിഭത്തിയാ സദ്ധിം വിഹായ കതയതിയാ നത്ഥി ഭങ്ഗോതി അധിപ്പായോ. തത്ഥ തസ്സം യതിയം യാദേസാദി ഇവണ്ണാദിനം കാതഞ്ചോ യകാരാദേസാദി പരാദീവ പരപദസ്സ ആദിസരോ വിയ ഹോതി. കതയാദേസാദിസഹിതം ബൃജ്ജനം വിഹായ കതായ യതിയാ നത്ഥി ഭങ്ഗോതി അധിപ്പായോ.

൫൦. ഇദാനി ഹേട്ഠാ വുത്തസ്സ വിരുദ്ധത്തേപി യതിഭങ്ഗാഭാവം ദസ്സേനോ ആഹ “സരോ”ച്ചാദി. വിഭത്തിയാ ലോപേ സന്ധിമ്ഹി സതി സരോ സന്ധിസരോ പുബ്ബന്തോവിയ പുബ്ബപദസ്സ അന്തോ വിയ ഹോതി, അത്തമാ തു വിഭത്തിയാ അലോപേ സംഹിതായം കതായം അത്തമാ ഹോതി, പുബ്ബപദന്തഭൂതോ സരോ പരപദസ്സ ആദിസരോ വിയ ഹോതി. തത്ഥ യതിയം യാദേസാദി ഇവണ്ണാദിനം കത്തഞ്ചയകാരാദേസാദി പരാദീവ പരപദസ്സ ആദിസരോ വിയ ഹോതി, പുബ്ബന്തസദിസസരമതിക്കമിത്ഥാപി പരപദാദിസരസദിസവണ്ണമാഗമ്മ തം അനതിക്കമിത്ഥാപി പരപദാദിസരസദിസയാദേസാദിമതിക്കമിത്ഥാപി യതിയാ പയുത്തായ സതി അനേകവണ്ണത്താഭാവേപി യതിഭങ്ഗോ ന ഹോതീതി അധിപ്പായോ. പുബ്ബസ്സ അന്തോതി ച, യോ ച സോ ആദേസോ ച, സോ ആദി യസ്സ മകാരാദിനോതി ച, പരസ്സ ആദീതി ച വാക്യം.

൫൧. ചാദീ പുബ്ബപദന്താവ, നിച്ചം പുബ്ബപദസ്സിതാ;
പാദയോ നിച്ചസമ്ബന്ധാ, പരാദീവ പരേന തു.

൫൨. നിച്ചം അനവരതം പുബ്ബപദം സിതാ നിസ്സിതാ ചാദീ ചകാരാദയോ നിപാതാ പുബ്ബസ്സ പദസ്സ അന്താ അവയവാ വിയ ഹോന്തി, തേ അന്തോ കത്ഥാ യതി കാതഞ്ചാതി അധിപ്പായോ. പരേന പരപദേന നിച്ചസമ്ബന്ധാ സതതയോഗിനോ, തുസദ്ദോ അട്ഠാനപ്പയുത്തോ, പാദയോ തു പരാദീവ പരപദസ്സ ആദി അവയവാ വിയ ഹോന്തി, തം വിഹായ പുബ്ബപദന്തേ യതി കാതഞ്ചാതി അധിപ്പായോ.

൫൩. “ചാദീ”ച്ചാദി. നിച്ചം സതതം പുബ്ബപദസ്സിതാ പുബ്ബപദം നിസ്സായ പവത്താ ചാദീ ചകാരാദിനിപാതാ പുബ്ബപദന്താവ പുബ്ബപദസ്സ അന്താ അവയവാ വിയ ഹോന്തി, പരേന പരപദേന നിച്ചസമ്ബന്ധാ നിരന്തരയോഗിനോ പാദയോ തു പാദിഉപസഗ്ഗാ പന പരാദീവ പരപദസ്സ ആദി അവയവാവിയ ഹോന്തി. ചാദയോ ആഗമ്മ തേ ബഹി കത്ഥാപി പാദയോ ആഗമ്മ തേ അന്തോ കത്ഥാപി പവത്തോ വിരാമോ യതിഭങ്ഗോതി അധിപ്പായോ. ചോആദി യേസന്തി ച, പുബ്ബപദം സിതാതി ച, പോ ആദി യേസന്തി ച, നിച്ചം സമ്ബന്ധാതി ച വിഗ്ഗഹോ. ഏത്ഥ ച തഗ്ഗുണസംവിത്താണത്താ ചകാരപകാരാദിനന്വി പരിഗ്ഗഹോ.

സബ്ബത്ഥോദാഹരണാനി യഥാ

൫൪. മേ തം സിരസാ സബ്ബോ-പമാതീതം തമാഗതം;
യസ്സ ലോകഗുതം പത്ത-സ്സോ’പമാ ന ഹി യുജ്ജതി.

൧൩.മുനിനും തം സദാ വന്ദാ-മ്യ'നന്തമതി'മുത്തമം;
യസ്സ പന്താ ച മേന്താ ച, നിസ്സീമാതി വിജമ്ഭിതി.

൧൨-൧൩. സബ്ബത്ഥാതി പുബ്ബന്തസദിസാദീസു. “നമേത”ന്തിആദിഗാമാദയേ പദത്ഥോ പാകടോ, അധിപ്പായോ തു യതോ ലോകഗുതം പന്തോ, തതോ സബ്ബോപമാതീതോ, യതോ പന്താമേന്താ ലോകേ നിരന്തരമിവ വത്തന്തി, തതോ അനന്തമതി, ഉത്തമോ ചാതി. ഏതഥ “സബ്ബാ ഉപമാ”തി സമാസം കത്വാ വിഭത്തിലോപേ സംഹിതായഞ്ച കതായം പരപദാദിഊകാരോ പുബ്ബപദന്തബ്ബകാരട്ഠഅകാരോ വിയ ഹോതീതി സബ്ബോ ഇച്ചത്ര പാദന്തയതി. പന്തസ്സോപമാ ഇച്ചത്ര യകാരാദേസസ്സ പരാദിസദിസഭാവോ വിയ ഹോതി, വിഭത്തിയാ അലോപേ സംഹിതായം കതായം സവിഭത്തിയാ അകാരോ പരപദാദി ഊകാരോ വിയ ഹോതീതി തംവിഭത്തിയാ പസിദ്ധം വിഹായ പന്തഇച്ചത്ര പാദന്തയതി. തഥാ വന്ദാമ്യനന്തഇച്ചത്ര യകാരാദേസസ്സ പരാദിസദിസഭാവോ വിഹിതോതി മ്യസദും വജ്ജേതാ വന്ദാഇച്ചത്ര പാദന്തയതി. പുബ്ബപദസ്സിതാനം ചാദീനം പുബ്ബപദന്തസദിസതാ വുത്താതി മേന്താ ചാതി ചസദുതോ യതി, അപരപദസമ്ബന്ധാ പാദയോ പരപദാദിസദിസാ ഹോന്തീതി നിസ്സീമാതി ഏതഥ നിസദും വിഹായ തതോ ആദിമ്ഹി യതി.

൧൨-൧൩. സബ്ബത്ഥ യഥാവുത്തപുബ്ബന്തസദിസസരാദീസു പഞ്ചസു ഉദാഹരണാനിയാമാ. “നമേത”മിച്ചാദി, ലോകഗുതം പന്തസ്സ യസ്സ ബുദ്ധസ്സ ഉപമാ ന ഹിയുജ്ജതി സകലപദത്ഥാനം അതിക്കമ്മ റിതത്താ ന ഹിയുജ്ജതി. സബ്ബോപമാതീതം തം തഥാഗതം സിരസാ നമേ നമാമി. സബ്ബോതി ഏതഥ ഓകാരസ്സ പുബ്ബപദന്തസരസദിസത്താ തതോ പരായ യതിയാ ച സ്സോപമാതി പരപദാദിസദിസം വണ്ണമനതിക്കമ്മ റിതായ യതിയാ ച ഉദാഹരണം.

“മുനിനേ”ച്ചാദി. യസ്സ സമ്ബുദ്ധസ്സ പന്താ ച മേന്താ ചനിസ്സീമാ അനന്തസത്തഅനന്തന്തേയ്യവിസയകരണതോ സീമാരഹിതാ അതിവിജമ്ഭിതി. അനന്തമതിം ഉദയബ്ബയസമ്ഭവേപി ന്തേയ്യസ്സാനന്തത്താ വിസയിമ്ഹി വിസയവോഹാരേണ അനന്തപന്തായ സമന്നാഗതം ഉത്തമം തതോ ഏവ പവരം തം മുനിനും സദാ വന്ദാമി, യാദേസസ്സ പരാദിസദിസത്താ തമന്നാഗമ്മ യതി ഭവതി. മേന്താചനിസ്സീമാതി ഏതഥ ചാദീനം പുബ്ബപദന്തസദിസത്താച പാദീനം പരപദാദിസദിസത്താ ച “ചാ”തി “നീ”തി ഇമേസമ്പി യതി ഭവതി.

ചാദിപാദീസു പച്ചുദാഹരണാനി യഥാ

൧൪. മഹാമേന്താ മഹാപന്താ, ച യത്ഥ പരമോദയാ;
പണ്ണമാമി ജിനം തം പ-വരം വരഗുണാലയം.

൧൪. “മഹാ”ഇച്ചാദി. യത്ഥാതി യസ്ഥിം ജിനേ. പരമോദയാതി മഹാമേന്താദയോ ഉക്കട്ഠാഭിപൂഡ്ഡിയോ. തതോയേവ വരഗുണാലയം, തേനേവ പവരം ഉത്തമം തം ജിനന്തി സമ്ബന്ധോ. ഏതഥ പുബ്ബപദനിസ്സിതം ചകാരം പരപദാദിഭൂതം കത്വാ തതോ പുബ്ബേ കതാ യതി ച, പരപദാദിസമ്ബന്ധപകാരം പുബ്ബപദന്തഭൂതം കത്വാ പകാരതോ പരം കതാ യതി ച വിരുദ്ധാതി ഉദയത്ഥ പച്ചുദാഹരണം.

൫൪. ചാദിപാദീസു വിസയഭൂതേസു പച്ചുദാഹരണം യഥാ.
“മഹാമേത്തി”ച്ചാദി. യത്ഥ യസ്ഥിം ജിനേ മഹാമേത്താ ച മഹാപത്താ ച
ഇമാ പരമോദയാ ഉക്കട്ഠാഭിവുഡ്ഡിയോ ഹോന്തി. വരഗുണാലയം
ഉത്തമഗുണാകരം പവരം തതോയേവ ഉത്തമം തം ജിനം പണമാമി. ഏത്ഥ
ചകാരം പരപദാദിം കത്വാ പകാരം പുബ്ബപദന്തം കത്വാ യതിയാ പവത്തത്താ
“ച യത്ഥ, തം പാ”തിദ്രയമപി പച്ചുദാഹരണം.

൫൫. പദത്ഥക്കമതോ മുത്തം, കമച്ചുതമിദം യഥാ;
ഖേത്തം വാ ദേഹി ഗാമം വാ, ദേസം വാ മമ സോഭനം.

൫൫. “പദ”ഇച്ചാദി. പദാനം അത്ഥക്കമതോ മുത്തം ഗളിതം കമച്ചുതമിദന്തി
വിധീയതേ. ഖേത്തം വാ ഇച്ചാദിനാ അരുചിതോയം യാചനക്കമോ വത്തുനോ
അവിഞ്ഞുതം ഗമേതി. യോ ഹി ഖേത്തമ്പി ദാതും നിച്ഛതി, കഥം സോ
ഗാമാദികം ദസ്സതീതി.

൫൫. “പദത്ഥി”ച്ചാദി. പദത്ഥക്കമതോ പദാനം അത്ഥക്കമതോ മുത്തം ഗളിതം
ഇദം വാക്യം കമച്ചുതം നാമ. ഉദാഹരതി “യഥി”ച്ചാദി. മമ സോഭനം ഖേത്തം
വാ ഗാമം വാ ദേസം വാ ജനപദം വാ ദേഹി. ഏത്ഥ ഖേത്തമിച്ഛാദി
യാചനക്കമോ വത്തുനോ അവിഞ്ഞുഭാവം വിനാ ഉചിതപദത്ഥക്കമം
നപ്പകാസേതി, തഥാ ഹി ഖേത്തമപി ദാതുമനിച്ഛന്തോ ഗാമനിഗമജനപദാദിം
കഥം ദസ്സതീതി കമഹാസി.

൫൬. ലോകിയത്ഥമതിക്കന്തം, അതിവുത്തം മതം യഥാ;
അതിസമ്ബാധമാകാസ-മേതിസ്സാ മനജമ്ഭനേ [മനജമ്ഭനേ (സി)].

൫൬. “ലോകി”ച്ചാദി. ലോകേ വിദിതോ ലോകിയോ, തം
ലോകിയത്ഥമഭിധേയ്യം അതിക്കന്തം അനനുവുത്തം യം തം അതിവുത്തം മതന്തി
വിധീയതേ. യഥേത്യാദിനാ ഉദാഹരതി. ഏതിസ്സാ വനിതായ മനാനം
പയോധരാനം ജമ്ഭനേ ബ്യാപനേ ആകാസം ഗഗനം അതിസമ്ബാധം
അച്ചന്തപ്പകം.

൫൬. “ലോകിയത്ഥി”ച്ചാദി. ലോകിയത്ഥം ലോകേ പസിദ്ധമഭിധേയ്യം
അതിക്കന്തം കഥനാകാരേണ അതിക്കമിതം വാക്യം അതിവുത്തമിതി മതം.
ഉദാഹരതി “യഥി”ച്ചാദി. ഏതിസ്സാ മനജമ്ഭനേ മനാനം വിജമ്ഭനേ ആകാസം
അതിസമ്ബാധം അനോകാസം. ഏത്ഥ പയോധരാനം മഹന്തത്തം വദാമാതി
ലോകേ മഹന്തന്തി പസിദ്ധം ഗഗനമപി അതിക്കന്തത്താ
വാക്യമതിവുത്തദോസേന ദൂസിതം.

൫൭. സമുദായത്ഥതോപേതം, തം അപേതത്ഥകം യഥാ;
ഗാവിപുത്തോ ബലീബദ്ധോ, തിണ്ണം ഖാദി പിവി ജലം.

൫൭. “സമുദായി”ച്ചാദി. സമുദായസ്സ പകരണതോ പദസന്ധിനോ വാക്യസ്സ
അത്ഥോ അഭിധേയ്യം അങ്ഗങ്ഗിഭൂതം ക്രിയാകാരകസമ്ബന്ധീവിസേസലക്ഖണം
സംവോഹാരികം, തതോ അപേതം അപഗതം സുത്തം, വിനാ [ന (ക)]
പദത്ഥമത്തേന തസ്സ കത്ഥചി ബൃഭിചാരാഭാവതോ ഏതാദിസം യം
തമപേതത്ഥകന്തി വിധി. ന ഹി “ഗാവിപുത്തോ”ച്ചാദിസു സമുദായത്ഥോ
സമ്ഭവതി.

൧൦. “സമുദായി”ച്ചാദി. സമുദായത്വത്തോ
വിസേസനവിസേസ്യഭൂതക്രിയാകാരകസമ്ബന്ധേഹി
യുത്തവാക്യസംബന്ധപദസമുദായസ്സ സമ്ബന്ധപദത്താ
വോഹാരാനുരൂപഅർത്ഥത്തോ അപേതം അപഗതം, അവയവത്വമത്തസ്സ വാ
സബ്ദത്വ ലബ്ധിമാനത്താ സമുദായത്വത്തോ സുത്തം, തം വാക്യം അപേതത്വകം
നാമ. യഥിച്ചാദിനാ ഉദാഹരതി “ഗാവിപുത്രോ ബലീബദ്ധോ ഉസഭോ തിണ്മ
വാദി, ജലം പിവി”തി. ഏതമ അവയവത്വമത്തേന വിനാ സമുദായേന
ഗമ്യമാനസ്സ കസ്സചി വിസേസത്വസ്സ അഭാവാ സമുദായത്വത്തോ അപഗതം നാമ
ഹോതി.

൧൧. ബന്ധേ ഹരുസതാ യത്വ, തം ബന്ധഹരുസം യഥാ;
ഖരാ വിലാ പരിക്ഖിണാ, ഖേത്തേ വിത്തം ഫലത്യ’ലം.

൧൨. “ബന്ധേ”ച്ചാദി. ഖരാഇച്ചാദികം ബന്ധഹരുസം സുതിസുഭഗത്താഭാവത്തോ
ഖരാ കക്കസാ വിലാ ഖാണുകാദയോ പരിക്ഖിണാ ഖയം പത്താ യത്തോ,
തസ്സമാ ഖേത്തേ കേദാരേ വിത്തം വുത്തം അലമച്ചന്തം ഫലതി നിപ്ഫജ്ജതി.
വാക്യഭോസോ.

൧൩. “ബന്ധേ”ച്ചാദി. ബന്ധേ ബന്ധസരീരേ ഹരുസതാ സുതിസുഖതാഭാവത്തോ
ഹരുസഭാവോ യത്വ വാക്യേ ഭവതി, തം വാക്യം ബന്ധഹരുസം നാമ ഹോതി.
യഥാതി ഉദാഹരതി. ഖരാ കക്കസാ വിലാ ഖാണുകാദയോ പരിക്ഖിണാ
യസ്സമാ വീണാ ഹോന്തി, തസ്സമാ ഖേത്തേ വിത്തം വുത്തം ബീജം അലം
അതിസയേന ഫലതി നിപ്ഫജ്ജതി.

വാക്യഭോസനിദേശവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

വാക്യത്വഭോസനിദേശവണ്ണനാ

൧൪. തേയ്യം ലക്ഖണമന്വത്വ-വസേനാ’പക്കമാദിനം;
ഉദാഹരണമേതേസം, ദാനി സന്ദസ്സയാമ്യ’ഹം.

൧൫. “തേയ്യം”മിച്ചാദി. അപക്കമാദിനം യഥാഉദ്ദിട്ഠാനം ലക്ഖിയതി
ഉദാഹരണമനേനാതി അത്ഥേന ലക്ഖണം അന്വത്വവസേന അപഗതോ കമോ
യത്വ തം അപക്കമന്തിആദിനാ അത്ഥാനുഗമനവസേന തേയ്യം വിത്താതബ്ബം.
ഇദാനി വാക്യഭോസേ നിദിസിത്വാ അവസരപ്പത്തേ ഇമസ്സമിം കാലേ ഏതേസം
അപക്കമാദിനം ഉദാഹരണം ലക്ഖിയം അഹം സന്ദസ്സയാമി പകാസേസ്സാമി.

൧൬. ഇദാനി ഉദ്ദിട്ഠാനുക്കമേന അപക്കമാദിഅത്വഭോസാനി വിഭാവേതി
“തേയ്യം”മിച്ചാദിനാ. അപക്കമാദിനം അപക്കമോചിത്യഹീനാദിനം ലക്ഖണം
അപക്കമാദിവിസയബുദ്ധിയാ അവിപരീതവുത്തീയാ പവത്തികാരണം
അന്വത്വവസേന അപഗതോ കമോ യഥിച്ചാദിവചനത്ഥാനുഗതത്വവസേന
തേയ്യം താതബ്ബം, വിസും ലക്ഖണം ന വദാമാതി വുത്തം ഹോതി. ഇദാനി
അഹം ഏതേസം അപക്കമാദിനം ഉദാഹരണം ലക്ഖിയം സന്ദസ്സയാമി.
അത്ഥാനുഗതമന്വത്വം അന്വത്വസ്സ താണസ്സ വസോതി വിഗൃഹോ.

തത്ത്വാപക്കമം യഥാ

നും.ഭാവനാദാനസീലാനി, സമ്മാ സമ്പാദിതാനി'ഹ;
ഭോഗസഗ്ഗാദിനിബ്ബാന-സാധനാനി ന സംസയോ.

നും. “ഭാവനാ”ഇച്ചാദി. സമ്മാ അലോഭാദിഹേതുസമ്പത്തിയാ സക്കച്ചം സമ്പാദിതാനി നിപ്ഫാദിതാനി. ഏതഥ ഭോഗസഗ്ഗാദിനിബ്ബാനാനം ഹേതവോ യമാക്കമം ദാനസീലഭാവനായോ, ന തു ഭാവനാദാനസീലാനി.

നും. തത്ത്വ തേസു അപക്കമാദീസു അപക്കമം യമാ അപക്കമസ്സോദാഹരണമേവം. ഓചിത്യഹീനം യമാത്യാദീസുപി ഏവമത്ത്വോ വേദിതബ്ബോ. “ഭാവനാ”ഇച്ചാദി. ഇഹ ഇമസ്സമിം അത്തഭാവേ സമ്മാ സമ്പാദിതാനി അലോഭാദിഹേതുസമ്പത്തിയാ സക്കച്ചം സമ്പാദിതാനി രാസികതാനി ഭാവനാദാനസീലാനി ഭോഗസഗ്ഗാദിനിബ്ബാനസാധനാനി ഉപഭോഗപരിഭോഗാനി, സഗ്ഗുപ്പത്തിആയുആരോഗ്യാദിനി, നിബ്ബാനഞ്ചേതി ഏതേസം സാധകാനി. ന സംസയോ സദിസവിസദിസവിപാകദാനേ സംസയോ നാമ നത്ഥി. ഏതഥ ഭോഗസഗ്ഗനിബ്ബാനാനം ഹേതുഭൂതാ പന കമതോ ദാനസീലഭാവനായോ ഭവന്തീതി ഫലക്കമസ്സ ഹേതുക്കമം വിരുദ്ധമിതി കമാപേതം നാമ ഹോതി.

ഓചിത്യഹീനം യമാ

നും. പുജനീയതരോ ലോകേ, അഹ'മേകോ നിരന്തരം.
മയേകസ്സമിം ഗുണാ സബ്ബേ, യതോ സമുദിതാ അഹും.

നും. “പുജനീയീ”ഇച്ചാദി. യതോ യസ്സമാ കാരണാ സബ്ബേഗുണാ സീലാദയോ ഏകസ്സമിം കേവലേ മയി ഏവ സമുദിതാ രാസിഭൂതാ അഹും അഹേസും, തസ്സമാ കാരണാ ഇമസ്സമിം സത്തലോകേ ഏകോ കേവലോ അഹമേവ നിരന്തരം സതതം പുജനീയതരോ അതിസയേന പുജേജാതി. ഏവമത്തപസംസന്നമരുചിതം സപ്പുരിസസ്സ.

നും. “പുജനീയതരേ”ഇച്ചാദി. യതോ യസ്സമാ സബ്ബേഗുണാ സീലാദയോ ഏകസ്സമിം മയി അദുതിയേ മയി ഏവ സമുദിതാ രാസിഭൂതാ അഹും അഹേസും, തസ്സമാ ലോകേ സത്തലോകേ ഏകോ അദുതിയോ അഹമേവ നിരന്തരം സതതം പുജനീയതരോ അതിസയേന പുജനീയോ. ഏവം അത്തപ്പസംസന്നതോ ഉചിതതായ പരിഹാനീതി ഓചിത്യഹീനം നാമ.

യമാ ച

നും. യാചിതോഹം കഥം നാമ, ന ദജ്ജാമ്യപി ജീവിതം;
തഥാപി പുത്തദാനേന, വേധതേ ഹദയം മമ.

നും. “യാചിതോ”ഇച്ചാദി. ഏതഥ “യദി യാചിംസു, ജീവിതമ്പി യാചകാനം ദജ്ജാമി”തി ദസ്സിതോദാരതായാനുചിതം പുത്തദാനേ ഹദയപവേധനകഥനം വേസ്സന്തരസ്സ യജ്ജേവമവോച.

നും. യമാ ച, ഏവമ്പി ഓചിത്യഹീനസ്സ ഉദാഹരണം ദട്ഠംബം “യാചിതോ”ഇച്ചാദി. യാചിതോ യാചകേഹി യാചിതോ അഹം ജീവിതമപി കഥം നാമ ന ദജ്ജാമി, തഥാപി ഏവം ദാനജ്ജയാസയേ സതിപി പുത്തദാനേന മമ ഹദയം വേധതേ കമ്പതേ. ഏതഥ വേസ്സന്തരസ്സ “യദി യാചേയ്യം, ജീവിതമപി

യാചകാനും ദജ്ജാമീ"തി കതപടിഞ്ഞായ പുത്തദാനേന ഹദയകമ്പനസ്സ കഥനം ചാഗാതിസയയോഗസഞ്ചാതഉദാരഗുണസ്സ അനനുച്ഛവികന്തി ഓചിത്യഹീനം.

ഭഗ്ഗരീതി യഥാ

നൃണാമിനം ദുജ്ജനാനഞ്ച, വിസ്സാസോ നോപപജ്ജതേ;
വിസേ സിങ്ഗിമ്ഹി നദിയം, രോഗേ രാജകുലമ്ഹീ ച.

നൃന്. "ഇത്ഥിന"മിച്ചാദി. നോപപജ്ജതേ ന യുജ്ജതി. ഏതഥ സമ്ബന്ധേ ഛരട്ഠിയാ പരിച്ചാഗേന വിസേഇച്ചാദിനാ ആധാരേ സത്തമീനിദേസോ അത്ഥരീതിയാ ഭങ്ഗോ. ആദോ മജ്ജേയേ ച ചകാരപരിച്ചാഗാ സദുരീതിയാ ഭങ്ഗോ, രീതിനം അനന്തത്താ ഭങ്ഗാപ്യനന്താ. ഉദാഹരണം തു ദിസാമത്തം.

നൃന്. "ഇത്ഥിന"മിച്ചാദി. ഇത്ഥിനഞ്ച ദുജ്ജനാനഞ്ച വിസ്സാസോ സഹവാസാദീഹി വിസ്സാസോ നോപപജ്ജതേ അനന്തസംസയാനിവത്തികാരണത്താ ന യുജ്ജതി. വിസേ ഗരളേ ച സിങ്ഗിമ്ഹി സിങ്ഗവതി മഹിം സാദോ ച നദിയഞ്ച രോഗേ വഡ്ഢമാനകേ രോഗേ ച രാജകുലമ്ഹി ച വധബന്ധനാദികാരകേ രാജകുലേ ച വിസ്സാസോ നോപപജ്ജതേ. ഏതഥ ആദോ സമ്ബന്ധേ ഛരട്ഠിയാ ആരഭിത്വാ തം പഹായ സത്തമിയാ വുത്തത്താ അത്ഥരീതി ച, ആദിമജ്ജേയേസു ചസദുപരിച്ചാഗതോ സദുരീതി ച ഭിന്നാ. ചസദും പയുഞ്ജന്തേന ആദോ ഏവ വാ അന്തേ ഏവ വാ പച്ചേകം വാ യോജേതഞ്ചം ഹോതി. ഹുദിസോ പയോഗോ രീതിഭങ്ഗോ നാമ ഹോതി. രീതിനം ബഹുത്താ രീതിഭങ്ഗദോസാപി ബഹുവിധാ. ഇദം പന മുഖമത്തനിദസ്സനം.

സസംസയം യഥാ

നൃന്ദമുനിന്ദചന്ദിമാലോക-രസലോലവിലോചനോ;
ജനോ'വക്കന്തപന്ഥോ'വ, ഗോപദസ്സനപീണിതോ.

നൃന്. "മുനിന്ദി"ച്ചാദി. ചന്ദിമാ വിയ ചന്ദിമാ, മുനിന്ദോയേവ ചന്ദിമാ, തസ്സ ആലോകനം ദസ്സനം, ആലോകോ പകാസോ വാ, തസ്ഥിം രസോ അനുരാഗോ, തേന ലോലാനി ചപലാനി ലോചനാനി അക്ഖിനി യസ്സ സോ ജനോ അവക്കന്തോ ഓക്കന്തോ പവിട്ഠോ പന്ഥോ മഗ്ഗോ യേന അവക്കന്തപന്ഥോ ഏവ ഗുണം രംസീനം, ഇട്ഠത്ഥനിപ്ഫത്തിസുചകഭാവേന ഗോപദത്ഥസ്സ വാ പദസ്സനേന പീണിതോ മുദിതോതി ഏതഥ ഗോരൂപസ്സ പദസ്സനേനാതിപി വിത്തായതീതി സന്ദേഹോ.

നൃന്. "മുനിന്ദി"ച്ചാദി. മുനിന്ദചന്ദിമാലോകരസലോലവിലോചനോ മുനിന്ദസഞ്ചാതസ്സ ചന്ദിമസ്സ ആലോകേ ദസ്സനേ പാതുഭാവേ വാ രസേന ആലയേന ചഞ്ചലനേത്തോ ജനോ അവക്കന്തപന്ഥോവ ഓതിണ്ണമഗ്ഗോവ ബുദ്ധസ്സ ദസ്സനത്ഥായ മഗ്ഗമോതിണ്ണോതി അധിപ്പായോ. ഗോപദസ്സനപീണിതോ ഗോസഞ്ചാതരംസിപദസ്സനേന, അഭിമങ്ഗലസമ്മതഗോപദസ്സനേന വാ സന്തുട്ഠോ ഹോതി. ഏതഥ ഗോപദസ്സനേനാതി ച അത്ഥസ്സ ഗമ്യമാനത്താ വിത്താതും സംസയോ ഉപ്പജ്ജതീതി സസംസയം നാമ. അവക്കന്തോ പന്ഥോ യേനാതി ച, ഗുണം രംസീനം, ഗാവസ്സ വാ പദസ്സനന്തി ച, ഗോപദസ്സനേന പീണിതോതി ച വിഗൃഹോ.

നൂവുകൃതമതോ ദുഷ്കൃതി-കരം ഗാഢം മതം യഥാ;
പോസോ വീരിയവാസോ'യം, പരം ഹന്താന വിസ്തമി.

നൂ. “വാക്യ”ഇച്ചാദി. പരം സത്തും ഹന്താന പഹരിത്യാ വീരിയവാ
സൂരോ സോയം പോസോ പുരിസോ വിസ്തമി വിസ്തമോ. അയമത്ഥോ താവ ന
ദുഷ്കൃതോ. പരം അച്ചന്തം ഹന്താന വീരിയവാ ഉചിതസമ്ഭവോ സോയം
പോസോ വിസ്തമിതി ദുഷ്കൃതോയമത്ഥോ.

നൂ. അന്യത്വവസേന ലക്ഖണസ്സ അപാകടത്താ സലക്ഖണം
ലക്ഖിയമുദാഹരതി “വാക്യത്വമതോ”ച്ചാദിനാ. വാക്യത്വമതോ ദുഷ്കൃതികരം
വിരുദ്ധപ്പകാസകം ഗാഢന്തി മതം. യഥാതി ഉദാഹരതി. പരം സത്തും ഹന്താന
മാരേത്യാന വീരിയവാ സൂരോ സോ അയം പോസോ വിസ്തമി
വിഗതപരിസ്തമോ അഹോസി, അയമത്ഥോ ഇട്ഠോ. പരം അതിസയേന
ഹന്താന വിതിക്കമം കത്യാ വീരിയവാ ഉപചിതസമ്ഭവോ ഉപചിതസുക്കോ
സോ അയം പുരിസോ വായാമേന വിസ്തമി വിഗതവായാമോ അഹോസീതി.
ഇമസ്സത്ഥസ്സ അസബ്ഭാരഹത്താ ഗാഢത്തം. വീരിയം ഉസ്സാഹോ സമ്ഭവോ വാ
അസ്സ അത്ഥിതി വിഗൃഹോ.

നൂ. ദുഷ്ഠാലങ്കരണം തേതം, യത്ഥാലങ്കാരദൂസനം;
തസ്സാലങ്കാരനിദേശേ, രൂപമാവീഭവിസ്സതി.

നൂ. “ദുഷ്ഠാ”ഇച്ചാദി. യത്ഥ യസ്മിം വാക്യേ അലങ്കാരാനം ദൂസനം
വികടതാ, ഏതന്തു ദുഷ്ഠാലങ്കരണം ദുഷ്ഠാലങ്കരണം നാമ, തസ്സ ദുഷ്ഠാലങ്കാരസ്സ
രൂപം സരൂപം അലങ്കാരനിദേശേ തന്നാമകേ പരിച്ഛേദേ ആവീഭവിസ്സതി
പകാസിസ്സതി, തത്ഥേവ തം ദസ്സയിസ്സാമിതി അധിപ്പായോ.

നൂ. “ദുഷ്ഠാലങ്കരി”ച്ചാദി. യത്ഥ വാക്യേ അലങ്കാരദൂസനം അലങ്കാരാനം
വീരോധോ ഹോതി, ഏതം വാക്യത്വനിസ്സിതം ഏതം വാക്യം ദുഷ്ഠാലങ്കരണം
ദുഷ്ഠാലങ്കാരോ നാമ, തസ്സ ദുഷ്ഠാലങ്കരണദോസോപലക്ഖിതവാക്യസ്സ രൂപം
സരൂപം ലക്ഖിയം അലങ്കാരനിദേശേ അലങ്കാരാനം നിദസ്സനട്ഠാനഭൂതേ
പരിച്ഛേദേ ആവീഭവിസ്സതി. ഏതമ വുത്തേപി പുന തത്ഥാപി വത്തഞ്ചം
സിയാതി ന വുത്തന്തി അധിപ്പായോ. ഉദേശേ “ദുഷ്ഠാലങ്കരി”തി വത്യാ ഇദാനി
“ദുഷ്ഠാലങ്കരണ”ന്തി വചനം അലങ്കരി അലങ്കരണഅലങ്കാരസദാനം തുല്യത്വത്താ
ന വിരുജ്ജ്വതി.

നൂ. ക്കതോ'ത്ര സബ്ബേപനയാ മയാ'യം,
ദോസാനമേസം പവരോ വിഭാഗോ;
ഏസോ'വ'ലം ബോധയിതും കവീനം,
തമത്ഥി ചേ വേദകരം പരമ്പി.

ഇതി സബ്ബരക്ഖിതമഹാസാമിപാദവിരചിതേ സുബോധാലങ്കാരേ

ദോസാവബോധോ നാമ

പഠമോ പരിച്ഛേദോ.

൬൭. ഏവം “സോദാഹരണമേതേസം, ലക്ഖണം കഥയാമ്യഹ”ന്തി കതപടിഞ്ഞാനുരൂപം പടിപജ്ജ ദാനി “കതോത്രി”ച്ചാദിനാ നിക്ഖിപന്നയം സങ്ഖിപതി. അത്ര ഇമസ്ഥിം അധികാരേ, പരിച്ഛേദേ വാ ഏസം യഥാവുത്താനം ദോസാനം പദദോസാദിനം പവരോ ഉത്തമോ വിഭാഗോ വിഭജനം സങ്ഖേപനയാ സങ്ഖേപക്കമേന, ന വിത്ഥാരതോ, യതോ അപരിസങ്ഖ്യേയ്യാനം നത്ഥി പരിയന്തോ മയാ കതോ നിട്ഠാപിതോ. നനു “സങ്ഖേപനയാ”തി വുത്തത്താ പുരാതനേഹി [\[പുരാതരേഹി \(ക\)\]](#) ദീപിതാ സന്തി ബഹു ദോസാ, തേ പരിച്ചത്താ സിയുന്തി? ഏതഥ വുച്ചതേ, വിത്ഥാരക്കമസ്സ അനധിപ്പേതത്താ “സങ്ഖേപനയാ”തി വുത്തം, ന പന്ന സഞ്ചമാ പരിച്ചാഗേന. തഥാ ഹി-

“നിഹന്തു സോയം ജലിതം, പതങ്ഗോ അരിപാവക”ന്തിആദിനം

അക്ഖമത്ഥന്തരാദികം വിരുദ്ധത്ഥന്തരാനുഗതന്തി ച. ഏതഥ ഹി പതങ്ഗസദ്ദേന ജോതിരിങ്ഗണസങ്ഖാതമത്ഥന്തരമസമത്ഥമിച്ഛിതത്ഥേ “വചന്തി ഗണ്യാ”ത്യേവമാദികം അമങ്ഗലഅപയുത്തപദാദികം കിലിട്ഠേ അന്തോഗധന്തി ച.

ഗജഹേസാദി സമ്ബന്ധദൃശിതം ലോകവിരോധി, സോഗതാഗമാദിസു പസിദ്ധം രൂപക്ഖണ്ഡാദികമഞ്ജത്ര വുത്തം അപ്പതീതം നാമ. ഇദം ആഗമവിരോധിഇതി, സമ്ബന്ധദൃശിതപ്പതീതാദികം വിരോധിമ്ഹി പവിട്ഠന്തി ച, ആന്തേബ്ബഹേതുത്താ ഹേതപപേക്ഖം നേയുതോ ന ബൃതിരിച്ചതീതി ച.

“ദേവോ വോഹരതു ക്ലേസം, രാഹുവിന്നോ ദിവാകരോ”

ഇച്ചാദികം അസാമത്ഥ്യാഭിയേയ്യാദികം ഓചിത്യഹീനേ സങ്ഗഹിതന്തി ച. ജിഗുച്ഛഅസബ്ഭസംസൃചകഅത്ഥന്തരകഞ്ച ഗാമ്മം ദുപ്പതീതികരേ സങ്ഗയ്ഹതീതി ച. () [\[\(ദുരുച്ചാരണം\)?\]](#) സബന്ധഹരുസമേവേതി ച.

ഏതഥ പന്ന ഓചിത്യഹീനദുപ്പതീതികരാനം വാക്യത്ഥദോസത്തേപി ഫന്ധഹരുസസ്സ ച വാക്യദോസത്തേ പദപദത്ഥാനം ദോസതോ വാക്യമേവ ദുട്ഠം സിയാ, വാക്യഞ്ച പദേഹി വിരിച്ചതേ, പദേ ദുട്ഠേ വാക്യത്ഥോ ച ദുട്ഠോ സിയാ. പദദോസതോ വാക്യവാക്യത്ഥാനം നാനാഭാവാവതാപനത്ഥം അസാമത്ഥിയാഭിയേയ്യാദികം പദം ഓചിത്യഹീനാദിവാക്യത്ഥദോസാദിസു അന്തോ കഥിതം. തഥാ ഹി പുരാതനേഹി വിരുദ്ധത്ഥന്തരാദിഹി പദേഹി വിരചിതം വാക്യം വിരുദ്ധന്തിആദിനാ ബഹുനി ദുട്ഠാനി വാക്യാനി ദസ്സിതാനി. “ഹരിസമാനയീ”തി ഏതഥ ഹപുഞ്ചം രിസ’മാനയീതി ഇച്ഛിതത്ഥാ പരി ഭട്ഠം ഭട്ഠം. നാനത്ഥമപ്പസിദ്ധേഹി യുത്തം ഗുള്ഹം, യഥാ “സക്കോ സഹസ്സഗു”തി. ഇതി ഭട്ഠഗുള്ഹത്ഥാദയോ പസാദാലങ്കാരവിരുദ്ധാതി ച.

വാക്യേപി വിസന്ധികമിഹാനുപയോഗീതി ച, വാക്യന്തരോപഗതം വാക്യം വാക്യഗബ്ഭം, വാക്യന്തരപദസമ്മിസ്സം “അപാമ്യമേസോ ദിസ്സതി, വേജ്ജം ഖാദത്യനാരത”മിച്ചാദികം വാക്യസംകിണ്ണഞ്ച ബ്യാകിണ്ണേ സമോഹിതന്തി ച.

“കാചുയ്യാനേ മയാ ദിട്ഠാ, വല്ലരീ പഞ്ചപല്ലവാ;
പല്ലവേ പല്ലവേ മുധാ, യസ്സാ കുസുമമഞ്ചരീ”തി.

ഇദമവാചകം പഹേളികായ പമുസ്സിതാസന്നിസ്സിതന്തി ച, തത്ത്വ ച കവിനാ ഉത്യാനസദ്ദേന ഗേഹം, ലതാവാചിനാ വല്ലരീസദ്ദേന അങ്ഗനാ, പല്ലവസദ്ദേന കരചരണദസനച്ഛദാ, മഞ്ചരീസദ്ദേന നഖസോഭാ ദന്തകന്തിയോ ച വത്തുമിച്ഛിതാ, വാക്യത്വേപി പദ്യമിനീനം രത്തിയമുന്നിദൃതാദികം വിരുദ്ധം വിരോധിനില്പിനന്തി ച നാത്യനുഞ്ഞാതാ, ന തു സബ്ബമാ പരിച്ചാഗേന. ഏസോവ ഏവം യഥാവുത്തനയേന നിട്ഠാപിതോ അയം സങ്ഖേപനയോ ഏവ കവീനം പണ്ഡിതജനാനം ഖേദകരം “കഥം നാമ ബന്ധേപീദിസം സതി സന്തി”തി ഏവമാസുഹനോപജനം പരം പദഭോസേ അസാധുസന്ദിദ്ധപരിയായ നേയ്യഅപ്പതീതത്വഅപ്പയോജക ദുബ്ബോധദേസീയാദികം, വാക്യഭോസേ അധികഊനഭഗ്ഗച്ഛന്ദാദികം, വാക്യത്വമഭോസേ ഉപക്കമോപസംഹാരവിസമഞ്ചേതി ഇച്ചേവമാദികമപരസി ദൂസനം അത്ഥിചേ യദി ഭവേയ്യ, തസ്മി ബോധയിതുമവഗമേതും അലം സമത്വം യഥാവുത്തഭോസാനുസാരേന ബുദ്ധിമന്തേഹി സക്കാ ഊഹിതുമന്തി.

ഏവം വദതോ ച ഗന്ധകാരസ്സായമധിപ്പായോ - യേ ഭോസാ വിഭാഗസോ ന വുത്താ, തേ മയാ ഗന്ധഗാരവഭയാ സങ്ഖേപിതാ, ലക്ഖണതോ തു സങ്ഗഹിതാ. ന ഹി തേസമന്തം കോ ജഹാപേതി.

തത്ത്വ സദൃസത്വവിരുദ്ധമസാധു. യം ക്രിയാദിനിമിത്തമുപാദായ അത്ഥന്തരേപി വത്തതേ, തം സഞ്ചാഭാവേനേവ പയുത്തം സന്ദിദ്ധം, യഥാ “രവിമഹിഹിമഹാ”തി, ഇദം പന വിസേസനത്വേ സാധു ഹോതി. പസിദ്ധസഞ്ചാസദൃസ്സ പരിയായന്തരേന പരികപ്പിതപദം പരിയായന്തേയ്യം, യഥാ “വളവാമുഖേനേ”തി ഏത്ഥ “അസ്സവനിതാനന്നേന” ഇതി. യം അച്ചന്താബ്ബഭിചാരിഭാവേന വിസേസ്യസ്സ ഗുണം വദതി, തം അപ്പതീതത്വം, യഥാ “കണ്ഠഹമസീ”തി. അധിഗതത്വമാനുപയോഗം അപ്പയോജകം, യഥാ “അതിഫേനിലം സാഗരമലങ്ഘി”തി. “മനുഞ്ഞേദ്ധനയോ പാദേ, ഖാദയോ കനി ഭന്തി തേ” ഇച്ചാദികോ ദുബ്ബോധോ, കനി കണ്ഠേ ഖാദയോ ഗഗ്ഘരികാ. “ഇമേ ലാവണ്യതല്ലാ തേ, ഗല്ലാ ലോലവിലോചനേ”ഇച്ചാദികോ ദേസിയോ, തല്ലോ ജലാസയവിസേസോ, ഗല്ലോ കപോലോ. “സഗ്ഗസേവീനം രിപൂനമിത്ഥീനമകങ്കണോ പാണി. നേത്തമനഞ്ജന”ന്തിആദികം അധികം. “അകങ്കണോ പാണി”തിആദിനാ വേധബ്ബസ്സ ഗമ്മമാനത്താ “സഗ്ഗസേവീന”ന്തി അധികന്തി. യത്ത്വ വത്തബ്ബസ്സ ഊനതാ, തം ഊനം, യഥാ “തിലോകതിലകം മുനി”ന്തിആദി. ഏത്ഥ “വന്ദാമീ”തി ഊനം, ഛന്ദോഭങ്ഗാനപിതം വചോ ഭഗ്ഗച്ഛന്ദം പാകടം. ആരമ്ഭാവസാനേന വിസമം ഉപക്കമോപസംഹാരവിസമം, തം പന ആരദ്ധക്കമപരിച്ചാഗേനാപരേന നിക്ഖിപനം വേദിതബ്ബം.

ഇതി സുബോധാലങ്കാരേ മഹാസാമിനാമികാടീകായം

ഭോസാവബോധപരിച്ഛേദോ.

൬൭. ഏവം “സോദാഹരണമേതേസം, ലക്ഖണം കഥയാമ്യഹ”ന്തി കതപടിഞ്ഞാനുരൂപം സമ്പാദേത്വാ ഇദാനി “കതോത്രേ”ച്ചാദിനാ നിഗമേന്തോ ഭോസേ സങ്ഖിപതി. അത്ര ഇമസ്ഥിം അധികാരേ, പരിച്ഛേദേ വാ ഏസം ഭോസാനം യഥാവുത്തപദഭോസാദിനം പവരോ ലക്ഖണാവീരോധലക്ഖിയതോ ഉത്തമോ വിഭാഗോ അസങ്കരതോ വിഭജനം സങ്ഖേപനയാ വിത്ഥാരാപനിയസങ്ഖേപക്കമേന മയാ കതോ വുത്തോ ഏസോവ

യഥാവൃത്തോ ഏസോ സഞ്ചേപക്കമോ ഏവ കവീനം വിരചയന്താനം
വേദകരം ബന്ധസരീരേ ഈദിസം ഈദിസപ്പയോഗം കഥം നാമ കരോമീതി
ഏവം പവത്തവേദമുപ്പാദയന്തം പരമ്പി അസായുസന്ദിദ്ധാദി അത്തമ്പി
ദൂസനമത്ഥി ചേ, തം സഞ്ചം ബോധയിതും ബോധേതും അലം സമത്ഥോ
ഹോതി. നിയതി അവൃത്തോപി അത്ഥോ ഏതേനാതി ച, സഞ്ചേപോ ച സോ
നയോ ചാതി വിഗൃഹോ.

ഇഹാനിദിട്ഠം

“നിഹന്തു സോയം ജലിതം, പതങ്ഗോ അരിപാവക”ന്തിആദികം

അക്ഖമത്ഥന്തരാദികം വിരുദ്ധത്ഥന്തരേ അനുപത്താ ന വുത്തം, ഏത്ഥ
സൂരിയവാചകോ പതങ്ഗസദ്ദോ ജോതിരിങ്ഗണവാചകോപി ഹോതീതി
വത്തുമിച്ഛിതഅമിത്തഗ്ഗിവിനാസേ അസമത്ഥത്തേത്ഥോ ഹോതി.

“വചന്തി ഗണ്ഡി”ച്ചാദികം ആഗമേ അപ്പസിദ്ധം ലക്ഖണമത്തേന സാധിയം.
അപ്പയുത്തപദാദിദോസോ കിലിട്ഠപദദോസേ അന്തോഗധോ ഹോതീതി ന
വുത്തോ.

ഗജഹേസാതുരങ്ഗകോഞ്ചനാദാദിസമ്ബന്ധദൂസിതഞ്ച. ജിനാഗമാദീസു
പസിദ്ധരൂപക്ഖണ്ഡാദികമത്തത്ര പയുത്തമപ്പതീതന്നാമാതീദം ദായം യഥാക്കമം
ലോകവീരോധമാഗമവിരോധഞ്ച ഹോതീതി വിരോധിപദേ അന്തോഗധം
ഹോതി. ഹേത്വപേക്ഖം ആന്തേബ്ബഹേതുത്താ നേയ്യേ അന്തോഗധന്തി ന
വുത്തം.

“ദേവോ വോഹരതു ക്ലേസം, രാഹുവിന്നോ ദിവാകരോ”

ഇച്ചാദികം അസമത്ഥാഭിധായിച്ചാദി ഓചിത്യഹീനേ അന്തോഗധന്തി ന
വുത്തം. ഏത്ഥ ദിവാകരോ സയം രാഹുഗഹിതോ അത്തേസം
കിലേസാപനയനേ അസമത്ഥോതി തമസാമത്ഥിയം വിസേസനഭൂതേന
“രാഹുവിന്നോ”തി പദേന ഞായതി.

ജിഗുച്ഛാവമങ്ഗലഅസബ്ഭാണം തിണ്ണമത്തത്രസ്സ ജോതകം വാചകം വാ
അത്ഥന്തരം വാ ഗാമ്മം ദുപ്പതീതികരത്താ വാക്യത്ഥഗാമ്മദോസേയേവ
അന്തോഗധന്തി ന വുത്തം. ദുരുച്ചാരണഭൂതലക്ഖണം കട്ഠം ബന്ധഹരുസതോ
അബ്യതിരിത്തന്തി ന വുത്തന്തി. “ഹരിസമാനയീ”തി വത്തബ്ബേ ഹപുഞ്ചം
രിസ’മാനയിഇച്ചാദികം ഇച്ഛിതത്ഥതോ പരിഭട്ഠത്താ ഭട്ഠഞ്ച “സക്കോ
സഹസ്സഗു”ഇച്ചാദികം അപസിദ്ധവിസയേ പരിയുത്തഗുല്പഹഞ്ചേതി ഇമേ
അത്ഥഗുല്പഹാദയോ പസാദാലങ്കാരവിരുദ്ധത്താ പസാദഗുണാദാനേനേവ
പരിച്ചത്താതി ന വുത്തം. ഏത്ഥ ഹി സഹസ്സം ഗാവോ ചക്ഖുനി അസ്സാതി
സഹസ്സഗുതി സക്കസ്സ നാമം ഗുല്പഹം നാമ ഹോതി.

വാക്യദോസേപി വിസന്ധിവാക്യം ഇയ അനുപയോഗിത്താ ന വുത്തം.
വാക്യമജ്ജന്ധപതിതവാക്യയുത്തം വാക്യഗബ്ഭഞ്ച, വാക്യന്തരപദസമ്മിസ്സം.

“അപാഥ്യമേസോ ദിസ്സതി, വേജ്ജം ഖാദത്യനാരതം”

ഇച്ചാദികം വാക്യസംകിണ്ണഞ്ച ബ്യാകിണ്ണേ അന്തോഗധന്തി ന വുത്തം. ഏതഥ ഏസോ ഭിസക്കോ അനാരതം നിച്ചം അപാഥ്യം രോഗസ്സ അഹിതം ദിസ്സതി വദതി. ഏസോ രോഗീ അനാരതം സതതം അപാഥ്യം അഹിതം വാദതി. വേജ്ജം ഭിസക്കം ദിസ്സതി കുജ്ജന്തതി. ഏവം അനേകവാക്യേഹിപി സന്ധിവാക്യം സംകിണ്ണം നാമ.

“കാചുയ്യാനേ മയാ ദിട്ഠാ, വല്ലരീ പഞ്ചപല്ലവാ; പല്ലവേ പല്ലവേ മുധാ, യസ്സാ കുസുമമഞ്ചരീ”തി.

ഇദമവാചകം പഹേളികാസു പമുസ്സിതാസന്നിസ്സിതമിതി ന വുത്തം. നനു ചേതഥ അത്തനാ പഹേളികായ അദസ്സിതത്താ അവാചകസ്സ പമുസ്സിതായ അന്തോഗധകരണം അസിദ്ധേന അസിദ്ധസാധനന്തി? നയിദമേവം, “ഉപേക്ഖിയന്തി സബ്ബാനി, സിസ്സവേദഭയാ മയാ”തി ച ഉപരി കിലിട്ഠപദഭോസപരിഹാരേ “പഹേളികായമാരുള്ഛാ, ന ഹി ദുട്ഠാ കിലിട്ഠന്താ”തി ചേതി ഇമിനാ പുരാതനേഹി നിദിട്ഠസോളസപഹേളികായോപി ദസ്സിതാതി സിദ്ധേന അസിദ്ധസാധനം ഹോതി. തത്ഥ കവിനാ ഉയ്യാനസദ്ദേന ഗേഹഞ്ച ലതാപരിയായവല്ലരീസദ്ദേന അങ്ഗനാ ച പല്ലവസദ്ദേന കരചരണായരാ ച മഞ്ചരീസദ്ദേന നഖദന്തകന്തിയോ ച വത്തുമിച്ഛിതാ.

വാക്യത്ഥഭോസേപി പദുമിനീനം രത്തിയം പബുജ്ജന്തനാദികം വിരുദ്ധം വിരോധിപദേയേവ അന്തോഗധത്താ ന വുത്തന്തി ദസ്സേതും “കതോത്ര സങ്ഖേപനയാ”തി വുത്തം, ന പന തേസം സബ്ബമാ പരിച്ചത്തത്താതി. ഏതഥ ഓചിത്യഹീനദുപ്പതീതികരാനം ദിന്നം വാക്യത്ഥഭോസത്തേ സതി ബന്ധഹരുസസ്സ വാക്യഭോസത്തേ സതി വിരോധിനോ പദഭോസത്തേ സതി “അസമത്ഥാഭിധായി”ആദിപദം, “ജിഗുച്ഛാദിത്തയപകാസകാ”ദിപദം, കട്ഠപദം, പദുമിനീനം രത്തിയം ഫുല്ലതാദി [\[ദുന്നിദുതാദി \(കം\)\]](#) വാക്യത്ഥഞ്ചേതി ഇമേ ചത്താരോ ഭോസാ ഭിന്നജാതികേസു ഓചിത്യാദീസു കഥം സങ്ഗഹിതാതി? സച്ചം, തഥാപി പദാനം ദുട്ഠത്തേ സതി വാക്യവാക്യത്ഥാനമദുട്ഠന്താ നാമ നത്ഥീതി പദഭോസേന സന്ധിവാക്യവാക്യത്ഥഭോസാനമനത്തത്തം സിസ്സാനം ഞാപനത്ഥം പദഭോസാദികം വാക്യത്ഥഭോസാദീസു സങ്ഗഹിതന്തി വേദിതഞ്ചം. ഇമിനായേവ പുരാതനേഹി വിരുദ്ധത്ഥന്തരാദിപദേഹി വിചരിതം വാക്യം വിരുദ്ധന്തിആദിനാ ദുട്ഠാനി ബഹുനി വാക്യാനി ദസ്സിതാനീതി ദട്ഠഞ്ചം.

ഇമായേവ [\[ഇമിസ്സായേവ \(കം\)\]](#) ഗാമായ “തമത്ഥി ചേ വേദകരം പരമ്പീ”തി ഏതഥ പരസദ്ദേനഅസാധുസന്ദിദ്ധപരിയായത്തേയ്യാപ്പതീതത്ഥഅപ്പയോജക-ദുബ്ബോധദേസിയാദിപദഭോസേ ച അധികഊനഭഗ്ഗച്ഛന്ദാദിവാക്യഭോസേ ച ഉപക്കമോപസംഹാരവിസമസങ്ഖാതേ വാക്യത്ഥഭോസേ ച പരിഗൃണ്ഹാതി. ഏതഥ സദൃശത്ഥവിരുദ്ധമസാധു നാമ. ക്രിയാനിപ്ഫത്തികാരണമുപാദായ അത്ഥന്തരേ പവത്തനാമം വിസേസനത്ഥേന വിനാ സത്താഭാജനേ പയുത്തം സന്ദിദ്ധം നാമ, യഥാ “രവിമ്ഹി ഹിമഹാ”തി. ഏതഥ ഹിമഹാ രവിതി വിസേസനേ കതേ ഭോസോ നത്ഥി. പസിദ്ധസത്താസദൃസ്സ പരിയായനാമേന കപ്പിതപദം പരിയായത്തേയ്ചം നാമ, യഥാ “വളവാമുഖസ്സ അസ്സവനിതാനന”ന്തി. അതിസയാ വിനാ ഭാവിതത്ഥേന വിസേസ്യസ്സ ഗുണവാചകം പദം അപ്പതീതത്ഥം നാമ, യഥാ “കണ്ഠമസീ”തി. അധിഗതത്താനുപയോഗിപദം അപ്പയോജകം നാമ, യഥാ “അതിഫേനിലം സാഗരമലങ്ഘി”തി. അപ്പസിദ്ധവചനം ദുബ്ബോധം നാമ, യഥാ-

“മനുഞ്ഞദ്ധനയോ പാദേ, ഖാദയോ കനി ഭന്തി തേ”തി.

കനി ഹേ കഞ്ഞേ തേ തവപാദേ മനുഞ്ഞദ്ധനയോ മനോഹരസദൃസമന്നാഗതാ ഖാദയോ ഗഗ്ഘരികാ ഭന്തി ദിബ്ബന്തിതി. കിസ്ഥിഞ്ചി ദേസേയേവ സിദ്ധനാമം ദേസിയം നാമ. യഥാ-

“ഇമേ ലാവണ്യതല്ലാ തേ, ഗല്ലാ ലോലവിലോചനേ”തി.

ഹേ ലോലവിലോചനേ തേ തവ ഇമേ ഗല്ലാ കപോലാ ലാവണ്യതല്ലാ മനുഞ്ഞതല്ലാ ജലാസയവിസേസാ ഭവന്തി. കേനചി ലേസേന പകാസിതമത്ഥമുപാദായ പയുത്തമധികം നാമ. യഥാ-

“ത്വയി രാജതി രാജിന്ദ, രിപൂനം സഗ്ഗസേവിനം;
മീനം അകങ്കണോ പാണി, സിയാ നേത്തമനഞ്ജന”ന്തി.

ഏതഥ “അകങ്കണോ പാണി, നേത്തമനഞ്ജന”ന്തി ഇമിനായേവമീനം വിധവത്തം ഗമ്യമാനം ഹോതീതി തപ്തകാസനത്ഥം പയുത്തം “സഗ്ഗസേവിന”ന്തി ഇദം അധികം നാമ. വത്തബ്ബയുത്തത്തോ ഊനം വാക്യം ഊനം നാമ. “തിലോകതിലകം മുനി”ന്തി ഏതഥ “വന്ദാമീ”തി വത്തബ്ബസ്സ അവുത്തത്താ ഊനം. ഛന്ദോഹാനിസംയുത്തം ഭഗ്ഗച്ഛന്ദം നാമ. ഇദം തേസം തേസം ഛന്ദാനം അക്ഖരഗണനത്തോ ഊനാധികവസേന പാകടം ഹോതി. ആദ്യന്തത്തോ വിസമം ഉപക്കമോപസംഹാരവിസമം നാമ. ഇദം ആരദ്ധക്കമം പരിച്ചജിത്വാ കമന്തരേന നിയമന്തി വേദിതബ്ബം.

ഇതി സുബോധാലങ്കാരനിസ്സയേ

പഥമോ പരിച്ഛേദോ.

൨. ദോസപരിഹാരാവബോധപരിച്ഛേദവണ്ണനാ

നൂറുകുറച്ചി കവികോസല്ലാ, വിരോധോ സകലോപ്യ'യം;
ദോസസഞ്ചയമതിക്കമ്മ, ഗുണവീഥി വിഗാഹതേ.

നൂറുതേന വൃത്തവിരോധാന-മവിരോധോ യഥാ സിയാ;
തഥാ ദോസപരിഹാരാവബോധോ ദാനി നീയതേ.

നൂവ-നൂൻ. ഇച്ചേവം ദോസവിഭാഗം പരിച്ഛിജ്ജ ഇദാനി യഥാവൃത്തദോസപരിഹാരക്കമ്മുപദിസിതുമാഹ “കുറച്ചി”ത്യാദി. സകലോപി അയം വിരോധോ വിരുദ്ധത്വമന്തരാദികതോ ന കോചി ഏകോ ഏവ ദോസേസു, ദോസാനം വാ സഞ്ചയം ഗണനം ദോസഭാവം അതിക്കമ്മ പരിച്ഛിജ്ജ ഗുണാനം വീഥി പദവിം ഗുണസഭാവതം വിഗാഹതേ അബ്ഭുപഗച്ഛതി കുറച്ചി, ന സഞ്ചദാ. കവിനോ പയുജ്ജകസ്സ കോസല്ലാ താദിസവിസയപരിഗൃഹലക്ഖണേപുത്തേകാരണാ, ന തു യഥാ തഥാ ചേതി. “തേനേ”ച്ചാദി. യേനേവം, തേന കാരണേന വൃത്താനം വിരുദ്ധത്വമന്തരാദിനം വിരോധാനം യഥാ യേന പകാരേന അവിരോധോ നിദ്ദോസതാ സിയാ ഭവേത്യു, തഥാ തേന പകാരേന ദോസാനം പരിഹാരോ ദൂരീകരണം അവബുജ്ജ്ഞതി ഞായതി ഏതേനാതി അവബോധോ, തസ്സ അവബോധോ, തന്നാമികോ പരിച്ഛേദോ ഇദാനി നീയതേ ആനീയതേ വുച്ചതേതി അത്ഥോ.

നൂവ-നൂൻ. ഏവം ദോസവിഭാഗം പരിച്ഛിന്ദിത്വാ ഇദാനി യഥാവൃത്തദോസാനം പരിഹാരത്വമാരഭന്തോ “കുറച്ചി”ത്യാദിമാഹ. സകലോപി അയം വിരോധോ പദദോസാദികോ ദോസസഞ്ചയം ദോസാനം, ദോസേസു വാ ഗണനം ദോസഭാവം അതിക്കമ്മ കുറച്ചി കവികോസല്ലാ കവിനോ ബ്യാകരണാഭിധാനമന്തോഅലക്ഖതിആദീസു പരിചയലക്ഖണേന പത്താപാഠവേന യതോ ഗുണവീഥി ഗുണപദവിം കേവലം ഗുണസഭാവം വിഗാഹതേ അബ്ഭുപഗച്ഛതി, തേന കാരണേന വൃത്തവിരോധാനം യഥാവൃത്തപദദോസാദിവിരോധാനം അവിരോധോ അവിരുദ്ധതാ യഥാ സിയാ യേന പകാരേന ഭവേത്യു, തഥാ തേന പകാരേന ദോസപരിഹാരാവബോധോ യഥാവൃത്തപദദോസാദിസമ്ബന്ധിനോ പരിഹാരണക്കമ്മസ്സ അവബോധകാരണത്താ തന്നാമികപരിച്ഛേദോ ഇദാനി ലദ്ധാവസരേ നീയതേ വുച്ചതേ. യഥാവൃത്തദോസാ കവിസാമത്മിയേന നിദ്ദോസത്തം ഭജന്തി, തസ്സ സാമത്മിയസ്സ ഉപദേശം ദസ്സാമാതി അധിപ്പായോ.

പദദോസപരിഹാരവണ്ണനാ

തത്ത്വ വിരുദ്ധത്വമന്തരസ്സ പരിഹാരോ യഥാ -

൧൦. വിന്ദന്തം പാകസാലീനം, സാലീനം ദസ്സനാ സുഖം;
തം കഥം നാമ മേഘോ'യം, വിസദോ സുഖയേ ജനം.

൧൦. “വിന്ദന്ത”മിച്ചാദി. പാകേന പരിണതഭാവേന സാലീനം യുത്താനം, മനുത്താനം വാ സാലീനം രത്തസാലിആദീനം സാലിജാതീനം ദസ്സനാ സുഖം ചേതസികം സോമനസ്സം വിന്ദന്തം തം ജനം വിസദോ അയം മേഘോ അമ്ബുദോ കഥം നാമ സുഖയേതി. ഏതഥ താദിസസ്സ ജനസ്സ അസുഖപ്പദാനം ഗരളസ്സ മേഘസ്സാനുരൂപന്തി വിരുദ്ധത്വമന്തരതാ പരിഹടാ.

൧൦. തത്ത്വ വിരുദ്ധത്വമന്തരസ്സ പരിഹാരോ യഥാ ഏവം. “വിന്ദന്തി”ച്ചാദി. പാകസാലീനം പരിണാമേന യുത്താനം, മനുത്താനം വാ സാലീനം

രത്നസാലിആദിനം ദസ്സനാ ദസ്സനഹേതു സുഖം ചേതസികസോമനസ്സം വിന്ദന്തം
അനുഭോതം തം ജനം തം കസ്സകജനം വിസദോ ജലദായകോ അയം മേഘോ കഥം
നാമ സുഖയേ, ന സുഖയതേവ. താദിസസ്സ ജനസ്സ ദുക്ഖദാനം ഗരളദായകസ്സ
മേഘസ്സാപി അനുരൂപമിതി വിരുദ്ധത്തേമാ അപനീതോ ഹോതി. പാകേന
സാലിനോതി വിഗൃഹോ. സുഖം കരോതീതി സുഖയേതി നാമധാതു.

യഥാ വാ -

൧൧. വിനായകോപി നാഗോസി,
ഗോതമോപി മഹാമതി;
പണീതോപി രസാപേതോ,
ചിത്താ മേ സാമി തേ ഗതി.

൧൧. “വിനായകോപി”ച്ചാദി. വീനം പക്ഖീനം നായകോ, ഗരുളോ, സത്തേ
വിനേതീതി വിനായകോ, വുദ്ധോ, ഭഗവാ ച. തത്ത്വ യദാ വിനായകോ ഗരുളോ,
തദാ തു നാഗോ പന്നഗോസീതി വിരുദ്ധം, പക്ഖന്തരേ ത്വവിരുദ്ധം ഭഗവതോ
ആഗുസ്സ രാഗാദിനോ അഭാവതോ. ഇമേസം ഗുണം അതിസയേന ഗോ ഗോതമോ
ഹീനപസു, ഗോതമവംസാവതിണ്ണത്താ ഗോതമോ ഭഗവാ ച. ഹീനപസു ച ത്വം
മഹാമതി അസീതി വിരുദ്ധം അച്ചന്തഹീനപസുനോ മഹതിയാ പത്തായ
അഭാവതോ. പക്ഖന്തരേ തു ന ബ്യാഘാതോ. പണീതോ മധുരോ രസോ, ഉത്തമോ
ച സുഗതോ. തത്ത്വ മധുരരസതോ അപേതോ അപഗതോസീതി വിരുജ്ജ്വതി,
ഭഗവതോ തു രസേഹി സിങ്ഗാരാദിഹി അപേതോതി യുജ്ജതി. മേ മമ. സാമീതി
ആമന്തം. തേ തവ ഗതി പവത്തി ചിത്താ അബ്ഭുതാതി. ഏതഥ വിരുദ്ധത്വന്തരം
വിരോധാലങ്കാരം സിലാഘനീയന്തി തേന തം പരിഹടം.

൧൧. യഥാ വാ ഉത്തദോസസ്സ പരിഹാരോ ഈദിസോ വാ. “വിനായകോ”ച്ചാദി.
ഹേ സാമി ത്വം വിനായകോപി ഗരുളോപി നാഗോസി പന്നഗോ അസി. നോ ചേ,
വിനായകോപി സത്തേ വിനേത്തോ ഏവ നാഗോസി നിക്ഷിലേസോ അസി.
ഗോതമോപി പസുതമോപി മഹാമതി മഹാപത്തേവാസി. നോ ചേ, ഗോതമോപി
ഗോത്തതോ ഗോതമോയേവ മഹാമതി മഹാപത്തേവാസി. പണീതോപി മധുരോപി
രസാപേതോ മധുരരസതോ അപഗതോസി. നോ ചേ, പണീതോപി ഉത്തമോ ഏവ
രസാപേതോ സിങ്ഗാരാദിരസതോ അപഗതോസി. തേ തുയ്ഹം ഗതി പവത്തി മേ
മയ്ഹം ചിത്താ അച്ഛരിയാ. ഏതഥ ഗരുളസ്സ നാഗത്തഞ്ച പസുതമസ്സ
പത്തേവന്തത്തഞ്ച പണീതസ്സ നിരസത്തഞ്ച വിരുദ്ധം, തഥാപി അത്തപക്ഖസ്സ
അവിരുദ്ധത്താ വിരുദ്ധത്വന്തരദോസോ പസത്ത്വേന വിരുദ്ധാലങ്കാരേന നിരാകരോ.
വീനം പക്ഖീനം നായകോ, ഗരുളോ. സത്തേ വിനേതീതി വിനായകോ, ബുദ്ധോ.
നത്ഥി ആഗു [അഗോ (കു)] ഏതസ്സാതി നാഗോ, ബുദ്ധോ. ഗുണമതിസയേന ഗോതമോ,
പസു. മഹതീ മതി അസ്സാതി മഹാമതി, ബുദ്ധോ. പധാനത്തം നീതോ പണീതോ,
മധുരോ രസോ. രസതോ അപേതോതി രസാപേതോ, ബുദ്ധോതി വിഗൃഹോ.

അന്യത്വസ്സ യഥാ -

൧൨. കഥം താദിഗുണാഭാവേ,
ലോകം തോസേതി ദുജ്ജനോ;
ഓഭാസിതാസേസദിസോ,
ഖജേജാതോ നാമ കിം ഭവേ.

൧൨. “കഥ”മിച്ചാദി. ദുജ്ജനോ താദിനോ ഗുണാ ലോകം തോസേതി, താദീനം
ഗുണാനം അത്തനി അഭാവേ സതി ലോകം സത്തലോകം കഥം തോസേതി, ന

തോസേതീതി അതോ. വൃത്തമേവത്ഥന്തരേന സാധേതി “ഖജേജാതോ നാമ ഓഭാസിതാ ദീപിതാ അസേസദിസാ യേന തമാവിയോ കിം ഭവേ, ന ഭവേയ്യ താദിനോ ഗുണസ്സ അഭാവതോ”തി. ഏതഥ ഖജേജാതസ്സ അധികത്ഥഭാവേന സിതോ ഓഭാസിതാസേസദിസത്തഭോസോ “കഥം താദിഗുണാഭാവേ”തിആദിവചോഭങ്ഗിയാ പരിഹഭോ.

൨൨. അത്ഥത്ഥസ്സ യഥാതി ഏതഥ പരിഹാരോ അജ്ഞാഹാരോ, ഏവമുപരിപി. “കഥി”ച്ചാദി. ദുജ്ജനോ ഗുണഹീനജനോ താദിഗുണാഭാവേ സന്തോസജനനകാരണാനം താദിസാനം സീലാദിഗുണാനം അത്തനി അവിജ്ജമാനത്തേ സതി ലോകം സത്തലോകം കഥം തോസേതി, ന തോസേതിയേവ, തഥാ ഹി ഖജേജാതോ നാമ ഓഭാസിതാസേസദിസോ കിം ഭവേ, ന ഭവേത്യേവ. ഏതഥ ഖജേജാതസ്സ സകലദിസോഭാസനസഞ്ചാതമധികത്ഥഭോസോ “കഥം താദിഗുണാഭാവേ”ച്ചാദിവാക്യലീലായ നിരാകതോ. താദീ ച തേ ഗുണാ ചേതി വിഗൃഹോ.

൨൩. പഹേളികായമാരുള്ഹാ, ന ഹി ദുട്ഠാ കിലിട്ഠതാ;
പിയാ സുഖാലിങ്ഗിതം കമാലിങ്ഗതി നു നോ ഇതി.

൨൩. “പഹേളികായം”ഇച്ചാദി. കിലിട്ഠതാ കിലിട്ഠപദഭോസോ പഹേളികായ വിസയേ ആരുള്ഹാ സഹീ ന ഹി നോ ദുട്ഠോ സിയാ. കീദിസീതി ആഹ “പിയേ”ച്ചാദി. ഇതീതി നിദസ്സനേ. പിയാ വല്ലഭായ ആലിങ്ഗിതം കം ജനം സുഖം കായികം ചേതസികഞ്ച നോ ആലിങ്ഗതി ന സംയുജ്ജതി നു. നുഇതി പരിവിതക്കേ നിപാതോ. ഏതഥ പിയാതി കിലിട്ഠം പഹേളികായ സമാരോപേന പരിഹടം.

൨൩. “പഹേളികേ”ച്ചാദി. കിലിട്ഠതാ കിലിട്ഠപദഭോസസഞ്ചാതാ പഹേളികായം വിസയേ ആരുള്ഹാ ചേ, ന ഹി ദുട്ഠാ ദുട്ഠാ ന ഹോതി. കിമുദാഹരണം? പിയാ സുഖാലിങ്ഗിതം കമാലിങ്ഗതി നു നോ ഇതി, ഇതിസദുസ്സ നിദസ്സനത്ഥത്താ സേസഉദാഹരണാനമേതമുപലക്ഖണന്തി ഞാതബ്ബം. നോ ചേ, ഏവംപകാരാനമുദാഹരണാനമപരിഗൃഹേതബ്ബത്താ ഇതിസദോ പകാരത്ഥോതി. പിയാ വല്ലഭായ ആലിങ്ഗിതം ഉപഗുഹിതം കം നാമ ജനം സുഖം കായികമാനസികം നോ ആലിങ്ഗതി നു, ആലിങ്ഗതേവാതി. ഏതഥ പിയാതി കിലിട്ഠപദം പഹേളികായമാരോപേന നിരാകതം ഹോതി.

൨൪. യമകേ നോ പയോജേയ്യ, കിലിട്ഠപദ’മിച്ഛിതേ;
തതോ യമക’മഞ്ജം തു, സബ്ബമേതംമയം വിയ.

൨൪. “യമകേ”ച്ചാദി. തതോ അഞ്ഞന്തി ഇച്ഛിതയമകതോ അഞ്ജം. തുഇതി വിസേസജോതകോ. ഏതംമയം വിയാതി ഏതേന കിലിട്ഠപദേന നിബ്ബത്തം വിയ.

൨൪. “യമകേ”ച്ചാദി. കിലിട്ഠപദം ഇച്ഛിതേ യമകേ ഇട്ഠയമകേ നോ പയോജേയ്യ നപ്സയുജേയ്യ, തതോ ഇട്ഠയമകതോ അഞ്ജം സബ്ബം യമകം പന ഏതംമയം വിയ ഇമിനാ കിലിട്ഠപദഭോസേന കതം വിയ ഹോതി. ഏതഥ ഇട്ഠയമകം വൃത്തനയേന ഞാതബ്ബം, ഏതേന നിബ്ബത്തം ഏതംമയന്തി വിഗൃഹോ.

ദേസവിരോധിനോ യഥാ -

൨൫. ബോധിസത്തപ്പഭാവേന, മലേപി ജലജാന്യ’ഹും;
നുദന്താനി’വ സുചിരാ-വാസക്ഖേസം തഹിം ജലേ.

൧൫. “ബോധിസത്തേ” ച്ചാദി. ബോധിസത്തസ്സു മായാദേവിയായ സുതസ്സു വക്ഖമാനസ്സു വിസേസസ്സു തദുപ്പന്നദിനേ സമ്ഭവാ പഭാവേന പുണ്ണപ്പഭാവതോ ജലജാനി അമ്ബുജാനി മലേപി അഹും അഹേസും അചിന്തനീയത്താ പുണ്ണപ്പഭാവസ്സു. കിം പന വാപ്യാദീസു കിം കരോന്താവ തഹിം തസ്മിഞ്ച ജലേ സുചിരം സബ്ബദാവ ആവസനമാവാസോ തേന ജാതോ ക്കേസോ തം നുദന്താനിവ ദൂരതോ ജഹന്താനിവേതി. അചിന്തനീയത്താ പുണ്ണപ്പഭാവസ്സു ഞ്ഞദിസന്ധി അച്ഛരിയമഹോസീതി ന ദേസവിരോധോ.

൧൫. ബോധിസത്തപ്പഭാവേന ബോധിസത്തസ്സു അചിന്തേയ്യാനുഭാവേന ജലജാനി ജലജസദിസത്താ തന്നാമകാനി പദുമകേരവാദീനി തഹിം ജലേ വിസയത്തേന പസിദ്ധേ തസ്മിം ഉദകേ സുചിരാവാസക്കേസം അതിചിരം നിവാസതോ ജാതആയാസം നുദന്താനി ഇവ ചജന്താനി ഇവ മലേപി അഹും അഹേസും, വാപിആദീസു കാ കമാ. ഏതഥ ജലജാനം മലുപ്ಪത്തികമനസങ്ഖാതം ദേസവിരോധം അചിന്തേയ്യപുണ്ണപ്പഭാവേന ഞ്ഞദിസാനം അച്ഛരിയാനം പാതുഭാവതോ “ബോധിസത്തപ്പഭാവേനാ”തി ഇമിനാ നിരാകരോതി. ബോധിയം ചതുമഗ്ഗപണ്ണായം സത്തോതി ച, തസ്സ പഭാവോതി ച, സുചിരം ആവാസോതി ച, തേന ഭൂതോ ക്കേസോതി ച വാക്യം.

കാലവിരോധിനോ യഥാ -

൧൬. മഹാനുഭാവപിസുനോ, മുനിനോ മന്ദമാരുതോ;
സബ്ബോതുകമയം വായി, യുനന്തോ കൂസുമം സമം.

൧൬. “മഹാ”ഇച്ഛാദി. മന്ദോ മുദുഭൂതോ മാരുതോ അയം സബ്ബോതുകം സബ്ബേസു ഉതൂസു പുപ്ഫനകം കൂസുമം പുപ്ഫം സമം ഏകതോ കത്വാ യുനന്തോ വികിരന്തോ മുനിനോ മുനിസദിസത്താ ഭവിസ്സന്തമുനിഭാവേന ച ബോധിസത്തസ്സു, മുനിനോയേവ വാ സമ്മാസമ്ബോധിസമധിഗമസമയേ മഹാനുഭാവസ്സു പിസുനോ സൂചകോ വായി പവായതീതി. ഏതഥ യദ്യപേകദാ സബ്ബോതുകാസമഭാവോ നാനാഉതൂസു നാനാകൂസുമസ്സു സമ്ഭവാ, തഥാപി ഭഗവതോ മഹാനുഭാവപിസുനമീദിസമേകപദികം സമ്ഭവതീതി കാലവിരോധോ ഇമിനാ പരിഹരോ.

൧൬. “മഹാനുഭാവേ” ച്ചാദി. അയം മന്ദമാരുതോ അചണ്ഡസമീരണോ സബ്ബോതുകം വസന്താദീസു സബ്ബഉതൂസു വികസന്തം കൂസുമം പുപ്ഫജാതം സമം ഏകതോ കത്വാ യുനന്തോ കമ്പേന്തോ മുനിനോ ഏകന്തഭാവിത്താ മുനിസങ്ഖാതസ്സു ബോധിസത്തസ്സു, സമ്മാസമ്ബോധിസമധിഗമസമയേ ഭൂതത്താ മുനിനോ സബ്ബണ്ണുനോ വാ മഹാനുഭാവപിസുനോ മഹന്തം പുണ്ണപ്പഭാവം പകാസേന്തോ വായി സമ്പവായീതി. ഏതഥ നാനാകാലേ സമ്ഭവന്താനന്വി കൂസുമാനം ഏകകാലേ സമ്ഭവസ്സു കാലവിരോധത്തേപി ഭഗവതോ പുണ്ണാനുഭാവോ താദിസമച്ഛരിയമേകക്ഖണേ ജനേതും സമത്ഥോതി കാലവിരോധം “മഹാനുഭാവപിസുനോ”തി ഇമിനാ നിരാകരോതി. മഹാനുഭാവസ്സു, മഹാനുഭാവം വാ പിസുനോതി വാക്യം.

കാലവിരോധിനോ യഥാ -

൧൭. നിമുഗ്ഗമനസോ ബുദ്ധ-ഗുണേ പഞ്ചസിഖസ്സപി;
തന്തിസ്സരവിരോധോ സോ, ന സന്ധീണേതി കം ജനം.

൧൭. “നിമുഗ്ഗി” ച്ചാദി. ബുദ്ധസ്സ ഗുണേ സീലാദികേ അപരിമാണേ നിമുഗ്ഗം ഓഗാളഹം മനം ചിത്തം യസ്സ തസ്സ പഞ്ചസിഖസ്സ ഗന്ധബുദേവപുത്തസ്സപി വീണായ

തന്ത്രിയാ സരോ കിരിയാകാലമാനലക്ഖണവിലമ്ബിതദുതമജ്ജ്വലഭേദഭിന്നോ
ഛരജ്ജാദികോ തസ്സ വിരോധോ കലാസത്ഥപരിനിദിച്ഛകമവേസമം കം ജനം ന
സമ്പീണേതി, പീണേതിയേവ. സമ്മാസമ്ബുദ്ധസ്സ ലോകിയഗുണാനുബന്ധബുദ്ധിനം
വിക്ഖേപപ്പവത്തിപി തമാവിധം പീണേതിതി. “ബുദ്ധഗുണേ നിമുഗ്ഗമനസോ”തി
ഇമിനാ കലാവിരോധോ പരിഹരോ.

൧൧. “നിമുഗ്ഗി”ച്ചാദി. ബുദ്ധഗുണേ സബ്ബത്തുനോ
വിമ്ഹയജനകസീലാദിഗുണസമ്ഭാരേ നിമുഗ്ഗമനസോ ഓതിണ്ണചിത്തസ്സ
പഞ്ചസിഖസ്സപി ഗന്ധബുദേവപുത്തസ്സാപി സോ തന്ത്രിസ്സരവിരോധോ വിണായ
തന്ത്രിയാ ഘട്ടനകിരിയാ, അദ്ധമത്തികാദികാലോ, ഹത്ഥാദീനം സന്നിവേസലക്ഖണോ
മാനോതി ഇമേഹി തീഹി ലക്ഖണേഹി യുത്തസ്സ മന്ദസീഘമജ്ജ്വലമപ്പമാണേഹി
ഭിന്നസ്സ ഛരജ്ജാദിസത്തസരസ്സ കലാസത്ഥാഗതക്കമസ്സ വിനാസസഞ്ചാരോ വിരോധോ
കം ജനം ന സമ്പീണേതി, സമ്പീണേതി ഏവ. ഏതഥ അകന്തിയാ കാരണഭൂതോ
കലാസത്ഥാഗതക്കമഭിന്ദോ ലോകുത്തരബുദ്ധഗുണാനുഗതബുദ്ധിയാ ജാതോതി സോ
ഭിന്ദോ “നിമുഗ്ഗമനസോ ബുദ്ധഗുണേ”തി വുത്തത്താ പീതിയാ കാരണമേവേതി ന
വിരോധോ. നിമുഗ്ഗോ മനോ അസ്സാതി ച, തന്ത്രിയാ സരോതി ച, തേസം
വിരോധോതി ച വാക്യം.

ലോകവിരോധിനോ യഥാ -

൧൨. ഗുണയേ ചക്കവാളം സോ, ചന്ദനായപി സീതലം;
സമ്ബോധിസത്തഹരയോ, പദിത്തഞ്ജാരപൂരിതം.

൧൨. “ഗുണയേ”ച്ചാദി. ചന്ദനായ അപി സീതലം ഗുണയേ ചിന്തേസി. കിന്തം?
പദിത്തഞ്ജാരപൂരിതം ചക്കവാളം. കോ സോ? സമ്ബോധിയം സബ്ബത്തുതത്താണേ
സത്തം പരിബദ്ധം ഹരയം ചിത്തം യസ്സ സോ.
സബ്ബത്തുതത്താണാനുബന്ധബുദ്ധിനോ ഹി താദിസോ മനോബന്ധോതി ന
ലോകവിരോധോ.

൧൩. “ഗുണയേ”ച്ചാദി. സമ്ബോധിസത്തഹരയോ സബ്ബത്തുതത്താണേ
ആസത്തചിത്തോ സോ ബോധിസത്തോ പദിത്തഞ്ജാരപൂരിതം ആദിത്തഞ്ജാരേഹി
പരിപൂണ്ണം ചക്കവാളം ചക്കവാളഗുണ്ഭം ചന്ദനായപി ചന്ദനതോ അപി സീതലം
അതിസീതലം കത്വാ ഗുണയേ ചിന്തേയ്യാതി. ഇച്ഛാമലുദ്ധസ്സ ചിത്തപ്പവത്തിയാ
ഈദിസത്താ അഗ്ഗിനോ ചന്ദനതോപി അധികസീതത്തകപ്പനാ “ചന്ദനം സീതലം, അഗ്ഗി
ഉണ്ഹോ”തി പവത്തലോകസീമായ വിരുദ്ധാ ന ഹോതി. സമ്ബോധിയം
സത്തഹരയം യസ്സേതി ച, പദിത്താനി അഞ്ജാരാനീതി ച, തേഹി പൂരിതന്തി ച
വിഗ്ഗഹോ.

ഞായവിരോധിനോ യഥാ -

൧൪. പരിച്ചത്തഭവോപി തപ-മുപനീതഭവോ അസി;
അചിന്ത്യഗുണസാരായ, നമോ തേ മുനിപുങ്ഗവ.

൧൪. “പരിച്ചത്തേ”ച്ചാദി. മുനിപുങ്ഗവ മുനീനം ഉത്തമ പരിച്ചത്തോ വിസദ്ഠോ
ഭവോ സുഗതിദുഗ്ഗതിസഞ്ചാരോ യേനാതി പരിച്ചത്തഭവോപി തപം ഉപനീതോ
ആനീതോ പവത്തിതോ ഭവോ വുഡ്ഢി യേനാതി ഉപനീതഭവോ അസി. തസ്മാ
കാരണാ അചിന്ത്യഗുണസാരായ തേ നമോ അത്ഥുതി സേസോ. ഈദിസം ന
ഞായവിരുദ്ധമേവംവിധത്താ മുനിപുങ്ഗവസ്സ.

൨൯. “പരിചുത്തേ”ച്ചാദി. മുനിപുണ്ഡ്രവ മുനിസേട് തപം പരിചുത്തഭവോപി അപനീതസുഗതിദുഗ്ഗതിഭവോപി ഉപനീതഭവോ ലോകസ്സാനീതഅഭിവുദ്ധികോ അസി ഭവസി, അചിന്ത്യഗുണസാരായ തതോ ഏവ ചിന്താവിസയാതിക്കന്തസാരഗുണസ്സ തേ തുയ്ഹം നമോ അത്ഥുതി സബ്ബാകാരതോ ഭവസ്സ പരിചുത്തത്താ അത്തനി അവിജ്ജമാനം സുഗതിഭവം ലോകസ്സ ദേതീതി ഏതം ഞായാഗതം ന ഹോതീതി പടിഭാതി, തഥാപി ച സബ്ബത്തുനം പവത്തി ഇന്ദ്രിസായേവാതി ഞായവിരോധോ നിരാകതോ. അചിന്ത്യാ ഗുണസാരാ യസ്മിന്തി വിഗൃഹോ.

ആഗമവിരോധിനോ യഥാ -

വ്രം. നേവാലപതി കേനാപി, വചീവിഞ്ഞത്തിതോ യതി;
സമ്പജാനമുസാവാദാ, ഹുസേയുപത്തിദുക്കടം.

വ്രം. “നേവേ”തിആദി. യതീതി ഭിക്ഖു കേനാപി സഹ നേവാലപതി ന വദത്യേവ, തഥാപി വചീവിഞ്ഞത്തിതോ ചോപനവാചാസഞ്ചാരേണ വചീവിഞ്ഞത്തിഹേതുനാ പവത്തിതോ സമ്പജാനന്തസ്സ മുസാവാദതോ കാരണാ ആപത്തിദുക്കടം “സമ്പജാനമുസാവാദസ്സ ഹോതീ”തി വുത്തദുക്കടാപത്തി ഹുസേയു ആപജ്ജതീതി. ഏതമ അനാലപതോ വചീവിഞ്ഞത്തിയാ കഥം മുസാവാദോതി അഭിധമ്മാപന്നവിരോധോ നത്ഥി, അപരവചനത്ഥേ തീദിസോ വിരുജ്ജതീതി.

വ്രം. “നേവി”ച്ചാദി. യതി സമണോ കേനാപി കേനചി സദ്ധിം നേവാലപതി നോ ഭാസതി, തഥാപി വചീവിഞ്ഞത്തിതോ ചോപനവാചാസഞ്ചാരവിഞ്ഞത്തികാരണാ പവത്തനതോ സമ്പജാനമുസാവാദാ സമ്പജാനന്തസ്സ മുസാഭണനതോ ആപത്തിദുക്കടം ദുക്കടാപത്തിം ഹുസേയു ആപജ്ജേയ്യാതി. ഏതമ അനാലപന്തസ്സ വചീവിഞ്ഞത്തിതോ മുസാവാദോ കഥം സമഭവതീതി അഭിധമ്മാപന്നവിരോധോ, “സന്തിം ആപത്തിം നാവികരേയു, സമ്പജാനമുസാവാദസ്സ ഹോതീ”തി നിദാനുദേശേ നിദിട്ഠവചീദ്വാരേ അകിരിയസമുട്ഠാനാ ദുക്കടാപത്തി ഹോതീതി ആഗമവിരോധോ നിരാകതോ. മുസാഭണനം വിനാ ആപത്തി കഥം ഭവതീതി? യഥാ കാലേ അവസ്സമാനമേഘതോ സഞ്ജാതദുബ്ഭിക്ഖം “മേഘകതം ദുബ്ഭിക്ഖ”ന്തി വത്തബ്ബം ഹോതി, ഏവം കഥേതബ്ബകാലേ അകഥനതോ സഞ്ജാതാ വചീദ്വാരേ അകിരിയസമുട്ഠാനാ ദുക്കടാപത്തിപി തതോ സഞ്ജാതാതി വത്തബ്ബാ ഹോതി. സമ്പജാനന്തസ്സ മുസാവാദോതി ച, ആപത്തിയേവ ദുക്കടന്തി ച വാക്യം.

നേയുസ്സ യഥാ -

വ്രമുരീചിചന്ദനാലേപ-ലാഭാ സീതമരീചിനോ [\[സീതമരീചിനോ \(സീം\)\]](#);
ഇമാ സബ്ബാപി ധവലാ, ദിസാ രോചന്തി നിബ്ഭരം.

വ്രമ. “മരീചി”ത്യാദി. സീതമരീചിനോ ചന്ദസ്സ മരീചിയോ ദീധിതിയോ ഏവ ചന്ദനം, തസ്സ ആലേപോ ഉപദേഹോ, തസ്സ ലാഭേന ഇമാ സബ്ബാപി ദിസാ നിബ്ഭരമതിസയം ധവലാ സേതാ രോചന്തിതി നത്ഥേതമ നേയുതാ മരീചിയാ സദ്ദോപാത്തത്ഥായ തു.

വ്രമ. “മരീചി”ച്ചാദി. സീതമരീചിനോ ചന്ദസ്സ മരീചിചന്ദനാലേപലാഭാ മരീചിസഞ്ചാരചന്ദനാലേപസ്സ പടിലാഭതോ ഇമാ സബ്ബാപി ദിസാ നിബ്ഭരമതിസയം ധവലാ സേതാ രോചന്തി ദിബ്ബന്തിതി. ദിസാനം ധവലകാരണസ്സ “മരീചിചന്ദനാലേപലാഭാ സീതമരീചിനോ”തി വുത്തത്താ നേയുദോസോ ന പതിട്ഠാതി, ചന്ദനമിവ ചന്ദനം, മരീചിയോയേവ ചന്ദനമിതി ച, തസ്സ ആലേപോതി ച, തസ്സ ലാഭോതി ച വിഗൃഹോ.

പ്രമനോനൂരഞ്ജനോ മാദ-ങ്ഗനാസിങ്ഗാരവിബ്ഭമോ;
ജിനേനാ'സമനുഞ്ഞാതോ, മാദസ്സ ഹദയാനലോ.

പ്രവ. “മനോ” ചാദി. മനം പസ്സന്താനമനുസ്സരന്താനഞ്ച ചിത്തം അനൂരഞ്ജേതിതി മനോനൂരഞ്ജനോ, മാദങ്ഗനാനം സിങ്ഗാരകതോ വിബ്ഭമോ വിലാസോ ജിനേന അസമനുഞ്ഞാതോ അബ്ഭുപഗതോ മാദസ്സ വസവത്തിനോ ഹദയാനലോ ഹദയഗ്ഗി ജാതോ. സോകോ ചേതമ അനലതേ നിരുപ്പിതോ തസ്സ താദിസത്ഥാനതിവത്തനതോ, കാരണനുപചാരേനാതി. ഏതമ യജ്ജപി മാദങ്ഗനാപരാജയോ ന സദോപാത്തമോ, തമാപി “സിങ്ഗാരവിബ്ഭമോ മാദസ്സ ഹദയഗ്ഗി”തി വുത്തേ സാമത്ഥിയാ മാദങ്ഗനാപരാജയോ ഗമ്യതേ, തമാവിധസ്സ മാദസോകസ്സ മാദങ്ഗനാപരാജയാബ്ധഭിചാരതോ. നേവേദിസസ്സ നേയുതാ, വകവുത്തീദിസി ഗുണോയേവ ബന്ധസ്സ.

പ്രവ. വത്തബ്ബസ്സ ഞായോപാത്തത്താ നേയുദോസപരിഹാരമുദാഹരതി “മനോ” ചാദി. മനോനൂരഞ്ജനോ ദസ്സനസവനാനുസ്സരണം കരോന്താനം ജനാനം ചിത്തമത്തനി അനൂരഞ്ജന്തോ മാദങ്ഗനാസിങ്ഗാരവിബ്ഭമോ മാദവധൂനം രതികീളാഹേതുഭൂതകാമപത്ഥനാസങ്ഖാതസിങ്ഗാരേന കതലിലാ ജിനേന ജിതപഞ്ചമാരേന സത്ഥുനാ അസമനുഞ്ഞാതോ അനബ്ഭുപഗതോ അസമ്പടിച്ഛിതോ മാദസ്സ വസവത്തിനോ ഹദയാനലോ ഹദയഗ്ഗി അഹോസീതി. അനലത്തേന കപ്പിതകാരിയഭൂതോ സോകോ മാദങ്ഗനാസിങ്ഗാരവിബ്ഭമസങ്ഖാതകാരണേന സദ്ധിം അഭേദകപ്പനായ [അനലത്തകപ്പനായ (കഃ)] “ഗുളോ സേമ്ഹം, തിപുസം ജരോ”തിആദീസു വിയ തുല്യാധികരണഭാവേന വുത്തോ ഹോതി. ഏതമ കിഞ്ചാപി മാദങ്ഗനാനം പരാജയവാചകോ സദോ നത്ഥി, തമാപി “സിങ്ഗാരവിബ്ഭമോ മാദസ്സ ഹദയാനലോ”തി വുത്തേ മാദങ്ഗനാപരാജയം വിനാ താദിസസോകുപ്പത്തികാരണസ്സ അനധിഗതത്താ അത്തമാനുപപത്തിലക്ഖണസാമത്ഥിയേന താസം പരാജയോ പകാസിതോ ഹോതീതി ഹുദിസവകവുത്തിയാ ബന്ധഗുണത്താ നേയുദോസോ നിരാകതോ ഹോതീതി. മനോ അനൂരഞ്ജേതിതി ച, മാദങ്ഗനാനം സിങ്ഗാരോതി ച, തേന കതോ വിബ്ഭമോതി ച വാക്യം.

വിസേസനാപേക്ഖസ്സ യഥാ -

പ്രവ. അപയാതാപരാധമ്പി, അയം വേരീ ജനം ജനോ;
കോധപാടലഭൂതേന, ഭിച്ഛോ പസ്സതി ചക്ഖുനാ.

പ്രവ. “അപയാതേ” ചാദി. അയം വേരീ ജനോ അപയാതാപരാധമ്പി ജനന്തി സമ്ബന്ധോ. അപയാതോ അപഗതോ അപരാധോ യസ്സ തം, കോധേന പാടലഭൂതേന സേതരത്തേന. ഇമിനാ വിസേസനാപേക്ഖദോസോ പരിഹരോ.

പ്രവ. “അപയാതി” ചാദി. അയം വേരീ ജനോ അപയാതാപരാധമ്പി അപഗതാപരാധമ്പി ജനം കോധപാടലഭൂതേന കോധേന ഭൂതസേതലോഹിതവണ്ണയുത്തേന ചക്ഖുനാ ഭിച്ഛോ യേഭൂയേന പസ്സതിതി. “പസ്സതി”തി വചനസ്സ വിജ്ജമാനത്തേപി “ചക്ഖുനാ”തി വിസേസ്യവചനം “കോധപാടലഭൂതേനാ”തി വിസേസനസ്സ ലബ്ഭമാനത്താ സാത്ഥകം ഹോതീതി വിസേസനാപേക്ഖദോസോ നിരാകതോതി. അപയാതോ അപഗതോ അപരാധോ അസ്മാതി ച, കോധേന പാടലഭൂതന്തി ച വിഗ്ഗഹോ.

ഹിനത്ഥസ്സ യഥാ -

വർഅപ്പകാനമ്പി പാപാനം,
പഭാവം നാസയേ ബുധോ;
അപി നിപ്പഭതാനീത-
ഖജോതോ ഹോതി ഭാണുമാ.

വുർ. “അപ്പകാന”മിച്ചാദി. ബുധോ പണ്ഡിതപോസോ അപ്പകാനം പാപാനമ്പി കിമുതമധികാനം പഭാവം ആനുഭാവം നാസയേ അപ്പവത്തിം പാപേയ്യ. തം അമ്മന്തരന്യാസേന സാധേതി. ഭാണുമാ സൂരിയോ നിപ്പഭതം ആനീതോ ഖജോതോ യേന തമാവിധോ അപി ഹോതി. “മന്ദപ്പഭോ അയ”ന്തി ജോതിരിങ്ഗണമ്പി നോപേക്ഖതി ചക്കവാളുകുഹരാനുചരിതമഹാനുഭാവോപിതി. ഏതഥ അപീത്യാദിനാ വചോഭങ്ഗിയാ ഹീനത്ഥഭോസോ പരിഹഭോ.

വുർ. “അപ്പകാനി”ച്ചാദി. ബുധോ പണ്തവാ അപ്പകാനമ്പി അതിമന്ദാനമ്പി പാപാനം അകുസലാനം പഭാവം വിപാകദാനസാമത്മിയസങ്ഖാതാനുഭാവം നാസയേ അഹോസികമ്മതാപാദനേന നാസേയ്യ, ബഹുനം പാപാനം വത്തബ്ബമേവ നത്ഥി. തമത്ഥമത്ഥന്തരന്യാസാലങ്കാരേന സമത്ഥേതി അപിച്ചാദി. ഭാണുമാ സൂരിയോ നിപ്പഭതാനീതഖജോതോ അപി നിപ്പഭതമാപാദിതജോതിരിങ്ഗണേഹി സമന്നാഗതോപി ഹോതീതി. ഹീനപഭാവോ ഹോതി ഖജോപനകേ പഹായ അത്തനോ ആലോകം കരോന്തോ ന ഹോതീതി അധിപ്പായോ. ഏതഥ അപി നിപ്പഭതിച്ചാദിവചനവിലാസവസേന ഹീനപക്ഖം ഗഹേത്യാപി സൂരിയളാദരത്തസ്സേവ പോസിതത്താ “നിപ്പഭതാനീതഖജോതോ”തി വിസേസനപദം ഹീനത്ഥഭോസം ന നിസ്സയതി. നത്ഥി പഭാ യേസന്തി ച, തേസം ഭാവോതി ച, തം ആനീതാ ഖജോതാ യേനേതി ച വിഗൃഹോ.

അനത്ഥസ്സ യഥാ -

വുര. പാദപൂരണത്ഥായ, പദം യോജേയ്യ കത്ഥചി;
യഥാ വന്ദേ മുനിന്ദസ്സ, പാദപങ്കേരുഹം വരം.

വുര. “ന പാദേ”ച്ചാദി. ഏതഥ വന്ദേഇച്ചാഭോ ഹേട്ഠാ വിയ പാദപൂരണസ്സ കസ്സചി അഭാവേന അനത്ഥാഭാവോ.

വുര. “ന പാദി”ച്ചാദി. പാദപൂരണത്ഥായ ഗാമാപാദാനം പൂരണസങ്ഖാതപയോജനത്ഥായ പദം നാമാദികം കത്ഥചി ന യോജേയ്യ വിഞ്തുതി, യഥാ നിരത്ഥകപദായോജനേ ഉദാഹരണമേവം “മുനിന്ദസ്സ വരം പാദപങ്കേരുഹം വന്ദേ”തി. ഹേട്ഠാ ദുട്ഠോദാഹരണേ വിയ പാദപൂരണത്ഥം കസ്സചി പദസ്സ അയോജിതത്താ സാത്ഥകപദേഹി നിരത്ഥകഭോസോ നിരാകതോതി. മുദുമുനിമ്മലസോഭാദിസാധാരണഗുണയോഗതോ പങ്കേരുഹസദിസം ഉപചാരതോ പങ്കേരുഹം നാമ. പാദമേവ പങ്കേരുഹന്തി വിഗൃഹോ. വിസേസനവിസേസ്യപദഭോസപരിഹാരോ.

വുന്ത്ര. യേകോധപസംസാദി-
വിസേസോ താദിസോ യദി;
വത്തും കാമീയതേ ദോസോ,
ന തത്ഥേ’കത്ഥതാകതോ.

വുന്ത്ര. “ഭയേ”ച്ചാദി. ഭയഞ്ച ചിത്തുത്രാസോ കോധോ ച ദോസോ പസംസാ ച മുതി, താ ആദി യസ്സ തുരിതാദിനോ സോ താദിസോ വിസേസോ യദി വത്തും കാമീയതേ ഇച്ഛീയതേ, തത്ഥ തസ്സമിം ഭയാദിവിസേസേ വിസയേ ഏകത്ഥതായ ഏകത്ഥഭാവേന കതോ ദോസോ നത്ഥി.

വന്ത്ര. ഇദാനി വാക്യഭോസപരിഹാരത്വമാരഭതി “ഭയകോധേ” ചാദി. ഭയകോധപസംസാദി ചിത്തശ്ശ്രാസപടിഘമുതിആദീഹി സമന്നാഗതോ താദിസോ വിസേസോ വത്തും യദികാമീയതേ ചേ വിത്തുഹി ഇച്ഛീയതേ, തത്ത്വ ഭയകോധാദികേ വിസേസേ ഏകത്വതാകതോ ഏകത്വഭാവേന കതോ ഭോസോ വാക്യഭോസോ ന ഭവതി. ഭയാദിവിസേസേ വത്തുമിച്ഛീതേ പുബ്ബുചാരിതപദസ്സ പുനുച്ചാരണേ ഏകത്വഭോസോ ന ഹോതീതി അധിപ്പായോ. ഭയഞ്ച കോധോ ച പസംസാ ചാതി ച, താ ആദി യസ്സ തുരിതകോതുഹലഅച്ഛരാഹാസസോകപസാദസഞ്ചാതസ്സ അത്ഥവിസേസസ്സേതി ച വിഗൃഹോ. തഗ്ഗുണസംവിത്താണഅത്തപദത്വസമാസത്താ ഭയാദിസു കമിതമപി ഗഹേത്വാ പുനപ്പുനം കമ്മനമവിരോധം. ഏകോ അത്ഥോ യേസം പദാദീനം തേ ഏകത്വാ, തേസം ഭാവോ ഏകത്വതാ, തായ കതോതി വിഗൃഹോ.

യഥാ -

വ്രൗസപ്പോ സപ്പോ അയം ഹന്ദ, നിവത്തതു ഭവം തതോ;
യദി ജീവിതുകാമോ'സി, കഥം തമുപസപ്പസി.

വ്രൗ. “യഥേ”ത്യദാഹരതി “സപ്പോ”ഇച്ചാദി. “അയം സപ്പോ സപ്പോ”തി ഭയേനാമേധിതം ഹന്ദാതി ഖേദേ തതോ തമ്ഹാ റാനാ, സപ്പതോ വാ ഭവം ഭവന്തോ നിവത്തതു ഗതമഗ്ഗാഭിമുഖോ ആവത്തതു. തം റാനം, സപ്പം വാ. നത്ഥേത്വ ഏകത്വതാഭോസോ ഭയേനാമേധിതപ്പയോഗതോ.

വ്രൗ. “സപ്പോ”ച്ചാദി. ഹന്ദ നദ്ദോ വത, അയം സപ്പോ സപ്പോ ഭവം തതോ റാനതോ, സപ്പതോ വാ നിവത്തതു ആവത്തതു യദി ജീവിതുകാമോ അസി, തം റാനം, സപ്പം വാ കഥമുപസപ്പസി കഥമുപഗച്ഛസീതി. ഭയേ ആമേധിതവചനത്താ ഏകത്വതാഭോസോ നത്ഥി, ജീവിതുകാമോസീതി ഏത്ഥ ബിന്ദുലോപോ.

പദഭോസപരിഹാരവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

വാക്യഭോസപരിഹാരവണ്ണനാ

ഭഗ്ഗരീതിനോ യഥാ -

വ്രവൃയോ കോചി രൂപാതിസയോ,
കന്തി കാപി മനോഹരാ;
വിലാസാതിസയോ കോപി,
അഹോ ബുദ്ധമഹോദയോ.

വ്രവൃ. “യോ”ഇച്ചാദി. രൂപസ്സ അനുബൃഞ്ജനേഹി അനുബൃഞ്ജിതബാത്തിംസവരപുരിസലക്ഖണോപസോഭിതസ്സ ബ്യാമപ്പഭാകേതുമാലാവിരാജിതസ്സ അതിസയോ ആധിക്കം വാചാഗോചരഭാവാതിക്കമേന അവചനീയത്താ യോ കോചിയേവ. മനോ അനേകലോകസ്സ ചിത്തം ഹരതീതി മനോഹരാ ചിത്തമവഹരന്തീ കന്തി സോഭാ കാപി അവചനപഥാ കാപിയേവ. വിലാസസ്സ ഗത്യാദിനോ അതിസയോ വചനപഥാതിക്കന്തോ കോപിയേവ, തസ്മാ ബുദ്ധസ്സ മഹന്തോ ഉദയോ അഭിവുഡ്ഡി അഹോ അബ്ഭുതോതി. ഏത്ഥ കിംസദേനാരദ്ധാ രീതി ന കത്ഥചി ഭഗ്ഗാ.

വ്രവൃ. “യോ കോചി”ച്ചാദി. രൂപാതിസയോ സുപ്പഹിട്ഠിതപാദതാദിദത്തിംസപുരിസലക്ഖണേഹി സോഭിതസ്സ

ചിത്തങ്ഗുലിതാദിഅസീതിഅനുബൃഞ്ജനേഹി അലങ്കരസ്സ ബ്യാമപ്പഭാകേതുമാലാഹി
ഉജ്ജലസ്സ രൂപകായസ്സ ആധിക്യം യോ കോചിയേവ മനോഗോചരഭാവം വിനാ
വചനവിസയാതിക്കന്തത്താ യോ കോചിയേവ. മനോഹരാ ലോകസ്സ ചിത്തം ഹരന്തി
കന്തി സോഭാ കാപിയേവ വചിവിസയാതിക്കന്തത്താ കാപിയേവ.

വിലാസാതിസയോ വിസയഭൂതപിയഭാവസഞ്ചാതസ്സ ഗമനാദിവിലാസസ്സ ആധിക്യവി
കോപിയേവ വൃത്തകാരണേവകോപിയേവ. തതോ ബുദ്ധമഹോദയോ ബുദ്ധസ്സ
മഹാഭിവിശ്വലിസഞ്ചാതോ ഉദയോ അഹോ അച്ഛരിയോതി. ഏതഥ സബ്ബനാമികേന
കിം സദേന വത്തുമാരദ്ധക്കമോ ന കത്ഥചി ഭിന്നോതി ഭഗ്ഗരീതിദോസോ നത്ഥീതി.

പ്രസ്തോബ്ധാമോഹകരം ബന്ധം, അബ്ധാകിണ്ണം മനോഹരം;
അഭൂരപദവിന്യാസം, പസംസന്തി കവിസ്സരാ.

പ്രൺ. “അബ്ധാമോഹ”ഇച്ചാദി. നത്ഥി ദൂരമേസന്തി അഭൂരാനി, താനിയേവ
പദാനി, തേസം വിന്യാസോ യാമാവതോ റപനം യസ്സ തം. തതോയേവ
അബ്ധാകിണ്ണോ അസമ്മിസ്സോ ച. സോ അബ്ധാകിണ്ണതായ ഏവ മനോഹരോ ചാതി
അബ്ധാകിണ്ണം മനോഹരം. തേനേവ “അയമേതഥ അത്ഥോ അയം വാ”തി ഏവം
ബ്ധാമോഹം ന കരോതീതി അബ്ധാമോഹകരോ, തം. പസാദാലങ്കാരാലങ്കിതം ബന്ധം.
കവിനം ഇസ്സരാ പധാനാ. യേ കനിട്ഠങ്ഗുലിഗണനാനിട്ഠാ, തേ പസംസന്തി മുവന്തി
താദിസബന്ധഗുണസ്സാതിസയപസംസാരഹഭാവേന.

പ്രൺ. “അബ്ധാമോഹേ”ച്ചാദി. അഭൂരപദവിന്യാസം നാമാദിപദാനം
വോഹാരകാലേ അഭൂരസമ്ബന്ധോ യഥാ സിയാ, തഥാ പടിപാടിയാ പദട്ഠപന്നേന
സമനാഗതം അബ്ധാകിണ്ണം, തതോയേവ അന്തസമ്ബന്ധീപദേഹി അസമ്മിസ്സം
മനോഹരം, തതോയേവ വിത്തൂനം ചിത്തമാരാധേന്തം അബ്ധാമോഹകരം
“ഇമസ്സേതഥാ ഇമസ്സേതഥാ ഏസോ ഏസോ വാ”തി സംസയമനുപ്പാദേന്തം ബന്ധം
പസാദാലങ്കാരസംയുത്തം ബന്ധനം കവിസ്സരാ കവിനം പധാനാ പണ്ഡിഭജനാ,
കനിട്ഠങ്ഗുലിയാ ഗണിതബ്ബാ അഗ്ഗകവിനോതി അധിപ്പായോ. പസംസന്തി മോമേന്തി.
ബ്ധാമോഹം ന കരോതീതി അബ്ധാമോഹകരോ. വി ആകിണ്ണോ ബ്ധാകിണ്ണോ, ന
ബ്ധാകിണ്ണോ അബ്ധാകിണ്ണോ. നത്ഥി ദൂരം യേസം, താനിയേവ പദാനി, തേസം
വിന്യാസോ റപനം യസ്സ ബന്ധസ്സാതി വിഗ്ഗഹോ.

യഥാ -

൯൦. നീലുപ്പലാഭം നയനം,
ബന്ധുകരുചിരോ'യരോ;
നാസാ ഹേമകുസോ തേന,
ജിനോയം പിയദസ്സനോ.

൯൦. “യഥേ”ത്യുദാഹരതി “നീലുപ്പലാഭ”മിച്ചാദി. യസ്സ ജിനസ്സ നയനം നേത്തം
നീലുപ്പലാഭം ഇന്ദ്രീവരദയനിഭം, അയരോ അയരോട്ഠോ ബന്ധുകമിവാ
ബന്ധുകകുസുമമിവാ രുചിരോ കന്തോ, നാസാ നാസികാ സയം ഹേമകുസോ
സുവണ്ണകുസോയേവ, തേന കാരണേന അയം ജിനോ പിയം മധൂരം ദസ്സനമസ്സാതി
പിയദസ്സനോ. ഊദിസോ ന ബ്ധാകിണ്ണദോസോ, അബ്ധാകിണ്ണോ പസാദോയേവാതി.

൯൦. ഇദാനി ബ്ധാകിണ്ണദോസപരിഹാരം പരിഹരതി “നീലുപ്പലി”ച്ചാദിനാ. നയനം
യസ്സ നേത്തയുഗളം നീലുപ്പലാഭം നീലുപ്പലദലസദിസം, അയരോ അയരോട്ഠോ
ബന്ധുകരുചിരോ ബന്ധുകപുപ്ഫമിവാ മനുഞ്ഞോ, നാസാ നാസികാ ഹേമകുസോ
സുവണ്ണകുസോയേവ, തേന കാരണേന അയം ജിനോ പിയദസ്സനോ മനുഞ്ഞദസ്സനോ
ഹോതിതി. ഏതഥ പസാദാലങ്കാരേന യുത്തത്താ ന ബ്ധാകിണ്ണദോസോ. ആഭാസദ്ദോ
നിഭാസദ്ദോ വിയ ഇവത്ഥോ. നോ ചേ, പഭാപരിയായോ വാ ഹോതി. ബന്ധുകമിവാ

രൂപീകരണത്തിന് ച, പിയം ദണ്ഡനം യസ്സേതി ച വിഗ്രഹോ. ഇഹ ദണ്ഡനസ്സു കത്തുഭൂതസാധുജനസമുപസന്ധത്തേപി വിസയത്തേനേവ ജിനസമുപസന്ധോ ഹോതിതി അന്തരപദമേന തമാഗതോ ഗഹിതോതി.

നമസ്തമിതീകന്തഗാമന്ത-കന്തവാചാഭിസങ്ഖതം;
ബന്ധനം രസഹേതുത്താ, ഗാമന്തം അതിവത്തതി.

നമ. “സമതികന്തി” ചാഭി. സമ്മാ അതികന്തം നിഗൃതം. ഗാമന്തസ്സു ഭാവോ ഗാമന്തം. യാസം കന്താനം മധുരാനം വാചാനം താഹി അഭിസങ്ഖതം രചിതം ബന്ധനം രസസ്സു മധുരീയസ്സു ഹേതുത്താ കാരണഭാവേന ഗാമന്തം യഥാവൃത്തം അതിവത്തതി അതികമതി.

നമ. “സമതി” ചാഭി. സമതികന്തഗാമന്തകന്തവാചാഭിസങ്ഖതം വിസേസതോ അതികന്തഗാമന്തഭാവോഹി കന്തവാചാഹി രചിതം ബന്ധനം മുത്തകാഭിബന്ധനം രസഹേതുത്താ പണ്ഡിതാനം പീതിരസസ്സു കാരണത്താ യഥാവൃത്തഗാമന്തദോസം അതിവത്തതി അതികമ പവത്തതീതി. സമ്മാ അതികന്തം ഗാമന്തം യാസം, താഹിയേവ കന്തവാചാഹി അഭിസങ്ഖതന്തി ച, രസസ്സു ഹേതു, തസ്സു ഭാവോതി ച വിഗ്രഹോ.

യഥാ -

നമുനോതി കാമചണ്ഡാലോ,
സോ മം സദയ നിദയോ;
ഈദിസം ബൃസനാപനം,
സുഖീപി കിമുപേക്ഷസേ.

നമ. “യഥേ” ത്യാദാഹരതി. കാമാതുരാ കാചി വനിതാ അന്തനോ പിയം പതിം വിരവതി “ദുനോതി” ചാഭിനാ. ദയായ സഹ പവത്തീതി സദയഇതി അനുനയവസേന പിയസ്സു ആമന്തം, സാനുനയാമന്തന്തേഹി തതോനുഗൃഹാഭികങ്ഖായമച്ചന്തമുചിതം, സോ കാമോ കന്ദപ്പോ ഏവ ചണ്ഡാലോ അകണ്ഡോ വാ അസയ്ഹോപതാപാവഹത്താ. കാമേ ചണ്ഡാലത്താരോപനഞ്ച ഉചിതമേവ യതോനേന കയിരമാനമസഹനമുപതാപമസഹമാനാ തം പരിഭവന്തം വിപ്ലവപതി, നിദയോ നിക്കരുണോ, ഇദമപി ഉചിതമുപതാപേ നിക്കരുണാനം താദിസീ ഗതീതി. മം ദുനോതി അധികമുപതാപേതി നിദയത്താ, ന ഭവന്തം, തേനേവ ഭവം സുഖീ. ഇമിനാ അന്താസത്തതം തസ്സു ദീപേതി. യദി നാന്താസത്തോസി, നാഹമേകാകിനീ ഭവാമി. അസഹായാനന്തേഹി പടിസത്തവോ ഹോന്തി. ഏകാകിത്തായേവാഹമപ്പടിസരണത്താനേന ദുസാമീതി [ദുന്താമീതി (?)] തവ കാമം ത്വം സുഖീ ഹോസി. സനാമാനം താദിസീ വൃത്തീതി ഏവം സുഖീപി ത്വം ഈദിസം ബൃസനാപനം കിം കസ്മാ ഉപേക്ഷസേതി. ഏവമയം വകവൃത്തിയാ അന്തനോ, തം വിസയമനുഭവന്തസ്സു ച വിമുഖത്തം നിദസ്സേതീതിദിസം ന ഗാമം.

നമ. ഗാമന്തോസപരിഹാരേ ലക്ഷ്യം ദണ്ഡേതി “ദുനോതി” ചാഭി. കാമതണ്ഹാഭിഭൂതാ അങ്ഗനാ അന്തനോ വല്ലഭം നിസ്സായ ഏവം വിലപതി “സദയ ഹേ കാരുണിക സോ കാമചണ്ഡാലോ സോ അനങ്ഗനീചോ നിദയോ നിക്കാരുണികോ മം ദുനോതി പീളേതി, സുഖീപി മമ വിയ അനാമഭാവോഭാവതോ സുഖീതോപി ത്വം ഈദിസം ബൃസനാപനം ഏവം കാമചണ്ഡാലേന അകാരുണേന കതഅസയ്ഹസന്താപസങ്ഖാതബൃസനമനുപ്തം മം കിമുപേക്ഷസേ കസ്മാ ഉദാസീനോസീ”തി. അന്തനോ ദുക്ഖാതുരത്താ ദുക്ഖഭൂരികരണം കാരുണികാനായേവ വിസയന്തി “സദയേ”തി അനുനയവസേന ആമന്തമുചിതം അന്തനോ ദുക്ഖാതുരതം പോസേതും പീളാകാരകേ കാമേ ചണ്ഡാലത്താരോപനഞ്ച

നിദ്രയത്തകമനഞ്ച ഉചിതമേവ അത്തനി ഉപേക്ഖകത്താ. സുഖീപിതി ഇമിനാ തസ്സ പരവിസയാസത്തായ അതിചാരം അബ്ഭുപഗമേതി. ഏവം വകവുത്തിയാ അത്തനോ വല്ലഭേ സാനുരാഗത്തഞ്ച അത്തനി തസ്സ തദഭാവത്തഞ്ച ദസ്സേതീതി. “കണ്ഠേ കാമയമാനം മം, ന കാമയസി കിംമ്പിദ”ന്തി ഏതഥ വിയ ഇഹ ഗാമ്മഭോസോ നത്ഥീതി ഗാമ്മഭോസപരിഹാരമിദം. കാമോയേവ ചണ്ഡാലോ കാമചണ്ഡാലോ, സഹ ദയായ യോ വത്തതീതി ച, നത്ഥി ദയാ അസ്സേതി ച, സുഖമസ്സ അത്ഥീതി ച വിഗൃഹോ. അപിസദ്ദോ അക്ഖമേ.

നന്ദ. യതിഹീനപരിഹാരോ, ന പുനേ’ദാനി നീയതേ;
യതോ ന സവനുഞ്ചേഗം, ഹേട്ഠാ യേതം വിചാരിതം.

നന്ദ. “യതി”ച്ചാദി. വിചാരിതന്തി “തം നമേ സിരസാ ചാമീ-കരവണ്ണം തമാഗത”ന്തിആദിനാ ഹേട്ഠാ പകാസിതന്തി അത്ഥോ.

നന്ദ. “യതിഹീനി”ച്ചാദി. യതോ യസ്ഥാ സവനുഞ്ചേഗം “ഭോസാനമുദ്ദേസക്കമേന ഭോസപരിഹാരക്കമോ ന വുത്തോ”ന്തി ഏവം വിഞ്ഞൂനമുപ്പജമാനം ഇമസ്സ ഗന്ഥസ്സ സവനാസഹനം നത്ഥി, തതോ യതിഹീനപരിഹാരോ യതിഹീനഭോസസ്സ പരിഹാരണവസേന പവത്തമുദാഹരണം ഇദാനി പുന ന നീയതേ നാഹരീയതേതി. ഇമിനാധിഗതമാഭോ വുത്തത്ഥമേവ സമത്ഥേതി. ഹേട്ഠാ യേതം വിചാരിതന്തി ഏവം യതിഹീനഭോസപരിഹാരണം ഹേട്ഠാ അനന്തരപരിച്ഛേദേ വിചാരിതം “തം നമേ സിരസാ ചാമീ-കരവണ്ണം തമാഗത”ന്തിആദിനാ പകാസിതന്തി. ആഭോ യതിഹീനഭോസപാതുഭാവേയേവ പരിഹാരക്കമസ്സാപി ദസ്സിതത്താ ഇഹാദസ്സനേപി ഗന്ഥസ്സ ഊനതാ നത്ഥീതി അധിപ്പായോ. യതി ഹീനാ ഏത്ഥേതി ച, തസ്സ പരിഹാരോതി ച, സവനേ ഉഞ്ചേഗന്തി ച വിഗൃഹോ.

കമച്ചുതസ്സ യഥാ -

നർ. ഉദാരചരിതോ’സി ത്വം, തേനേവാ’രാധനാ ത്വയി;
ദേസം വാ ദേഹി ഗാമം വാ, ഖേത്തം വാ മമ സോഭനം.

നർ. “ഉദാര”ഇച്ചാദി. ഉദാരം ഉദാരത്തം ചാഗാതിസയസമ്ബന്ധതോ ചരിതം അതിഗുണപവത്തി യസ്സാതി വിഗൃഹോ. ഏതഥ ഉചിതത്താ ദേസാദീനം യാചനക്കമസ്സ കമച്ചുതസ്സ പരിഹാരോയം.

നർ. “ഉദാരി”ച്ചാദി. ത്വം പുണ്ണവന്ത ഉദാരചരിതോസി ചാഗാതിസയയോഗതോ വിസാരദപവത്തിയുത്തോസി, തേനേവ തേന കാരണേനേവ ആരാധനാ മമ യാചനാ ത്വയി ഹോതി. ദേസം വാജനപദം വാ, നോ ചേ, ഗാമം വാ സംവസഥം വാ, നോ ചേ, സോഭനം ഖേത്തം വാ കേദാരം വാ മമ ദേഹീതി അനുപുഞ്ചം ഹീനപദത്ഥയാചനാ ദായകസ്സ ദാനസ്സാപി യാചകസ്സ ഇച്ഛിതത്ഥപടിലാഭസ്സാപി അനുരൂപത്താ കമച്ചുതദോസമപനേതി. ഉദാരം ചരിതം അസ്സാതി വിഗൃഹോ.

അതിവുത്തസ്സ യഥാ -

നർ. മുനിന്ദചന്ദസമ്ഭൂത-
യസോരാസിമരീചിനം;
സകലോപ്യ’യമാകാസോ,
നാ’വകാസോ വിജമ്ഭനേ.

നർ. “മുനിന്ദ”ഇച്ചാദി. മുനിന്ദോയേവ ചന്ദോ, തതോ സമ്ഭൂതാ പാതുഭൂതാ, യസോരാസീ ഏവ മരീചിയോ, താസം. അയം സകലോ ആകാസോപി ഗഗനമേവ,

ന തസ്സേകോ പദേസോ. വിജമ്ഭനേ ബ്യാപനേ നാവകാസോ താദിസത്താ താസം മരീചിനന്തി നാതിവുത്തം.

൯൫. “മുനിന്ദി”ച്ചാദി. മുനിന്ദചന്ദസമ്ഭൂതയസോരാസിമരീചിനം മുനിന്ദസഞ്ചാതചന്ദതോ പാതുഭൂതാനം കിത്തിസമൂഹസഞ്ചാതകിരണാനം വിജമ്ഭനേ ബ്യാപനേ അയം സകലോപി ആകാസോ നാവകാസോ ന ഓകാസോ ഹോതീതി. ഹേതുഫലാദിഏകേകകാരണേനാപി അപ്പമേയ്യാനം സബ്ബത്തുഗുണാനം പവത്തിയാ അപ്പമേയ്യാസാമത്തേഭൂതാകാസസ്സ നിരവകാസസ്സ ഇവ കഥനമുചിതന്തി അതിവുത്തദോസോ ഇഹ ന ഭവതി. ചന്ദോ ഇവ ചന്ദോ, മുനിന്ദോ ഏവ ചന്ദോ, തതോ സമ്ഭൂതാനംയേവ യസാനം രാസീ ച താ മരീചിയോ ചാതി വിഗ്ഗഹോ.

൯൬. വാക്യം ബ്യാപനചിത്താനം, അപേതത്വം അനിന്ദിതം;
തേനുമുജ്ജത്താദികാനം തം, വചനാ’ഞ്ഞത്ര ദുസ്സതി.

൯൬. “വാക്യ”മിച്ചാദി. ബ്യാപനം നട്തം അയമാപവത്തം ചിത്തം യേസം, തേസം. വാക്യം വാക്യലക്ഖണോപേതം. അപേതോ അപഗതോ സുഞ്ഞോ അത്ഥോ അഭിയേയ്യം സംവോഹാരികം യസ്സ, തം. അനിന്ദിതം അഹീളിതം. തേന യമാവുത്തേന കാരണേന. തം വാക്യം ഉമ്മത്തോ ധാതുക്ഖോഭാദിനാ വിത്തചിത്തോ, സോ ആദി യേസം ബാലാദിനം തേസം വചനാ അസഞ്ചതായ വാചായ അഞ്ഞത്ര അഞ്ഞസ്ഥിം അബ്യാപനചിത്തവിസയേ ദുസ്സതി ദുട്തം ജായതേ, ഉമ്മത്താദിനംയേവ തമാവിധായ വാചായ ഉചിതത്താതി.

൯൬. “വാക്യ”മിച്ചാദി. ബ്യാപനചിത്താനം വിരുദ്ധഭാവമാപനചിത്താനം വാക്യം സ്വാദ്യന്തത്യാദ്യന്തപദസമുദായരൂപം വാക്യം അപേതത്വം അപഗതസമുദായത്വം അനിന്ദിതം വിഞ്ചുഹി ഗരഹിതം ന ഹോതി, തേന കാരണേന ഉമ്മത്താദികാനം ഉമ്മത്തവേദനട്ടാദിനം വചനാഞ്ഞത്ര വചനം വിനാ അനുജ്ജത്താദിവചനേ തം സമുദായത്വസമ്ബന്ധരഹിതം വചനം ദുസ്സതി ദോസദുട്തം ഹോതി. ബ്യാപനം ചിത്തം യേസന്തി ച, അപേതോ അത്ഥോ അസ്സാതി ച, ഉമ്മത്തോ ആദി യേസന്തി ച വിഗ്ഗഹോ.

യഥാ -

൯൭. സമുദ്ദോ പീയതേ സോ’യ-മഹ’മജ്ജ ജരാതുരോ;
ഇമേ ഗജ്ജന്തി ജീമൂതാ, സക്കസ്സേ’രാവണോ പിയാ.

൯൭. “യഥേ”ത്യുദാഹരതി “സമുദ്ദോ”ഇച്ചാദി. ന ഹേത്ഥ “സമുദ്ദോ പീയതേ”ഇച്ചാദിനോ പദസമുദായസ്സ കോചി ഏകോ അത്ഥോ ഗയ്ഹതി, യോ സോ ബന്ധത്ഥോ സിയാ. അവയവത്ഥാ ഏവ തു അയോസലാകാകപ്പാപടിഭന്തീതി ഞാദിസമപേതത്വമനിന്ദിതം വിഞ്ചേയ്യം ബ്യാപനചിത്താനം.

൯൭. “സമുദ്ദോ”ച്ചാദി. സോ അയം സമുദ്ദോ പീയതേ യേന കേനചി പീയതേ, അഹം അജ്ജ ജരാതുരോ ജരരോഗാഭിഭൂതോ, ഇമേ ജീമൂതാ മേഘാ ഗജ്ജന്തി മനയന്തി. സക്കസ്സ ഏരാവണോ പിയാതി. ഇദം നിന്ദിതാനിന്ദിതാനം ദിനമുദാഹരണം. ഇദം വാക്യം അവയവത്വമന്തരേന സമുദായതോ ഗമ്യമാനത്വസ്സാഭാവാ അപേതത്വം നാമ ഹോതി. ഞാദിസം വാക്യം ഉമ്മത്തകാദിഹി വുത്തമപ്പിതികരം ന ഹോതി, അഞ്ചേഹി വുത്തം പന കണ്ണേ അയോസലാകാ വിധി അപ്പിതികരം. ജരായ ആതുരോതി വാക്യം.

൯൮. സുഖമാലാവിരോധിത്ത-ദിത്തഭാവപ്പഭാവിതം;
ബന്ധനം ബന്ധഹരസ-ദോസം സംഭൂസയേയ്യ തം.

ൻവ. “സുഖമാലി” ചാദി. ന വിരുജ്ഞതി സീലേനാതി അവിരോധീ, തസ്സ ഭാവോ അവിരോധിത്തം. സുഖമാലസ്സ അവിരോധിത്തം യസ്സ സോ ദിത്തഭാവോ, തേന പഭാവിതം വഡ്ഢിതം സംയുത്തം തം ബന്ധനം ബന്ധഹരുസഭോസം സംഭുസയേയ്യ നാസയേതി അത്ഥോ.

ൻവ. “സുഖമാലി” ചാദി. സുഖമാലാവിരോധിത്തദിത്തഭാവപപഭാവിതം “അനിട്ഠരക്ഖരപ്പായേ” ചാദിനാ വുച്ചമാനസുഖമാലഗുണസ്സ അവിരുദ്ധഭാവസമന്നാഗതേന വണ്ണാനം അത്തമത്തസങ്ഗഭിലക്ഖണേന ദിത്തഭാവേന പിയഭാവേന അനുബ്രൂഹിതം തം ബന്ധനം ബന്ധഹരുസഭോസം ബന്ധഹരുസസങ്ഖാതഭോസം സംഭുസയേയ്യ നാസേയ്യ, തം ബന്ധഹരുസഭോസന്തി വാ സമ്ബന്ധോതി. ന വിരുജ്ഞതി സീലേനാതി അവിരോധീ, തസ്സ ഭാവോതി ച, സുഖമാലസ്സ അവിരോധിത്തം യസ്സാതി ച, സോയേവ ദിത്തസ്സ ഭാവോതി ച, തേന പഭാവിതന്തി ച വാക്യം.

യഥാ -

ൻപസ്സന്താ രൂപവിഭവം, സുണന്താ മധുരം ഗിരം;
ചരന്തി സാധു സമ്ബുദ്ധ-കാലേ കേളിപരമ്മുവാ.

ൻപ. “യഥേ” ത്യാദാഹരതി “പസ്സന്താ” ഇച്ചാദി. കേളിയാ കീളായ പരമ്മുവാ വിഗതച്ഛന്ദാ ചരന്തിതി സമ്ബന്ധോ.

ൻപ. “പസ്സന്തേ” ചാദി. സാധു സജ്ജനാ സമ്ബുദ്ധകാലേ സമ്ബുദ്ധസ്സ ധരമാനകാലേ രൂപവിഭവം തസ്സ രൂപസമ്പത്തിം പസ്സന്താ ചക്ഖം സന്തപ്പേത്ഥാ ഓലോകേന്താ മധുരം ഗിരം തസ്സേവ ഭഗവതോ അട്ഠംഗസമന്നാഗതം മധുരവചനം സുണന്താ കേളിപരമ്മുവാ കീളായ വിമുവാ കീളാഭിരതിരഹിതാ ചരന്തി ഗച്ഛന്തി പവത്തന്തിതി. കേവലം ഹരുസസിമിലവണ്ണേഹി വിനാ സുഖച്ചാരണീയവണ്ണേഹി സമ്ഭൂതസുഖമാലഗുണാവിരോധഅത്തമത്തസങ്ഗതവണ്ണവിസദപ്പവത്തഗുണയുത്തത്താ ഏതഥ ബന്ധഹരുസഭോസോ നത്ഥി. കേളിയാ പരാന്തി പരിവത്തിതാനി മുഖാനി ഏതേസന്തി വിഗ്ഗഹോ. ഏതഥ കാലോതി കിരിയാ. സാ ച അത്ഥതോ തദാകാരപ്പവത്തസമ്ബന്ധോയേവ. ലോകോ പന വിസും ഏകോ പദത്ഥോയേവാതി വോഹരതി. വാക്യഭോസപരിഹാരോ.

വാക്യഭോസപരിഹാരവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

വാക്യത്ഥഭോസപരിഹാരവണ്ണനാ

അപക്കമസ്സ യഥാ -

ഘോഭാവനാദാനസീലാനി, സമ്മാ സമ്പാദിതാനി'ഹ;
നിബ്ബാനഭോഗസഗ്ഗാദി-സാധനാനി ന സംസയോ.

ഘോ. “ഭാവനാ” ഇച്ചാദി. ഏതഥ ഭാവനാദീനി നിദ്രിസിത്ഥാ യമാക്കമം നിബ്ബാനാദിനം നിദ്രേസേന അപക്കമഭോസോ പരിഹഭോ.

ഘോ. “ഭാവനേ” ചാദി. ഇഹ മനുസ്സലോകേ സമ്മാ സമ്പാദിതാനി കമ്മഫലം സദുഹിത്ഥാ യഥാവിധി സമ്പാദിതാനി അത്തനോ സന്താനേ പവത്താപിതാനി ഭാവനാദാനസീലാനി നിബ്ബാനഭോഗസഗ്ഗാദിസാധനാനി യമാക്കമം നിബ്ബാനഉപഭോഗപരിഭോഗസമ്പത്തിസഗ്ഗുപ്പത്തിആദിനം ഹേതുഭാവേന സാധകാനി ഹോന്തി, ഏതഥ സാധനേ ന സംസയോ ഹോതീതി. ഇഹ ഭാവനാദയോ ഉദ്രിസിത്ഥാ

ഉദ്ദേശക്കരം അനതിക്കമ്മ നിബ്ബാനാഭിനമനുദ്ദേശസ്സ കത്താ
അപക്കമവാക്യത്ഥമദോസസ്സ ഓകാസോ ന ഹോതി.

൧൦. ഉദ്ദിട്ഠവിസയോ കോചി [\[കോപി \(കം സീം\)\]](#), വിസേസോ താദിസോ യദി;
അനുദ്ദിട്ഠേസു [\[അനുദ്ദിട്ഠേസു \(?\)\]](#) നേവ'ത്ഥി, ദോസോ കമവിലങ്ഘനേ.

൧൦൧. “ഉദ്ദിട്ഠേ”ച്ചാദി. ഉദ്ദിട്ഠാ പഠമം യുത്താ അത്ഥാ വിസയോ ഗോചരോ യസ്സ
ഉദ്ദേശാനുദ്ദേശസമ്ബന്ധവിജാനനലക്ഖണസ്സ വിസേസസ്സ സോ താദിസോ കോചി
വിസേസോ അനുദ്ദിട്ഠേസു യഥാക്കമമുദ്ദേശകമാനമതിക്കമേന പുന
അത്ഥന്തരനിസ്സയേന പരാമട്ഠേസു യദി ഭവേയ്യ, കമസ്സ യഥോദ്ദിട്ഠേസു അനുക്കമസ്സ
വിലങ്ഘനേ അതിക്കമേ ദോസോ നേവത്ഥി.

൧൦൨. “ഉദ്ദിട്ഠേ”ച്ചാദി. ഉദ്ദിട്ഠവിസയോ പഠമം പയുത്തത്ഥവിസയോ താദിസോ
കോചി വിസേസോ ഉദ്ദേശാനുദ്ദേശാനം “ഇദമസ്സ പുബ്ബകഥനം, ഇദമസ്സ പച്ഛാകഥന”ന്തി
ഏവം അത്തമഞ്ഞാപേക്ഖലക്ഖണസമ്ബന്ധപരിജാനനലക്ഖണോ വിസേസോ
അനുദ്ദിട്ഠേസു അത്ഥന്തരം നിസ്സായ പുന വുത്തേസു യദി “ഭവേയ്യ”തി സേസോ.
കമവിലങ്ഘനേ ഉദ്ദേശാനുദ്ദേശാനം കമാതിക്കമേ ദോസോ സത്ഥഞ്ജാനം സുതികാലേ
അസഹനകാരണം നേവത്ഥിതി. ഉദ്ദിട്ഠാ പഠമുച്ചാരിതാ അത്ഥാ വിസയോ ഗോചരോ
അസ്സേതി ച, കമസ്സ വിലങ്ഘനന്തി ച വാക്യം.

യഥാ -

൧൦. കുസലാകുസലം അബ്ബാ-കത'മിച്ഛേസു പച്ഛിമം;
അബ്ബാകതം പാകദം ന, പാകദം പഠമദ്വയം.

൧൦൨. “യഥേ”ത്വദാഹരതി “കുസലേ”ച്ചാദി. കുസലം
കാമാവചരാദികമേകവീസതിവിധം, അകുസലഞ്ച ദ്വാദസവിധം, അബ്ബാകതം
വിപാകക്രിയാസങ്ഖാതമിതി ഏതേസു തീസു പച്ഛിമം അബ്ബാകതം, പാകം
വിപാകം ദദാതീതി പാകദം. നേതി നിപാതപദം. പഠമദ്വയം കുസലാകുസലം പാകം
ദദാതീതി പാകദന്തി. ഏതഥ അപാകദത്തം അബ്ബാകതസ്സേവ, പാകദത്തം തേസമേവ
ദിനന്തി വിസേസോ ദട്ഠഞ്ചോ.

൧൦൨. “കുസലേ”ച്ചാദി. കുസലം കാമാവചരാദിഏകവീസതികുസലഞ്ച അകുസലം
ദ്വാദസവിധം അകുസലഞ്ച അബ്ബാകതം വിപാകക്രിയാരൂപനിബ്ബാനവസേന
ചതുബ്ബിധമബ്ബാകതഞ്ച ഇച്ഛേസു ഏവമേതേസു തീസു പച്ഛിമം ഉദ്ദേശക്കമേന
പച്ഛിമമബ്ബാകതം പാകദം ന വിപാകദായകം ന ഹോതി, പഠമദ്വയം
കുസലാകുസലം പാകദം യഥാസകം വിപാകദായകം ഹോതീതി.
“യഥാസങ്ഖ്യമനുദേശോ സമാന”ന്തി [\[പാണിനി ൧.൩.൧൦ സുത്തമിദം. അനുദിസ്സതേ
ഇതി അനുദേശോ, പച്ഛാ ഉച്ചാരിതോ ഇച്ഛേത്ഥോ “സമാനം”ഇതി സമ്ബന്ധേഛട്ഠീ
\(കത്വബോധിനീ\)\]](#) വുത്തത്താ ഉദ്ദിട്ഠേഹി സമാനമനുദ്ദിട്ഠാനമേവ സമസങ്ഖ്യായ
ലങ്ഘമാനത്താ സങ്ഖ്യായാനതിക്കമോ ഹോതി. ഏതഥ പന കുസലാദിസഭാവതോ
തിവിധത്തേപി വിപാകദാനാദാനവസേന
ദുവിധകുസലാകുസലാദിവിസയഭൂതവിസേസസ്സ പവത്തിയാ വത്തിച്ഛാതോ പഠമം
വത്തഞ്ചതം വിനാ കമേന നിസ്സയനം നാമ നത്ഥിതി അപക്കമദോസോ ന ഹോതീതി.

൧൦. സഗുണാനാ'വികരണേ, കാരണേ സതി താദിസേ;
ഓചിത്യഹീനതാപത്തി, നത്ഥി ഭൂതത്ഥസംസിനോ.

൧൦൩. “സഗുണാന”മിച്ഛാദി. സോതുനം അത്തത്ഥനിപ്ഫാദനാദികേ താദിസേ
കാരണേ ഹേതുമ്ഹി സതി ഭൂതം യഥാപവത്തം അത്ഥം അത്തനോ ചരിതലക്ഖണം

സംസീനോ വദന്തസ്സ സസ്സ അത്തനോ, സാനം വാ ഗുണാനം ആവികരണേ അധികാരവസേന “പുജനീയതരോ ലോകേ”ഇച്ചാദികമനേ ഓചിക്യഹീനതായ ആപത്തി പാപുണനം സമ്ഭവോ നത്ഥി.

൧൦൩. “സഗുണി”ച്ചാദി. താദിസേ കാരണേ സതി സോതുനം അത്തത്ഥനിപ്ഫാദനാദികേ താദിസേ ഹേതുമ്ഹി വിജ്ജമാനേ ഭൂതത്ഥസംസീനോ അത്തനി വിജ്ജമാനകായാദിസംവരലക്ഖണഗുണസഞ്ചാതമത്ഥം “പുജനീയതരോ ലോകേ അഹമേകോ”ഇച്ചാദിനാ താദിസാവസരേ വദന്തസ്സ സഗുണാനം സസ്സ അത്തനോ, സാനം വാ സകാനം ഗുണാനം ആവികരണേ പാകടീകരണേ ഓചിത്യഹീനതാപത്തി ഓചിത്യഹീനസഞ്ചാതദോസസ്സാപത്തി നത്ഥിതി. സസദസ്സ അത്തഅത്തനീയവാചകത്താ സസ്സ അത്തനോ ഗുണാ സേ ച തേ ഗുണാ ചേതി വാ വിഗൃഹോ. ഭൂതോയേവ അത്ഥോ, തം സംസതി വദതി സീലേനാതി വിഗൃഹോ.

൧൦൪. ഓചിത്യം നാമ വിഞ്ഞ്ഞേയം, ലോകേ വിഖ്യാതമാദരാ;
തത്ഥോ’പദേസപഭവാ, സുജനാ കവിപുങ്ഗവാ.

൧൦൪. “ഓചിത്യ”മിച്ചാദി. ലോകേ സത്തലോകേ വിഖ്യാതം പസിദ്ധം ആബാലജനം [ആബാലജനാനം (ക°)] യമാസകമനുരൂപം വിജാനനതോ ഓചിത്യം ഉചിതഭാവോ നാമേതി പസിദ്ധിയം ആദരാ ആദരേണ ഉസ്സാഹേന തതോ പരമാദരണീയസ്സാഭാവതോ, ന ഹി അനുചിതം കിഞ്ചി കേനാപ്യാദരണീയം സബ്ബമാ അനസ്സാദനീയത്താ, വിഞ്ഞ്ഞേയം “സോതുന”ന്തി സേസോ. തത്ഥ തസ്ഥിം ഓചിത്യേ ഉപദേസസ്സ പഠമുച്ചാരണസ്സ ഉഗ്ഗണ്ഹാപനവസേന പവത്തസ്സ പഭവാ ഉപ്പത്തിട്ഠാനഭൂതാ സുജനാ സുട്ഠുജനാ കവിപുങ്ഗവാ ഉത്തമാ, [കവിഉത്തമാ (?)] കവിസേട്ഠാതി വുത്തം ഹോതി.

൧൦൪. “ഓചിത്യേ”ച്ചാദി. ലോകേ സത്തലോകേ വിഖ്യാതം ആബാലപസിദ്ധം ഓചിത്യം നാമ ആദരാ ഗാരവേന വിഞ്ഞ്ഞേയം വിഞ്തുഹി ഞാതബ്ബം ഹോതി, തത്ഥ ഓചിത്യവിസയേ ഉപദേസപഭവാ പഠമുച്ചാരണസ്സ ഉപ്പത്തിട്ഠാനഭൂതാ സുജനാ സാധുജനഭൂതാ കവിപുങ്ഗവാ ഉത്തമകവയോ ഭവന്തിതി, പസിദ്ധഓചിത്യപദേന യുത്തത്താ ഏത്ഥ നാമസദോ പസിദ്ധിയം. ഉപദേസസ്സ പഭവാതി ച, പുമാനോ ച തേ ഗാവോ ചേതി ച, കവീനം പുങ്ഗവാതി ച വാക്യം.

൧൦൫. വിഞ്ഞാതോചിത്യവിഭവോ-
ചിത്യഹീനം പരിഹരേ;
തതോ’ചിത്യസ്സ സമ്പോസേ,
രസപോസോ സിയാ കതേ.

൧൦൫. “വിഞ്ഞാത”മിച്ചാദി. വിഞ്ഞാതോ അവബുദ്ധോ യമാവുത്തകവിവരപസാദാ ഓചിത്യമേവ വിഭവോ സമ്പത്തി യേന സോ ഓചിത്യഹീനം നാമ ദൂസനം പരിഹരേ പരിവജ്ജേയ്യ. തതോ തസ്ഥാ പരിഹാരതോ ഹേതുതോ ഓചിത്യസ്സ സമ്പോസേ സുട്ഠു വഡ്ഢിഭാവേ വഡ്ഢണേ കതേ രസസ്സ അസ്സാദിതബ്ബതാസഞ്ചാതസ്സ മാധുരിയസ്സ സമ്പോസോ സിയാ ഭവേയ്യ.

൧൦൫. “വിഞ്ഞാതേ”ച്ചാദി. വിഞ്ഞാതോചിത്യവിഭവോ താദിസകവിനമനുഗൃഹേന വിഞ്ഞാതഓചിത്യസഞ്ചാതസമ്പത്തിസമന്നാഗതോ കവി ഓചിത്യഹീനം നാമ ദൂസനം പരിഹരേ നിരാകരേയ്യ, തതോ ദോസപരിഹാരതോ ഓചിത്യസ്സ സമ്പോസേ ഉപബ്രൂഹണേ കതേ സതി രസപോസോ മാധുരിയസഞ്ചതസ്സ അസ്സാദേതബ്ബസ്സ പൂരണം സിയാ ഭവേയ്യാതി. ഓചിത്യമേവ വിഭവോതി ച, വിഞ്ഞാതോ

ഓചിത്യവിഭവോ യേനേതി ച, രസസ്സ പോസോ പുട്ഠഭാവോ [വുദ്ധഭാവോ (കു)] പോസേതബ്ധഭാവോതി ച വാക്യം.

യഥാ -

൧൦൬. യോ മാരസേനമാസന്ന-മാസന്നവിജയുസ്സവോ;
തിണായപി ന മഞ്ഞിത്ഥ, സോ വോ ദേതു ജയം ജിനോ.

൧൦൬. “യഥേ”ത്യാദാഹരതി “യോ”ഇച്ചാദി. വിജയോ പരാഭിഭവോ ആസന്നോ വിജയോ ഏവ ഉസ്സവോ അബ്ഭുദയോ നിപ്പടിപക്ഖാ പവത്തി യസ്സ ഏദിസോ യോ ആസന്നം അത്തന്നോ സമീപമുപഗതം മാരസേനം തിണായപി ന മഞ്ഞിത്ഥ തിണമ്പി ന മഞ്ഞിത്ഥ, തിണതോപി ഹീനം മഞ്ഞിത്ഥ, സോ ജിനോ മാരജി വോ തുമ്പാകം ജയം ദേതുതി വിദധാതു. ഏതഥ ജയാസീസനാ “ജിനോ”തി അച്ചന്തമുചിതം, യോ അജിനി പഞ്ചമാരേതി ജിനോ പരാഭിഭവേകരസോ, തസ്സ പരേസം വിജയപ്പദാനേ സാമത്ഥിയേകയോഗോ സിയാതി. “മാരസേനമാസന്നം തിണായപി ന മഞ്ഞിത്ഥാ”തി ഇദം പനേത്ഥ അതിസമുചിതം യതോ സമീപമുപഗതമ്പി താദിസം മാരസേനം തിണതോപി ഹീനം മഞ്ഞി, തേനസ്സ പരേസം വിജയപ്പദാനേകരസതാ വിസേസതോ യുത്താതി.

൧൦൬. ഇഹ സത്ഥേ സബ്ബത്ഥ സങ്ഖേപക്കമിച്ചിത്തോപി ആചരിയോ ഓചിത്യം നാമ ആദരേണ സഗ്ഗരൂഹി ഉഗ്ഗണ്ഹിത്വാ പയുജ്ജിതബ്ബമിച്ചേവം വിത്ഥാരേണ സിസ്സേ അനുസാസിത്വാ ഇദാനി ഓചിത്യഹീനപരിഹരണത്ഥം “യോ മാരസേനമാസന്നേ”ച്ചാദിനാ ലക്ഖിയമുദാഹരതി. ആസന്നവിജയുസ്സവോ അദൂരസത്തുവിജയസങ്ഖാതഉസ്സവോ, അഥ വാ അച്ചാസന്നപടിപക്ഖവിരഹപ്പവത്തിസങ്ഖാതഅഭിവുദ്ധിയാ സമന്നാഗതോ യോ ജിനോ ആസന്നം അനേകപ്പകാരഭിംസനകരൂപേണ അത്തന്നോ സമീപമാഗതം മാരസേനം മാരബലം തിണായപി തിണലവം കത്വാപി ന മഞ്ഞിത്ഥ സല്ലക്ഖണം നാകാസി, സോ ജിനോ സോ ജിതപഞ്ചമാരോ വോ തുമ്പാകം ജയം ദേതുതി. ഏതഥ യോ പഞ്ചമാരേ ജിതത്താ ജിനോ നാമ ഹോതി, സോ പരാഭിഭവനേ അസഹായകിച്ചത്താ പരേസം ജയദാനേ സാമത്ഥിയയുത്തോതി “ജയം ദേതു”തി കതം ജയാസീസനമതിഉചിതം ഹോതി, ജയദാനേ സാമത്ഥിയസ്സേവ പോസകത്താ. “മാരസേനമാസന്നം തിണായപി ന മഞ്ഞിത്ഥാ”തി ഇദം വത്തബ്ബമേവ നത്ഥീതി. ഏവം അച്ചന്തഉചിതപയോഗേണ ഓചിത്യഹീനഭോസോ നിരാകത്തോതി. വിജയോ ഏവ ഉസ്സവോ, ആസന്നോ വിജയുസ്സവോ യസ്സേതി വിഗൃഹോ.

൧൦൭. ആരദ്ധകത്തുകമ്മാദി-കമാതിക്കമലങ്ഘനേ;
ഭഗ്ഗരീതിവിരോധോ’യം, ഗതിം ന ക്വാപി വിന്ദതി.

൧൦൭. “ആരദ്ധ”ഇച്ചാദി. കത്താ ച കമ്മബ്ബ താനി ആദീനി യേസം കരണാദീനം ആരദ്ധാനി വത്തും പട്ഠപിതാനി കത്തുകമ്മാദീനി തേസം കമോ തസ്സ അതിക്കമോ പരിച്ചാഗോ തസ്സ ലങ്ഘനേ സതി, വത്തുമാരദ്ധകത്തുകമ്മാദികമാനതിക്കമേതി വുത്തം ഹോതി. അയം യഥാവുത്തോ ഭഗ്ഗരീതിവിരോധോ ക്വാപി കത്ഥചിപി റാനേ ഗതിം ന വിന്ദതി പതിട്ഠം ന ലഭതേ.

൧൦൭. “ആരദ്ധി”ച്ചാദി. ആരദ്ധകത്തുകമ്മാദികമാതിക്കമലങ്ഘനേ വത്തുമാരദ്ധകത്തുകമ്മാദീനം കമപരിച്ചാഗസ്സാതിക്കമേ അയം യഥാവുത്തഭഗ്ഗരീതിവിരോധോ ക്വാപി കത്ഥചിപി റാനേ ഗതിം പതിട്ഠം ന വിന്ദതി ന ലഭതേതി. ആരദ്ധാനി ച താനി കത്തുകമ്മാദീനി യേസം കരണാദീനം തേസം കമസ്സ അതിക്കമോ തസ്സ ലങ്ഘനന്തി വിഗൃഹോ.

എം.സ്റ്റുജനത്താന'മിത്മീനം, വിസ്താസോ നോ'പപജ്ജതേ;
വിസസ്സ സിങ്ഗിനോ രോഗ-നദിരാജകുലസ്സ ച.

എം.ഭേസജ്ജേ വിഹിതേ സുദ്ധ-ബുദ്ധാദിരതനത്തയേ;
പസാദ'മാചരേ നിച്ചം, സജ്ജനേ സഗുണേപി ച.

എം.വൃ-എം.ൻ. ഏതഥ ച “സുജന”മിച്ചാദികേ “ഭേസജ്ജേ”ഇച്ചാദികേ ച ഗാമാദപയേ
ഛരട്ഠിയാ, സത്തമിയാ ച അപരിച്ചാഗേന നാത്ഥരീതിയാ ഭിങ്ഗോ, ചകാരസ്സേകസ്സ
കത്താ ന സദുരീതിയാ ഭിങ്ഗോ. ബഹുനമത്ഥാനന്തേഹി സമുച്ചയത്ഥം വാക്യേ
ഏകോ വാ ചകാരോ കാതബ്ബോ പടിപദം വാ.

എം.വൃ. “സുജനേ”ച്ചാദി. സുജനത്താനം സജ്ജനേഹി അത്തേസം ദുജ്ജനാനഞ്ച
ഇത്ഥമിനഞ്ച വിസസ്സ ജീവിതഹരണസമത്ഥസ്സ സിങ്ഗിനോ വിസാണവതോ ച
രോഗനദിരാജകുലസ്സ ച വിസ്താസോ സംസഗ്ഗോ ന ഉപപജ്ജതേ കിഞ്ചികാലേ
വിരുജ്ജന്തോ ന യുജ്ജതേതി. ഏതഥ ആരദ്ധസ്സ ഛരട്ഠന്തക്കമസ്സ സബ്ബത്ഥ
അപരിച്ചാഗതോ അത്ഥരീതിഭിങ്ഗോ ച, യുത്തട്ഠാനേ ഏകസ്സേവ ചകാരസ്സ
യുത്തത്താ സദുരീതിഭിങ്ഗോ ച നത്ഥി. ചസദുസ്സ അനേകത്ഥസമുച്ചയത്താ
“സുജനത്താനഞ്ച”തിആദിമ്ഹി വാ, ഇഹ വുത്തനിയാമേന അവസാനേ വാ,
സബ്ബത്ഥ വാ യോജനമരഹതി.

എം.ൻ. “ഭേസജ്ജേ”ച്ചാദിഗാമായമ്പി ഏസേവ നയോ സത്തമീമത്തമേവ വിസേസോ.
വിഹിതേ പഥ്യേ ഭേസജ്ജേ ഓസയേ ച സുദ്ധബുദ്ധാദിരതനത്തയേ ച സജ്ജനേ
സാധുജ്ജനേ ച അപി പുനപി സഗുണേ വിജ്ജമാനഗുണേ ച പസാദം അത്തനോ
ചിത്തപസാദം നിച്ചം സതതം ആചരേ സപ്പുരിസോ കരേയ്യ സേവേയ്യാതി.

സസംസയസ്സ യഥാ -

എ.മുനിന്ദചന്ദിമാലോക-
രസലോലവിലോചനോ;
ജനോ'വക്കന്തപന്ഥോ'വ,
രംസിദസ്സനപിണിതോ.

എ.എം. “മുനിന്ദേ”ച്ചാദി. ഏതഥ രംസിസദ്ദോ സസംസയം പരിഹരതി.

എ.എം. സസംസയപരിഹാരലക്ഖിയഭൂതാ “മുനിന്ദി”ച്ചാദിഗാമാ അനന്തരപരിച്ഛേദേ
വുത്തത്ഥാവ. രംസിസദ്ദോയേവ ഹി വിസേസോ, ഏതഥ രംസിസദ്ദേന സുണത്താനം
ഉപ്പജ്ജമാനസംസയേന സസംസയഭൂതം ബന്ധദോസമോഹതീതി.

എ.എസ്സംസയായേവ യം കിഞ്ചി, യദി കീളാദിഹേതുനാ;
പയുജ്ജതേ ന ദോസോ'വ, സസംസയസമപ്പിതോ.

എ.എ.എ. “സംസയേ”ച്ചാദി. കീളാദീതി ആദിസദ്ദേന ആകിണ്ണസമ്മത്തനാദിം
സങ്ഗണ്ഹാതി, കീളാദിഹേതുനാ യം കിഞ്ചി സംസയായേവ യദി പയുജ്ജതേതി
സമ്ബന്ധോ.

എ.എ.എ. “സംസയായേവേ”ച്ചാദി. കീളാദിഹേതുനാ
കീളാസമ്ബാധസമ്മത്തനാദികാരണേന യം കിഞ്ചി സംസയുപ്പാദനസമത്ഥം യം കിഞ്ചി
പദം സംസയായ ഏവ സോത്തുനം ഉപ്പജ്ജമാനസംസയത്ഥമേവ യദി പയുജ്ജതേ
തസ്ഥിം ബന്ധനേ വത്താരേഹി പയുജ്ജതേ ചേ, സസംസയസമപ്പിതോ

സസംസയഭോസസഹിതോ ബന്ധോ ന ഭോസോവ അഭുട്ഠോവാതി. സസംസയേന സമപ്പിതോതി വിഗ്രഹോ.

യഥാ -

൧൧൧. യാതേ ദുതിയംനിലയം, ഗുരുമഹി സകശേഹതോ;
പാപുണ്യേഷാമ നിയതം, സുഖമജ്ജയനാദിനാ.

൧൧൨. “യാതേ” ചാദി. ഗുരുമഹി അജ്ജയാപകേ സകശേഹതോ അത്തനോ മൂലനിലയതോ ദുതിയംനിലയം ദുതിയം ഘരം യാതേ സതി നിയതമേകന്തമജ്ജയനാദിനാ സുഖം പാപുണ്യേഷാമാതി അയമനിച്ഛിതത്ഥോ. ഗുരുമഹി സുരാചരിയേ [സുരാചരിയേ (ക)] സകശേഹതോ അത്തനോ ജാതരാസിതോ ദുതിയംനിലയം ദുതിയം രാസിം യാതേ സതി നിയതമജ്ജയനാദിനാ സുഖം പാപുണ്യേഷാമാതി അയമേതഥ ഇച്ഛിതത്ഥോ.

൧൧൩. “യാതേ” ചാദി. ഗുരുമഹി ആചരിയേ സകശേഹതോ അത്തനോ വാസാഗാരതോ ദുതിയംനിലയം ദുതിയം ഘരംയാതേ സതി, അയമനിച്ഛിതത്ഥോ. ഗുരുമഹി സുരാചരിയേ സകശേഹതോ അത്തനോ ജാതരാസിതോ ദുതിയംനിലയം ദുതിയം രാസിം യാതേ ഗതേ സതി അനുകൂലത്താ നിയതമേകന്തേന അജ്ജയനാദിനാ ഉഗ്രഹണാദിനാ സുഖം മാനസികസുഖം, നോ ചേ സുഖകാരണം ഗന്ധപരിസമത്തിം പാപുണ്യേഷാമാതി. ഉഭയപക്ഖസ്സാപി അപരത്ഥേ അത്ഥോ സാധാരണോ ഹോതി. ഏതഥ അജ്ജയനസദുസന്നിധാനേന പയുത്തഗുരുസദുസ്സ ആചരിയത്ഥവാചകത്തേപി ഇച്ഛിതത്ഥഗോപനത്ഥം പയുത്തത്താ അഭുട്ഠോതി.

൧൧൪. സുഭഗാ ഭഗിനീ സാ'യം, ഏതസ്സി'ച്ചേവമാദികം;
ന “ഗാമ്മ”മിതി നിദിട്ഠം, കവീഹി സകലേഹിപി.

൧൧൫. “സുഭഗാ” ഇച്ചാദി. ഇച്ചേവമാദികം ഭഗിനീ ഇച്ചേവമാദികം.

൧൧൬. “സുഭഗേ” ചാദി. ഏതസ്സ പുരിസസ്സ സാ അയം ഭഗിനീ സുഭഗാ സുന്ദരാതി ഇച്ചേവമാദികം സകലേഹി കവീഹി അപി ന ഗാമ്മമിതി ഗാമ്മഭോസേന ന ദുട്ഠമിതി നിദിട്ഠന്തി. സുഭം സുന്ദരാഭാവം ഗതാതി “സുഭഗാ”തി അഗ്രഹേതാ ബഹുബ്ബിഹിസമാസേ കതേ ലബ്ധമാനത്ഥസ്സ അസബ്ധഭാവേപി കവീനം ചിത്തവേദം ന ജനേതീതി അധിപ്പായോ. ഇതി ഏവം അയം പകാരോ ആദി അസ്സ ഹുദിസസ്സ വാക്യസ്സാതി വാക്യം.

൧൧൭. ദുട്ഠാലങ്കാരവിഗമേ, സോഭനാലങ്കരിക്കമോ;
അലങ്കാരപരിച്ഛേദേ, ആവിഭാവം ഗമിസ്സതി.

൧൧൮. “ദുട്ഠം” ഇച്ചാദി. ദുട്ഠാലങ്കാരസ്സ ഭോസദുസിതസ്സ അലങ്കാരസ്സ വിഗമേ അപഗമേ സതി.

൧൧൯. “ദുട്ഠി” ചാദി. ദുട്ഠാലങ്കാരവിഗമേ ഭോസദുട്ഠസ്സ അലങ്കാരസ്സ അപഗമേ സതി സോഭനാലങ്കരിക്കമോ പസത്ഥാനമലങ്കാരാനം പവത്തിആകാരോ അലങ്കാരപരിച്ഛേദേ അലങ്കാരപകാസകത്താ തന്നാമകേ പരിച്ഛേദേ ആവിഭാവം പകാസത്തം ഗമിസ്സതി പാപുണ്ണിസ്സതീതി. പരിച്ഛിജ്ജതീതി പരിച്ഛേദോ. അലങ്കാരപകാസകത്താ തദത്ഥേന അലങ്കാരോ ച സോ പരിച്ഛേദോ ചേതി വിഗ്രഹോ.

൧൧൨൦. ഭോസേ പരിഹരിതുമേസ വരോ'പദേസോ,
സത്ഥന്തരാസുരണേന കതോ മയേവം;

വിഞ്ഞായി'മം ഗുരുവരാന'ധികപ്പസാദാ,
ദോസേ പരം പരിഹരേയ്യ യസോഭിലാസീ.

ഇതി സങ്ഘരക്ഖിതമഹാസാമിപാദവിരചിതേ

സുബോധാലങ്കാരേ

ദോസപരിഹാരാവബോധോ നാമ

ദുതിയോ പരിച്ഛേദോ.

൧൧൫. “ദോസേ”ഇച്ചാദി. ദോസേ യമാവുത്തേ പദദോസാദികേ പരിഹരിതും പരിച്ചജിതും ഏസോ വരോ ഉത്തമോ ഉപദേസോ സത്ഥന്തരാനം ബഹുനം അനുസരണേന അനുഗമേന [അനുപഗമേന (കു)] മയാ ഏവം കതോ നിപ്ഫാദിതോ, ഇമം ഉപദേസം ഗുരുവരാനം അധികപ്പസാദാ മഹതാ പസാദേന ന അപ്പകേന, തമാവിധേന താദിസസ്സ മഹതോ അത്ഥസ്സ അപസിജ്ഞനതോ, വിഞ്ഞായ ജാനിത്വാ ആദരതോ കരേയ്യ ദോസേ യമാവുത്തേ ദോസേ യസോ പരിസുദ്ധബന്ധനം ക്രിയാലക്ഖണതോ ഏകന്തേന കിത്തിഹേതുത്താ, തംസബ്ഭാവാ കിത്തി വാ, തം അഭിലസതി സീലേനേതി യസോഭിലാസീപരം അച്ചന്തമേവ പരിഹരേയ്യ ദൂരതോ കരേയ്യ.

ഇതി സുബോധാലങ്കാരേ മഹാസാമിനാമികായം ടീകായം

ദോസപരിഹാരാവബോധപരിച്ഛേദോ ദുതിയോ.

൧൧൫. “ദോസേ”ച്ചാദി. ദോസേ യമാവുത്തപദദോസാദികേ പരിഹരിതുമപനേതും വരോ ഉത്തമോ ഏസോ ഉപദേസോ സത്ഥന്തരാനുസരണേന ബഹുനം ബാഹിരസത്ഥാനം അനുസ്സതിയാ മയാ ഏവം അനന്തരുദ്ദിട്ഠക്കമേന കതോ വിരചിതോ, ഇമം ഉപദേസം ഗുരുവരാനം അധികപ്പസാദാ അധികപ്പസാദേന വിഞ്ഞായ സഭാവതോ ഞ്ഞാ യസോഭിലാസീ യസപടിലാഭകാരണത്താ കാരണേ കാരിയോപചാരേന ദോസാപഗമേന പരിസുദ്ധബന്ധനം വാ താദിസബന്ധനഹേതു ഉപ്പജ്ജമാനകിത്തിം വാ ഇച്ഛന്തോ പഞ്തവാ ദോസേ യമാവുത്തദോസേ പരം അതിസയേന പരിഹരേയ്യ ദൂരതോ കരേയ്യാതി. ഏത്ഥ പുബ്ബഭേന ദോസപരിഹാരപരിച്ഛേദസ്സ പസത്ഥഭാവോ ദസ്സിതോ, അപരഭേന സിസ്സജനാനുസാസനം ദസ്സിതം ഹോതി. തമാ പുബ്ബഭേന കരുണാപുബ്ബങ്ഗമപഞ്താകിച്ചം ദസ്സിതം, അപരഭേന പഞ്താപുബ്ബങ്ഗമകരുണാകിച്ചം ദസ്സിതം. തമാ പുബ്ബഭേന അത്തഹിതസമ്പത്തി, അപരഭേന പരഹിതസമ്പത്തി ദസ്സിതാതി. ഏവമനേകാകാരദീപികായ ഇമായ ഗാമായ പരിച്ഛേദം നിഗമേതി. അഞ്ഞേ സത്ഥാ സത്ഥന്തരാ, അന്തരസദ്ദോ ഹി അന്തരസദ്ദുപരിയായോ. യമാ “ഗാമന്തരം ന ഗച്ഛേയ്യാ”തി. യസം അഭിലസതി സീലേനാതി വാക്യം.

ഇതി സുബോധാലങ്കാരനിസ്സയേ

ദുതിയോ പരിച്ഛേദോ.

ന. ഗുണാവബോധപരിച്ഛേദ

അനുസന്ധിവണ്ണനാ

മഹത്തമഭവന്തി ഗുണാ യസ്മാ,
ദോസാനേ'വ'മതിക്കമേ;
ദസ്തേസ്തം തേ തതോ ദാനി,
സദ്യേ സമ്ഭൂസയന്തി യേ.

മഹത്തമ. ഏവം ദോസപരിഹാരോപദേശം ദസ്തേത്യാ ഇദാനി ദോസപരിഹാരാ സമുപഗതഗുണം ഉപദസ്തീതുമധികാരം വിരചയന്തോ ആഹ “സമ്ഭവന്തി”ഇച്ചാദി. ദോസാനം യമാവുത്താനം പദദോസാദിനം ഏവം യമാവുത്തനയേന അതിക്കമേ സതി ഗുണാ ധമ്മാ സദാലങ്കാരസഭാവാ പസാദാദയോ യസ്മാ കാരണാ സമ്ഭവന്തി സിജ്ഞന്തി, തഞ്ച “പസാദോ കിലിട്ഠാദിനം വജ്ജനാ സമ്ഭവന്തി”ത്യാദിനാ യമായോഗം വിത്തേയം, തതോ തസ്മാ കാരണാ യേ ഗുണാ സദ്യേ സമ്ഭൂസയന്തി അലങ്കാരോന്തി, തേ സദാലങ്കാരസഞ്ചാരേ ഗുണേ ഇദാനി ദസ്തേസ്തം ഉപദിസിസ്സാമി.

മഹത്തമ. ഏവം ദോസപരിഹാരപവേശോപായം ദസ്തേത്യാ ഇദാനി യമാവുത്തദോസാനം പരിഹാരേന “ബന്ധനിസ്സിതഗുണാ ഏതേ”തി ദസ്തേതും പുബ്ബാപരപരിച്ഛേദാനം സമ്ബന്ധം ഘടേന്തോ “സമ്ഭവന്തി”ച്ചാദിഗാഥമാഹ. ദോസാനം നിദ്ദിട്ഠപദദോസാദിനം ഏവം അനന്തരപരിച്ഛേദേ നിദ്ദിട്ഠക്കമേന അതിക്കമേ സതി ഗുണാ പസാദാദിസദാലങ്കാരസഞ്ചാരാ പസാദാദയോ സദ്യമ്മാ യസ്മാ സമ്ഭവന്തി, തതോ യേ സദ്യമ്മാ സദ്യേ സമ്ഭൂസയന്തി സജ്ഞന്തി, തേ സദ്യമ്മേ ദസ്തേസ്തം പകാസിസ്സാമിതി. ഏതഥ കിലിട്ഠദോസബ്ധാകിണ്ണദോസപരിഹാരേഹി പസാദാലങ്കാരോ സിജ്ഞതി, സേസാപി യമാലാഭതോ ഞാതബ്ബാ.

സദാലങ്കാരഉദ്ദേശവണ്ണനാ

മഹത്തമപസാദോ'ജോ മധുരതാ,
സമതാ സുഖുമാലതാ;
സിലേസോ'ദാരതാ കന്തി,
അത്ഥബ്ബുത്തിസമാധയോ.

മഹത്തമ. ഇദാനി തേ വിഭജതി “പസാദോ”ഇച്ചാദിനാ പസത്ഥി പസാദോ പകാസത്ഥതാ, ഓജോ സമാസവുത്തിബാഹുല്യം അത്ഥപാരിണത്യഞ്ച, മധുരതാ സദ്യാനം രസവന്തതാ, സമതാ പജ്ജാപേക്ഖായ ചതുന്ന് പാദാനമേകജാതിയസമ്ബന്ധതാ, ഗജ്ജാപേക്ഖായ തു പദാനം, സുഖുമാലതാ അഹരസക്ഖരബാഹുല്യം, സിലേസനം സിലേസോ ബന്ധഗാരവം, ഉദാരതാ ഉക്കംസതാ കേനചി അത്ഥേന സനാഥതാ വിസിട്ഠവിസേസനയുത്തതാ ച, കന്തി സബ്ബലോകമനോഹരതാ, അത്ഥബ്ബുത്തി സിലേന ഞായേന വാ അഭിധേയ്യസ്സ ഗഹണം, സമാധി ലോകപ്പതീത്യനുസാരിഅമുഖ്യത്ഥതാ, തേസു ഓജഉദാരതാ സദ്യത്ഥഗുണാ, സമാധി അത്ഥഗുണോ, അത്ഥാനുഗാമിത്താ ഏതഥ സദ്യാനം, അത്തേ തു സദ്യഗുണാവ.

൧൧൭. ഇദാനി “പസാദോജോ”ഇച്ചാദിനാ തേ സദാലങ്കാരേ കമേന
 വിഭജിതും ഉദിസതി. പസാദോ പസന്നഹളികാവലി അത്തനി
 ആവുനിതരത്തകമ്ബലസുത്തമിവ സദാനം അത്മസ്സ പസാദനസഞ്ചാതോ
 പസാദാലങ്കാരോ ച, ഓജോ സമാസവുത്തിബാഹുല്യഅത്മപാരിണത്യസഞ്ചതോ
 സദുത്ഥാനം ഗുണോ ച, മധുരതാ സദാനം രസവന്തഭാവസഞ്ചാതകണ്ണമധുരതാ
 ച, സമതാ പജേജ പാദസ്സ സുതിതോ സദിസതാ ച, ഗജേജ പദാനം തഥേവ
 സദിസതാതി ഏവം പാദാനം പദാനഞ്ച തുല്യഗുണതാ ച, സുഖമാലതാ
 വണ്ണാനം അതിഹരസഅതിസിമിലഭാവം വിനാ സമപ്പമാണമുദുഗുണോ ച,
 സിലേസോ റാനകരണാദിസമ്ഭൂതസഭാഗവണ്ണസുതീഹി അച്ഛിദുഗുരുഗുണോ ച,
 ഉദാരതാ ഉക്കട്ഠേന കേനചി അത്ഥേന ബന്ധസ്സ സജ്ജിതഭാവോ ച,
 വിസിട്ഠവിസേസനപദേന യുത്തതാ ച, കന്തി സഞ്ചേസം പിയഗുണതാ ച,
 അത്മബ്യത്തി ഇച്ഛിതത്ഥസ്സ സിലേന വാ ന്യായേന വാ സുപാകടഭാവോ ച,
 സമാധയോ ലോകപ്പതീതിഅനതിക്കന്തഅന്തയമ്മാരോപനേന അമുഖ്യത്ഥതാ
 ചാതി ഇമേ സദുത്ഥഗുണാ ദസ ഹോന്തി. “സമാധയോ”തി തസ്സേവ ബഹുത്തം
 ദീപേതി, ഇമേസു ദസസു ഓജോദാരതാതി ദേവ സദുത്ഥഗുണാ, സമാധി
 അത്ഥഗുണോ പരിയായേന തദത്ഥജോതകസദുഗുണോപി, സേസാ സത്ത
 സദുഗുണാ ഏവ, ഏതേ സഞ്ചേപി അലങ്കരോന്തി ബന്ധമനേനാതി വാക്യേന
 അലങ്കാരാ നാമ.

സദാലങ്കാരപയോജനവണ്ണനാ

൧൧൮. ഗുണേഹേ’തേഹി സമ്പന്നോ, ബന്ധോ കവിമനോഹരോ;
 സമ്പാദയതി കത്തൂനം, കിത്തിമച്ചന്തനിമ്മലം.

൧൧൮. “ഗുണേഹി”ച്ചാദി. ഏതേഹിയേവ വുത്തേഹി ദസഹി ഗുണേഹി
 ധമ്മേഹി സദാലങ്കാരസഞ്ചാഭാവേഹി സമ്പന്നോ യുത്തോ സമിലോ വാ കവീനം
 മനോ ഹരതി സവസേ വത്തേതീതി കവിമനോഹരോ കവിഹദയഹിലാദകാരി
 ബന്ധോ കത്തൂനം ബന്ധന്താനം കവീനം അച്ചന്തനിമ്മലം അതിസയപരിസുദ്ധം
 അഗുണലേസേനാപ’നാലിമ്പത്താ കിത്തിം ഗുണഘോസം സമ്പാദയതി
 നിപ്ഫാദേതി.

൧൧൮. “ഗുണേ”ച്ചാദി. ഏതേഹിഗുണേഹി ഇമേഹി
 സദാലങ്കാരസഞ്ചാതദസവിധസദുധമ്മേഹി സമ്പന്നോ സമന്നാഗതോ സമിലോ
 വാ ബന്ധോ പജ്ജാദിബന്ധോ കവിമനോഹരോ അത്തനോ നിരവജ്ജത്താ
 കവീനം ചിത്തം പീണേന്തോ കത്തൂനം രചയന്താനം അച്ചന്തനിമ്മലം
 അപ്പകദോസേനാപി അസമ്മിസ്സത്താ അതിപരിസുദ്ധം കിത്തിം
 ബന്ധനവിസയഭൂതയസോരാസിം സമ്പാദയതി നിപ്ഫാദേതീതി. ഇമിനാ
 കാരണേന ബന്ധസ്സ യഥാവുത്തദസവിധഗുണപരിഗൃഹോ സഉസ്സാഹം
 കാതഞ്ചോതി അധിപ്പായോ. മനോ ഹരതീതി മനോഹരോ, കവീനം മനോഹരോ
 കവിമനോഹരോതി വിഗൃഹോ.

സദാലങ്കാരനിദ്ദേശവണ്ണനാ

൧൧൯. അദുരാഹിതസമ്ബന്ധ-സുഭഗാ യാ പദാവലി;
 സുപസിദ്ധാഭിയേച്ചായം, പസാദം ജനയേ യഥാ.

മഹൻ. ഇദാനി യഥോദ്ദേശാനമേസം നിദ്രേസം സോദാഹരണം കരോന്തോ
ആഹ “അഭൂര”ഇച്ചാദി. അഭൂരേ ആസന്നേ അഭൂരേന വാ
അഭൂരാഹിതക്രിയാകത്തുകമ്മാദിപദവസേന ആഹിതോ റപിതോ കതോ
സമ്ബന്ധോ അന്വയോ, തേന സുഭഗാ മനോഹരാ സുപസിലോ സുപ്തകാസോ
സുഗമോ അഭിധേയോ അത്ഥോ യസ്സാ സാതി തഥാ, ന തു ഭാവത്ഥോ തസ്സ
സഭാവഗമ്ഭീരത്ഥാ. വൃത്തഞ്ഹി -

“കവീന’ധിപ്പായ’മസദഗോചരം,
പദേ ഹൂരന്തം മുദുകമ്ഹി കേവലം;
വിസന്തി ഭാവാവഗമാ കതസ്തഥാ,
പകാസയന്ത്യാ’കതിയോ തു താദിസാ”തി.

താദിസാ യാ പദാവലി പദപന്തി അയം പസാദം തന്നാമകം ഗുണം ജനയേ
ഉപ്പാദയതി. യമാതി തമുദാഹരതി.

മഹൻ. ഇദാനി ഉദ്ദേശക്കമേന ഏതേസം സദാലങ്കാരാദിനം നിദ്രേസം
സോദാഹരണം ദസ്തേന്തോ ആഹ “അഭൂരാഹിതേ”ച്ചാദി. അഭൂരേ
ആസന്നപദേസേ തദുപചാരേന ആസന്നേ വാ ആഹിതോ ക്രിയായ,
ലദ്ധക്രിയായോഗകത്തുകമ്മാദിപദാനം വസേന ച കതോ, നോ ചേ
വിന്യാസവസേന റപിതോ വാ സമ്ബന്ധോ ഇച്ഛിതത്വപതിതിക്കമേന
അന്തമന്തോപേക്ഖലക്ഖണക്രിയാകാരകയോഗോ തേന സുഭഗാ മനോഹരാ,
സുപസിലോ പസിലത്വവിസയേ സദുപയോഗതോ അതിപാകടോ അഭിധേയോ
സദത്ഥോ യസ്സാ സാ അയം പദാവലി പദപന്തി പസാദം പസാദനാമകം ഗുണം
ജനയേ ഉപ്പാദയതി. യമാതി ലക്ഖിയം ദസ്തേതി. അഭൂരേ ആഹിതോതി വാ,
ഉപചരിതത്ഥാ അഭൂരോ ച സോ ആഹിതോ ചാതി വാ, സോ ച സോ
സമ്ബന്ധോ ചേതി ച, തേന സുഭഗാതി ച, സു അതിസയേന പസിലോതി ച,
സോ അഭിധേയോ അസ്തേതി ച വാക്യം. ഏതഥ സുപസിലോ നാമ സദത്ഥോ,
അധിപ്പായത്ഥോ പന പകതിഗമ്ഭീരോ. വൃത്തഞ്ഹി -

“കവീന’ധിപ്പായ’മസദഗോചരം,
പദേ ഹൂരന്തം മുദുകമ്ഹി കേവലം;
വിസന്തി ഭാവാവഗമാ കതസ്തഥാ,
പകാസയന്ത്യാ’കതിയോ തു താദിസാ”തി.

തസ്തത്ഥോ - അസദഗോചരം സദസ്സ അവിസയം ഹുത്വാ മുദുകമ്ഹി പദേ
കേവലം വിസും ഹൂരന്തം ചാപേന്തം കവീനധിപ്പായം കവീനമജ്ഞാസയം
കതസ്തഥാ സദത്വവിസയേ കതപരിചയാ പണ്ഡിതാ ഭാവാവഗമാ
പദത്ഥാവബോധേന വിസന്തി പവിസന്തി, താദിസാ ആകതിയോ തു
സദസദത്വാനം ആകാരാ പകാസയന്തി അധിപ്പായത്ഥം ജോതേന്തിതി.

മഹദ്ദലങ്കരോന്താ വദനം, മുനിനോ’ധരരംസിയോ;
സോഭന്തേ’രുണരംസി’വ, സമ്പതന്താ’മ്ബുജോദരേ.

മഹം. “അലങ്കരോന്താ”ഇച്ചാദി. മുനിനോ സമ്മാസമ്ബുദ്ധസ്സ വദനം
സഭാവമധുരപകതിമുഖം അലങ്കരോന്താ സജ്ജന്താ സോഭയമാനാ അധരാനം
രംസിയോ സുപക്കണ്ഠിമ്ബഹലോപമൊട്ഠയുഗളവിനിസ്സബഹുതരകന്തിച്ഛിതാഭാ

മുനിനോതി വിത്തായതി സുതത്താ. അമ്ബുജോദരേ താ
കാലോപനതപുപ്ഫകാസരമണീയേ പദ്യമബ്ഭന്തരേ സമ്പത്താ പവത്തമാനാ
അരുണരംസീവ ബാലസൂരിയരംസീയോ വിയ സോഭന്തേ വിരാജന്തി.

൧൨൦. “അലങ്കരോന്തേ” ചാദി. മുനിനോ വദനം പകതിസുന്ദരമുഖം
അലങ്കരോന്താ സജ്ജന്താ അധരരംസീയോ തസ്സേവ മുനിനോ ഓട്ഠദ്വയതോ
നിക്ഖന്തകന്തിസമൂഹാ അമ്ബുജോദരേ വികസനാനുരൂപകാലാഭിമുഖേ
പദ്യമഗബ്ഭേ ഉപഡ്ഡവികസിതേതി വുത്തം ഹോതി. സമ്പത്താ പവത്തമാനാ
അരുണരംസീഇവ ബാലസൂരിയരംസീവ സോഭന്തേ ദിബ്ബന്തിതി. ഏതഥ
അദൂരസമ്ബന്ധം പസിദ്ധത്ഥഞ്ച നിസ്സായ പസാദഗുണോ പാകടോ.
അധരരംസീനം മുനിസമ്ബന്ധോ സുതാനുമിതസമ്ബന്ധേസു സുതസമ്ബന്ധസ്സ
ബലവത്താ [സുതാനുമിതേസു സുതസമ്ബന്ധോ ബലവാ (പരിഭാസേന്ദുസേരേ
൧൧൨)], കാകക്ഖിഗോളകനയേന വാ ലബ്ഭതിതി. അധരേ രംസീതി ച,
അമ്ബുജസ്സ ഉദരന്തി ച വാക്യം.

൧൨൧. ജോ സമാസബാഹുല്യ-
മേസോ ഗജസ്സ ജീവിതം;
പജേജപ്യ'നാകുലോ സോ'യം,
കന്തോ കാമീയതേ യഥാ.

൧൨൧. “ഓജോ” ഇ ചാദി. സമാസസ്സ ഏകത്വവുത്തിയാ ബാഹുല്യം
ഭിച്ഛോഭാവോ ഇത്യനുവദിത്വാ പുന ഓജോ വിധീയതേ, ഏസോ ഓജോ
സമാസബാഹുല്യലക്ഷണോ ഗജസ്സ വുത്തിരൂപസ്സ ജീവിതം ഹദയം സാരം
തപ്പധാനത്താ ഗജസ്സ, ന പജസ്സ, സോയം ഓജോ അനാകുലോ അഗഹനോ
അതോയേവ കന്തോ ഹദയങ്ഗമോ, പജേജപി ന കേവലം ഗജേജ കാമീയതേ
പയുജ്ജതേ. യഥേത്യുദാഹരതി.

൧൨൧. ഇദാനി ഓജഗുണം ദസ്സേതി “ഓജോ” ചാദിനാ. ഓജോ നാമ
സമാസബാഹുല്യം ഭിന്നത്വേസു പവത്തസദാനം ഏകത്വപവത്തിലക്ഷണസ്സ
സമാസസ്സ ബഹുലതാ, ഏസോ ഓജോ ഗജസ്സ ഗജബന്ധസ്സ ജീവിതം ഹദയം,
ജീവിതസീസേന ഹദയസങ്ഖതം ചിത്തം വുത്തന്തി വേദിതഞ്ചം. സോ അയം
ഓജോ അനാകുലോ നിബ്ബാകുലോ കന്തോ തതോയേവ വിത്തുനം പിയഭൂതോ
പജേജപി പജബന്ധേപി കാമീയതേ കവീഹി പയുജ്ജതേതി. ബഹുലസ്സ
ഭാവോ ബാഹുല്യം, സമാസസ്സ ബാഹുല്യന്തി വിഗൃഹോ.
ഗജബന്ധാധികാരസ്സാഭാവാ പജവിസയസ്സ ഓജഗുണസ്സ ലക്ഷിയം ദസ്സേതി
“യഥേ” ചാദിനാ.

൧൨൨. മുനിന്ദമന്ദസഞ്ജാത-ഹാസചന്ദനലിമ്പിതാ;
പല്ലവാ ധവലാ തസ്സേ-വേകോനാ'ധരപല്ലവോ.

൧൨൨. “മുനിന്ദ” ഇ ചാദി. മുനിന്ദസ്സ മന്ദം ഈസകം സഞ്ജാതോ പവത്തോ
തംസഭാവത്താ ഭഗവതോ ഹാസസ്സ [യസസ്സ (ക)] ഹാസോ ഹസിതം സോവ
ചന്ദനമിവ ചന്ദനം ധവലത്തരൂപത്താ, തേന ലിമ്പിതാ ഉപദേഹിതാ പല്ലവാ
സബ്ബാനി കിലസയാനി “ഇദമേവേ”തി നിയമാഭാവതോ, ധവലാ
പകതിവണ്ണപരിച്ചാഗേന സുക്കാ അഹേസും ഗാഹാപിതത്താ സഗുണസ്സ
താദിസവിസിട്ഠസ്സ പടിലാഭതോ, ഏവം സന്തേപി തസ്സ മുനിന്ദസ്സേവ ഏകോ

അഞ്ഞസ്സ താദിസസ്സാഭാവാ അധരപല്ലവോ ന ധവലോ ധവലോ നാഹോസി.
അച്ചാസന്നദേസിയോപി ബഹുമന്തബ്ബോ'യ'മസ്സാനുഭാവോതി.

“പേമാവബന്ധഹദയേ സദയേ ജിനസ്സ്മിം,
തസ്സ്മിം നു കിം കുമതയോ ഭവമ'പ്പസന്നാ;
കിം തേന വോ ന വിഹിതം ഹിത്'മുഗ്ഗദുഗ്ഗ-
സംസാരസാഗരസമുത്തരണാവസാനം”.

ഇച്ചപരമുദാഹരണം. ഏവമേതാദിസോ അനാകുലോ കന്തോ ഓജോ
ജാനിതബ്ബോതി. നനു ച യ-തസദാനം നിച്ചോ സമ്ബന്ധോ, തസ്സമാ കഥം
“തസ്സേവേകോ നാധരപല്ലവോ”തി ഏതഥ യസദാഭാവോതി? സച്ചം, കിന്തു
പക്കന്തവിസയോ, തഥാ പസിദ്ധവിസയോ, അനുഭൂതവിസയോ ച തസദോ
യസദം നാപേക്ഖതേ. യഥാ -

“സവാസനേ കിലേസേ സോ, ഏകോ സബ്ബേ നിഘാതിയ;
അഹു സുസുദ്ധസന്താനോ, പൂജാനഞ്ച സദാരഹോ”.

ഇച്ചാദി. ഏതഥ ബുദ്ധോ “ബുദ്ധാനുസ്സതിമാദിതോ”തി പക്കന്തോ.

പസിദ്ധവിസയോ യഥാ -

“അഗ്ഗിം പക്ഖന്ദ' അഥ വാ, 'പബ്ബതഗ്ഗാ പതേ'തി വാ;
യദി വക്ഖതി കത്തഞ്ചം, ഞാതകാരീഹി സോ ജിനോ”.

ഇച്ചാദി.

അനുഭൂതവിസയോ യഥാ -

“അതീതം നാനുസോചാമി, നപ്പജപ്പാമ'നാഗതം;
പച്ചുപ്പന്നേന യാപേമി, തേന വണ്ണോ പസീദതി”.

ഇച്ചാദി.

യസദോ തുത്തരവാക്യട്ഠോ പുബ്ബവാക്യേ തസദുമേവ ഗമയതി. യഥാ -

“ബോധിം നമാമി നതിഭാജനമച്ചുളാരം,
പുണ്ണാകരം ഭുവനമണ്ഡലസോത്ഥിഭൂതം;
യോ ചക്ഖുസോതസതിഗോചരതം സമേതോ,
ഭോസാരിദപ്പമമനേ'കരസോ ബുധാനം”.

ഇച്ചാദി.

പുബ്ബവാക്യോപാന്തോ തു യസദോ ഉത്തരവാക്യേതസദോപാദാനം വിനാ
സാകഞ്ചേ വാക്യസ്സ ഊനന്തം ജനേതി. ഏതഥ പക്കന്തവിസയോ തസദോ.

൧൨൨. മുനിന്ദസ്സ മന്ദം ഹുസകം സഞ്ജാതോ പവന്തോ ഹാസോയേവ
സിതം ചന്ദനച്ചുണ്ണമീവ തേന ലിമ്പിതാ ആലേപിതാ പല്ലവാ രുക്ഖലതാദീനം
പകതിരത്താനി കിസലയാനി ധവലാ സഗുണപരിച്ചാഗേന സേതാ അഹേസും,

തമാപി തസ്സേവ തമാഗതസ്സ ഏകോ അതുലോ അസഹായോ വാ
അധരപല്ലവോ ദന്താവരണസഞ്ചാതപല്ലവോ ന രംസിസംസദ്ഠോപി
സമീപദ്ഠോപി ധവലോ സേതോ നാഹോസി. ഏവമേതഥ
അഗഹനസമാസബാഹുല്യം ദീപിതം ഹോതി.

“പേമാവബന്ധഹദയേ സദയേ ജിനസ്ഥിം,
തസ്ഥിം നു കിം കുമതയോ ഭവമ്സന്നാ;
കിം തേന വോ ന വിഹിതം ഹിത്മുഗ്ദ്ധുഗ്-
സംസാരസാഗരസമുത്തരണാവസാന”തി.

അപരമുദാഹരണം. തസ്സതോ - കുമതയോ ഹേ അന്താണാ!
പേമാവബന്ധഹദയേ സബ്ബേസു തുമ്ഹേസു നിച്ചം
പവത്തിദദ്ഠഹപേമാനുബന്ധചിത്തേ സദയേ തതോയേവ ദയാസഹിതേ തസ്ഥിം
ജിനസ്ഥിം വിസയഭൂതേ കിം നു കസ്ഥാ അപ്പസന്നാ ഭവമ, തമാ ഹി വോ
തുമ്ഹാകം തേന ജിനേന ഉഗ്ഗോ ദാരുണോ ച, ദുഗ്ഗോ ഗന്തുമസക്കുണേയോ ച,
സോയേവ സംസാരസാഗരോ തസ്സ സമുത്തരണം പരിയന്തപ്പത്തിയേവ
അവസാനം യസ്സ തം ന വിഹിതം അകതം ഹിതം വുദ്ധി നാമ കിം ഹോതി,
ന ഹോതേവ. ഏത്ഥാപി സമാസസ്സ പാകടത്താ ഓജോ ഗുണോ കന്തോ
ഹോതീതി.

നനു യ-തസദാനം നിച്ചസമ്ബന്ധോതി കഥം “തസ്സേവേകോ”തി ച “തസ്ഥിം
നു കിം കുമതയോ”തി ച ഇച്ചാദീസു ഹേദ്ഠാ വുത്തയസദോ നത്ഥീതി? സച്ചം,
തമാപി പക്കന്തത്ഥവിസയോ, പസിദ്ധത്ഥവിസയോ, അനുഭൂതത്ഥവിസയോ വാ
തസദോ യസദം നാപേക്ഖതി. തമാ ഹി -

“സവാസനേ കിലേസേ സോ, ഏകോ സബ്ബേ നിഘാതിയ;
അഹു സുസുദ്ധസന്താനോ, പൂജാനഞ്ച സദാരഹോ”തി.

ഏവമാദീസു “സോ”തി നിദ്ദിട്ഠതസദോ “ബുദ്ധാനുസ്സതിമാദിതോ”തി ഏത്ഥ
അതീതേന ബുദ്ധസദേന വചനീയവിസയോ ഹോതി.

“അഗ്ഗിം പക്ഖന്ദ’ അഥവാ, ‘പബ്ബതഗ്ഗാ പതേ’തി വാ;
യദി വക്ഖതി കത്തഞ്ചം, ഞാതകാരിഹി സോ ജിനോ”തി.

ഏവമാദീസു തസദോ ഞാതകാരിഹി കത്തഞ്ചത്താ
പസിദ്ധബുദ്ധപദത്ഥവിസയോ.

“അതീതം നാനുസോചാമി, നപ്പജപ്പാമ’നാഗതം;
പച്ചുപ്പന്നേന യാപേമി, തേന വണ്ണോ പസീദതീ”തി.

ഏവമാദീസു തസദോ അനനുസോചനനപ്പജപ്പനയാപനസഞ്ചാതവിജാനനവസേന
അനുഭൂതത്ഥവിസയോ, തസ്ഥാ തീസുപി ഠാനേസു തസദോ യസദം
നാപേക്ഖതേ. ഏത്ഥ പന പക്കന്തവിസയോ തസദോ അധിപ്പേതോ. അപിച
ഉത്തരവാക്യേ റീതോ യസദോ പുബ്ബവാക്യേ തസദേ അസതിപി തമേവ
ദീപേതി. തമാ ഹി -

ബോധിം നമാമി നതിഭാജനമച്ചുളാരം,

പുത്താകരം ഭൂവനമണ്ഡലസോത്ഥിഭൂതം;
യോ ചക്വസോതസതിഗോചരതം സമേതോ,
ഭോസാരിദ്പമമനേ'കരസോ ബുധാനന്തി.

യോ ബുധാനം ചക്വസോതസതീനം ഗോചരതം വിസയഭാവം സമേതോ
പത്തോ, തേസംയേവ ഭോസാരിനം കിലേസപച്ചത്ഥികാനം ദ്പമമനേ ദ്പമദനേ
ഏകരസോ പധാനകിച്ചോ സമിദ്ധിവന്തോ വാ ഹോതി, തം ബോധിം നമാമീതി
സമ്ബന്ധോ. പുബ്ബവാക്യേ പയോജിതോ യസദോ ഉത്തരവാക്യേ
തസദോപാദാനേ അസതി സംസയമുപ്പാദയമാനോ വാക്യസ്സ ഊനത്തം കരോതി.
ഉദാഹരണം പന പാകടം.

മഹച്ഛാഭിധേയവിസയം,
സമാസബ്ധാസസമ്ഭവം;
യം പാരിണത്യം ഹോതി'ഹ,
സോപി ഓജോവ തം യഥാ.

മഹന്. “പദി”ച്ചാദി. പദസ്സ അഭിധേയോ അത്ഥോ സോ വിസയോ യസ്സ.
യത്ഥ പചുരസദാഭിധേയോ അത്ഥോ സംഖിത്തപദേഹി വുച്ചതേ, സോ
സമാസോ. യത്ഥപ്പകേഹി പദേഹി അഭിധേയത്ഥോ പചുരപദേഹി വുച്ചതേ,
സോ ബ്യാസോ. തതോ സമാസബ്ധാസതോ സമ്ഭവോ യസ്സ. തം തമാവിധം യം
പാരിണത്യം പരിണതഭാവോ ഹോതീതി അനുവദിത്വാ സോപി ഇഹ സസത്ഥേ
ഓജോവാതി വിധീയതേ. തം യഥേത്യുഭയന്വി ഉദാഹരതി.

മഹന്. “പദേ”ച്ചാദി. പദാനം ബഹുനം അപ്പകാനം വാ പദാനം
അഭിധേയവിസയം വിത്ഥാരസംഖിത്തത്ഥവിസയവന്തം സമാസബ്ധാസസമ്ഭവം
യഥാക്കമം സഞ്ചേപവിത്ഥാരദയേന നിപ്ഫന്നം നിപ്ഫത്തിവന്തം വാ യം
പാരിണത്യം കത്തൂനം ഗന്ഥവിസയേ പരിണതിപ്പകാസകോ യോ സദൃശമോ
അത്ഥയമോ ഹോതി, സദൃശുണോ അത്ഥഗുണോതി വുത്തം ഹോതി, സോപി
ഇഹ സുബോധാലങ്കാരേ ഓജോ നാമ സദൃശുണോ അത്ഥഗുണോ. തം യഥാതി
ദീസു ലക്ഖിയം ദസ്സേതി, പദാനം അഭിധേയോ വിസയോ യസ്സ
പാരിണത്യസ്സേതി ച, സമാസോ ച ബ്യാസോ ചാതി ച, തതോ സമ്ഭവന്തി ച,
തതോ സമ്ഭവോ അസ്സാതി ച, പരിണതസ്സ കത്തൂനോ ഗന്ഥസ്സ ഏവ വാ
ഭാവോതി ച വിഗൃഹോ. കത്തു പാരിണത്യപക്ഖേ തപ്പകാസകഗന്ഥസ്സ
തദത്ഥേന പാരിണത്യം സിദ്ധം.

മഹച്ഛോതയിത്ഥാന സദ്ധമ്മം,
സന്താരേത്ഥാ സദേവകേ;
ജലിത്വാ അഗ്ഗിഖണ്ഡോ'വ,
നിബ്ബുതോ സോ സസാവകോ.

മഹർ. “ജോതയിത്ഥാനേ”ച്ചാദി. ഇമിനാ ഹേട്ഠാ പചുരപദാഭിഹിതോ
ബുദ്ധവംസോ സഞ്ചേപരുപേന വുത്തോ.

മഹർ. “ജോതയി”ച്ചാദി. സോ തമാഗതോ സദ്ധമ്മം സപരിയത്തികം
നവലോകുത്തരസദ്ധമ്മം ജോതയിത്ഥാന ഞാണാലോകേന ഓഭാസേത്ഥാ
സദേവകേ സത്തേ സന്താരേത്ഥാ സംസാരസാഗരപരിയന്തമുപനേത്ഥാ
അഗ്ഗിഖണ്ഡോവ മഹാതേജേന അഗ്ഗിക്ഖണ്ഡോ വിയ ജലിത്വാ

അനന്തസാധാരണരൂപകായസമ്പത്തിയാ പജ്ജലിത്വാ അന്തേ സസാവകോ സാവകേഹി സഹ നിബ്ബുതോ ഖഡ്ഡപരിനിബ്ബാനേന പരിനിബ്ബുതോതി. ഇമിനാ സകലബുദ്ധവംസേ ബഹുഹി പദേഹി വുത്തമോ സഞ്ചേപക്കമേന വുത്തോ. സതം ധമ്മോ, സന്തോ സംവിജ്ജമാനോ വാ ധമ്മോതി ച, സഹ ദേവേഹി വത്തമാനാതി ച, സഹ സാവകേഹി വത്തമാനോതി ച വിഗ്ഗഹോ.

൧൨൫. മത്ഥകട്ഠീ മതസ്സാപി, രജോഭാവം വജന്തു മേ;
യതോ പുണ്ണേന തേ സേന്തി **[സേന്തു (ക)]**, ജേനപാദമ്ബുജദ്വയേ.

൧൨൫. “മത്ഥകട്ഠീ”ഇച്ചാദി. മതസ്സാപി മരണമാപന്നസ്സാപി മേ മത്ഥകേ മുദ്ധനി അട്ഠീ രജോഭാവം ധൂലിത്തം വജന്തു പാപുണന്തു. കസ്മാതി ചേ? യതോ യസ്മാ കാരണാ പുണ്ണേന കുസലേന കമ്മേന ഹേതുനാ തേ രജാ ജിനസ്സ ഇമേ ജേനാ, പാദാ, തേയേവ അമ്ബുജാനിവ അമ്ബുജാനി, തേസം ദ്വയേ സേന്തി പവത്തന്തി, തഥാ ഹോതു വാ മാ വാ, പണതിഗേധേനേവ വദതി. ഏതഥ “കഥമഹം ഭഗവതോ പാദേ നിച്ചം സിരസാ പണമാമീ”ത്യധിപ്പായോ വിത്ഥാരേന വുത്തോ.

൧൨൫. “മത്ഥകി”ച്ചാദി, മതസ്സാപി മേ മയ്ഹം മത്ഥകട്ഠീ മുദ്ധനി അട്ഠീനി രജോഭാവം അതിസുഖമരജത്തം വജന്തു പാപുണന്തു. കസ്മാ ആസീസനം കരോതീതി ചേ? യതോ യസ്മാ കാരണാ പുണ്ണേന മയ്ഹം തഥാവിധേന കുസലകമ്മേന ഹേതുനാ തേ രജാ ജേനപാദമ്ബുജദ്വയേ ജിനപടിബദ്ധചരണപദുമയുഗളേ സേന്തി പവത്തന്തി, ബുദ്ധസ്സ സിരിപാദേ കിഞ്ചിപി രജോജല്പം ന ഉപലിമ്പതേവ, തഥാപി വന്ദനാഭിലാസേന ഏവം വുത്തം. ഏതഥ “കഥമഹം ഭഗവതോ സിരിപാദേ മുദ്ധനാ നിച്ചം പണമാമീ”ത്യഭിലാസോ വിത്ഥാരേന വുത്തോ. മത്ഥകേ അട്ഠീതി ച, രജസോ ഭാവോതി ച, ജിനസ്സ ഇമേതി ച, ജേനാ ച തേ പാദാ ചേതി ച, തേയേവ അമ്ബുജാനിതി ച, തേസം ദ്വയന്തി ച വിഗ്ഗഹോ.

൧൨൬. ഇച്ചത്ര നിച്ചംപണതി-ഗേധോ സാധു പദിസ്സതി;
ജായതേ'യം ഗുണോ തിക്ഖ-പഞ്ഞാന'മഭിയോഗതോ.

൧൨൬. ബ്യാസത്തമേവസ്സ വിവരതി “ഇച്ചത്രി”ച്ചാദിനാ. ഇച്ചേവം അത്ര ഗാമായം പണതിയം പണാമേ ഗേധോ അധികച്ഛന്ദോ സാധു സുന്ദരം പദിസ്സതി വിത്തായതേ, അയം യഥാവുത്തോ ഓജോ ഗുണോ പരിണതഭാവസഞ്ചാതോ തിക്ഖപഞ്ഞാനം സാതിസയമതീനം ഏവം സന്തേപി അഭിയോഗതോ പുനപ്പുനപ്പവത്തിതപരിചയബലേന ജായതേ ഉപ്പജ്ജതി.

൧൨൬. ഇദാനി സംവിത്തസ്സത്ഥസ്സ വിത്ഥാരേന പകാസിതഭാവം “ഇച്ചത്ര”ഇച്ചാദിനാ നിദ്രിസതി. ഇതി ഇമിനാ അനന്തരഗാമായം വുത്തക്കമേന അത്ര ഇമിസ്സം ഗാമായം നിച്ചംപണതിഗേധോ നിരന്തരപണാമേ അധികകത്തുകാമതാകുസലച്ഛന്ദോ സാധു വിഭൂതോ വിഭൂതം വാ പദിസ്സതി പത്തായതി, അയം ഗുണോ യഥാവുത്തോ അയം പരിണതഭാവസഞ്ചാതോ ഓജോ നാമ സദൃശഗുണോ തിക്ഖപഞ്ഞാനം സുഖമബുദ്ധിമന്താനം അഭിയോഗതോ ഗന്ഥവിസയഭൂതേന നിരന്തരാഭ്യാസേനേവ ജായതേ സിജ്ജതതി, വത്തു പാരിണത്യേനേവ ഭവനതോ യേസം കേസഞ്ചി യേന കേനചി പകാരേന

ന സിജ്ഞതീതി. നിചും പവത്താ പണതീതി ച, തസ്സം ഗേയോതി ച, തിക്ഖാ പഞ്ഞാ യേസന്തി ച, അഭി പുനപ്പുനം യോഗോ യുജ്ജനന്തി ച വിഗ്ഗഹോ.

൧൨൧. മധുരത്ത്ഥം പദാസത്തി-രനുപ്പാസവസാ ദിയാ;
സിയാ സമസുതി പുബ്ബാ, വണ്ണാവുത്തി പരോ യമാ.

൧൨൨. മാധുരിയമവധാരയമാഹ “മധുരത്ത്ഥം”മിച്ചാദി. സവനീയത്തേന മനോഹരത്ത്ഥം മധുരത്ത്ഥം. തം പദാനി വാക്യാലങ്കാരാനി സമാനാനി ഉത്തരൂത്തരേഹി, തേസം ആസത്തി റാനാദിനായമാകമഞ്ചി സമസുതീനം ആസന്നതാ പദാസത്തി, പഠമപ്പയുത്തസ്സക്ഖരസ്സ പച്ഛാ പാസോ പക്ഖേപോ അനുപ്പാസോ, പദാസത്തി ച അനുപ്പാസോ ച, തേസം വസേന ദിയാ ഹോതി. “കീദിസാ തേ”തി ആഹ “സിയാ”തിആദി. പുബ്ബാ പഠമാഭിഹിതാ പദാസത്തി സമാ യേന കേനചി റാനമത്താസംയോഗാദിനാ പദന്തരേന സുതി വണ്ണോ യസ്സാ സാ സിയാ ഭവേയ്യ, പരോ പച്ഛിമോ അനുപ്പാസോ തു വണ്ണസ്സ സരബ്ബയുജ്ജനലക്ഖണസ്സ ആവുത്തി പുനപ്പുനച്ചാരണം സിയാതി. ഏവം കത്ഥചി ബന്ധേ സമാനപദാസത്തി കത്ഥചി അനുപ്പാസോ കത്ഥചി തദുഭയം, ദവേന രഹിതോ വിരസോ ബന്ധോ നസ്സാദീയതേ കവീഹി, താദിസം മധുരത്ത്ഥം ദുവിധം പടിപജ്ജിതബ്ബം, സിലേസസമതാനിതന്തുച്ചന്തമേവ രമണീയം സിയാതി ലക്ഖണം ദസ്സേതാ “യഥേ”തി ലക്ഖിയമുഭയത്ഥോദാഹരതി “യദേ”ച്ചാദിനാ, “മുനിന്ദി”ച്ചാദിനാ ച.

൧൨൩. ഇദാനി മധുരഗുണം ദസ്സേതി “മധുരി”ച്ചാദിനാ. മധുരത്ത്ഥം സവനീയഭാവതോ മനോഹരത്ത്ഥം മധുരഗുണം, പദാനം വാക്യാവയവസഞ്ചാതാനം സ്വാദ്യന്താദീനം ഉപരൂപരിപദേഹി സമാനാനം ആസത്തി റാനകരണാദിനാ യേന കേനചി പകാരേന അത്തമത്ത്ഥം ആസന്നതാ, അനുപ്പാസോ പുബ്ബച്ചാരിതവണ്ണാനം പുന പക്ഖിപനഞ്ചാതി ദിനം വസാ വിഭാഗേന ദിയാ ഹോതി. തത്ഥ പുബ്ബാ പദാസത്തി സമസുതി സിയാ, പുബ്ബാപരവണ്ണാനം റാനമത്താകരണാദിഹി ആസന്നസുതിസഞ്ചതവണ്ണവുത്തി ഹോതി, പരോ അനുപ്പാസോ പന വണ്ണാവുത്തി സരബ്ബയുജ്ജനസഭാവാനം പുബ്ബച്ചാരിതവണ്ണാനം പുനപ്പുനച്ചാരണം സിയാതി. യഥാതി ദീസു ഉദാഹരണമാദിസതി. ഏവം കത്ഥചി ബന്ധേ പദാസത്തി കത്ഥചി അനുപ്പാസോ കത്ഥചി തദുഭയം, ദീഹി വിനിമുത്തോ പന ബന്ധോ വിത്തുഹി അസ്സാദനീയോ ന ഹോതി. ഉപരി വക്ഖമാനാഹി സിലേസസമതാഹി യുത്തം മധുരത്ത്ഥം പന വിസേസതോ അസ്സാദനീയം ഹോതീതി. മധുരസ്സ ബന്ധസ്സ ഭാവോതി ച, പദാനം ആസത്തിതി ച, അനു പച്ഛാ പാസോ പക്ഖേപോതി ച, പദാസത്തി ച അനുപ്പാസോ ചാതി ച, തേസം വസോ ഭേദോതി ച, സമാ സുതി വണ്ണോ യസ്സാതി ച, വണ്ണസ്സ ആവുത്തിതി ച വിഗ്ഗഹോ.

൧൨൪. ഏസോ’ഭിസമ്ബോധിം,
സമ്പത്തോ മുനിപുങ്ഗവോ;
തദാ പഭൂതി യമ്മസ്സ,
ലോകേ ജാതോ മഹുസ്സവോ.

൧൨൫. ഏസോ മുനിപുങ്ഗവോ യദാ യതോ പഭൂതി അഭിസമ്ബോധിം സബ്ബത്തുതത്താണം സമ്പത്തോ സമധിഗതോ, തദാ പഭൂതി തതോ ആരബ്ഭ യമ്മസ്സ ചതുസതിപട്ഠാനാദിഭേദസ്സ സത്തതിംസബോധിപക്ഖിയസഞ്ചാതസ്സ

മഹസ്സുവോ മഹന്തോ അബ്ഭുദയോ നിപ്പടിപക്ഖാ പവത്തി ലോകേ തിവിധേ ജാതോ അഹോസീതി. ഇഹ കചി ദീഘതാകതം സദിസത്തം, കചി റാനകതം, കചി സംയോഗകതം, കചി അഞ്ഞമാ, തേനാഹ “സിയാ സമസുതി പുഞ്ച”തി.

ഫു. “യദി”ച്ചാദി. ഏസോ മുനിപുണ്ഡരോ യദാ അഭിസമ്ബോധിം സബ്ബത്തും സമ്പത്തോ സസന്താനേ ഉപ്പാദനവസേന സമ്പാപുണി, തദാ പഭൂതി തതോ പട്ഠായ യമ്മസ്സ കായാനുപസ്സനാസതിപട്ഠാനാദിപഭേദസ്സ സത്തതിംസബോധിപക്ഖിയയമ്മസ്സ മഹസ്സുവോ മഹാഭിപുദ്ധി ലോകേ കാമാദിലോകത്തയേ ജാതോതി. ഇഹ “യദാ ഏസോ”തി ദീഘകാലവസേന ആസന്നതാ, “യ ഏ”തി റാനവസേന ആസന്നതാ, “അഭിസമ്ബോധിം സമ്പത്തോ”തി സംയോഗവസേന ആസന്നതാ, “ഭി യി”ന്തി ധനിതതോ ആസന്നതാതി ഇച്ചാദിനാ പദാസത്തി ദട്ഠഞ്ച. അഭിസമ്ബുജ്ജ്വതി ഏതായാതി ച, പുമാ ച സോ ഗോചേതി ച, മുനീനം പുണ്ഡരോതി ച, മഹന്തോ ച സോ ഉസ്സുവോ ചാതി ച വിഗുഹോ.

ഫു. മുനിനമന്ദഹാസാ തേ, കുന്ദസന്ദോഹവിബ്ഭമാ;
ദിസന്ത’മനുധാവന്തി, ഹസന്താ ചന്ദകന്തിയോ.

ഫു. കുന്ദാനം കുസുമാനം സന്ദോഹോ സമൂഹോ, തസ്സ വിബ്ഭമോ യേസം തേ, മുനിന്ദസ്സ മന്ദഹാസാ മനുണ്ണാ ഹസിതാനി ചന്ദസ്സ കന്തിയോ സോഭായോ ഹസന്താ വിധമ്ബയന്താ ദിസന്തമനുധാവന്തി അനുവിചരന്തി. ഇച്ചത്ര നകാരസഹിതസ്സ ദകാരസ്സ, തകാരസ്സ ചാനുവത്തനം.

“ഇന്ദനീലദലദ്വന്ദ്വസുന്ദരം സിരിമന്ദിരം;
മുനിന്ദനയനദ്വന്ദ്വം, വിന്ദതി’ന്ദീവരജ്ജുതിം”.

ഇച്ചപരമുദാഹരണം.

ഫു. “മുനിന്ദി”ച്ചാദി. കുന്ദസന്ദോഹവിബ്ഭമാ സുപുഷ്പിതകുന്ദകുസുമരാസിസദിസലീലാവന്താ തേ മുനിന്ദമന്ദഹാസാ ബുദ്ധസ്സ മനുണ്ണാ ഹസിതാ ചന്ദകന്തിയോ നിമ്മലചന്ദകിരണേ ഹസന്താ നിന്ദന്താ ദിസന്തം തം തം ദിസം, ദിസാപരിയന്തം വാ അനുധാവന്തി വിധാവന്തിതി. ഏതഥ നകാരസഹിതദകാരസ്സ, നകാരസഹിതതകാരസ്സ ച ആവുത്തി ദട്ഠഞ്ച. മന്ദാ ച തേ ഹാസാ ചേതി ച, മുനിന്ദസ്സ മന്ദഹാസാതി ച, കുന്ദാനം സന്ദോഹോതി ച, തസ്സ വിബ്ഭമോ യേസന്തി ച, ദിസായേവ ദിസന്തം, ദിസാനം വാ അന്തന്തി ച വിഗുഹോ.

“ഇന്ദനീലദലദ്വന്ദ്വസുന്ദരം സിരിമന്ദിരം;
മുനിന്ദനയനദ്വന്ദ്വം, വിന്ദതി’ന്ദീവരജ്ജുതി”ന്തി.

ഇദന്വി നകാരസഹിതദകാരവണ്ണാവുത്തിയാ അപരമുദാഹരണം.

തഥ ഇന്ദനീലദലദ്വന്ദ്വസുന്ദരം ഇന്ദനീലമണിസകലികായുഗളമിവ മനോഹരം സിരിമന്ദിരം തതായേവ സോഭായ നിവാസട്ഠാനഭൂതം മുനിന്ദനയനദ്വന്ദ്വം ഇന്ദീവരജ്ജുതിം നീലുപ്പലകന്തിം വിന്ദതി അനുഭോതി, ഇന്ദീവരജ്ജുതിസമാനാതി അധിപ്പായോ.

മനശ്ശബ്ദകോമലവണ്ണേഹി, നാ'നുപ്പാസോ പസംസിയോ;
യമാ'യം മാലതിമാലാ, ലിനലോലാലിമാലിനി.

മനം. യേഹി കേഹിചി ആവുത്തിതോ അനുപ്പാസോതി ചേ? നേത്യാഹ
“സബ്ബ”ഇച്ചാദി. സബ്ബേഹി കോമലേഹി സുകുമാരേഹി വണ്ണേഹി അക്ഖരേഹി
അനുപ്പാസോ ന പസംസിയോ സിലാഘനിയോ ന ഹോതി
സിലേസവിരോധിത്താ. “യഥേ”തി തം ഉദാഹരതി. അയം മാലതിമാലാ
ജാതികുസുമദാമം ലിനാനം ബ്യാധിതാനം ലോലാനം കുസുമരസാരബ്ഭ
ലോലുപാനം അലീനം ഭമരാനം മാലാ പന്തി സാ അസ്സാ അത്ഥീതി
ലിനലോലാലിമാലിനി.

മനം. വുത്താനുപ്പാസോപി സബ്ബകോമലവണ്ണേഹി വിരചിതോ ന
പസംസിയോതി ദസ്സേതും “സബ്ബകോമലവണ്ണേഹി”തിആദിമാഹ.
സബ്ബകോമലവണ്ണേഹി സബ്ബേഹി സുകുമാരക്ഖരേഹി കതോ അനുപ്പാസോ
വണ്ണാവുത്തിലക്ഖണോ ന പസംസിയോ സിലേസാലങ്കാരവിരുദ്ധത്താ പസത്ഥോ
ന ഹോതി. “യഥാ”തി തമുദാഹരതി. അയം മാലതിമാലാ ഏസാ
ജാതിസുമനമാലികാ ലിനാനം ബ്യാവടാനം പത്താനം ലോലാനം ഗന്ധലുദ്ധാനം
അലീനം ഭമരാനം മാലിനി പന്തിയുത്താതി. ഏത്ഥ ലങ്കാരസ്സേവ
പുനപുനപ്പയോഗേന കോമലവണ്ണാവുത്തി. മാലതിനം മാലാതി ച, ലോലാ ച
തേ അലയോ ചാതി ച, ലിനാ ച തേ ലോലാലയോ ചാതി ച, തേസം
മാലാതി ച, സാ അസ്സ അത്ഥീതി ച വിഗൃഹോ.

മനമുദൂഹി വാ കേവലേഹി,
കേവലേഹി ഹുടേഹി വാ;
മിസ്സേഹി വാ തിയാ ഹോതി,
വണ്ണേഹി സമതാ യഥാ.

മനമ. സമതം സമ്ഭാവേതി “മുദൂഹി”ച്ചാദിനാ. കേവലേഹി
കേവലഹുടാദിഭാവപവത്തേഹി സകലേഹി മുദൂഹി ചതുസുപി പാദേസു
സജാതിയേഹി അസിമിലകോമലേഹി വാ കകാരാദീഹി വാ സിമിലകോമലസ്സ
സിലേസപടിപക്ഖത്താ കേവലേഹി ഹുടേഹി വാ അധിമത്തസുതീഹി
ഭകാരാദീഹി [രാഗാദീഹി (ക)] വാ അകിച്ഛവചനിയേ കിച്ഛവചനിയസ്സ
സുഖമാലവിപരിയയത്താ മിസ്സേഹി വാ മജ്ജിമസുതീഹി
മുദൂഭൂതസംസദ്ഠേഹി വാ വണ്ണേഹി അക്ഖരേഹി കരണഭൂതേഹി സമതാ
തിയാ ഹോതി ഗജേജ പജേജ വാ. “യഥേ”തി തിവിധമുദാഹരതി.

മനമ. ഇദാനി സമതം വിഭാവേതും “മുദൂഹി”ച്ചാദിമാഹ. കേവലേഹി
ഹുടമിസ്സേഹി അത്തത്താ സകലേഹി മുദൂഹി സിമിലകോമലേഹി വണ്ണേഹി
കകാരാദീഹി വാ കേവലേഹി ഹുടേഹി കേവലകോമലവണ്ണരഹിത്താ
സകലേഹി അകിച്ഛച്ചാരണിയേഹി അധിമത്തസുതീഹി ഭകാരാദീഹി വണ്ണേഹി
വാ മിസ്സേഹി യഥാവുത്തമുദുഹുടസമ്മിസ്സേഹി വണ്ണേഹി വാ കരണഭൂതേഹി
സമതാ ഗജേജ വാ പജേജ വാ തിയാ ഹോതി. യദി സിമിലകോമലവണ്ണേഹി
വിചരിതം സിലേസാലങ്കാരസ്സ, കിച്ഛച്ചാരണിയേഹി ഹുടവണ്ണേഹി കതം
സുഖമാലാലങ്കാരസ്സ ച വിരുജ്ജയതി. “യഥാ”തി തിവിധമുദാഹരതി.

കേവലമുദുസമതാ

മനകോകിലാലാപസംവാദി,
മുനിന്ദാലാപവിബ്ഭമോ;
ഹദയങ്ഗമതം യാതി,
സതം ദേതി ച നിബ്ബുതിം.

മനവ. “കോകിലേ” ച്ചാദി. കോകിലാനം കരവീകസകുണാനം ആലാപോ
കുജിതം, തം സംവദതി പകാസതി സീലേനാതി കോകിലാലാപസംവാദി,
തംസദിസോതി അത്ഥോ, മുനിന്ദസ്സ ആലാപോ വിസദ്ഠാദിഅട്ഠ്ങിഹികോ സരോ
തസ്സ വിബ്ഭമോ വിലാസോ സതം സപ്പുരിസാനം ഹദയങ്ഗമതം
മനോനുസാരിതം മധുരഭാവം യാതി, നിബ്ബുതിം നിബ്ബാനഞ്ച തേസം ദേതി.

മനവ. “കോകിലി” ച്ചാദി. കോകിലാനം കരവീകസകുണാനം ആലാപം
നാദലിലം സംവാദി പകാസനസീലോ, തംസദിസോതി അധിപ്പായോ, മുനിന്ദസ്സ
സബ്ബുത്തുനോ ആലാപസ്സ വിസദ്ഠാദിഅട്ഠ്ങിഹികനാദസ്സ വിബ്ഭമോ വിലാസോ
സതം സപ്പുരിസാനം ഹദയങ്ഗമതം ചിത്താരാധിതഭാവം യാതി ച, നിബ്ബുതിം
സുതസമ്ബന്ധേന തേസംയേവ സാധൂനം നിബ്ബാനം ദേതി ച ദേന്തോപി
ഹോതീതി. ഏതഥ കോകിലാലാപസദേന നിസ്സിതേ നിസ്സയവോഹാരേന ലീലാ
ഗഹിതാ.

കേവലഹൃദസമതാ

മനസ്സമ്ഭാവനീയസമ്ഭാവം,
ഭഗവന്തം ഭവന്തഗുഃ;
ഭവന്തസാധനാകങ്ഖി,
കോ ന സമ്ഭാവയേ വിഭുഃ.

മനസ്. “സമ്ഭാവനീയേ” ച്ചാദി. സമ്ഭാവനീയോ ആദരണീയോ. സദേവകേ
ലോകേ സന്തോ സോഭനോ ഭാവോ അധിപ്പായോ യസ്സ തം. ഭവന്തം നിബ്ബാനം
ഗതോതി ഭവന്തഗു, തം വിഭുഃ. ഭഗവന്തം സമ്മാസമ്ബുദ്ധം. ഭവന്ത സംസാരസ്സ
അന്തോ അവസാനം നിബ്ബാനം, തസ്സ സാധനം സമ്പാദനമാകങ്ഖതി സീലേനാതി
ഭവന്തസാധനാകങ്ഖി, കോ നാമ സംസാരവത്തിജനോ. ന സമ്ഭാവയേ ആദരം ന
കരേയ്യ, കരോത്യേവാതി അത്ഥോ.

മനസ്. “സമ്ഭാവനീയി” ച്ചാദി. സമ്ഭാവനീയസമ്ഭാവം സദേവകേന ലോകേന
ആദരണീയസോഭനാധിപ്പായം ഭവന്തഗുഃ ഭവന്ത അന്തസങ്ഖാതം നിബ്ബാനം ഗതം
വിഭുഃ പഭുഃ ഭഗവന്തം സമ്മാസമ്ബുദ്ധം ഭവന്തസാധനാകങ്ഖി
നിബ്ബാനസാധനാഭിലാസീ കോ കതമോ സംസാരവത്തിജനോ ന സമ്ഭാവയേ
ആദരം ന കരേയ്യ, കരോത്യേവ. സന്തോ ച സോ ഭാവോ ചാതി ച,
സമ്ഭാവനീയോ സമ്ഭാവോ യസ്സേതി ച, ഭവന്ത അന്തന്തി ച, ഭവന്തം ഗതോതി
ച, തസ്സ സാധനന്തി ച, തം ആകങ്ഖതി സീലേനാതി ച വിഗ്ഗഹോ.

മിസ്സകസമതാ

മനസ്സമ്ഭവചന്ദനസംസഗ്ഗ-സുഗന്ധിമലയാനിലോ;
മന്ദ'മായാതി ഭീതോവ, മുനിന്ദമുഖമാരുതാ.

മുൻ. “ലഭി” ചാടി. ലഭോ ചന്ദനതരൂനം സംസ്കൃതം പരിചയോ തേന
സോഭനോ ഗന്ധോ അസ്സാതി സുഗന്ധീ സുരഭി മലയാനിലോഭക്വിണപവമാനോ
മുനിന്ദസ്സ മുഖമാരുതാ ഭീതോവ താദിസമുദുത്തസീതലത്തസുഗന്ധസമ്പത്തിയാ
അത്തനോ ദൂരതരത്താ ആയാതി അനുവത്തതി. മന്ദന്തി
ആഗമനക്രിയാവിസേസനം.

മുൻ. “ലഭി” ചാടി. ലഭചന്ദനസംസ്കൃതസുഗന്ധീമലയാനിലോ
പടിലഭചന്ദനതരൂസാരസമവായേന സോഭനഗന്ധസമന്നാഗതോ മലയദേശതോ
ആഗച്ഛമാനമാലുതോ മുനിന്ദമുഖമാരുതാ ബുദ്ധസ്സ മുഖസുരഭിവാസിതപവനതോ
ഭീതോ ഇവ താദിസമുദുസുരഭിസീതലത്തസ്സ അത്തനി അസമ്ഭവതോ ഭീതോവ
മന്ദം സണികം യാതി അഭിമുഖമേതീതി. ചന്ദനാനം സംസ്കൃതാതി ച, ലഭോ ച
സോ ചന്ദനസംസ്കൃതാതി ച, സോഭനോ ഗന്ധോ യസ്സാതി ച,
ലഭചന്ദനസംസ്കൃത സുഗന്ധീതി ച, മലയതോ ആഗതോ അനിലോതി ച,
മുനിന്ദമുഖതോ നിക്ഖന്തോ മാരുതോതി ച വിഗൃഹോ. മന്ദന്തി
ക്രിയാവിസേസനം. ഏതഥ തിവിധസമതായം
“കോകിലാലാപസംവാദി” ചാടിതിവിധലക്ഖിയസ്സാപി “മുദുഹി വാ
കേവലേഹി” ചാടിനാ ദസ്സിതലക്ഖണത്തയേന തുല്യതാ സുപാകടാവാതി.

മുൻ. അനിട്ഠരക്ഖരപ്പായാ, സബ്ബകോമലനിസ്സാ;
കിച്ഛമുച്ചാരണാപേത-ബൃഞ്ജനാ സുഖമാലതാ.

മുൻ. സുഖമാലതാ കമീയതി “അനിട്ഠരക്ഖരേ” ചാടിനാ. അനിട്ഠരാനി
അഹരസാനി അക്ഖരാനി വണ്ണാനി പായാനി ബഹുനി യസ്സാ സാ തഥാ,
“നിട്ഠരാനി അപ്പകാനീ”തി പായഗുഹണേന സൂചിതം, തതോയേവ സബ്ബേഹി
കേവലേഹി കോമലേഹി സിമിലേഹി ലഘുഹി അക്ഖരേഹി നിസ്സാ നിഗൃതാ
കിച്ഛേന ദുക്ഖേന ഉച്ചാരണാ തതോ അപേതാനി അപഗതാനി ബൃഞ്ജനാനി
യസ്സാ സാതി അനുവദിതാ സുഖമാലതാ വിധീയതേ.

മുൻ. ഇദാനി സുഖമാലതം ദസ്സേതി “അനിട്ഠരേ” ചാടിനാ.
അനിട്ഠരക്ഖരപ്പായാ അകക്കസവണ്ണബഹുലാ സബ്ബകോമലനിസ്സാ
അനിട്ഠരക്ഖരാനം യേഭൂയ്യഗുഹണതോയേവ സകലസിമിലവണ്ണവിരഹിതാ
കിച്ഛമുച്ചാരണാപേതബൃഞ്ജനാ ദുക്ഖമുച്ചാരണീയവണ്ണേഹി
വിഗതഅക്ഖരസമന്നാഗതാ സുഖമാലതാ നാമാതി. അനിട്ഠരാനി അക്ഖരാനി
പായാനി ബഹുനി യസ്സന്തി ച, സബ്ബേ ച തേ കോമലാ ചേതി ച, തേഹി
നിസ്സാതി ച, കിച്ഛേന ഉച്ചാരണാതി ച, തേഹി അപേതാനീതി ച, താനി
ബൃഞ്ജനാനി യസ്സാതി ച വിഗൃഹോ. നിഗൃഹീതാഗമോ.

മുൻ. പസ്സന്താ രൂപവിഭവം, സുണ്ണതാ മധുരം ഗിരം;
ചരന്തി സാധു സമ്ബുദ്ധ-കാലേ കേളിപരമ്മുഖാ.

മുൻ. ഉദാഹരതി “പസ്സന്താ” ഇച്ചാടി. രൂപവിഭവം രൂപസമ്പത്തിം പസ്സന്താ
മധുരം ഗിരം വാചം സുണ്ണതാ സാധവോ കേളിപരമ്മുഖാ കിളായ നിച്ഛന്താ
ചരന്തിതി സമ്ബന്ധോ. കത്ഥാതി ആഹ “സമ്ബുദ്ധകാലേ”തി.

മുൻ. “പസ്സന്തി” ചാടിനാ ലക്ഖിയമുദാഹരതി, തം വുത്തമമേവ.

മുൻ. ഉപകാരവിഹിനാപി, സതം സമ്മുഖതേ’ദിസി;

ആരോഹതി വിസേസേന, രമണീയാ തദുജ്ജലാ.

൧൩൭. വിസിട്ഠാഞ്ചയമ്മസ്സ അഭാവേപിമിനാവോപാദേയോ ബന്ധോതി ആഹ “അലങ്കാരേ” ചാദി. അലങ്കാരേഹി വിഹീനാപി ഏദിസീ സുഖമാലതാ സതം പണ്ഡിതജനാനം സമ്മുഖതം അഭിമുഖഭാവം വാചാഗോചരത്തം ആരോഹതി ഉപഗച്ഛതി, കിമുതഅത്മാലങ്കാരാലങ്കിതേത്യപിസദോ. തേന സഭാവവൃത്യാദിനാ അലങ്കാരേന ഉജ്ജലാ ദിത്താ പന വിസേസേനാതിസയേന രമണീയാ മനുഞ്ഞാതി.

൧൩൮. “അലങ്കാരേ” ചാദി. ഏദിസീ ഏവംവിധാ സുഖമാലതാ അലങ്കാരവിഹീനാപി അത്മാലങ്കാരവിരഹിതാപി സതം പഞ്ചവന്താനം സമ്മുഖതം അഭിമുഖഭാവം തേസം വചനവിസയഭാവന്തി അത്ഥോ ആരോഹതി പാപുണാതി. തദുജ്ജലാ തേന സഭാവവൃത്തിവകവൃത്തിസമ്ഭൂതേന അത്മാലങ്കാരേന ജോതമാനാ വിസേസേന അതിസയേന രമണീയാ മനുഞ്ഞാ ഹോതി. അലങ്കാരേഹി വിഹീനാതി ച, തേന ഉജ്ജലാതി ച വിഗൃഹോ.

൧൩൯. രോമഞ്ചപിഞ്ചരചനാ, സാധുവാദാഹിതദ്ധനീ;
ലളന്തിമേ മുനീമേഘ-മ്മദാ സാധു സിഖാവലാ.

൧൩൮. തമുദാഹരതി “രോമഞ്ചേ” ചാദിനാ. രോമഞ്ചാ ലോമഹംസാ ഇവ രോമഞ്ചാ ഏവ വാ, പിഞ്ചരാനി ബരിഹാനി [പരിഹാരാനി (ക)] തേസം രചനാ ചരത്താകാരേന വിധാനം യേസം തേ തഥാ, “സാധു”തി വാദോ വചനം തംസദിസോയേവ വാ, ആഹിതോ ധനി കേകാസഞ്ചാതോ യേസം തേ തഥാ, മുനീമേഘേന മുനീസദിസേന മുനീസഞ്ചാതേന വാ വാരിദേന ഉമ്മദാ മത്താ സാധുസദിസാ സാധു ഏവ വാ സിഖാവലാ മയൂരാ ലളന്തി ലീലോപേതാ വിചരന്തി, അഞ്ചമഞ്ചം രമന്തിതി അത്ഥോ.

൧൩൮. അത്മാലങ്കാരയുത്തസുഖമാലതമുദാഹരതി “രോമേ” ചാദിനാ. രോമഞ്ചപിഞ്ചരചനാ ലോമഹംസസദിസാ രോമാ ഏവ വാ പിഞ്ചരാനം ബരിഹാനം രചനാ ചരത്താകാരേന വിത്ഥാരവന്താ സാധുവാദാഹിതദ്ധനീ “സാധു”തി വചനസദിസേഹി സാധുവാദേഹി വാ പവത്തകേകാനിനാദേഹി സമന്നാഗതാ മുനീമേഘമ്മദാ മുനീസദിസേന മുനീസഞ്ചാതേന വാ മേഘേന സഞ്ജാതമദാ ഇമേ സാധുസിഖാവലാ സജ്ജനസദിസാ സാധുനോ ഏവ വാ മയൂരാ ലളന്തി ലീലോപേതാ ഭവന്തിതി. ഇദം അസേസവത്സുവിസയം സമാസരൂപകം അമുഖ്യപക്ഖേ “രോമഞ്ചാ വിയ സാധുവാദോ വിയ മുനി വിയ സാധവോ വിയാ”തി ച, മുഖ്യപക്ഖേ “പിഞ്ചരചനാ വിയ ആഹിതദ്ധനീ വിയ മേഘോ വിയ സിഖാവലാ വിയാ”തി ഉപചരിതഞ്ചം. രോമഞ്ചാ ഏവ പിഞ്ചരാനീതി ച, തേസം രചനാ യേസന്തി ച, “സാധു”ഇതി വാദോതി ച, ആഹിതോ ച സോ ധനി ചേതി ച, സാധുവാദോ ആഹിതദ്ധനീ യേസന്തി ച, മുനി ഏവ മേഘോതി ച, തേന ഉമ്മദാതി ച, സാധവോ ഏവ സിഖാവലാതി ച വാക്യം. “മുനീമേഘോ”തി ഏതഥ ദീഘത്തം ചരദാനുരക്ഖണത്ഥം.

൧൩൯. സുഖമാലത്തമത്ഥേവ, പദത്ഥവിസയമ്പി ച;
യഥാ മതാദിസദേസു, കിത്തിസേസാദികിത്തനം.

മുൻ. ന കേവലം സുഖമാലതാ സദേവ, അത്ഥേപിതി ദസ്സേതുമാഹ “സുഖമാലത്ത”മിച്ചാദി. അത്ഥേവാതി വിജ്ജതേവ, തം തു അനോചിത്യഗാമ്മാദിവജ്ജനാ സമ്ഭവതി. “യഥേ”തി തമുദാഹരതി. മതാദിസദേസു വത്തബ്ബേസു കിത്തിസേസാദിനം സദാനം കിത്തനം കഥനം.

മുൻ. അയം സുഖമാലതാ ന കേവലം സദേവ, അത്ഥേപിതി ദസ്സേതും ആഹ “സുഖമാലത്ത”മിച്ചാദി. സുഖമാലത്തമത്ഥേവ പദത്ഥവിസയസി ച പദാഭിധേയ്യഗോചരസി സുഖമാലത്തം അത്ഥേവ, തഞ്ച ഓചിത്യഹീനഗാമ്മദോസപരിഹാരേണ സിജ്ജതതി. “യഥാ”തി തമുദാഹരതി. മതാദിസദേസു വത്തബ്ബേസു കിത്തിസേസാദിസദാനം കിത്തനം കഥനന്തി. മതോ ഇതിആദി യേസം “ജീവിതക്ഖയം പത്തോ” ഇച്ചാദിനമിതി ച, കിത്തിസേസോ ഇതിആദിയേസം “ദേവത്തം ഗതോ, സഗ്ഗകായമലങ്കരീ”ത്യാദിനമിതി ച വിഗൃഹോ.

മർസിഛിട്ഠപദസംസഗ്ഗ-
രമണീയഗുണാലയോ;
സബന്ധഗാരവോ സോ'യം,
സിലേസോ നാമ തം യഥാ.

മർ. സിലേസം ദസ്സേതി “സിലിട്ഠേ”ച്ചാദിനാ. സിലിട്ഠാനം ബന്ധലാഘവാഭാവേന അത്തമത്തം സിലിട്ഠാനം പദാനം സംസഗ്ഗേന രമണീയോ മനുഞ്ഞോ ഗുണോ തസ്സ ആലയോ പവത്തിട്ഠാനം. ബന്ധസ്സ രചനായ ഗാരവോ അസിമിലതാ, സഹ തേന വത്തതീതി സബന്ധഗാരവോതി അനുവദിതാ സോയം സിലേസോ നാമാതി വിധീയതേ. “തം യഥേ”ത്യുദാഹരതി. യഥാ അയം സിലേസോ, തഥാ അത്തോപി താദിസോ ദട്ഠബ്ബോ, ന ത്വയമേവേതി “തം യഥാ” സദുസ്സത്ഥോ.

മർ. ഇദാനി സിലേസം നിദിസതി “സിലിട്ഠേ”ച്ചാദിനാ. സിലിട്ഠപദസംസഗ്ഗരമണീയഗുണാലയോ റാനകരണാദീഹി ആസന്നവണ്ണാനം വിന്യാസഹേതു അത്തമത്തനിസ്സിതാനം പദാനം സമവായേന മനുഞ്ഞഗുണസ്സ പവത്തിട്ഠാനഭൂതോ സബന്ധഗാരവോ ബന്ധഗാരവസഞ്ചാതരചനായ അസിമിലഭാവേന സഹ പവത്തോ സോ അയം ബന്ധോ സിലേസോ നാമാതി. സിലേസോ നാമ ബന്ധഗാരവോ, തപ്പടിപാദകബന്ധോപ്യേത്ഥ സിലേസോതി വുച്ചതി. സിലിട്ഠാ ച തേ പദാ ചേതി ച, തേസം സംസഗ്ഗോതി ച, തേന രമണീയോതി ച, സോ ഏവ ഗുണോതി ച, തസ്സ ആലയോതി ച, ബന്ധസ്സ ഗുരൂനോ ഭാവോതി ച, തേന സഹ പവത്തതീതി ച വാക്യം. തം യഥാ “ബാലിന്ദു”ഇച്ചാദി.

മർബാലിന്ദുവിബ്ഭമച്ഛേദി-നഖരാവലികന്തിഭി;
സാ മുനിന്ദപദമ്ഭോജ-കന്തി വോ വലിതാ'വതം.

മർ. “ബാലിന്ദു”ഇച്ചാദി. ബാലിന്ദുനോ പഞ്ചമീ [പഞ്ചമീചന്ദസ്സ (?)] പഞ്ചദശകലസ്സ വിബ്ഭമോ മനോഹരത്തം, തം ഛിന്ദതി സിലേനാതി ബാലിന്ദുവിബ്ഭമച്ഛേദിയോ പഞ്ചമീചന്ദസ്സ കലാസന്നിഭാനം നഖരാനം നഖാനം ആവലിയോ താസം കന്തിഭി സോഭാഹി സഹ വലിതാ സംയുത്താ സാ, മുനിന്ദസ്സ പദാനിയേവ അമ്ഭോജാനി പദുമാനി തേസം കന്തി. വോ തുമ്ഹേ സാമത്തേന വദതി. അവതം പാലയതു.

൧൪൧. ബാലിന്ദു...പേം... കന്തിഭി

തരുണചന്ദ്രവിലാസവിനാസനസഭാവസമന്നാഗതനഖപന്തിസോഭാഹി സഹ
വലിതാ സംയുത്താ സാ മുനിന്ദപദമ്ഭോജകന്തി സാ സമ്ബുദ്ധപാദപദ്യമസോഭാ
വോ തുമ്ഹേ അവതം രക്ഖതുതി. ബാലോ ച സോ ഇന്ദു ചാതി ച, തസ്സ
വിബ്ഭമോതി ച, തം ഛിന്ദതി സീലേനാതി ച, നഖാനം ആവലിയോതി ച,
താസം കന്തിതി ച, ബാലിന്ദുവിബ്ഭമച്ഛേദിയോ ച താ നഖരാവലികന്തിയോ
ചാതി ച, മുനിന്ദസ്സ പദാനീതി ച, താനിയേവ അമ്ഭോജാനീതി ച, തേസം
കന്തിതി ച വിഗ്ഗഹോ.

൧൪൨. ഉക്കംസവന്തോ യോ കോചി,
ഗുണോ യദി പതീയതേ;
ഉദാരോ'യം ഭവേ തേന,
സനാമാ ബന്ധപദ്ധതി.

൧൪൨. ഉദാരത്തമവധാരയമാഹ “ഉക്കംസവന്തോ”ഇച്ചാദി. യോ കോചി
“ഇദമേവേ”തി നിയമാഭാവാ ഗുണോ ചാഗാതിസയാദികോ ഉക്കംസവന്തോ
അധിമത്തോ യദി പതീയതേ വിത്തായതേ ബന്ധേതി വിത്തായതി
“ബന്ധപദ്ധതി”തി വക്ഖമാനത്താ, അയം ഉദാരോ ഭവേതി വിധി. ഉദാരോയം
ഹോതു, കിം തതോ സിയാതി ആഹ “തേനി”ച്ചാദി. തേന ഉക്കംസവതാ
ഗുണേന ബന്ധപദ്ധതി രചനക്കമോ നാമഭൂതേന ഉദാരഗുണേന സഹ വത്തതീതി
സനാമാ, സമ്പദാവതി [\[സമ്പദാവതീതി \(?\)\]](#) വുത്തം ഹോതി.

൧൪൩. ഇദാനി ഉദാരത്തമുദിസതി “ഉക്കംസേ”ച്ചാദിനാ. ഉക്കംസവന്തോ
അതിസയവാ യോകോചിഗുണോ ചാഗാതിസയാദികോ സദ്ദാവലിയാ
പടിപാദനീയോ ആനുഭാവോ യദി പതീയതേ സചേ കത്ഥചി ബന്ധേ
വിത്തായതേ, അയം യഥാവുത്തഗുണോ ഉദാരോ നാമ ഭവേ. തേന കിം
പയോജനന്തി ചേ? ബന്ധബന്ധതി പദാവലി തേന ഉക്കംസവതാ ഗുണേന
സനാമാ സപ്പതിട്ഠാ ഹോതി. ഉക്കംസോ അസ്സ അത്ഥമീതി ച, നാമേന സഹ
വത്തതീതി ച, ബന്ധസ്സ പദ്ധതിതി ച വിഗ്ഗഹോ.

൧൪൪. പാദമ്ഭോജരജോലിത്ത-ഗത്താ യേതവ ഗോതമ;
അഹോ തേ ജന്തവോ യന്തി, സബ്ബമാ നിരജത്തനം.

൧൪൪. തമുദാഹരതി “പാദേ”ച്ചാദിനാ. ഗോതമാതി ഭഗവന്തം ഗോത്തേന
ആലപതി. തവ ഭഗവതോ പാദമ്ഭോജാനം രജാനി രേണവോ, തേഹി ലിത്താനി
ഉപദേഹിതാനി ഗത്താനി യേസന്തി വിഗ്ഗഹോ. യേ ജനാ തേ ജന്തവോ
സബ്ബപ്പകാരേന രജോലവേനാപ്യനുപലിത്തത്താ രജേഹി കിലേസസഞ്ചാതേഹി
നിഗ്ഗതാ നിരജാ, തേസം ഭാവോ നിരജത്തനം നിക്കിലേസഭാവം യന്തി
പാപുണ്ണതി. അഹോ അച്ഛരിയം യതോ രജസാ ലിത്താ നാമ
സംകിലിട്ഠായേവ സിയും, ഭവം പന പാദരജസാ വിലേപനേ ജനേ നിരജേ
കരോതി. അച്ഛരിയം ഭവതോ ഇദന്തി അത്ഥോ.

൧൪൫. ഇദാനി ഉദാഹരതി “പാദമ്ഭോജേ”ച്ചാദിനാ. ഭോ ഗോതമ യേ സത്താ
തവ തുമ്ഹം പാദമ്ഭോജരജോലിത്തഗത്താ
പാദപദ്യമരേണുലിത്തമത്ഥകനലാടാദിസരീരാവയവയുത്താ തേ ജന്തവോ സത്താ
സബ്ബമാ കിലേസസഞ്ചാതരജോജല്ലേഹി അനുപലിത്തത്താ സബ്ബപ്പകാരേന

നിരജ്ഞനം വിഗതകിലേസരജോഭാവം യന്തി പാപുണന്തി, അഹോ അച്ഛരിയം. രജോലിത്താ നാമ സംകിലിട്ഠാ സിയും, തപം പന പാദരജസാ ഉപലിത്തേപി സത്തേ നിരജേ കരോസീതി ഭാവോ. ഇഹ ഭഗവതോ ഉക്കംസഗുണോ ദീപിതോ ഹോതി. പാദാനിയേവ അമ്ഭോജാനീതി ച, തേസം രജാനീതി ച, തേഹി ലിത്താനി ഗത്താനി യേസന്തി ച, രജേഹി കിലേസേഹി നിഗൃതാതി ച, തേസം ഭാവോതി ച വാക്യം.

മർദ്ദിതം ജിനാനുഭാവസ്സ, സമുക്കംസോ'ത്രദിസ്സതി;
പഞ്ചവാ വിധിനാ'ന്നേന, ചിന്തയേ പരമീദിസം.

മർദ്ദ. കോ പന്നേത്ഥ ഉക്കംസവന്തോ ഗുണോ യേന ബന്ധോ സനാമോ സിയാതി ചേ? ആഹ “ഏവ”മിച്ചാദി. ഏവമിതി ജിനാനുഭാവസ്സ സമ്മാസമ്ബുദ്ധപഭാവസ്സ സമുക്കംസോ അതിസയോ ദിസ്സതി പദിസ്സതേ അത്ര ബന്ധേ, തസ്മാ ജിനാനുഭാവേന ഉക്കംസവതാ ഗുണേന ബന്ധോ സനാമോ സിയാതി. പകാരമിമമഞ്ഞത്രപിഅതിദിസന്തോ ആഹ “പഞ്ചവാ”തിആദി. പഞ്ചവാ പഞ്ചാസമ്പന്നോ അന്നേന വിധിനാ ഇമിനാ പകാരേന ഏദിസം ഏവരൂപം പരം അഞ്ചം ചിന്തയേ വിതക്കേയ്യ.

മർദ്ദ. ഇദാനി യമാവുത്തഗുണനിദസ്സനഞ്ച സിസ്സാനുസാസനഞ്ച ദസ്സേതി “ഏവ”മിച്ചാദിനാ. അത്ര ഇമിസ്സം അനന്തരഗാമായം ഏവം യമാവുത്തക്കമേന ജിനാനുഭാവസ്സ തമാഗതപ്പഭാവസ്സ സമുക്കംസോ ആധിക്കം ദിസ്സതി പദിസ്സതേ, തസ്മാ ജിനാനുഭാവസഞ്ചാതേന ഉക്കംസവതാ ഗുണേന ബന്ധോ സനാമോ ഭവേയ്യ. പഞ്ചവാ പസത്ഥത്താണവന്തോ അന്നേന വിധിനാ ഇമിനാ കമേന ഹുദിസം പരം അഞ്ചം ചിന്തയേ കപ്പേയ്യ.

മർദ്ദഭാരോ സോപി വിഞ്ചേയ്യോ,
യം പസത്ഥവിസേസനം;
യമാ കീളാസരോ ലീലാ-
ഹാസ [ഹാസോ (ക°)] ഹേമങ്ഗദാദയോ.

മർദ്ദ. അപരമുദാരപ്പകാരം ദസ്സേതുമാഹ “ഉദാരോ”ഇച്ചാദി. യം പസത്ഥം സിലാഘനീയം വിസേസനം ഉപാദിയതി, സോപി ന പന യമാവുത്തോവ ഉദാരോ വിഞ്ചേയ്യോ. “യഥേ”ത്യുദാഹരതി. കീളായ കീളത്ഥം സരോ, ലീലായ യുത്തോ ഹാസോ, ഹേമം ഹേമമയമങ്ഗദന്തി സമാസോ, തം ആദി യേസന്തി ബാഹിരത്ഥോ. ആദിസദ്ദേന കുസുമദാമമണിമേഖലാദീനം സങ്ഗഹോ. അയം തു ബന്ധഹരുസഗാമ്മപരിച്ചാഗാ സമ്ഭവതി.

മർദ്ദ. അഞ്ചമപി ഉദാരം ദസ്സേതി “ഉദാരോ”ച്ചാദിനാ. യം പസത്ഥവിസേസനം പസംസനീയവിസേസനം ഹോതി, സോപി ഉദാരോതി വിഞ്ചേയ്യോ. “യഥാ”തി തമുദാഹരതി. കീളാസരോ കീളായ കതോ സരോ. ലീലാഹാസോ ലീലായ യുത്തോ ഹാസോ. ഹേമങ്ഗദാദയോ സുവണ്ണകേയൂരാഇച്ചാദയോതി. കീളത്ഥായ സരോതി ച, ലീലായ യുത്തോ ഹാസോതി ച, ഹേമം ഹേമമയം അങ്ഗദന്തി ച, ലീലാഹാസോ ച ഹേമങ്ഗദഞ്ചാതി ച, താനി ആദീനി യേസം കുസുമദാമമണിമേഖലാദീനന്തി ച വിഗൃഹോ. അയമുദാരോ ബന്ധഹരുസഗാമ്മാദിദോസപരിച്ചാഗേന സിജ്ഞിതം.

മർദ്ദലോകിയത്ഥാനതിക്കന്താ,

കന്താ സബ്ജനാനപി;
കന്തി നാമാ'തിവുത്തസ്സ,
വുത്താ സാ പരിഹാരതോ.

യഥാ “മുനിന്ദ”ഇച്ചാദി.

൧൪൬. കന്തിം കഥയതി “ലോകിയി”ച്ചാദിനാ. ലോകേ വിദിതോ ലോകിയോ,
തം ലോകിയം അത്ഥം അഭിധേയ്യം അനതിക്കന്താ അനതീതാ സബ്ബേസം
കവിനമിതരേസം വാ ജനാനം ഏവ കന്താ മനോഹരാ കന്തി നാമാതി വുച്ചതി.
അയം പന സദുഗുണോ അതിവുത്തസ്സ വാക്യഭോസസ്സ പരിച്ചാഗേന സമ്ഭവതി.
തേനാഹ “അതിവുത്തസ്സാ”തിആദി. ഉദാഹരണമോ ഹേട്ഠാ വുത്തോയേവ.

൧൪൬. ഇദാനി കന്തിം ദസ്സേതി “ലോകിയി”ച്ചാദിനാ. ലോകിയത്ഥാനതിക്കന്താ
ലോകേ പസിദ്ധസദുത്ഥമനതിക്കന്താ സബ്ബജനാനം സകലകവിനം കന്താ മനുത്താ
കന്തിനാമ വുച്ചതേ, സാ അതിവുത്തസ്സ അതിവുത്തഭോസസ്സ പരിഹാരതോ
വുത്താ ഭോസപരിഹാരപരിച്ഛേദേ കഥിതാ ഹോതി.
അതിവുത്തഭോസപരിഹാരതോ ഏവ കന്തിയാ സിദ്ധത്താ തസ്സ ലക്ഖിയോ
ഏവ ഏതിസ്സാ ഹോതിതി അധിപ്പായോ. ലോകേ വിദിതോതി ച, സോ ച
സോ അത്ഥോ ചേതി ച വിഗൃഹോ. “യഥാ”തി കന്തിയാ ഉദാഹരണം ദസ്സേതി
“മുനിന്ദ”ഇച്ചാദി. തം വുത്തമേവ.

൧൪൭. അത്ഥബ്ബുത്താ'ഭിധേയ്യസ്സാ-
നേയ്യതാ സദുതോ'ത്ഥതോ;
സാ'യം തദുഭയാ നേയ്യ-
പരിഹാരേ പദസ്സിതാ.

യഥാ “മരീചി”ച്ചാദി ച, “മനോനൂരഞ്ജനോ”ച്ചാദി ച.

൧൪൭. അത്ഥബ്ബുത്തിം ബ്യുജ്ജയതി “അത്ഥബ്ബുത്താഭിധേയ്യി”ച്ചാദിനാ.
അഭിധേയ്യസ്സ സമ്ബന്ധഅത്ഥസ്സ സദുതോ അത്ഥതോ വാ സാമത്ഥിയതോ വാ
അനേയ്യതാ പതീതി അത്തമാ വഗമോ ഗത്യന്തരാഭാവാ, യതോ വുത്തം
“ദുല്ലഭാവഗതീ സദു-സാമത്ഥിയവിലങ്ഘിനീ”തി. തമനുവദിത്വാ അത്ഥബ്ബുത്തി
വിധീയതേ. സാ പന ബ്യാകിണ്ണേയ്യാദിഭോസവജ്ജനായ ജായതേ. തദുഭയാ
ജാതാ സായം അനേയ്യതാ നേയ്യപരിഹാരേ പദസ്സിതാ പകാസിതാ.
പഠമദുതിയോദാഹരണസ്സമോ വുത്തോ.

൧൪൭. ഇദാനി അത്ഥബ്ബുത്തിം ദസ്സേതി “അത്ഥബ്ബുത്തി”ച്ചാദിനാ. അഭിധേയ്യസ്സ
അത്ഥസ്സ സദുതോ അത്ഥതോ അത്ഥസാമത്ഥിയതോ ച അനേയ്യതാ തത്ഥേവ
വിജ്ജമാനത്താ സദുസ്സ അത്ഥസ്സ വാ ആഹരിത്വാ വത്തബ്ബസ്സ അഭാവോ
അത്ഥബ്ബുത്തി നാമ, തദുഭയാ തേഹി ദീഹി ജാതാ സാ അയം
അനേയ്യതാസങ്ഖതാ അത്ഥബ്ബുത്തി നേയ്യപരിഹാരേ
നേയ്യഭോസപരിഹാരപദേസേ പദസ്സിതാ പകാസിതാതി. “ദുല്ലഭാവഗതീ സദു-
സാമത്ഥിയവിലങ്ഘിനീ”തി വുത്തത്താ അത്ഥപതീതി പന വിനാ സദുഞ്ച
സാമത്ഥിയഞ്ച അത്തമാനുപലബ്ഭതീതി ഇഹ “സദുതോ അത്ഥതോ”തി വുത്തം.
അത്ഥസ്സ ബ്യുത്തി പതീതീതി ച, നത്ഥി നേയ്യം ആഹരിതഞ്ചം അസ്സ
അഭിധേയ്യസ്സാതി ച, തസ്സ ഭാവോതി ച, തേ ച തേ ഉഭോ സദുത്ഥാ ചാതി ച,

തേ അവയവാ ഏതിസ്സാതി ച, നേയസ്സ പരിഹാരോതി ച വാക്യം. ഇദാനി “യഥേ” ചാദിനാ ദിപ്പകാരായ അത്ഥബ്ബത്തിയാ യമാക്കമം ഉദാഹരണമനുസ്സാരേതി “മരി” ചാദിഗാമാദയേന, തം ഹേട്ഠാ വുത്തമേവ.

പുന അത്ഥേന യഥാ -

ഛർവ്വ. സഭാവാമലതാ യീര,
മുധാ പാദനഖേസു തേ;
യതോ തേ'വനതാനന്ത-
മോളിച്ചായാ ജഹന്തി നോ.

ഛർവ്വ. പുന ദുതിയേ തു യീരാതി ആമന്തനം. തേ തവ പാദനഖേസു സഭാവാമലതാ പകതിപരിസുദ്ധതാ മുധാ തുച്ഛാ. കസ്മാതി ചേ? യതോ യസ്മാ കാരണാ തേ പാദനഖാ അവനതസ്സ സന്നതസ്സ അനന്തസ്സ നാഗരാജസ്സ മോളീനോ കിരീടസ്സ അവനതാനം വാ നരമരാനം അനന്താനം മോളീനം ഛായാ ഛരവിയോ നോ ജഹന്തി ന പരിച്ചജന്തി, സഞ്ചരവിയോ പന ജഹന്തിതി. ഏത്ഥ നഖേസു സഞ്ചരവിത്താ പാദനഖസ്സ മോളീനം നിരന്തരപ്പണാമാബ്ബഭിചാരാനരമരാദീനം ഭഗവതോ പാദാരവിന്ദവന്ദനം സാമത്ഥിയാ ഹുടം ഗമ്യതേ.

ഛർവ്വ. “പുന അത്ഥേന യഥാ സഭാവി” ചാദി. യീര തേ തവ പാദനഖേസു സഭാവാമലതാ പകതിപരിസുദ്ധതാ മുധാ തുച്ഛാ. കസ്മാതി ചേ? യതോ യസ്മാ തേ ചരണഖാ അവനതാനന്തമോളിച്ചായാ പാദാനതസ്സ അനന്തനാഗരാജസ്സ കിരീടസ്സ സമ്ബന്ധിനീ, അവനതാനം വാ അനന്താനം ദേവമനുസ്സാനം മോളീനം ഛായാ കന്തിയോ നോ ജഹന്തി ന വിജഹന്തി, പകതിവണ്ണം പഹായ കിരീടകന്തിസദിസാ തേ ഹോന്തി, തസ്മാ ഏത്ഥ ചന്ദകിരണസന്നിഭാനം നഖരംസീനം സമീപേ മോളീനം നഖരംസീഹി അമളിതസകകന്തിയുത്തഭാവമാപജ്ജനം താദിസാനം നിരന്തരപ്പണാമാഭാവാഭാവതോ ഖത്തിയാദീനം മുനിന്ദപാദാരവിന്ദവന്ദനേ നിരന്തരപ്പണാമോ സാമത്ഥിയാ വിഭൂതം ഗമ്യതേ. സസ്സ ഭാവോതി ച, തേന അമലാതി ച, തേസം ഭാവോതി ച, പാമപക്ഖേ അവനതോ ച സോ അനന്തോ ചാതി ച, തസ്സ മോളീതി ച, തസ്സ ഛായായോതി ച, ദുതിയപക്ഖേ അനന്താ ച തേ മോളീ ചേതി ച, അവനതാനം അനന്തമോളീതി ച, തേസം ഛായായോതി ച വാക്യം.

ഛർവ്വ. “ബന്ധസാരോ”തി മഞ്ഞന്തി, യം സമഗ്ഗാപി വിഞ്ഞുനോ;
ദസ്സനാവസരം പത്തോ, സമാധി നാമ'യം ഗുണോ.

ഛർവ്വ. സമാധിഫലം കിച്ചാഹ “ബന്ധേ” ചാദി. യന്തി യം സമാധിം ബന്ധസ്സ ഗജപജ്ജമിസ്സഭാവസ്സ സാരോതി സബ്ബസ്സ ജീവിതം തപ്പരായത്താ ബന്ധസ്സ സമഗ്ഗാപി വിഞ്ഞുനോ സബ്ബേപി കവിനോ മഞ്ഞന്തി ചിന്തേന്തി ജാനന്തി, അയം സമാധിനാമ സമാധിഖ്യോ ഗുണോ ദസ്സനേ പകാസനേ അവസരം ഓകാസം അനോത്തരത്താ പരസ്സ സമ്പത്തോ ഉട്ടിട്ഠാനുക്കമേനാതി.

ഛർവ്വ. ഇദാനി സമാധയോ നിദിസതി “ബന്ധി” ചാദിനാ. സമഗ്ഗാ അപി വിഞ്ഞുനോ സബ്ബേപി കവയോ യം സമാധിം “ബന്ധസാരോ”തി പജ്ജഗജ്ജവിമിസ്സസഞ്ചാതസ്സ ബന്ധസ്സ ജീവിതമിതി മഞ്ഞന്തി, അയം സമാധി

നാമ ഗുണോ ദസ്സനാവസരം പത്തോ ഉദ്ദിഷ്ടാനുക്കമേന ദസ്സനോകാസം പത്തോ ഹോതി. ബന്ധസ്സ സാരോതി ച, ദസ്സനേ അവസരന്തി ച, തം പത്തോതി ച വിഗൃഹോ.

മരേ അന്തരായമ്മോ തതോ'ന്തരത്ഥ,
ലോകസീമാനുരോധതോ;
സമ്മാ ആധീയതേ'ച്ചേ'സോ,
സമാധീതി നിരുച്ചതി.

മരേ. കഥമയം സദുപോഹാരോ ബന്ധേ “സമാധീ”തി വുച്ചതീത്യാഹ “അന്തര”ച്ചാദി. അന്തരസ്സ വത്സുനോ പകതാപേക്ഖായ ധമ്മോ ഗുണോ പസിദ്ധോ, തതോ തസ്സമാ മുഖ്യവിസയാ അന്തരത്ഥ അമുഖ്യേ വിസയേ ലോകസീമാനുരോധതോ ലോകപ്പതീത്യനുവത്തനേന സമ്മാ സാധു ലോകസീമാനുവത്തനമേവേഹ സാധുത്തം ആധീയതേ ആരോപ്യതേ, ഇതി ഇമിനാ കാരണേന ഏസോ ഏവംവിധോ ധമ്മോ “സമാധീ”തി നിരുച്ചതീതിയ സമ്മാ ആധീയതീതി ഏവം നീഹരിത്വാ വുച്ചതീതി അത്ഥോ.

മരേ. “സമാധീ”തി അയം വോഹാരോ ബന്ധവിസയേ കഥം പവത്തതീതി ആസക്തായം പഠമം നിബ്ബചനം ദസ്സേതും ആഹ “അന്തര”ച്ചാദി. യസ്സമാ അന്തരായമ്മോ സമാധാനസ്സ വിസയഭൂതഅമുഖ്യതോ അന്തരസ്സ മുഖ്യവത്സുനോ പസിദ്ധഗുണോ, തതോ മുഖ്യവിസയതോ അന്തരത്ഥ അമുഖ്യവിസയേ ലോകസീമാനുരോധതോ ലോകവോഹാരമരിയാദാവിരോധഭാവേന ലോകപ്പതീത്യനുവത്തനേനേവ സമ്മാ ആധീയതി റപീയതി, ഇതി ഇമിനാ കാരണേന ഏസോ യഥാവുത്തഗുണോ “സമാധീ”തി നിരുച്ചതി വുച്ചതീതി. അന്തരസ്സ ധമ്മോതി ച, ലോകസ്സ സീമാതി ച, തസ്സാ അനുരോധോതി ച വിഗൃഹോ.

സമാധിഉദ്ദേശ

മരേ അപാണേ പാണിനം ധമ്മോ, സമ്മാ ആധീയതേ ക്വചി;
നിരുപേ രൂപയുത്തസ്സ, നിരസേ സരസസ്സ ച.

മരേ അഭവേ ഭവയുത്തസ്സ, അകത്തരിപി കത്തുതാ;
കഠിനസ്സാ'സരിരേപി, രൂപം തേസം കമാ സിയാ.

മരേ-മരേ. സമാധാനവിസയമാഹ “അപാണേ”ഇച്ചാദി. ക്വചി റാനേ പാണിനം പാണവന്താനം പദത്ഥാനം ധമ്മോ ഗുണോ അപാണേ പാണവിരഹിതേ വത്സുനി സമ്മാ ലോകപതീത്യനുവത്തനേന ആധീയതേ ആരോപ്യതേ, ഏവമുപരിപി യഥാനുരൂപം. നിരുപേതി രൂപവിരഹിതേ വത്സുനി, ക്വചിതി സബ്ബത്ഥ അനുവത്തതി. അസരീരേ അഘനേ അസംഹതേ വത്സുനി കഠിനസ്സ ദള്ഹസ്സ, തേസം യഥാവുത്താനം സമാധീനം രൂപം ഉദാഹരണം കമാ ഉദ്ദിഷ്ടാനുക്കമേന.

മരേ-മരേ. ഉദ്ദേശേ “സമാധയോ”തി ബഹുവചനേന നിദ്ദിഷ്ടാനം സമാധീനം വിസയമുപദസ്സേതി “അപാണേ”ച്ചാദിനാ. ക്വചി കിസ്സിമിഞ്ചി റാനേ പാണിനം ധമ്മോ ഇന്ദ്രിയബദ്ധാനം ഗുണോ അപാണേ പാണരഹിതവത്സുമ്ഹി സമ്മാ ലോകപതീതിഅനുസാരേന ആധീയതേ ആരോപ്യതേ, ക്വചി രൂപയുത്തസ്സ

രൂപവന്തവത്മുനോ ധമ്മോ നിരൂപേ രൂപരഹിതവത്മുച്ഛി, ക്വചി സരസസ്സ
രസവന്തസ്സ വത്മുനോ ധമ്മോ നിരസേ രസരഹിതേ ച, ക്വചി ദ്രവയുത്തസ്സ
ദ്രവവന്തവത്മുനോ ധമ്മോ അദ്രവേ ദ്രവരഹിതേ ച, ക്വചി കത്തുതാ
കത്തുഗുണോ അകത്തരിപി, ക്വചി കഠിനസ്സ മദ്ധ്യസ്സ വത്മുനോ ധമ്മോ
അസരീരേപി സരീരരഹിതേപി സമ്മാ ആധീയതേ. തേസം ഛരണം സമാധീനം
രൂപം ഉദാഹരണം കമാ “അപാണേ പാണിന”ന്തി ഉദ്ദിട്ഠാനുക്കമേന സിയാ
ഭവേയ്യാതി. ന സന്തി പാണാ അസ്സേതി ച, രൂപാ നിഗ്ഗതോതി ച, രൂപേന
യുത്തോതി ച, രസാ നിഗ്ഗതോതി ച, രസേന സഹ വത്തമാനോതി ച,
ദ്രവാഅത്തോതി ച, ദ്രവേന ദ്രവഭാവേന യുത്തോതി ച, കത്തുതോ
അത്തോതി ച, കത്തുനോ ഭാവോതി ച, നത്ഥി സരീരം അസ്സാതി ച
വിഗ്ഗഹോ.

സമാധിനിദ്ദേശ

അപാണേ പാണിനം ധമ്മോ

൧൫൫. ഉണ്ണാപുണ്ണിന്ദുനാ നാമ, ദിവാപി സഹ സങ്ഗമാ;
വിനിദ്ദാ സമ്പമോദന്തി, മഞ്ഞേ കുമുദിനീ തവ.

൧൫൫. “ഉണ്ണാ”ഇച്ചാദി. നാമാതി ലോകത്തയേകപടിസരണഭൂതതായ ഭഗവന്തം
ആലപതി. തവ ഉണ്ണാരോമധാതുസങ്ഖാതേന പുണ്ണിന്ദുനാ സഹ സങ്ഗമാ
സംയോഗേന കുമുദിനീ കുമുദിനിയോ കുമുദാകരാ ദിവാപി വിനിദ്ദാ
വിഗതസോപ്പാ സമ്പമോദന്തിമഞ്ഞേ സുട്ഠയേവ പമോദന്തിതി പരികപ്പേമീതി.
ഏതഥ പാണിധമ്മസ്സ സുരതരൂപസ്സ സങ്ഗമസ്സ വിനിദ്ദായ സമ്പീണനസ്സ ച
അപാണിനി ആരോപിതപുച്ഛഭാവേ ഉണ്ണാപുണ്ണിന്ദുച്ഛി, തഥാ
ആരോപിതഇത്ഥിഭാവോസു കുമുദിനീസു ലോകസീമാനുരോധേന സമാധാനതോ
സോയം പസിദ്ധോ ധമ്മോ “സമാധീ”തി വുച്ചതി. തദഭിധായീ സദ്ദോ ച
ഉപചാരതോ അത്ഥാനുഗാമിത്താ സദ്ദികവോഹാരം ദസ്സേതി, ഏവമുപരിപി
യഥായോഗം.

൧൫൫. തേസു പാണിധമ്മസമാധിനോ ഉദാഹരണമാദിസതി
“ഉണ്ണാ”ഇച്ചാദിനാ. നാമ തവ തുയ്ഹം ഉണ്ണാപുണ്ണിന്ദുനാ
ഉണ്ണാരോമമണ്ഡലസങ്ഖാതപുണ്ണചന്ദേന സഹ സങ്ഗമാ
അത്തമഞ്ഞസമവായഹേതുനാ കുമുദിനീ കേരവാകരസങ്ഖാതാ കുമുദിനിയോ
ദിവാപി വിനിദ്ദാ വികസിതാ സമ്പമോദന്തിമഞ്ഞേ അതിസന്തുട്ഠാ ഹോന്തിതി
കപ്പേമീതി ഇന്ദുസമ്പമോദോ സഹസദ്ദേന ഞായതേ. ഏതഥ
പാണിധമ്മസങ്ഖാതോ സുരതസങ്ഗമോ ച നിദ്ദാപഗമോ ച സമ്പമോദനഞ്ചാതി
തിണ്ണം ഉണ്ണാപുണ്ണിന്ദുകുമുദിനീസങ്ഖാതേസു അപാണേസു
ലോകവോഹാരാനതിക്കഞ്ച ബുദ്ധിയാ ആരോപണേന പാണിധമ്മതോ പസിദ്ധാ
തയോ അത്ഥാ ഇധ സമാധയോ നാമ, തപ്പടിപാദകഗന്മോപി
അത്ഥാനുഗാമിത്താ തദുപചാരേന സമാധീതി ദട്ഠഞ്ചോ. പുണ്ണോ ച സോ ഇന്ദു
ചേതി ച, ഉണ്ണാ ഏവ പുണ്ണിന്ദു ചാതി ച, വിഗതാ നിദ്ദാ യേഹീതി ച
വിഗ്ഗഹോ.

നിരൂപേ രൂപയുത്തസ്സ

മരയോരസേസു മുജ്ജന്താ, ജനാ'മതരസേസി'വ;
സുഖിതാ ഹതഭോസാ തേ, നാമ പാദമ്ബുജാനതാ.

മര. “ഭയാ”ഇച്ചാദി. നാമ തേ പാദമ്ബുജേസു ആനതാ പണാമവസേന ജനാ തിലോകകുഹരപവത്തിനോ സത്താ അമതരസേസി'വ പിയൂസരസേസു വിയ ഭയാരസേസു കരുണാരസേസു ഗുണേസു. “സിങ്ഗാരാഭോ വിസേ വീരിയേ, ഗുണേ രാഗേ ദ്രവേ രസോ”തി [\[അമരകോസ ന.ന.൨൨൬\]](#) ഹി നിഘണ്ടു. മുജ്ജന്താ നിമുജ്ജമാനാ ഹതാ നട്ഠാ ഭോസാ വാതാഭയോ അമതപക്ഖേ, അഞ്ഞത്ത് തു ഹതാ നട്ഠാ ഭോസാ രാഗാഭയോ യേസന്തി വിഗൃഹോ, തതോയേവ സുഖിതാ സുഖം കായികചേതസികസുഖം ഇതാ പത്താ ഗതാതി അത്ഥോ.

മര. ഇദാനി രൂപധമ്മസമാധിനോ ഉദാഹരണം ഉദ്ദിസതി “ഭയാ”ഇച്ചാദിനാ. നാമ തേ തവ പാദമ്ബുജാനതാ ചരണപദ്യമേ പണതാ ജനാ ദേവമനുസ്സാ അമതരസേസു ഇവ സുധാജലേസു വിയ ഭയാരസേസു അനഞ്ഞസാധാരണകരുണാഗുണേസു മുജ്ജന്താ നിമുജ്ജമാനാ ഹതഭോസാ വിനട്ഠവാതപിത്താഭയോ വിനട്ഠരാഗാദിഭോസാ വാ സുഖിതാ തതോയേവ അജരാമരസങ്ഖാതസുഖം ഇതാ പത്താതി. ഏതഥ രൂപയുത്തജലേ ലബ്ധമാനം മുജ്ജനം നിരൂപേ ഭയാഗുണേ ആരോപിതം ഹോതി. ഭയാ ഏവ രസാ ഗുണാതി ച, അമതാ ഏവ രസാതി ച, ഹതാ വാതാഭയോ രാഗാഭയോ വാ ഭോസാ യേസന്തി ച, പാദാനി ഏവ അമ്ബുജാനീതി ച, തേസു ആനതാതി ച വിഗൃഹോ.

“സിങ്ഗാരാഭോവിസേ വീരിയേ, ഗുണേ രാഗേ ദ്രവേരസോ”തി [\[അമരകോസ ന.ന.൨൨൬\]](#) ഏതഥ രസസദ്ഭോ ഗുണജലേസു വത്തതി.

നിരസേ സരസസ്സ

മര. മധുരേപി ഗുണേ യീര, നപ്പസീദന്തി യേ തവ;
കീദിസീമനസോ വുത്തി, തേസം ഖാരഗുണാനഭോ [\[ഹേ \(സിം\)\]](#).

മര. “മധുരേ”ച്ചാദി. യിയാ ഹുരതീതി യീരോ, ഭോ യീര തവ മധുരേപി മനോഹരേപി ഗുണേ കരുണാദികേ യേ നപ്പസീദന്തി പസാദം ന കരോന്തി, ഖാരഗുണാനം അമധുരഗുണാനം തേസം ജനാനം മനസോ വുത്തി ചിത്തപ്പവത്തി കീദിസീതി കിമിവ ദിസ്സതി, ന വിത്തായതേ “ഹുദിസീ”തി. യതോ താദിസഗുണാവബോധപരമുഖാ മോഹന്ധകാരസമ്ബന്ധിതാതി.

മര. ഇദാനി സരസധമ്മസമാധിനോ ഉദാഹരണമുദ്ദിസതി “മധുരി”ച്ചാദിനാ. ഭോ യീര തവ തേ മധുരേ അപിഗുണേ പകതിസുന്ദരേ കരുണാപത്താഗുണേപി യേ ഹീനാധിമുത്തികാ ജനാ നപ്പസീദന്തി, ഖാരഗുണാനം അമധുരഗുണാനം തേസം ജനാനം മനസോ വുത്തി ചിത്തപ്പവത്തി കീദിസീ കഥം രൂഹതി. യിയാ ഹുരതി പവത്തതീതി ച, കാ വിയ സാ ദിസ്സതീതി ച, ഖാരാ ഗുണാ യേസന്തി ച വിഗൃഹോ. ഏതഥ സമാധി നാമ രസഹീനേ ആരോപിതരസയുത്തയമ്മഭൂതം മധുരഖാരഗുണദ്വയം.

അദ്രവേ ദ്രവയുത്തസ്സ

മനുഷ്യത്വസീദ്ധ ചുളുക-പുടപേയോ മഹാഗുണാ;
ദിസാ സമന്താ യാവന്തി, കുന്ദസോഭാസലക്ഖണാ.

മന്ത്ര. “സബുത്ഥസീദ്ധി” ചാദി. സബുത്ഥസീദ്ധസ്സ മഹാമുനീനോ ചുളുകപുടേന
പേയോ പാതബ്ബാ കുന്ദസോഭാസലക്ഖണാ കുന്ദകുസുമസ്സ സോഭാസവന്താ
ജുതിവിജമ്ഭിനോ മഹാഗുണാ സമന്താ പരിതോ ദിസാ ദിസന്താനി യാവന്തി.

മന്ത്ര. ഇദാനി ദ്രവയുത്തസമാധിനോ ഉദാഹരണമുദീസതി
“സബുത്ഥി” ചാദിനാ. സബുത്ഥസീദ്ധ സബുകിച്ചേ പരിനിപ്ഫന്ന, നിപ്ഫന്നേഹി
സബുത്ഥേഹി വാ സമന്നാഗത ഹേ തമാഗത തവ ചുളുകപുടപേയോ
ചുളുകപുടേന പാതബ്ബാ കുന്ദസോഭാസലക്ഖണാ കുന്ദസോഭാഹി
സമാനലക്ഖണാ കുന്ദസോഭാസദിസാ വാ മഹാഗുണാ സബ്ബാമഹന്തത്താ
ആനുഭാവമഹന്തത്താ വാ മഹന്താ വാ അരഹന്താദയോ ഗുണാ സമന്താ
സമന്തതോ ദിസാ ദസദിസാസു യാവന്തിതി. ഏതഥ ദ്രവയുത്തഗുണഭൂതോ
ചുളുകപുടപേയുഭാവോ ദ്രവരഹിതേ ഗുണേ ആരോപിതോ സമാധി നാമ
ഹോതി. സബ്ബേ ച തേ അത്ഥാ ചേതി ച, തേ സീദ്ധാ യസ്സേതി ച, ചുളുകമേവ
പുടമിതി ച, തേന പേയുതി ച, മഹന്താ ച തേ ഗുണാ ചേതി ച, കുന്ദാനം
സോഭാതി ച, താഹി സമാനം ലക്ഖണം യേസന്തി ച വിഗൃഹോ.

അകത്തരി കത്തുതാ

മഹോദാരാരിബലവിസ്സട്ഠാ, കുണ്ഠാ നാനാവിധായുധാ;
ലജ്ജമാനാ'ന്തവേസേന, ജിന പാദാനതാ തവ.

മന്ത്ര. “മാരാ” ഇച്ചാദി. മാറോയേവ അരി സത്തുതി മാരാരി, തേന, ബലേന
അത്തനോ സത്തിയാ, തസ്സ വാ ബലേന സേനായ വിസ്സട്ഠാ അഭിമുഖം
ഛരസ്സിതാ നാനാവിധാ അനേകപ്പകാരാ ആയുധാ ഭിന്ദിവാളാദയോ കുണ്ഠാ
[ഭേണ്ഡിവാലാദയോ (ക)] പരിച്ചത്തതിവിണഭാവാ തായേവ
കുണ്ഠഭാവപ്പത്തിയാ ലജ്ജമാനാ “ലോകപ്പതിതാനുഭാവാനമഹ്ഠാകമ്പി
ഏവരൂപം ജാത”ന്തി ലജ്ജന്താ അന്തവേസേന “കഥം നാമ പരേ അമ്ഹേ ന
ജാനേയ്യു”ന്തി അത്തനോ ആവുധവേസം പരിവത്തിതാ കുസുമവേസേന,
ജിനാതി ആമന്തനം, തവ പാദാനതാ പാദേസു സന്നതാ.

മന്ത്ര. ഇദാനി കത്തുധമ്മസമാധിനോ ഉദാഹരണമുദീസതി “മാരാരി” ചാദിനാ.
ഹേ ജിന മാരാരിബലവിസ്സട്ഠാ മാറസത്തുനാ അത്തനോ സത്തിയാ വിസ്സട്ഠാ,
മാരാരിനോ വാ സേനായ വിസ്സട്ഠാ അഭിമുഖേ പാതിതാ നാനാവിധായുധാ
അനേകപ്പകാരഭിന്ദിവാളാസുസത്തിതോമരാദയോ ആവുധാ കുണ്ഠാ
അതിവിണാ ലജ്ജമാനാ “കസ്ഥാ ഏവം ലോകപസിദ്ധാനുഭാവാനമഹ്ഠാകമ്പി
ഈദിസം വിപ്പകാരമഹോസീ”തി ലജ്ജന്താ അന്തവേസേന “കഥമഹ്ഠേ പരേ
ന ജാനേയ്യു”ന്തി ആവുധവേസം ഹിതാ തദന്തേഭൂതേന പുപ്ഫവേസേന തവ
പാദാനതാ പാദസമീപേ നതാ അഹേസുന്തി. ഏതഥ കത്തുധമ്മഭൂതം ലജ്ജനഞ്ച
അന്തവേസേന പരിവത്തനഞ്ച ആനതഞ്ചേതി ഇമേ ലജ്ജനാദീനം
അകത്തുഭൂതേസു വിസയേസു ആരോപിതാ സമാധയോ നാമ ഹോന്തി. മാറോ
ഏവ അരീതി ച, ബലേന വിസ്സട്ഠാതി ച, മാരാരിനാ ബലവിസ്സട്ഠാതി ച
മാരാരിനോ ബലം സേനാതി ച, തേന വിസ്സട്ഠാതി ച, നാനാ അനേകവിധാ

പകാരാ യേസന്തി ച, അഞ്ഞേസം വേസോതി ച, അഞ്ഞോ ച സോ വേസോ ചാതി ച, പാദേസു ആനതാതി ച വിഗൃഹോ.

കഠിനസ്സ അസരീരേ

മരവ്. മൂനിന്ദാണുമാ കാലോ-
ദിതോ ബോധോദയാചലേ;
സദ്ധമ്മരംസിനാ ഭാതി,
ിന്ദമന്ധതമം പരം.

മരവ്. “മൂനിന്ദ”ഇച്ചാദി. ബോധോ സബ്ബത്തുതത്താണസദിസോ സോയേവ വാ ഉദയാചലോ ഉദയപബ്ബതോ തസ്ഥിം കാലേ രത്തിപരിയന്തേ അഭിനിക്ഖന്തസമയേ ഉദിതോ പാതുഭൂതോ മൂനിന്ദോ മൂനിന്ദസദിസോ സോയേവ വാ ഭാണുമാ സൂരിയോ അന്ധതമം അന്ധകാരം മോഹം വാ പരം അച്ചന്തമേവ സദ്ധമ്മരംസിനാ സദ്ധമ്മസദിസേന സദ്ധമ്മസങ്ഖത്തേ വാ രംസിനാ ഭിന്ദം പദാലേന്തോ ഭാതി സോഭതീതി.

മരവ്. ഇദാനി കഠിനധമ്മസമാധിനോ ഉദാഹരണമുദിസതി “മൂനിന്ദി”ച്ചാദിനാ. ബോധോദയാചലേ സബ്ബത്തുതത്താണസദിസേ സബ്ബത്തുതത്താണസങ്ഖാതേ വാ ഉദയപബ്ബതേ കാലോദിതോ രത്തിക്ഖയേ മാറപരാജിതസമയേ വാ ഉദിതോ പാതുഭൂതോ മൂനിന്ദാണുമാ മൂനിന്ദസദിസോ മൂനിന്ദോയേവ വാ സൂരിയോ അന്ധതമം പകതിഘനന്ധകാരം ബഹലമോഹന്ധകാരം സദ്ധമ്മരംസിനാ സദ്ധമ്മസദിസേന സദ്ധമ്മഭൂതേന വാ കിരണേന പരമതിസയേന ഭിന്ദം പദാലേന്തോ ഭാതി സോഭതീതി. ഏതഥ മദ്ധധമ്മഭൂതം ഭേദനം അസരീരഭൂതേ അന്ധകാരേ ബുദ്ധിയാ ആരോപിതം സമാധി നാമ ഹോതി. മൂനീനം ഇന്ദോതി ച, സോയേവ ഭാണുമാതി ച, ബോധോ ഏവ ഉദയാചലോതി ച, സദ്ധമ്മോ ഏവ രംസീതി ച വിഗൃഹോ.

മരവ്. വമനുഗ്ഗിരനാദ്യേ'തം, ഗുണവുത്യപരിച്ചുതം;
അതിസുന്ദരമണ്ണം തു, കാമം വിന്ദതി ഗാമ്മതം.

മരവ്. കോചി ധമ്മോ അമുഖ്യവിസയേ ബന്ധേ സോഭതേ, ന മുഖ്യവിസയേതി ദസ്സന്തോ ആഹ “വമനം”ഇച്ചാദി. വമനഞ്ച ഉഗ്ഗിരനഞ്ച, ആദിസദ്ദേന വിരേചനാദിപരിഗൃഹോ. ഏതം യഥാവുത്തം ഗുണാ പധാനേതരാ പസിദ്ധവിസയാ വിസയന്തരപരിഗൃഹലക്ഖണാ വുത്തി പയോഗരൂപാ, തതോ അപരിച്ചുതം അപരിഗളിതം സന്തം അമുഖ്യഭൂതം അതിസുന്ദരം അച്ചന്തമനോഹരമലങ്കാരരൂപത്താ, അണ്ണം തു ഇത്തരം പന മുഖ്യന്തി വുത്തം ഹോതി. കാമം ഏകന്തേന ഗാമ്മതം അസബ്ബസഭാവം ബന്ധേ തസ്സാനുചിതഭാവതോ വിന്ദതി പടിലഭതി പസവതീതി അത്ഥോ.

മരവ്. ഇദാനി ഇമേസുയേവ പാണിധമ്മാദിസു കോചി ധമ്മോ അമുഖ്യവിസയേ പയുത്തോ പസത്ഥോ, മുഖ്യവിസയേ പയുത്തോ അപസത്ഥോതി ദസ്സന്തോ “വമനുഗ്ഗി”ച്ചാദിമാഹ. ഏതം വമനുഗ്ഗിരനാദി വമനഉഗ്ഗിരനവിരേചനാദികം ഗുണവുത്യപരിച്ചുതം അമുഖ്യപയോഗതോ അഗളിതം അമുഖ്യഭൂതം അതിസുന്ദരം സബ്ബേസം അതിപിയം ഹോതി, അണ്ണം തു ഉത്തതോ ബൃതിരേകം മുഖ്യവിസയേ പയുത്തം വമനുഗ്ഗിരനാദികം പന കാമം ഏകന്തേന ഗാമ്മതം സഭാവഅപ്പിയഗാമ്മദോസതം വിന്ദതി സേവതീതി.

വമനഞ്ച ഉഗ്ഗിരനഞ്ചേതി ച, താനി ആദിനി യസ്സേതി ച, ഗുണാ അപ്പധാനാ വുത്തീതി ച, തതോ അപരിച്ചുതന്തി ച വിഗൃഹോ.

ചന്ദ്രകന്തിനം വമനബ്യാജാ, മുനിപാദനവാവലി;
ചന്ദ്രകന്തി പിവന്തിവ, നിപ്പഭം തം കരോന്തിയോ.

ചന്ദ്രം. ഉദാഹരതി “കന്തിന”മിച്ചാദി. മുനിനോ സമ്മാസമ്ബുദ്ധസ്സ പാദനവാനം ആവലി സേണിയോ കന്തിനം അത്തനോ നിരന്തരം നിസ്സരന്തിനം സോഭാവിസേസാനം വമനബ്യാജാ ഉഗ്ഗിരനലേസേന ചന്ദ്രകന്തി ചന്ദ്രവിയോ സബ്ബത്ഥ പത്ഥടത്താ പിവന്തിവ പാനം കരോന്തിതി തക്കേമി. കീദിസി വിയാതി പരികപ്പനാബീജമാഹ “നിപ്പഭ”ന്തിആദി. തം ചന്ദ്രം നിപ്പഭം പഭാവിരഹിതം കരോന്തിയോ വിദഹമാനാ. ഇദഞ്ചി കപ്പനാബീജം യതോ നഖസോഭാലിഗ്ഗനേന ചന്ദ്രസ്സ സോഭാവതോ നിപ്പഭത്തം പസ്സിത്ഥാ മഹത്തഞ്ച തസ്സാ നഖാവലിയോ ചന്ദ്രകന്തി പിവന്തിതി പരികപ്പേതി കന്തിനഞ്ച വമനബ്യാജം.

ചന്ദ്രം. ഇട്ഠവിസയേ പയുത്തവമനുഗ്ഗിരനാദിനമുദാഹരണമുദിസതി “കന്തിന”മിച്ചാദിനാ. മുനിപാദനവാവലി മുനിപാദനവസേണിയോ കന്തിനം അത്തനോ ചന്ദ്രമരീചിസദിസസോഭാനം വമനബ്യാജാ ഉഗ്ഗിരനലേസേന തം നിമലചന്ദ്രം നിപ്പഭം കരോന്തിയോ അത്തനോ സബ്ബത്ഥ പത്ഥടത്താ നിപ്പഭം കരോന്തിയോ ചന്ദ്രകന്തി ചന്ദ്രരംസിയോ പിവന്തി മഞ്ജേ. നഖരംസീനം സബ്ബത്ഥ പത്ഥടത്താ സപ്പഭസ്സാപി ചന്ദ്രസ്സ നിപ്പഭത്തഞ്ച നഖരംസീനം അധികത്തഞ്ച ദിസാ ചന്ദ്രകന്തി പിവന്തി ഇവേതി നഖാവലിനം ചന്ദ്രകന്തിപിവനഞ്ച സകകന്തിവമനഞ്ച പകതി ന ഹോതി, ബ്യാജമിതി കവിനാ പരികപ്പിതം ഹോതി. ഏതഥ ഭത്തസിത്ഥാദിമുഖ്യവിസയതോ അത്തകന്തിസഞ്ചതഅമുഖ്യവിസയേ പയുത്തം വമനം ഗുണവുത്തീതി ഞാതഞ്ച. വമനമേവ ബ്യാജമിതി ച, മുനിനോ പാദാതി ച, തേസു നഖാതി ച, തേസം ആവലിയോതി ച, ചന്ദ്രസ്സ കന്തിയോതി ച, നിഗൃതോ പഭാഹിതി ച വിഗൃഹോ.

ചന്ദ്രശ്ചിത്തകത്തുകം രുത്ഥ-മിച്ചേവം ഗുണകമ്മ തം [\[ഗുണകമ്മകം \(സിം\)\]](#);
സചിത്തകത്തുകം പേ'തം, ഗുണകമ്മം യദു'ത്തമം.

ചന്ദ്രമ. യഥാവുത്തം നിഗമേതി “അചിത്ത”ഇച്ചാദിനാ. ഇച്ചേവം അചിത്തോ കത്താ യസ്സ തം അചിത്തകത്തുകം. ഗുണോ കമ്മം യസ്സ തം ഗുണകമ്മം. തഞ്ച വമനാദി രുത്ഥമതിമനോഹരം ഭവതി ബന്ധോചിതത്താ. നഖാവലിയോ ഹി അചിത്തകത്താരോ, കന്തിയോ ഗുണകമ്മന്തി വമനമത്രാതിസുന്ദരം. നേദമേവ രുത്ഥന്തി ആഹ “സചിത്ത”ഇച്ചാദി. ഏതം വമനാദികം സചിത്തകത്തുകവിയദിഗുണകമ്മം, ഉത്തമം സേട്ഠം ബന്ധോചിതത്താ.

ചന്ദ്രമ. അനന്തരോദാഹരണസ്സ പസത്ഥത്തഞ്ച കമ്മനി ഗുണേ സതി സചിത്തകത്തുകവമനാദികഞ്ച ഇട്ഠമിതി ദസ്സേനോ “അചിത്തകത്തുക”മിച്ചാദിമാഹ. ഇച്ചേവം ഇമിനാ പകാരേന അചിത്തകത്തുകം നഖാവലിസഞ്ചതഅവിത്താണകകത്തുവന്തം ഗുണകമ്മം നഖകന്തിസഞ്ചതഅപ്പധാനകമ്മവന്തം വമനാദികം രുത്ഥം രചനായ ഉചിതത്താ രുചിജനകം ഹോതി, ഏതം വമനാദികം സചിത്തകത്തുകവിയ

സവിത്താണകകത്തുവന്തമ്പി യദിഗുണകമ്മം അമുഖ്യകമ്മം ചേ, ഉത്തമം വിസിദ്ഠമേവ, “കന്തിന”ന്തി ഭാവസമ്ബന്ധേ ഛർദ്ഠിയാ സതിപി വമനക്രിയായ കമ്മത്തം നാതിവത്തതി. നന്മി ചിത്തം യേസന്തി ച, അചിത്താ കത്താരോ യസ്സാതി ച, ഗുണോ കമ്മം യസ്സേതി ച, സഹ ചിത്തേന വത്തമാനോതി ച വാക്യം. ഇതി നിദസ്സനേ ഏവം പകാരേ നിപാതോ, അഥ വാ വചനവചനീയാനം [\[വചനവചനീയാദിനം \(കം\)\]](#) നിഗമാരമ്ഭേ നിപാതസമുദായോ.

ചുറ്റു ഉഗ്ഗിരന്തോവ സ സ്നേഹ-രസം ജിനവരോ ജനേ;
ഭാസന്തോ മധുരം ധമ്മം, കം ന സമ്പീണ്യേ ജനം.

ചുറ്റു. തദുദാഹരതി “ഉഗ്ഗിരന്തോവാ”തിആദിനാ. സോ ജിനവരോ ജനേ സകലസത്തനികായേ സ്നേഹരസം അത്തനോ പേമസങ്ഖാതം അനുരാഗം ഉഗ്ഗിരന്തോവ വമന്തോ വിയ മധുരം അതിപണീതം ധമ്മം ഭാസന്തോ കം ജനം ന സമ്പീണ്യേ, സബ്ബമേവ സമ്പീണ്യേതി. ഏതഥ ജിനവരോ കത്താ സചിത്തോ, സ്നേഹരസോ ഗുണകമ്മം.

ചുറ്റു. ഇദാനി സചിത്തകകത്തുപക്ഖേ ഉദാഹരണമുദീസതി “ഉഗ്ഗിരന്തോ”ച്ചാദിനാ. സോ ജിനവരോ ജനേ സകലസത്തനികായേ സ്നേഹരസം അത്തനോ പേമസങ്ഖാതഅനുരാഗം ഉഗ്ഗിരന്തോ ഇവ വമന്തോ വിയ മധുരം ആദികല്യാണാദിഭാവേന പണീതം ധമ്മം സദ്ധമ്മം ഭാസന്തോ ദേസേന്തോ യമാസയം വദന്തോ കം ജനം കീദിസം പുഗ്ഗലം ന സമ്പീണ്യേ, പീണ്യേതി ഏവാതി. ഏതഥ ഉഗ്ഗിരനം ജിനവരസങ്ഖതസചിത്തകകത്തുവന്തമ്പി സ്നേഹരസസങ്ഖാതഅമുഖ്യകമ്മയുത്തത്താ പസത്ഥം ഹോതി. സ്നേഹോ ഏവ രസോ അനുരാഗോതി വിഗ്ഗഹോ.

ചുറ്റു സദുസത്ഥകുസലോ കുസലോ നിഘണ്ടു-
ഛരണോഅലങ്കതിസു നിച്ചകതാഭിയോഗോ;
സോ'യം കവിത്തവികലോപി കവീസു സങ്ഖ്യ-
മോഗയ്ഹ വിന്ദതി ഹി കിത്തി'മമന്ദരൂപം.

ഇതി സങ്ഘരക്ഖിതമഹാസാമിപാദവിരചിതേ

സുബോധാലങ്കാരേ

ഗുണാവബോധോ നാമ തതിയോ പരിച്ഛേദോ.

ചുറ്റു. ഗന്മന്തരാഹിതവാസനായ, തദനുബന്ധപടിഭാണേ ചാവിജ്ജമാനേപി സുതേന അഭിയോഗബലേന കവിതാ കിത്തി ച തദനുഗതാ സമുപലബ്ഭതീതി സമനുസാസതി “യോ”ഇച്ചാദിനാ. സദുസത്ഥേ ബ്യാകരണേ കിസ്ഥിഞ്ചി “ഇദമേവേ”തി നിയമാഭാവാ കുസലോ ഛേരകോ നിഘണ്ടുമ്ഹി അഭിധാനസത്ഥേ ച ഛരണസി വുത്തിജാതിപ്പപഞ്ചപകാസകഛരണോവിചിതിസത്ഥേ ച അലങ്കതിസു അലങ്കാരസത്ഥേ ച കുസലോ ന കേവലം സദുസത്ഥേയേവ, അഥ ച പന നിച്ചമനവരതം ദിവാ ച രത്തോ ച കത്തോ അഭിയോഗോ വായാമോ രചനാവിസയേ യസ്സ സോയം കവിത്തവികലോപി ബന്ധകരണസങ്ഖാതകവിഗുണപരിഹീനോപി കവീസു കവിഗുണോപേതേസു

സങ്ഖ്യം ഗണനം ഓഗയ്ഹ പടിലഭിത്വാ അമന്ദരൂപം അതിബഹും കിത്തിം പരിസുദ്ധബന്ധരചനാലക്ഖണം തപ്പഭവം വ്യാതം വിന്ദതി പടിലഭതേവാതി.

ഇതി സുബോധാലങ്കാരേ മഹാസാമിനാമികായം

സുബോധാലങ്കാരടീകായം

ഗുണാവബോധപരിച്ഛേദോ തതിയോ.

മന്ത്രന. ഇദാനി ഉദ്ദേശക്കമേന സദാലങ്കാരേ നിദിസിത്വാ ബ്യാകരണനിഘണ്ടുചരണോപരിവാരിതേ ഇമസ്ഥിം നിരന്തരാഭിയോഗോ ഇഹലോകിയാദിമഹന്തയസസ്സ കാരണമിതി സിസ്താനമനുസാസന്തോ “യോ സദുസത്ഥകുസലോ” ചാദിമാഹ. യോ മേരനവമജ്ജിയിമേസു കോചി സദുസത്ഥകുസലോ സദാനുസാസനബ്യാകരണവിസയേ പകതിപച്ചയാദിവിഭാഗകപ്പനായ ചേരകോ നിഘണ്ടുചരണോഅലങ്കരീസു അഭിധാനചരണോഅലങ്കാരസത്ഥേസുപി കുസലോ തന്തംവിഭാഗബുദ്ധിനം പടിപാദനേന ചേരകോ നിചുകതാഭിയോഗോ ധാരണമനസികാരവസേന നിചും കരുസ്സാഹോ ഹോതി. സോ അയം അപ്പമാദി കവിത്തവികലോപി പകതിസിദ്ധകബ്ജരചനഗുണരഹിതോപി കവീസു സങ്ഖ്യം കബ്ജകത്തുസു ഗണനം ഓഗയ്ഹ കബ്ജകരണടീകാകരണാദിപകാരേന ഓഗാഹേത്വാ തം ഗണനം പാപുണിത്വാ അമന്ദരൂപം അനപ്പകസഭാവം അതിബഹും കിത്തിം നിദ്ദോസം സത്ഥരചനാലക്ഖണം പുണ്ണസഞ്ചയം, തപ്പഭവം പസിദ്ധിം വാ വിന്ദതി ലഭതേവാതി. യമാവുത്തസത്ഥേസു അഭിയോഗോ ബന്ധസ്സ ഏകന്തകാരണമേവ. വുത്തം ഹി-

“സാഭാവികീ ച പടിഭാ,
സുതഞ്ച ബഹുനിമ്മലം;
അമന്ദോ ചാഭിയോഗോ’യം,
ഹേതു ഹോതി’ഹ ബന്ധനേ”തി [\[കാബ്യാദാസ മ.മംസ\]](#).

തത്ഥ സാഭാവികീ സഭാവസിദ്ധാ പടിഭാ ച പഞ്ചാ ച ബഹു നിമ്മലം അനപ്പകം നിജ്ജടം സുതഞ്ച അമന്ദോ അഭിയോഗോ ച അനപ്പകോ അഭ്യാസോ ചേതി അയമേസോ സബ്ബോപി ഇഹ ബന്ധനേ ഇമിസ്സം കബ്ജരചനായം ഹേതു ഹോതി കാരണം ഭവതീതി. സദ്ദേ സാസതി ഏത്ഥ ഏതേനാതി ഇമസ്ഥിം അത്ഥേ തപ്പച്ചയഞ്ച തസ്സ മാദേസഞ്ച കത്വാ സദുസത്ഥന്തി ഞാതഞ്ചം, സദുസത്ഥേ കുസലോതി ച, നിഘണ്ടു ച ചരണോ ച അലങ്കരീ അലങ്കാരഞ്ചേതി ച വിഗ്ഗഹോ, ഏത്ഥ അലങ്കരീസദ്ദോ സത്ഥാപേക്ഖായ നപുംസകോ ഹോതി, നിചും കതോ അഭിയോഗോ അസ്സേതി ച, കവിനോ ഭാവോതി ച, തേന വികലോതി ച, അമന്ദം രൂപം സഭാവോ യസ്സേതി ച വാക്യം.

ഇതി സുബോധാലങ്കാരനിസ്സയേ

തതിയോ പരിച്ഛേദോ.

൪. അത്മാലങ്കാരാവബോധപരിച്ഛേദ

ചുരുക്കം: അത്മാലങ്കാരസഹിതാ, സഗുണാ ബന്ധപദ്ധതി;

അച്ചന്തകന്താ കന്താവ [\[യതോഅച്ചന്തകന്താവ \(കു\)\]](#), വുച്ചന്തേതേ തതോ'യുനാ.

ചുരുക്കം. ഏവം സദാലങ്കാരേ പരിച്ഛിജ്ജ സമ്പത്യത്മാലങ്കാരം ബോധയിതുമഹ “അത്മാലങ്കാര”ഇച്ചാദി. സഗുണാ യമാവുത്തേഹി പസാദാദീഹി സദഗുണേഹി സഹിതാ ബന്ധപദ്ധതി കബ്ബരചനം. അലങ്കരീയതി കന്തിം നീയതി ബന്ധോ ഏതേഹി സരീരമിവ ഹാരാദീഹിതി അലങ്കാരാ, തേഹി അത്മാലങ്കാരേഹി ജാത്യാദിലക്ഖണേഹി സഹിതാ സംയുത്താ സതീ സഗുണാ പതിബ്ബതാദിഗുണോപേതാ അത്മേന ധനേന അലങ്കാരേന ആഭരണേന സഹിതാ യുത്താ കന്താവ അങ്ഗനാ വിയ. യതോ അച്ചന്തകന്താ അതിസയരമണീയാ സിയാ, തതോ തേന കാരണേന യേ അത്മാലങ്കാരാ അവസരം പത്താ, തേ അധുനാ ഇദാനി വുച്ചന്തേ കമീയന്തി.

ചുരുക്കം. ഏവം സദാലങ്കാരവിഭാഗം ദസ്സേതാ ഇദാനി തന്നിസ്സയംയേവ അത്മാലങ്കാരബന്ധമാരഭന്തോ “അത്മാലങ്കാരി”ച്ചാദിമാഹ. സഗുണാ യമാവുത്തപസാദാദിസദഗുണയുത്താ ബന്ധപദ്ധതി പജ്ജഗജ്ജാദിപഭേദാ രചനാവലി അത്മാലങ്കാരസഹിതാ സഭാവവുത്തിവകവുത്തിസഖ്വാതേന അത്മാലങ്കാരേന സംയുത്താ സഗുണാ അത്മാലങ്കാരസഹിതാ കന്താ ഇവ പതിബ്ബതാദീഹി ഗുണേഹി യുത്താ സുവണ്ണരജതമണിമുത്താദിധനേഹി ഗീവേയ്യകടകന്യപുരാദീഹി ആഭരണേഹി ച യുത്താ അങ്ഗനാവ അച്ചന്തകന്താ യതോ അതിസയേന രമണീയാ, തതോ തസ്മാ തേ അത്മാലങ്കാരാ അധുനാ ദാനി വുച്ചന്തേ. അലങ്കരോന്തി ബന്ധം സരീരം വാ ഏതേഹിതി ച, അത്മസ്സ അലങ്കാരാതി ച, തേഹി സഹിതാതി ച, ഗുണേഹി സഹ വത്തതീതി ച, ബന്ധസ്സ പദ്ധതിതി ച, അച്ചന്തം അതിസയേന കന്താതി ച വിഗ്ഗഹോ.

ചുരുക്കം: സഭാവവകവുത്തിനം, ഭേദാ ദിധാ അലംക്രിയാ;
പഠമാ തത്ത്വ വത്ത്വം, നാനാവത്ത്വാവിഭാവിനീ.

ചുരുക്കം. കതിപ്പഭേദാ തേ ഇച്ചാഹ “സഭാവ”ഇച്ചാദി. സഭാവവുത്തി വകവുത്തിതി ഇമേസം ഭേദാ പഭേദേന അലംക്രിയാ അത്മാലങ്കാരാദിധാദിപ്പകാരാ. തേസു സഭാവവുത്തി കീദിസീതി ആഹ “പഠമാ”തിആദി. തത്ത്വ താസു പഠമാ സഭാവവുത്തി വത്ത്വം പദത്ഥാനം ജാതിഗുണക്രിയാദബ്ബസഭാവാനം നാനാ വിചിത്താ, ന ഭേദകാവ അവത്ഥാ അവസരാ വിഭാവിനീ പകാസികാ വിണ്ണേയ്യാ. ജാത്യാദീനം പദത്ഥാനം യമാസഭാവമനേകപ്പകാരം സമ്മദേവ വിവരന്തീ സഭാവം പദത്ഥാനം വിചിത്തം വദതീതി സഭാവവുത്തി നാമാതി അധിപ്പായോ, സാവ ജാതിയാ പദത്ഥസരൂപസ്സ തമാതമാപടിപാദകത്തേന വുത്തിയാ [\[ദത്തിയാ \(കു\)\]](#) ജാതിപി വുച്ചതി.

ചുരുക്കം. പസത്മാലങ്കാരാ [\[പസത്മാദിഅലങ്കാരാ \(കു\)\]](#) പഭേദേതോ ഏത്തകാതി ദസ്സേന്തോ “സഭാവി”ച്ചാദിമാഹ. അലംക്രിയാ അത്മാലങ്കാരാ സഭാവവകവുത്തിനം ഭേദാ പഭേദേതോ ദിധാ ദിപ്പകാരാ ഹോന്തി. തത്ത്വ താസുദിസു പഠമാ സഭാവവുത്തി വത്ത്വം ജാതിഗുണക്രിയാദബ്ബലക്ഖണാനം

പദത്മാനം നാനാവത്മാവിഭാവിനീ അനേകപ്പകാരസ്സ പകാസിനീ ഹോതി. ഏതമ ജാത്യാദീനം പദത്മാനം അനേകപ്പകാരസഭാവപകാസിനീ സഭാവവുത്തി നാമ. ഏസാവ ജാതി ഗുണാദിചതുബ്ധിപദത്മാനം സരൂപസഞ്ചാതജാതിയാ തേഹി ആകാരേഹി പടിപാദനതോ ഉപചാരതോ ജാതി നാമ ഹോതി.

ജാത്യാദിപദത്മാനംയേവ യമാസഭാവം ഹിത്വാ
വത്മുപരികപ്പിതഅതിസയോപമാരൂപകാദിസരൂപസഞ്ചാതം വക്സഭാവം
പകാസേതീ വക്വുത്തി നാമ. യഭാവോ ച വക്തോ ചാതി ച, തേസം
വുത്തിതി ച, അലംകരോന്തി ഏതാഹിതി ച, നാനാ അനേകാ ച സാ
അവത്മാ ചാതി ച വാക്യം.

യഥാ -

എന്നു. ലീലാവികന്തിസുഭഗോ,
ദിസാമിരവിലോകനോ;
ബോധിസത്തങ്കുരോ ഭാസം,
വീരോചി വാചമാസഭിം.

എന്നു. “യഥേ”തി തം ഉദാഹരതി. ലീലായ വിലാസേന വിഹിതായ
വികന്തിയാ ഗമനേന സത്തപദവീതിഹാരസഞ്ചാതേന സുഭഗോ സുന്ദരോ
ദിസാസു ദസസു മിരമചലം വിലോകനം യസ്സ സോ ബോധിസത്തങ്കുരോ
തദഹുജാതോ മഹാബോധിസത്തോ ആസഭിം വാചം
“അഗ്ലോഹമസ്മീ”തിആദികമുത്തമം നിബ്ധയവചനം ഭാസം വദന്തോ വീരോചി
വിസേസേന രമണീയത്തം പത്തോ. അയം സഭാവവുത്തി. ഏവം
ജാതിസഭാവവുത്യാദയോപി പരികപ്പനീയാ.

എന്നു. ഇദാനി സഭാവവുത്തിയാ ഉദാഹരണം ആഹ “യഥാ -
ലീലാവികന്തി”ച്ചാദി. ലീലാവികന്തിസുഭഗോ വിലാസഗമനേന
സത്തപദവീതിഹാരേന സുന്ദരോ ദിസാമിരവിലോകനോ ദസദിസാസു
അചലഓലോകനോ ബോധിസത്തങ്കുരോ മഹാബോധിസത്തങ്കുരോ ആസഭിം
വാചം “അഗ്ലോഹമസ്മീ”തിആദിനാ അഭീതവചനം ഭാസം വദന്തോ വീരോചി
അസോഭിതി. ഇഹ ബോധിസത്തസഞ്ചാതസ്സ ദബ്ബസ്സ
ലീലാവികന്തിദിസാമിരവിലോകനവചോനിച്ഛാരണസഞ്ചാതാനം അവത്മാനം
പകാസിതത്താ ദബ്ബസഭാവവുത്തിതി ഞാതബ്ബാ. ഏസായേവ
ദബ്ബഗതഗത്യാദിവിചിത്രസരൂപം അലങ്കരണതോ അലങ്കാരോ നാമ,
ദബ്ബഗതഗത്യാദയോ പന അലംകിരിയമാനത്താ അലംകിരിയാ നാമ.
ജാതിഗുണക്രിയാസഭാവവുത്തിയോപി ഏവമേവ ദട്ഠബ്ബാ. ലീലായ യുത്താ
വികന്തിതി ച, തായ സുഭഗോതി ച, ദിസാസു മിരം വിലോകനം യസ്സേതി ച,
ബോധിയാ പത്തായ സത്തോതി ച, സോയേവ അങ്കുരോതി ച, ഉസഭസ്സ
ഭാവോതി ച വാക്യം. ഉസഭസ്സ ഭാവസഞ്ചാതാ അകമ്പനീയാ റിതി ആസഭം
നാമ, അകമ്പഭാവതോ തേന സമാപി വാചാ ഉപചാരതോ ആസഭീ നാമ
ഹോതി.

എന്നു. വുത്തി വത്മുസഭാവസ്സ, യാ’ത്തമാ സാ പരാഭവേ;
തസ്സാ’നന്തവികപ്പത്താ, ഹോതി ബീജോപദസ്സനം.

എന്നു. ദുതിയമാഹ “വുത്തി”ച്ചാദിനാ. വത്മുനോ ജാത്യാദിരൂപസ്സ പദത്മസ്സ
സഭാവോ യസ്സം അവത്മായം യാദിസം രൂപം തസ്സ അത്തമാഭാവേന തസ്സ

രൂപസ്സു തമേതം ദബ്ബാപന്നേ വുത്തി വചനം. പരാഭവേ അഞ്ഞാ വകവുത്തി നാമ സിയാ. കിം സാ സാകല്ലേന വത്തും സക്കാതി ആഹ “തസ്സാ”ഇച്ചാദി. തസ്സാ വകവുത്തിയാ അനന്തവികപ്പത്താ അപരിമിതഭേദകത്താ ബീജസ്സു കാരണത്താ സകലബൃത്തിബ്ബാപിസാമഞ്ഞരൂപസ്സു യതോ പരേ വിചിത്താലങ്കാരാ പസവന്തി, ഉപദസ്സനം കമനം ഹോതി നിരവസേസാഭിധാനസ്സു കേനാപ്യസക്കുണേയുത്താ.

൧൬൭. ഇദാനി വകവുത്തിം ദസ്സേതി “വുത്തി”ച്ചാദിനാ. വത്സുസഭാവസ്സു ജാത്യാദിപദത്വസമ്ബന്ധിനോ താസു താസു അവത്മാസു യോ സഭാവോ വിജ്ജതി, തസ്സ സഭാവസ്സു അഞ്ഞമാ വിജ്ജമാനാകാരം ഹിത്വാ വത്തുപരികപ്പിതേന അതിസയഉപമാരൂപകാദിഅഞ്ഞപകാരേന യാ വുത്തി യം കമനം അത്ഥി, സാ പരാഭവേ സഭാവവുത്തിതോ അഞ്ഞാ വകവുത്തി നാമ സിയാ. തസ്സാ വകവുത്തിയാ അനന്തവികപ്പത്താ അപ്പമാണപക്ഖത്താ കമനേന പരിസമാപേതും അസക്കുണേയുത്താ നയതോ തസ്സ അനന്തപക്ഖസ്സു പരിഗൃഹണത്വം ബീജോപദസ്സനം കാരണമത്തസ്സു നിദസ്സനം ഹോതി. വക്ഖമാനഭേദതോ ഏകമേകബി അത്തനാ സദിസം അനന്തഭേദപരിഗൃഹജാനനത്വം പഹോതീതി അധിപ്പായോ. വത്സുനം സഭാവോതി ച, അനന്താ വികപ്പാ യസ്സ സഭാവസ്സേതി ച, തസ്സ ഭാവോതി ച, ബീജസ്സു ഉപദസ്സനന്തി ച വിഗൃഹോ.

വകവുത്തിഅത്ഥാലങ്കാരഉദ്ദേശവണ്ണനാ

൧൬൮. തത്ത്വാ’തിസയഉപമാ-
രൂപകാവുത്തിദീപകം;
അക്ഖേപോ’ത്ഥന്തരന്ത്യാസോ,
ബൃതിരേകോ വിഭാവനാ.

൧൬൯. അതുക്കമോ പിയതരം, സമാസപരികപ്പനാ;
സമാഹിതം പരിയായ-വുത്തിബ്ബാജോപവണ്ണനം.

൧൭൦. പിസേസ രുജ്ഛാഹങ്കാരാ,
സിലേസോ തുല്യയോഗിതാ;
നിദസ്സനം മഹന്തത്ത്വം,
വഞ്ചനാ’പ്പകതത്ത്വതി.

൧൭൧. ക്കാവലി അഞ്ഞമഞ്ഞം, സഹവുത്തി വിരോധിതാ;
പരിവുത്തിബ്ഭമോഭാവോ, മിസ്സ’മാസീ രസീ ഇതി.

൧൭൨. ഏതേ ഭേദാ സമുദ്ദിട്ഠാ, ഭാവോ ജീവിതമുച്ചതേ;
വകവുത്തിസു പോസേതി, സിലേസോ തു സിരിം പരം.

൧൬൮-൧൭൨. യഥോദ്ദേശം നിദ്ദിസിതുകാമോ ഉദ്ദിസതി “തത്ത്വേ”ച്ചാദി. തത്ത്വാതി തസ്സം വകവുത്തിയം “ഏതേ ഭേദാ സമുദ്ദിട്ഠാ”തി ഇമിനാ സമ്ബന്ധോ. സമുദ്ദിട്ഠാതി സഞ്ചേപനയേന വുത്താ. അതിസയോ ഉപമാ രൂപകം ആവുത്തി ദീപകഞ്ച, സമാസോ സമാസവുത്തി പരികപ്പനാ ച, വിസേസോ രുജ്ഛാഹങ്കാരോ ച, ജീവിതമുച്ചതേതി തദഭാവേ ബന്ധസ്സു ഛരവസ്സേവ ഹേയുത്താ വുത്തം, സിലേസോ തു വകവുത്തിസു സഭാവവുത്തിം ഹിത്വാ വത്സുസഭാവതോ അഞ്ഞമാ യഥാ തഥാ പരികപ്പനരൂപാസു

അതിസയാദീസു വുത്തിസു പരം സിരിം കന്തിം പോസേതി തം പുരേതി
ആവഹതീതി.

൧൬൮-൧൭൨. ഭേദവന്താനം പദത്മാനം സഭാവകമനം ഉദ്ദേശക്കമേന പാകടം
ഹോതീതി വത്തമാനേഹി അലങ്കാരേഹി ഉദ്ദിസന്തോ “തത്മാതിസയ...പേ...
രസീ”തി ഗാമാചതുക്കമാഹ. തത്മ തത്മാതി തിസ്സം വങ്കവുത്തിയം ഇതി ഏവം
ഏതേ പഞ്ചതിംസ ഭേദാ സമുദ്ദിട്ഠാ സഞ്ചേപേന വുത്താതി. ഏതേസം പന
പദാനം അത്ഥോ നിദ്ദേശേ ആവിഭവിസ്സതി. ഇമിനാ ഭാവോ ച സിലേസോ ച
അതിപ്പസത്ഥോതി ദീപേതി. ഭാവോ ഭാവാലങ്കാരോ ജീവിതം ബന്ധസ്സ
പാണഭൂതോതി വുച്ചതേ, ഭാവരഹിതസ്സ ബന്ധസ്സ ഛവസരീരസ്സ വിയ
അനുപാദേയത്താ, സിലേസോ തു സിലേസാലങ്കാരോ പന വങ്കവുത്തിസു
അതിസയോപമാദിവങ്കവുത്തിസു പരമുക്കംസഭൂതം സിരിം സോഭം പോസേതി
പുരേതി.

നിദ്ദേശവണ്ണനാ

൧൭൩. പകാസികാ വിസേസസ്സ,
സിയാ’തിസയവുത്തി യാ;
ലോകാതിക്കന്തവിസയാ,
ലോകിയാതി ച സാ ദിധാ.

൧൭൩. തത്മാതിസയവുത്തിനം താവ നിദ്ദിസന്തോ ആഹ
“പകാസികാ”ഇച്ചാദി. വിസേസസ്സ വത്സുഗതസ്സാതിമത്തസ്സ പകാസികായാതി
അനുവദിത്വാ സാ അതിസയവുത്തി സിയാതി വിധീയതേ, അതിസയസ്സ
വത്സുനോ ഉക്കംസസ്സ പടിപാദികാ വുത്തി അതിസയവുത്തി. സാ ച
ദുവിധാതി ആഹ “ലോക”ഇച്ചാദി. ലോകം ലോകപ്പതീതിം അതിക്കന്തോ
വിസയോ ഗോചരോ യസ്സാ സാ ലോകാതിക്കന്തവിസയാ ച ലോകേ ഭവാ
ലോകഠിതിമനതിക്കന്തത്താതി ലോകിയാ ചാതി അതിസയവുത്തി ദിധാ
ദിപ്പകാരാ ഭവതി.

൧൭൩. ഇദാനി ഉദ്ദേശക്കമേന അതിസയവുത്തിം ദസ്സേതി “പകാസി”ച്ചാദിനാ.
വിസേസസ്സ ജാത്യാദിപദത്മാഗതഅധികവിസേസസ്സ യാ വുത്തി പകാസികാ, സാ
അതിസയവുത്തി നാമ സിയാ, സാ അതിസയവുത്തി ലോകാതിക്കന്തവിസയാ
ച ജാത്യാദിപദത്മാനം യമാസഭാവസഞ്ചേതലോകഠിത്യാതിക്കന്തവിസയത്താ
ലോകാതിക്കന്ത വിസയാതി ച ലോകിയാതി ച യമാവുത്തലോകമനതിക്കമ്മ
പവത്തനതോ ലോകിയാതി ചേവം ദിധാ ദിപ്പകാരാ ഹോന്തി. വദതീതി
വുത്തി, അതിസയസ്സ വുത്തിതി ച, ലോകം അതിക്കന്തോ വിസയോ
ഏതിസ്സാതി ച, ലോകേ ഭവാതി ച വിഗ്ഗഹോ. “വിസേസസ്സ പകാസികാ”തി
പസിദ്ധഗുണാനുവാദേന സാ അതിസയവുത്തി സിയാതി അപസിദ്ധം
അതിസയവുത്തിവിധാനം കരോതി, യമാ “യോ കുമ്പലീ, സോ
ദേവദത്തോ”തി. അനുവാദകഅനുവാദനീയഭേദോ ഉപരിപ്യേവമേവ ദട്ഠഞ്ചോ.

൧൭൪. ലോകിയാതിസയസ്സേ’തേ,
ഭേദാ യേ ജാതിആദയോ;
പടിപാദീയതേ ത്വ’ജ്ജ,
ലോകാതിക്കന്തഗോചരാ.

൧൦൪. അയം ദിപ്തകാരാ അതിസയവുത്തി സഭാവവുത്യാദീഹി ഭിന്നാതി ചേ? ആഹ “ലോക”ഇച്ചാദി. ജാതിആദയോ യതോ പദമസ്സ വിചിത്തം സരൂപം വദതീതി വിചിത്തസരൂപപടിപാദികാ സഭാവവുത്തിപി അലങ്കാരോ, അലങ്കാരിയം തു വത്സുമാത്തം, തതോ സഭാവവുത്യാദയോ യേ ഭേദാ വിസേസാ, ഏതേ ലോകിയാതിസയസ്സ ഭേദാ, യഥാ സരീരേ യം സഹജം സുന്ദരത്തം, തസ്സ പോസകാപി മുത്താവലിപ്പഭൂതി അലങ്കാരോതി വുച്ചതി, ഏവം ബന്ധേപ്യലങ്കാരിയവത്സുനീമിത്തം ധമ്മത്തം യായ ഉക്കംസീയതി, സാ ഉക്കംസോതി വുച്ചതി. സാ ച വുത്തി അലങ്കാരസദ്ദേഹ വുച്ചതേ. സാ പന അതിസയവുത്തിയേവ. തേനേവാഹ “ലോകിയാതിസയസ്സേതേ, ഭേദാ യേ ജാതിആദയോ”തി. യതോ ഏവം, തതോ ലോകാതിക്കന്തവിസയാ ച വിസുറം ദസ്സനീയാതി ആഹ “പടീ”തിആദി. തുസദ്ദോ ഭേദേ. അജ്ജ തു ഇദാനി പന ലോകാതിക്കന്തഗോചരാ പടിപാദീയതേതി സമ്ബന്ധോ.

൧൦൫. ഇദാനി ഏസാ ദിപ്തകാരാപി അതിസയവുത്തിസഭാവവുത്യാദീഹി അനഞ്ഞാതി ദസ്സേതും “ലോകിയേ”ച്ചാദിമാഹ. ജാതിആദയോ ജാതിഗുണാദിപദമഗതവിചിത്തസരൂപസ്സ പകാസനതോ നിസ്സയവോഹാരേന “ജാത്യാദയോ”തി നിദ്ദിട്ഠാ ജാതിസഭാവവുത്തിഗുണസഭാവവുത്യാദയോ യേ ഭേദാ വിസേസാ, ഏതേ ലോകിയാതിസയസ്സ ലോകിയാതിസയവുത്തിയായേവ ഭേദാ അവയവാ. തത്ഥ ലോകിയാതിസയവുത്തി നാമ ജാതിസഭാവവുത്തിഗുണസഭാവവുത്യാദയോയേവാതി. ഏസായേവ വിചിത്രരൂപപടിപാദികാ ഉക്കംസാതി ച വുച്ചതി. ഏവം ലോകിയാതിസയവുത്തിയാ “ലീലാവികന്തിസുഭഗോ”തി ഉദാഹരണസ്സ ഗമ്യമാനത്താ വക്ഖമാനം പടിജാനാതി “പടിപാദീയതേ”ച്ചാദിനാ. അജ്ജ തു ഇദാനി പന ലോകാതിക്കന്തഗോചരാ അതിസയവുത്തി പടിപാദീയതേ ഉദാഹരണതോ നിപ്ഫാദീയതി. ലോകേ ഭവോതി ച, തസ്സ അതിസയോ ആധിക്കമിതി ച വാക്യം.

൧൦൫. പിവന്തി ദേഹകന്തീ യേ,
നേത്തഞ്ജലിപുടേന തേ;
നാ'ലം ഹന്തും ജിനേ'സം ത്വം,
തണ്ഹം തണ്ഹാഹരോപി കിം.

൧൦൬. തമുദാഹരതി “പിവന്തി”ച്ചാദിനാ. ജിന തേ ദേഹകന്തീ സരീരസോഭായോ യേ ജനാ നേത്തഞ്ജലിപുടേന അത്തനോ നയനദന്ദസഞ്ചാരേന അഞ്ജലിപുടേന പിവന്തി, ഏസം ജനാനം തണ്ഹം പിപാസം ലോഭമേവ വാ ഹരതി അനുപതതി [അപനയതി (?)]. തണ്ഹാഹരോപി സമാനോ ത്വം ഹന്തും നിവത്തിതും കിം നാലം കസ്മാ അസമത്ഥോസി. തണ്ഹാഹരാ നാമ തണ്ഹമേവ നുദന്തി. അത്ര ഹനന്താമപിഹ സമ്പന്നുദതി ലോകഠിതിം അതിക്കമ്മ ദേഹകന്തിയാ ബഹുത്തനയമോ വുത്തോ.

൧൦൭. ഇദാനി പടിഞ്ഞാതാനുസാരേന പടിപാദേതി “പിവന്തി”ച്ചാദിനാ. ഭോ ജിന തേ തുയ്ഹം ദേഹകന്തീ സരീരസോഭായോ യേ ജനാ നേത്തഞ്ജലിപുടേന നേത്തസഞ്ചാരേന ഹത്ഥപുടേന പിവന്തി, ഏസം സാധുജനാനം തണ്ഹം പിപാസം ലോഭമേവ വാ തണ്ഹാഹരോപി ത്വം സഞ്ചേസം തണ്ഹാവിനാസകോപി ഹന്തും നിവാരേതും കിം നാലം കസ്മാ

അസമത്വമോസീതി. ഏതാ പിവനം നാമ പിപാസം വിനേതീതി ലോകസഭാവോ. തസ്ഹം ഹന്തും നാലമിതി ലോകസഭാവമതിക്കന്തമോ. കന്തിനം അധികപിയതാ അതിസയധമ്മോ, തസ്സ വുത്തി പന തസ്ഹം ഹന്തും നാലമിതി ലോകാതിക്കന്തഅത്ഥം വിസയം കത്വാ പവത്തോ ഹോതി. സാ പന കമേതുമിച്ഛിതം കന്തിനം അധികപിയതം തസ്ഹാഹനനേ അസമത്വം വത്വാ ദിപേതീതി വകവുത്തി നാമ. വുച്ചമാനാനം ഉപമാരൂപകാദീനമ്പി വകവുത്തിതാ ഇച്ഛിതത്വസ്സ പകാരന്തരേണ പകാസനതോയേവ. യഥാ നാമ സരീരസഹജം പീനത്താദിസുന്ദരത്വം ഉദ്ദിപനാകാരേണ റിതാ കടകഉണ്ഹീസഹാരാദയോ അലങ്കാരാ നാമ ഭവന്തി, ഏവം ബന്ധസരീരസഞ്ചാരേ അലങ്കരണീയവത്സുദ്ദിപി വിജ്ജമാനഅതിപിയതാദിമേവ ഉദ്ദിപേത്വാ അലങ്കുരുമാനാ “തസ്ഹാഹരോസി ത്വം ഏസം കന്തി പിവന്താനം തസ്ഹം ഹന്തും നാല”മിതി വാചാഭങ്ഗീ അലങ്കാരോ നാമ. അലങ്കാരിയം നാമ അലങ്കാരബുദ്ധിപിയതായ ബഹുത്തന്തി. ഉത്തരിപി അലങ്കാരഅലങ്കാരിയവിഭാഗോ ച അനുരൂപതോ യോജനക്കമോ ച ഏവമേവ ദട്ഠഞ്ചോ. ദേഹേ കന്തിതി ച, അഞ്ജലിയേവ പുടോതി ച, നേത്താനിയേവ അഞ്ജലിപുടോതി ച, തസ്ഹം ഹരതീതി ച വിഗൃഹോ.

**൧൦൫. ഉപമാനോപമേയ്യാനം, സധമ്മത്തം സിയോ'പമാ;
സദൃശഗമ്മാ വാക്യത്വവിസയാതി ച സാ തിയാ.**

൧൦൬. ഉപമം നിദിസതി “ഉപമാനോ”ച്ചാദിനാ. ഉപമീയതേ അനേനാതി ഉപമാനം, പദുമാദികവത്സു. പദുമാദികോ തു സദ്രോ ഉപമാനവാചകോ. ഉപമീയതീതി ഉപമേയ്യാനം, മുഖാദികവത്സു. മുഖാദികോ സദ്രോ തു ഉപമേയ്യാവാചകോ. തേസം ഉപമാനോപമേയ്യാനം പദുമാദിമുഖാദിവത്സുനഞ്ച. സധമ്മത്തന്തി സമാനോ ധമ്മോ കന്തിമന്തതാ യസ്സ സോ സധമ്മോ, തസ്സ ഭാവോ സധമ്മസദൃസ്സ പവത്തിനിമിത്തസമാനേണ ധമ്മേണ സഹ സമ്ബന്ധോ സധമ്മത്തം ഉപമാനോപമേയ്യാപതിട്ഠിതം ഉപമാ സിയാ, ഉപമീയതി യഥാവുത്തോ സമ്ബന്ധോതി കത്വാ. സാ പനാലങ്കാരിയസ്സ ധമ്മസ്സാതിസയപടിപാദനപ്പകാരോ. കതിവിധാ സാതി ആഹ “സദൃ”ഇച്ചാദി. സദ്രോ ച അത്ഥോ ച, തേഹി ഗമ്മാ പതീയമാനാ സദൃശഗമ്മാ. വാക്യം പദസമുദായോ. തസ്സ അത്ഥോ വിസയോ ഗോചരോ യസ്സാ വാക്യത്വവിസയാതി ച സാ ഉപമാ തിവിധാ സദൃശഗമ്മഅത്ഥഗമ്മവാക്യത്വവിസയാതി തിയാ ഹോതി.

൧൦൭. ഇദാനി ഉപമാലങ്കാരം നിദിസതി “ഉപമാനോ”ച്ചാദിനാ. ഉപമാനോപമേയ്യാനം ചന്ദനീലുപ്പലദലാഭാദീനം ആനനയനാദീനഞ്ച പദത്വാനം സധമ്മത്തം കന്തിമന്തതാപിനതാദിതുല്യധമ്മസമ്ബന്ധോ ഉപമാ നാമ സിയാ, സാ അലങ്കരണീയവത്സുനോ ആധിക്കപടിപാദനപ്പകാരാ ഉപമാ സദൃശഗമ്മാ സദൃശഗമ്മാ ച അത്ഥഗമ്മാ ച വാക്യത്വവിസയാ ച, ഇതി ഏവം തിയാ തിപ്പകാരാ ഹോതി. ഏതാ ഉപമാനോപമേയ്യാഭൂതാനം ചന്ദാനനാദിപദത്വാനം സധമ്മസഞ്ചതോ അന്തമന്തതുല്യകന്തിമന്തതാപിനതാദിധമ്മയോഗോ പദത്വാനം ഉപമത്വസ്സ പതിട്ഠിതത്താ ഉപട്ഠാനതായ ഉപമാ നാമ ഹോതി, തന്നിസ്സയചന്ദാദയോ പന നിസ്സിതവോഹാരേണ ഉപമാ നാമ ഹോതി, ഉപമാനഭൂതചന്ദാദിഅത്ഥപടിപാദകോ ചന്ദിമാദിസദ്രോപി തദത്ഥേണ ഉപമാ നാമ ഹോതി, ഉപമേയ്യാപമേയ്യാനിസ്സയതപ്പടിപാദകാനമ്പി ഉപമേയ്യാഭാവോ ഏവമേവ ദട്ഠഞ്ചോ. ഉപമീയതേ അനേനാതി ഉപമാനന്തി കത്വാ ചന്ദാദി ഉപമാനം വുച്ചതി, ഉപമീയതീതി ഉപമേയ്യാനം, ആനന്ദാദി, ഉപമാനഞ്ച ഉപമേയ്യാഞ്ചാതി ച, സമാനോ ച സോ ധമ്മോ ചേതി ച, തസ്സ ഭാവോതി ച, സദ്രോ ച അത്ഥോ

ചാതി ച, തേഹി ഗമ്മാതി ച, വാക്യസ്സ അത്ഥോതി ച, സോ വിസയോ യസ്സാ ഉപമായാതി ച വാക്യം.

൧൭൫. സമാസപച്ചയേവാദീ, സദാ തേസം വസാ തിയാ;
സദഗമ്മാ സമാസേന, മുനിനോ ചന്ദിമാനനോ.

൧൭൭. തത്ത്വ സദഗമ്മാപി തിയാ സിയാതി ദസ്സേതുമാഹ “സമാസ”ഇച്ചാദി. സമാസോ ച പച്ചയോ ച ഇവാദി ച, തേ സദാ നാമ, സദസദ്ദേന സമാസാദയോ വത്തുമധിപ്പേതാതി അത്ഥോ. തേസം സമാസാദീനം വസാ സദഗമ്മാ തിയാ ഹോതി സമാസസദഗമ്മാ പച്ചയസദഗമ്മാ ഇവാദിസദഗമ്മാതി, സമാസേന സമാസസദ്ദേന ഗമ്മാ ഉപമാ വുച്ചതീതി സേസോ. ഉദാഹരതി “മുനിനോ ചന്ദിമാനനോ”തി, ചന്ദിമാ വിയ രുചിരമാനനം മുഖം യസ്സ സോ ചന്ദിമാനനോ. ഏത ച ചന്ദിമം ഉപമാനം, ആനനം ഉപമേയം, രുചിരത്ത്വം ധമ്മോ, ചന്ദിമാനനാനം സമാനധമ്മസമ്ബന്ധിജോതകോ വിയസദ്ദോ, തേസു സാധാരണധമ്മവാചകസ്സ വിയസദ്ദസ്സ ചോപമാജോതകസ്സാപ്യോഗോ സമാസേനേവ വുത്തത്താ, ഏത പന വിയസദ്ദോ ചന്ദിമാസദ്ദേന ഉപമാനവാചകേന സമ്ബന്ധമുപഗതോ ചന്ദഗതമേവ സദിസത്ത്വം വദതി, മുഖഗതം പന സാമത്ഥിയാ പദീയതേ, ഏവമീദിസം ദട്ഠം.

൧൭൯. തേസു യമാവുത്തേസു സദഗമ്മസ്സ തിവിധത്ത്വം ദസ്സേതും ആഹ “സമാസേ”ച്ചാദി. സമാസപച്ചയേവാദീ സമാസോ, ആയാദിപച്ചയാ, ഇവാദയോ ച സദാ നാമ, തേസം സമാസാദീനം വസാ ഭേദേന സദഗമ്മാ തിയാ സമാസസദഗമ്മാ പച്ചയസദഗമ്മാ ഇവാദിസദഗമ്മാതി തിവിധാ ഹോതി. സമാസേന സമാസസദ്ദേന ഗമ്മോപമാ വുച്ചതി “മുനിനോ ചന്ദിമാനനോ”തി. മുനിനോ സമ്മാസമ്ബുദ്ധോ ചന്ദിമാനനോ ചന്ദസമാനമനോഹരമുഖമണ്ഡലേന യുത്തോ ഹോതി, സമാസോ ച പച്ചയോ ച ഇവഇതി ഇദം ആദി യേസം വാദീനന്തി ച, സദ്ദേന ഗമ്മാതി ച, മുനീനം ഇനോതി ച, ചന്ദിമാ വിയ രുചിരം ആനനം മുഖം യസ്സേതി ച വിഗൃഹോ. ഏത “ചന്ദിമാ”തി ഉപമാനം, “ആനന”തി ഉപമേയം, രുചിരത്ത്വം ഉപമാനോപമേയാനം സാധാരണധമ്മോ, “വിയാ”തി സദ്ദോ ചന്ദാനനാനം ദിനം ആനനഗതരുചിരത്ത്വം ചന്ദേ ച, ചന്ദഗതരുചിരത്ത്വം ആനനേ ച അത്ഥീതി സമാനധമ്മസമ്ബന്ധം ജോതേതി, ഇഹ സാധാരണധമ്മവാചകസ്സ രുചിരസദ്ദസ്സ, തുല്യധമ്മസമ്ബന്ധോപമാജോതകസ്സ വിയസദ്ദസ്സ ച അപ്യോഗോ തേസം അത്ഥാനം സമാസേന വുത്തത്താ. ഏത ഉപമാനവാചകേന ചന്ദിമാസദ്ദേന യുത്തോ വിയ സദ്ദോ ചന്ദഗതസദിസത്ത്വം ജോതേതി, മുഖഗതസദിസത്ത്വം പന സാമത്ഥിയാ പതീയതേ. തഥാ ഹി മുഖം ചന്ദസമാനമാഗച്ഛന്തം ചന്ദസ്സ മുഖസദിസത്ത്വം വിനാ ന ഭവതീതി അത്തമാനുപപത്തി സാമത്ഥിയന്തി.

൧൭൯. ആയാദി പച്ചയാ തേഹി, വദനം പങ്കജായതേ;
മുനിനന്തയനദന്ദം, നീലുപ്പലദലീയതി.

൧൮൦. ഇദാനി പച്ചയസദഗമ്മം ദസ്സേതി “ആയാദി”ച്ചാദിനാ. ആയാദീതി ആയഹായകപച്ചയാദയോ പച്ചയാ പച്ചയസദാ നാമ, തേഹി പച്ചയസദ്ദേഹി ഗമ്മാ ഉപമാ വുച്ചതി. ഉദാഹരതി “വദന”മിച്ഛാദി. പങ്കജമിവ രുചിരമാചരതി പങ്കജായതേ. ഏതാപി പങ്കജമുപമാനം, ആചരണക്രിയായ കത്തുഭൂതം ആനനമുപമേയം, രുചിരത്ത്വം ധമ്മോ, പങ്കജാനനാനം

സമാന്യമ്മസമ്ബന്ധജോതകോ ഇവസദ്യോ. തത്മ രുചിര ഇവസദ്യാനം പുണ്യേ വിയാപ്പയോഗോ പച്ചയേന വൃത്തത്താതി സബ്ബത്വ വിന്യേതും. ഏവമുപരിപി.

൧൦൮. ഇദാനി പച്ചയസദ്യഗമോപമം നിദസ്സേതി “ആയാദി” ചാദിനാ. ആയാദി “ആയ ഹുയ ക” ഇതിആദയോ പച്ചയാ പച്ചയസദ്യാ നാമ, തേഹി പച്ചയസദ്യേഹി ഗമോപമാ വുച്ചതി “വദനം...പേ...ദലിയതി”തി. വദനം മുഖം പങ്കജായതേ പദ്യമമിവ രുചിരം ആചരതി. മുനിന്ദനയനദന്ദം സബ്ബത്തുനോ നേത്തയുഗളം നീലുപ്പലദലിയതി നീലുപ്പലപത്തമിവ രുചിരമാചരതി. ആയോ ആദി യേസം ഹുയാദിനന്തി ച, പങ്കജമിവ രുചിരമാചരതി പവത്തതീതി ച, മുനിന്ദസ്സ നയനദന്ദമിതി ച, നീലുപ്പലസ്സ ദലമിതി ച, തമിവ രുചിരമാചരതീതി ച വാക്യം. ഏത “പങ്കജ”മിതി ച “നീലുപ്പല”മിതി ച ഉപമാനം, ആചരണക്രിയായ കത്തുഭൂതം വദനം നയനദന്ദഞ്ച ഉപമേയം, രുചിരത്വം ഉപമാനോപമേയാനം സധമ്മോ, ഉപമാനോപമേയാനം സമാന്യമ്മജോതകോ ഇവസദ്യോ, തേസം അത്ഥാനം പച്ചയേന വൃത്തത്താ തേസമപ്പയോഗോ. ഏവരുപേസു അന്യേതസുപി ഏവമേവ വേദിതബ്ബോ.

൧൦൯. ഇവാദി ഇവ വാ തുല്യ-സമാന നിഭ സന്നിഭാ;
യമാസങ്കാസ തുലിത-പ്പകാസ പതിരുപകാ.

൧൧൦. ശരീസരിക്ഖ സംവാദി, വിരോധീ സദിസാ വിയ;
പടിപക്ഖപച്ചനീക-സപക്ഖോ’പമിതോ’പമാ.

൧൧൧. ടിബിമ്ബ പടിച്ചന-സരൂപ സമ സമ്മിതാ;
സവണ്ണാ’ഭാ പടിനീധി, സധമ്മാദി സലക്ഖണാ.

൧൧൨. യത്യ’ക്കോസതി ഹസതി, പതിഗജ്ജതി ദുഭതി;
ഉസൂയത്യ’വജാനാതി, നിന്ദതി’സ്സതി രുന്ധതി.

൧൧൩. തസ്സ ചോരേതി സോഭഗ്ഗം, തസ്സ കന്തിം വിലുന്ധതി;
തേന സദ്ധിം വിവദതി, തുല്യം തേനാധിരോഹതി.

൧൧൪. ക്കച്ഛംവിഗാഹതേ തസ്സ, തമന്വേത്യ’നുബന്ധതി;
തംസീലം, തം നിസേധേതി, തസ്സ ചാനുകരോതി’മേ.

൧൦൯-൧൧൪. ഇവാദി ഇവാദയോ നാമ ഇമേതി സമ്ബന്ധോ. ഇവോ ച വാ ച തുല്യോ ച സമാനോ ച നിഭോ ച സന്നിഭോ ചാതി ദന്ദേ ഇവ...പേ... സന്നിഭാ. സദ്യമപേക്ഖിയ പുല്ലിങ്ഗതാ. ഏവമുപരിപി യമായോഗം. “സധമ്മാദി”തി ആദിസദ്യേന സാധാരണസച്ഛായാദിനം പരിഗൃഹോ. ജയതിച്ചാദിസു കമ്മം.

൧൦൯- ൧൧൪. ഇവാദിസദ്യഗമോപമാധികാരേ പഠമം താവ “ഇവാദയോ നാമ ഏതേ”തി ദസ്സേതി “ഇവാദി” ചാദിനാ. ഇവാദിതി പദസ്സ ഛട്ഠമഗാമായ ഇമേതി ഇമിനാ സമ്ബന്ധോ, തസ്സ ചാതി ചസദ്യം യുജ്ജന്ദാനേ യോജേത്വാ സന്നിഭാ ചാതിആദയോ യോജേതബ്ബാ. “സധമ്മാദി”തിആദിസദ്യേന സാധാരണസച്ഛായാദയോ ഗഹിതാ. നിന്ദതി ഇസ്സതീതി പദച്ഛേദോ, ഇമേ ദേപഞ്ഞാസ ഇവാദയോ നാമ. “ജയതി അക്കോസതി ഹസതി”ഇച്ചാദികം തംതംക്രിയാപദസങ്ഖതഅനുകാരിയാനം അനുകരണന്തി കത്വാ ദന്ദോയേവ, “സന്ധിസമാസാ അദ്ധസ്സാ”തി [സന്ധിസമാസോ തദദ്ധസ്സാതി (ക)] വൃത്തത്താ

സന്ധിസമാസാനം ഗാമദ്ധസ്സ വിനാ ഉഭയദ്ധമജ്ജേ അലബ്ഭനതോ ദുഭതിപദതോ പുണ്ണേയേവ സമാസോ കാതബ്ബോ, നോ ചേ, അസമാസോതി ഗഹേതബ്ബോ. തസ്സ ചോരേതിസോഭഗ്ഗമിച്ചാദികമ്പി വാക്യാനുകരണന്തി കത്വാ തത്ഥ സമാസോ, വാക്യേ കേവലപദാനീതി വാ ഗഹേതബ്ബോ. ഇമേസം സബ്ബേസമ്പി ഇവ സദുപരിയായത്താ സദിസത്ഥാതി സബ്ബത്ഥ ഭാവത്ഥോ, അവയവത്ഥോ പന പാകടോയേവ.

൧൮൫. ഉപമാനോപമേയ്യാനം, സധമ്മത്തം വിഭാവിഹി;
ഇമേഹി ഉപമാഭേദോ, കേചി നിയന്തി സമ്പതി.

൧൮൫. ഇവാദീനം വിനിയോഗവിസയം ദസ്സേത്വാ ഉപമാഭേദം ദസ്സേതും പടിജാനാതി “ഉപമാന”ഇച്ചാദി. കേചീതി ഇമിനാ അപരിയന്തത്തമേസം [അപരിയന്തപഭേദം (കു)] ദസ്സേതി. തഥാ ച വക്ഖതി “പരിയന്തോ വികപ്പാന”ന്തിആദി. നിയന്തി ഉദാഹരിയന്തി.

൧൮൫. ഇദാനി ഇവാദിസദുഗമോപമം ദസ്സേതും പടിജാനാതി “ഉപമാനോ”ച്ചാദിനാ. ഉപമാനോപമേയ്യാനം സധമ്മത്തം സമാനധമ്മസമ്ബന്ധോ. വിഭാവിഹി പകാസകേഹി. ഇമേഹി ഇവാദീഹി സദുഹി ജാനിതബ്ബാ കേചി ഉപമാഭേദോ അപരിയന്തത്താ സമ്പതി ദാനി ലദ്ധാവസരേ നിയന്തി ഉദാഹരണമത്തേന പടിപാദീയന്തി.

൧൮൬. വികാസിപദുമം‘വാ’തി-സുന്ദരം സുഗതാനനം;
ഇതി ധമ്മോപമാ നാമ, തുല്യധമ്മനിദസ്സനാ.

൧൮൬. “വികാസി”ച്ചാദി. സുഗതാനനം മുനിന്ദസ്സ വദനം അതിസുന്ദരം അച്ചന്തരമണീയം. കിമിവ? വികാസിപദുമംവ പബുജ്ജന്തമാനപദുമംവിയ. ഇതി അയമേവംവിധാ ധമ്മോപമാ നാമ ഹോതി. കസ്ഥാ? ആനനപദുമാനം സമാനസ്സ ധമ്മസ്സ ഗുണസ്സ സുന്ദരസ്സ ലക്ഖണസ്സ നിദസ്സനാ സുന്ദരത്തന്തി പടിപാദനതോ.

൧൮൬. ഉദാഹരണമാഹ “വികാസി”ച്ചാദിനാ. സുഗതാനനം ഭഗവതോ മുഖം വികാസിപദുമംവ ബുജ്ജന്തമാനപക്ഷമിവ അതിസുന്ദരം ഹോതി. ഇതി ഞാദിസാ ഉപമാ തുല്യധമ്മനിദസ്സനാ അതിസുന്ദരമിതി സമാനഗുണദസ്സനേന ധമ്മോപമാ നാമ ഹോതി. പദുമാനനാനം സാധാരണഗുണസ്സ പകാസനതോ അതിസുന്ദരമിതി തുല്യധമ്മോ നാമ ഹോതി. ഏത്ഥ പദുമഗതതുല്യധമ്മസമ്ബന്ധസഞ്ചാതായ ഉപമായ ഇവസദുേന ജോതിയമാനത്തേപി അതിസുന്ദരന്തി വുത്തത്താ യഥാവുത്തോപമായ ധമ്മേന യുത്തത്താ ധമ്മോപമാ നാമ ഹോതീതി അധിപ്പായോ.

൧൮൭. ധമ്മഹീനാ മുഖമ്ഭോജ-സദിസം മുനിനോ ഇതി;
വിപരീതോപമാ തുല്യ-മാനനേനമ്ബുജം തവ.

൧൮൭. “ധമ്മ”ഇച്ചാദി. മുനിനോ സമ്മാസമ്ബുദ്ധസ്സ മുഖം അമ്ഭോജേന പദുമേന സദിസം സമാനം. ഇതി അയം ധമ്മഹീനോപമാ നാമ സുന്ദരസഞ്ചാതസ്സ ഗുണസ്സ അനിദ്ദിട്ഠത്താ, സാ തു അത്ഥവസാ ഗമ്യതേ. കഥമത്തഥാ യുജ്ജതീതി? ഏത്ഥ പന സദിസസദുോ ഉപമേയ്യാസ്സ മുഖസ്സ വിസേസനന്തി മുഖഗതമേവ സദിസത്തം വദതി, അമ്ഭോജഗതം തു സാമത്ഥിയാ

ഗമ്യതേ. ഏവമീദിസം ഞേയം. “വിപരീതേ” ചാദി. മൂന്നിതി ഗമ്യതേ സുതത്താ, ഭോ മൂന്നി തവ ആനന്നേന മുഖേന അമ്ബുജം തുല്യന്തി അയം വിപരീതോപമാ. ധമ്മഹീനത്തേപി പസിദ്ധിവിപരിയയേനാഭിഹിതത്താ തന്നാമേനേവ വുത്താ. ഏവമുപരിപി.

൧൮൭. “ധമ്മഹീനേ” ചാദി. “മുഖമ്ഭോജസദിസം മൂന്നിനോ” ത്യയം ഉപമാ. ധമ്മഹീനാ തുല്യധമ്മപകാസകസുന്ദരാദിസദുഹീനത്താ ധമ്മഹീനാ നാമ. വാചകാഭാവേ തുല്യധമ്മോ കഥം പതീയതീതി ചേ? മൂന്നിനോ മുഖം വദനം അമ്ഭോജസദിസം പദുമസദിസമിതി. ഏതഥ മുഖസ്സ അമ്ഭോജസമാനത്തം മുഖമ്ഭോജാനം സാധാരണധമ്മേ അസതി കഥം ഭവതീതി? അഞ്ഞമാനുപപത്തിലക്ഖണസാമത്ഥിയാതി, ഇവപരിയായോ സദിസസദോ മുഖസ്സ വിസേസനം യസ്ഥാ ഹോതി, തസ്ഥാ മുഖഗതസദിസത്തം വദതി, അമ്ഭോജഗതസദിസത്തം പന സാമത്ഥിയാ ഏവ വിത്തായതേ. ഹേ മൂന്നി തവ തുയ്ഹം ആനന്നേന അമ്ഭോജം തുല്യം സമാനന്തി അയം വിപരീതോപമാ. “അമ്ബുജേന ആനനം തുല്യ”ന്തി ലോകപ്പസിദ്ധിയാ വിപരിയയേന “ആനന്നേന അമ്ബുജം തുല്യ”ന്തി വുത്തത്താ ധമ്മഹീനത്തേ സതിപി വിപരീതോപമാ നാമ ഹോതി. “സുതാനുമിതേസു സുതസമ്ബന്ധോ ബലവാ”തി [\[പരിഭാസേന്ദുസേഖര ൧൧൨\]](#) വുത്തത്താ ഏതഥ “മൂന്നി”തി അവിജ്ജമാനേപി പുബ്ബധേ “മൂന്നിനോ”തി സുതത്താ ലബ്ഭമാനോ “തവാ”തി തുമ്ഹസദുസന്നിയാനേന ആമന്തന്തേമാ വിത്തായതി. ഏതഥ ഇവപരിയായോ തുല്യസദോ അമ്ബുജവിസേസനഭൂതോ അമ്ബുജഗതസദിസത്തം വദതി, ആനനഗതസദിസത്തഞ്ച അമ്ബുജാനനാനം സാധാരണധമ്മോ ച സാമത്ഥിയാ ഞായതിച്ചാദികം വുത്തനയേന ഞാതഞ്ച. ഉപരിപി പാകട്ഠാനം യഥാരഹം യോജേതഞ്ച.

൧൮൮. **തവാനനമിവ’മ്ഭോജം, അമ്ഭോജമിവ തേ മുഖം;**
അഞ്ഞമഞ്ഞോപമാ സാ’യം, അഞ്ഞമഞ്ഞോപമാനതോ.

൧൮൮. “തവ” ഇ ചാദി. അഞ്ഞമഞ്ഞോപമാനതോതി അഞ്ഞമഞ്ഞസ്സ മുഖസ്സ അമ്ഭോജസ്സ ച അഞ്ഞമഞ്ഞേന തന്ദ്രയേന ഉപമാനതോ.

൧൮൮. “തവാനനി” ചാദി. “അമ്ഭോജം തവാനനമിവ, തേ മുഖം അമ്ഭോജമിവ”തി അയമുപമാ. അഞ്ഞമഞ്ഞോപമാനതോ അഞ്ഞമഞ്ഞസ്സ ഉപമാനത്താ അഞ്ഞമഞ്ഞോപമാ നാമ ഹോതി. അഞ്ഞമഞ്ഞസ്സ ഉപമാതി ച, അഞ്ഞമഞ്ഞസ്സ ഉപമാനന്തി ച വിഗ്ഗഹോ. വിഗ്ഗഹദ്വയേപി പുബ്ബവിഭത്തിലോപോ. സബ്ബാദീനം ബൃതിഹാരലക്ഖണേന ഉത്തരവിഭത്തിലോപോ. സമാസലക്ഖണേന അഞ്ഞമഞ്ഞസ്സ അപേക്ഖാസിദ്ധത്താ മുഖാപേക്ഖായ അഞ്ഞം അമ്ഭോജഞ്ച, അമ്ഭോജാപേക്ഖായ അഞ്ഞം മുഖഞ്ച കമേന ഉപമേയ്യാ നാമ. അമ്ഭോജാപേക്ഖായ അഞ്ഞം മുഖഞ്ച, മുഖാപേക്ഖായ അഞ്ഞം അമ്ഭോജഞ്ച ഉപമാനം നാമ.

൧൮൯. **യദി കിഞ്ചി ഭവേ’മ്ഭോജം,**
ലോചനബ്ഭമുവിബ്ഭമം;
ധാരേതും മുഖസോഭം തം,
തവേ’തി അബ്ഭുതോപമാ.

൧൮൯. “യദി” ചാദി. ലോചനാനി ച ഭമുയോ ച, താസം വിബ്ഭമോ യസ്ഥിം, തം, താദിസമമ്ഭോജം കിഞ്ചി കിമപി യദി ഭവേ. തമീദിസമമ്ഭോജം

തവ മുഖസോഭം വദനകന്തിം ധാരേതും നിസിജ്ഞതേ. കിം നപ്തൂരിയമീദിസന്തി അബ്ഭുതത്ഥവിഭാവനേന വദനമബ്ബുജേനോപമീയതീതി അയമബ്ഭുതോപമാ ഞാതബ്ബാതി.

മവുന്. “യദി” ചാദി. ലോചനബ്ഭമുവിബ്ഭമം ലോചനഭമുനം ലീലാവന്തം കിഞ്ചി അമ്ഭോജം കിഞ്ചി അച്ഛരിയം പദുമാ യദിഭവേ ചേ സിയാ, തമമ്ഭോജം തവ മുഖസോഭം വദനകന്തിം ധാരേതും സമത്ഥോ ഹോതി. ഇതി ഞാദിസീ ഉപമാ അബ്ഭുതോപമാ അബ്ഭുതയമ്മപകാസകത്താ അബ്ഭുതോപമാ നാമ. ഏതഥ അവിജ്ഞാനോപി വിജ്ഞാനത്തേന പരികപ്പിതോ പദുമാഗതോ ലോചനബ്ഭമുവിബ്ഭമസമ്ബന്ധോ അമ്ഭോജവിസേസനേന “ലോചനബ്ഭമുവിബ്ഭമ”ന്തി ഇമിനാ ജോതിതോ. തസ്മാ അമ്ഭോജം ലോചനബ്ഭമുവിബ്ഭമസമ്ബന്ധസഖതഉപമായ ജോതകത്താ നിസ്സിതവോഹാരേന ഉപമാ, മുഖം ഉപമേയന്തി മുഖഗതോ ലോചനബ്ഭമുവിബ്ഭമസമ്ബന്ധോ യദി മുഖേ ന ഭവേയ്യ, താദിസം മുഖസോഭം ധാരേതും കഥം സമത്ഥോതി സാമത്ഥിയാ ഞായതി. ലോചനബ്ഭമുവിബ്ഭമസഖതസാധാരണധമ്മോ പന “ലോചനാനി ച ഭമുയോ ചേതി ച, താസം വിബ്ഭമോ യസ്മി”ന്തി ച വിഗ്ഗഹേ നിപ്ഫന്നേന ഭിന്നാധികരണഅന്തപദത്ഥസമാസേന ഗുണീഭൂതസ്സപി ഗഹിതത്താ വിത്തായതി [\[ഗ്രഹണസ്സ വിത്തായമാനത്താ \(ക\)\]](#).

മന്ദസുഗന്ധി സോഭസമ്ബന്ധി, സിസിരംസുവിരോധി ച;
മുഖം തവമ്ബുജംവേ’തി, സാ സിലേസോപമാ മതാ.

മന്. “സുഗന്ധി” ചാദി. തവ മുഖം അമ്ഭോജമിവ സിസിരംസുനോചന്ദസ്സ വിരോധി പച്ചനീകം, മുഖം തംസമാനകന്തിത്താ അമ്ബുജഞ്ച തദുദയേ സങ്കോചഭജനത്തോ. സോഭസമ്ബന്ധി കന്തിയുത്തം, മുഖമമ്ബുജഞ്ച. സുഗന്ധോ അസ്സ അത്ഥീതി സുഗന്ധി ച ദ്വയമപീതി ഏവം സിലേസപരിഗ്ഗഹേന മുഖമ്ബുജാനം ഉപമായോഗതോ സാ യമാവുത്താ സിലേസോപമാ മതാ.

മന്. “സുഗന്ധി” ചാദി. തവ മുഖം അമ്ഭോജമിവ സിസിരംസുവിരോധി ചന്ദസ്സ വിരുദ്ധം ഹോതി തുല്യത്താ. പദുമാ പന ചന്ദോദയേന അത്തനോ സങ്കോചനത്താ തസ്സ വിരുദ്ധം ഹോതി. സോഭസമ്ബന്ധി ച അനന്തസാധാരണമുഖഗതകന്തിസമ്ബന്ധയുത്തഞ്ച ഹോതി. പദുമാ പന പദുമാഗതകന്തിസമ്ബന്ധിനാ യുത്തം ഹോതി. സുഗന്ധി ച ചതുജ്ഞാതിസുഗന്ധവഹനത്തോ [\[...വമനത്തോ \(ക\)\]](#) സുഗന്ധി ച ഹോതി. അമ്ബുജം പന പദുമാസുഗന്ധേനേവ യുത്തം ഹോതി. ഇതി ഞാദിസീ ഉപമാ സിലേസോപമാ ഏകപദാതിഹിതഉഭയത്ഥലക്ഖണേന സിലേസവസേന വുത്തത്താ സിലേസോപമാ നാമ ഹോതി. സിസിരാ സീതലാ അംസു കന്തി അസ്സേതി ച, തസ്സ വിരുജ്ഞതീ സിലേനേതി ച, പച്ചയസാമത്ഥിയവസേന ദിന്നം ദിന്നം അത്ഥാനം ലബ്ഭനത്തോ സിലിസ്സതി അപരോപി അത്ഥോ ഏതഥ അലങ്കാരേതി ച, സിലേസവസേന വുത്താ ഉപമാതി ച വിഗ്ഗഹോ. ഏതഥ സുഗന്ധോ ച സോതസമ്ബന്ധോ ച സിസിരംസുവിരോധിത്തഞ്ചേതി ഇമേ ഉപമാനോപമേയ്യാനമമ്ബുജമുഖാനം തുല്യധമ്മോ, തേസു അമ്ബുജഗതതുല്യധമ്മസമ്ബന്ധോ സധമ്മത്താ ഉപമാ നാമ ഹോതി, സാ അമ്ബുജസമ്ബന്ധിനാ ഇവസദ്ദേന ജോതിതാ, മുഖഗതതുല്യധമ്മോ പന അസ്സത്ഥിതസ്സിലത്ഥേ കതപച്ചയേ സതിപി സാമത്ഥിയായേവ ഗമ്യതേ.

മൻസൂറുപസദ്യവാച്ചത്താ, സാ സന്താനോപമാ യഥാ;
ബാലാ'വു'യ്യാനമാലാ'യം, സാലകാനനസോഭിനീ.

മൻമ. “സരൂപ”ഇച്ചാദി. അയമുയ്യാനമാലാ ബാലാവ ഇത്ഥീ വിയ. കഥം? സാലകാനനസോഭിനീ ബാലാ താവ സഹാലകേന കേസസന്നിവേസവിസേസേന വത്തതേ സാലകമാനനം തേന സോഭതേ. സാലകാനനസോഭിനീ ഉയ്യാനമാലാപി സാലാനം രൂക്ഖവിസേസാനം കാനനേന ഗഹനേന സോഭതേ, ഏവരൂപാ സാ താദിസീ സന്താനോപമാ ആഖ്യായതേ, കസ്ഥാ? സിലേസോപമത്തസഭാവേപി സരൂപേന സദിസേന സദ്രേന “സാലകാനനസോഭിനീ”ത്വേവംവിയേന സദ്യസന്താനേന വിസേസഭൂതേന വാച്ചത്താ പകാസിയത്താ തസ്സാഇതി ഗമ്യതേ. യഥേതി നിദസ്സനേ.

മൻമ. “സരൂപേ”ച്ചാദി. സരൂപസദ്യവാച്ചത്താ തുല്യസുതിയാ അച്ഛിന്നസമ്ബന്ധവചനമാലായ വുച്ചമാനത്താ സാ ഉപമാ സന്താനോപമാ നാമ ഹോതി, സിലേസത്തേ സതിപി കതസമാസേഹി പദസന്താനേഹി വുച്ചമാനത്താ സന്താനോപമാ നാമ ഹോതീതി അധിപ്പായോ. “യഥേ”തി ഉദാഹരതി. അയം ഉയ്യാനമാലാ ഏസാ ഉയ്യാനപന്തി സാലകാനനസോഭിനീ അലകസഞ്ചാതകേസസന്നിവേസസഹിതേന മുഖേന സോഭമാനാ ബാലാവ അഞ്ഗനാ ഇവ സാലകാനനസോഭിനീ സാലവനേഹി സോഭമാനാ ഹോതി. ഉപമാനോപമേയ്യാനം സമാനം രൂപം യേസന്തി ച, സരൂപാ ച തേ സദ്യ ചേതി ച, തേഹി വാച്ചാ ഉപമാതി ച, തസ്സാ ഭാവോതി ച, സന്താനേന യുത്താ ഉപമാതി ച, ഉയ്യാനാനം മാലാതി ച, സഹ അലകേന വത്തമാനന്തി ച, തഞ്ച തം ആനനഞ്ചാതി ച, തേന സോഭതി സിലേനാതി ച, സാലാനം കാനനന്തി ച, തേന സോഭതി സിലേനാതി ച വാക്യം.

മൻപയീ ചന്ദോ ബഹുരജം, പദുമം തേഹി തേ മുഖം;
സമാനമ്പി സമുക്കംസി-ത്യ'യം നിന്ദോപമാ മതാ.

മൻവ. “ഖയീ”ഇച്ചാദി. ചന്ദോ ഖയീ ഖയോ അച്ചയോ യസ്സേതി, പദുമം ബഹുരജം ബഹൂനി രജാനി പരാഗാവയവാ യസ്ഥിന്തി, തേഹി ഏവംഭൂതേഹി ചന്ദപദുമേഹി കന്തിആദിനാ സമാനമ്പി സദിസമ്പി സന്തം തവ മുഖം സമുക്കംസി പരമുക്കംസവന്തം, ഖയസദ്യസ്സ ച രജസ്സ ച ദോസേപി വത്തനതോ, സദ്യച്ഛലേന ഖയസ്സ ദോസരൂപസ്സ ബഹുരജത്തസ്സ ച തത്ഥാഭാവതോതി. ഇതി ഏവരൂപാ അയം നിന്ദോപമാ മതാ നിന്ദിതേന ചന്ദാദിനാ ഖയസ്സോപമിത്തതാ.

മൻവ. “ഖയീ”ച്ചാദി. ചന്ദോ ഖയീ പാടിപദതോ പട്ഠായ ദിനേ ദിനേ ഏകമേകായ കലായ സൂരിയസ്സ ആസന്നഹേതു വീയനസഭാവയുത്തോ ഹോതി, പദുമം ബഹുരജം ബഹുരേണുസമന്നാഗതം ഹോതി, തേഹി ചന്ദപദുമേഹി സമാനമ്പി കന്തിസുഗന്ധാദിഹി സദിസമ്പി തേ മുഖം തവാനനം സമുക്കംസി ഖയരജസദ്യേഹി ദോസസ്സാപി വാച്ചത്താ സദ്യച്ഛലേഹി ഗമ്യമാനസ്സ താദിസസ്സ ദോസസ്സ മുഖേ അവിജ്ജമാനത്താ അധികുക്കംസഗുണവന്തം ഹോതി, ഇതി ഹുദിസീ അയം ഉപമാ നിന്ദോപമാ നിന്ദിതാനം ചന്ദപദുമാനം മുഖസ്സ ഉപമിതാതി നിന്ദോപമാ നാമ ഹോതി, മുഖവിസേസനേന ഇവസദ്യപരിയായേന സമാനസദ്യേന മുഖഗതസധമ്മോ ജോതിതോ ഹോതി, ഉപമാസഞ്ചാതചന്ദപദുമഗതസധമ്മോപി ദീസു തുല്യധമ്മോപി സാമത്ഥിയാ

ഗദ്യതേ, അപിസദ്യോ ചേത്ഥ വത്തബ്ബന്തരസമുച്ചയേ, സമുക്കംസോതി വത്തബ്ബന്തരോ.

൧൯൩. അസമത്ഥോ മുഖേനി'ന്ദു, ജിന തേ പടിഗജ്ജിതും;
ജളോ കലക്ഖി'തി അയം, പടിസേയോപമാ സിയാ.

൧൯൩. “അസമത്ഥോ”ഇച്ചാദി. ജിന തേ മുഖേന ജളോ സീതോ അകുസലോ ച കലങ്കോ മിഗലഞ്ചരനലക്ഖണോ ദോസോ അസ്സ അത്ഥീതി കലങ്കി. സദുച്ഛലേന ദോസകഥനം. താദിസോ ഇന്ദു ചന്ദോ പടിഗജ്ജിതും വിവദിതും അസമത്ഥോ, മുഖന്തു വിസദം അലങ്കരണേതി കഥമനേനായം സദിസോതി നിസേധദാരേണ സധമ്മതാവ ഗമ്മതേ, അയം പടിസേയോപമാ സിയാ.

൧൯൩. “അസമത്ഥോ”ച്ചാദി. ഹേ ജിനതേ തുയ്ഹം മുഖേന പടിഗജ്ജിതും വിവദിതും ജളോ സീതലോ അവിസദോ കലങ്കി സസലക്ഖണോ വാ സദോസോ വാ ഇന്ദു ചന്ദോ അസമത്ഥോ ഹോതീതി, അയം ഏദിസീ ഉപമാ പടിസേയോപമാ നാമ. കലങ്കോ അസ്സ അത്ഥീതി വാക്യം. ഏത്ഥ വിസദേന കലങ്കരഹിതേന മുഖേന സീതലോ അവിസദോ സദോസോ ചന്ദോ സമാനോ ഭവിതുമസമത്ഥോതി ഏവം പടിസേധദായേന ഇന്ദുമുഖസഞ്ചാതാനം ഉപമാനോപമേയ്യാനം തുല്യധമ്മസമഞ്ചന്ധസ്സ പകാസിതത്താ സതിപി നിന്ദോപമാഭാവേ പടിസേയോപമാ നാമ ഹോതീതി അധിപ്പായോ. “പടിഗജ്ജിതു”ന്തി ഇദം ചന്ദസ്സ വിസേസനത്താ ചന്ദഗതസധമ്മം ജോതേതി.

൧൯൪. ക്കും ചന്ദാരവിന്ദാനം, അതിക്കമ്മ മുഖം തവ;
അത്തനാവ സമം ജാത-മിത്യ'സാധാരണോപമാ.

൧൯൪. “കക്ക”മിച്ഛാദി. ചന്ദസ്സ അരവിന്ദസ്സ ച കക്കം പദവിം അതിക്കമ്മ അവത്ഥരിയ തേസ'മവകംസതോ [അവത്ഥുയതേസമണ്സതോ (ക)], തവ മുഖം അത്തനോ സരൂപേനേവ സമം ജാതമിതി ഏവരൂപാ അസാധാരണതാഭിധാനേന സദിസത്തപതീതിയാ അസാധാരണോപമേതി നിഗദ്യതേ.

൧൯൪. “കക്ക”മിച്ഛാദി. ഹേ മുനി തവ മുഖം ചന്ദാരവിന്ദാനം ലോകപൂജിതാനം സസിഅമ്ബുജാനം കക്കം പദവിം അവത്ഥം വാ അതിക്കമ്മ അത്തനോ അതുല്യത്തേന അത്തനാ ഏവ സമാനത്തവത്ഥുനോ അഭാവാ സമം ജാതം, ഇതി ഹുദിസാ ഉപമാ അസാധാരണോപമാ അതുല്യധമ്മഭാവസ്സ പകാസനതോ അസാധാരണോപമാ നാമ ഹോതി. ഇഹ ഉപമാഭൂതാനം ചന്ദാരവിന്ദാനം മുഖസ്സ ഹീനഭാവപടിപാദനദാരേണ ചന്ദാരവിന്ദേഹി മുഖം തുല്യന്തി പത്താപനതോ ചന്ദാരവിന്ദാ അസാധാരണോപമാ നാമ ഹോതി. സമസദ്യോ മുഖഗതസ്സ സാധാരണധമ്മം ജോതേതി. സേസം സുവിഞ്ഠേയ്യം.

൧൯൫. ബുദ്ധോജ്ജപ്താസാരോ, രാസിഭൂതോവ കത്ഥചി;
തവാ'നനം വിഭാതീതി, ഹോതാ'ഭൂതോപമാ അയം.

൧൯൫. “സബ്ബ”ഇച്ചാദി. കത്ഥചി ഏകടാനേ രാസിഭൂതോ സബ്ബസമമ്ഭോജാനം പഭാസാരോവ തവാനനം വിഭാതീതി ഏവംഭൂതാ അയം അഭൂതോപമാ ഹോതി.

മൻമ. “സബ്ബ”മിച്ചാദി. കത്ഥചി റാനേ രാസിഭൂതോ
സബ്ബമ്ഭോജപ്പഭാസാരോവ സകലപദുമാനം ഉത്തമകന്തിപുഞ്ജോ വിധ
തവാനനം വിഭാതി വിസേസേന പഭാതി, ഇതി ഹുദിസി ഉപമാ അഭൂതോപമാ
അവിജ്ജമാനവത്സുനോ ഉപമിതത്താ അഭൂതോപമാ നാമ ഹോതി. അരാസി
രാസിഭൂതോതി വിഗ്ഗഹോ. ഏതഥ യോജനാവിഭൂതോ
താദിസപഭാസാരാഭാവതോ അവിജ്ജമാനത്ഥേന പരികപ്പിതോ.

മൻസ. പതീയതേ’ത്ഥഗമ്മാ തു, സദുസാമത്ഥിയാ കചി;
സമാസപ്പച്ചയേവാദി-സദുയോഗം വിനാ അപി.

മൻസ. അത്ഥഗമ്മോപമം ദസ്സേതി “പതീയതേ”ഇച്ചാദി. അത്ഥഗമ്മാ തു’പമാ
കചി കിസ്ഥിഞ്ചി റാനേ സമാസാദിസദാനം യോഗം വിനാ അപി സദാനം
പയോഗവിസേസാദിഗാള്ലേന അത്തമാനുപപത്തിലക്ഖണേന സാമത്ഥിയേന
പതീയതേ.

മൻസ. തിവിധം സദുഗമ്മോപമം ദസ്സേതാ ഇദാനി അത്ഥഗമ്മോപമം
ദസ്സേതി “പതീയതേ”ത്യാദിനാ. അത്ഥഗമ്മാ തു അത്ഥഗമ്മോപമാ പന കചി
റാനേ സമാസപ്പച്ചയേവാദിസദുയോഗം വിനാപി തേസം സദാനം സമ്ബന്ധം
ഹിത്യാപി സദുസാമത്ഥിയാ സമ്ബന്ധേ പയുത്താവസേസസദാനം
അത്ഥസത്തിയാ പതീയതേ. സദാനം സാമത്ഥിയന്തി വിഗ്ഗഹോ.

മൻഭി. ഭിഗ്ഗാനേ’മാനി ചക്ഖുനി, നാ’മ്ബുജം മുഖ’മേവി’ദം;
സുബ്ബത്തസദിസത്തേന, സാ സരൂപോപമാ മതാ.

മൻമ. ഉദാഹരതി “ഭിഗ്ഗേ”ച്ചാദിനാ. ന ഭിഗ്ഗാ ഏതേ, കിഞ്ചരഹി
ചക്ഖുനിമാനി, നമ്ബുജമേതം, കിന്തു മുഖമേവിദന്തി ഏവരൂപാ സാ
സരൂപോപമാ മതാ ഭിഗ്ഗാദിനമവിപരീതസരൂപസ്സ ദീപനതോ. തേനാഹ
“സുബ്ബത്തേ”ത്യാദി. സുബ്ബത്തേന ഭിഗ്ഗചക്ഖുനം അമ്ബുജമുഖാനഞ്ച
പരിഹുടേന സദിസത്തേന ചഞ്ചലത്തകന്ത്യാദിലക്ഖണേന
തേനേവാഭേദസങ്കാപുബ്ബമേവ വിവേചിതം അത്തത്ര ചക്ഖാദീസു യം
ഭിഗ്ഗാദിത്താണമുപ്പനം, തസ്സ പച്ചക്ഖാനതോ
ഉപമാജോതകാനമിവാദിനമഭാവേപി ഭിഗ്ഗലോചനാദിനം സദിസത്തം പതീയതേ
സാമത്ഥിയതോ. ഏവമുപരിപി യമായോഗം.

മൻമ. ഇദാനി ഉദാഹരണമാഹരതി “ഭിഗ്ഗാനി”ച്ചാദിനാ. ഇമാനി ഭിഗ്ഗാനി
ഭമരാ ന ഭവന്തി, കിഞ്ചരഹി ചക്ഖുനി. അമ്ബുജം ന ഇദം പദുമാ ന
ഹോതി, കിന്തു മുഖമേവാതി. ഹുദിസി സാ ഉപമാ സുബ്ബത്തസദിസത്തേന
സുപാകടേന ഭിഗ്ഗലോചനാനം അമ്ബുജമുഖാനഞ്ച തുല്യഭാവേന
സരൂപോപമാ നാമ ഹോതി. ഏതഥ സമാസപ്പച്ചയഹുവാദിസദുപയോഗാഭാവേപി
“ഭിഗ്ഗാനേമാനി ചക്ഖുനി”ച്ചാദിനാ ചക്ഖുമുഖേസു ഭിഗ്ഗഅമ്ബുജന്തി
വിപരീതപവത്തബുദ്ധിം പടിസേയേത്യാ ചക്ഖുമുഖവിധാനതോ
ചഞ്ചലത്തകന്തിമത്താദീസു സുബ്ബത്തം തുല്യത്തം വിനാ ചക്ഖുമുഖേസു
ഭിഗ്ഗമ്ബുജബുദ്ധിം കീദിസമുപ്പജ്ജതീതി
അത്തമാനുപപത്തിലക്ഖണസാമത്ഥിയാ ഉപമാനഭൂതാനം ഭിഗ്ഗമ്ബുജാനം
ഉപമേയുഭൂതാനം ചക്ഖുമുഖാനഞ്ച സദിസത്തം ഞായതി. സുട്ഠു ബുത്തം
പാകടന്തി ച, തഞ്ച തം സദിസത്തഞ്ചാതി ച, സമാനം രൂപം സഭാവോ യസ്സാ
ഉപമായാതി ച, സാ ച സാ ഉപമാ ചാതി ച വാക്യം.

മൻമുയേവ മുഖസോഭാ'സ്തേ-ത്യല'മിനു വികത്ഥനാ;
യതോ'മ്ബുജേപിസാ'ത്ഥീതി, പരികപ്പോപമാ അയം.

മൻവ. “മയേവി” ചാദി. ഇനു ചന്ദ, അസ്ത മുനിനോ മുഖസോഭാ വദനജുതി മയേവ, നാഞ്ഞത്രാതി ഏവരുപാ വികത്ഥനാ അത്ഥപസംസന്നേന അലമിതി പടിസേയോ. കിമിതി? യതോ യസ്മാ കാരണാ സാ മുഖസോഭാ അമ്ബുജേപി ന കേവലമിനുമ്ഹി അത്ഥി, നോ നത്ഥീതി അസതോപി തഥാ വികത്ഥനസ്ത പരികപ്പനതോ വദനമിനുനോപമീയതീതി ഏവരുപാ അയം പരികപ്പോപമാ.

മൻവ. “മയേ” ചാദി. ഹേ ഇനു അസ്ത ഇമസ്ത ലോകസാമിനോ മുഖസോഭാ വദനകന്തി ഏകകേ മയി ഏവ, ഞാദിസി വികത്ഥനാ അത്തസിലാഘേന അലം നിപ്പയോജനം. കസ്മാതി ചേ? യതോ സാ മുഖസോഭാ അമ്ബുജേപി അത്ഥി, തസ്മാതി. ഇതി ഞാദിസാ അയം ഉപമാ പരികപ്പോപമാ നാമ ഹോതി. യതോതി അനിയമനിദിട്കാരണം പന അമ്ബുജേപി സാ അത്ഥീതി ദസ്തിയമാനം പദുമേപി തസ്ത അത്ഥിത്തമേവ. പരികപ്പനായ വൃത്താ ഉപമാതി വിഗൃഹോ. ഇയ ചന്ദസ്ത അവിജ്ജമാനവികത്ഥനസ്ത വിജ്ജമാനത്തേന പരികപ്പനതോ സധമ്മജോതകസദുന്തരേ അസതിപി ഉപമാനഭൂതഇനുനോ ച ഉപമേയഭൂതമുഖസ്ത ച സദിസത്തം ഇമേസം ദിന്നം സദിസത്തം വിനാ വത്തുനോ താദിസകപ്പനാ കഥം ഹോതീതി ഇമായ അത്ഥസത്തിയാ ഗമ്യതേ.

മൻകിം വാ'മ്ബുജ'ന്തോഭന്താലി,
കിം ലോലനയനം മുഖം;
മമ ദോലായതേ ചിത്ത-
മിച്ച'യം സംസയോപമാ.

മൻൻ. “കിം വാ” ഇച്ചാദി. അന്തോ ഭന്താ അലീ ഭമരാ യസ്മിം, തമീദിസമമ്ബുജം കിം വാ. ലോലാനി ചപലാനി നയനാനി യസ്മിം, താദിസം വാ. ജിന തവേദം മുഖം കിന്തി മമ ചിത്തം ദോലായതേ ദോലേവാചരതി. ഏവം പക്ഖദ്വയപരിഗൃഹേന സംസയതീതി അത്ഥോ. ഇച്ചയമീദിസീ സംസയവേസേന അമ്ബുജമുഖാനമോപമാവഗമാ സംസയോപമാ.

മൻൻ. “കിം വാ'മ്ബുജേ” ചാദി. അന്തോഭന്താലി അബ്ഭന്തരേ ഭമമാനഭമരവന്തം അമ്ബുജം കിം വാ, തുയ്ഹം ലോലനയനം ചഞ്ചലനേത്തം മുഖം കിം വാതി മമ ചിത്തം ദോലായതേ ഉഭയസമ്ഭമജനനതോ ദോലാ വിയ ഹോതി. ഇതി അയം ഏവരുപാ ഉപമാ സംസയോപമാ ദിന്നം സദിസത്തസ്ത സംസയേന പകാസിതത്താ സംസയോപമാ നാമ ഹോതി. അന്തോ ഭന്താ അലീ യസ്മിന്തി ച, ലോലാനി നയനാനി യസ്മിന്തി ച, ദോലാ വിയ ആചരതീതി ച, സംസയേന വൃത്താ ഉപമാതി ച വിഗൃഹോ. ഇഹാപി സധമ്മപകാസകേ സദുന്തരേ അസതിപി യഥാവൃത്തവിസേസനദ്വയേന വിസിട്ഠാനം ദിന്നം അമ്ബുജമുഖാനം സംസയനിമിത്തേ തുല്യത്തേ അസതി കഥം സംസയോ ഉപ്പജ്ജതീതി ഇമിനാ സാമത്ഥിയേനേവ തുല്യധമ്മസമ്ബന്ധോ ഗമ്യതേ.

ഠംകിഞ്ചി വത്ഥും പദസ്സേത്ഥാ,
സധമ്മസ്സാ'ഭിധാനതോ;
സാമ്യപ്പതീതിസബ്ഭാവാ,
പതിവത്ഥുപമാ യഥാ.

൨൦൦. “കിഞ്ചി”ഇച്ചാദി. കിഞ്ചി വത്സുമിച്ഛിതം സമ്ബുദ്ധാദികം ഉപദസ്സേത്യാ സധമ്മസ്സ തേന വത്സുനാ കേനചി ആകാരേന സദിസസ്സ അത്തസ്സ വത്സുനോ അഭിധാനതോ സാമ്യസ്സ തേസം ദിന്നം സദിസത്തസ്സ പതീതിയാ അവസായസ്സ സമ്ഭാവാ വിജ്ജമാനത്തേന പതിവത്സുപമാ വുച്ചതേ. പതിവത്സുനാ തമാവിധേനാധിഗതസ്സ വത്സുനോ തുല്യതാ പടിപാദിതാ. യഥേത്യുദാഹരതി.

൨൦൦. “കിഞ്ചി”ച്ചാദി. കിഞ്ചി വത്സുമിച്ഛിതം ജിനാദികിഞ്ചിപദത്ഥം ഉപദസ്സേത്യാ പഠമം നിദസ്സേത്യാ സധമ്മസ്സ പടിപാദനീയഅത്ഥേന സഹ കിഞ്ചി ആകാരേന സദിസഭാവസ്സ കസ്സചി വത്സുനോ അഭിധാനതോ കഥനതോ സാമ്യപ്പതീതിസമ്ഭാവാ സദിസതാസമ്ബന്ധിനോ പരിജാനനസ്സ വിജ്ജമാനത്താ പതിവത്സുപമാ വത്സുനോ ഉപട്ഠിതസ്സ ജിനാദിപദത്ഥസ്സ തുല്യത്ഥപകാസനതോ നാമേന പതിവത്സുപമാ നാമ. സമാനോ ധമ്മോ യസ്സ വാ പാരിജാതാദിനോ ഇതി ച, സമാനാനം തുല്യാനം ഉപമാനോപമേയ്യാനം ഭാവോതി ച, സാമ്യസ്സ പതീതി ച, സാമ്യപ്പതീതിയാ സമ്ഭാവോതി ച, പതിവത്സുനാ വുത്താ ഉപമാതി ച വാക്യം. യഥാതി ഉദാഹരതി.

൨൦൧. ജനേസു ജായമാനേസു,
നേ'കോപി ജിനസാദിസോ;
ദുതിയോ നനു നത്ഥേവ,
പാരിജാതസ്സ പാദപോ.

൨൦൧. “ജനേസു”ച്ചാദി. ജായമാനേസു ജനേസു മജ്ജേ ഏകോപി ജനോ ഗുണവാ ജിനസാദിസോ സമ്മാസമ്ബുദ്ധസമാനോ ന വിജ്ജതീത്യേകം താവ വത്സു ഉപദസ്സിതം, ദുതിയോ ഇച്ചാദി പതിവത്സുപമദസ്സനം, നന്തുത്യനുമതിയം, പാരിജാതസ്സ ദിബ്ബരൂക്ഖവിസേസസ്സ ദുതിയോ സമാനോ പാദപോ നത്ഥേവ. പാരിജാതോയേവ രൂക്ഖജാതീസു ഉത്തമോ, തമാ ജിനോ ജനേസുതി.

൨൦൧. “ജനേസു”ച്ചാദി. ജായമാനേസു ജനേസു ഏകോപി ജിനസാദിസോ സമ്ബുദ്ധസദിസോ നത്ഥി, പാരിജാതസ്സ രൂക്ഖസ്സ ദുതിയോ തേന സമോ ദുതിയോ പാദപോ രൂക്ഖോ നത്ഥി ഏവ നനു, നന്തുതി അനുത്തായം. തേന സബ്ബത്തുനോ അത്തേന അതുല്യഭാവം അനുജാനാതി. ഇഹ പാരിജാതരൂക്ഖസ്സ അത്തേഹി രൂക്ഖേഹി ഉത്തമത്തഞ്ച ബുദ്ധസ്സ അത്തേസു സത്തേസു ഉത്തമത്തഞ്ചാതി ഇദം ദ്വയം ഉപമാനോപമേയ്യഭൂതാനം ദിന്നം വത്സുനം സാമ്യം നാമ, ഏതം സാമ്യം വുത്തത്ഥസ്സ സമത്ഥനവസേന പതിവത്സുഭൂതപാരിജാതസ്സ രൂക്ഖേഹി അസമാനത്തകഥനേനേവ ജോതിതം ഹോതി.

൨൦൨. വാക്യത്ഥേനേവ വാക്യത്ഥോ,
യദി കോച്യു'പമീയതേ;
ഇവയുത്തവിയുത്തത്താ,
സാ വാക്യത്ഥോപമാ ദിധാ.

൨൦൨. വാക്യത്ഥവിസയോപമം ദസ്സേതി “വാക്യത്ഥേനേവി”ച്ചാദിനാ. വാക്യത്ഥോ ക്രിയാകാരകസമ്ബന്ധവിസേസോ, തേനേവ, ന പദത്ഥമത്തേന വാക്യത്ഥോ വുത്തലക്ഖണോ കോചി വത്സുമിച്ഛിതോ കോചി യദി ഉപമീയതേ സദിസോ കഥ്യതേ, സാ വാക്യത്ഥോപമാ ദിധാ ഭിജ്ജതേ. കഥം?

യുത്താ ച വിയുത്താ ച യുത്തവിയുത്താ, ഇവേന അത്ഥനിദേസോയം
യുത്തവിയുത്താ ഉപമാ, തസ്സാ ഭാവാ കാരണാ ദിധാതി അധികതം.

൨൦൨. ഇദാനി വാക്യത്ഥവിസയോപമം ദസ്സേതി “വാക്യത്ഥേ” ചാദിനാ.
വാക്യത്ഥേനേവ ക്രിയാകാരകസമ്ബന്ധവിസേസസഞ്ചതസമുദായഭൂതേന
വാക്യത്ഥേന കോചി വത്തുമിച്ഛിതോ യോ കോചി വാക്യത്ഥോ
വുത്തലക്ഖണോ യദി ഉപമീയതേ സദിസഭാവേന കമീയതേ, സാ ഉപമാ
വാക്യത്ഥോപമാ നാമ ഹോതി. ഇവയുത്തവിയുത്തത്താ
ഇവയുത്തവിയുത്തവസേന ദിധാ ദിപ്പകാരാ. ഏത “ഇവാ”തി
ഇവാദിനമത്ഥസ്സ ഗഹിതത്താ ഇവസദ്ദോപി തപ്പരിയായസദ്ദാപി ഗയ്ഹന്തേ.

ഇവയുത്ത

൨൦൩. ജിനോ സംക്ലേശതത്താനം,
ആവിഭൂതോ ജനാന'യം;
ഘമ്മസന്താപതത്താനം,
ഘമ്മകാലേ'മ്ബുദോ വിയ.

൨൦൩. ഉദാഹരതി “ജിനോ” ഇച്ചാദി. സംക്ലേശേഹി ദസവിധേഹി തത്താനം
സന്താപം അനുപ്പത്താനം ജനാനം അയം ജിനോ സമ്മാസമ്ബുദ്ധോ ആവിഭൂതോ
കതകിച്ചത്താ സമ്മാസമ്ബോധാധിഗമേന ലോകേ പാതുഭൂതോ. ഏകം താവ
വാക്യമുപമേയുഭൂതം. കിമിവേത്യാഹ “ഘമ്മേ” ചാദി. ഘമ്മസന്താപേന തത്താനം
ജനാനം ഘമ്മകാലേ ഗിമ്ഹാനസമയേ അമ്ബുദോ മേഘോ വിയാതി
ദുതിയവാക്യമുപമാനഭൂതമിത്യയമിവയുത്താ വാക്യത്ഥോപമാ. ഏത
പുബ്ബുത്തരവാക്യത്ഥാനം വിസേസ്യവിസേസനഭാവോ ഏകവാക്യത്ഥത്താവ
വേദിതബ്ബോ. ഏവമുപരിപി.

൨൦൩. ഉദാഹരതി “ജിനോ” ചാദിനാ. അയം ജിനോ ഏസോ ജിതപഞ്ചമാരോ
സത്ഥാ സംക്ലേശതത്താനം അനേകപ്പകാര കിലേസസന്താപതത്താനം ജനാനം
ആവിഭൂതോ കതകിച്ചോ ഹുത്വാ സബ്ബത്തുതത്താണാധിഗമേന ലോകേ
ഉപട്ഠിതോ. കേന സന്തത്തസ്സ കസ്സചി കിമിവേതി ചേ? ഘമ്മസന്താപതത്താനം
ജനാനം ഘമ്മകാലേ ഗിമ്ഹാനസമയേ അമ്ബുദോവിയ മേഘോ ഇവ. ഇഹ
ഉത്തരവാക്യത്ഥോ ഭേദകത്താ വിസേസനം ഹോതി, പുബ്ബവാക്യത്ഥോ പന
ഭേദ്യത്താ വിസേസ്യോ ഹോതി. ഏവം വാക്യഭേദേ സതിപി വാക്യത്ഥോ
ഏകോവേതി ദട്ഠബ്ബോ. ഏവമുത്തരത്രാപി. ഉത്തരവാക്യേ ഇവസദ്ദോ
തസ്ഥിന്ധേവ ഗുണഗുണീപദത്ഥാനം സദിസത്തം ദീപേതി, പുബ്ബവാക്യേ
ഗുണഗുണീനം സദിസത്തം പന ഉത്തരവാക്യത്ഥസ്സ പുബ്ബവാക്യേന സമാനത്തം
വിനാ അത്തമാനുപപത്തിയാ ഞായതി. സംക്ലേശേഹി തത്താതി ച, ഘമ്മോ
ഏവ സന്താപോതി ച, തേന തത്താതി ച, ഘമ്മോ ഏവ കാലോതി ച
വാക്യം.

ഇവവിയുത്ത

൨൦൪. ക്കുനിനാനന'മാഭാതി, വിലാസേകമനോഹരം;
ഉദ്ധം സമുഗ്ഗതസ്സാപി, കിം തേ ചന്ദ വിജമ്ഭനാ.

൨൦൪. ദുതിയമാഹ “മുനിന്ദ”ഇച്ചാദിനാ. വിലാസേന ഏകമതുല്യം മനോഹരം ദുതിയസ്തു താദിസസ്താഭാവതോ മുനിന്ദാനനം ആഭാതി അതിസയേന സോഭതേതി ഏകം താവ വാക്യമുപമേയുഭൂതം. ഭോ ചന്ദ ഉദ്ധം ഗഗനതലം സമുഗ്ഗതസ്താപി അബ്ഭുട്ഠിതസ്താപി തേ തവ വിജമ്ഭനാ സാഹംകാരപരിബ്ഭമനേന കിം പയോജനം ന കിംപി, തംസദിസസോഭാസമ്പത്തിയാഭാവതോ. അസദിസത്തം മുനിന്ദാനനസ്തു തസ്തു തതോപി ഉദ്ധമുഗ്ഗച്ഛതോ വിലാസമത്തമേവ [പ്രിയാസമത്തമേവ (ക)] ഫലസമ്ഭവതോതി ദുതിയവാക്യമുപമാനഭൂതം. തമാ ഹേത്ഥ സബ്ബമാ സദിസതാപതീതിയാ കരിയമാനാനമുഗ്ഗമനവിജമ്ഭനാനം പടിക്ഖേപേന കമഞ്ചിപി മുഖചന്ദാനം സാധമ്മപതീതി ഉപമാവഗമോതി അയമിവവിയുത്തവാക്യത്ഥോപമാ.

൨൦൪. ഇദാനി ഇവവിയുത്തവാക്യത്ഥോപമംയേവ ഉദാഹരതി “മുനിന്ദാനനി”ച്ചാദിനാ. വിലാസേകമനോഹരം ലീലായ അതുല്യം തതോയേവ മനോഹരം മുനിന്ദാനനം സബ്ബത്തുനോ വദനം ആഭാതി അതിദിബ്ബതി, തസ്മാ ഹേ ചന്ദ ഉദ്ധം ഉച്ഛം നഭം സമുഗ്ഗതസ്താപി തേ തുയ്ഹം വിജമ്ഭനാ അഹംകാരേന പരിബ്ഭമനേന കിം പയോജനം. ഇഹ പുബ്ബവാക്യത്ഥസ്തു ഉത്തരവാക്യത്ഥോ ഇവവിയുത്തോപമാ നാമ ഹോതി. തമാ ഹി “സബ്ബമാ മുഖേന സദിസോ ഭവാമീ”തി മാനം കരോന്തസ്തു ചന്ദസ്തു ഗഗനതലാരോഹോപി വിജമ്ഭനഞ്ചേതി ഇമേസം ദിനം പടിക്ഖേപേന മുഖചന്ദാനം വിലാസേകമനോഹരത്തം കന്തിമത്തസഞ്ചാതസദിസത്തം ഇവാദീനമഭാവേപി വിഞ്ഞായതീതി കത്വാ ഉത്തരവാക്യത്ഥോ പുബ്ബവാക്യത്ഥസ്തു ഉപമാ ച വിസേസനഞ്ച ഹോതി. വിലാസേന ഏകമതുല്യന്തി ച, തഞ്ച തം മനോഹരഞ്ചാതി ച വിഗൃഹോ. അപിസദ്ഭോ സമ്ഭാവനത്ഥോ.

൨൦൫. സമുബ്ബേജേതി യീമന്തം, ഭിന്നലിങ്ഗാദികം തു യം;
ഉപമാദൂസനായാ’ല-മേതം കത്ഥചി തം യഥാ.

൨൦൫. ദോസപരിച്ഛേദേ ദുട്ഠാലങ്കരതീതിമുപമാലങ്കാരദൂസനം ദസ്സേതുമാഹ “സമുബ്ബേജേതി”ച്ചാദി. യം ഭിന്നലിങ്ഗാദികം തു, ആദിസദ്ഭേന ഭിന്നവചനഹീനതാഅധികതാദീനം പരിഗൃഹോ. തുസദ്ഭോ അത്ഥജോതകോ, തമാപീതി അത്ഥോ. യീമന്തം മേധാവിം സമുബ്ബേജേതി ന പീണേതി, ഏതം ഭിന്നലിങ്ഗാദികം കത്ഥചി ന സബ്ബത്ഥ ഉപമാദൂസനായ വിരോധത്ഥം അലം സമത്ഥം. “തം യഥേ”തി ഉദാഹരതി.

൨൦൫. ദോസപരിച്ഛേദേ ദോസാനമനുദ്ദേസാവസാനേ നിദിട്ഠായ ദുട്ഠാലങ്കരതീയാ ദസ്സേതബ്ബഉദാഹരണേ -

“ദുട്ഠാലങ്കരണം തേതം, യത്ഥാലങ്കാരദൂസനം;
തസ്സാലങ്കാരനിദ്ദേസേ, രൂപമാവിഭവിസ്സതീ”തി.

കതപടിഞ്ഞാനുസാരേന ഇദാനി ദസ്സേതുമാഹ “സമുബ്ബേജേതി”ച്ചാദി. യം ഭിന്നലിങ്ഗാദികം തു വക്ഖമാനം യം ഭിന്നലിങ്ഗവചനാദികം പന യീമന്തം പത്തേവന്തം കവിം സമുബ്ബേജേതി “ഏവം നാമ വത്തബ്ബം സിയാ”തി ഉബ്ബേഗം ജനേതി, ഏതം ഭിന്നലിങ്ഗാദികം ഉപമാദൂസനായ യഥാവുത്തഉപമാവിനാസനത്ഥം കത്ഥചി “ഇത്ഥീവായം ജനോ

യാതി"ഇച്ചാദിവത്തബുവിസയതോ അഞ്ഞത്ത് അലം സമത്ത്. "തം യമാ"തി ഉദാഹരതി. ഭിന്നം വിസദിസഞ്ച തം ലിങ്ഗഞ്ചേതി ച, തം ആദി യസ്സ വിസദിസവചനാദിനോതി ച, ഉപമായ ദൂസനമിതി ച വാക്യം.

൨൦൬. ഹംസീവാ'യം സസീ ഭിന്ന-
ലിങ്ഗാ'കാസം സരാന്വിവ;
വിജാതിവചനാ ഹീനാ,
സാ'വ ഭത്തോ ഭടോ'ധിപേ.

൨൦൬. "ഹംസീവായ"ന്തി അയം സസീ ചന്ദോ ഹംസീവ ഹംസീസദിസോ. ഭിന്നലിങ്ഗാ ഭിന്നലിങ്ഗോപമാ. "ആകാസം സരാന്വിവാ"തി വിജാതിവചനാ വിസദിസവചനോപമാ. "ഭടോ അധിപേ സാമിനി സാവ ഭത്തോ"തി ഹീനാ ഹീനോപമാ കൂക്കുരസ്സ ഹീനേന ജാത്യാദിനാ അധികസ്സ ഉപമിതത്ത്.

൨൦൬. "ഹംസീ"ച്ചാദി. അയം സസീ ചന്ദോ ഹംസീഇവ ഹംസീയേനുവ ഹോതി. ഇച്ചാദികോപമാ ഭിന്നലിങ്ഗാ ഉപമേയുതോ ഭിന്നലിങ്ഗത്ത് ഭിന്നലിങ്ഗോപമാ നാമ ഹോതി. ആകാസം നഭം സരാന്വിവാതി അയം വിജാതിവചനാ ഉപമേയുന വിസദിസവചനത്ത് വിജാതിവചനോപമാ നാമ ഹോതി. അധിപേ സാമിനി ഭടോ സേവകോ സാവ സുനഖോ ഇവ ഭത്തോതി അയം ഹീനാ ജാതിഹീനേന സുനഖേന ഉത്തമസ്സ പുരിസസ്സ ഉപമിതത്ത് ഹീനോപമാ നാമ ഹോതി. ഭിന്നം ലിങ്ഗമേതിസ്സാതി ച, വിവിധാ ജാതി സഭാവോ അസ്സേതി ച, വിജാതി വചനം അസ്സാ ഉപമായാതി ച വിഗ്രഹോ.

൨൦൭. വജ്ജേജാതോ ഭാനുമാലീവ,
വിഭാതീത്യധികോപമാ;
അഹുട്തമാ ബലമ്ഭോധി,
സാഗരോ വിയ സംഖുഭി.

൨൦൭. "വജ്ജേജാതോ"ഇച്ചാദി. വജ്ജേജാതോ ഭാനുമാലീവ സൂരിയോ വിയ വിഭാതീത്യധികോപമാ അധികേന ഹീനസ്സ ഉപമിതത്ത്. ബലമ്ഭോധി സേനാസാഗരോ സാഗരോ വിയ സംഖുഭിതി അഹുട്തോപമാ "ബലമ്ഭോധി"തി രൂപകേന സേനായ മഹത്താവാഗമതോ പുന "സാഗരോ വിയ"തി ഉപമായ കസ്സചി വിസേസത്ത് അസംഹുട്തത്ത്.

൨൦൭. "വജ്ജേജാതോ"ച്ചാദി. "വജ്ജേജാതോ ഭാനുമാലീവ വിഭാതീ"തി അയം അധികോപമാ അധികായ ഉപമായ ഉപമിതത്ത് അധികോപമാ നാമ ഹോതി. "ബലമ്ഭോധി സേനാസമുദോ സാഗരോ വിയ സംഖുഭി"തി അയം അഹുട്തമാ സേനായ മഹത്തം "ബലമ്ഭോധി"തി തിരോഭൂതഉപമായേവ അവഗതം, തസ്മാ പുന "സാഗരോ വിയ"തി ഉപമായ ഹുസീതബുത്ത്സാഭാവാ അഹുട്തോപമാ നാമ ഹോതി. അഹുട്തോ അത്ഥോ ഏതിസ്സാതി ച, ബലം ഏവ അമ്ഭോധിതി ച വാക്യം.

൨൦൮. കലകോ ഭിങ്ഗോവേ-
ത്യു'പമാപേക്ഖിനീ അയം;
ഖണ്ഡിതാ കേരവാകാരോ,
സകലകോ നിസാകരോ.

൨൦൮. “ചന്ദ്ര”ഇച്ചാദി. കലങ്കോ ഭിങ്ഗോ വിയാത്യയമുപമാ “ചന്ദ്ര കുസുമഗച്ഛസദിസേ” ഇത്യുപമാന്തരമപേക്വതേതി യതോ ചന്ദ്ര ഭിങ്ഗോ ന സമഭവതി, പുപ്ഫഗച്ഛേ തു സമഭവതിതി അയമുപമാ ഉപമാപേക്വിനീ. സകലങ്കോ സസലക്വണോ നിസാകരോ ചന്ദ്രോ കേരവാകാരോ കുമുദസന്നിഭോതി ഖണ്ഡിതോപമാ കേരവസ്സ അന്തോകണ്ഠാന്തം പടിപാദേതും “സഭിങ്ഗകേരവാകാരോ”തി വത്തബ്ബത്താ.

൨൦൮. “ചന്ദ്ര”ഇച്ചാദി. “ചന്ദ്ര കലങ്കോ ഭിങ്ഗോ ഇവാ”തി അയം ഉപമാപേക്വിനീ ചന്ദ്രസ്സുപമാഭൂതപുപ്ഫഗച്ഛകാദിഅപേക്വനതോ ഉപമാപേക്വിനീ നാമ ഹോതി. ചന്ദ്ര ഭിങ്ഗപവത്തിയാ അഭാവതോ തസ്സ വിസയഭൂതപുപ്ഫഗച്ഛകാദി ചന്ദ്രസ്സു ഉപമത്തേന ഗഹേത്വാ അവുത്തത്താ ദുട്ഠാതി അധിപ്പായോ. സകലങ്കോ കലങ്കസഹിതോ നിസാകരോ ചന്ദ്രോ കേരവാകാരോ കുമുദസദിസോതി അയം ഖണ്ഡിതാ ചന്ദ്രഗതം കണ്ഠാന്തം പകാസേതും “സഭിങ്ഗകേരവാകാരോ”തി വത്തബ്ബേ ഭിങ്ഗോപമാഭാവസ്സ ഖണ്ഡിതത്താ ഖണ്ഡിതോപമാ നാമ ഹോതി. ഉപമം അപേക്വതീതി ച, ഖണ്ഡം ഇതാ ഗതാതി ച, ഖണ്ഡേന ഇതാ യുത്താ വാതി ച, കേരവസ്സാകാരോ അസ്സേതി ച, സഹ കലങ്കേന വത്തതീതി ച വാക്യം.

൨൦൯. ഇച്ചേവമാദിരൂപേസു, ഭവന്തി വിഗതാദരാ;
കരോന്തി ചാ’ദരം യീരാ, പയോഗേ കചിദേവ തു.

൨൦൯. വുത്തം നിഗമേതി “ഇച്ചേവ”മാദിനാ. രൂപേസു പയോഗേസു. വിഗതോ അപഗതോ ആദരോ സമഭാവനാ യേസം തമാ ഭവന്തി. കിം ഭിന്നലിങ്ഗാദികം നിയമേനാനാദരണീയമേവ, അനിയമേനേതി [\[നിയമേനേതി \(ക\)\]](#) ചേ ഗയ്ഹുപഗമ്പി അത്ഥീതി ആഹ “കരോന്തി”ഇച്ചാദിം. കചിദേവ തു പയോഗേ യീരാ കവയോ ആദരം കരോന്തി ചാതി. ചസദ്ദോ വത്തബ്ബന്തരത്ഥം സമുച്ചിനോതി.

൨൦൯. “ഇച്ചേ”ഇച്ചാദി. ഇതി അനന്തരം നിദ്ദിട്ഠേസു ഏവമാദിരൂപേസു പയോഗേസു യീരാ വിഗതാദരാ ഭവന്തി. ഇമേയേവ യീരാ കചിദേവ തു പയോഗേ ഭിന്നലിങ്ഗാദികേ ആദരം കരോന്തി ച. ഇതി ഏവം അയം പകാരോ ആദി യേസമിതി ച, താനി ച താനി രൂപാനി ചേതി ച, വിഗതോ ആദരോ യേസമിതി ച വിഗ്ഗഹോ. ചസദ്ദോ വാക്യന്തരസമുച്ചയേ. തസ്മാ വിഗതാദരത്ഥേന അന്തമാദരകരണം വുച്ചമാനകമാസന്തതിം ആകഡ്ഢതി.

൨൧൦. ഇത്ഥിവാ’യം ജനോ യാതി,
വദത്യേസാ പുമാ വിയ;
പിയോ പാണാ ഇവാ’യം മേ,
വിജ്ജാ ധനമിവ’ച്ചിതാ.

൨൧൦. ഉദാഹരതി “ഇത്ഥി”ഇച്ചാദി. അയം ജനോ ഇത്ഥിവാ യാതി ക്രിയാനുവത്തിതോ. ഏസാ ഇത്ഥി പുമാവ പുരിസോ വിയ വദതി താദിസസ്സ പാഗബ്ഢിയയോഗതോ. ഏത്ഥ ലിങ്ഗനാനന്തമുപമാനോപമേയ്യാനം. അയമിച്ഛിതോ കോചി മേ പാണാ ഇവ പിയോ ഇട്ഠോ, വിജ്ജാ ബ്യാകരണാദയോ ധനമിവ അച്ചിതാ രാസികതാതി വചനഭേദോ.

൨൧൦. ഇദാനി ഭിന്നലിങ്ഗാനം ഗഹേതബുവിസയം ദസ്തേതി “ഇത്ഥീവാ’യ”മിച്ചാദിനാ. അയം ജനോ ഇത്ഥീവ അവിസദഗമനേന മഹിലാ വിയ യാതി. ഏസാ ഇത്ഥീ പുമാവിയ താദിസപാഗബ്ഭിയയുത്തത്താ പുരിസോ വിയ വദതീതി. ഇഹ ദിനം ഉപമാനോപമേയ്യാനം ലിങ്ഗഭേദേ സതിപി കവയോ ആദരം കരോന്തി. അയം പുരിസോ മേ മമ പാണാഇവ [പാണാ ഇവ ജീവോ ഇവ (ക°)] ആയവോവ പിയാ. അച്ചിതാ സഞ്ചിതാ വിജ്ജാ ബ്യാകരണനിഘണ്ടുആദയോ ധനമിവ ഹോന്തിതി. ഏത്ഥ ഉപമാനോപമേയ്യാനം വചനതോ വിസേസത്തേ സതിപി ഇട്ഠമേവ.

൨൧൧. വിയ മഹീപാല, ദേവരാജാ വിരാജതേ;
അല’മംസുമതോ കച്ഛം, തേജസാ രോഹിതും അയം.

൨൧൧. ഹീനാധികമുത്തമുദാഹരണമാഹ “ഭവം വിയി”ച്ചാദി. മഹീപാലേത്യാമന്തനം, ദേവരാജാ ഭവം വിയ വിരാജതേ. ഇതി ഹീനേനാപി ഹോതി. ഏവംവിധേ സമുചിതേ വിസയേ ലിങ്ഗവചനഭേദാദികം നോപമം ദൃസേതീതി [ദസ്തേതീതി (ക°)].

൨൧൧. “ഭവ”മിച്ചാദി. മഹീപാല ഭോ രാജ, ദേവരാജാ സക്കോ ദേവരാജാ ഭവം വിയ വിരാജതേതി. ഏത്ഥ സക്കമുപാദായ “ഭവം വിയാ”തി ഹീനത്തേപി ഇട്ഠമേവ. അയം രാജാ അംസുമതോ സൂരിയസ്സ കച്ഛം പദവിം തേജസാ ആരോഹിതും പത്തും അലം സമത്ഥോതി. ഏത്ഥ തേജസാ അധികോപി സൂരിയോ ഉപമാഭൂതോ ഇട്ഠോവ, “കച്ഛം ആരോഹിതു”ന്തി ഇവസദുപരിയായോ. ഞാദിസം ഭിന്നലിങ്ഗാദികോപമാദികം ഉപമാദൃസനം ന കരോതി.

൨൧൨. ഉപമാനോപമേയ്യാനം, അഭേദസ്സ നിരൂപനാ;
ഉപമേവ [ഉപമാവ (സീ° ക°)] തിരോഭൂത-ഭേദാ രൂപകമുച്ചതേ.

൨൧൨. രൂപകം നിരൂപയതി “ഉപമാനേ”ച്ചാദിനാ. ഉപമാനോപമേയ്യാനം യഥാവുത്താനം അഭേദസ്സ നാനത്താഭാവസ്സ നിരൂപനാ ആരോപനേന ഉപമാനോപമേയ്യാനമഭേദം രൂപയതി ദസ്തേതീതി രൂപകമുച്ചതേ. ഉപമാനസ്സ ഉപമാനോപമേയ്യാനമഭേദാരോപനേന തിരോഭൂതോ അപാകഭോ ഭേദോ നാനത്തം യസ്സാതി താദിസീ ഉപമേവ യഥാവുത്തലക്ഖണാ രൂപകമുച്ചതേ “രൂപക”ന്തി. “പദമ്ബുജ”ന്തി ഏത്ഥ പദമേവ അമ്ബുജസദിസത്താ അമ്ബുജം രൂപ്യതേ. ഇത്യുപമേയ്യാപമാനഭൂതാനം പദമ്ബുജാനമഭേദാരോപനേന ഉപമാനോപമേയ്യാനഗതസാധമ്മസഞ്ചാതായപി ഉപമായ ഭേദോ വിജ്ജമാനോപി തിരോഹിതോ. ന തു ആവിഭൂതോ [അബ്ഭൂതോ (ക°)] “പദം അമ്ബുജമിവേ”തി. സാ ചോപമാ തഥാവിധാ ഉപമാനോപമേയ്യാനമഭേദമായാതി നാമാതി രൂപകമുച്ചതേതി അധിപ്പായോ.

൨൧൨. ഇദാനി ഉദിട്ഠക്കമേന രൂപകാലങ്കാരം ദസ്തേതി “ഉപമാനോ”ച്ചാദിനാ. ഉപമാനോപമേയ്യാനം അനന്തരനിദിട്ഠഉപമാനോപമേയ്യാനം അഭേദസ്സ സഭാവതോ ഭേദേ സതിപി വിഭൂതസദിസത്തം നിസ്സായ “സോ ഏസോ, ഏസോ സോ”തി വത്താരേഹി പരികപ്പിതസ്സ അഭേദസ്സ നിരൂപനാ ഉപമാനോപമേയ്യാനപദത്ഥേസു ബുദ്ധിയാ ആരോപനം നിസ്സായ തിരോഭൂതഭേദാ “പദം അമ്ബുജമിവ”തി ഏവം പാകടനാനത്തം വിനാ “പദമ്ബുജ”ന്തി

തിരോഹിതഭേദം ഉപമേവ പദമാനം സാധമ്മസഞ്ചാതാ ഉപമാ ഏവ രൂപകം ഇതി വുചതേ. വിഭൂതസദിസത്തം നിസ്സായ ഉപമാനോപമേയുവത്സുനി അഭേദേന ഗയ്ഹന്തി. തേസമഭേദഗൃഹണേനേവ തേ നിസ്സായ പവത്തമാനഭിന്നസാധമ്മസഞ്ചാതായ ഉപമായപി ഭേദോ തിരോഹിതോ ഹോതി. ഏവം തിരോഭൂതനാനത്തവന്തസാധമ്മസഞ്ചാതാ ഉപമാ ഏവ വത്സുനമഭേദം ദീപേതീതി രൂപകം നാമ ഹോതീതി അധിപ്പായോ. തിരോഭൂതോ ഭേദോ യസ്സേതി ച, അഭേദം രൂപയതി പകാസേതീതി ച വാക്യം.

൨൧൩. അസേസവത്സുവിസയം, ഏകദേസവിവത്തി ച;
തം ദധിയാ പുന പച്ചേകം, സമാസാദിവസാ തിയാ.

൨൧൩. തസ്സ ഭേദം നിദിസതി “അസേസ”ഇച്ചാദിനാ. അസേസവത്സു വിസയോ യസ്സ തം തമാവിധഞ്ച, ഏകദേസേ അവയവേ വിവത്തതീതി ഏകദേസവിവത്തി ചേതി തം രൂപകം ദധിയാ, പുന പച്ചേകം വിസും വിസും സമാസാദിവസാ ഉപമാനോപമേയുനം കതസമാസത്താ സമാസരൂപക അസമാസരൂപക സമാസാസമാസരൂപകവസേന തിയാ സിയാ.

൨൧൩. “അസേസി”ച്ചാദി. തം രൂപകം അസേസവത്സുവിസയം ഏകദേസവിവത്തി ചാതി ദധിയാ ഹോതി, പുന പച്ചേകം തം ദധിയാ സമാസാദിവസാ സമാസരൂപകം അസമാസരൂപകം സമാസാസമാസരൂപകഞ്ചേതി ഇമേസം ഭേദേന തിയാ ഹോതി. അസേസം വത്സു വിസയോ അസ്സേതി ച, ഏകദേസേ വിവത്തതീതി ച, ഏകം ഏകം പതീതി ച, സമാസോ സമാസരൂപകം ആദി യേസമിതി ച, തേസം വസോ ഭേദോതി ച, തീഹി പകാരേഹീതി ച വിഗൃഹോ.

അസേസവത്സുവിസയസമാസ

൨൧൪. അങ്ഗുലീദലസംസോഭിം, നഖദീധിതികേസരം;
സീരസാ ന പിളന്ധന്തി, കേ മുനിന്ദപദമ്ബുജം.

൨൧൪. ഉദാഹരതി “അങ്ഗുലീ”ച്ചാദി. അങ്ഗുലീഹിയേവ ഉപമാനഗമ്മത്താ സിനിദ്ധതമ്ബാഹി ദലേഹി പത്തേഹി സംസോഭിം അച്ചന്തം വിരോചമാനം നഖാനം ദീധിതിയോ കിരണാ ഏവ കേസരാനി യത്ഥ താദിസം മുനിന്ദസ്സ പദമേവ അമ്ബുജം സീരസാ മുദ്ധനാ കേ നാമ ജനാ ന പിളന്ധന്തി പസാധനവസേന ന ധാരേതീതി. ഇദമസേസവത്സുവിസയം സമാസരൂപകം അങ്ഗിനോ പദസ്സ അങ്ഗാനമങ്ഗുല്യാദീനമസേസാനം രൂപനതോ. ഏവമുപരിപി യമായോഗം.

൨൧൪. ഇദാനി ഉദാഹരതി “അങ്ഗുലീ”ച്ചാദി. അങ്ഗുലീദലസംസോഭിം അങ്ഗുലീസഞ്ചതേഹി പത്തേഹി സംസോഭിം നഖദീധിതികേസരം നഖരംസിസഞ്ചതകേസരം മുനിന്ദപദമ്ബുജം സീരസാ കേ ന പിളന്ധന്തി. വിസേസ്യഭൂതം ചരണം വിസേസനഭൂതാ അങ്ഗുലീ നഖദീധിതി ചേതി ഇമേസം ഉപമാഭൂതേഹി അമ്ബുജദലകേസരേഹി അഭേദകപ്പനായ ഏകത്തം ഗഹേത്വാ സമാസേനേവ നിദിഷ്ഠത്താ ഇദം അസേസവത്സുവിസയസമാസരൂപകം നാമ. അങ്ഗുലീയോ ഏവ ദലാനീതി ച, തേഹി സംസോഭിതീതി ച, നഖേസു ദീധിതിയോതി ച, താ ഏവ കേസരാനി അസ്സേതി ച വാക്യം.

അസേസവത്സുവിസയഅസമാസ

൨൧൫. രതനാനി ഗുണാ ഭൂരി, കരുണാ സീതലം ജലം;
ഗമ്ഭീരത്തമഗായത്തം, പച്ചക്വോ'യം ജിനോ'മ്ബുധി.

൨൧൫. “രതനാനി”ഇച്ചാദി. അയം ജിനോ സമ്മാസമ്ബുദ്ധോ, പച്ചക്വോ ന പരോക്വോ അമ്ഹാകം അമ്ബുധി സാഗരോ. കഥം? യേ തസ്സ ഭൂരി ബഹവോ ഗുണാ മേത്താദയോ, തേ രതനാനി അതുല്യദുല്ലഭസ്സനാദിസായമ്മേന. യാ തസ്സ കരുണാ, സാ സീതലം ജലം സകലജനസന്താപാപഹത്തസായമ്മേന. യം തസ്സ ഗമ്ഭീരത്തമനുത്താനതാ ലാഭാദീസു, തം അഗായത്തമകലലമ്ഭസോ അമ്ബുധിട്ഠതാസായമ്മേനാതി ഇദമസേസവത്സുവിസയം അസമാസരൂപകം.

൨൧൫. “രതനാനി”ച്ചാദി. അയം ജിനോ അമ്ഹാകം പച്ചക്വോ അമ്ബുധി സാഗരോ, തഥാ ഹി തസ്സ ഭൂരിഗുണാ സീലസമാധിആദയോ രതനാനി ചിത്തീകതാദിസായമ്മേന തതനാനേവ, കരുണാ അനന്തസാധാരണകരുണാ സീതലം ജലം സന്താപവിനോദനസായമ്മേന സീതലജലമേവ ഹോതി, ഗമ്ഭീരത്തം ലാഭാലാഭാദീസു ഏകാകാരതാ അഗായത്തം ഗമ്ഭീരതാ ഏവ ഹോതി. ഇദം അസേസവത്സുവിസയഅസമാസരൂപകം. “ഭൂരി”തി അബ്യയം.

അസേസവത്സുവിസയമിസ്തുക

൨൧൬. ചന്ദികാ മന്ദഹാസാ തേ, മുനിന്ദ വദനിന്ദുനോ;
പബോധയത്യ'യം സാധു-മനോകുമുദകാനനം.

൨൧൬. “ചന്ദികാ”ഇച്ചാദി. “മുനിന്ദ”ഇച്ചാമന്തനം, തേ വദനമേവ ഇന്ദു വദനിന്ദുനോ ഇതി സമാസരൂപകം, അയം മന്ദഹാസാ ചന്ദികാ ചന്ദകന്തിയോ, അസമാസരൂപകം. സാധുനം മനാനിയേവ കുമുദാനി കേരവാനി, സമാസരൂപകം. തേസം കാനനം വനം, പബോധയതി വികാസയതീതി ഇദം സമാസാസമാസരൂപകം.

൨൧൬. “ചന്ദി”ച്ചാദി. ഹേ മുനിന്ദതേ തുയ്ഹം വദനിന്ദുനോ മുഖചന്ദസ്സ മന്ദഹാസാ മന്ദമിഹിതഭൂതാ ചന്ദികാ ചന്ദകന്തിയോ, “അയ”ന്തി ജാത്യേകവചനേന മന്ദഹാസചന്ദികാ നിദിട്ഠാ. അഥ വാ അയം വദനിന്ദു. സാധുമനോകുമുദകാനനം സപ്തരിസാനം ചിത്തസഞ്ചാതകേരവകാനനം പബോധയതി വികാസയതി. “ചന്ദികാ മന്ദഹാസാ”തി അസമാസരൂപകം. “വദനിന്ദുനോ”തി ച “മനോകുമുദകാനന”ന്തി ച സമാസരൂപകം. തസ്മാ ഇദം അസേസവത്സുവിസയസമാസാസമാസരൂപകം. മന്ദാ ച തേ ഹാസാ ചാതി ച, വദനമേവ ഇന്ദുതി ച, സാധുനം മനാനീതി ച, താനിയേവ കുമുദാനീതി ച, തേസം കാനനമിതി ച വിഗൃഹോ.

൨൧൭. അസേസവത്സുവിസയേ, പഭേദോ രൂപകേ അയം;
ഏകദേസവിവത്തിമ്ഹി, ഭേദോ ദാനി പവുച്ചതി.

൨൧൭. നിഗമയതി “അസേസി”ച്ചാദിനാ. ദുതിയസ്സ പഭേദം വത്തും പടിജാനാതി “ഏകി”ച്ചാദിനാ.

൨൧൭. “അസേസേ”ച്ചാദി. അസേസവത്സുവിസയേ രൂപകേ അയം “അങ്ഗുലീദലസംസോഭിം”ഇച്ചാദികം ഉദാഹരണത്തായം പഭേദോ ഹോതി. ഇദാനി ഏകദേശവിവത്തിമ്ഹി രൂപകേ ഭേദോ വിസേസോ പവുച്ചതി.

ഏകദേശവിവത്തിസമാസ

൨൧൮. വിലാസഹാസകുസുമം, രുചിരാധരപല്ലവം;
സുഖം കേ വാ ന വിന്ദന്തി, പസ്സന്താ മുനിനോ മുഖം.

൨൧൮. “വിലാസ”ഇച്ചാദി. വിലാസേന യുത്തോ ഹാസോയേവ കുസുമം യസ്സ. രുചിരോ മനുഞ്ഞോ അധരോയേവ പല്ലവോ യസ്സ. താദിസം മുനിനോ മുഖം പസ്സന്താ കേ നാമ ജനാ സുഖം ന വിന്ദന്തി സഞ്ചേപിതി. ഇദം അങ്ഗാനി ഹാസാദിനി രൂപയിത്യാ മുഖമങ്ഗി ന രൂപിതന്തി ഏകദേശവിവത്തിസമാസരൂപകം. ഏവം ഉപരിപി യമായോഗം.

൨൧൮. “വിലാസി”ച്ചാദി. വിലാസഹാസകുസുമം ലീലായുത്തഹാസസഞ്ചതപുപ്ഫം രുചിരാധരപല്ലവം മനുഞ്ഞഅധരസഞ്ചതകിസലയം മുനിനോ മുഖം പസ്സന്താ കേ വാ കേ നാമ ജനാ സുഖം ന വിന്ദന്തി പീതിസുഖം നാനുഭോന്തി, അനുഭവന്തേവ. വിസേസനഭൂതാനം ഹാസഅധരാനം ഉപമാഭൂതകുസുമപല്ലവേഹി അഭേദം ദസ്തേത്യാ വിസേസ്യഭൂതസ്സ മുഖസ്സ അന്തതരഉപമാവത്സുനാ അഭേദേന അപുത്തത്താ അഭേദാരോപനം ഏകദേശേയേവ വിവത്തിതി ഇദം ഏകദേശവിവത്തിസമാസരൂപകം. വിലാസേന യുത്തോ ഹാസോതി ച, സോയേവ കുസുമം അസ്തേതി ച, രുചിരോ ച സോ അധരോ ചേതി ച, സോയേവ പല്ലവോ അസ്തേതി ച വാക്യം.

ഏകദേശവിവത്തിഅസമാസ

൨൧൯. പാദദന്ദം മുനിന്ദസ്സ, ദദാതു വിജയം തവ;
നഖരംസീ പരം കന്താ, യസ്സ പാപജയദ്ധ്വജാ.

൨൧൯. “പാദ”ഇച്ചാദി. മുനിന്ദസ്സ വിജയിനോ പാദദന്ദം തവ വിജയം പടിപക്ഖപരാഭവം ദദാതു. കീദിസം? യസ്സ പരമച്ചന്തം കന്താ മനുഞ്ഞാ നഖരംസീ പാപാനം ലോഭാദിനം ജയേ ഉസ്സിതാ ധ്വജാ കേതവോതി. ഇദമേകദേശവിവത്തിഅസമാസരൂപകം.

൨൧൯. “പാദേ”ച്ചാദി. യസ്സ സമ്ബുദ്ധസ്സ പരം അതിസയേന കന്താ മനുഞ്ഞാ നഖരംസീ ചരണനഖകന്തിയോ പാപജയദ്ധ്വജാ പാപവിജയേ ഉസ്സാപിതധ്വജായേവ ഹോന്തി, തസ്സ മുനിന്ദസ്സ പാദദന്ദം ചരണയുഗളം തവ തുയ്ഹം വിജയം പടിപക്ഖപരാഭവം ദദാതുതി. നഖരംസീനം ഉപമാഭൂതധ്വജേഹി അഭേദമാരോപേത്യാ “പാദദന്ദ”മിതി അനിരൂപിതത്താ ഏകദേശവിവത്തിഅസമാസരൂപകം നാമ. പാപാനം ജയോതി ച, തസ്മിം ധ്വജാതി ച വിഗ്ഗഹോ.

ഏകദേശവിവത്തിമിസ്തുക

൨൨൦. നിമ്മലകപോലസ്സ, മുനിന്ദവദനിന്ദനോ;

സാധുപ്പബുദ്ധഹദയം, ജാതം കേരവകാനനം.

൨൨൦. “സുനിമ്മല”ഇച്ചാദി. സുനിമ്മലോ കപോലോ യസ്സ, തസ്സ മുനിന്ദവദനിന്ദുനോ സാധൂനം പബുദ്ധം ധമ്മാവബോധവസേന വികസിതം ഹദയം ചിത്തം കേരവകാനനം ജാതന്തി ഏകദേസവിവത്തിസമാസാസമാസരൂപകം.

൨൨൦. “സുനിമ്മലി”ച്ചാദി. സുനിമ്മലകപോലസ്സ മുനിന്ദവദനിന്ദുനോ സാധുപ്പബുദ്ധഹദയം സജ്ജനാനം ചതുസച്ചാവബോധേന പസന്നമാനസം കേരവകാനനം കുമാദവനം ജാതന്തി. വദനഹദയാനം ഉപമാഭൂതേഹി ഇന്ദുകേരവേഹി അഭേദാരോപനം കത്വാ കപോലസ്സ മണ്ഡലാദീഹി ഉപമാവിസേസേഹി അനിരൂപിതത്താ ഏകദേസവിവത്തിസമാസാസമാസരൂപകം. ഏതഥ സമാസോ നാമ വദനിന്ദുനമേവ. അസമാസോ നാമ ഹദയകേരവാനമേവാതി. തഥാ ഹി രൂപകവിസയേ സമാസാസമാസത്തം ഉപമാനോപമേയുപദാനം ദിന്നമേവാതി. സുട്ഠു നിമ്മലോതി ച, സോ കപോലോ അസ്സാതി ച, മുനിന്ദവദനമേവ ഇന്ദുതി ച, പബുദ്ധഞ്ച തം ഹദയഞ്ചാതി ച, സാധൂനം പബുദ്ധഹദയമിതി ച, കേരവാനം കാനനമിതി ച വാക്യം.

൨൨൧. രൂപകാനി ബഹൂന്യേവ, യുത്തായുത്താദിഭേദതോ;
വിസും ന താനി വുത്താനി, ഏതേവ'ന്തോഗധാനി'തി.

൨൨൧. യുത്തകോയേവ കിം രൂപകഭേദോതി ആഹ
“രൂപകാനി”ച്ചാദി; സുബോധം; തത്ഥ -

“സിതപുപ്ഫുജ്ജലം ലോല-നേത്തഭിങ്ഗം തവാനനം;
കസ്സ നാമ മനോ യീര, നാകഡ്ഢതി മനോഹര”ന്തി.

യുത്തരൂപകം യുത്തത്താ പുപ്ഫഭിങ്ഗാനം, തദനുസാരേണ അയുത്തരൂപകാദിപി വിന്തേയന്തി.

൨൨൧. രൂപകാനി പുനപി സന്തീതി ദസ്സേതുമാഹ “രൂപകാനി”ച്ചാദി. രൂപകാനി യുത്തായുത്താദിഭേദതോ യുത്തരൂപകഅയുത്തരൂപകാദിഭേദേണ ബഹൂനി ഏവ ഹോന്തി, താനി രൂപകാനി ഏതേവ രൂപകേ അന്തോഗധാനി. ഇതി തസ്മാ കാരണാ താനി വിസും ന വുത്താനി. അന്തോ മജ്ജേയേ ഗധാനി പവത്താനീതി വിഗൃഹോ.

“സിതപുപ്ഫുജ്ജലം ലോല-നേത്തഭിങ്ഗം തവാനനം;
കസ്സ നാമ മനോ യീര, നാകഡ്ഢതി മനോഹര”ന്തി.

ഏതഥ പുപ്ഫഭിങ്ഗാനം അന്തമന്തേയുത്തത്താ യുത്തരൂപകം നാമ.

ഹേ യീര സിതപുപ്ഫുജ്ജലം മന്ദഹസിതസങ്ഖാതേഹി കുസുമേഹി വിജോതന്തം ലോലനേത്തഭിങ്ഗം മനോഹരം തവാനനം കസ്സ നാമ മനോ നാകഡ്ഢതീതി. ഇമസ്സ പടിപക്ഖതോ അയുത്തരൂപകം വേദിതഞ്ചം.

൨൨൨. ഏതിമാ'കാസപദുമ-മിച്ചേതം ഖണ്ഡരൂപകം;
ദുട്ഠ'മമ്ഭോരുഹവനം, നേത്താനി'ച്ചാദി സുന്ദരം.

൨൨൨. രൂപകസ്തു വിരോധാവിരോധോ ഉപമായമിവോ'ഹിതും സക്കാതി ഉപലക്തേതി "ചന്ദിമാ"ഇച്ചാദിനാ. ഏതഥ ആകാസസ്തു തളാകേ രൂപിതേ ചന്ദസ്തു പദമന്തം രൂപകം യുത്തന്തി ഏതം ഖണ്ഡരൂപകം ദുട്ഠം, "അമ്ഭോരുഹവനം നേത്താനി"ച്ചാദി തു വചനഭേദേപി സുന്ദരം.

൨൨൨. രൂപകേ ദോസാദോസം ഉപമായം വിയ പരികല്പേത്യാ ഗഹേതബ്ബന്തി ഉപദിസന്തോ ആഹ "ചന്ദിമി"ച്ചാദി. "ചന്ദിമാ ചന്ദോ ആകാസപദമ"ന്തി ഏതം ഖണ്ഡരൂപകം ആകാസസ്തു തളാകത്തേന അനിരൂപിതത്താ ഖണ്ഡരൂപകം നാമ. ദുട്ഠം ഖണ്ഡിതോപമാ വിയ ദോസദുട്ഠം നാമ. "അമ്ഭോരുഹവനം നീലുപ്പലവനം നേത്താനി"തിആദികം ഉപമാനോപമേയ്യാനം വചനനാനത്തേപി സുന്ദരമേവ.

൨൨൩. പരിയന്തോ വികല്പാനം, രൂപകസ്തോ'പമായ ച;
നന്മി യം തേന വിഞ്ഞ്ഞേയ്യം, അവുത്ത'മനുമാനതോ.

൨൨൩. കിമേത്തകാ ഏവോപമാരൂപകഭേദാ? നേതി പരിദീപേന്തോ അവുത്തം അതിദിസതി "പരിയന്തോ"ഇച്ചാദിനാ. രൂപകസ്തു ഉപമായ ച വികല്പാനം പഭേദാനം പരിയന്തോ അവസാനം നന്മി യം യസ്മാ കാറണാ, തേന കാറണേന അവുത്തം ഇഹാനുപാതം വികല്പജാതം സബ്ബവികല്പബ്യാപകസാമന്തലക്ഖണാനുഗതരൂപകവികല്പാനുസാരേന വിഞ്ഞ്ഞേയ്യം. കസ്മാ? അനുമാനതോ യഥാവുത്തവികല്പസഞ്ചാതലിങ്ഗതോ അവുത്തസേസരൂപകാവഗമസഞ്ചാതേന അനുമാനത്താണേനാതി അത്ഥോ.

൨൨൩. ഇദാനി ഇമേസമേവ ഉപമാരൂപകാനം അവുത്താനന്തഭേദോ വുത്താനുസാരേനേവ ഞാതബ്ബോതി ദസ്സേതുമാഹ "പരിയന്തോ"ഇച്ചാദി. രൂപകസ്തു ച രൂപകാലങ്കാരസ്തു ച ഉപമായ ച ഉപമാലങ്കാരസ്തു ച വികല്പാനം വിവിധാകാരേന കല്പിതപക്ഖാനം പരിയന്തോ കോടി യം യസ്മാ നന്മി, തേന കാറണേന അവുത്തം ഇമസ്ഥിം സുബോധാലങ്കാരേ അവുത്തപക്ഖം സമൂഹം അനുമാനതോ അനുമാനത്താണേന വിഞ്ഞ്ഞേയ്യന്തി. ഉപമാരൂപകാനം സകലമവുത്തപക്ഖം ബ്യാപേത്യാ റിതം സാമന്തലക്ഖണം അനതിക്കമിത്വാ വുത്തേഹി തേഹി തേഹി പക്ഖസഞ്ചാതേഹി ലിങ്ഗേഹി സിദ്ധാനുമാനത്താണേന സാമന്തലക്ഖണേ അന്തോഗധാനമനുത്തരൂപകസഞ്ചാതാനുമേയ്യാനം അവബോധോ സക്കാതി അധിപ്പായോ. രൂപകസ്തു പന ഉപമന്തോഗധത്താ ഉപമായ നിദിട്ഠദോസാദോസം ദിന്നമപി ഉത്താനുത്തപക്ഖസ്തു സാധാരണം ഹോതി.

൨൨൪. പുനപുനമുച്ചാരണം, യ'മത്ഥസ്തു പദസ്തു ച;
ഉഭയേസഞ്ച വിഞ്ഞ്ഞേയ്യം, സാ'യ'മാവുത്തി നാമതോ.

൨൨൪. ആവുത്തിമധികിച്ചാഹ "പുന"ഇച്ചാദിനാ. അത്ഥസ്തു അഭിധേയ്യസ്തു പദസ്തു സദസ്തു ച ഉഭയേസം അത്ഥപദാനഞ്ച പുനപുനം ഭിച്ഛോ ഭിച്ഛോ യം ഉച്ചാരണം, സായം തിവിധാ നാമതോ ആവുത്തി വിഞ്ഞ്ഞേയ്യം, ഉച്ചാരണവസേന ആ പുനപുനം വത്തനമാവുത്തീതി.

൨൨൪. ഇദാനി ആവുത്തിം ദസ്സേതി "പുനപുനേ"ച്ചാദിനാ. അത്ഥസ്തു സദാഭിഹിതഅത്ഥസ്തു ച പദസ്തു ച ഉഭയേസം അത്ഥപദാനഞ്ച യം പുനപുനമുച്ചാരണം, സാ അയം തിവിധാ നാമതോ ആവുത്തി ഇതി വിഞ്ഞ്ഞേയ്യം.

പുനപുനേതി ഏതദബ്യയം ക്രിയാബാഹുല്യേ വത്തതേ. ഉച്ചാരണവസേന ആ പുനപുനം വത്തനമാവുത്തി.

അത്മാവുത്തി

൨൨൫. മനോ ഹരതി സബ്ബേസം, ആദാതി ദിസാ ദസ;
ഗണ്ഹാതി നിമ്മലത്തഞ്ച, യസോരാസി ജിനസ്സ'യം.

൨൨൫. ഉദാഹരതി “മനോ”ഇച്ചാദി. ജിനസ്സ അയം യസോരാസി സബ്ബേസം ജനാനം മനോ ചിത്തം ഹരതി, ദസ ദിസാ ആദാതി സബ്ബദാ [സബ്ബാ (ക°)] തംവിസയത്താ, നിമ്മലത്തം നിമ്മലഭാവം ഗണ്ഹാതി, ഏതഥ ഗഹണലക്ഖണസ്സ [ദസഗഹണലക്ഖണസ്സ (ക°)] അത്ഥസ്സ അനേകേഹി പരിയായവചനേഹി ആവത്തിതത്താ അയം അത്മാവുത്തി.

൨൨൫. ഉദാഹരതി “മനോ ഹരതി”ച്ചാദിനാ. ജിനസ്സ അയം യസോരാസി സബ്ബേസം സത്താനം മനോ ചിത്തം ഹരതി ഗണ്ഹാതി, ദസ ദിസാ ആദാതി അവിസയട്ഠാനാഭാവതോ ഗണ്ഹാതി, നിമ്മലത്തഞ്ച ഭൂതപരിസുദ്ധഗുണേന നിപ്ഫന്നത്താ ഗണ്ഹാതി. ഏതഥ “ഗണ്ഹാതീ”തി ഏകസ്സേവത്ഥസ്സ “ഹരതി, ആദാതി, ഗണ്ഹാതീ”തി അഞ്ഞേഹി പരിയായവചനേഹി ആവത്തിതത്താ അയമത്മാവുത്തി നാമ. നിഗ്ഗതോ മലേഹീതി ച, തസ്സ ഭാവോതി ച, യസസോ രാസിഇതി ച വിഗ്ഗഹോ.

പദാവുത്തി

൨൨൬. വിഭാസേന്തി ദിസാ സബ്ബാ, മുനിനോ ദേഹകന്തിയോ;
വിഭാ സേന്തി ച സബ്ബാപി, ചന്ദാദീനം ഹതാ വിയ.

൨൨൬. “വിഭാസേന്തി”ച്ചാദി. മുനിനോ ദേഹകന്തിയോ സബ്ബാ ദിസാ വിഭാസേന്തി വിസേസേന ദീപേന്തി, യതോ ഏവം തസ്മാ കാരണാ ചന്ദാദീനം സബ്ബാപി വിഭാ സോഭാ ഹതാ പഹതാ വിയ സേന്തി പവത്തന്തിതി പദാവുത്തി.

൨൨൬. “വിഭാസേന്തി”ച്ചാദി. മുനിനോ ദേഹകന്തിയോ സബ്ബാ ദിസാ വിഭാസേന്തി യസ്മാ വിസേസേന പകാസേന്തി, തസ്മാ ചന്ദാദീനം സബ്ബാപി വിഭാ കന്തിയോ ഹതാ പഹതാ വിയ സേന്തി പവത്തന്തി ച, “വിഭാസേന്തി”തി പദസ്സേവ ആവത്തനതോ അയം പദാവുത്തി നാമ. ദേഹേ കന്തിയോതി വാക്യം.

ഉഭയാവുത്തി

൨൨൭. ജിത്വാ വിഹരതി ക്ലേശ-രിപും ലോകേ ജിനോ അയം;
വിഹരത്യാ'രിവഗ്ഗോ'യം, രാസീഭൂതോവ ദുജ്ജനേ.

൨൨൭. “ജിത്വാ”ഇച്ചാദി. അയം ജിനോ ക്ലേശരിപും ജിത്വാ ലോകേ വിഹരതി പവത്തതി, അയം തേന ജിതോ അരിവഗ്ഗോ സത്തുസമൂഹോ ദുജ്ജനേ രാസീഭൂതോ വിയ തതോ അലദ്ധപ്പതിട്ഠത്താ. “വിഹരതീ”തി അത്ഥസ്സ പദാനഞ്ച ആവുത്തിതോ ഉഭയാവുത്തി.

൨൨൭. “ജിത്വാ”ഇച്ചാദി. അയം ജിനോ ക്ലേശരിപും ജിത്വാ ലോകേ വിഹരതി, അയം അരിവഗ്ലോ ക്ലേശരിപുസമൂഹോ ദുജ്ജനേ രാസീഭൂതോവ വിഹരതീതി. വാസസഞ്ചതസ്സ അത്ഥസ്സ ച “വിഹരതി”തി പദസ്സ ച പുന [പുനപുനം (?)] ഉച്ചാരണത്തോ അയം ഉഭയാവൃത്തി നാമ ഹോതി. ക്ലേശോ ഏവ രിപൂതി ച, അരീനം വഗ്ലോതി ച, അരാസി രാസി അഭവിതി ച, കുച്ഛിതോ ജനോതി ച വാക്യം.

൨൨൮. ഏകത്വ വത്തമാനസി, സബ്ബവാക്യോപകാരകം;
ദീപകം നാമ തഞ്ചാദി-മജ്ജന്തവിസയം തിയാ.

൨൨൮. ദീപകം പരിദീപയമാഹ “ഏകത്വേ”ച്ചാദി. ഏകത്വ വാക്യസ്സാദോ മജ്ജന്തേ അന്തേ വാ വത്തമാനസി ക്രിയാജാത്യാദികം സബ്ബസ്സ അഭിമത്തസ്സ കസ്സചി വാക്യസ്സ ക്രിയാകാരകസമഞ്ചന്ധാഭിധായിനോ പദസന്താനസ്സ ഉപകാരകം വാക്യത്വാനുവയവസേന ദീപകം നാമ, ദീപോ വിയ ഏകദേശേ വത്തിതോപി സകലപദത്വവസേന സബ്ബവാക്യം ദീപയതി പകാസേതീതി. തഞ്ച ദീപകം ആദി ച മജ്ജന്ത അന്തഞ്ച വിസയോ ഗോചരോ യസ്സ താദിസം തിയാ ആദിദീപകം മജ്ജന്തദീപകം അന്തദീപകന്തി തിവിധം ഹോതീതി അത്ഥോ, തസി ക്രിയാദീനം വസേന പച്ചേകം തിവിധം ഹോതി.

൨൨൮. ഇദാനി ദീപകാലങ്കാരം ദസ്സേതി “ഏകത്വേ”ച്ചാദിനാ. ഏകത്വ വാക്യസ്സ ആദിമജ്ജന്താവസാനേസേവകസ്ഥിം വത്തമാനസി ക്രിയാജാതിഗുണത്തയം സബ്ബവാക്യോപകാരകം വത്തുമിച്ഛിതക്രിയാകാരകസമഞ്ചന്ധാപകാസകപദസന്താനസഞ്ചാതവാക്യസ്സ വാക്യത്വാവബോധവസേന പയോജനം ദീപകം നാമ ഏകത്വാനേ റത്യാ വിസയീഭൂതസബ്ബത്വാനുഗതദബ്ബപകാസകപദീപസമാനത്താ ദീപകം നാമ ഹോതി. തഞ്ച ദീപകം ആദിമജ്ജന്തവിസയം വാക്യസ്സ ആദിവിസയം മജ്ജന്തവിസയം അന്തവിസയഞ്ചേതി തിയാ ഹോതി. ഏതേസു ഏകേകമപി ക്രിയാജാതിഗുണഭേദേന പുനപി തിവിധം ഹോതീതി വിന്യേതേ. ദീപേതീതി ദീപോ, പദീപോ. പടിഭാഗത്വേ കപ്പച്ചയേന ദീപോ വിയാതി ദീപകം. വാക്യസ്സ ആദി ച മജ്ജന്ത അന്തഞ്ചേതി ച, തം വിസയോ അസ്സേതി ച വാക്യം.

ആദിദീപക

൨൨൯. അകാസി ബുദ്ധോ വേണേയ-ബന്ധൂനമമിതോദയം;
സബ്ബപാപേഹി ച സമം-നേകതിത്ഥിയമദനം.

൨൨൯. ഉദാഹരതി “അകാസി”ച്ചാദി. ബുദ്ധോ വേണേയോ വിന്യേതബ്ബായേവ ബന്ധവോ തേസം അമിതമപരിമിതം ഉദയമഭിവൃദ്ധിം അകാസി. ന കേവലം തമേവ, സബ്ബപാപേഹി സമം ഏകത്വോ അനേകാനം തിത്ഥിയാനം മദനഞ്ച അകാസീതി. ഇഹ “അകാസി”തി ക്രിയാപദേനാദിവത്തിനാ സബ്ബമേവ വാക്യം ദീപയതീതി ക്രിയാദിദീപകമേതം.

൨൨൯. “അകാസി”ച്ചാദി. ബുദ്ധോ വേണേയബന്ധൂനം അമിതോദയം പമാണരഹിതാഭിവൃദ്ധിം അകാസി. ന കേവലം തമേവ, സമം ഏകത്വേനേ സബ്ബപാപേഹി സഹാനേകതിത്ഥിയമദനഞ്ച അകാസീതി. വാക്യാദിമഹി ക്രിയായ റിതത്താ ഇദം ക്രിയാദിദീപകം നാമ. അമിതോ ച സോ ഉദയോ

ചേതി ച, അനേകാ ച തേ തിത്ഥിയാ ചേതി ച, തേസം മദ്രമിതി ച വിഗൃഹോ.

മജ്ജേദീപക

൨൩൧. “ദസ്സനം മുനിനോ സാധു-ജനാനം ജായതേ”മതം;
തദന്തേസം തു ജന്തുനം, വിസം നിച്ഛോപതാപനം.

൨൩൨. “ദസ്സന”മിച്ചാദി. മുനിനോ ദസ്സനം സാധുജനാനം അമതം നിബ്ബാനം നാമ ജായതേ അമതസ്സ സാധനതോ, തേഹി സാധുജനേഹി അന്തേസം ജന്തുനം നിച്ഛമുപതാപേതിതി നിച്ഛോപതാപനം വിസം ജായതേ, തസ്ഥിം മനോപദോസസ്സ വിസസദിസത്താ നിരയാദിദുക്ഖാവഹഭാവതോതി. ക്രിയാമജ്ജേദീപകമേതം.

൨൩൩. “ദസ്സന”മിച്ചാദി. മുനിനോ ദസ്സനം സാധുജനാനം അമതം അമതസഞ്ചാതനിബ്ബാനസ്സ ഏകന്തകാരണത്താ കാരിയോപചാരേണ അമതം ഭൂതം ജായതേ, തദന്തേസം തേഹി സാധുജനേഹി അന്തേസം ജന്തുനം തു നിച്ഛോപതാപനം സതതമുപതാപകരണതോ വിസം ജായതേ വിസതുല്യപടിഷകാരണത്താ കാരിയോപചാരേണ വിസം ഭവതീതി. ഇദം ക്രിയായ മജ്ജേദീപകം റിതത്താ ക്രിയാമജ്ജേദീപകം. സാധവോ ച തേ ജനാ ചേതി ച, തേഹി അന്തേതി ച വാക്യം.

അന്തദീപക

൨൩൪. “അച്ചന്തകന്തലാവണ്യ-ചന്ദാതപമനോഹരോ;
ജിന്നാനനിന്ദു ഇന്ദു ച, കസ്സ നാ’നന്ദകോ ഭവേ.

൨൩൫. “അച്ചന്തേ”ച്ചാദി. അച്ചന്തം കന്തം മനുണ്ണം ലാവണ്യം പിയഭാവോ, തമേവ, തമിവ വാചന്ദാതപോ ചന്ദികാ, തേന മനോഹരോ ജിന്നാനനിന്ദു ഇന്ദു ചന്ദോ ച കസ്സ ജനസ്സ ആനന്ദകോ ന ഭവതീതി. ക്രിയാന്തദീപകം.

൨൩൬. “അച്ചന്തി”ച്ചാദി. അച്ചന്തകന്തലാവണ്യചന്ദാതപമനോഹരോ അതിസയേന മനുണ്ണപിയഭാവസഞ്ചാതവിലാസനാമകേന ചന്ദകിരണേന, നോ ചേ, അതിസയേന മനുണ്ണപിയതാസഞ്ചാതവിലാസസദിസേന ചന്ദകിരണേന മനോഹരോ ജിന്നാനനിന്ദു സമ്ബുദ്ധസ്സ മുഖചന്ദോ ച ഇന്ദു ച പകതിചന്ദോ ച കസ്സ ആനന്ദകോ ന ഭവേ. ഇദം ക്രിയായ അന്തേ റിതത്താ ക്രിയാന്തദീപകം നാമ. അന്തം അതിക്കന്തന്തി ച, തഞ്ച തം കന്തഞ്ചേതി ച, ലവണ്യ ഭാവോ ലാവണ്യം, മധുരഭാവോ, തംസദിസത്താ അച്ചന്തകന്തഞ്ച തം ലാവണ്യഞ്ചാതി ച, ചന്ദസ്സ ആതപോ കിരണോതി ച, അച്ചന്തകന്തലാവണ്യമേവ ചന്ദാതപോതി ച, ചന്ദപക്ഖേ അച്ചന്തകന്തലാവണ്യമിവ ച സോ ചന്ദാതപോ ചാതി ച, തേന മനോഹരോതി ച, ജിന്നാനമേവ ഇന്ദുതി ച വാക്യം. ഇമിനാ ക്രിയാദീപകത്തയേനേവ അവുത്തജാതിദീപകഗുണദീപകാനിപി ഞാതബ്ബാനി.

മാലാദീപക

൨൩൭. “ഹോതാ’വിപ്പടിസാരായ,
സീലം പാമോജ്ജഹേതു സോ;

തം പീതിഹേതു, സാ ചായം,
പസ്സുദ്ധാദിപസിദ്ധിയാ.

൨൩൨. ആദിദീപകാദീസുപി തേസു പയോഗക്കമേന പകാരന്തരമതീതി വദതി “ഹോതി” ചാദി. സീലം പഞ്ചസീലാദികം, അവിപ്പടിസാരായ പച്ഛാനുതാപാഭാവായ ഹോതി, സോ അവിപ്പടിസാരോ പാമോജജസ്സ ഉപ്പന്നമത്തായ പീതിയാ ഹേതു ഹോതി, തം പാമോജ്ജം പീതിയാ ബലവഭൂതായ ഹേതു ഹോതി, സാ ചായം പീതി പസ്സുദ്ധാദീനം പസ്സുദ്ധിസുഖാദീനം പസിദ്ധിയാ നിപ്ഫത്തിയാ ഹോതിതി യോജനീയം.

൨൩൨. ഇദാനി നവസു ദീപകേസു പയോഗവിസേസേന സായേതഞ്ചേ അന്തേപ്പകാരേ ദസ്സേതി “ഹോതി” ചാദിനാ. സീലം സുരക്ഖിതം പഞ്ചൺദസൺഗാദിസീലം അവിപ്പടിസാരായ ഹോതി, സോ അവിപ്പടിസാരോ പാമോജ്ജഹേതു ഹോതി ഉപ്പന്നമത്തായ തരുണപീതിയാ കാരണം ഭവതി, തം പാമോജ്ജം പീതിഹേതു ബലവപീതികാരണം ഹോതി, സാ അയഞ്ച പീതി പസ്സുദ്ധാദിപസിദ്ധിയാ കായപസ്സുദ്ധിചിത്തപസ്സുദ്ധിആദീനം സിദ്ധിയാ ഹേതു ഹോതി. ന വിപ്പടിസാരോ അവിപ്പടിസാരോ, നസദ്ദോ പസജ്ജപടിസേയേ വത്തതേ. പമുദിതസ്സ ഭാവോതി ച, തസ്സ ഹേതുതി ച, പസ്സുദ്ധി ആദി യേസം സുഖാദീനന്തി ച, തേസം പസിദ്ധിതി ച വിഗൃഹോ.

൨൩൩. ഇച്ചാ’ദിദീപകത്തേപി, പുഞ്ചം പുഞ്ചമപേക്ഖിനീ;
വാക്യമാലാ പവത്താതി, തം മാലാദീപകം മതം.

൨൩൩. കിമിദം തവ പകാരന്തരമിച്ചാഹ “ഇച്ചാദി” ചാദി. ഇച്ചേവമിമം യം തം മാലാദീപകം മതം. നനു ക്രിയാദിദീപകമേതമിച്ചാഹ “ആദിദീപകത്തേപി” തി. യജ്ജപ്യാദിദീപകമേതം പുഞ്ചം പുഞ്ചം വാക്യം “ഹോതാവിപ്പടിസാരായ സീല”ന്തിആദികം അപേക്ഖിനീ അപേക്ഖമാനാ വാക്യാനം യമാവുത്താനം മാലാ പരമ്പരാ പവത്താതി. തം യമാവുത്തം മാലാദീപകം മതം, നാദിദീപകന്തി.

൨൩൩. “ഇച്ചാദി” ചാദി. ആദിദീപകത്തേപി ക്രിയാദിദീപകഭാവേ സതിപി വാക്യമാലാ അനേകവാക്യേന സമ്ബഞ്ജയമാനാ പരമ്പരാ പുഞ്ചം പുഞ്ചം “ഹോതാവിപ്പടിസാരായാ”തിആദികം വാക്യം അപേക്ഖിനീ പവത്താ. ഇതി ഇദം അനന്തരഗതപ്പകാരം ദീപകം “മാലാദീപക”ന്തി മതന്തി. ആദിമ്ഹി ദീപകമിതി ച, വിസയോപചാരേണ ആദി ച തം ദീപകഞ്ചാതി ച, മാലാ ഏവ ദീപകമിതി ച വാക്യം.

൨൩൪. അനേനേവ പകാരേന, സേസാനമപി ദീപകേ;
വികപ്പാനം വിധാതഞ്ചാ-നുഗതീ സുദ്ധുബുദ്ധിഭി.

൨൩൪. അവുത്തേ ദീപകവികപ്പേ അതിദിസന്തോ നിഗമേതി “അനേനി” ചാദിനാ. അനേനേവ അനന്തരാ വുത്തേന പകാരേണ വിധിനാ ദീപകേ ദീപകവിസയേ [ദീപകവിസേസേ (കം)] സേസാനമവുത്താനം വികപ്പാനം ജാത്യാദിദീപകാദിഭേദാനം അനുഗതി അവബോധോ സുദ്ധുബുദ്ധിഭി പരിസുദ്ധമതീഹി കവീഹി വിധാതഞ്ചാ കാതഞ്ചാതി.

൨൩൪. ഇദാനി അവുത്തദീപകാനിപി അതിദിസതി “അനേനേവി” ചാദിനാ. അനേനേവ പകാരേന യഥാവുത്തദീപകപ്പകാരേന ദീപകേ ദീപകവിസയേ സേസാനം അപി വികപ്പാനം അവുത്തജാതിദീപകഗുണദീപകസഞ്ചാതാനം പക്ഖാനം ജാത്യാദിദീപകഗുണാദിദീപകാദിനം ഛരണം മാലാദീപകാനഞ്ച അനുഗതി അവബോധോ സുദ്ധബുദ്ധിഭി കവീഹി വിധാതഞ്ചാ വുത്താനുസാരേനേവ കാതഞ്ചാ. വിസേസതോ അസങ്കരതോ കപ്പിയന്തിതി ച, സുദ്ധാ ബുദ്ധി യേസന്തി ച വാക്യം.

൨൩൫. വിസേസവചനിച്ഛായം,
നിസേധവചനം തു യം;
അക്ഖേപോ നാമ സോ’യഞ്ച,
തിയാ കാലപ്പഭേദതോ.

൨൩൫. അക്ഖേപമുപക്ഖിപതി “വിസേസി” ചാദിനാ. വിസേസസ്സ യസ്സ കസ്സചി വചനിച്ഛായം യം നിസേധസ്സ പടിസേധസ്സ വചനം വുത്തി, സോ അക്ഖേപോ നാമ അക്ഖിപനം പടിസേധോതി കത്വാ. സോയമക്ഖേപോ ച കാലപ്പഭേദതോ അതീതാദിതോ തിയാ തിപ്പകാരോ.

൨൩൫. ഇദാനി അക്ഖേപം ദസ്സേതി “വിസേസേ” ചാദിനാ. വിസേസവചനിച്ഛായം തു യസ്സ കസ്സചി പദത്ഥവിസേസസ്സ കഥനിച്ഛായ ഏവ യം നിസേധവചനം പടിസേധവചനം അത്ഥി, സോ പടിസേധോ അക്ഖേപോ നാമ അക്ഖേപാലങ്കാരോ നാമ. അയഞ്ച അക്ഖേപോ കാലപ്പഭേദതോ അതീതാദികാലവിസേസേന തിയാ ഹോതി. വിസേസസ്സ കസ്സചി വചനന്തി ച, തസ്ഥിം ഇച്ഛാതി ച, നിസേധസ്സ പടിസേധസ്സ വചനമിതി ച, അക്ഖിപനം പടിക്ഖിപനന്തി ച, കാലസ്സ ക്രിയായ വാ പഭേദോതി ച വാക്യം.

൨൩൬. ഏകാകീ’നേകസേനം തം, മാറംസവിജയിജിനോ;
കഥം ത’ഥമ വാ തസ്സ, പാരമീബലമീദിസം.

അതീതക്ഖേപോ.

൨൩൬. “ഏകാകി” ചാദി. സോ ജിനോ ഏകാകീ ഏകോ സമാനോ അനേകസേനം തം മാറം വിജയി പരാജേസി, തം കഥം യുജ്ജതേ. അഥ വാ കിം ന യുജ്ജതേ, യതോ തസ്സ ജിനസ്സ പാരമീ സമതിംസവിധാ പാരമിതാ ഏവ ബലം ഹുദിസം യാദിസം തസ്സ വിജയകാരണന്തി. ഏതഥ ഏകാകിത്തകാരണസാമത്ഥിയാ മാറവിജയായോഗബുദ്ധി “സസേനം മാറം വിജിതവാതി കഥം യുജ്ജതി”തി ഏവമാകാരാ അതീതാ അക്ഖിത്താതി അതീതക്ഖേപോയം.

൨൩൬. ഇദാനി ഉദാഹരതി “ഏകാകി” ചാദിനാ. സ ജിനോ സോ സബുണ്ണു ഏകാകീ അസഹായോ അദുതിയോ അനേകസേനം തം മാറം വിജയി അജിനീതി, തം കഥം യുജ്ജതി. അഥ വാ യുജ്ജതേവ, തസ്സ ജിനസ്സ പാരമീബലം സമതിംസപാരമീബലം സമതിംസപാരമിതാസഞ്ചതസേനാ ഹുദിസമീദിസാതി. ബുദ്ധസ്സ അദുതിയഭാവഞ്ച മാറസ്സ സപരിവാരഭാവഞ്ച നിസ്സായ കസ്സചി ഉപ്പന്നാ “ഏകാകിനാ കഥമനേകസേനോ മാറോ ജിതോ”തി വിപരീതബുദ്ധി അതീതമാറവിജയവിസയത്താ അതീതാ ഹോതി, “തസ്സ പാരമീബലം ഹുദിസ”ന്തി അത്ഥവിസേസസ്സ കഥനിച്ഛായ “അഥ വാ”തി

നിദ്രിപ്പടിസേധവചനേന അക്ഖിത്തന്തി അതീതസ്സ അക്ഖേപനതോ
അതീതക്ഖേപോ നാമ.

൨൩൫. ചിത്തേ'ജാസമുഗ്ഘാതം,
അപ്പത്തോ'സ്മിതി വിജ്ജസേ;
പണാമോ നനു സോയേവ,
സകിമ്പി സുഗതേ കതോ.

വത്തമാനക്ഖേപോ.

൨൩൭. “കിം ചിത്തേ”ച്ചാദി. ചിത്ത ഏജായ തണ്ഹായ സമുഗ്ഘാതം
സബ്ബമാ അപ്പവത്തിം അപ്പത്തോസ്മിതി കിം വിജ്ജസേ, തുച്ഛോ തവ വേദോ.
സുഗതേ സകിമ്പി ഏകവാദസി കതോ പണാമോ സോയേവ തണ്ഹായ
സമുഗ്ഘാതോയേവ നനു ഏകന്തകാരണത്താ തസ്സാതി വത്തമാനക്ഖേപോയം
വത്തമാനസ്സ വേദസ്സാക്ഖിത്തത്താ.

൨൩൭. “കിം ചിത്തേ”ച്ചാദി. ഹേ ചിത്ത ഏജാസമുഗ്ഘാതം ഏജാസഞ്ചതായ
തണ്ഹായ സമുച്ഛേദപഹാനം അപ്പത്തോസ്മിതി കിം വിജ്ജസേ, തുച്ഛോ തവ
വേദോ. തഥാ ഹി സുഗതേ ബുദ്ധവിസയേ സകിമ്പി കതോ പണാമോ
സോയേവ നനു തണ്ഹാസമുച്ഛേദസ്സ ഏകന്തകാരണത്താ
കാരണകാരിയാനമഭേദബുദ്ധിയാ സോ ഏജാസമുഗ്ഘാതോയേവ കിം ന ഭവതി,
ഭവത്യേവ. “പണാമോ”ത്യാദിവിസേസകഥനാധിപ്പായേന “കിം വിജ്ജസേ”തി
ചിത്തസ്സ വത്തമാനവേദസ്സ പടിസേധിതത്താ അയം വത്തമാനക്ഖേപോ നാമ.
ഏജായ സമുഗ്ഘാതോതി വാക്യം.

൨൩൮. സച്ചം ന തേ ഗമിസ്സന്തി, സിവം സുജനഗോചരം;
മിച്ഛാദിട്ഠിപരിക്കന്ത-മാനസാ യേ സുദുജ്ജനാ.

അനാഗതക്ഖേപോ.

൨൩൮. “സച്ച”മിച്ഛാദി. സുജനഗോചരം സിവം സന്തിപദം തേ സച്ചം
നിയതം ന ഗമിസ്സന്തി. യേ മിച്ഛാദിട്ഠിയാ സസ്സതാദികായ പരിക്കന്തം
അഭിഭൂതം മാനസം ചിത്തം യേസം താദിസാ സുട്ഠു അതിസയേന ദുജ്ജനാതി
യോജനീയം. അയമനാഗതക്ഖേപോ ഭാവിനോ ഗമനസ്സാക്ഖിത്തത്താ.

“ജീവിതാസാ ബലവതീ, ധനാസാ ദുബ്ബലാ മമ;
ഗച്ഛ വാ തിട്ഠ വാ കന്ത, മമാവത്ഥാ നിവേദിതാ”തി [\[കാബ്യാദാസ
൨.൧൩൯\]](#).

അയമനാദരക്ഖേപോതി ഏവമാദയോ തു തബ്ഭേദായേവാതി ഉപേക്ഖിതാ.

൨൩൮. “സച്ച”മിച്ഛാദി. സുജനഗോചരം സാധൂനം വിസയഗതം സിവം
സന്തിപദം തേ സച്ചമേകന്തേന ന ഗമിസ്സന്തി. കേ? യേ
മിച്ഛാദിട്ഠിപരിക്കന്തമാനസാ സുദുജ്ജനാ, തേയേവാതി.
“മിച്ഛാദിട്ഠി”തിആദിവിസേസസ്സ കഥനാധിപ്പായേന “തേ ന ഗമിസ്സന്തി”തി
തിത്ഥിയാനം ഭാവിനോ നിബ്ബാനഗമനസ്സ ബുദ്ധിയാ പടിസിദ്ധത്താ അയം

അനാഗതക്വേപോ നാമ. മിച്ചാ വിപരീതാ ച സാ ദിട്ഠി ചാതി ച, തായ പരിക്കന്തം മാനസം യേസന്തി ച വാക്യം.

“ജീവിതാസാ ബലവതീ, ധനാസാ ദുബ്ബലാ മമ;
ഗച്ഛ വാ തിട്ഠ വാ കന്ത, മമാവത്ഥാ നിവേദിതാ” -

ത്യാദികോ അനാദരക്വേപോപി ദസ്സിതാതീതക്വേപാദീഹി അനന്തത്താ വിസും ന വുത്തോ. അയം പനേതമ അത്ഥോ - ഹേ കന്ത വല്ലഭ മമ ജീവിതാസാ ബലവതീ ഹോതി, ധനാസാ ദുബ്ബലാ, ത്വം ഗച്ഛ വാ തിട്ഠ വാ, മമാവത്ഥാ മമ പകതി നിവേദിതാ വിത്താപിതാ. “ഏതമ മമാവത്ഥാ നിവേദിതാ”തി വിസേസസ്സ കമനാധിപ്പായേന “ഗച്ഛ വാ തിട്ഠ വാ”തി ഇമിനാ അനാദരവചനേന അത്തനോ വല്ലഭസ്സ വത്തമാനസ്സ അനാഗതസ്സ വാ ഗമനസ്സ പടിസേധിതത്താ വത്തമാനക്വേപോ വാ അനാഗതക്വേപോ വാ ഹോതി.

൨൩൯. ഞേയ്യോ സോത്ഥന്തരന്യാസോ,
യോ’ന്തവാക്യത്ഥസാധനോ;
സബ്ബബ്യാപീ വിസേസട്ഠോ,
ഹിവിസിട്ഠ’സ്സ ഭേദതോ.

൨൩൯. അത്ഥന്തരന്യാസം ന്യാസയതി “ഞേയ്യി”ച്ചാദിനാ. അന്തവാക്യത്ഥസാധനോ അന്തസ്സ വത്തുമിച്ഛിതസ്സ കസ്സചി വാക്യത്ഥസ്സ സാധനോ സമത്ഥകോ കസ്സചിദേവ അത്ഥസ്സ പരസ്സ ന്യാസോ യോ, സോ അത്ഥന്തരന്യാസോ ഞേയ്യോ അത്ഥന്തരസ്സ കസ്സചി വത്ഥുനോ ന്യാസോ പയോഗോതി കത്വാ. തസ്സ ഭേദമാഹ “സബ്ബേ”ച്ചാദിനാ. അസ്സ അത്ഥന്തരന്യാസസ്സ ഭേദതോ വികപ്പതോ ഹിവിസിട്ഠാ ഹിസദ്ദേന വിസേസിതാ സബ്ബബ്യാപീ ച വിസേസട്ഠോ ചാതി ഇമേ ഭവന്തി. നനു പതിവത്ഥുപമായ ഇമസ്സ ച കോ ഭേദോതി? സച്ചം, തഥാപി ഉഭയത്ഥ അത്ഥന്തരന്യാസമത്തേന സദിസത്തേപി യത്ഥ മുഖ്യതോ സാമ്യപ്പതിതിസബ്ഭാവോ, സാ പതിവത്ഥുപമാ. യത്ഥ പന സാധനരൂപസ്സേവത്ഥന്തരന്യാസോ, സോ അത്ഥന്തരന്യാസോതി പാകടോയേവുഭിന്നം ഭേദോതി.

൨൩൯. ഇദാനി അത്ഥന്തരന്യാസം ദസ്സേതി “ഞേയ്യ”ച്ചാദിനാ. യോ അന്തവാക്യത്ഥസാധനോ അന്തവാക്യത്ഥസ്സ സാധനോ ഹോതി, അന്തവാക്യത്ഥം സാധേതി, സോ അത്ഥന്തരന്യാസോ സാധിയവാക്യത്ഥതോ അന്തത്ഥസ്സ റപനം കമനം “അത്ഥന്തരന്യാസോ”തി ഞേയ്യോ, അസ്സ അത്ഥന്തരന്യാസസ്സ ഭേദതോ പഭേദേന സബ്ബബ്യാപീ വിസേസട്ഠോ ച, ഏതേയേവ ഹിവിസിട്ഠാ ചാതി ചത്താരോ ഭവന്തി. അത്ഥോ ച സോ അന്തരോ അന്തോ ചേതി ച, തസ്സ ന്യാസോതി ച, സബ്ബം ബ്യാപേതി സീലേനാതി ച, വിസേസേ പദേസേ തിട്ഠതീതി ച, ഹിസദ്ദേന വിസിട്ഠാതി ച വാക്യം.

ഹി-രഹിതസബ്ബബ്യാപീ

൨൪൦. ലോകഹിതാസത്താ, സൂരിയോ ചന്ദിമാ അപി [\[ചന്ദിമാരപി \(സീ\)\]](#);
അത്ഥം പസ്സ ഗമിസ്സന്തി, നിയമോ കേന ലങ്ഘ്യതേ.

൨൪൦. ഉദാഹരതി “തേപി”ച്ചാദി. ലോകസ്ത ഹിതേ അഭിവൃദ്ധിയം ആസത്താ അഭിരത്താ സൂരിയോ ചന്ദിമാ അപിതി തേ മഹന്താപി അത്ഥം ഉദയവിപരിയാസമഭാവം ഗമിസ്തന്തി, ന [ഗമിസ്തന്താ പുന (കം)] തഥേവ തിട്ഠന്തി, “പസ്തേ”തി തമവബോധയതി. തഥാ ഹി നിയമോ “ഭാവോ നാമ ന പായിനി. സഞ്ചേ സങ്ഖാരാ വയധമ്മിനോ”തി അയം നിയതി. കേന നാമ വത്സുനാ ലങ്ഘ്യതേ അതിക്കമിതും സക്കാതി. അയം ഹിസദുരഹിതോ സബുബ്ബാപി അത്ഥന്തരന്ത്യാസോ താദിസസ്ത നിയമസ്ത സബുഗതത്താ.

൨൪൧. “തേപി”ച്ചാദി. ലോകഹിതാസത്താ ലോകാഭിവൃദ്ധിയം ലഗ്നാ സൂരിയോ അപി ചന്ദിമാ അപി തേപി മഹാനുഭാവം അത്ഥം വിനാസം ഗമിസ്തന്തി, പസ്തേ ഏതേസം പാകം വിനാസം ഓലോകേഹി. തഥാ ഹി നിയമോ “സഞ്ചേ സങ്ഖാരാ അനിച്ഛാ”തി സബുപദത്ഥമനതിക്കമ്മ പവത്തനിയമോ കേന ലങ്ഘ്യതേ പച്ചയസമുപ്പന്നേന കേന പദത്ഥേന അതിക്കമ്യതേതി. അയം ഹിസദുരഹിതോ അത്ഥഗമനസങ്ഖാതോ നിയമോ സബുത്ഥ ഗതോതി സബുബ്ബാപി അത്ഥന്തരന്ത്യാസോ. പതിവത്സുപമായ ച അത്ഥന്തരന്ത്യാസസ്ത ച അത്ഥന്തരന്ത്യാസത്തേന തുല്യത്തേപി തത്ഥ സാധമ്മപകാസത്തസഭാവോ, ഏത്ഥ വുത്തത്ഥസ്ത സാധനസഭാവോതി ഏവമിമേസം നാനത്തം സുബുത്തം. അപിതി സമ്ഭാവനായം, ദുതിയോ അപിസദോ സമുച്ചയേ.

ഹി-സഹിതസബുബ്ബാപി

൨൪൨. സത്ഥമാ ദേവമനുസ്സാനം, വസീ സോപി മുനിസ്സരോ;
ഗതോവ നിബ്ബുതിം സഞ്ചേ, സങ്ഖാരാ ന ഹി സസ്തതാ.

൨൪൩. “സത്ഥമാ”ഇച്ചാദി. ദേവമനുസ്സാനം ദേവാനഞ്ച മനുസ്സാനഞ്ച ഉക്കട്ഠപരിച്ഛേദവസേന സത്ഥമാ ദിട്ഠധമ്മികസമ്പരായികേഹി പരമത്ഥേഹി യഥാരഹം അനുസാസതീതി, വസീ പഞ്ചഹി വസിതാഹി അതിസയവസീഹി വസിപ്പത്തോ സോപി മുനിസ്സരോ നിബ്ബുതിം ഖന്ധപരിനിബ്ബാനസങ്ഖാതം ഗതോ പത്തോയേവ, ഹിസദോ സമത്ഥനേ. സഞ്ചേ സങ്ഖാരാ പച്ചയസമുപ്പന്നാ ന സസ്തതാ ന നിച്ഛാ ഉപ്പാദവയധമ്മത്താ അനിച്ഛാ. അയമ്പി ഹിസദുസഹിതസബുബ്ബാപി അത്ഥന്തരന്ത്യാസോ അനിച്ഛതായ സബുഗതത്താതി.

൨൪൪. “സത്ഥമാ”ഇച്ചാദി. ദേവമനുസ്സാനം ഉക്കട്ഠവസേന സത്ഥമാ ദിട്ഠധമ്മികസമ്പരായികത്ഥേഹി യഥാരഹമനുസാസകോ വസീ വുട്ഠാനഅധിട്ഠാനാദിസു പഞ്ചസു വസിഭാവേസു സാതിസയം ഇസ്സരിയവാ സോ മുനിസ്സരോ അപി നിബ്ബുതിം ഖന്ധനിബ്ബാനം ഗതോ ഏവ. ഹി തഥേവ, സഞ്ചേ സങ്ഖാരാ സസ്തതാ ന ഹോന്തീതി. അയം ഹിസദുസഹിതോ അനിച്ഛതായ സബുഗതത്താ സബുബ്ബാപി അത്ഥന്തരന്ത്യാസോ. വസോ അസ്ത അത്ഥീതി വാക്യം.

ഹി-രഹിതവിസേസട്ഠ

൨൪൫. ജിനോ സംസാരകന്താരാ, ജനം പാപേതി നിബ്ബുതിം;
നനു യുത്താ ഗതി സാ'യം, വേസാരജ്ജസമങ്ഗിനം.

൨൪൨. “ജിനോ”ഇച്ചാദി. ജിനോ സംസാരോയേവ കന്താരോ ദുഗ്ഗമത്താ, തതോ ജനം സകലമ്പി ലോകം നിബ്ബുതിം പാപേതി. നനു പസിദ്ധിയമനുമതിയം വാ. സായം ഗതി നിബ്ബുതിപാപനസങ്ഖാതാ പവത്തി, വിഗതോ സാരദോ ഭയമസ്സാതി വിസാരദോ, തസ്സ ഭാവോ നിബ്ഭയതാ [\[നിബ്ഭയതായ \(കു\)\]](#) വേസാരജ്ജം, തേന സമങ്ഗീനം യുത്താനം. യുത്താതി അനുരൂപാതി. അയം ഹിസദുവിരഹിതോ വിസേസട്ഠോ അത്ഥന്തരന്യാസോ, വേസാരജ്ജസമങ്ഗീനമേവ തമാഭാവതോ ന സബ്ബാപി.

൨൪൨. “ജിനോ”ഇച്ചാദി. ജിനോ ജനം സത്തലോകം സംസാരകന്താരാ നിബ്ബുതിം പാപേതി, സാ അയം ഗതി പവത്തി വേസാരജ്ജസമങ്ഗീനം ചതുവേസാരജ്ജഗുണസമന്നാഗതാനം തമാഗതാനം യുത്താ നന്തുതി. അയം ജനാനം നിബ്ബാനം പാപനാ വേസാരജ്ജസമങ്ഗീനംയേവ ആവേണികത്താ വിസേസട്ഠോ ഹിസദുവിരഹിതോ അത്ഥന്തരന്യാസോ. വിഗതോ സാരദോ ഭയം അസ്സേതി ച, കസ്സ ഭാവോതി ച, തേന സമങ്ഗീനോതി ച വാക്യം. നന്തുതി പസിദ്ധിയം അനുമതിയം വാ വത്തതേ. ദിന്നമ്പി അത്ഥോ വുത്തനയേന ഞാതബ്ബോ.

ഹി-സഹിതവിസേസട്ഠ

൨൪൩. അയരപുടം, ജിന രഞ്ജേതി മാനസം;
സയം രാഗപരീതാ ഹി, പരേ രഞ്ജേന്തി സങ്ഗതേ.

൨൪൩. “സുരത്ത”മിച്ചാദി. ജിന തേ തവ സുരത്തം ബിമ്ബഹലസമാനവണ്ണത്താ അയരപുടം മാനസം പസ്സതം യേസം കേസഞ്ചി രഞ്ജേതി പീണേതിതി. ഹി സമത്ഥനേ, തമാ ഹീതി അത്ഥോ. സയം യേന കേനചി രാഗേന രത്തവണ്ണേന അനുരാഗേന വാ പരീതാ ഗതാ സങ്ഗതേ അത്തനാ സംസട്ഠേ പരേ അഞ്ഞേ രഞ്ജേന്തി രത്തവണ്ണേ അനുരത്തേ വാ കരോന്തിതി സസിദ്ധേസോ സാധനോ. അയഞ്ച ഹിസദുസഹിതോ വിസേസട്ഠോ അത്ഥന്തരന്യാസോ തമാഭാവസ്സ തമാവിധാനമേവ സമ്ഭവതോ.

൨൪൩. “സുരത്ത”മിച്ചാദി. ഭോ ജിന തേ തവ സുരത്തം അയരപുടം ഓട്ഠയുഗളം മാനസം പസ്സന്താനം [\[പസന്നചിത്തം \(കു\)\]](#) ചിത്തം രഞ്ജേതി പീണയതി. ഹി തഥേവ, സയം രാഗപരീതാ രത്തവണ്ണേന അനുരാഗേന വാ യുത്താ സങ്ഗതേ അത്തനാ സംസട്ഠേ പരേ അഞ്ഞേ രഞ്ജേന്തി രത്തവണ്ണേ അനുരത്തേ വാ കരോന്തി. ഇദം തേസം സഭാവമേവേതി. അയം ഹുദിസാനമേവ ആവേണികത്താ വിസേസട്ഠോ ഹിസദുസഹിതോ അത്ഥന്തരന്യാസോ. പുടസദിസത്താ അയരോ ഏവ പുടമിതി ച, രാഗേന പരീതാ യുത്താതി ച വിഗ്ഗഹോ.

൨൪൪. വാച്ചേ ഗമ്മേ'മ വത്ഥുനം,
സദിസത്തേ പഭേദനം;
ബൃതിരേകോ'യ'മപ്യേ'കോ-
ഭയഭേദാ ചതുബ്ബിയോ.

൨൪൪. ബൃതിരേകവികപ്പമാഹ “വാച്ചേ”ഇച്ചാദിനാ. വത്ഥുനം വത്തുമിച്ഛിതാനം കേസഞ്ചി വത്ഥുനം സദിസത്തേ കമഞ്ചി വത്ഥുനം തുല്യത്തേ വാച്ചേ സദേന വാചകേന പടിപാദിതേ അഥ ഗമ്മേ അസദുപടിപാദിതേ

സബുതമബലേന പകരണാദിനാ ഞാതേ വാ, ന കേവലം സദുപടിപാദിതേ. പഭേദനം തേസമേവ വത്സുനം വിസേസകമനം ബൃതിരേകോ ബൃതിരേചനം പൂമക്കരണന്തി കത്വാ. അയം ബൃതിരേകോപി ഏകോഭയഭേദോ ഏകബൃതിരേകോ ഉഭയബൃതിരേകോതി വാചുഗമ്മാനം പച്ചേകം വിസേസേന ചതുബ്ബിയോ.

൨൪൪. ഇദാനി ബൃതിരേകം ദസ്സേതി “വാച്ചേ”ഇച്ചാദിനാ. വത്സുനം വത്തുമിച്ഛിതാനം കേസഞ്ചി പദത്ഥാനം സദിസത്തേ യേന കേനചി ആകാരേന സമാനത്തേ വാച്ചേ വാചകസദ്ദേന പടിപാദനീയേ അഥ പുന ഗമ്മേ തസ്ഥിംയേവ സദിസത്തേ അത്ഥസത്തിസഞ്ചാതസാമത്ഥിയേന ഗമ്മമാനേ പഭേദനം തേസംയേവ വത്സുനം നാനത്തകമനം ബൃതിരേകോ നാമ. അയമ്പി ബൃതിരേകോ ഏകോഭയഭേദോ ബൃതിരേചനസഞ്ചാതപൂമക്കരണസാമണ്ണേന അഭിന്നോപി വാചുഗമ്മാനം ദ്വിനം പച്ചേകമേവ ഏകബൃതിരേകോ ഉഭയബൃതിരേകോതി വിസേസേന ചതുബ്ബിയോ ഹോതി. സദിസാനം ഭാവോതി ച, പകാരേന ഭേദനം കമനമിതി ച, ബൃതിരേചനം പൂമക്കരണമിതി ച, ഏകോ ച ഉഭയോ ചാതി ച, തേസം ഭേദോ വിസേസനന്തി ച വിഗ്ഗഹോ.

വാചുഏകബൃതിരേക

൨൪൫. ഗമ്ഭീരത്തമഹത്താദി-
ഗുണാ ജലധിനാ ജിന;
തുല്യോ ത്വമസി ഭേദോ തു,
സരീരേണേദിസേന തേ.

൨൪൫. ഉദാഹരതി “ഗമ്ഭീര”ഇച്ചാദി. ത്വം ഗമ്ഭീരത്തം അഗാധതാ അജ്ഞാസയവിസിദ്ഠതാ ച മഹത്തം വേപുല്ല്വം ഗുണമഹത്താ ച തം ആദി യസ്സ ഉപകാരിതാദിനോ, തസ്ഥാ ഗുണാ ജലധിനാ സാഗരേന തുല്യോ. “അസി”തിസദുപടിപാദിതം സദിസത്തം വുത്തം. ഭേദം ദസ്സേതി “ഭേദോ തു”ഇച്ചാദിനാ. ഭേദോ തു വിസേസോ പന സാഗരേന സഹ ഞാദിസേന ദിസ്സമാനേന കരചരണാദിമതാ രൂചിരേന തേ സരീരേണേവ ഹേതുനാ, നാഞ്ഞമാ, തസ്സേദിസം സരീരം നത്ഥിതി. സദിസത്തേ പടിപാദിതേ ഏകബൃതിരേകോയം ഏകസ്ഥിം ജിനേ വത്തമാനേന ധമ്മേന ഉപമേയ്യോപമാനഭൂതജിനസാഗരാനം തസ്സ ഭേദസ്സ പതീയമാനത്താ.

൨൪൫. ഇദാനി തമുദാഹരതി “ഗമ്ഭീരത്തി”ച്ചാദിനാ. ഹേ ജിന ത്വം ഗമ്ഭീരത്തമഹത്താദിഗുണാ ജലധിനാ തുല്യോ അസി. ഇമിനാ വാക്യേന ജിനസാഗരാനം ദ്വിനം സദ്ദേന വാചുസദിസത്തം വുത്തം. ഭേദോ തു സാഗരേന സഹ തവ വിസേസോ പന തേ തുയ്ഹം ഞാദിസേന ഏവരുപേന ദിസ്സമാനഹത്ഥപാദാദിഅവയവയുത്തേന സരീരേന സരീരഹേതുനാ ഹോതി. ദ്വിനം വത്സുനം വത്തബുസദിസത്തം വത്വാ ഇമിനാ വാക്യേന “ഞാദിസേന സരീരേനാ”തി ഏകസ്ഥിംയേവ ജിനപദത്ഥേ വിസേസകമനേന ജലധിതോ ജിനപദത്ഥസ്സ വിസും കത്തതാ സദിസത്തേ സദ്ദേന വാച്ചേ സതി അയമേകബൃതിരേകോ നാമ. ഗമ്ഭീരസ്സ ഗമ്ഭീരഗുണയുത്തസ്സ സാഗരസ്സ വാ ഗമ്ഭീരജ്ഞാസയസമഞ്ചിനോ ജിനസ്സ വാ ഭാവോതി ച, മഹതോ പകതിയാ മഹതോ സാഗരസ്സ വാ ഗുണേഹി മഹതോ ജിനസ്സ വാ ഭാവോതി ച,

ഗമ്ഭീരത്തഞ്ച മഹത്തഞ്ചാതി ച, തം ആദി യസ്സ ഉപകാരിതാദിനോതി ച, സോ ച സോ ഗുണോ ചേതി ച വാക്യം.

വാചുഭയബൃതിരേക

൨൪൬. മഹാസത്താ'തിഗമ്ഭീരാ, സാഗരോ സുഗതോപി ച;
സാഗരോ'ഞ്ജനസങ്കാസോ, ജിനോ ചാമീകരജ്ജുതി.

൨൪൬. “മഹാ”ഇച്ചാദി. സാഗരോ സുഗതോപി ചാതി തേ ഉഭോ മഹന്താ സത്താ മകരാദയോ യത്ഥ സാഗരേ, മഹന്തം വാ സത്തം സമ്മപ്പധാനം യസ്സ സുഗതസ്സ, അതിഗമ്ഭീരാ അതിസയേന അഗാധാ ഇതി. സദിസതാഭേദമാഹ “സാഗരോ”ഇച്ചാദിനാ. സാഗരോ അഞ്ജനസങ്കാസോ അഞ്ജനേന തുല്യോ, കണ്ഹോതി വുത്തം ഹോതി. ജിനോ തു ചാമീകരസ്സ സുവണ്ണസ്സേവ ജുതി സോഭാ അസ്സേതി ചാമീകരജ്ജുതി. വാച്ചേ സദിസത്തേ ഉഭയബൃതിരേകോയം ഉഭയത്ഥ വത്തമാനേന ഗുണേന ഉഭിന്നമുപമാനോപമേയ്യാനം ഭേദസ്സ പതീയമാനത്താ.

൨൪൬. “മഹാ”ഇച്ചാദി. സാഗരോ സുഗതോപി ചാതി ഇമേ ദേവ മഹാസത്താ കമേന തിമിതിമിങ്ഗലാദിമഹാസത്താ ച, ലാഭാലാഭാദീസു അനന്തസാധാരണത്താ മഹന്തതാദിഭാവസങ്ഖാതസദിസത്തയുത്താ ച, അതിഗമ്ഭീരാ അവഗാഹിതുമസക്കുണ്ണേയുത്താ ച, അജ്ഞാസയഗമ്ഭീരത്താ ച ദേപി അതിഗമ്ഭീരാ ഹോന്തി. തേസു സാഗരോ അഞ്ജനസങ്കാസോ, ജിനോ ചാമീകരജ്ജുതി സുവണ്ണസദിസകന്തിയുത്തോ ഹോതി. ഏതഥ പുബ്ബധേന ദിന്നം വത്ഥുനം സദിസത്തം വത്ഥാ അപരധേന തദുഭയവത്ഥുഗതവിസേസേന തേസം ദിന്നമന്തമന്തത്തോ വിസേസിതത്താ സദിസത്തേ സദേന വത്തഞ്ചേ സതി അയം ഉഭയബൃതിരേകോ നാമ. മഹന്താ സത്താ മച്ഛകച്ഛപാദയോ യത്ഥ സാഗരേതി വാ, മഹന്തം സത്തം സമാനഭാവോ യസ്സ സുഗതസ്സാതി വാ, അതിസയേന ഗമ്ഭീരാതി ച, അഞ്ജനേന സങ്കാസോ സദിസോതി ച, ചാമീകരസ്സ ഇവ ജുതി അസ്സേതി ച വാക്യം.

ഗമ്മഘകബൃതിരേക

൨൪൭. സന്താപാപഹം നേവി-ച്ഛിതദം മിഗലോചനം;
മുനിന്ദ നയനദന്ദം, തവ തഗ്ഗുണഭൂസിതം.

൨൪൭. “നി”ച്ചാദി. മിഗസ്സ ലോചനം സന്താപം കിലേസപരിഛാഹം അപഹനതി ഹിംസതീതി സന്താപാപഹം ന ഭവതി. നേവ ഇച്ഛിതം സഗ്ഗമോക്ഖസമ്പത്തിം ദദാതീതി നേവിച്ഛിതദം. മുനിന്ദ തവ നയനാനം ദന്ദം യുഗളം തു തേഹി യമാവുത്തേഹി സന്താപാപഹത്തഇച്ഛിതദത്തഗുണേഹി ഭൂസിതമലങ്കരം. ഏതഥ പന മിഗലോചനനയനാനം ദീഘത്താദിനാ സദിസത്തം പതീയതേ. ഗമ്മേ സദിസത്തേ ഏകബൃതിരേകോയം വുത്തനയേന.

൨൪൭. “ന സന്താ”ഇച്ചാദി. മിഗലോചനം മിഗപോതകചക്ഖുയുഗളം സന്താപാപഹം കിലേസസന്താപാപഹം ന ഹോതി. ഇച്ഛിതദം ലോകേഹി പത്ഥിതലോകിയലോകുത്തരത്ഥാനം ദായകം ന ഹോതി. ഹേ മുനിന്ദ തവ നയനദന്ദം പന തഗ്ഗുണഭൂസിതം ജനസന്താപാപഹാനാദിയമാവുത്തഗുണേഹി സോഭിതം ഹോതി, ഇഹ സന്താപാപഹനനാദിനം പടിസേധദാരേന

ഉപമാനോപമേയുഭൂതഉഭയലോചനസഞ്ചാതവത്സുനം
ദീപപുഷ്പലതാദിസദിസധമ്മം സാമത്മിയേന പകാസേത്യാ അപരഭേന
സന്താപാപഹനനാദിഗുണഹേതു ജിന്നയനാനം വിസും കതത്താ സദിസത്തേ
ഗമ്മമാനേ അയമേകബൃതിരേകോ നാമ. സന്താപം അപഹനതി ഹിം സതീതി
ച, ഇച്ഛിതം ദദാതീതി ച, തേ ച തേ ഗുണാ ചാതി ച, തേഹി ഭൂസിതന്തി ച
വാക്യം.

ഗമ്മഉഭയബൃതിരേക

പ്രശ്നം: മൂനിനാനന്മദ്ഭോജ-മേസം നാനത്തമീദിസം;
സുവുത്താമതസന്ദായി, വദനം നേ'ദിസ'മ്ബുജം.

പ്രവ. “മൂനിന്ദ”ഇച്ചാദി. മൂനിനാനനം അദ്ഭോജഞ്ചേതി യാനി വത്സുനി
കന്താദിനാ പതീയമാനത്താ സദിസത്ഥാനി, ഏസം നാനത്തം ഭേദോ ഹുദിസം.
കഥം? വദനം സുവുത്താമതം സദ്ധമ്മാമതം സന്ദാതീതി സുവുത്താമതസന്ദായി,
അമ്ബുജം തു നേദിസന്തി. ഇമിനാ ഭേദേന ഇമേസം വിസദിസത്താ
“ഏസ”ന്ത്യാദിനാഹു. പതീയമാനേന സദിസാനീതി ഗമ്മേ സദിസത്തേ
ഉഭയബൃതിരേകോയം വുത്തനയേനേതി.

പ്രവ. “മൂനിന്ദ”ഇച്ചാദി. മൂനിനാനനം അദ്ഭോജഞ്ചേതി ഇമേസം ദിനം
നാനത്തം ഹുദിസം. കഥന്തി ചേ? ഏസം ദിനം വദനം സുവുത്താമതസന്ദായി
സുട്ഠു വുത്തത്താ സുവുത്തസഞ്ചാതസ്സ സദ്ധമ്മാമതസ്സ ദായകം ഹോതി,
അമ്ബുജം തു ഏദിസം ന ഹുദിസം ന ഹോതി, താദിസം ധമ്മാമതം ന
ദദാതീതി അധിപ്പായോ. “ഏസം നാനത്തമീദിസ”ന്തി വചനേന
സുഗന്ധകന്തിമത്താദിഹി ഗുണേഹി ദിനമ്പി ഭേദോ നത്ഥീതി ഗമ്മമാനത്താ തം
പകാസേത്യാ അപരഭേന വദനത്തോ അമ്ബുജസ്സ, അമ്ബുജത്തോ വദനസ്സ
വിസും കതത്താ സദിസത്തേ ഗമ്മമാനേ അയമുഭയബൃതിരേകോ നാമ. നാനാ
അനേകപ്പകാരാനം ഭാവോതി ച, സാധു വുത്തമിതി ച, തമേവ അമതന്തി ച,
തം സമ്മാ ദേതി സീലേനാതി ച വാക്യം.

പ്രശ്നം: പസിലം കാരണം യത്ഥ, നിവത്തേത്യാ'ഞ്ഞകാരണം;
സാഭാവികത്ത'മഥ വാ, വിഭാബ്ധം സാ വിഭാവനാ.

പ്രവ. വിഭാവനം സമ്ഭാവേതി “പസില”മിച്ഛാദിനാ. യത്ഥ അലങ്കരിയം
പസിലം ലോകപ്പതീതം കാരണം കിഞ്ചി നിവത്തേത്യാ നിരസ്യ അഞ്ചം
കാരണം പസിലകാരണത്തോ അഞ്ചം നിമിത്തം വിഭാബ്ധം അവഗമ്യതേ. യത്ഥ
കാരണന്തരം നത്ഥി, തത്ഥ കാ ഗതീതി ആഹ “സാഭാവികത്ത”ന്തിആദി. അഥ വാ
പക്ഖന്തരേ, സാഭാവികം [സാഭാവികത്തം (ക)] ധമ്മതാസിലം, തസ്സ ഭാവോ
സാഭാവികത്തം വിഭാബ്ധം, സാ താദിസീ വിഭാവനാ വിഞ്ചേതയാ,
വിഭാവീയതേ പകാസീയതേ കാരണന്തരം സാഭാവികത്തം വാ ഏതായാതി,
ഏതിസ്സന്തി വാ കത്ഥാ.

പ്രവ. ഇദാനി വിഭാവനം ദസ്സേതി “പസില”മിച്ഛാദിനാ. യത്ഥ അലങ്കാരേ
പസിലം ലോകപ്പതീതം കാരണം തത്ത്വഗുണസാധനഹേതും നിവത്തേത്യാ
പടിസേയേത്യാ അഞ്ചകാരണം ലോകപ്പസിലകാരണത്തോ അഞ്ചം കാരണം, അഥ
വാ നോ ചേ പസിലകാരണത്തോ അഞ്ചകാരണേ ലബ്ധമാനേ സാഭാവികത്തം
ധമ്മതാസിലഗുണം വിഭാബ്ധം പകാസനീയം ഹോതി, സാ വിഭാവനാ നാമ

ഹോതി, കാരണത്തരവിഭാവനാ സാഭാവികവിഭാവനാതി ദുവിധാ ഹോതീതി അധിപായോ. അത്തഞ്ച തം കാരണഞ്ചേതി ച, സസ്ത അത്തനോ ഭാവോതി ച, തേന സമ്ഭൂതമിതി ച, തസ്ത ഭാവോതി ച, വിഭാവീയതി അത്തകാരണം സാഭാവികത്തം വാ ഏതായ വിഭാവനായ, ഏതിസ്തം വിഭാവനായന്തി ച വാതി വിഗൃഹോ.

കാരണത്തരവിഭാവനാ

൨൫൫. അനഞ്ജിതാ'സിതം നേത്തം, അധരോ രഞ്ജിതാ'രുണോ;
സമാനതാ ഭമു ചായം, ജിനാ'നാവഞ്ചരിതാ തവ.

൨൫൫. ഉദാഹരതി “അനഞ്ജിത” ഇച്ചാദി. ജിന തവ നേത്തഞ്ച അനഞ്ജിതം അഞ്ജനസലാകായ യവതട്ഠീനമഹുട്ഠമേവ അസിതം കണ്ഠം, അധരോ ച അനഞ്ജിതോയേവ ലാഖാരാഗാദിനാ അരുണോ രത്തോ, അധം ഭമു ച അനാവഞ്ചരിതാ ഉസ്താഹേന യേന കേനചി അനാമിതാ സമാനാ സമാനതാ സുട്ഠു ആനതാ, തതോ സബ്ബം ലോകീയം തവേതി. ഏതഥ പസിദ്ധകാരണമഞ്ജനാദി, തന്നിവത്തനേപി കാരണത്തരമത്മാദിനാവഗമ്യതേ, തഞ്ച കമ്മം, കാരീയസ്സ അകാരണത്തായോഗത്തോതി കാരണത്തരവിഭാവനായം.

൨൫൫. ഇദാനി ഉദാഹരതി “അനഞ്ജി” ചാദിനാ. ഹേ ജിന തവ നേത്തം പകതിമധുരം നയനയുഗളഞ്ച അനഞ്ജിതം വിലോചനാനം കണ്ഠത്തസാധനത്വം ലോകപ്പസിദ്ധഅഞ്ജനേഹി അനഞ്ജിതം സമാനം അസിതം ഭവന്തരസിദ്ധേന കുസലകമ്മേന നീലം ഹോതി, അധരോ ച അരഞ്ജിതോ കേനചി രാഗേന അരഞ്ജിതോ സമാനോ അരുണോ രത്തോഹോതി, അധം ഭമു ച അനാവഞ്ചരിതാ കേനചി വായാമേന അനാമിതാ സമാനാ സമാനതാ സുട്ഠു ആനതാ ഹോതീതി. ഏതഥ നയനഅധരഭമുനം കണ്ഠത്തകുടിലഗുണസാധനേ ലോകപ്പസിദ്ധാനി അഞ്ജനാനി കാരണാനി പടിസേയേത്വാ നേത്താദിനം അസിതാദിഭാവകമനേനേവ കാരണവിനിമുത്തസ്സ കാരീയസ്സ ലോകേ അവിജ്ഞാനത്താ അത്ഥപ്പകരണാദിനാ അസിതാദിഭാവസ്സ കാരണം നാമ പുബ്ബജാതിയം സിദ്ധകുസലകമ്മമേവാതി പതീയമാനത്താ അധം കാരണത്തരവിഭാവനാ നാമ. ന അഞ്ജിതന്തി ച, ന രഞ്ജിതോതി ച, ന ആവഞ്ചരിതോതി ച വാക്യം. നസദ്ദോ പസജ്ജപടിസേയേ വത്തതേ. സം സമ്മാ ആനതാതി വിഗൃഹോ.

സാഭാവികവിഭാവനാ

൨൫൬. ഹോതി ഖലു ദുജ്ജന്യ-
മപി ദുജ്ജനസങ്ഗമേ;
സഭാവനിമ്മലതരേ,
സായുജന്തുന ചേതസി.

൨൫൬. “ന ഹോതി” ചാദി. ദുജ്ജനേഹി സഹ സങ്ഗമേ സമാഗമേ സത്യപി സായുജന്തുനം സപ്പുരിസാനം സഭാവേന താദിസേന പയോഗേന വിനാവ നിമ്മലതരേ അതിസയേന നിമ്മലേ ചേതസി ദുജ്ജന്യം സുജ്ജനേതരഭാവോ ന ഹോതി താദിസാതിസയസായുത്തസമായോഗത്തോതി. ഇഹ കിഞ്ചാപി സഭാവസദ്ദേന സബ്ബമാ ഹേതുമിവാത്തനം കതം, തഥാപി

യോനിസോമനസികാരാദിതമാവിധനിമിത്തമത്ഥേവ. തമാപി ലോകോ
തമനപേക്ഖമാനോ, പസിദ്ധഞ്ച കാരണം താദിസമപസ്സന്തോ സാഭാവികം ഫലം
വോഹരതി, തദനുസാരേണ ച സാഭാവികം ഫലം വിഭാബ്ധതേതി, അയം
സാഭാവികഫലവിഭാവനാ.

൨൫൧. “ന ഹോതി” ചാദി. ദുജ്ജനസങ്ഗമേ അപി ദുജ്ജനേഹി സഹ വാസേ
സതിപി സായുജന്തും സഭാവനിമ്മലതരേ കിഞ്ചി പയോഗം വിനാ പകതിയാ
ഏവ അതിനിമ്മലേ ചേതസി ദുജ്ജന്യം ദുജ്ജനഗുണം ഖലു ഏകന്തേന ന
ഹോതീതി. ഇഹ ചിത്തനിമ്മലഹേതുഭൂതാനം യോനിസോമനസികാരാദിനം
വിജ്ജമാനത്തേപി ലോകേന തം കാരണം അനപേക്ഖിത്വാ അഞ്ഞമ്പി
പസിദ്ധകാരണം ചിത്തനിമ്മലകാരണമദിസാ സഭാവസിദ്ധം നിമ്മലന്തി
വോഹരിയമാനത്താതേനേവ ലോകവോഹാരാനുസാരേണ “സഭാവനിമ്മലതരേ”തി
സബ്ബാകാരേണ കാരണം പടിസേധം കത്വാ സഭാവസിദ്ധനിമ്മലത്തസങ്ഖാതഫലസ്സ
പകാസിതത്താ അയം സാഭാവികഫലവിഭാവനാ നാമ. ദുജ്ജനാനം ഭാവോതി
ച, സസ്സ അത്തനോ ഭാവോതി ച, തേന നിമ്മലതരന്തി ച വാക്യം.

൨൫൨. ജനകോ [കാറകോ (സി)] ഞാപകോ ചേതി,
ദുവിധാ ഹേതവോ സിയും;
പടിസങ്ഖരണം തേസം,
അലങ്കാരതയോ’ദിതം.

൨൫൨. ഹേതും നിദ്ദിസതി “ജനകോ” ഇ ചാദിനാ. ജനകോ ഭാവാഭാവരൂപസ്സ
നിബ്ബത്യാദികാരിയസ്സ കാറകോ ഞാപകോ വിജ്ജമാനസ്സേവ കസ്സചി
സമ്ബന്ധതോ കുതോചി പടിബോധകോ ചാതി ഹേതവോ ദുവിധാ സിയും.
നനു കിമേത്ഥ അസനം [ഭൂസനം (?)], കേവലം “അനേനേതം കരീയതീ”തി
സരൂപകമനമത്ത, [ന തു (?)] വിസേസോ തു ന [ന തു (?)] കോചി
വിസേസരൂപോ വാചാലങ്കാരോതി വിസേസം യോജയതി “പടീ”തി ആദിനാ.
തേസം കാരിയുപ്പാദയോഗീനം ഹേതൂനം പടിസങ്ഖരണം ഉപബ്രൂഹനം
വിസിട്ഠഭാവേന പരിഹുടം കത്വാ യാമാവതോ കമനം അലങ്കാരതായ
ബന്ധഭൂസനരൂപേണ ഉദിതം അഭിഹിതം വിസേസരൂപത്താ, ന പനേതേനേതം
കരീയതീതി.

൨൫൨. ഇദാനി ഹേതാലങ്കാരം ദസ്സേതി “ജനകോ” ചാദിനാ. ജനകോ ച
കസ്സചി “സത്താ അസത്താ”തി വുത്തസ്സ ഭാവാഭാവസങ്ഖാതകാരിയസ്സ
ജനകഹേതു ച ഞാപകോ ച കസ്സചി വിജ്ജമാനത്തം അഞ്ഞേന കേനചി
സമ്ബന്ധേന അവബോധേനോ ഞാപകഹേതു ചാതി ഏവം ഹേതവോ
ദുവിധാ സിയും. ഇഹ ഫലപകാസകഹേതുർഹി വുച്ചമാനേ “ഇമിനാ
ഹേതൂനാ ഇദം ഫലം ജാത”ന്തി സരൂപകമനമത്തം വിനാ
വിസേസരൂപാലങ്കാരോ ഇധ നത്ഥിതി ആസങ്കിയ അലങ്കാരസരൂപവിസേസോ
ഏസോതി ദസ്സേതുമപരദ്ധമാഹ. തേസം ഫലപകാസനഖമാനം ഹേതൂനം
പടിസങ്ഖരണം വിസിട്ഠഭാവേന പകാസം കത്വാ തത്വതോ കമനം
അലങ്കാരതായ അലങ്കാരസഭാവേന ഉദിതം പസിദ്ധം ഹോതി, കവിഹി
പത്ഥിതം വാ ഹോതി. സാലിഅങ്കുരാദിനം സാലിബീജാദയോ വിയ ജന്യസ്സ
അച്ചന്തോപകാറകോ ജനകഹേതു നാമ, വിജ്ജമാനഅഗ്ഗിആദിനം ധൂമാദയോ
വിയ കസ്സചി വിജ്ജമാനത്തഞ്ചാപകോ ഞാപകഹേതു നാമ. അലങ്കാരസ്സ
ഭാവോ അലങ്കാരതാ. അലങ്കാരതയാതി ഛന്ദം നിസ്സായ മത്താഹാനി.

൨൫൩. ഓവാഭാവകിച്ചവസാ,
ചിത്തഹേതുവസാപി ച;
ഭേദാ'നന്താ ഇദം തേസം,
മുഖമത്തനിദസ്സനം.

൨൫൩. ഉദാഹരതി “ഭാവ”ഇച്ചാദി. ഭാവോ സത്താ ച, അഭാവോ അസത്താ ച, തേയേവ കിച്ചാനി തേസം വസേന ച, ചിത്താ പസിദ്ധഹേതുവിപരീതാ അച്ഛരിയാരഹാ ഹേതവോ തേസം വസേനാപി ച ഭേദാ ഹേതുവികല്പാ അനന്താ അനവവിധോ [അനവധയോ (?)], യതോ ഏവം തസ്മാ തേസം ഹേതുനം ഇദം മുഖമത്തനിദസ്സനം, തസ്മാ തമ്മുഖേന സക്കാ ഹേതുവിസേസേ പവിസിതുന്തി.

൨൫൩. “ഭാവ”ഇച്ചാദി. ഭാവഭാവകിച്ചവസാ ഭാവഅഭാവസഞ്ചയസത്താഅസത്താക്രിയാവസേന ച, ചിത്തഹേതുവസാപി ച പസിദ്ധഹേതുനോ വിരുദ്ധേന അച്ഛരിയഹേതുനം പഭേദേന ച, ഭേദാ ഹേതുവിസേസാ അനന്താ യസ്മാ അപരിയന്താ ഹോന്തി, തസ്മാ ഇദം വക്തവ്യമാനം തേസം ഹേതുനം മുഖമത്തനിദസ്സനം അവസേസഹേതുനം ഓഗാഹണദ്വാരമത്തസ്സ നിദസ്സനം ഹോതി. ഭാവോ ച അഭാവോ ചാതി ച, തേയേവ കിച്ചാനീതി ച, തേസം വസോ ഭേദോതി ച, ചിത്താ വിചിത്താ ച തേ ഹേതവോ ചാതി ച, തേസം വസോതി ച, മുഖമേവ മുഖമത്തം, മുഖഞ്ച തം വാ മത്തം സാമന്തഞ്ചേതി ച, തസ്സ നിദസ്സനമിതി ച വാക്യം. മത്തസദ്യോ അവധാരണേ സാമന്തേ വാ വത്തതേ.

൨൫൪. പരമത്വപകാസേക-
രസാ സബ്ദമനോഹരാ;
മുനിനോ ദേസനാ'യം മേ,
കാമം തോസേതീ മാനസം.

ഭാവകിച്ചോ കാരകഹേതു.

൨൫൪. ഉദാഹരതി “പരമത്വ”ഇച്ചാദി. പരമത്വസഭാവസ്സ നാമരൂപാദിനോ പകാസോയേവ ഏകരസോ അസഹായകിച്ചം യസ്സാ സാ താദിസീ. സബ്ദേസം മനോ ഹരതീതി സബ്ദമനോഹരാ മുനിനോ അയം ദേസനാ മേ മാനസം ചിത്തം കാമമേകന്തേന തോസേതീതി അയം ഭാവകിച്ചോ കാരകഹേതു സന്തോസസത്തായ കാരണതോ.

൨൫൪. ഇദാനി ഉദാഹരതി “പരമത്വ”ഇച്ചാദിനാ. പരമത്വപകാസേകരസാ നാമരൂപവന്ധശൃയതനാദിഉത്തമത്വാനം പകാസനസഞ്ചാത അസഹായകിച്ചവതീ സബ്ദമനോഹരാ വോഹാരാനുരൂപേന വിസയഭാവുപഗമനേന സബ്ദേസം മനോഹരാ മുനിനോ അയം ദേസനാ മേ മയ്ഹം മാനസം കാമം ഏകന്തേന തോസേതീതി. ബുദ്ധസ്സ ധമ്മദേസനാ പുബ്ബേ അവിജ്ജമാനസ്സ സന്തോസസ്സ സത്താസഞ്ചാതസമുപ്പാദം കരോതീതി കാരകഹേതു നാമ ഹോതി. സാ ച ദേസനാ “മാനസം തോസേതീ”തി ഏത്തകേന അദസ്സേത്വാ “പരമത്വപകാസേകരസാ”തി സവിസേസനം കത്വാ വൃത്തത്താ അലങ്കാരോതി അഭിമതാ. ഏകോ ച സോ രസോ ചേതി ച, പരമത്വപകാസോയേവ

ഏകരസോ ഏകകിച്ചമസ്സേതി ച വിഗ്രഹോ. ഭാവകിച്ചോ ഭാവസഞ്ചാതം സത്താകിച്ചം കത്വാ പവത്തോ കാരകഹേതു ജനകഹേതു.

൨൫൫. യീരേഹി സഹ സംവാസാ, സദ്ധമ്മസ്സാ'ഭിയോഗതോ;
നിഗ്രഹേനി'ന്ദ്രിയാനഞ്ച, ദുക്ഖസ്സു'പസമോ സിയാ.

അഭാവകിച്ചോ കാരകഹേതു.

൨൫൫. “യീരേഹി”ച്ചാദി. യീരേഹി സപ്പഞ്ഞേഹി സഹ സംവാസാ സംസഗ്ഗേന ച, സദ്ധമ്മസ്സ സമഞ്ചുദ്ധദേസിതസ്സ അഭിയോഗതോ അഭ്യാസേന ച, ഇന്ദ്രിയാനം ചക്ഖാദീനം നിഗ്രഹേന വിസയപ്പവത്തിനിരോധരൂപേന വിജയേന ച ഹേതുനാ ദുക്ഖസ്സ പഞ്ചകവന്ധസഞ്ചതസ്സ അനുപ്പാദനിരോധസഞ്ചാതോ ഉപസമോ സിയാ ഭവേയ്യാതി അയം അഭാവകിച്ചോ കാരകഹേതു അനുപ്പാദനിരോധസഞ്ചാതസ്സ അഭാവസ്സ കാരണതോ.

൨൫൫. “യീരേഹി”ച്ചാദി. യീരേഹി സഹ സംവാസാ സമഗ്ഗവാസേന ച, സദ്ധമ്മസ്സ ബുദ്ധദേസിതസ്സ അഭിയോഗതോ നിരന്തരാഭ്യാസേന ച, ഇന്ദ്രിയാനം ചക്ഖാദീനം നിഗ്രഹേന രൂപാദിആരമ്മണ്ണേസു സുഭാദിഗൃഹണസ്സ നിവാരണേന ചാതി ഇമേഹി കാരണേഹി ദുക്ഖസ്സ വന്ധായത്തനാദികസ്സ ഉപസമോ അനുപ്പാദനിരോധോ വന്ധപരിനിബ്ബാനം വാ സിയാതി. അഭിണ്ഹസോ യോഗോതി വിഗ്രഹോ. അഭാവകിച്ചോ ദുക്ഖസ്സ ഉപസമസഞ്ചാതം അസത്താകിച്ചം കത്വാ പവത്തോ കാരകഹേതു അവിജ്ജമാനസഞ്ചാതായ അസത്തായ ഉപ്പാദനതോ ജനകഹേതു നാമ. അഭാവോ കിച്ചമസ്സേതി ച, കാരകോ ച സോ ഹേതു ചാതി ച വാക്യം. ഭാവകിച്ചോപി വൃത്തബ്ധതിരേകതോ ഞായതി.

൨൫൬. മുനിന്ദ ചന്ദസംവാദി-കന്തഭാവോപസോഭിനാ;
മുഖേനേവ സുബോധം തേ, മനം പാപാഭിനിസ്സം.

ഭാവകിച്ചോ ഞാപകഹേതു.

൨൫൬. “മുനിന്ദി”ച്ചാദി. മുനിന്ദേതി ആമന്തനം. തേ തവ ചന്ദസംവാദിനാ ചന്ദസദിസേന കന്തഭാവേന ഉപസോഭിനാ സോഭമാനേന മുഖേനേവ പാപേഹി രാഗാദിഹി അഭിനിസ്സം ബൃഹഗതം മനം ചിത്തം സുബോധം സുട്ഠ വിത്തായതീതി അയം ഭാവകിച്ചോ ഞാപകഹേതു അവബോധസത്തായ ഞാപനതോ.

൨൫൬. “മുനിന്ദ”ഇച്ചാദി. ഹേ മുനിന്ദ തേ തവ ചന്ദസംവാദികന്തഭാവോപസോഭിനാ ചന്ദകന്തഭാവസദിസേന കന്തഭാവേന സോഭമാനേന മുഖേന മനം തുയ്ഹം ചിത്തം പാപാഭിനിസ്സം രാഗാദിഹി കിലേസേഹി നിക്ഖന്തന്തി സുബോധം സുട്ഠ വിത്തായതീതി. ഇഹ മുഖം മനകന്തഭാവസമഞ്ചസേന സമന്നാഗതം സയം വിജ്ജമാനമേവ കിലേസാപഗമസ്സ അവബോധസത്തം ഞാപേതീതി ഭാവകിച്ചോ ഞാപകഹേതു നാമ ജാതോ. ചന്ദേന അഭേദോപചാരതോ ചന്ദലാവണ്യേന സംവാദി സദിസോതി ച, സോ ച സോ കന്തഭാവോ ചേതി ച, തേന ഉപസോഭിതോതി ച, പാപേഹി അഭിനിസ്സന്തി ച വാക്യം.

൨൫൦൦. ഡോക്ടറാഫ്താവിനാ, സകോചയതിതേ കഥം;
മുനിന ചരണദന്ദ-രാഗബാലാതപോ ഫുസം.

അയുത്തകാരി ചിത്തഹേതു.

൨൫൦൧. “സാധു”ഇച്ചാദി. മുനിന തേ ചരണാനം ദന്ദസ്സ രാഗോ ബാലോ ച
സോ ആതപോ ചേതി രാഗബാലാതപോ തരുണകിരണസമൂഹോ
ലോഹിതത്താദിനാ സാധുനം ഹത്മാരവിനാണി കന്താദിനാ ഫുസം
വിസാരിത്തേനാ’മസന്തോ കഥം സകോചയതി മകുലയതി,
അഞ്ജലിപണാമബന്ധേന അയുത്തമേതം. ബാലാതപോ ഹി
പദുമാനമുജ്ജീലനഹേതു, അയം തു അപുഞ്ചോ ബാലാതപോ യോ പദുമാനി
നിമീലേതീതി അനുചിതകാരിയകാരണാ അയുത്തകാരി ചിത്തഹേതു,
ഏവംവിധോ വിത്തേയോ ഭാവകിച്ചത്തേപിതി.

൨൫൦൨. “സാധു”ഇച്ചാദി. ഹേ മുനിന തേ തവ ചരണദന്ദരാഗബാലാതപോ
പാദയുഗളസ്സ അരുണവണ്ണസഞ്ചതഅഭിനവസൂരിയകിരണോ
സാധുഹത്മാരവിനാണി സുജനാനം കരപദുമാനി ഫുസം അത്തനോ
സബ്ബുപിത്താ ഫുസന്തോ കഥം സകോചയതി കരസമ്പുടരുപേന
മകുലയതീതി. ബാലാതപോ നാമ പദുമാനികസനം വിനാ സകോചനം ന
കരോതി, ഏസോ ആതപോ അച്ഛരിയോ വിചിത്തോതി ഗമ്യമാനത്താ
അയുത്തസകോചസത്താകരണത്തോ അയം അയുത്തകാരി ചിത്തഹേതു നാമ.
അയുത്തം കരോതീതി ച, ചിത്തഞ്ച തം ഹേതു ചാതി ച വാക്യം.

൨൫൦൩. സകോചയന്തി ജന്തുനം, പാണിപങ്കേരുഹാനി’ഹ;
മുനിന ചരണദന്ദ-നഖചന്ദാന’മംസവോ.

യുത്തകാരി ചിത്തഹേതു.

൨൫൦൪. “സകോചയന്തി”ഇച്ചാദി. മുനിനസ്സ പാദാനം ദന്ദേ നഖാ ഏവ ചന്ദാ
കന്താദിനാ തേസം അംസവോ കിരണാ ഇഹ ലോകേ ജന്തുനം സത്താനം
പാണയോ ഏവ പങ്കേരുഹാനി കന്താദിനാ സകോചയന്തി
പണാമകരണസമ്പുടരുപേന മിലിയന്തീതി [\[മിലായയന്തിതി \(?\)\]](#) യുത്തകാരി
ചിത്തഹേതു ചന്ദത്തോ പങ്കജസകോചസ്സ ഉചിതത്താ. വുത്തനയേപിതി.

൨൫൦൫. “സകോ”ഇച്ചാദി. മുനിന ചരണദന്ദനഖചന്ദാനം സമ്ബുദ്ധസ്സ
പാദദന്ദേ നഖാവലിസഞ്ചാതാനം ചന്ദാനം അംസവോ രംസയോ ഇഹ ലോകേ
ജന്തുനം പാണിപങ്കേരുഹാനി സകോചയന്തി കരസമ്പുടാകാരേണ സകോചയന്തി
മകുലം കരോതീതി. ചന്ദകിരണേഹി കത്തഞ്ചായ ഏവ പദുമാസകോചസത്തായ
കത്തത്താ ച, പകതിചന്ദകിരണകത്തഞ്ചകിച്ചസ്സ
ചന്ദമരീചിസമാനഅത്താദിട്ഠപുഞ്ചവിചിത്രഅംസൂഹി കത്തത്താ ച അയം
യുത്തകാരി ചിത്തഹേതു നാമ. പാണയോ ച തേ പങ്കേരുഹാനി ചേതി ച,
മുനിനസ്സ ചരണദന്ദമിതി ച, തസ്ഥിം നഖാനീതി ച, തേവ ചന്ദാതി ച
വാക്യം.

൨൫൦൬. ഓട്ഠാനം പദത്ഥാനം, അനുദേസോ [\[അനുദേസോ \(?\)\]](#) യമാക്കമം;
സഞ്ചയാന’മിതി നിദിട്ഠം, യമാസഞ്ചം കമോപി ച.

൨൫൯. കമം വിവരിതുമുപക്കമതി “ഉദ്ദിട്ഠാന”മിച്ചാദി. ഉദ്ദിട്ഠാനം പുണ്യേ വൃത്താനം പദത്ഥാനം വത്ഥുനം കേസഞ്ചി യമാക്കമം ഉദ്ദേസക്കമാനതിക്കമേന അനുദ്ദേസോ പുന അത്ഥന്തരനിദ്ദേസനയേന അനുകഥനം [കഥനം (?)] “സങ്ഖ്യാന”മിത്യപി ച, “യമാസങ്ഖ്യ”മിത്യപി ച നിദ്ദിട്ഠം വൃത്തം. വിധേയുത്താ തേസം പധാനത്തമിതി തദപേക്ഖായ നപുംസകത്തം, അനുവദിതബുത്താനുദ്ദേസസ്സാപധാനത്തമിതി ന പുല്ലിങ്ഗപരിഗൃഹോ. “കമോ”ഇച്ചപി നിദ്ദിട്ഠോതി ലിങ്ഗവിപരിണാമോ.

൨൫൯. ഇദാനി കമാലങ്കാരം ഉദ്ദിസതി “ഉദ്ദിട്ഠാന”മിച്ചാദിനാ. ഉദ്ദിട്ഠാനം പഠമകഥിതാനം പദത്ഥാനം യമാക്കമം ഉദ്ദിട്ഠക്കമമനതിക്കമ്മ അനുദ്ദേസോ അത്ഥന്തരം നിസ്സായ പുനകഥനം “സങ്ഖ്യാന”മിതി ച, “യമാസങ്ഖ്യ”മിതി ച നിദ്ദിട്ഠം, കമോപി ച നിദ്ദിട്ഠോ. ഏത്ഥ പസിദ്ധം അനുദ്ദേസം പുണ്യഭേന അനുവദിതാ അപ്പസിദ്ധം കമമ്പി കമപരിയായം സങ്ഖ്യാനയമാസങ്ഖ്യഭയമ്പി അപരഭേന വിദയാതി. ഏത്ഥ വിധാതബു ദസ്സേതും അനുവാദസ്സ ആഹരിയമാനത്താ അനുവാദോ അപ്പധാനോ, വിധാതബു പധാനോ. യത്ത്ഹി വിധാതബു, തം പധാനം, ഇതരമപ്പധാനന്തി ഇമിനാ കാരണേന വുച്ചതി. തസ്മാ “നിദ്ദിട്ഠ”ന്തി “സങ്ഖ്യാനം, യമാസങ്ഖ്യ”ന്തി ദധം അപേക്ഖായ (തസ്സ അപ്പധാനത്താ) [ഇദം പദഭയം സീഹളബ്ബാഖ്യായം ന ദിസ്സതി] നപുംസകം ഹോതി. “കമോ”തി അപേക്ഖായ “നിദ്ദിട്ഠോ”തി പുല്ലിങ്ഗോ ഹോതി. അപ്പധാനോ അനുദ്ദേസോതി നാപേക്ഖതി. കമമനതിക്കമ്മാതി ച, സങ്ഖ്യാന അനഭിക്കമോതി ച വാക്യം.

൨൬൦. ആലാപഹാസലീലാഹി, മുനിന്ദ വിജയാ തവ;
കോകിലാ കുമുദാനി ചോ-പസേവന്തേ വനം ജലം.

൨൬൦. തമുദാഹരതി “ആലാപി”ച്ചാദിനാ. മുനിന്ദ തവ ആലാപഹാസാ ച തേസം ലീലാഹി, ഉദ്ദേസോയം. വിജയാ കോകിലകുമുദാനം പരാഭവേന കോകിലാ കരവീകാ കുമുദാനി ച, യഥോദ്ദേസമനുദ്ദേസോയം വൃത്താപേക്ഖായ. വക്ഖമാനാപേക്ഖായ തു അയമ്പി ഉദ്ദേസോവ, “കോകിലാ വനം, കുമുദാനി ജല”മിതി യഥോദ്ദേസമനുദ്ദേസോയം. ഉപസേവന്തേ ഇവ നിസ്സയന്തി മണ്ണേ. ഇതി വത്ഥുതോ ഏവ സമ്ഭവോ ഇവേതി പരികപ്പതേ. യജേജവം പരികപ്പനായ കഥം യമാസങ്ഖ്യന്തി ചേ? അത്രോച്ചതേ - യത്ഥാലങ്കാരന്തരമപി പതീയതേ. തത്ഥുദ്ദേസാനുരൂപാനുദ്ദേസസമ്ഭവേ സങ്ഖ്യാനമേവാലങ്കാരോ വോഹരിയതേ തസ്സേവ മുഖ്യതോ വത്തുമിച്ഛിതത്താ. യത്ഥാലങ്കാരന്തരം ന ഗമ്യതേ, തത്ഥ അച്ചന്തമേവ കമോതി വിണ്ണേയ്യം.

൨൬൦. ഉദാഹരതി “ആലാപി”ച്ചാദിനാ. ഹേ മുനിന്ദ തേ തവ ആലാപഹാസലീലാഹി മധുരസരലീലാഹി സദ്ധിം മന്ദഹസിതലീലാഹി സഞ്ജാതാ വിജയാ ജയഹേതു കോകിലാ കരവീകാ ച കുമുദാനി കേരവാനി ച വനം ജലഞ്ച കമേന ഉപസേവന്തേ ഇവ നിസ്സയം കരോന്തീതി മണ്ണേതി. ഏത്ഥ “ആലാപഹാസലീലാഹി”തി ഉദ്ദേസോ, “കോകിലാ കുമുദാനീ”തി വൃത്താപേക്ഖായ അനുദ്ദേസോ, “വനം ജല”ന്തി വക്ഖമാനാപേക്ഖായ ഉദ്ദേസോവ ഹോതി, തത്ഥതോ ഹുദിസവിജയേന കോകിലാദിനം വനാദിനിസ്സയകാരണാഭാവതോ ഇവസദുപയോഗേന നിദ്ദിട്ഠോ. ഏവം സതി അയം പരികപ്പനാ ന ഭവതി. കസ്മാ? നാനാലങ്കാരസന്നിപാതേ സതി യോ യോ അലങ്കാരോ വത്തുനാ ഇച്ഛിതോ, തസ്സേവ മുഖ്യതോ വോഹരിയമാനത്താ.

ഏവം പരികപ്തനാലങ്കാരസംസഗ്ദ്ധേ സതിപി ഉദ്ദേശക്കമേന ദസ്സിതസ്സ അനുദ്ദേശസ്സ മുഖ്യത്താ അയം കമാലങ്കാരോ നാമ. ഈദിസഞ്ഞമ്പി ഏവമേവ ദട്ഠം. ആലാപോ ച ഹാസോ ചേതി ച, തേസം ലീലായോതി ച വിഗൃഹോ.

൨൬൫. പിയതരം നാമ, അത്ഥരൂപസ്സ കസ്സചി;
പിയസ്സാ'തിസയേനേ'കം, യം ഹോതി പടിപാദനം.

൨൬൫. പിയതരമാഹരതി “സിയാ”ഇച്ചാദിനാ. അതിസയേന പിയസ്സ കസ്സചി അത്ഥരൂപസ്സ അഭിയേയസഭാവസ്സ യം പടിപാദനമാഖ്യാനം ഹോതി, ഏതം പിയതരം നാമ സിയാ.

൨൬൫. ഇദാനി പിയതരാലങ്കാരം ദസ്സേതി “സിയാ”ഇച്ചാദിനാ, അതിസയേന പിയസ്സ കസ്സചി അത്ഥരൂപസ്സ അഭിയേയസഭാവസ്സ യം പടിപാദനം കഥനം ഹോതി, ഏതം പടിപാദനം പിയതരം നാമ പിയതരാലങ്കാരോ നാമ ഹോതി. അതിസയേന പിയന്തി ച, അത്ഥോ ഏവ രൂപം സഭാവോതി ച വാക്യം.

൨൬൬. യാ മേ സമുപ്പന്നാ, സന്ത സന്ദസ്സനാ തവ;
കാലേനാ'യം ഭവേ പീതി, തവേവ പുന ദസ്സനാ.

൨൬൬. ഉദാഹരതി “പീതി”ച്ചാദി. സന്ത സപ്പുരിസ മഹാമുനി തവ സന്ദസ്സനാ ചക്ഖുപമാപാമമത്തേന മധുരകമാസവനാ യാ പീതി മേ മമ സമുപ്പന്നാ, അയം പീതി കാലേന ഈദിസേന സുഖേന [സുഖണേ (?)] തവേവ നാഞ്ഞസ്സ കസ്സചി, കോ ഹി നാമോഞ്ഞോ തവാദിസോതി, പുന ദസ്സനാ ഭവേയ്യാതി.

൨൬൬. “പീതി”ച്ചാദി. ഹേ സന്ത സപ്പുരിസ തമാഗത തവ സന്ദസ്സനാ മമ നേത്തേ ആപാമഗമനതോ യാ പീതി മേ സമുപ്പന്നാ, അയം പീതി കാലേന ഈദിസക്ഖണേന തയാ സദിസസ്സ അഞ്ഞസ്സാഭവാ തവേവ പുന ദസ്സനാ ദസ്സനതോ ഭവേതി. ഏതഥ പീതിയാ'തിസയഹേതുഭൂതം അതിഇട്ഠാരമ്മണഞ്ച ദസ്സനേ അതിഗേധഞ്ച പകാസനേന അതിപീതീതി പദത്ഥം [അതിപിയം പീഭിപദത്ഥം (ക)], പകാസിതം ഹോതി. “അയം പീതി ഭവേ”തി പുണ്യകാലേ ഉപ്പന്നപീതിയാ പുനാസമ്ഭവതോ തംസദിസായേവ പീതി ഗഹിതാ യഥാ “സോയേവ വട്ടകോ [വദ്ധകോ (സീം ബ്യാഖ്യായം)], താനിയേവ ഓസധാനീ”തി.

൨൬൭. വണ്ണിതേനോ'പമാനേന, വുത്യാ'ധിപ്പേതവത്ഥുനോ;
സമാസവുത്തി നാമാ'യം, അത്ഥസഞ്ചേപരൂപതോ.

൨൬൭. സമാസവുത്തിംവത്തുമാഹ “വണ്ണിതേനി”ച്ചാദി. വണ്ണിതേന പസംസിതേന ഉപമാനേന അധിപ്പേതസ്സ മനസി നിഹിതസ്സ വത്ഥുനോ അത്ഥസ്സ വുത്യാ കഥനേന അയം വുത്തലക്ഖണാ സമാസവുത്തി നാമ. കസ്മാ? അത്ഥസ്സ വത്തുമിച്ഛിതസ്സ സഞ്ചേപോ സഞ്ചിപിത്യാ കഥനം രൂപം സഭാവോ, തസ്മാ തതോയമന്വത്ഥസഞ്ഞാ സഞ്ചേപവുത്തി സമാസവുത്തിതി കത്വാ. കസ്മാ? അയം ഗുണീഭൂതാ സകത്ഥാ അത്ഥന്തരം വിദയാതി, ന തു സകത്ഥപധാനാ.

൨൬൭. ഇദാനി സമാസവുത്തിം നിദിസതി “വണ്ണിതേ”ച്ചാദിനാ. വണ്ണിതേന പസംസിതേന ഉപമാനേന ഉപമാനവത്ഥുനാ കരണഭൂതേന അധിപ്പേതവത്ഥുനോ

ഇച്ഛിതത്വസ്സ വുത്യാ കമനേന അത്ഥസഞ്ചേപരൂപതോ വത്തുമിച്ഛിതത്വസ്സ സഞ്ചേപരൂപത്താ അയം യമാവുത്തലക്ഖണാ സമാസവുത്തി നാമ ഹോതി. ഏതഥ വത്തുമിച്ഛിതത്വം സഞ്ചേപരൂപാ മനസി കത്വാ തസ്സ ഉപമാഭൂതത്വസ്സ വണ്ണനായ മനസി കത്വസ്സ പകാസനതോ അയം സമാസവുത്തി നാമ. ഏതിസ്സാ പദാഭിഹിതോ സകത്ഥോ അപ്പയാനോ, ഗമ്മമാനത്ഥോ പന പയാനോ ഹോതി. അധിപ്പേതഞ്ച തം വത്തു ചേതി ച, സമാസേന സഞ്ചേപേന വുത്തി കമനമിതി ച, സഞ്ചേപോയേവ രൂപം സരൂപന്തി ച, അത്ഥസ്സ സഞ്ചേപരൂപന്തി ച വിഗൃഹോ.

൨൬൪. യം വിസേസ്യമത്തേന, ഭിന്നാ'ഭിന്നവിസേസനാ;
അത്ഥേവ അപരാപ്യ'ത്ഥി, ഭിന്നാഭിന്നവിസേസനാ.

൨൬൪. തസ്സാ പഭേദം ദസ്സേതി “സായ”മിച്ചാദിനാ. സാ അയം സമാസവുത്തി യംകിഞ്ചി വത്തു സാമത്താകാരപ്പതീതം “ഈദിസമിദം നാത്തമാ”തി കുതോചി ബ്യവച്ഛിജ്ജതേ കേനചി ഗുണാദിനാ വവത്ഥാപീയതേ, തം വിസേസ്യം, തഥേവ മത്തം വിസേസനഭേദബ്യവച്ഛേദതോ, തേന. ഭിന്നാ അതുല്യാ അവയവധമ്മസ്സ സമുദായേ വത്തനതോ. അഭിന്നം തുല്യാകാരം വിസേസനം യസ്സം സാ അഭിന്നവിസേസനാപി അത്ഥേവ. അപരാപ്യ'ത്ഥി, ന കേവലം സായേവ. കീദിസീ? ഭിന്നഞ്ച അഭിന്നഞ്ച വിസേസനം യസ്സന്തി ഭിന്നാഭിന്നവിസേസനാ. വിസേസ്യം തു ഭിന്നന്തി.

൨൬൪. ഇദാനി തസ്സാ സമാസവുത്തിയാ ഭേദം ദസ്സേതി “സായ”മിച്ചാദിനാ. സാ അയം സമാസവുത്തി വിസേസ്യമത്തേന ഗുണാദിസദിസധമ്മേന കരണഭൂതേന കേനചി ഉപമാനവത്ത്വനാ മനസി കത്വം “ഈദം ഉപമേയ്യവത്ത്വം ഈദിസ”ന്തി സാമത്താവത്ഥതോ വിസും കത്വവിസേസ്യേന ഭിന്നാ വിസും ജാതാ, തത്തകേന അതുല്യാ വാ, അഭിന്നവിസേസനാ തുല്യവിസേസനയുത്താ അത്ഥേവ ഭിന്നാഭിന്നവിസേസനാ അതുല്യതുല്യവിസേസനയുത്താ ഭിന്നവിസേസ്യയുത്താ അപരാപി അത്ഥി. ഏവം സമാസവുത്തി ദിയാ ഹോതി. വിസേസ്യമേവ മത്തമിതി ച, അവയവേന സമ്ഭവഭേദസഭാവസ്സ സമുദായേപി പവത്തത്താ ഭിന്നാതി വുത്താ. അഭിന്നാനി വിസേസനാനി യസ്സമിതി ച, ഭിന്നാനി ച അഭിന്നാനി ചേതി ച, താനി വിസേസനാനി യസ്സമിതി ച വിഗൃഹോ.

അഭിന്നവിസേസന

൨൬൫. വിസുദ്ധാമതസന്ദായീ,
പസത്ഥരതനാലയോ;
ഗമ്ഭീരോ ചാ'യ'മമ്ഭോധി,
പുണ്ണേനാ'പാദിതോ [പുണ്ണേനാസാദിതോ (സീ°)] മയാ.

൨൬൫. ഉഭയമുദാഹരതി “വിസുദ്ധ”ഇച്ചാദിനാ. അയമമ്ഭോധി സാഗരോ പുണ്ണേന ചിരാന്ദുചിതകുസലമൂലേന ഹേതൂനാ മയാ ആപാദിതോ പത്തോ, കീദിസോ? വിസുദ്ധം ലോകവോഹാരതോ ദേവാസുരാനം മമനേ വിസേനാസമ്മിസ്സത്താ അമതം പീയൂസം സന്ദാതീതി വിസുദ്ധാമതസന്ദായീ, അമ്ഭോധി. വിസുദ്ധം ദോസലേസേനാപ്യസമ്ഫുട്ഠത്താ അച്ചന്തനിമ്മലം അമതം മരണാഭാവേന അമതസഞ്ചാതം നിബ്ബാനയാതും സന്ദാതി

ഉപദേശകഭാവേനാതി വിസുദ്ധാമതസന്ദായി, സദ്ധമ്മോ. പസത്മാനി നിരവജ്ജത്താ രതന്നാനി മുത്താമണിആദിനി, തേസം ആലയോ പവത്തിട്ഠാനം, അമ്ഭോധി. പസത്മാനി ബുദ്ധാദീഹി അനേകയാ, വണ്ണിതാനി രതന്നാനി സത്തതിംസബോധിപക്ഖിയധമ്മസങ്ഖതാനി, തേസം ആലയോ, സദ്ധമ്മോ. ഗമ്ഭീരോ ച അഗാധത്താ സാഗരോ സദ്ധമ്മോ ച അയമാപാദിതോതി പകതം. അയം വിസേസ്യമത്തഭിന്നാ അഭിന്നവിസേസനാ വിസേസ്യസ്സ അമ്ഭോധിനോ വിവച്ഛിതാ സദ്ധമ്മാ ഭിന്നത്താ, വിസുദ്ധാമതസന്ദായിത്താദിനോ ച വിസേസനസ്സ വുത്തേന പകാരേനാഭിന്നത്താതി.

൨൬൫. ഇദാനി ഉദാഹരതി “വിസുദ്ധാ”ഇച്ചാദിനാ. വിസുദ്ധാമതസന്ദായി ലോകവോഹാരതോ ദേവാസുരാനം സമുദ്ദമമനേ വിസേന അമിസ്സത്താ വിസുദ്ധഭൂതപീയൂസദായകോ, ഉപമാഭൂതസമുദ്ദവണ്ണനായ ബുദ്ധിയം വത്തമാനസ്സ സദ്ധമ്മസ്സ പകാസനതോ വിസുദ്ധാമതസന്ദായി കാമാമിസാദിദോസലവേനാപി അമിസ്സിതത്താ അതിനിമ്മലം ജരാമരണരഹിതം നിബ്ബാനം ഉപദേശദാനേന വേനേയ്യാനം ദായകോ, പസത്ഥരതനാലയോ നിദ്ദോസത്താ പസത്മാനം മുത്താമണിആദിനം രതന്നാനം പവത്തിട്ഠാനഭൂതോ സമുദ്ദപക്ഖേ, സദ്ധമ്മപക്ഖേ പന പസത്ഥരതനാലയോ ബുദ്ധാദീഹി പസത്മാനം സത്തതിംസബോധിപക്ഖിയധമ്മസങ്ഖതരതന്നാനം പവത്തിദേശഭൂതോ, ഗമ്ഭീരോ പകതിയായേവ അഗാധോ, ഏകത്തനയാദിചതുബ്ബിധനയേഹി ഗമ്ഭീരോ അയം അമ്ഭോധി ച ഏസോ സമുദ്ദോ ച, ചിത്തേന ഗഹിതസദ്ധമ്മോ ച പുത്തേന ഭവന്തരോപചിതകുസലകമ്മേന മയാ ആപാദിതോ പത്തോതി വിസേസ്യഭൂതസ്സ അമ്ഭോധിനോ വത്തുമിച്ഛിതസദ്ധമ്മതോ ഭിന്നത്താ ച, “വിസുദ്ധാമതസന്ദായി”തി ഇച്ചാദികാനം വിസേസനാനം ഉഭയവിസേസ്യേപി യമാവുത്തനയേന അഭിന്നത്താ ച അയം സമാസവുത്തി വിസേസ്യമത്തേന ഭിന്നാ അഭിന്നവിസേസനാ ഹോതി.

ഭിന്നാഭിന്നവിസേസന

൨൬൬. ഇച്ഛിതത്വപദോ സാരോ,
ഫലപുപ്ഫോപസോഭിതോ;
സച്ഛായോ’യ’മപുബ്ബോവ,
കപ്പരുക്ഖോ സമുട്ഠിതോ.

൨൬൬. “ഇച്ഛിതേ”ച്ചാദി. അയമപുബ്ബോവ വുത്തഗുണയോഗേന അച്ഛരിയരൂപത്താ കപ്പരുക്ഖോ സമുട്ഠിതോ, കീദിസോ? ഇച്ഛിതം ലോകിയം യം കിഞ്ചി അത്ഥം പദദാതീതി ഇച്ഛിതത്വപദോ, കപ്പരുക്ഖോ. ഇച്ഛിതം ലോകിയലോകുത്തരം യം കിഞ്ചി അത്ഥം പദദാതീതി ഇച്ഛിതത്വപദോ, ജിനോ. സാരോ സേട്ഠോ, കപ്പരുക്ഖോ ജിനോ ച. ഫലാനി പുപ്ഫാനി, തേഹി ഉപസോഭിതോ, കപ്പരുക്ഖോ. സഹ ഛായായ ചന്ദസൂരിയാലോകവിലോമരൂപായ വത്തതേ സച്ഛായോ, കപ്പരുക്ഖോ. ജിനോ തു പുബ്ബേ വുത്തായ കായകന്താദിരൂപായ ഛായായ യുത്തോതി സച്ഛായോതി. അയം വിസേസ്യമത്തഭിന്നാ ഭിന്നാഭിന്നവിസേസനാ ജിനതോ വിസേസ്യസ്സ കപ്പരുക്ഖസ്സ ഭിന്നത്താ, ഫലപുപ്ഫോപസോഭിതത്വസ്സ കപ്പരുക്ഖേയേവ സമഭവാ, ഇച്ഛിതത്വപദത്വസ്സ സാരതായ സച്ഛായതായ ഉഭയത്ഥേവ ഭാവതോ വുത്തവിധിനാതി.

൨൬൬. “ഇച്ഛിതത്വമി” ചാദി. ഇച്ഛിതത്വപദോ സത്തേഹി ഇച്ഛിതാനം ലോകീയഅവിത്താണകവത്മാഭരണാദിനം ദായകോ കപ്പരുക്ഖവണ്ണനായ ചിത്തേ പതിട്ഠിതസ്സ ജിനപദത്വസ്സ കഥേതുകാമതായ ഇച്ഛിതത്വപദോ സത്തേഹി പത്ഥിതാനം ലോകീയലോകുത്തരാനം സകലത്വാനം അനുരൂപവസേന തേസം തേസം സത്താനം ദായകോ, സാരോ രുക്ഖേസു ഹുദിസരുക്ഖസ്സാഭാവതോ ഉത്തമോ, സാരോ സദേവകാദിസത്തലോകേസു താദിസസത്തവിസേസാഭാവതോ ഉത്തമോ, ഫലപുപ്ഫോപസോഭിതോ കപ്പദുമാനുരൂപഫലേഹി പുപ്ഫേഹി ച ഉപസോഭിതോ, സച്ഛായോ ചന്ദസൂരിയാലോകേഹി ആവരണീയരുക്ഖച്ഛായായ സമന്നാഗതോ, സച്ഛായോ നീലപീതാദിഛബ്ബിധരംസിജാലേഹി സമന്നാഗതോ, അപുണ്ണോ പുണ്ണേ അസഞ്ജാതോ അയം കപ്പരുക്ഖോ ഏസോ പച്ചക്ഖോ കപ്പപാദപോ സമുട്ഠിതോ സത്താനം പുത്താനുഭാവേന ലോകേ പാതുഭൂതോതി. വത്തുമിച്ഛിതത്വജിനപദത്വതോ വിസേസ്യസ്സ കപ്പരുക്ഖസ്സ ഭിന്നത്താ ച, ഇച്ഛിതത്വദാനസാരഭാവസച്ഛായസഞ്ചതാനം വിസേസനാനം ഉഭയസാധാരണത്താ ച, ഫലപുപ്ഫോപസോഭിതതായ രുക്ഖസ്സേവ വിസേസനത്താ ച അയം സമാസവുത്തി വിസേസ്യഭിന്നാവ ഭിന്നാഭിന്നവിസേസനാ ഹോതി. ഇച്ഛിതോ ച സോ അത്ഥോ ചേതി ച, തം പദദാതീതി ച, ഫലപുപ്ഫേഹി ഉപസോഭിതോതി ച, സഹ ഛായായ വത്തമാനോതി ച വാക്യം.

൨൬൭. സാഗരത്തേന സദ്ധമ്മോ,
രുക്ഖത്തേനോ’ദിതോ ജിനോ;
സണ്ണേ സാധാരണാ ധമ്മാ,
പുണ്ണത്രാ’ത്തത്ര തു’ത്തയം.

൨൬൭. തദ്വഭയം വിവരതി “സാഗരത്തേനി” ചാദിനാ. സദ്ധമ്മോ സമ്ബുദ്ധഭാസീതോ സാഗരത്തേന സാഗരഗുണസദിസത്താ സാഗരരൂപേന ഉദിതോതി സമ്ബന്ധോ, കിത്തിതോതി അത്ഥോ. ജിനോ രുക്ഖത്തേന യഥാവുത്തനയേന ഉദിതോ തം പത്തോ അനുപേക്ഖിതസ്സ കക്ഖവുത്തിയാ അമ്ഭോധിആദിസദ്വാനം. പകരണാദിനാ തു തഥാ പതീത്യുദയോ, അത്തഥാ കഥം അമ്ഭോധിആദിസദ്വാനം ധമ്മാദിസച്ഛായകത്തം സിയാ. ഭേദോ തു അയം പുണ്ണത്ര “വിസുദ്ധാമതസന്ദായി” ചാദികേ സണ്ണേ യേ കേചി തത്രോപാത്താ വിസുദ്ധാമതസന്ദായിത്താദയോ സാധാരണാ തുല്യാ ധമ്മാ വിസേസനാനി ഉഭയത്രാപി സമ്ഭവാ, അത്തത്ര തു അനന്തരവുത്ത “ഇച്ഛിതത്വപദോ” ഇച്ചാദോ പന തയം സാധാരണം [ദ്വയം സാധാരണഞ്ച (ക)], അസാധാരണഞ്ച വിസേസനം വുത്തനയേനേതി.

൨൬൮. ഇദാനി തേഹി ദീഹി സമാസവുത്തേഹി വുത്തത്വദ്വയം പകാസേതി “സാഗരി” ചാദിനാ. സാഗരത്തേന സാഗരരൂപേന സദ്ധമ്മോ സമ്മാസമ്ബുദ്ധേന ദേസിതപരിയത്തിസദ്ധമ്മോ ഉദിതോ കഥിതോ, രുക്ഖത്തേന ജിനോ ഉദിതോ. സാഗരകപ്പരുക്ഖാദിസദ്വ അത്തനോ അഭിയേയ്യഭൂതസാഗരരുക്ഖാദികേ അത്ഥേ മുഖ്യഭാവേന അപവത്തിത്വാ ബുദ്ധിയം പവത്തഅത്ഥസ്സാപി സാധാരണഭൂതവിസേസനപരിഗ്രഹേന ഗമ്മമാനേ വത്തുമിച്ഛിതസദ്ധമ്മജിനപദത്വേവ പകരണാദിതോ താദിസഅത്ഥപ്പതീതിയാസമ്ഭവതോ മുഖ്യഭാവേന പവത്തന്തീതി അധിപ്പായോ. തഥാ ഹി യദി ഏതേ മുഖ്യത്വേന ന പവത്തന്തി, അമ്ഭോധികപ്പരുക്ഖസദ്വ സദ്ധമ്മജിനപദത്വേ കഥം പകാസേന്തീതി തേസു ദീസു ഉദാഹരണേസു പുണ്ണത്ര

“വിസുദ്ധാമതസന്ദായീ”ഇച്ചാദിപുബ്ബുദാഹരണേ സബ്ബേ യമ്മാ
“വിസുദ്ധാമതസന്ദായീ”തി സബ്ബേ വിസേസനയമ്മാ സാധാരണാ
അമ്ഭോധിസദ്ധമ്മാനം സമാനാ, അഞ്ഞത്ര തു “ഇച്ഛിതത്വപദോ”തിആദികേ
അഞ്ഞസ്ഥിം ഉദാഹരണേ പന തയം “ഇച്ഛിതത്വപദോ, സാരോ, സച്ഛായോ”തി
വിസേസനത്തയം സാധാരണം. ഫലപുപ്ഫോപസോഭിതഭാവോ പന
രൂക്ഖാവേണികോ, “അപുബ്ബോ”ഇച്ചാദികം വിസേസനമേവ. തമാ ഹി ഇമിനാ
രൂക്ഖയമ്മഭൂതോ കോചി വിസേസോ പകാസിതോ ന ഹോതീതി
വിസേസനത്തം അഞ്ഞസുയേവ വുത്തം.

൨൩൧. വത്സുനോ’ഞ്ഞപ്പകാരേന, റിതാ വുത്തി തദഞ്ഞമാ;
പരികപ്പിയതേ യത്ഥ, സാ ഹോതി പരികപ്പനാ.

൨൩൨. പരികപ്പനം പരികപ്പേതി “വത്സുനോ”ച്ചാദിനാ. വത്സുനോ സജീവസ്സ
നിജ്ജീവസ്സ വാ വുത്തി അവത്ഥാ അഞ്ഞപ്പകാരേന
വത്തുമിച്ഛിതപ്പകാരാപേക്ഖായ അഞ്ഞേനേവ രൂപേന റിതാ, തസ്സേവ തതോ
യമാവട്ഠിതപ്പകാരതോ അഞ്ഞമാ അഞ്ഞേന പകാരേന പരികപ്പിയതേ യത്ഥ
വുത്തിയം, സാ പരികപ്പനാ ഹോതി, പരികപ്പിയതേ അഞ്ഞമാ കരീയതേ
വത്സുട്ഠിതി ഏതിസ്സന്തി കത്ഥാ.

൨൩൩. ഇദാനി പരികപ്പനം ദസ്സേതി “വത്സുനോ”ഇച്ചാദിനാ. വത്സുനോ
യസ്സ കസ്സചി സവിഞ്ഞാണകഅവിഞ്ഞാണകപദത്വസ്സ വുത്തി പവത്തി
അഞ്ഞപ്പകാരേന കപ്പനീയപ്പകാരതോ അഞ്ഞേന വിജ്ജമാനപ്പകാരേന റിതാ
പവത്തമാനാ, തദഞ്ഞമാ തതോ വിജ്ജമാനപ്പകാരതോ
അഞ്ഞേനാവിജ്ജമാനപ്പകാരേന യത്ഥ വുത്തിയം പരികപ്പിയതേ, സാ
പരികപ്പനാ നാമ ഹോതി. പരികപ്പിയതേ അഞ്ഞമാ കരീയതേ വത്സുട്ഠിതി
ഏതിസ്സമിതി വിഗ്ഗഹോ.

൨൩൪. ഉപമാബ്ഭന്തരത്തേന, കിരിയാദിവസേന ച;
കമേനോ’ദാഹരിസ്സാമി, വിവിധാ പരികപ്പനാ.

൨൩൫. ഭേദം തസ്സാ ദസ്സേതി “ഉപമാ”ഇച്ചാദിനാ. ഉപമാ അബ്ഭന്തരേ
യസ്സാ, തസ്സാ ഭാവോ, തേന ച, കിരിയാദിവസേന ച വിവിധാ നാനപ്പകാരാ
പരികപ്പനാ ഇദാനി കമേന ഉദാഹരിസ്സാമി.

൨൩൬. ഇദാനി തസ്സ ഭേദം ദസ്സേതി “ഉപമാബ്ഭന്തരേ”ച്ചാദിനാ.
ഉപമാബ്ഭന്തരത്തേന ഉപമായ അബ്ഭന്തരേ വിജ്ജമാനത്താ ച
കിരിയാദിവസേന ച വിവിധാ പരികപ്പനാ കമേന ഉദാഹരിസ്സാമി. ഉപമാ
അബ്ഭന്തരേ അസ്സാ പരികപ്പനായേതി ച, തസ്സാ ഭാവോതി ച, അനേകേ വിധാ
പകാരാ യാസമിതി ച വിഗ്ഗഹോ.

ഉപമാബ്ഭന്തരപരികപ്പനാ

൨൩൭. ഇച്ഛാഭങ്ഗാതുരാ’സീനാ,
താ’തിനിച്ചല’മച്ഛരാ;
വസം നേന്തീവ ധീരം തം,
തദാ യോഗാഭിയോഗതോ.

൨൦൦. ഉദാഹരതി “ഇച്ഛാ”ഇച്ഛാദി. ഇച്ഛാഭിന്ദേന “ബുദ്ധം ഭഗവന്തം വസേ വത്തേസ്സാമാ”തി ബോധിമൂലേ കതാഭിലാസവിനാസേന ആതുരാ ദുക്ഖിതാ അതിനിച്ചലസഭാവപുത്താ അതിനിച്ചലം നാസികഗ്ഗേ നയനേ കതാനതാവസേന അച്ചന്തമക്രിയമാസീനാ നിസിന്നാ താ അച്ഛരാ യോഗിനിസങ്കാസാ മാരങ്ഗനാതി യമാവദ്ഠിതായ സചേതനാനം മാരങ്ഗനാലക്ഖണാനം

[മാരങ്ഗനാവലക്ഖണാനം (ക°)] വത്ഥുനം വുത്തി വുത്താ, സായമഞ്ഞമാ പരികപ്പീയതേ. ധീരം ദേവങ്ഗനാനമ്പി സിങ്ഗാരഭാവോപചരിതവിലാസാതിസയേനാപി അകമ്പത്താ. തം ഭഗവന്തം. യോഗോ മന്താനുട്ഠാനം, തത്ത്വ അഭിയോഗതോ യുഞ്ജനേന വസമത്തനോ ആയത്തഭാവം തദാ നേന്തീവ വഹന്തി മഞ്ഞേതി. ഏത്ഥ ഇവ സദുസുതിയാ ഉപമാസന്ദേഹോ ന കാതബ്ബോ, സവസാനയനമകുബ്ബന്തിയോ മാരങ്ഗനാ വസം നേന്തീവാതി പരികപ്പീയതേ. ഹോതി ച-

“വസം നേന്തീവ ധീര”ന്തി, നയനേ നോ’പമാനതാ;
ന ഹി കത്തുക്രിയായ’ത്ഥി, ഉപമാനോപമേയുതാതി.

ക്രിയാപരികപ്പത്തേപി അയമുപമാബ്ഭന്തരാ പരികപ്പനാ, ന കേവലക്രിയാപരികപ്പനാ മാരങ്ഗനാനമചലോപവേസനസ്സ യോഗാഭിയോഗേന സാമ്യസന്ദസ്സനതോ, തമാഭൂതായ ചോപവേസനക്രിയായ ധീരസ്സാപി താദിസസ്സ ഭഗവതോ അവസാനയനത്തന്തി പരികപ്പനതോതി.

൨൦൦. ഇദാനി ഉദാഹരതി “ഇച്ഛാ”ഇച്ഛാദിനാ. ഇച്ഛാഭിന്ദേനാതുരാ അജപാലനിഗ്രോധമൂലേ നിസിന്നം ഭഗവന്തം “പലോഭേസ്സാമാ”തി മാരങ്ഗനാ അത്തനായേവ കതായ ഇച്ഛായ അനിബുത്തിയാ പിളിതാ, അതിനിച്ചലം ഹുത്ഥാ നാസികഗ്ഗേ പതിതദിട്ഠേഹി സമന്നാഗതാനഞ്ചവുത്തിയാ ക്രിയന്തരവിരഹതോ. ആസീനാ ഝായമാനാ നിസിന്നാ താ അച്ഛരാ യോഗിനിസദിസാ തണ്ഹാഅരതിരഗാസങ്ഖാതാ മാരങ്ഗനായോ ധീരം സിങ്ഗാരാധിപ്പായേന കതാനേകലിലാവിലാസേനാപി അകമ്പമാനം തം ഭഗവന്തം യോഗാഭിയോഗതോ മന്തജ്ജപ്പനസങ്ഖാതയോഗേ യുഞ്ജനേന വസം അത്തനോ വസം തദാ അത്തനോ പരാജിതകാലേ നേന്തീവ പാപേന്തി മഞ്ഞേതി. ഏത്ഥ പുബ്ബഭേന മാരങ്ഗനാസങ്ഖാതസജീവപദത്ഥാനം വിജ്ജമാനപ്പകാരം ദസ്സിതം. പുന അപരഭേന തേസമേവ അവിജ്ജമാനയോഗാഭിയോഗേന വസീകരണം കപ്പിതം. മാരങ്ഗനാനം നിച്ഛലനിസജ്ജായ യോഗിനീനം മന്തജ്ജയനസദിസത്താ മാരങ്ഗനാനം യോഗിനീനം ഉപമാനോപമേയുത്തം സാമത്ഥിയാ ഗമ്യതേതി ഏസാ ഉപമാബ്ഭന്തരപരികപ്പനാ നാമ. “നേന്തി ഇവാ”തി പയോഗേ കതേപി ക്രിയാപരികപ്പനം ന ഹോതേവ. ഇച്ഛായ ഭിന്ദേതി ച, തേന ആതുരാതി ച, നിഗ്ഗതം ചലം ചലനം അസ്ഥാ ആസനസ്ഥാതി ച, അതിസയേന നിച്ഛലന്തി ച, ക്രിയാവിസേസനം, യോഗേ അഭിയോഗോതി ച വാക്യം.

“നേന്തി ഇവാ”തി ഇധ ഇവസദുസുതിയാ ഉപമാജോതനത്ഥം ചേതി സംസയോ ന കാതബ്ബോ, സാധമ്മസങ്ഖാതഗുണവിസേസസ്സ സമ്ബന്ധേ അസതി ക്രിയാമത്തസ്സ ഉപമാഭാവതോ. വുത്തം ഹി-

“വസം നേന്തീവ ധീര”ന്തി, നയനേ നോ’പമാനതാ;
ന ഹി കത്തുക്രിയായ’ത്ഥി, ഉപമാനോപമേയുതാതി.

“വസം നേന്തീവധീര”ന്തി ഏതഥ നയനേ ഗമ്യമാനേ പാപനേ ഉപമാനതാ ഉപമാനഭാവോ നത്ഥി, ഹി തഥേവ, കത്തുക്രിയായ കത്തുസമ്ബന്ധിയാ ക്രിയായ ഉപമാനോപമേയുതാ ഉപമാനഭാവോ ഉപമേയുഭാവോ നത്ഥിതി അയം ഹേതുമത്ഥോ.

ക്രിയാപരികപ്പനാ

൨൭൧. “ഗജ”മിച്ചാദി. യുദ്ധായ അച്ചന്തമതിസയേന ഉന്നതമുച്ചം ഗജം ഹത്ഥിം സമാരുദ്ദഹോ മാരോ വസവത്തി തം ജിനാതീതി അത്ഥേന ജിനതോ ഭീതോ പലായിതും കിഞ്ചി നിലിയനടാനം മഗ്ഗം പഥം അന്വേസതി നൂന മണ്ണേ. ഇതി ക്രിയാപരികപ്പനാ ആരോഹനക്രിയായ മഗ്ഗമന്വേസനത്ഥന്തി പരികപ്പിതത്താ.

൨൭൧. “ഗജ”മിച്ചാദി. യുദ്ധായ യുദ്ധത്ഥം അച്ചന്തം അതിസയേന ഉന്നതം ദിയഡ്ഡസതയോജനായാമാനുരൂപഉച്ചഗുണസമന്നാഗതം ഗജം ഗിരിമേഖലം സമാരുദ്ദഹോ മാരോ ജിനാ ഭീതോ പലായിതും മഗ്ഗം നിബ്ഭയം പഥം അന്വേസതി നൂന ഗവേസതി മണ്ണേ. യുദ്ധത്ഥം കുരുമാനോ ഗജാരോഹനം മഗ്ഗാന്വേസനത്ഥമിതി കവിനാ പരികപ്പിതത്താ ഏസാ ക്രിയാപരികപ്പനാ നാമ. അച്ചന്തമിതി അസങ്ഖ്യ സസങ്ഖ്യഭാവേപി പകരണതോ ആധിക്കേ ഏവ വത്തതി.

ഗുണപരികപ്പനാ

൨൭൨. “മുനിന്ദ പാദദന്ദേ തേ, ചാരുരാജീവസുന്ദരേ; മണ്ണേ പാപാഭിസമ്മദു-ജാതസോണേന സോണിമാ.

൨൭൨. മുനിന്ദ തേ ചാരു ച തം രാജീവം പദുമഞ്ച തമിവ സുന്ദരം തസ്ഥിന്തേ പാദദന്ദേ സോണിമാ ലോഹിതത്തഗുണോ, ഇതി യഥാവദിതാ അചേതനസ്സ ലോഹിതത്തലക്ഖണ്ഡസ്സ വത്ഥുനോ വുത്തി വുത്താ, സായമണ്ണമാ പരികപ്പിയതേ. പാപാനം കിലേസാരീനം അഭിസമ്മദേന അതിസയം സമ്പിസന്നേന ജാതം സോണം രുധിരം, തേന ജാതോതി മണ്ണേ. ഇതി ഗുണപരികപ്പനാ പാദദന്ദസന്നിഹിതലോഹിതത്തഗുണസ്സ “പാപാ...പേ... സോണേനേ”തി പരികപ്പിതത്താ.

൨൭൨. “മുനിന്ദേ”ച്ചാദി. ഹേ മുനിന്ദ തേ തവ ചാരുരാജീവസുന്ദരേ മനുണ്ണപദുമസുന്ദരേ പാദദന്ദേ സോണിമാ രത്തവണ്ണം പാപാഭിസമ്മദുജാതസോണേന മണ്ണേ സപരസന്താനഗതപാപാനം സമ്മദുനേന ജാതേന രുധിരേനാതി മണ്ണേ. സബ്ബണ്ണുനോ പാദേ ഭവന്തരസിദ്ധപുണ്ണകമ്മാനുഭാവേന ജാതരത്തവണ്ണം “പാപാഭിസമ്മദുനേനാ”തി പരികപ്പിതത്താ അയം ഗുണപരികപ്പനാ നാമ. ചാരു ച തം രാജീവഞ്ചാതി ച, പാപാനം അഭിസമ്മദോതി ച, തേന ജാതഞ്ചാതി ച, തഞ്ച തം സോണഞ്ചാതി ച, സോണസ്സ ഭാവോതി ച വിഗ്ഗഹോ.

൨൭൩. “മണ്ണേസങ്കേ യുവം നൂന-മിവ’മിച്ചേവമാദിഹി;

സായം ബൃഞ്ജീയതേ ക്വാപി, ക്വാപി വാക്യേന ഗമ്യതേ.

൨൦൩. വോഹാരത്വം പരികപ്പനാസൂചകേ സദേ ദസ്തേനോ ആഹ “മഞ്ഞ്ഞ”ഇച്ചാദി. ഇതി ഏവരൂപോ സദുരാസി ആദി യേസം “തക്കേമി, പരികപ്പേമി, ചിന്തയാമി, യഥേ”ത്യേവമാദീനം, തേഹി സായം പരികപ്പനാ ക്വാപി യഥാവുത്തേ ബൃഞ്ജീയതേ പകാസീയതേ, ക്വാപി കത്ഥചി പന വാക്യേന ഗമ്യതേ മഞ്ഞ്ഞഇച്ചാദിനമഭാവേപിതി.

൨൦൩. വോഹാരസുഖത്വം പരികപ്പനാപകാസകേ സദേ ദസ്തേതി “മഞ്ഞ്ഞ”ച്ചാദിനാ. മഞ്ഞ്ഞ, സകേ, ധുവം, നൂന, ഇവ, ഏവമാദീഹി സദേഹി സായം പരികപ്പനാ ക്വാപി ഏതഥ വിയ കത്ഥചി ബൃഞ്ജീയതേ പകാസീയതേ, ക്വാപി കത്ഥചി വാക്യേന ക്രിയാകാരകസമ്ബന്ധസഹിതപദസമുദായേന ഗമ്യതേ ഇവാദിസദുയോഗാഭാവേപി കേവലം വാക്യസാമത്ഥിയേനേവ ഞായതേ. “മഞ്ഞ്ഞ”ച്ചാദിപദപഞ്ചകംദന്ദസമാസേന നിദിട്ഠം. ഇതി ഏവം പകാരോ സദുസമുദായോ ആദി യേസം “തക്കേമി, പരികപ്പേമി, ചിന്തയാമി, യഥാ”തിആനീനന്തി വിഗൃഹോ.

ഗമ്മപരികപ്പനാ

൨൦൪. ദയാസഞ്ചാരസരസാ [ദയാസഞ്ജാതസരസാ (ക)], ദേഹാ നിക്ഖന്തകന്തിയോ; പീണേന്താ ജിന തേ സാധു-ജനം സരസതം നയും.

൨൦൪. ഉദാഹരതി “ദയാ”ഇച്ചാദി. രസോ സിന്ദഹോ, തേന സഹ വത്തമാനോ സരസോ. ദേഹോ. ദയായ കരുണായ സഞ്ചാരോ ദുക്ഖിതസത്തവിസയാ നിരന്തരപ്പവത്തി, തേന സരസോ, തതോ. ജിന തേ ദേഹാ സരീരതോ നിക്ഖന്തകന്തിയോ സാധുജനം പീണേന്താ തപ്പേന്താ തമേവ ജനം സരസതം സപേമതം നയും പാപേസും, താദിസം തഥാവിധദേഹനിക്ഖന്തകന്തി നം സാധുജനം പീണേന്തി. ഗമ്മമാനപരികപ്പനായം യതോ കന്തിയോ ലദ്ധസരസസരീരസംസഗ്ഗാ സയമ്പി സരസാ ഇവ അത്താനം സേവമാനമ്പി സാധുജനം സരസതം നേന്തിതി ഗമ്യതേ.

൨൦൪. വാക്യഗമ്മപരികപ്പനമുദാഹരതി “ദയേ”ച്ചാദിനാ. ഹേ ജിന തേ ദയാസഞ്ചാരസരസാ ദുക്ഖിതസത്തവിസയായ കരുണായ സവിസയേ നിരന്തരപ്പവത്തിയാ സഞ്ജാതസ്സേഹതോ ദേഹാ സരീരതോ നിക്ഖന്തകന്തിയോ ദസദിസാസു നിഗ്ഗതാ നീലാദിചരണ്ണുരംസിയോ സാധുജനം കതപുഞ്ഞം ഉത്തമജനം പീണേന്താ സരസതംസസ്സേഹഭാവം പേമസഹിതത്തം നയും തമേവ സാധുജനം പാപേസും. “സരസതം നയു”ന്തി ഏതഥ “സാധുജന”ന്തി സുതസമ്ബന്ധേന ഞായതി. കരുണാസിന്ദഹസോമ്മദേഹസംസഗ്ഗതോ കന്തിയോ സയമ്പി നിസ്സയഗുണതോ സോമ്മഭൂതാ അത്താനം വിസയം കത്വാ പവത്തജനേപി മുദും കരോന്തേവാതി ഇവാദീനം അഭാവേപി വാക്യഗമ്മപരികപ്പനാ. ഏതഥ അചേതനാനം കന്തിവത്ഥുനം ജനപസാദസഞ്ചാതവത്ഥുട്ഠിതി “ദയാസഞ്ചാരസരസാ ഇവാ”തി ഏവമാദിഅന്തേപ്പകാരേന പരികപ്പിതോ. ദയായ സഞ്ചാരോ പുനപ്പുനം പവത്തിതി ച, സഹ രസേന സ്സേഹേന വത്തമാനോതി ച, ദയാസഞ്ചാരേന

സരസോതി ച, നിക്ഖന്താ ച താ കന്തിയോ ചേതി ച, സാധു ച സോ ജനോ ചേതി ച, സരസസ്സ ഭാവോതി ച വാക്യം.

൨൦൫. ആരഭന്തസ്സ യം കിഞ്ചി, കത്തും പുണ്ണവസാ പുന;
സാധനന്തരലാഭോ യോ, തം വദന്തി സമാഹിതം.

൨൦൫. സമാഹിതം സമാഹരതി “ആരഭന്തസ്സി” ചാദിനാ. യം കിഞ്ചി കാരിയം കത്തും സത്തുഭിഗ്യാദികം ആരഭന്തസ്സ സജ്ജിഭൂതസ്സ യസ്സ കസ്സചി പുമുനോ പുണ്ണവസാ കുസലബലേന കാരണേന കുസലസാമത്ഥിയേന പുന സാധ്യതേ സാധിയമനേനേതി സാധനം, തതോ തമേവ വാ അന്തരമണ്ണം, തസ്സ ലാഭോ, അന്തകാരണലാഭോതി അത്ഥോ. തം സമാഹിതം വദന്തി, സമാധാനം സമാഹിതം.

൨൦൫. ഇദാനി സമാഹിതാലങ്കാരം ദസ്സേതി “ആരഭ”മിച്ചാദിനാ. യം കിഞ്ചി അമിത്തവിജയാദികം കത്തും ആരഭന്തസ്സ യസ്സ പുണ്ണവസാ കുസലബലേന പുന യോ സാധനന്തരലാഭോ തസ്സേവ കാരിയസിദ്ധിയാ ഉപകാരകസ്സ അന്തസാധനസ്സ യോ ലാഭോ അത്ഥി, തം കാരണലാഭം സമാഹിതം വദന്തി തസ്സേവ കാരിയസ്സ സമാധാനത്താ പതിട്ഠിതത്താ സമാഹിതം ഇതി കവിനോ കഥേന്തി. സാധ്യതേ സാധിയമനേനേതി ച, തഞ്ച തം അന്തരമണ്ണത്തേതി ച, തസ്സ ലാഭോതി ച, സമാധാനമിതി ച വാക്യം.

൨൦൬. മാരാരിഭിഗ്യാദിമുഖ-മനസോ തസ്സ സത്ഥുനോ;
മഹാമഹീ മഹാരാവം, രവീ’യ’മുപകാരികാ.

൨൦൬. ഉദാഹരതി “മാര”ഇച്ചാദി. മാരാരിനോ മാരസത്തുനോ ഭിഗ്യാദിഭവേ അഭിമുഖം ന പരമുഖം മനം യസ്സ തസ്സ സത്ഥുനോ ഉപകാരികാ ആരദ്ധമാരഭിഗ്യാദിയാനുഗൃഹീകാ മഹാമഹീ അയം മഹാരാവം മാരാരിദുസ്സഹം മഹാനാദം രവീ അകാസി. ഇയ മാരാരിഭിജ്ഞം കാരിയമാരദ്ധം, തസ്സ പുണ്ണവസേനേവ മഹീരാവോ അപരം സാധനം സമാപന്നന്തി ലക്ഖണം യോജനീയം.

൨൦൬. “മാരാരി” ചാദി. മാരാരിഭിഗ്യാദിമുഖമനസോ മാരസഖ്യാതസ്സ സത്തുനോ മദ്ദനേ അഭിമുഖചിത്തസ്സ തസ്സ സത്ഥുനോ ഉപകാരികാ ആരദ്ധമാരവിജയസ്സ ഉപത്ഥമ്ഭികാ അയം മഹാമഹീ മഹാരാവം മാരസ്സ ഹദയവത്ഥും മദ്ദന്തോ [\[മദ്ദന്തി \(?\)\]](#) വിയ സഹിതുമസക്കുണ്ണേയം മഹാനാദം രവീ അകാസി. ഏതഥ മാരഭിഗ്യാജനനം സത്ഥുഹി ആരദ്ധകാരിയം, തസ്സേവ സിദ്ധിയാ ഹേതുഭൂതം അന്തകാരണം നാമ മഹീരാവോ. മാറോ ഏവ അരി സത്തുതി ച, തസ്സ ഭിഗ്യാദിതി ച, തസ്മിം അഭിമുഖം മനം യസ്സേതി ച, മഹന്തി ച സാ മഹീ ചേതി ച വിഗൃഹോ.

൨൦൭. അവത്ഥാ’ഭിമതം തസ്സ, സിദ്ധിയാ ദസ്സന്’ത്തമാ;
വദന്തി തം പരിയായ-വുത്തീതി സുചിബുദ്ധയോ.

൨൦൭. പരിയായവുത്തിം പടിപാദേതി “അവത്ഥാ”ഇച്ചാദിനാ. അഭിമതം കിഞ്ചി അത്ഥം ധനദാനാദിലക്ഖണം അവത്ഥാ അഞ്ജസാ വാചകബ്യാപാരേണ അനാവ്യായ തസ്സാഭിമതസ്സത്ഥസ്സ സിദ്ധിയാ നിപ്ഫാദനത്ഥം അത്തമാ അത്തേന

പകാരേണ തന്നിട്ടുണ്ടാകുന്നതും അതല്ല, തന്നെത്തന്നെ പരിയാലോചനയ്ക്കായി വേണ്ടി. പരിയാലോചനയ്ക്കായി പരിയാലോചനയ്ക്കായി.

൨൦൦. ഇതാണി പരിയാലോചനയ്ക്കായി ദണ്ഡി "അവതാ"ഇതാണി. അഭിമതം ഇതാണി ധനദാനാദിസർവ്വം [ധനധർമ്മാദി (സീഹൃദ്യോദ്ധായം)] യം കിഞ്ചി അതാണി അവതാ ഉജ്ജ്വലമേതാ തസ്സ അഭിമതമസ്സ സിദ്ധിയാ നിപ്ഫത്തിയാ അതാണി വർത്തുമാർജ്ജിതമസ്സാനുരൂപേണാത്മകാരേണ ദണ്ഡം യം കിഞ്ചി ദണ്ഡം കമനമത്ഥി, സുചിബുദ്ധയോ പരിയാലോചനയ്ക്കായി തം വദന്തി. പരിയാലോചന വർത്തി കമനമിതി ച, സുചി ബുദ്ധി യേസമിതി ച വാക്യം.

൨൦൧. വിവരദർശനനിർവ്വഹിതം, ധന'മാരക്വവജ്ജിതം;
ധനകാമ യമാകാമം, തുവം ഗച്ഛ യദി'ച്ഛസി.

൨൦൨. ഉദാഹരതി "വിവരദർശനം"ഇതാണി. ധനം വിവരേ കേനചി അനാവർത്താ അർത്ഥദർശനം പകാസപ്തദർശനം നിർവ്വഹിതം അഥ ച പന ആരക്വവജ്ജിതം. ധനം കാമേതീതി ധനകാമാതി ആമന്തം. തുവം യദി ഇച്ഛസി ഗന്തും ധനം വാ, യമാകാമം ഗച്ഛേതി ധനാവഹരണമിച്ഛിതമഞ്ജസാ അവതാ തംസിദ്ധിയാ ബ്യാജേണ വദന്തി. പരിയാലോചനയ്ക്കായി.

൨൦൩. ഉദാഹരതി "വിവര"മിച്ഛാദിനാ. ധനം മുത്താമണിആദി വിവരദർശനനിർവ്വഹിതം പാകാരാദിപരിക്വേപരഹിതത്താ നിരാവരണാദിനേ യേണ കേനചി രൂപിതം അപിച ആരക്വവജ്ജിതം. ഭോ ധനകാമ തുവം യദിച്ഛസി ധനം ഗമനം വാ, യമാകാമം ഗച്ഛേതി ചിത്തേനാർജ്ജിതധനാവഹരണവിധാനം "ധനമാഹരാ"തി ഉജ്ജ്വലമവതാ ഏവം ബ്യാജേണ വർത്തത്താ ഇദം പരിയാലോചനയ്ക്കായി നാമ. വിവരദർശനം തം അർത്ഥദർശനേതി ച, തസ്മിൻ നിർവ്വഹിതത്തി ച, ആരക്വവേണ വജ്ജിതമിതി ച, ധനം കാമേതീതി ച, കാമം തസ്ഹം തംസമ്പയുത്തം വാ ചിത്തമനതിക്കമ്മാതി ച വാക്യം.

൨൦൪. മുതിം കരോതി നിന്ദന്തോ, വിയ തം ബ്യാജവണ്ണം;
ഭോസാഭാസാ ഗുണാ ഏവ, യന്തി സന്നിധി'മത്രഹി.

൨൦൫. ബ്യാജവണ്ണം വണ്ണേതി "മുതി"മിച്ഛാദിനാ. നിന്ദന്തോ വിയ ഭോസം നിന്ദന്തോ വിയ മുതിം കരോതി വണ്ണം ഭാസതി, തം ബ്യാജമുതിലക്വണം ബ്യാജവണ്ണം നാമ. കമമേതാ ഗുണാ പതീയന്തിതി ആഹ "ഭോസി"ഇതാണി. അത്ര വർത്തിവിസേസേ ഭോസാ വിയ ആഭാസന്തി പടിഭന്തി. താദിസപദാദിനാ ഭോസാഭാസാ ഗുണാ ഏവ ഇദ്ധിമന്തതാദയോ ന ഭോസോപി കോചി സന്നിധിമവർത്താനം യന്തി. ഹീതി അവധാരണേ അത്ര ബ്യാജവണ്ണമേവിദം, ന നിന്ദകമിതി.

൨൦൬. ഇതാണി ബ്യാജവണ്ണം ദണ്ഡേതി "മുതി"ഇതാണി. നിന്ദന്തോ വിയ ഭോസം ദണ്ഡേന്തോ വിയ മുതിം കരോതി വണ്ണം കരോതി, തം വണ്ണനാകരണം ബ്യാജവണ്ണം നാമ ഹോതി. നിന്ദാസഭാവേണ പവർത്തമുതിത്താ നിന്ദാ ഏവേതി ചേ? അത്ര അസ്മിൻ വർത്തിവിസേസേ ഭോസാഭാസാ ഭോസാ വിയ പടിഭാസമാനാ ഗുണാ ഏവ താദിസപദപ്രയോഗേണ ഇദ്ധിമന്തതാദയോ ഗുണാവ സന്നിധിം ഗുണസഭാവാവർത്താനം യന്തി പാപുണ്ണതീതി. ബ്യാജേണ വണ്ണമിതി ച, ഭോസാ ഇവ ആഭാസന്തി പടിഭാസന്തിതി ച വാക്യം.

ഓടയാലേതു'മലം താംസി, ഭൂസം കുവലയാ'വിലം;
വിസേസം താവതാ നാമ, ഗുണാനം തേ വദാമ കിം.

൨൮൦. ഉദാഹരതി “സഞ്ചാലേതു”മിച്ചാദിനാ. നാമ താം അവിലം കുവലയം ഉപ്പലം പഥവിവലയഞ്ചേതി സിലിട്ം സഞ്ചാലേതു ഭമയിതുമിതോ ചിതോ ച ഭൂസമച്ചന്തം അലം സമതോപി താവതാ തമത്തേന തേ ഗുണാനം വിസേസം അതിസയലക്ഖണം കിം കേന കാരണേന വദാമ. ഇഹ ഉപ്പലചാലനസാമത്ഥിയവിഭാവനവസേന നിന്ദതി, താവ നിഖിലഭൂമണ്ഡലസഞ്ചാലാവികരണതോ പരമായ മുതിയാ സംയോജിതോയം ഭഗവാ മഹാനുഭാവം വിചിതവാതി ഭൂവനമണ്ഡലസിഖാമണീതി. ബ്യാജവണ്ണമീദിസമച്ചന്തം രമണീയം, തദിദഞ്ച സബ്ബമാ സിലേസമുപജീവതി.

൨൮൧. ഇദാനി ഉദാഹരതി “സഞ്ചാലേതു”മിച്ചാദിനാ. നാമ താം അവിലം കുവലയം നിസ്സേസം നിലുപ്പലവനം പഥവിമണ്ഡലം വാ സഞ്ചാലേതു കമ്പേതു ഭൂസമതിസയേന അലം സമതോ, താവതാ തേ ഗുണാനം വിസേസമതിസയം കിം വദാമ കഥം ഭണാമാതി. കുവലയസദൃസ്സ ഉപ്പലവിസേസവാചകത്താ പഥം നിദാവ, തസ്സേവ സദൃസ്സ പഥവിമണ്ഡലവാചകത്താ “ഇദ്ധിമതോ തവ ഇദം കിം വിസേസ”ന്തി ഉത്തമഗുണവണ്ണനാ കതാ ഹോതി. ഞ്ജിസാ ബ്യാജവണ്ണനാ പസത്ഥാ, സാ ച സബ്ബമാ സിലേസം നിസ്സായ പവത്തീതി. കൂയാ പഥവിയാ വലയം മണ്ഡലമിതി സമാസോ.

൨൮൨. വിസേസി'ച്ഛായം ദബ്ബസ്സ, ക്രിയാജാതിഗുണസ്സ ച;
വേകല്ല്വദസ്സനം യത്ര, വിസേസോ നാമ'യം ഭവേ.

൨൮൩. വിസേസവുത്തിം വത്തേതി “വിസേസി'ച്ഛായ”മിച്ചാദിനാ. വിസേസേ അതിസയേ കിസ്ഥിഞ്ചിപി കാരിയവിസേസേ ഇച്ഛായം ദബ്ബാദിനം യത്ര വേകല്ല്വസ്സ അഭാവസ്സ ദസ്സനം വചനം, അയം വിസേസോ നാമ വിസേസവുത്തി നാമ ഭവേ.

൨൮൪. ഇദാനി വിസേസാലങ്കാരം ദസ്സേതി “വിസേസി”ച്ചാദിനാ. വിസേസി'ച്ഛായം അതിസയേ കാരിയവിസേസേ ഇച്ഛായം സതി ദബ്ബസ്സ ച ക്രിയാജാതിഗുണസ്സ ച യത്ര യസ്ഥിം വുത്തിവിസേസേ വേകല്ല്വദസ്സനം അഭാവകഥനമത്ഥി, അയം വിസേസോ നാമ ഭവേ വിസേസവുത്തി നാമ സിയാതി. വികലസ്സ ഭാവോതി ച, തസ്സ ദസ്സനമിതി ച വാക്യം.

൨൮൫. ഇഥാ ന ച മാതങ്ഗാ, ന ഹയാ ന പദാതയോ;
ജിതോ മാരാരി മുനിനാ, സമ്ഭാരാവജ്ജനേന ഹി.

ദബ്ബവിസേസവുത്തി.

൨൮൬. ഉദാഹരതി “ന രഥാ”ഇച്ചാദി. സുബോധം. അത്ര ച വിജയോപകരണചതുരങ്ഗാനീകലക്ഖണദബ്ബാഭാവേന സമതിംസപാരമിതാസങ്ഖതസമ്ഭാരാവജ്ജനസ്സേവ മാരാരിവിജയലക്ഖണോ വിസേസോ വുത്തോ.

൨൮൨. “ന രമാ”ഇച്ചാദി. രമാ തയോ അന്തമസോ സപരിവാരാനം തിണ്ണം രമാനം അനീകവോഹാരതോ താദിസാ തയോ രമാ ച നത്ഥി. മാതങ്ഗാ തയോ വുത്തനയേന അനീകസങ്ഖാതാ തയോ മാതങ്ഗാ ച നത്ഥി. ന ഹയാ തയോ താദിസാ അനീകസങ്ഖാതാ തയോ അസ്സാ ച നത്ഥി. പദാ ന അന്തമസോ സായുധാനം ചതുന്നം പുരിസാനം അനീകവോഹാരതോ താദിസാ ചത്താരോ പുരിസാ പദാ ച നത്ഥി. തമാപി മുനിനാ സമ്ഭാരാവജ്ജനേന ഹി സമതിംസപാരമിധമ്മാനം ആഭോഗകരണേനേവ മാരാരി മാരപച്ചത്തികോ ജിതോ അഭിഭവിതോ. ഇഹ ജയോപകരണഭാവേന റിതാനം രമാനീകാദീനം ദബ്ബാനം വേകല്ല്വം ദസ്സേത്ഥാ സത്തുവിജയസഭാവാനം സമ്ഭാരാനം ആവജ്ജനവിസേസസ്സ വുത്തത്താ ഏസാ ദബ്ബവിസേസവുത്തി നാമ. രമോ നാമ ചതുപുരിസപരിവാരോ, താദിസം രമത്തയം രമാനീകം നാമ. ഹത്ഥീ പന ദ്വാദസപുരിസപരിവാരോ ഹോതി, താദിസം ഹത്ഥിത്തയം ഹത്ഥാനീകം നാമ. അസ്സോ തിപുരിസപരിവാരോ, താദിസം ഹയത്തയം ഹയാനീകം നാമ. സായുധാ ചത്താരോ പുരിസാ പദാനീകം നാമ. ഇഹ രമാദീസു റിതാ വിയ സീഘം പാദബലേന ഗത്ഥാ യുജ്ജയമാനാ പുരിസാ പാദോപചാരേന “പാദാ”തി വുത്താ. രമാദീനം പമാണം തയോതി അനീകട്ഠാനേ ദസ്സേത്ഥാ പുരിസപമാണസ്സാവുത്തേപി അന്തമസോ ചത്താരോ പുരിസാ അനീകം നാമ ഹോന്തീതി പകരണതോ ചത്താരോതി ഞായതി. നോ ചേ? സാവുധപുരിസവാചകസ്സ പദാതിസദുസ്സ “പദാതയോ”തി ബഹുവചനേന രൂപസമ്ഭവതോ “രമാ ന, മാതങ്ഗാ ന, ഹയാ ന, പദാതയോ ന” ഇതി സമ്ബന്ധോ. ദബ്ബവിസേസവുത്തി ദബ്ബേന ദബ്ബപടിസേധനതോ വിസേസകഥനം വിസേസസ്സ വുത്തിതി ച, ദബ്ബേന ദബ്ബപടിസേധേന വിസേസവുത്തിതി ച വാക്യം. ക്രിയാവിസേസവുത്യാദിത്തയന്വി ഏവമേവ ദട്ഠം.

൨൮൩. ബദ്ധാ ഭൂകുടിനേവ, ഹുരിതോ ദസനച്ഛഭോ;
മാരാരിഭങ്ഗഞ്ചാ'കാസി, മുനിവീരോ വരോ സയം.

ക്രിയാവിസേസവുത്തി.

൨൮൩. “ന ബദ്ധാ”ഇച്ചാദി. ഭൂകുടി ഭമുഭങ്ഗോ കോപജനിതോ ന ബദ്ധാ ന രചിതാ, ദസനച്ഛഭോ ചായരോ നേവ ഹുരിതോ നേവ കമ്പിതോ കോപേന. തമാപി ച വരോ ഉത്തമോ മുനിവീരോ സയം മാരാരിനോ ഭങ്ഗം പരാജയം അകാസീതി. ഭൂകുടിബന്ധനാദിക്രിയാവിഗമേന നിബ്ബികാരവിജയലക്ഖണോ വിസേസോ ദസ്സിതോ.

൨൮൩. “ന ബദ്ധാ”ഇച്ചാദി. ഭൂകുടി കോപവികാരഭൂതോ ഭമുഭങ്ഗോപി ന ബദ്ധാ ന കതാ, ദസനച്ഛഭോ ദന്താവരണോ നേവ ഹുരിതോ ന കമ്പാപിതോ. തമാപി വരോ ഉത്തമോ മുനിവീരോ മുനിഗുണവീരഗുണയുത്തോ തമാഗതോ സയം മാരാരിഭങ്ഗഞ്ച അകാസീതി. ഏതഥ ഭമുഭങ്ഗരചനാദികം ക്രിയം അകത്ഥാ നിബ്ബികാരസ്സ മാരഭങ്ഗസഭാവവിസേസസ്സ [നിബ്ബികാരമാരഭങ്ഗസ്സ (ക)] വുത്തത്താ ഏസാ ക്രിയാവിസേസവുത്തി നാമ. ഭൂനം കുടി വക്താതി ച, മാറോ ഏവ അരീതി ച, തേസം ഭങ്ഗോതി ച വാക്യം.

൨൮൪. ദിസാസു ബുത്താ [തതാ (സീ)] രംസി,
നാ'ലോകോ ലോകപത്ഥഭോ;
തമാപ്യ'ന്ധതമഹരം,

പരം സാധുസുഭാസിതം.

ജാതിവിസേസവുത്തി.

൨൮൪. “നി”ച്ചാദി. ദിസാസു ദസസു ബൃത്താ പത്മടാ രംസി ന ഭവതി. ലോകേ സകലസ്ഥിം പത്മടോ വിത്ഥതോ ആലോകോന ഭവതി. തമാപീതി വിസേസനിച്ഛായം, തജ്ജാതികത്താഭാവേപി സാധുനം സുഭാസിതം സദ്ധമ്മസങ്ഖാതം പരമച്ചന്തമേവ അന്യതമം ഇട്ഠാനിട്ഠാവേകല്പതോ പത്താചക്ഖുസ്സ അന്യകാരം മോഹന്യകാരം ഹരതീതി അന്യതമഹരന്തി. രംസിയാ അന്യകാരാപഹാരസമത്മായ നിവത്തിയാ വിസേസോ സുഭാസിതസ്സ ദസ്സീതോ.

൨൮൪. “ന ദിസാസു”ഇച്ചാദി. ദിസാസു ബൃത്താ പത്മടാ രംസിപി നത്ഥി, ലോകപത്മടോ ആലോകോപി നത്ഥി. തമാപി സാധുസുഭാസിതം സദ്ധമ്മോ പരമച്ചന്തം അന്യതമഹരം അത്ഥാനത്ഥതീരണക്ഖമസ്സ പത്താചക്ഖുസ്സ അന്യകാരകമോഹതമം ഹരം ഹോതീതി. ഇയ അന്യകാരവിദ്ധംസന്തേ സമത്ഥം രംസിജാത്യാദികം പടിസേയേത്ഥാ സുഭാസിതസ്സ അന്യകാരാപഹാരണസങ്ഖാതസ്സ വിസേസസ്സ വുത്തത്താ അയം ജാതിവിസേസവുത്തി നാമ. ലോകേ പത്മടോതി ച, അന്യേതീതി അന്യോ മോഹോ, തമസദിസത്താ അന്യോയേവ തമോതി ച, തം ഹരതീതി ച, സാധുനം സുഭാസിതമിതി ച വാക്യം.

൨൮൫. ഖരം ന ഹി വാ മദ്ധം, മുനിന്ദ വചനം തവ;
തമാപി ഗാള്ഘം ഖനതി, നിമ്മൂലം ജനതാമദം.

ഗുണവിസേസവുത്തി.

൨൮൫. “ന ഖര”മിച്ചാദി. മുനിന്ദ തവ വചനം ന ഖരം ന ലൂഖം, ന മദ്ധം വാ കഠിനഞ്ച ന ഹി. തമാപി താദിസഖരത്താദിഗുണാഭാവേപി ജനതായ ജനസമൂഹസ്സ മദം ഗാള്ഘം ദള്ഘം [തണ്ഘം (ക°)] കത്ഥാ നിമ്മൂലം ഖനതീതി. അയോസങ്കുച്ഛി പസിദ്ധഖരത്താദിഗുണനിസേയേന മുനിന്ദവചനസ്സ വിസേസോ ആവികതോ.

൨൮൫. “ന ഖര”മിച്ചാദി. ഹേ മുനിന്ദ തവ വചനം ഖരം കക്കസം ന ഹോതി, മദ്ധം വാ ന ഹോതി. തമാപി ജനതാമദം ജനസമൂഹസ്സ ജാത്യാദിം നിസ്സായ പവത്തം ഗബ്ബം ഗാള്ഘം ദള്ഘം കത്ഥാ നിമ്മൂലം മൂലമസേസേത്ഥാ ഖനതീതി. ഖണനക്ഖമഅയോസങ്കുആദീസു ലബ്ഭമാനം ഖരത്താദിഗുണം പടിസേയേത്ഥാ ബുദ്ധവചനസ്സ മദഖണനസഭാവസങ്ഖാതസ്സ വിസേസസ്സ വുത്തത്താ അയം ഗുണവിസേസവുത്തി നാമ ഹോതി. നത്ഥി മൂലമസ്സ ഖണനസ്സാതി ച, ജനാനം സമൂഹോതി ച, തായ മദോതി ച വിഗൃഹോ. “ഗാള്ഘം നിമ്മൂല”ന്തി ഖണനക്രിയായ വിസേസനത്താ ഗാള്ഘം നിമ്മൂലം ഖണനം കരോതീതി യോജനാ.

൨൮൫. ദസ്സീയതേ’തിദിത്തം [...തിരിത്തം (ക°)] തു,
സൂരവീരത്തനം യഹിം;
വദന്തി വിഞ്ഞു വചനം,
രുള്ഘാഹകാരമിദിസം.

പ്ര. ൨൧. രൂപാപകാരം വരുന്നി.

൨൮൬. ഇദാനി രുദ്ദാഹകാരം ദസ്തേതി “ദസ്തീയതേ” ഇച്ഛാദിനാ.
 സൂരവീരത്തനം സൂരഭാവവീരഭാവം അതിദിത്തം തു അതിസയേന പന ദിത്തം
 യഹിം വാക്യേ ദസ്തീയതേ, ഞാദിസം വചനം വിഞ്ഞു കവയോ
 രുദ്ദാഹകാരമിതി വദന്തീതി. സൂരോ ച വീരോ ചാതി ച, തേസം ഭാവോതി
 ച, രുദ്ദഹോ ഉഗ്ഗതോ അഹകാരോ ഏതഥ വൃത്തിവിസേസേതി ച വാക്യം.

ഏകമേ നന്ദോപനന്ദസ്സ,
 കിം മേ ബ്രഹ്മപാരദസ്സനാ;
 പുത്താ മേ പാദസമീഭത്താ,
 സജ്ജാ സന്തേവ താദിസേ.

൨൮൭. ഉദാഹരതി “ദമേ”ഇച്ചാദിനാ. നന്ദോപനന്ദസ്സ നാഗരാജസ്സ
അപ്പമേയ്യമഹാനുഭാവസ്സ ദമേ ദമനേ മേ മമ
നിരവധിസരന്തിപ്പമേയ്യപ്പഭാവാനുചരിതകിത്തിനോപി പരസ്സ ബ്യാപാരദസ്സനാ
പയോഗപടിപാദനേന കിം പയോജനം, ന കിമ്പി, യതോ മേ പാദസമ്ഭത്താ
പാദാവനതാ താദിസേ കമ്മനി സജ്ജാ ബദ്ധകച്ഛാ സന്തേവ വിജ്ജന്തേവ,
തതോതി യോജനീയം.

൨൮൭. “ദമേ” ചാദി. നന്ദോപനന്ദസ്സ നാഗരത്തോ ദമേ ദമകരണേ
 ബ്യാപാരദസ്സനാ ഭുവനത്തയേ പവത്തമാനആനുഭാവേന ച
 സമ്പവത്തിതകിത്തിസമൂഹേന ച സമന്നാഗതസ്സ മയ്ഹം
 താദിസപയോഗദസ്സനേന കിം പയോജനം. യസമാ മേ പാദസമ്ഭത്താ മയ്ഹം
 ചരണാവനതാ താദിസേ കിച്ചേ സജ്ജാ സന്നദ്ധാ പുത്താ ബഹവോ സന്തി
 ഏവ, തസ്മാതി. ചേതോവസിതായ സൂരവീരഭാവോ ഇഹ അതിദിത്തോ
 ദസ്സിതോ ഹോതി. ബ്യാപാരസ്സ ദസ്സനമിതി ച, പാദേസു സമ്ഭത്താതി ച
 വാക്യം.

[illegible]

൨൮൮. സിലേസം നിദ്രിസതി “സിലേസോ”ഇച്ചാദിനാ. അനേകം
 ഭിന്നമഭിധേയ്യത്വോ യസ്സാത്യനേകാഭിധേയ്യം. ഏകേന സമാനേന പദേന സരൂപേന
 ആയുതമന്വിതം യം വചനം വൃത്തിതി അനുവദിത്വാ സോ സിലേസോതി
 വിധീയതേ, യേന കേനചി രൂപേന ഉപമാനോപമേയ്യലക്ഖണത്മാനം
 സിലേസനതോ. അയഞ്ചേവംലക്ഖണോ സിലേസോ തേയാ ഹുരിതോ. കഥം?
 അഭിന്നപദവാക്യാദിവസാ അഭിന്നമേകം പദം സ്വാഭൃന്തത്യാഭൃന്തരൂപം യത്ര,
 തമേവ വാക്യം വാക്യലക്ഖണോപേതത്ത്വാ. തം ആദി യേസം, തേസം വസാതി
 അത്ഥോ.

൨൮൮. ഇദാനി സിലേസാലങ്കാരം ദസ്തേതി “സിലേസോ” ചാദിനാ.
 അനേകാഭിയേയം ഏകപദായുതം ഉഭയത്ഥ സാധാരണത്താ തുല്യേന സദൃശൂപേന
 യുത്തം യം വചനം അത്ഥി, സോ സിലേസോ നാമ. സോ പന യേന കേനചി
 സാധമ്മരൂപേന ഉപമാനോപമേയുഭൂതാനമത്മാനം സിലിട്ഠത്താ അഞ്ഞമഞ്ഞം

ഘൃണിതാ റിതത്താ സിലേസോ നാമ. അയം വൃത്തലക്ഖണോ സിലേസോ അഭിന്നപദവാക്യാദിവസാ അകതവികാരാനം

സ്വാദ്യന്തത്യാദ്യന്തപദസമന്നാഗതാനം വാക്യലക്ഖണോപേതവാക്യാനം പഭേദേന തേയാ ഹുരിതോതി. അനേകമഭിയേയം യസ്സേതി ച, ഏകഞ്ച തം പദഞ്ചേതി ച, തേന ആയുതന്തി ച, അഭിന്നാനി പദാനി യസ്മിന്തി ച, തഞ്ച തം വാക്യഞ്ചാതി ച, തം ആദി യേസം അഭിന്നപദവാക്യാനന്തി ച, തേസം വസോ ഭേദോതി ച വാക്യം.

൨൮൯. അന്യന്തമഹരോ ഹാരീ, സമാരുള്ഹോ മഹോദയം;
രാജതേ രംസിമാലീ'യം, ഭഗവാ ബോധയം ജനേ.

അഭിന്നപദവാക്യസിലേസോ.

൨൮൯. ഉദാഹരതി “അന്യന്തമി”ച്ചാദി. അയം ഭഗവാ സൂരിയോ മഹാമുനി ച. തത്ഥ സൂരിയോ താവ അന്യന്തമഹരോ പകതിയന്ധകാരോപഹാരീ, മഹാമുനി തു അന്ധകാരമോഹതമാപഹാരീ. ഹാരീ മനുഞ്ഞോ സൂരിയോ മഹാമുനി ച, സൂരിയോ മഹോദയം മഹന്തം ഉദയം പബ്ബതം സമാരുള്ഹോ, മഹാമുനി തു മഹോദയം മഹന്തമബ്ഭുദയം സമ്മാസമ്ബോധിസമധിഗമരൂപം സമാരുള്ഹോ പത്തോ. രംസിനം മാലാ, സാ അസ്സ അത്ഥിതി രംസിമാലീ, സൂരിയോ മഹാമുനി ച. ജനേ ബോധയം നിദാപഗമനേന കിലേസനിദാപഗമനേന വാ പബോധയന്തോ രാജതേ ദിബ്ബതീതി. അഭിന്നപദവാക്യസിലേസോ ഭങ്ഗേന വിനാ യമാവട്ഠാനമുഭയത്ഥ പദയോജനതോ.

൨൮൯. ഇദാനി ഉദാഹരതി “അന്യ”മിച്ചാദിനാ. മഹോദയം മഹന്തം ഉദയം പബ്ബതം, സബ്ബത്തുപദവിസഖ്വാതമഹാഭിവുദ്ധിം വാ സമാരുള്ഹോ ആരുള്ഹോ, സമ്പത്തോ വാ, അന്യന്തമഹരോ ചക്കവാളഗബ്ഭേ പത്ഥപകതിഘനന്ധകാരസ്സ, ഞാണലോചനസ്സ അന്ധകരണതോ അന്ധകാരോതി വൃത്തമോഹസ്സ വാ വിദ്ധംസകോ, ഹാരീ തേനേവ മനുഞ്ഞോ രംസിമാലീ അത്തനോ രംസിമാലായ സമന്നാഗതോ ജനേ പകതിനിദായ കിലേസനിദായ വാ സമന്നാഗതേ സത്തേ ബോധയം ബോധയന്തോ അയം ഭഗവാ ദിവാകരോ, ഛരഹി ഭഗധമ്മേഹി സമന്നാഗതോ ബുദ്ധോ വാ രാജതേ ദിബ്ബതീതി. ദീസു പക്ഖേസു പദാനം സമാനഭാവേന റിതത്താ അയം അഭിന്നപദവാക്യസിലേസോ. അന്യോ ച സോ തമോ ചേതി ച, തം ഹരതീതി ച, മഹന്തോ ച സോ ഉദയോ പബ്ബതോ ചാതി ച, മഹന്തോ ച സോ ഉദയോ അബ്ഭുദയോ അഭിവുദ്ധി ചാതി ച, രംസിനം മാലാതി ച, സാ അസ്സ അത്ഥിതി ച, ഭഗോ സിരീ അസ്സ സൂരിയസ്സ അത്ഥിതി ച, ഭഗോ സിരീകാമപയതനാദിപ്പകാരോ അസ്സ സത്ഥുനോ അത്ഥിതി ച വിഗ്ഗഹോ. അഭിന്നപദവാക്യസഖ്വാതോ സിലേസോ. അപരോപി അത്ഥോ ഏത്ഥ സിലിസ്സതീതി സിലേസോ.
“ഭിന്നപദവാക്യസിലേസോ”തിആദികമ്പി ഇമിനാ നയേന ഞാതബ്ബം.

൨൯൦. അരാദാമലകാഭാസോ, സമാനീതപരിക്ഖയോ;
കുമുദാകരസമ്ബോധോ, പീണേതി ജനതം സുധീ.

ഭിന്നപദവാക്യസിലേസോ.

൨൯൦. “സാരദേ”ച്ചാദി. സുധാ അസ്സ അത്ഥിതി സുധീ, ചന്ദോ. സോഭനാ സബ്ബത്തുതത്താണരൂപം ബുദ്ധി അസ്സ അത്ഥിതി സുധീ, സമ്മാസമ്ബുദ്ധോ. സാരദോ സരദകാലേ സമ്ഭൂതോ അമലകോ നിമ്മലോ ആഭാ സോഭാ യസ്സ സോ, ചന്ദോ. പരേസം നിബ്ബാനസാരം ദദാതീതി സാരദോ, അമലകോ ആഭാസോ, അമലകസ്സ ഹത്ഥാമലകസ്സേവ വാ ആഭാസോ അസേസത്തേച്ചാവബോധോ യസ്സ സോ, സമ്മാസമ്ബുദ്ധോ. സം സമ്മാ കമേനാനീയമാനത്താ ആനീതോ പരിക്ഖയോ കണ്ഹപക്ഖോ യേന സോ, ചന്ദോ. സമം വുപസമം ആനീതോ പരിക്ഖയോ ഹാനി കിലേസസത്തുകത്തോ അധിഗതക്ഖയത്താ യേനസോ, സമ്മാസമ്ബുദ്ധോ. കുമുദാകരസ്സ കുമുദസ്സ രംസിയാ സമ്ബോധി വിക്കാസോ യസ്സ [രംസിയോ സമ്ബോധി വിക്കാസസ്സ (ക)] സോ, ചന്ദോ. കൂയാ പഥവിയാ മുദം പീതിം കരോതീതി കുമുദാകരോ, സമ്ബോധോ ചതുസച്ചാവബോധോ യസ്സ സോ, സമ്മാസമ്ബുദ്ധോ, ജനതം ജനസമൂഹം പീണേതീതി. അയം ഭിന്നപദവാക്യസിലേസോ വുത്തേന വിധിനാ പദാനം ഭിന്നത്താ.

൨൯൧. “സാര”ഇച്ചാദി. സാരദോ സരദകാലേ സമ്ഭൂതോ, വേണേയ്യാനം നിബ്ബാനസാരദായകോ വാ, അമലകാഭാസോ നിമ്മലസോഭോ, നിമ്മലകേതുമാലാസമന്നാഗതത്താ താദിസമത്ഥകസോഭോ വാ, അഥ വാ സാരദാമലകാഭാസോ സരദകാലേ സഞ്ജാതനിമ്മലസോഭോ, വേണേയ്യാനം നിബ്ബാനസാരദായകനിമ്മലസോഭോ വാ, അഥ വാ സാരദആമലകആഭാസോ നിബ്ബാനസാരദായകഹത്ഥാമലകസദിസത്തേച്ചാവബോധോ. സമാനീതപരിക്ഖയോ കണ്ഹപക്ഖേ സുട്ഠു കമേന ആനീതോ പരിക്ഖയോ പരിപുണ്ണോ വാ ചന്ദോ, സമസഞ്ചതസന്തിം ആനീതകിലേസപരിഹാനിസഞ്ചാതപരിക്ഖയോ വാ. കുമുദാകരസമ്ബോധോ കുമുദവികാസനേന സമന്നാഗതോ, കുമുദാകരസമ്ബോധോ കുമുദവികാസനേന സമന്നാഗതോ വാ. സുധീ സുധാസഞ്ചാതഅമതവന്തായ തന്നാമകോ ചന്ദോ, സുന്ദരപണ്ണവന്തായ തന്നാമകോ സമ്മാസമ്ബുദ്ധോ വാ. ജനതം ജനസമൂഹം പീണേതീതി. ഉഭയപക്ഖേസു പദം ഭിന്നിത്വാ അത്ഥസ്സ യോജനത്തോ അയം ഭിന്നപദവാക്യസിലേസോ. സരദേ ഭവോ സാരദോ, ചന്ദോ. സാരം ദദാതീതി സാരദോ, ഭഗവാ. “സാരദോ”തി ഇദം “ആഭാസോ”തി പദസ്സ വിസേസനം ഹോതി. അമലകോനിമ്മലോ ആഭാസോ അസ്സ ചന്ദസ്സാതി ച, കമ്ഹി മത്ഥകേ ആഭാസോതി ച, അമലോ കാഭാസോ അസ്സ സത്ഥുനോതി ച, സാരദോ അമലകോ ആഭാസോ യസ്സ ചന്ദസ്സ ഭഗവതോ വാതി ച, സാരദോ അമലകസ്സ വിയ ആഭാസോ ത്തേച്ചാവബോധോ അസ്സ ഭഗവതോതി ച, സം സമ്മാ ആനീതോ പരിക്ഖയോ കലാഹാനി അനേനേതി ച, സമം വുപസമം ആനീതോ പരിക്ഖയോ ഹാനി കിലേസസത്തുകത്തോ യേനേതി ച, കുമുദാനം ആകരോതി ച, തേസം സമ്ബോധോ വിക്കാസോ യസ്സേതി ച, മുദം പീതിം കരോതീതി മുദാകരോ. കൂയാ പഥവിയാ മുദാകരോതി ച, സോ സമ്ബോധോ ചതുസച്ചാവബോധോ യസ്സേതി ച, സുധാ അമതം അസ്സ ചന്ദസ്സ അത്ഥിതി ച, സു സോഭനാ യീ ബുദ്ധി അസ്സ സമ്ബുദ്ധസ്സാതി ച വിഗൃഹോ.

൨൯൨. സമാഹിതത്തവിനയോ, അഹീനമദമദനോ;
സുഗതോ വിസദം പാതു, പാണിനം സോ വിനായകോ.

ഭിന്നാഭിന്നപദവാക്യസിലേസോ.

൨൯൧. “സമാഹിതേ”ച്ചാദി. സം സമ്മാ ആഹിതോ പതിട്ഠാപിതോ അത്തസ്സ വിനയോ വിനയനം സബ്ബത്ഥ സവിസയേ അപ്പടിഹതചാരവസേന യസ്സ സോ, ഗരുളോ. വിനയനം പവിവിത്തകായചിത്തപ്പവത്തിവസേന ദമനം യസ്സ സോ, സമ്മാസമ്ബുദ്ധോ. ഇതി അഭിന്നപദം. അഹീനം സപ്പാനം ഇനാ നായകാ, തേസം മദം മദുതീതി അഹീനമദമദുനോ, ഗരുളോ. അഹീനാനമുത്തമപുരിസാനമ്പി മഹാബ്രഹ്മാദീനം മദം മദുതീതി അഹീനമദമദുനോ, സമ്മാസമ്ബുദ്ധോ. സുന്ദരം ഗതം ഗമനം സമുദം ഭിന്നിത്വാ ജലസങ്ഗമതോ പഠമമേവഉഗ്ഗമനസാമത്മിയയോഗതോ യസ്സ സോ, ഗരുളോ. സുന്ദരം ഗമനമസ്സ നാഗവിക്ക്കന്തചാരത്താ സുഗതോ, സമ്മാസമ്ബുദ്ധോ. അഭിന്നപദം. സോ വീനം പക്ഖീനം നായകോ, ഗരുളോ. വിസം ദദാതീതി വിസദം പാണിനം നാഗലോകം പാതു അഹിംസനവസേന പാലയതു, സോ വിനേതി വേണേയ്യേതി വിനായകോ, സമ്മാസമ്ബുദ്ധോ. പാണിനം സകലസത്തലോകം വിസദം അസല്പിനം പാതു. ഭിന്നാഭിന്നപദവാക്യസിലേസോയം വുത്തനയേന പദാനം [\[പ്ര \(കം\)\]](#) ഉഭയമിസ്സത്താ.

൨൯൧. “സമാഹിതേ”ച്ചാദി. സമാഹിതത്തവിനയോ സമ്മാ ആഹിതായ ഠപിതായ സരീരസ്സ സവിസയേ ഗതിയാ സമന്നാഗതോ, സമ്മാ ആഹിതേന ഠപിതേന ചിത്തദമനേന സമന്നാഗതോ വാ, അഹീനമദമദുനോ നാഗരാജൂനം മദമദുനോ, അഹീനാനം ഉത്തമാനം ബകബ്രഹ്മാദീനമ്പി മദമദുനോ വാ, സുഗതോ പക്ഖവാതവേഗേന സമുദുജ്ജലം ദിധാ കത്വാ തസ്ഥിം ജലേ അനേകീഭൂതേയേവ നാഗഭവനം ഗത്വാ നാഗേ ഗഹേത്വാ ഗമനേ സമത്ഥത്താ സുന്ദരഗമനോ, സമന്തഭദ്രകഅനേകപ്പകാരഗമനോ വാ, വിനായകോ പക്ഖീനം നായകോ സോ ഗരുളരാജാ വിസദം ഘോരവിസത്താ വിസദായകം പാണിനം നാഗലോകം പാതു അഹിംസനവസേന പാലേതു. നോ ചേ, വിനായകോ വേണേയ്യേ വിനേനോ സോ സമ്മാസമ്ബുദ്ധോ പാണിനം സകലസത്തലോകം വിസദം വിസാരദം കത്വാ പാതു അഹിതാപനയനഹിതോപനയനേന രക്ഖത്തുതി. ഉഭയപക്ഖേസു “അഹീനമദമദുനോ”ഇച്ചാദികേഹി ഭിന്നേഹി ച “സമാഹിതത്തവിനയോ”ഇച്ചാദികേഹി അഭിന്നേഹി ച പദേഹി സമന്നാഗതത്താ അയം ഭിന്നാഭിന്നപദവാക്യസിലേസോ. അത്തസ്സ വിനയോതി ച, സമാഹിതോ അത്തവിനയോ യസ്സ ഗരുളസ്സ തമാഗതസ്സ വാതി ച, അഹീനം ഇനാ നായകാതി ച, അഹീനാനം നാഗരാജൂനം മദോതി ച, ഹീനേഹി അഞ്ഞേ അഹീനാ ഉത്തമാ, തേസം മദോതി ച, തം മദുതീതി ച, വീനം പക്ഖീനം നായകോതി ച, വേണേയ്യജനേ വിനേതീതി ച വാക്യം. ദുതിയപക്ഖേ “വിസദ”ന്തി ക്രിയാവിസേസനം.

൨൯൨. വിരുദ്ധാവിരുദ്ധാഭിന്ന-കമ്മാ നിയമവാ പരോ;
നിയമക്ഖേപവചനോ, അവിരോധി വിരോധ്യ’പി.

൨൯൩. ചിത്ര്യസമ്പോസകാദി, സിലേസോ പദജാദി’തി [\[പദജാതിപി \(കം\)\]](#);
ഏസം നിദസ്സനേസേവ, രൂപ’മാവിഭവിസ്സതി.

൨൯൨-൩. സിലേസഭേദമഞ്ഞമാപി ദസ്സേതുമാഹ “വിരുദ്ധ”ഇച്ചാദി. വിരുദ്ധാനി ചാവിരുദ്ധാനി ച അഞ്ഞമഭിന്നഞ്ച, താനിയേവ കമ്മാനി ക്രിയാനി യേസം, തേ തയോ സിലേസാ. നിയമോ’വധാരണമസ്ഥിം അത്ഥിതി നിയമവാ, പരോ അഞ്ഞോ സിലേസോപി. നിയമസ്സ അക്ഖേപോ നിസേധനം യസ്സ, തം

വചനമഭിധാനം യസ്സു, താദിസോപി. നാസ്സു വിരോധോ അത്ഥീത്യവിരോധി, സോപി. വിരോധോ അസംഗതി ഏതഥ വിജ്ഞതീതി വിരോധി, സോപി. ഓചിത്യം സമ്പോസേതീതി ഓചിത്യസമ്പോസകോ, സോ ആദി യസ്സു അലങ്കാരന്തരഗോചരസ്സു സിലേസസ്സു, സോ പദതോ ജാതാദിസിലേസോപി. ഇതിതേ പരേപി സിലേസഭോ സന്തി. ഏസം യഥാവുത്താനം നിദസ്സനേസു പയോഗേസേവ രൂപം സഭാവോ ലക്ഖണം ആവിഭവിസ്സതീതി.

൨൯൨-൩. അവുത്തസിലേസവിസേസേ ദസ്സേതും ഉട്ടിസതി “വിരുദ്ധാ”ഇച്ചാദി. വിരുദ്ധാവിരുദ്ധാഭിന്നകമ്മാ അപി ഉഭയത്ഥസ്സ വിരുദ്ധേന ച അവിരുദ്ധേന ച അഭിന്നേന ച കമ്മേന സമന്വിതാ തയോ സിലേസാ ച, പരോ അഞ്ഞോ നിയമവാപി അവധാരണേന യുത്തസിലേസോ ച, നിയമക്ഖേപവചനോപി അവധാരണസ്സ പടിസേധപകാസകാഭിധാനസിലേസോ ച, അവിരോധിപി ഉഭയപക്ഖാവിരോധിസിലേസോ ച, വിരോധിഅപി ഉഭയത്ഥസ്സ വിരോധിസിലേസോ ച, പദജാദി പദേന ജാതോ വാക്യേന ജാതോ ഓചിത്യസമ്പോസകാദിസിലേസോപിതി ഏസം സിലേസാനം നിദസ്സനേസേവ നിദസ്സനസംഖതളാഹരണേസേവ രൂപം സരൂപം തേസം ലക്ഖണം വാ ആവിഭവിസ്സതി, നിദസ്സിയമാനളാഹരണേനേവ ലക്ഖണസ്സ ഗമ്മമാനത്താ വിസും ന കമ്മേസ്സാമീതി അധിപ്പായോ. വിരുദ്ധാനി ച അവിരുദ്ധാനി ച അഭിന്നഞ്ചേതി ച, തമേവ കമ്മം ക്രിയാ യേസം സിലേസാനമിതി ച, നിയമോ അവധാരണം അസ്മിം അത്ഥീതി ച, നിയമസ്സ അക്ഖേപോ പടിസേധോ അസ്സ അത്ഥീതി ച, തം വചനം അഭിധാനം യസ്സു സിലേസസ്സാതി ച, നാസ്സു വിരോധോ അത്ഥീതി ച, ഓചിത്യം സമ്പോസേതീതി ച, സോ ആദി യസ്സു ഉപമാസിലേസാദിനോതി ച, പദതോ ജാതോതി ച, സോ ആദി യസ്സു വാക്യസ്സാതി ച വിഗൃഹോ.

വിരുദ്ധകമ്മസിലേസ

൨൯൩. സവസേ വത്തയം ലോകം, അഖിലം കല്ല്വിഗൃഹോ [\[കലവിഗൃഹോ \(സീ.\)\]](#); പരാഭവതി മാരാരി, ധമ്മരാജാ വിജമ്ഭതേ.

൨൯൪. തതോ കമ്മേന തേദസ്സീയന്തി “സവസേ”ഇച്ചാദി. അഖിലം ലോകം സവസേ വത്തയം മാരാരി ധമ്മരാജാ ച, കല്ല്യോ മനുഞ്ഞോ വിഗൃഹോ കലഹോ യസ്സു മാരാരിനോ, വിഗൃഹോ സരീരസമ്പദാ യസ്സു ധമ്മരാജസ്സു, തേസു മാരാരി പരാഭവതി പരാഭവമപേതി ബോധിയം പടിലദ്ധപരാജയവസേന, ധമ്മരാജാ സമന്തഭദ്രോ തു വിജമ്ഭതേ ലോകത്തയബ്ധാപിസമുല്ല്പപിതവിജയദ്ധനിപവത്തിവസേന സമം ഭവതീതി അയം വിരുദ്ധകമ്മസിലേസോ പരാഭവവിജമ്ഭനാനമഞ്ഞോത്തവിരോധതോ.

൨൯൫. ഇദാനി ഉദേശക്കമ്മേന ഊഹരതി “സവസേ”ഇച്ചാദി. അഖിലം ലോകം സവസേ വത്തയം അനത്ഥേ യുജ്ജനതോ അത്തനോ വസേ വത്തയന്തോ, നോ ചേ, സകലലോകം ഹിതേ യുജ്ജനതോ അത്തനോ വസേ വത്തയന്തോ കല്ല്വിഗൃഹോ മനുഞ്ഞകലഹോ, നോ ചേ, മനുഞ്ഞസരീരസമ്പത്തിയുത്തോ മാരാരി പരാഭവതി ബോധിമൂലേ ലദ്ധപരാജയവസേന പരാഭവം പാപുണാതി, ധമ്മരാജാ തമാഗതോ പന വിജമ്ഭതേ ലോകത്തയേ പത്ഥജയഘോസവസേന വിജമ്ഭതീതി. പരാഭവനവിജമ്ഭനക്രിയാനം അത്തമത്തവിരുദ്ധത്താ അയം

വിരുദ്ധകമ്മസിലേസോ നാമ. സസ്ത അത്തനോ വസോ ഇസ്തരിയമിതി ച, കല്ലോ മനുഞ്ഞോ വിഗൃഹോ വിവാദോ ദേഹോ വാ യസ്തേതി ച വാക്യം.

അവിരുദ്ധകമ്മസിലേസ

൨൯൫. സഭാവമധുരം പുണ്യ-വിസേസോദയസമ്ഭവം;
സുണന്തി വാചം മുനിനോ, ജനാ പസ്സന്തി ചാ'മതം.

൨൯൫. “സഭാവേ”ച്ചാദി. സഭാവേനേവ മധുരാ പിയാ വാചാ, മധുരം അമതം, പുണ്യവിസേസസ്ത ഉദയോ അഭിവർദ്ധി, തേന സമ്ഭവോ, യസ്ത വാ തം, മുനിനോ വാചം സദ്ധമ്മസങ്ഖാതം ജനാ സുണന്തി, തസ്തയം അമതഞ്ച [തസ്ത ച നിസ്തയം അമതന്തി (ക)] പസ്സന്തിതി അയമവിരുദ്ധകമ്മസിലേസോ സവനദസ്സനാനം അവിരുദ്ധത്താതി.

൨൯൫. “സഭാവ”മിച്ചാദി. സഭാവമധുരം “വാചാമധുരം കരിസ്സാമീ”തി കത്തഞ്ചപയോഗം വിനാപി മധുരത്താ പകതിമധുരം, നോ ചേ, കേനചി പച്ചയേന അനുപന്നത്താ സങ്ഖരവിസേസം വിനാപി പകതിപണീതം, പുണ്യവിസേസോദയസമ്ഭവം പുണ്യവിസേസദേസകസ്ത മുനിനോ കസ്തചി കൂസലവിസേസസ്ത അഭിവർദ്ധിയാ സമ്ഭൂതം, നോ ചേ, വേനേയുജനാനം നിബ്ബാനാധിപ്പായേന കതകൂസലവിസേസസ്ത അഭിവർദ്ധിയാ ആരമ്മണത്തേന പടിലദ്ധം മുനിനോ വാചം സദ്ധമ്മസങ്ഖാതം സുണന്തി, അമതം നിബ്ബാനഞ്ച ജനാ വേനേയുജനാ പസ്സന്തിതി. സവനദസ്സനക്രിയാനം അത്തമഞ്ഞാവിരുദ്ധത്താ അയം അവിരുദ്ധകമ്മസിലേസോ. സസ്ത അത്തനോ ഭാവോതി ച, തേന മധുരാ, മധുരമിതി ച, പുണ്യമേവ വിസേസോതി ച, തസ്തോദയോതി ച, തേന സമ്ഭവോ യസ്തേതി ച വിഗൃഹോ.

അഭിന്നകമ്മസിലേസ

൨൯൬. അന്ധകാരാപഹാരായ,
സഭാവമധുരായ ച;
മനോ പിണേതി [ധിനോതി (സീ° അഭിനവടീകാ ച)] ജന്തുനം,
ജിനോ വാചായ ഭായ ച.

൨൯൬. “അന്ധകാരേ”ച്ചാദി. അന്ധകാരം മോഹസങ്ഖാതം പകതിഅന്ധകാരം വാ അപഹരതീതി അന്ധകാരാപഹാരാ, വാചാ, ഭാ ച. തായ സഭാവഭാസായ, സോഭായ ച ജിനോ ജന്തുനം മനോ ചിത്തം പിണേതീതി അയമഭിന്നകമ്മസിലേസോ പിണനലക്ഖണായേകായ ക്രിയായ വാചായ ഭായ ച സമ്പന്നോതി.

൨൯൬. “അന്ധകാരാ”ഇച്ചാദി. അന്ധകാരാപഹാരായ മോഹന്ധകാരം പകതിഅന്ധകാരം വാ അപഹരണായ സഭാവമധുരായ ച സഭാവതോ കണ്ണസുഖായ, സഭാവതോ നേത്താഭിരാമായ വാചായ ഭായ സരീരകന്തിയാ ച ജിനോ ജന്തുനം മനോ ചിത്തം ധിനോതി പിണേതീതി. പിണയനസഭാവായ ഏകായ ക്രിയായ സദ്ധിം കരണഭൂതാനം ദിന്നം വാചാഭാനം യോജിതത്താ അയം അഭിന്നകമ്മസിലേസോ. അന്ധകാര’മപഹരതീതി ച, സഭാവേന മധുരാതി ച വാക്യം.

നിയമവന്തസിദ്ധേസ

൨൯൫. കേസക്ഖീനംവ കണ്ഹത്തം, സമൂനംയേവ വക്താ;
പാണിപാദായരാന്വ, മുനിന്ദസ്സാ'തിരത്തതാ.

൨൯൭. “കേസി”ച്ചാദി. കണ്ഹത്തം കേസക്ഖീനംയേവ, ന മനസി, കണ്ഹത്തഗുണോ പാപത്തഞ്ച സിലിട്ഠം. വക്താ ഭമൂനംയേവ, ന അജ്ഞാസയേ, വക്താനന്തരം സാന്തഞ്ച സിലിട്ഠം. അതിരത്തതാ പാണിപാദായരാന്വേവ, ന ചിത്തേ, അതിരത്തതാഗുണോ രാഗോ ച സിലിസ്സതേ. “മുനിന്ദസ്സാ”തി “കണ്ഹത്ത”ന്തിആദിസു സഞ്ചത്ഥ സമ്ബന്ധനീയം. നിയമവാ സിലേസോ കേസക്ഖീനംവാതി അവധാരണപ്പയോഗാതി.

൨൯൭. “കേസക്ഖീന”മിച്ചാദി. മുനിന്ദസ്സ കണ്ഹത്തം കേസക്ഖീനം ഏവ ഹോതി, കണ്ഹത്തസഞ്ചതമകുസലം ന ചിത്തേ. വക്താ ഭമൂനംയേവ, ന അജ്ഞാസയേ. അതിരത്തതാ പാണിപാദായരാന്വ ഏവ, ന കേസുചി വത്ഥുസുതി. “കേസക്ഖീനംവാ”തിആദിസു നിയമസഞ്ചാതഅവധാരണപദസ്സ വിജ്ജമാനത്താ കണ്ഹഭാവേന സദ്ധിം പാപത്തസ്സ ച, വക്താഗുണേന സദ്ധിം സാഠേയസ്സ ച, രത്തഗുണേന സദ്ധിം രാഗസ്സ ച സിലിട്ഠത്താ അയം നിയമവന്തസിദ്ധേസോ നാമ. കേസാനി ച അക്ഖീനി ചേതി ച, കണ്ഹസ്സ ഭാവോതി ച, വക്തസ്സ ഭാവോതി ച, പാണയോ ച പാദാനി ച അധരാനി ചാതി ച, അതിരത്തസ്സ ഭാവോതി ച വിഗ്ഗഹോ.

നിയമക്ഖേപസിദ്ധേസ

൨൯൮. പാണിപാദായരേസ്സേവ, സാരാഗോ തവ ദിസ്സതി;
ദിസ്സതേ സോ'യ'മമ വാ, നാമ സാധുഗുണേസ്വപി.

൨൯൮. “പാണി”ച്ചാദി. നാമ തവ പാണിപാദായരേസ്സേവ സാരാഗോ സോഭനോ രത്തവണ്ണോ ദിസ്സതി, ന ചിത്തേ, സാരാഗോ രത്തവണ്ണോ ഛന്ദരാഗോ ചാതി സിലിട്ഠം. അയം നിയമോ അക്ഖിപ്യതേ. അഥ വാ കഥം നിയമ്യതേ, യതോ സോ അയം സാരാഗോ സാധുനം ഗുണേസ്സേവ വിരാഗലക്ഖണോ ദിസ്സതേ ഇതി. തസ്മാ കഥമവധാരിയതിതി നിയമക്ഖേപവചനോ സിലേസോയം.

൨൯൮. “പാണി”ച്ചാദി. ഹേ നാമ തവ സാരാഗോ സോഭനോ രത്തവണ്ണോ പാണിപാദായരേസ്സേവ ദിസ്സതി, ചിത്തേ ലോഭോ പന ന ദിസ്സതി. അഥ വാ സോ അയം സാരാഗോ കത്തുകമ്യതാകുസലച്ഛന്ദഭൂതോ സാധുഗുണേസ്വപി സജ്ജനാനം സിലാദിഗുണേസ്വപി ദിസ്സതി. “ഏവാ”തി ദസ്സിതനിയമസ്സ പടിസ്സേധകേന “അഥ വാ”തി വചനേന സമനാഗതത്താ രത്തവണ്ണസഞ്ചാതരാഗേന ലോഭസ്സ സിലിട്ഠത്താ ച അയം നിയമക്ഖേപവചനസിദ്ധേസോ. സം സോഭനോ രാഗോതി വിഗ്ഗഹോ.

അവിരോധിസിദ്ധേസ

൨൯൯. സ്ഥലക്ഖണോ'തിസുഭഗോ,
തേജസ്സി നിയതോദയോ;
ലോകേസോ ജിതസംക്ലേശോ,

വിഭാതി സമണിസ്സരോ.

൨൯൯. “സലക്ഖണോ”ഇച്ചാദി. സഹ ലക്ഖണേന സസരുപേന ദത്തിം സവരപുരിസലക്ഖണേന വാ വത്തമാനോ സലക്ഖണോ, ചന്ദോ മുനിന്ദോ ച, അതിസുഭഗോ സോ ച, തേജസ്സീ സൂരിയോ പഭാവിസേസയുത്തോ ച, നിയതോ പതിദിനമുദയോ പഭാലക്ഖണോ യസ്സ സോ നിയതോദയോ, സൂരിയോ, നിയതോ മിരോ ഉദയോ സമ്മാസമ്ബുദ്ധോ സമ്ബോധിരുപോ യസ്സ സോ നിയതോദയോ, മുനിന്ദോ, ലോകേസോ ബ്രഹ്മാ മുനിന്ദോ ച, ജിതോ സംക്ലേശോ ത്യാനരതിവസേന കായചിത്താബാധോ യേന സോ, ബ്രഹ്മാ, ജിതോ സംക്ലേശോ ദസവിയോ അഗ്ഗമഗ്ഗത്താണലാഭാ യേന സോ. സോ മണീനം ഇസ്സരോ ഉപമണി [\[ഉത്തമമണി \(?\)\]](#), സമണാനം ഇസ്സരോ മുനിന്ദോ വിഭാതീതി യോജ്ജം. അയമവിരോധിസിദ്ധേസോ ലക്ഖണസുഭഗാദീനമുഭയത്ഥാപി അബ്യവഹിതത്താ.

൨൯൯. “സലക്ഖണോ”ഇച്ചാദി. സലക്ഖണോ ലക്ഖണേന സഹിതോ, അതിസുഭഗോ അതിസുന്ദരായ ലക്ഖിയാ സമന്നാഗതോ, നോ ചേ, ദത്തിംസമഹാപുരിസലക്ഖണേഹി സഹിതോ അതിവിയ സോഭാദീഹി യുത്തോ, തേജസ്സീ അന്ധകാരവിധമനസങ്ഖതമഹാനുഭാവേന യുത്തോ, നിയതോദയോ പതിദിനം പുണ്ണഹകാലേ നിയമിതഗഗനുഗ്ഗമനോ, നോ ചേ, നിരന്തരപവത്തബുദ്ധതേജസാ യുത്തോ മിരസബ്ബത്തുപദവിസങ്ഖാതാഭിവുഡ്ഡിയാ സമന്നാഗതോ, ലോകേസോ ബ്രഹ്മഭൂതോ, ജിതസംക്ലേശോ ത്യാനപീതിയാ വിജിതകായചിത്തദരമോ, നോ ചേ, തിലോകസ്സ ഇസ്സരഭൂതോ ചതുത്ഥമഗ്ഗത്താണേന ഹതദസവിധസംകിലേസോ, സമണിസ്സരോ സോ ഉത്തമോ മണി വിഭാതി സോഭതി, നോ ചേ, സമണാനം ഇസ്സരോ വിഭാതി ദിബ്ബതീതി. “സലക്ഖണോ സുഭഗോ”ഇച്ചാദികാനം ദിന്നം പദാനം അവിരുദ്ധത്താ ച, പഠമപാദേ ചന്ദേന ദുതിയേ സൂരിയേന തതിയേ ബ്രഹ്മുനാ ചതുത്ഥേ മണിനാ ച സബ്ബത്തുപദത്ഥസ്സ സിലിട്ഠത്താ ച അയം അവിരോധിസിദ്ധേസോ നാമ. സഹ ലക്ഖണേന വത്തമാനോതി ച, അതിസോഭനോ ഭഗോ സിരീ വാ സിരീകാമപയത്തനാദികോ വാ അസ്സാതി ച, തേജോ അസ്സ അത്ഥീതി ച, നിയതോ ഉദയോ അസ്സേതി ച, ലോകസ്സ ഇസോ ഇസ്സരോതി ച, ജിതോ സംക്ലേശോ യേനേതി ച, മണീനം സമണാനം വാ ഇസ്സരോതി ച വാക്യം.

വിരോധിസിദ്ധേസ

൩൦൦. അസമോപി സമോ ലോകേ,
ലോകേസോപി നരുത്തമോ;
സദയോപ്യ’ദയോ പാപേ,
ചിത്തായം മുനിനോ ഗതി.

൩൦൦. “അസമോപി”ച്ചാദി. നത്ഥി സമോ രാജഗുണാദീഹി അസ്സാതി അസമോ, കോചി രാജാദി, “അസമോ”തി ലോകേകസിഖാമണിഭാവേന മുനി. തത്ഥ യദാ അസമോ രാജാദി, തദാ ലോകേ സമോതി വിരുദ്ധം അസമത്താ തസ്സ. അപിസദ്ദോ വിരോധം ജോതേതി. പക്ഖന്തരേ തപവിരുദ്ധം, ലോകേ ദേവദത്താദീനം വിരോധിസത്താനം രാഹുലാദീനം അവിരോധിസത്താനഞ്ച സമത്താ, തതോയേവായം വിരോധാഭാസാനഞ്ചസാ വിരോധോയേവ. ലോകേസോ ബ്രഹ്മാ മുനി ച. തത്ഥ “ബ്രഹ്മാ നരുത്തമോ”തി വിരുദ്ധം

ദിഞ്ചയോനിത്താ തസ്സ. പക്ഖന്തരേ ത്വബ്ബാഘാതോ ഉത്തമനരത്താ തസ്സ. ദയോ ദാനം, സഹ ദയേനാതി സദയോ, കോചി പുരിസോ. സഹ ദയായ വത്തതീതി സദയോ, മുനി. തത്ഥ പുരിസോ ദായകോ പാപേ ജനേ കഥമദയോതി വിരുജ്ജന്തതി. മുനി പാപേ രാഗാദികേ അദയോതി വിരുജ്ജന്തതി. തസ്മാ മുനിനോ അയം യഥാവുത്താ ഗതി പവത്തി ചിത്താ അബ്ഭുതാതി അയം വുത്തനയേന വിരോധിസിദ്ധേസോ ഉദാഹരോ.

൩൦൦. “അസമോ”ഇച്ചാദി. അസമോപി അതുല്യോപി കോചി രാജാദികോ ലോകേ സമോ തുല്യോ, നോ ചേ, സദിസപുഗ്ഗലരഹിതോ ഏവ രാഹുലഭദ്രദേവദത്താദിസബ്ബലോകേ അനുനയപടിഘാഭാവേന സമോ ഹോതി. ലോകേസോപി ബ്രഹ്മഭൂതോപി നരുത്തമോ നരവരോ ഹോതി, നോ ചേ, സകലലോകാധിപതി ഹുത്വാ ഏവ നരുത്തമോ. സദയോപി യാചകേസു ദയസഞ്ചാതേന ദാനേന യുത്തോപി പാപേ പാപിട്ഠേ അദയോ ദാനരഹിതോ, നോ ചേ, ദയാസഹിതോ ഏവ അകുസലേ നിദ്രയോ. മുനിനോ അയം ഗതി പവത്തി ചിത്താ വിചിത്താതി രാജാദിനോ അസമസമതാ ച, ബ്രഹ്മാ ഹുത്വാ ഉത്തമനരഭാവോ ച, ദാനസഹിതസ്സ കസ്സചി പുരിസസ്സ ദാനരഹിതഭാവോ ച വിരുദ്ധോ ഹോതി. തസ്മാ രാജബ്രഹ്മപുരിസേഹി മുനിനോ സിലിട്ഠത്താ അയം വിരോധിസിദ്ധേസോ നാമ. പുബ്ബപുബ്ബപക്ഖേ വിരോധോ അപരാപരപക്ഖേഹി നിരാകത്തോ ഹോതി. പുബ്ബപക്ഖേ അപിസദ്ദോ വിരോധം ജോതേതി, അപരപക്ഖേ അവധാരണതി. നത്ഥി സമോ യസ്സേതി ച, നരോ ച സോ ഉത്തമോ ചേതി ച, സഹ ദയേന ദയായ വാ വത്തമാനോതി ച, നത്ഥി ദയോ ദയാ വാ അസ്സേതി ച വിഗൃഹോ.

ഓചിത്യസമ്പോസകപദസിദ്ധേസ

൩൦൧. സംസാരദുക്ഖോപഹതാ-വനതാ ജനതാ ത്വയി;
സുഖ'മിച്ഛിത'മച്ചന്തം, അമതന്ദ്ര വിന്ദതി.

൩൦൧. ഉദാഹരതി “സംസാരേ”ച്ചാദി. സംസാരോ അബ്ബോച്ഛിന്നം വത്തമാനാ ഖണ്ഡപടിപാടിയേവ ദുക്ഖം ദുക്ഖമത്താദിനാ, തേന ഉപഹതാ പഹടാ ജനതാ, അമതം സുഖം അമതം വാ നിബ്ബാനം ദദാതീതി അമതന്ദ്രാതി ആമന്തനം, ത്വയി അവനതാ പണാമവസേന ഇച്ഛിതമതിമതം ദുക്ഖാപഗമനിബ്ബത്തം കായികം ചേതസികഞ്ച സുഖം അച്ചന്തം വിന്ദതി പടിലഭതീതി. ഏതഥ അമതം സുധാ നിബ്ബാനഞ്ച, അമതന്ദ്രോ ദുക്ഖോപഹതേ സുഖയതീതി ഉചിതന്തി “അമതം ദദാതീ”തി പദമധിഗതേ വത്സുനി ഓചിത്യം സമ്പോസയതീതി ഓചിത്യസമ്പോസകോ പദസിദ്ധേസോയം. ആദിസദ്ദേന “സുഗന്ധീസോഭാസമ്ബന്ധീ”ത്യാദ്യുപമാസിലേസാദയോ സഞ്ജഗഹിതാതി.

൩൦൧. “സംസാര”ഇച്ചാദി. സംസാരദുക്ഖോപഹതാ ഖണ്ഡാതുആയതനാനം നിരന്തരപവത്തിസഞ്ചാതേന ദുക്ഖേന ഉപഹതാ ജനതാ, അമതന്ദ്ര ഹേ സുധാദായക നോ ചേ, നിബ്ബാനദായക തഥാഗത ത്വയി അവനതാ പണമനവസേന ഓനതാ ഇച്ഛിതം അഭിമതം സുഖം കായികചേതസികസുഖം അച്ചന്തം അതിസയേന വിന്ദതി സേവതീതി. അമതദായകാ ദുക്ഖിതേ സുഖിതേ കരോന്തീതി ഇദം ഉചിതമേവേതി ഉഭയത്ഥസ്സാപി വാചകം “അമതം ദദാതീ”തി പദം താദിസജനസ്സ സുഖദാനേ ഓചിത്യം പോസേതീതി അയം

ഓചിത്യസമ്പോസകപദസിലേസോ. സംസാരോയേവ ദുക്ഖന്തി ച, തേന ഉപഹതാതി ച, അമതം സുധം നിബ്ബാനം വാ ദദാതീതി ച വാക്യം.

നം. ശുണ്ണയുത്തേഹി വത്ഥുഹി, സമം കത്ഥാന കസ്സചി;
സംകിത്തനം ഭവതി യം, സാ മതാ തുല്യയോഗിതാ.

നം. തുല്യയോഗിതം യോജയതി “ഗുണേ” ചാദിനാ. ഗുണോ ധമ്മോ സാധു അസാധു വാ, തേന യുത്തേഹി വത്ഥുഹി സഹ സമം കത്ഥാന വത്ഥുതോ അസാമ്യേപി തമാഭാവമാരോപ്യ കസ്സചി പുരിസാദിനോ മുതിനിന്ദത്ഥം യം കിത്തനമാഖ്യാനം, സാ തുല്യക്ഖണാ തുല്യയോഗിതാ മതാ, വത്തുമിച്ഛിതേന ഗുണേന താദിസാനം തുല്യയോഗിതാപടിപാദനതോ തദത്ഥിയേന തുല്യയോഗിതാ തമാ ദിധാ വത്തതി.

നം. ഇദാനി തുല്യയോഗിതാലങ്കാരം ദസ്സേതി “ഗുണയുത്തേഹി” ഇ ചാദിനാ. ഗുണയുത്തേഹി സുന്ദരാസുന്ദരേഹി യേഹി കേഹിചി ഗുണേഹി യുത്തേഹി വത്ഥുഹി, സമം കത്ഥാന തത്ഥേതോ അസമാനേസുപി സമാനത്തബുദ്ധിയാ ആരോപനം കത്ഥാ, കസ്സചി പുരിസാദിനോ മുതിം നിന്ദം വാ നിസ്സായ യം സംകിത്തനം ഗുണാഗുണകഥനം ഭവതി, സാ തുല്യയോഗിതാതി മതാതി. ഗുണേഹി യുത്താതി ച, തുല്യേന ഗുണേന സഹ യോഗോതി ച, സോ ഏതേസം രംസിമാലിഭഗവന്താദീനമത്ഥിതി ച, തേസം ഭാവോ തുല്യഗുണസമുപസ്മോതി ച വിഗ്ഗഹോ. ഏതഥ തുല്യഗുണയുത്തപദത്ഥാനം തഗ്ഗുണസമുപസ്മസ്സ തുല്യയോഗിതാഭാവതോ തപ്പടിപാദകോ ഉത്തിവിസേസോ തദത്ഥിയേന തുല്യയോഗിതാതി ഞേയ്യാ.

നം. സമ്പത്തസമ്മദോ ലോകോ,
സമ്പത്താലോകസമ്പദോ;
ഉഭോഹി രംസിമാലീ ച,
ഭഗവാ ച തമോനുമദോ.

നം. ഉദാഹരതി “സമ്പത്തേ” ചാദി. തഥം നുദതീതി തമോനുമദോ. രംസിമാലീ സൂരിയോ ച, അഥ വാ സമ്മാസമുദ്ധേ ചാതി ഉഭോഹി കരണഭൂതേഹി ഹേതുഭൂതേഹി വാ ലോകോ സത്തലോകോ, സമ്പത്തോ സമ്മദോ പീതി യേന തമാവിധോ ച, സമ്പത്തോ ആലോകസ്സ സമ്പദാ യേന തമാവിധോ ചാപീതി. ഏതഥ പീതിദാനാദിഗുണയുത്തേന രംസിമാലിനാ സമം കത്ഥാ ഭഗവതോ മുതിവസേന കിത്തനന്തി ലക്ഖണം യോജനീയം.

നം. ഇദാനി ഉദാഹരതി “സമ്പത്തി” ചാദിനാ. തമോനുമദോ അന്ധകാരം പഹരന്തോ രംസിമാലീ ച ഭഗവാ ച ഉഭോഹി കരണഭൂതേഹി ഹേതുഭൂതേഹി വാ, ലോകോ സത്തലോകോ സമ്പത്തസമ്മദോ പടിലദ്ധപീതികോ ച സമ്പത്താലോകസമ്പദാ ച ഹോതീതി. ഏതഥ പീതിദാനാലോകകരണസംഖ്യാതഗുണയുത്തേന സൂരിയേന തുല്യം കത്ഥാ ഭഗവതോ മുതിവസേന ഗുണകഥനം ഹോതി. സമ്പത്തോ സമ്മദോ പീതി യേനേതി ച, ആലോകസ്സ സമ്പദാതി ച, സമ്പത്താ ആലോകസമ്പദാ യേനേതി ച, തഥം നുദതീതി ച വാക്യം. ഉദാഹരണേ അദസ്സിതേപി അസാധുഗുണയുത്തേന കേനചി വത്ഥുനാ സമം കത്ഥാ കസ്സചി കാതബ്ബനിന്ദാപി ഏവമേവ ദട്ഠം.

൩൦. അതഥാ സാധയതാ, കിഞ്ചി തംസദിസം ഫലം;
ദസ്തീയതേ അസന്തം വാ, സന്തം വാ തം നിദസ്തം.

നംർ. നിദസ്സനം പദസ്സേതി “അത്ഥന്തര”മിച്ചാദിനാ. അത്ഥന്തരം നിദസ്സേതഞ്ചാപേക്വായ അന്തം കിഞ്ചി ഉചിതം കാര്യം സാധയതാ കേനചി വത്സുനാ ഹേതുഭൂതേന, തേന അത്ഥന്തരേനേവ സദിസം തുല്യം ഫലം കിഞ്ചി അസന്തം അനിട്തം വാ സന്തം ഇട്തം വാ ദസ്സീയതേ പടിപാദീയതേ, തം ഏവംലക്ഖണം നിദസ്സനം സിയാ.

നംർ. ഇദാനി നിദസ്സനാലങ്കാരം നിദസ്സേതി “അത്ഥന്തരി” ച്ചാദിനാ. അത്ഥന്തരം നിദിസിതബ്ബതോ അഞ്ജം ഉചിതകാരിയസങ്ഖാതമത്തം [\[ഉചിതകിച്ച... \(ക°\)\]](#) സാധയതാ സാധയന്തേന കേനചി വത്സുനാ തംസദിസം തേന അത്ഥന്തരേന സമാനം അസന്തം അനിട്ഠം വാ സന്തം ഇട്ഠം വാ കിഞ്ചി ഫലം ദസ്സീയതേ വത്സുഹി പടിപാദീയതേ, തം താദിസം ഫലം നിദസ്സനം നാമാതി. അത്ഥോ ച സോ അന്തരോ അഞ്ജോ ചാതി ച, തേന അത്ഥന്തരേന സദിസമിതി ച, നിദസ്സീയതേതി ച വിഗൃഹോ.

അസന്തഃപലനിദസ്തന

നം ഉദയാ സമണിനസ്സ, യന്തി പാപാ പരാഭവം;
 ധമ്മരാജവിരുദ്ധാനം, സൂചയന്താ [ദീപയന്താ (സീ°)] ദുരന്തതം.

നം. “ഉദയാ”ഇച്ചാദി. സമണിനസ്സ മഹാമുനിനോ ഉദയാ പാതുഭാവേന പാപാ ലോഭാദയോ പരാഭവം നിധനം യന്തി, പരാഭവന്തിതി വൃത്തം ഹോതി. ഉദയപുണ്യകേന പാപപരാഭവനത്ഥന്തരേന സദിസം ഫലം നിദസ്സേതി. കിം കരോന്താ? യമ്മരാജാ യമ്മാനപേതോ രാജാ, മുനിനോ ചാതി സിലിട്ഠം, തേന വിരുദ്ധാനം, ദുട്ഠോ വിരുദ്ധോ അന്തോ അവസാനം യസ്സ, തസ്സ ഭാവോ, തം സൂചയന്താതി യമ്മരാജവിരോധഹേതുകം അസന്തഫലമേതം നിദസ്സനം പരാഭവസ്സാനിട്ഠത്താ.

നം. ഇദാനി ഉദാഹരതി “ഉദയാ”ഇച്ചാദിനാ. സമണിനസ്സ മുനിനസ്സ ഉദയാ ലോകേ പാതുഭാവേന പാപാ ലോഭാദയോ യമ്മരാജവിരുദ്ധാനം രാജധമ്മേഹി സമന്നാഗതരാജ്ഞി, യമ്മാധിപതിനാ മുനിനേന വാ വിരുദ്ധാനം ദുരന്തതം അനിട്ഠാവസാനതം സൂചയന്താ പകാസേനോ പരാഭവം പരിഹാനിം യന്തി പാപുണന്തി. ഏതഥ പുബ്ബഭേന ഉദയപുബ്ബകോ പാപപരാഭവനസഞ്ചാതോ അത്ഥന്തരോ ദസ്സിതോ, അപരഭേന തംസദിസവിരോധഹേതുക് ദുരന്തസഞ്ചാതം അസന്തഫലം ദസ്സേതി. യമ്മരാജവിരോധഹേതുക് അസന്തഫലമേതം പരാഭവസ്സാനിട്ഠന്താ. സമണാനമിന്ദോതി ച, യമ്മേന യുത്തോ രാജാതി വാ യമ്മേസു രാജാതി വാതി ച, തേന വിരുദ്ധാതി ച, ദുട്ഠോ വിരുപോ അന്തോ പരിയോസാനം യേസമിതി ച, തേസം ഭാവോതി ച വാക്യം.

സന്തപ്തനിദ്രസ്തന

നം. സിറോനിക് വിത്ത ചരണോ-
ചരിയാന' മ് ബുജാന' യം;
പരമബ്ദുതതം ലോകേ,

വിഞ്ഞാപേത'ത്തനോ ജിനോ.

൩൦൬. “സീരോ”ച്ചാദി. അച്ഛരിയാനം ഭഗവതോ ചരണാരവിന്ദദന്ദസമ്പടിഗൃഹണത്വം പഥവിം ഭിന്ദിത്വാ സമുഗ്ധതാനമച്ഛരിയഗുണോപേതാനമബ്ബുജാനം സിരസി മത്ഥകേ നിക്ഖിത്താ ചരണാ യേന സോ ജിനോ. അബ്ബുജോപരിചരണനിക്ഖേപലക്ഖണേനത്ഥന്തരേന സദിസം ഫലം ദസ്സേതി. അത്തനോ പരമച്ഛരിയഭാവം വിഞ്ഞാപേതി. സന്തഫലമിദം നിദസ്സനം ജിനബ്ഭുതത്ഥദീപനസ്സ ഇട്ഠത്താതി.

൩൦൬. “സീരോ”ഇച്ചാദി. അയം ജിനോ അച്ഛരിയാനം അത്തനോ പാദപടിഗൃഹണത്വം പഥവിം ഭിന്ദിത്വാ ഉഗ്ഗതത്താ അച്ഛരാപഹരണയോഗ്യാനം അബ്ബുജാനം സിരാനിക്ഖിത്തചരണോ മത്ഥകേ റപിതപാദോ ലോകേ സത്തലോകേ അത്തനോ പരമബ്ഭുതതം അതിഅച്ഛരിയഗുണം വിഞ്ഞാപേതി അവബോധേതിതി. ഏത്ഥ അച്ഛരിയപദുമാനം മത്ഥകേ ചരണനിക്ഖേപസഞ്ചാരേന അത്ഥന്തരേന പരമബ്ഭുതതം വിഞ്ഞാപേതിതി അയം സദിസസന്തഫലം ജിനബ്ഭുതത്ഥദീപനസ്സ ഇട്ഠത്താ. സിരസി നിക്ഖിത്താനി ചരണാനി യേനേതി ച, അച്ഛരം അച്ഛരാസഞ്ചാരം അരഹന്തിതി ച, പരമോ ഉത്തമോ അബ്ഭുതോ ഗുണോ അസ്സേതി ച, തസ്സ ഭാവോതി ച വിഗൃഹോ.

൩൦൭. വിഭൂതിയാമഹന്തത്വം, അധിപ്പായസ്സ വാ സിയാ;
പരമുക്കംസതം യാതം, തം മഹന്തത്ത്വമീരിതം.

൩൦൭. മഹന്തത്വമുപദസ്സേതി “വിഭൂതിയാ”ഇച്ചാദിനാ. വിഭൂതിയാ സമ്പത്തിയാ അധിപ്പായസ്സ വാ അജ്ജ്യാസയസ്സ വാ പരമുക്കംസതം പരമാതിസയഭാവം യാതം ഉപഗതം മഹന്തത്വം നാമ ഹുരിതം കഥിതം.

൩൦൭. ഇദാനി മഹന്തത്വാലങ്കാരം ദസ്സേതി “വിഭൂതി” ഇച്ചാദിനാ. വിഭൂതിയാ സമ്പത്തിയാ വാ അധിപ്പായസ്സ അജ്ജ്യാസയസ്സ വാ പരമുക്കംസതം അത്യുക്കംസഭാവം യാതം യം മഹന്തത്വം സിയാ, തം മഹന്തത്വമിതി ഹുരിതന്തി. മഹതോ ഭാവോതി ച, പരമോ ഉക്കംസോ അതിസയോ യസ്സേതി ച, തസ്സ ഭാവോതി ച വാക്യം.

വിഭൂതിമഹന്തത്വം

൩൦൮. കിരീടരതനച്ഛായാ-നുവിദ്ധാതപവാദണോ;
പുരാ പരം സിരിം വിന്ദി, ബോധിസത്തോ'ഭിനിക്ഖമാ.

൩൦൮. ഉദാഹരതി “കിരീടേ”ച്ചാദി. അഭിനിക്ഖമാ പുരാ പുണ്യേ ബോധിസത്തോ മായാദേവിയാ പുത്തോ പരമുക്കട്ഠം അനാഞ്ഞസാധാരണം സിരിം വിഭൂതിം വിന്ദി പടിലഭി. കിദിസോ? കിരീടേ മകുടേ രതനാനം ഛായാഹി സോഭാഹി അനുവിദ്ധോ ഛുരിതോ ആതപവാദണോ സേതച്ഛത്തം യസ്സ സോ താദിസോതി വിഭൂതിയാ മഹന്തത്വം വുത്തം “ആതപവാദണോ രതനച്ഛായാനുവിദ്ധോ”തി.

നംവ. ഇദാനി ഉദാഹരതി “കിരീട”ഇച്ചാദിനാ. ബോധിസത്തോ അന്തിമജാതിയം മഹാബോധിസത്തോ അഭിനിക്ഖമാ അഭിനിക്ഖമനതോ പുരാ പുഞ്ചേ കിരീടരതനച്ചായാനുവിദ്ധാതപവാദണോ മോലിരതനരംസിഹി രഞ്ജിതസേതച്ചത്തോ പരമുക്കട്ഠം സിരിം വിഭൂതിം വിന്ദി അനുഭവീതി. ഏതഥ മോലിരതനകന്തിയാ സേതച്ചത്തസ്സ ഓവിദ്ധഭാവകമനേന വിഭൂതിയാ മഹന്തത്തം ഹോതി. കിരീടേ രതനാനീതി ച, തേസം ഛായായോതി ച, താഹി അനുവിദ്ധോ ഛരുരിതോ ആതപവാദണോ യസ്സേതി ച വാക്യം.

അധിപ്പായമഹന്തത്ത

നംവ. സത്തോ സമ്ബോധിയം ബോധി-
സത്തോ സത്തഹിതായ സോ;
ഹിത്യാ സ്നേഹരസാബദ്ധ-
മപി രാഹുലമാതരം.

നംവ. “സത്തോ”ഇച്ചാദി. സ്നേഹേന പിയഭാവേന ജാതേന രസേന രാഗേന ആബദ്ധമത്തനി രാഹുലമാതരം ബിമ്ബാദേവിന്ദി, കിമുതത്തം യുവതിജനം, ഹിത്യാ അനപേക്ഖിത്യാ അനാസത്തോ ഹുത്യാ സത്താനം ഹിതായ ലോകിയലോകുത്തരായ വഡ്ഡിയാ ബോധിസത്തോ സിദ്ധത്ഥോ സമ്ബോധിയം സബ്ബത്തുതത്താണേയേവ സത്തോ ആസത്തോ, തത്ഥേവ ലഗ്ഗോതി അധിപ്പായോ. മഹന്തത്തമുക്കട്ഠം താദിസവനിതാരതനാനാസജ്ജനലക്ഖണമാലക്ഖിയതീതി.

നംവ. “സത്തോ”ഇച്ചാദി. സോ ബോധിസത്തോ സ്നേഹരസാബദ്ധം പിയഭാവസഞ്ചാതരാഗേന ആബദ്ധം രാഹുലമാതരം അപി ബിമ്ബാദേവിന്ദി ഹിത്യാ സത്തഹിതായ സത്താനം ലോകിയലോകുത്തരമായ സമ്ബോധിയം സബ്ബത്തുതത്താണേയേവ സത്തോ ലഗ്ഗോതി. താദിസഇത്ഥിരതനേപി അലഗ്ഗതാകമനേന ബോധിസത്തസ്സ ഉക്കട്ഠജ്ഞാസയമഹന്തത്തം വുത്തം ഹോതി. സമ്മാ ബുജ്ജന്തി ഏതായാതി ച, ബോധിയം സത്തോ ലഗ്ഗോതി ച, സത്താനം ഹിതമിതി ച, സ്നേഹേന പിയഭാവേന ജാതോ രസോ രാഗോതി ച, തേന ആബദ്ധാതി ച വിഗ്ഗഹോ.

ന. ഗോപേത്യാ വണ്ണനീയം യം,
കിഞ്ചി ദസ്സീയതേ പരം;
അസമം വാ സമം തസ്സ,
യദി സാ വഞ്ചനാ മതാ.

ന. വഞ്ചനം വദതി “ഗോപേത്യാ”ഇച്ചാദിനാ, വണ്ണനീയം കിഞ്ചി വത്ഥും ഗോപേത്യാ നിരംകത്യാ തസ്സ വണ്ണനീയസ്സ അസമം വിസമം വിസദിസം പരമത്തം യം കിഞ്ചി വത്ഥു യദി ദസ്സീയതേ കവിനാതി അനുവദിത്യാ സാ വഞ്ചനാ മതാതി വിധീയതേ.

ന. ഇദാനി വഞ്ചനാലങ്കാരം ദസ്സേതി “ഗോപേത്യാ”ഇച്ചാദിനാ. വണ്ണനീയം കിഞ്ചി വത്ഥും ഗോപേത്യാ തസ്സ വണ്ണനീയസ്സ സമം സദിസം വാ അസമം വിസദിസം വാ പരം യം കിഞ്ചി വത്ഥു യദി ദസ്സീയതേ കവിനാ, സാ വഞ്ചനാഇതി മതാതി. വഞ്ചേതി വണ്ണനീയം ഏതായ വുത്തിയാതി വാക്യം.

അസമവഞ്ചനാ

നമ്മുടെ ന സഹസ്സേസു,
ന പഞ്ചേസു ച താദിനോ;
മാരോ പരേസു തസ്സേ'സം,
സഹസ്സം ദസവഡ്ഡിതം.

നമ്മ. ഉദാഹരതി “പുരതോ”ഇച്ചാദി. മാരോ കാമോ താദിനോ ലോഭാദീസു താദിസത്താ മുനിനോ പുരതോ സമ്മുഖേ സഹസ്സം ഇസവോ അസ്സാതി സഹസ്സേസു ച ന ഹോതി. പഞ്ച ഇസവോ അസ്സാതി പഞ്ചേസു ച ന ഹോതിതി വണ്ണനീയോ മാരോത്ര ഗോപ്യതേ. തസ്സ യോ തിഭുവനം ജയീ. പരേസു അത്തേസത്തേസു സരാഗേസു ഏസമിസുനം ദസവഡ്ഡിതം ദസഹി ഗുണിതം സഹസ്സം, കമ്മമത്തമാഭുവനത്തായം ജയേയ്യാതി മാരം ഗോപേത്യാ ദസസഹസ്സോപലക്ഖിതവത്ഥന്തരസ്സ ദസ്സിതത്താ അസമവഞ്ചനായം.

നമ്മ. ഇദാനി ഉദാഹരതി “പുരതോ”ഇച്ചാദിനാ. മാരോ താദിനോ ലാഭാലാഭാദീസു അവികാരിനോ തമാഗതസ്സ പുരതോ അഭിമുഖേ സഹസ്സേസു ച സഹസ്സസരോപി ന ഹോതി, പഞ്ചേസു പഞ്ച ഇസു ച താദിസേ റപേത്യാ പഞ്ച ഇസു ന ഹോതി. പരേസു സുഗതസമ്മുഖേ ഇദിസേസുപി അത്തേസു സംകിലേസേസു തസ്സ തിലോകജേതുനോ മാരസ്സ ഏസം സരാനം ദസവഡ്ഡിതം ദസഗണനായ വഡ്ഡിതം സഹസ്സം ഹോതി ദസസഹസ്സം ഹോതിതി. വണ്ണനീയം മാരം ഗോപേത്യാ ദസസഹസ്സസഖ്യാഹി ഗണിതസ്സ അത്തേസു സരസഖ്യാതവത്ഥുനോ ദസ്സിതത്താ അയം അസമവഞ്ചനാ നാമ. സഹസ്സം ഇസവോ അസ്സേതി ച, പഞ്ച ഇസവോ അസ്സേതി ച, ദസഹി വഡ്ഡിതത്തി ച വാക്യം.

സമവഞ്ചനാ

നമ്മ. വിവാദമനുയുജ്ഞോ,
മുനിന്ദവദനിന്ദുനാ;
സമ്പുണ്ണോ ചന്ദിമാ നായം;
ഛത്തമേതം മനോഭൂനോ.

നമ്മ. “വിവാദ”മിച്ഛാദി. മനോഭൂനോതി കാമസ്സ. സമവഞ്ചനായം പുണ്ണചന്ദം നിരംകത്യാ ഛത്തസ്സ ദസ്സിതത്താ.

നമ്മ. “വിവാദ”ഇച്ഛാദി. മുനിന്ദവദനിന്ദുനാ സബ്ബത്തുനോ മുഖചന്ദേന വിവാദം അനുയുജ്ഞോ സമ്പുണ്ണോ അയം പച്ചക്ഖോ ചന്ദിമാ ന ഹോതി. കിഞ്ചരഹി ഏതം ചന്ദമണ്ഡലം മനോഭൂനോ അനങ്ഗസ്സ ഉബ്ഭുതിയം ഛത്തം സമുസ്സിതസേതച്ഛത്തന്തി. വണ്ണനീയം ചന്ദമണ്ഡലം റപേത്യാ തതോ അത്തേസു ചന്ദസദിസസ്സ ഛത്തസ്സ ദസ്സിതത്താ അയം വുത്തി സമവഞ്ചനാ നാമ. മുനിനം ഇന്ദോതി ച, തസ്സ വദനമിതി ച, ഇന്ദുസദിസോ ഇന്ദു, മുനിന്ദവദനമേവ ഇന്ദുതി ച, സമന്തതോ പുണ്ണോതി ച, മനസി ഭൂതോതി ച വിഗൃഹോ.

നമ്മ. രാനുവത്തനാദിഹി, നിബ്ബിന്ദേനി'ഹ യാ കതാ;
മുതിര'പ്പകതേ സായം, സിയാ അപ്പകതമുതി.

നമ്മ. അപ്പകതമുതി പകാസേതി “പരി”ച്ഛാദിനാ. പരേസം യേസം കേസഞ്ചി അനുവത്തനം സേവാ, തമാദി യേസം തേഹി നിബ്ബിന്ദേന വിരത്തേന

അപ്പകതേ അസന്നിഹിതേ ബുദ്ധിവിസയേയേവ ഇഹ കിസ്മിഞ്ചി വത്സുർഹി കതാ യാ മുതി സംരാധനം, സായം അപ്പകതത്സുതി സിയാ.

ന.മ.ന. ഇദാനി അപ്പകതത്സുതിം ദസ്സേതി “പരാനു”ച്ചാദിനാ. പരാനുവത്തനാദീഹി അഞ്ഞസ്സ യസ്സ കസ്സചി അനുവത്തനാദീഹി നിബ്ബിന്ദേന ഉബ്ബേഗം പത്തേന അപ്പകതേ അന്ധിഗതേ ബുദ്ധിവിസയേ ഏവ ഇഹ ഇമസ്മിം കിസ്മിഞ്ചി വത്സുർഹി കതാ യാ മുതി സംരാധനസഞ്ചാതാ പസംസാ അത്ഥി, സാ അയം അപ്പകതത്സുതി നാമ സിയാതി. പരേസമനുവത്തനമിതി ച, തം ആദി യേസം പരപിളാദിനമിതി ച, ന പകതോതി ച, രകാരോ സന്ധിജോ, അപ്പകതേ കതാ മുതീതി ച വാക്യം.

ന.മ.സുഖം ജീവന്തി ഹരിണാ, വന്ദേസു പരസേവിനോ;
അനായാസോപലാഭേഹി, ജലദബ്ബുകുരാദിഭി.

ന.മ.൪. ഉദാഹരതി “സുഖ”മിച്ചാദി. ജലേഹി ദബ്ബുകുരേഹി ദബ്ബതിണ്ണുഗ്ഗമേഹി. ആദിസദ്ദേന തരുപല്ലവാദീഹി. കീദിസേഹി? അനായാസേന സേവാപരിക്ലേശാദിനാ വിനാ ഉപലാഭേഹി പാപുണിതബ്ബേഹി. പരമഞ്ജം കിഞ്ചി ന സേവന്തി സീലേനേതി അപരസേവിനോ. പരചിത്താരാധനബൃന്ധനപരമുഖാ ഹരിണാ വന്ദേസു സുഖം നിരാകുലം ജീവന്തിതി. ഏതഥ രാജാനുവത്തനക്ലേശനിബ്ബിന്ദേന സന്നിഹിതാ മിഗവുത്തി പസംസിതാതി.

ന.മ.൪. ഇദാനി ഉദാഹരതി “സുഖ”മിച്ചാദിനാ. ഹരിണാ മിഗാ അപരസേവിനോ വുത്തിം നിസ്സായ പരം അസേവമാനാ അനായാസോപലാഭേഹി പരപരിഗ്ഗഹാഭാവതോ പരസേവാപരിസ്സമം വിനാ ലബ്ഭന്തിയേഹി ജലദബ്ബുകുരാദിഭി ഉദകദബ്ബുകുരരുക്ഖലതാപല്ലവാദീഹി വന്ദേസു ഇച്ഛിതിച്ഛിതാരഞ്ജേതസു സുഖം ജീവന്തി സുഖജീവനം കരോന്തിതി. ഏതഥ രാജസേവാബൃന്ധനപ്പത്തേന കേനചി അന്ധിഗതാപി മിഗജീവികാ പസംസിതാ ഹോതി. പരം ന സേവന്തി സീലേനാതി ച, അഭാവോ ആയാസസ്സേതി ച, തേന ഉപലഭിതബ്ബാതി ച, ദബ്ബാനം അകുരാനീതി ച, ജലഞ്ച ദബ്ബുകുരാനി ചേതി ച, താനി ആദി യേസം പല്ലവാദിനമിതി ച വിഗ്ഗഹോ.

ന.മ.൫. ഉത്തരം ഉത്തരം യത്ഥ, പുബ്ബപുബ്ബവിസേസനം;
സിയാ ഏകാവലി സാ'യം, ദിയാ വിധിനിസേധതോ.

ന.മ.൫. ഏകാവലിം കഥയതി “ഉത്തര”മിച്ചാദിനാ. യത്ഥ വുത്തിയം ഉത്തരം ഉത്തരം ഉപരിട്ഠാനമുപരിട്ഠാനം പുബ്ബസ്സ പുബ്ബസ്സ വിസേസനം വിധിനിസേധനവസേന ഏകാവലി നാമ സിയാ. അയം ഏകാവലി വിധിനിസേധതോ വിധിവസേന നിസേധനവസേന ച ദിയാ.

ന.മ.൫. ഇദാനി ഏകാവലിം ദസ്സേതി “ഉത്തര”മിച്ചാദിനാ. യത്ഥ ഉത്തിയം ഉത്തരം ഉത്തരം ഉപരൂപരിഭവം പദം പുബ്ബപുബ്ബവിസേസനം പുബ്ബപുബ്ബപദസ്സ വിധിനിസേധനവസേന വിസേസനം ഹോതി, സാ ഏകാവലി നാമ സിയാ. അയം ഏകാവലി വിധിനിസേധതോ വിധിനിസേധവസേന ദിയാ ഹോതീതി. ഉത്തരം പുബ്ബന്തി റാനുപചാരേന റാനീഭൂതം പദമേവ വുച്ചതി. പുബ്ബസ്സ പുബ്ബസ്സ വിസേസനമിതി ച, ഏകതോ ആവലിയന്തി സംവലിയന്തി പദാനി ഏതായാതി ച, വിധിവിധാനഞ്ച നിസേധോ പടിസേധോ ചാതി ച വാക്യം.

ഏത “ഉത്തരം ഉത്തരം”ന്തി ച “പുഞ്ചസ്സ പുഞ്ചസ്സ”ഇതി ച കമേന
വിസേസനവിസേസ്യഗുണേന ബ്യാപനിച്ഛായം നിബ്ബചനം, വിസേസ്യഗുണം
ഗമ്മമാനമേവ.

വിധിഏകാവലി

ന.ച.പാ. നഖാലിരുചിരാ,
നഖാലീ രംസിഭാസുരാ;
രംസീ തമോപഹാനേക [\[...പഹാരേക \(സീ°\)\]](#) -
രസാ സോഭന്തി സത്ത്വനോ.

ന.ച.പ. ഉദാഹരതി “പാദാ”ഇച്ചാദി. സുഗമം. ഏത പാദാദീനം
വിസേസ്യാനം നഖാലിരുചിരത്താദിവിധാനേന വിസേസനേന വിസേസിതബ്ബത്താ
അയം വിധിഏകാവലി.

ന.ച.പ. ഇദാനി ഉദാഹരതി “പാദാ”ഇച്ചാദിനാ. സത്ത്വനോ പാദാ
നഖാലിരുചിരാ നഖപന്തിഹി മനുഞ്ഞാ നഖാലീ നഖപന്തിയോ രംസിഭാസുരാ
രംസീഹി ദിബ്ബമാനാ രംസീ കന്തിയോ തമോപഹാനേകരസാ
അന്ധകാരവിധമനേ അസഹായകിച്ചാ ഹുത്വാ സോഭന്തിതി. ഏത പാദാദീനം
പുഞ്ചപദാനം നഖാലിരുചിരത്താദിവിധായകേഹി ഉത്തരഉത്തരവിസേസനേഹി
വിസേസിതത്താ അയം വിധിഏകാവലി നാമ. നഖാനം ആലി പാളീതി ച,
നഖാലീഹി രുചിരാതി ച, രംസീഹി ഭാസുരാതി ച, തമസോ അപഹാരോ
അപഹരണമിതി ച, സോ ഏകോ രസോ കിച്ചം ഏതാസം രംസീനമിതി ച
വിഗൃഹോ.

നിസേധഏകാവലി

ന.ച.അ.അസന്തുട്ഠോ യതീ നേവ,
സന്തോസോ നാ’ലയാഹതോ;
നാ’ലയോ യോ സജന്തുനം,
നാ’നന്തബ്ബസനാവഹോ.

ന.ച.അ. “അസന്തുട്ഠോ”ഇച്ചാദി. അസന്തുട്ഠോ ചതുപച്ചയസന്തോസവസേന
യോ കോചി യതി നാമ നേവ സിയാ. ആലയേന തസ്സഹായ ആഹതോ ച
യോ, സോ സന്തോസോ നാമ ന ഹോതി. യോ ജന്തുനം സത്താനം
അനന്തബ്ബസനാവഹോ ന ഹോതി, സോ ആലയോ നാമ ന ഭവതീതി.
അസന്തുട്ഠാദീനം യതിത്താദിനിസേധനവസേന വിസേസനാനം പവത്തിയാ
നിസേധഏകാവലി അയം.

ന.ച.അ. “അസന്തുട്ഠോ”ഇച്ചാദി. അസന്തുട്ഠോ ചീവരാദീസു ചതുസു
പച്ചയേസു ദസ്സിതദ്വാദസവിധസന്തോസാനം അഞ്ഞതരേന അസന്തുട്ഠോ യതിന
ഏവ ഭിക്ഖു നാമ ന ഹോതി. ആലയാഹതോ തസ്സഹായ പഹതോ
സന്തോസോ ന ഹോതി. യോ ജന്തുനം അനന്തബ്ബസനാവഹോ ന യോ
സത്താനം അപരിയന്തപിളാപാപകോ ന ഹോതി, സോ ആലയോ ന
ഹോതീതി. അസന്തുട്ഠാദീനം യതിഭാവാദിപടിസേധവസേന വിസേസനാനം
പവത്തത്താ അയം നിസേധഏകാവലി നാമ. അസന്തുട്ഠപദം
യതിസഹിതസകലസത്തസമുദായസ്സ സാധാരണഭാവേന റീതം, യതി ന ഭവതീതി

യതിതോ അഞ്ഞേസു സകലസത്തസങ്ഖാതേസു അവയവേസു പതിട്ഠാപനതോ “അസന്തുട്ഠോ”തി വിസേസ്യോ, “യതി നേ”തി ഇദം വിസേസനം. സേസേസുപി വിസേസനവിസേസ്യത്തം വൃത്തനിയാമേന യഥാരഹം യോജേതബ്ബം. ന സന്തുസ്സതീതി ച, ആലയേന ഹതോതി ച, നത്ഥി അന്തോ ഏതേസമിതി ച, താനി ച താനി ബൃസനാനി ചേതി ച, താനി ആവഹതീതി ച വാക്യം.

ന. ച. യഹിം ഭൂസിയഭൂസത്തം, അഞ്ഞമഞ്ഞം തു വത്ഥുനം;
വിനാവ സദിസത്തം തം, അഞ്ഞമഞ്ഞവിഭൂസനം.

ന. ച. വ. അഞ്ഞമഞ്ഞമാഹ “യഹി”മിച്ചാദിനാ. യഹിം സദിസത്തം വിനാ ഏവ വത്ഥുനം പദത്ഥാനം അഞ്ഞമഞ്ഞം ഭൂസിയഭൂസത്തം, തം അഞ്ഞമഞ്ഞം നാമ വിഭൂസനമലങ്കാരോതി.

ന. ച. വ. ഇദാനി അഞ്ഞമഞ്ഞാലങ്കാരം ദസ്സേതി “യഹി”മിച്ചാദിനാ. യഹിം അലങ്കാരേ സദിസത്തം വിനാ ഏവ വത്ഥുനം അഞ്ഞമഞ്ഞം തു ഭൂസിയഭൂസത്തം അലങ്കാരിയഅലങ്കാരത്തം ഹോതി, തം അഞ്ഞമഞ്ഞവിഭൂസനം ഹോതീതി. ഭൂസിയബ്ബ ഭൂസാ ചാതി ച, താസം ഭാവോതി ച, അഞ്ഞബ്ബ അഞ്ഞബ്ബേതി ച വിഗൃഹോ. “അഞ്ഞമഞ്ഞ”ന്തി ഏത്ഥ ഛരട്ഠന്തഅസങ്ഖ്യമബ്ബയം, സസങ്ഖ്യേ ചേതി “ഭൂസിയഭൂസത്ത”ന്തി ഇമസ്സ വിസേസനം കത്വാ വത്തബ്ബം. അലങ്കാരിയമപേക്ഖായ അലങ്കാരവത്ഥു ച, തമപേക്ഖായ അലങ്കാരിയവത്ഥു ച അഞ്ഞമഞ്ഞം നാമ. തദീപകാലങ്കാരോപി തദത്ഥിയേന തന്നാമകോ ഹോതി.

ന. ച. വ. ബ്യാമംസുമണ്ഡലം തേന, മുനിനാ ലോകബന്ധുനാ;
മഹന്തിം വിന്ദതീ കന്തിം, സോപി തേനേവ താദിസിം.

ന. ച. വ. ഉദാഹരതി “ബ്യാമംസു”ഇച്ചാദിനാ. സുബോധം.

ന. ച. വ. ഇദാനി ഉദാഹരതി “ബ്യാമംസു”ഇച്ചാദിനാ. ബ്യാമംസുമണ്ഡലം ബ്യാമപഭാമണ്ഡലം ലോകബന്ധുനാ തേന മുനിനാ കരണഭൂതേന മഹന്തിം മഹതിം പൂജനീയം വാ കന്തിം സോഭം വിന്ദതി സേവതി, സോപി മുനി തേന ഏവ ബ്യാമംസുമണ്ഡലേന താദിസിം കന്തിം വിന്ദതീതി. അഞ്ഞമഞ്ഞം അസദിസാനം ബ്യാമംസുമണ്ഡലമുനിസങ്ഖാതാനം ദിന്നം വത്ഥുനം ബ്യാമംസുമണ്ഡലം പഠമവാക്യേ അലങ്കാരിയം ഹോതി, മുനിപദത്ഥോ അലങ്കാരോ ഹോതി. അപരവാക്യേ ഇമേ ദേ വപിപല്ലാസേന അലങ്കാരിയഅലങ്കാരാ ഹോന്തി. അംസൂനം മണ്ഡലമിതി ച, ബ്യാമം ഏവ അംസുമണ്ഡലമിതി ച, ലോകോ ബന്ധു അസ്സേതി ച, സാ വിയ ദിസ്സതീതി ച വിഗൃഹോ.

ന. ച. വ. കമനം സഹഭാവസ്സ, ക്രിയായ ച ഗുണസ്സ ച;
സഹവുത്തിതി വിഞ്ഞ്ഞേയം, തദുദാഹരണം യഥാ.

ന. ച. വ. സഹവുത്തിം വദതി “കമന”മിച്ചാദിനാ. സുബോധം.

ന. ച. വ. ഇദാനി സഹവുത്തിം ദസ്സേതി “കമന”മിച്ചാദിനാ. ക്രിയായ ഗുണസ്സ ചാതി ദിന്നം സഹഭാവസ്സ സഹത്തസ്സ കമനം സഹവുത്തിതി വിഞ്ഞ്ഞേയം. തദുദാഹരണം യഥാ തസ്സ ഉദാഹരണം ഏവം വക്ഖമാനനയേന ദട്ഠബ്ബന്തി.

സഹ സദ്ധിം ഭവനമിതി ച, സഹഭാവസ്സു വൃത്തി കഥനമിതി ച, തസ്സ ഉദാഹരണമിതി ച വിഗ്രഹോ. സഹഭാവോ ചന്ദരസ്മിനഖംസുആദിനം പദത്ഥാനം. ഏവം സന്തേപി തേസം തംസഹത്തം യസ്സം ക്രിയായം ഗുണേ വാ ഭവതീതി സഹത്തം ക്രിയാഗുണാനം ഹോതീതി കത്വാ “കഥനം സഹഭാവസ്സു ക്രിയായ ച ഗുണസ്സ ച”തി വൃത്തം.

ക്രിയാസഹവൃത്തി

൩൨൧. ജലന്തി ചന്ദരംസീഹി, സമം സത്ത്വ നഖംസവോ;
വിജമ്ഭതി ച ചന്ദേന, സമം തമ്മുഖചന്ദിമാ.

൩൨൧. “ജലന്തി”ഇച്ചാദി. സമന്തി സഹ, തസ്സ സത്ത്വനോ മുഖചന്ദിമാ. സേസം സുബോധം. ഏതമ ജലനവിജമ്ഭനാനം ഉഭയസാധാരണാനം ക്രിയാനം സഹഭാവോ വിഹിതോതി ക്രിയാസഹവൃത്തി അയന്തി.

൩൨൧. ഇദാനി യഥാപടിഞ്ഞാതഉദാഹരണം ദസ്സേതി “ജലന്തി”ഇച്ചാദിനാ. സത്ത്വ സത്ത്വനോ നഖംസവോ നഖകിരണാ ചന്ദരംസീഹി സമം ജലന്തി, തമ്മുഖചന്ദിമാ ച ചന്ദേന സമം വിജമ്ഭതീതി. ഏതമ ഉഭയപദത്ഥാനം സാധാരണഭൂതജലനവിജമ്ഭനക്രിയാനം സഹഭാവസ്സു വൃത്തത്താ ഏസാ ക്രിയാസഹവൃത്തി നാമ. ചന്ദസ്സ രംസിയോതി ച, നഖാനം അംസവോതി ച, തസ്സ സത്ത്വനോ മുഖന്തി ച, തമേവ ചന്ദിമസദിസത്താ ചന്ദിമാതി ച വാക്യം. സമംഇതി സഹപരിയായോ നിപാതോ.

ഗുണസഹവൃത്തി

൩൨൨. ജിനോദയേന മലിനം, സഹ ദുജ്ജനചേതസാ;
പാപം ദിസാ സുവിമലാ, സഹ സജ്ജനചേതസാ.

൩൨൨. “ജിനോദയേന”ച്ചാദി. ജിനോദയേന കരണഭൂതേന, ഹേതുഭൂതേന വാ ദുജ്ജനചേതസാ സഹ പാപം മലിനം കിലിട്ഠം, സജ്ജനചേതസാ സഹ ദിസാ ദസവിധാപി സുവിമലാ അച്ചന്തനിമ്മലാ സുവിമലയസോമാലാവലയിതത്താ സജ്ജനചേതോ പാപാപഗമേനേതി. ഏതമ മലിനത്തസ്സ ച സുവിമലത്തസ്സ ഞായസമ്ബന്ധിനോ സഹഭാവോ വൃത്തോതി അയം ഗുണസഹവൃത്തി.

൩൨൨. “ജിനോ”ഇച്ചാദി. ജിനോദയേന ജിതമാരസ്സ ഭഗവതോ പാതുഭാവേന, കരണഭൂതേന ഹേതുഭൂതേന വാ പാപം ലോഭാദിധമ്മം ദുജ്ജനചേതസാ ദുജ്ജനാനം ചിത്തേന സഹ മലിനം കിലിട്ഠം ഹോതി. ഇമിനായേവ ജിനോദയേന ദിസാ ദസ ദിസായോ സജ്ജനചേതസാ സഹ സുവിമലാ സജ്ജനചേതസന്താനതോ പാപാനം അപഗമേന കിത്തിമാലായ ഭൂവനത്തയേ പത്ഥടത്താ അതിനിമ്മലാതി ഉഭയപദത്ഥാനം സാധാരണഭൂതമലിനഭാവസുവിമലഭാവസഞ്ചാതസ്സ ഗുണസ്സ സഹഭാവസ്സു വൃത്തത്താ ഏസാ ഗുണസഹവൃത്തി നാമ. ജിനസ്സ ഉദയോതി ച, ദുജ്ജനാനം ചേതോതി ച, വിഗതം മലം ഏതാഹിതി ച, സു അതിസയേന വിമലാതി ച, സന്തോ ച തേ ജനാ ചേതി ച, തേസം ചേതോതി ച വാക്യം.

൩൨൩. കിരോധിനം പദത്ഥാനം, യത്ഥ സംസഗ്ഗദസ്സനം;
സമുക്കംസാഭിധാനത്ഥം, മതാ സാ'യം വിരോധിതാ.

൩൨൩. വിരോധം വിഭാവേതി “വിരോധീന”മിച്ഛാദി. വിരോധീനം അന്തമന്തവിരുദ്ധാനം ക്രിയാദീനം യത്ഥ വൃത്തിവിസേസേ സംസഗ്ഗസ്ത സന്നിധിനോ ദസ്തനം, കിമത്ഥം? സമുക്തസസ്ത അതിസയസ്ത അഭിധാനത്ഥം കഥനത്ഥായ, സാ അയം വിരോധിതാ വിരോധിതി മതാ.

൩൨൩. ഇദാനി വിരോധാലങ്കാരം ദസ്തേതി “വിരോധീന”മിച്ഛാദിനാ. യത്ഥ ഉത്തിവിസേസേ സമുക്തസാഭിധാനത്ഥം വണ്ണനീയവത്ഥുഗതഅധികകഥനായ വിരോധീനം അന്തമന്തവിരുദ്ധാനം പദത്ഥാനം ക്രിയാഗുണാദീനം സംസഗ്ഗദസ്തനം സന്നിട്ഠാനദസ്തനം സമ്ബന്ധദസ്തനം ഹോതി, സാ അയം ഉത്തി വിരോധിതാതി മതാതി. വിരോധോ ഏതേസം ഗുണാദീനം അത്ഥീതി ച, സംസഗ്ഗസ്ത സമ്ബന്ധസ്ത ദസ്തനമിതി ച, സമുക്തസസ്ത അധികസ്ത അഭിധാനന്തി ച, വിരോധീനം ഭാവോ അസങ്ഗഹിതോതി ച വാക്യം. വിരോധിതാദീപകവൃത്തി തദത്ഥേന തന്നാമികാ ഹോതി.

൩൨൪. ഗുണാ സഭാവമധുരാ, അപി ലോകേകബന്ധുനോ;
സേവിതാ പാപസേവീനം, സമ്പദ്യസേന്തി [\[സമ്പദ്യസന്തി \(ക\)\]](#) മാനസം.

൩൨൪. ഉദാഹരതി “ഗുണാ”ഇച്ഛാദി. ലോകേകബന്ധുനോ ലോകനാഥസ്ത സഭാവമധുരാ സായുജനസമ്പീണനേകചാതുരാ അപി ഗുണാ അരഹന്താദയോ സേവിതാ പാപസേവീഹി തേസം പാപസേവീനം മാനസം സമ്പദ്യസേന്തി ദോസദ്യുട്ഠാപാദനവസേനാവികരോന്തി “താദിസോ ഗുണാതിസയോ തസ്താ”തി. ഏത്ഥ ഗുണാനം സഭാവമധുരാനം പീതിവിസേസുപ്പാദനയോഗാനം സമ്പദ്യസന്തേന സഹ വിരോധോതി ദട്ഠഞ്ചം.

൩൨൪. ഉദാഹരതി “ഗുണാ”ഇച്ഛാദിനാ. ലോകേകബന്ധുനോ ബുദ്ധസ്ത ഗുണാ അരഹന്താദയോ സഭാവമധുരാ അപി പകതിമധുരാ അപി സേവിതാ പാപസേവീഹി സേവിതാ സമാനാ പാപസേവീനം മാനസം സമ്പദ്യസേന്തി അതിസയേന കോപേന്തീതി. ഏവം ഹീനാധിമുത്തികേഹി സഹിതുമസക്കുണേയോ തസ്ത ഗുണാതിസയോ വത്തതി. നനു സഭാവമധുരോ ഗുണോ പീതിം വിനാ സമ്പദ്യസനം ന കരേയ, സമ്പദ്യസനമ്പി താദിസസഭാവമധുരം വിനാ ന ഭവേയ്യാതി അന്തോത്തവിരുദ്ധാനമേസം മധുരഗുണസമ്പദ്യസനക്രിയാനം സംസഗ്ഗഗുണാധികദസ്തനത്ഥന്തി ലക്ഖണേന യോജേതഞ്ചം. അപിസദ്യോ വിരോധത്ഥേ വത്തതേ. സഭാവേന മധുരാതി ച, ഏകോ ച സോ ബന്ധു ചാതി ച, ലോകസ്ത ഏകബന്ധുതി ച, പാപം സേവന്തി സീലേനാതി ച വാക്യം.

൩൨൫. യസ്ത കസ്സചി ദാനേന, യസ്ത കസ്സചി വത്ഥുനോ;
വിസിട്ഠസ്ത യ’മാദാനം, പരിവൃത്തിതി സാ മതാ.

൩൨൫. പരിവൃത്തിം പവത്തേതി “യസ്ത”ഇച്ഛാദിനാ. യസ്ത കസ്സചിതി പടിഗാഹകം ദസ്തേതി. വിസിട്ഠസ്ത യം ആദാനന്തി സമ്ബന്ധോ. സേസം സുബോധം.

൩൨൫. ഇദാനി പരിവൃത്തിം ദസ്തേതി “യസ്ത കസ്സചി”ച്ഛാദിനാ. യസ്ത കസ്സചി വത്ഥുനോ ഖുദകവത്ഥുനോ യസ്ത കസ്സചി പടിഗാഹകസ്ത ദാനേന ഹേതുഭൂതേന വിസിട്ഠസ്ത ഉത്തമവത്ഥുനോ യം ആദാനം ഗഹണം അത്ഥി, സാ പരിവൃത്തിതി മതാതി. ദാനഗുഹണപരിവൃത്തത്താ പരിവൃത്തി നാമ.

നവഹൃദാ പരേസം ദത്വാന, മനുണ്ഠം നയനാദികം;
മുനിനാ സമനുപ്താ, ദാനി സബുണ്ഠുതാസിരീ [\[മുനിന സമനുപ്താ,
ദാനി സബുണ്ഠുതാസിരിം \(കം\)\]](#).

നവന്ത്ര. ഉദാഹരതി “പുരാ”ഇച്ചാദി. സുബോധം. ഏതഥ നയനാദിദാനേന സബുണ്ഠുതാസിരിയാ ആദാനന്തി പരിവൃത്തി അയം.

നവന്ത്ര. ഇദാനി ഉദാഹരതി “പുരാ”ഇച്ചാദിനാ. മുനിനാ പുരാ പുബ്ബേ പരേസം മനുണ്ഠം നയനാദികം ദത്വാന ഇദാനി സബുണ്ഠുതാസിരീ സബുണ്ഠുതാസഞ്ചാതാ അനന്തസാധാരണാ സിരീ സമനുപത്താതി. ഇഹ യസ്സ ദിനം തതോ ഏവ ഗഹണേ പരിവൃത്തിസദൃസ്സ നിരുജ്ജ്വാതാ നയനാദിനം ദാനേന സബുണ്ഠുതാസിരിയാ ആദാനതോ, ദാനാഭാവേ ആദാനാഭാവതോ ച പടിഗാഹകജനേ അവിജ്ജമാനേപി സബുണ്ഠുതാ വിജ്ജമാനത്തേന പരികപ്പിതാതി പരിവൃത്തി ഹോതി. തേനേവ ദണ്ഡിയം-

“സത്ഥപ്പഹരണം ദത്വാ, ഭുജേന തവ രാജ്യം;
ചിരം ചിതാഭടോ തേസം, യസോ കുമുദപണ്ഡരോ”തി [\[കാബ്യാദാസ
൨.൩൫൭\]](#).

ഇമസ്ഥിം ഉദാഹരണേ പച്ചത്ഥികാനം ആയുധപ്പഹാരം ദത്വാ തവ ബാഹുനാ തേസം രാജ്യം ചിരം രാസികതോ കേരവനിമ്മലോ യസോ ആഭടോതി. ദദാതി കമ്മയുത്തതോ ഏവ ആദാനം ദസ്സേതാ പരിവൃത്തിഹുടാ കതാ. നയനാനി ആദിനി യസ്സ ഉത്തമഞ്ജാദിനോതി ച, സബുണ്ഠു ജാനാതീതി ച, തസ്സ ഭാവോതി ച വാക്യം.

നവകിഞ്ചി ദിസ്വാന വിഞ്ഞാതാ,
പടിപജ്ജതി തംസമം;
സംസയാപഗതം വത്ഥും,
യത്ഥ സോ'യം ഭമോ മതോ.

നവൗ. ഭമം സമഭാവേതി “കിഞ്ചി”തിആദിനാ. വിഞ്ഞാതാ പുരിസോ കിഞ്ചിദിസ്വാ ഉജ്ജലനാദികം ദിസ്വാന തംസമം തസ്സ പുരേ ദിസ്സമാനസ്സ പദത്ഥസ്സ സദിസമണ്ഠം വത്ഥും സംസയാപഗതം അസന്നിധിം കത്വാ പടിപജ്ജതി ജാനാതി യത്ഥ വിസേസേ, സായം ഭമോ മതോ.

നവൗ. ഇദാനി ഭമാലങ്കാരം ദസ്സേതി “കിഞ്ചി”ഇച്ചാദിനാ. യത്ഥ ഉത്തിവിസേസേ വിഞ്ഞാതാ അവബോധകാരകോ കിഞ്ചി ദിസാവിലോചനാദികം ദിസ്വാന തംസമം വത്ഥും തേന ദിസ്സമാനവത്ഥുനാ തുല്യമണ്ഠം വത്ഥും സംസയാപഗതം നിസ്സംസയം കത്വാ പടിപജ്ജതി ജാനാതി, സോ അയം അലങ്കാരോ ഭമോതി മതോതി. തേന തസ്സ വാ സമന്തി ച, സംസയോ അപഗതോ ഏതസ്ഥാതി ച, ഭമനം അനവച്ഛാനം വത്ഥുനന്തി ച വിഗൃഹോ. സംസയാപഗതന്തി ക്രിയാവിസേസനം.

നവപ്ര. സ്ഥം ദിസാസു'ജ്ജലാസു, ജിനപാദനഖംസുനാ;
പസ്സന്താ അഭിനന്ദന്തി, ചന്ദാതപമനാ ജനാ.

൩൨൮. ഉദാഹരതി “സമ”മിച്ചാദി. ജിനസ്സു പാദേസു നഖംസുനാ ദിസാസു സബ്ബാസു സമം ഏകതോ ഉജ്ജ്വാസു സജോതീസു താ ഉജ്ജ്വാ ദിസാ പസ്സന്താ ജനാ, ചന്ദാതപോതി മനോ യേസം തേ തമാവിധാ. അഭിനന്ദന്തി സന്തുസ്സന്തിതി.

൩൨൮. ഇദാനി ഉദാഹരതി “സമ”മിച്ചാദിനാ. ജിനപാദനഖംസുനാ കരണഭൂതേന ദിസാസു ദസസു സമം ഏകക്വണ്ണേ ഉജ്ജ്വാസു താ ഉജ്ജ്വാ ദിസാ പസ്സന്താ ജനാ ചന്ദാതപമനാ ചന്ദാതപോതി പവത്തചിത്താ അഭിനന്ദന്തിതി. വിജ്ജമാനനഖമരീചിയം ബുദ്ധിമകത്വാ ചന്ദാതപേ ബുദ്ധിയാ പവത്താപനതോ ഭമോ നാമ. സമന്തി അസങ്ഖ്യം. ചന്ദാതപോഇതി മനോ യേസന്തി വാക്യം.

൩൨൯. പവുച്ചതേ യം നാമാദി,
കവീനം ഭാവബോധനം;
യേന കേനചി വണ്ണേന,
ഭാവോനാമാ’യ’മീരിതോ.

൩൨൯. ഭാവം ഭാവേതി “പവുച്ചതേ”ച്ചാദിനാ. കവീനം ഭാവോ അധിപ്പായോ, തം ബോധേതീതി ഭാവബോധനം യം നാമാദി. ആദിസദ്ദേന വിസേസനവാക്യാനം ഗഹണം. യേന കേനചി നിശ്ചയനരൂപേന ആകാരേന പവുച്ചതേ, അയം ഭാവോ നാമ ഹൂരിതോതി.

൩൨൯. ഇദാനി ഭാവാലങ്കാരം ദസ്സേതി “പവുച്ചതേ” ഇച്ചാദിനാ. കവീനം വത്തുനം ഭാവബോധനം അധിപ്പായപകാസകം യം നാമാദി നാമപദവിസേസനപദാദി യേന കേനചി വണ്ണേന ആകാരേന സാഗരാദിഅത്ഥന്തരം പടിസേയേത്വാ വാ നോ വാ പവുച്ചതേ, അയം ഭാവോ നാമാതി ഹൂരിതോതി. നാമം ആദി യസ്സ വിസേസനവാക്യഭയസ്സേതി ച, ഭാവം ബോധേതീതി ച വാക്യം. കവീനം അധിപ്പായസങ്ഖാതഭാവപകാസകോ ഉത്തിവിസേസോ തദത്ഥേന ഭാവോ നാമ, തസ്സ നിസ്സയഭൂതം നാമാദിപദസന്താനം ഇഹ നിസ്സിതോപചാരേന ഭാവോ നാമാതി ഹൂരിതം.

൩൩൦. നു നു തേയേ’വ സന്താ നോ,
സാഗരാ ന കുലാചലാ;
മനസി മരിയാദം യേ,
സംവട്ടേപി ജഹന്തി നോ.

൩൩൦. ഉദാഹരതി “നനു”ച്ചാദി. മനസിതി ഹൂസകസി. മരിയാദന്തി അത്തനോ ആചാരസീമം, സംവട്ടേപി പലയകാലേപി. സേസം സുബോധം. ഏതഥ ന ഇമേ പകതിസമുദ്ദാദയോ സമുദ്ദാദയോ ഹോന്തി, യേ പലയകാലേ അത്തനോ വേലാനുല്ല്യങ്ഘനസങ്ഖാതം അചലത്തസങ്ഖാതഞ്ച മരിയാദം പരിച്ചജന്തി. കിഞ്ചരഹി സന്താ ഏവേതേ സമുദ്ദാദയോ, യേ യദി പലയകാലേപി സമാപതേയ്യും, തദാപി അത്തനോ മരിയാദം ന മുഞ്ചന്തി. കോചി വിപത്തിം പത്തോ നിരതിസയം ധീരത്തമത്തനോവബോധേതീതി അഞ്ഞനിസേയേന കമിതം നാമം കവിസഭാവം യഥാവൃത്തം ബോധേതീതി ഭാവോയമിതി.

൩൩൦. ഇദാനി ഉദാഹരതി “നനു”ച്ചാദിനാ. സാഗരാ സംവട്ടകാലേ തീരമരിയാദം അതിക്കമേന്താ പകതിസമുദ്ദാ സാഗരാ ന ഭവന്തി. കുലാചലാ

താദിസകാലേ അചലസഞ്ചാതമരിയാദമതിക്കമേന്താ സത്ത കുലപബ്ബതാ കുലാചലാ നാമ ന ഭവന്തി. കിഞ്ചരഹി സാഗരാദയോ. യേ സാധവോ സംവട്ടേപി സബ്ബവത്സുവിനാസകകപ്പവിനാസകാലേപി മരിയാദം അത്തനോ ആചാരമരിയാദം മനസി ഈസകസി നോ ജഹന്തി. സന്താ ഏവ തേ സാഗരാദയോ നാമ ഹോന്തി നന്തുതി. കോചി ബൃസനം പത്തോ അത്തനോ അനഞ്ഞസാധാരണം ധീരത്തം പകാസേതീതി ഇഹ സാഗരാദിഅത്ഥന്തരപടിസേധരൂപേന ദസ്സിതസാഗരാദിനാ വത്തുനോ അകമ്പനാധിപ്പായം അവബോധേതീതി അയം ഭാവാലങ്കാരോ നാമ. മനന്തി അപ്പകാലവാചകമസഞ്ച്യം. അപീതി സമ്ഭാവനേ.

൩൩൫. അങ്ഗംഗീഭാവം സദിസ-ബലഭാവം ച ബന്ധനേ;
സംസഗ്ഗോ'ലങ്കരീനം യോ, തം മിസ്സന്തി പവുച്ചതി.

൩൩൫. മിസ്സം ദസ്സേതി “അങ്ഗം”ഇച്ചാദിനാ. അങ്ഗമുപകാരകം, അങ്ഗീ ഉപകാരിയം, തേസം ഭാവോ അങ്ഗംഗീഭാവോ സാധിയസാധനത്തം, തതോ ച. സദിസം സമം ബലം യേസം തേ, തേസം ഭാവോ അങ്ഗംഗീഭാവമന്തരേന അപ്പയാനഭാവേനാവട്ഠാനം തതോ ച ഹേതുതോ. ബന്ധനേ വിസയേ, യോ അലങ്കരീനം സംസഗ്ഗോ ഏകത്വ സന്നിധാനം, തം മിസ്സന്തി പവുച്ചതി.

൩൩൫. ഇദാനി മിസ്സാലങ്കാരം ദസ്സേതി “അങ്ഗംഗീ”ച്ചാദിനാ.
അങ്ഗംഗീഭാവം
ഉപകാരകഉപകാരിയസഞ്ചാതപടിപാദകപടിപാദനീയസഭാവേന ഹേതുഭൂതേന സദിസബലഭാവം ച സാധിയസാധനഭാവം വിനാ സമാനബലവന്തഭാവേന ച ബന്ധനേ പജ്ജാദിബന്ധനവിസയേ അലങ്കരീനം അലങ്കാരാനം യോ സംസഗ്ഗോ സന്നിധാനം, തം മിസ്സന്തി പവുച്ചതിതി. അങ്ഗം സാധനം അസ്സ സാധിയസ്സ അത്ഥീതി ച, അങ്ഗഞ്ച അങ്ഗീ ചേതി ച, തേസം ഭാവോ സാധിയസാധനസഞ്ചാതോ സമബന്ധോതി ച, സദിസം ബലം യേസമലങ്കാരാനമിതി ച, തേസം ഭാവോ അഞ്ഞമഞ്ഞനിരപേക്ഷതാതി ച, മിസ്സനം മിസ്സീഭവനമിതി ച വാക്യം.

അങ്ഗംഗീഭാവമിസ്സ

൩൩൬. പസത്ഥാ മുനീനോ പാദ-നഖരംസിമഹാനദീ;
അഹോ ഗാള്ഹം നിമുഗ്ഗേപി, സുഖയത്യേ'വ തേ ജനേ.

൩൩൬. ഉദാഹരതി “പസത്ഥാ മുനീ”ച്ചാദി. മുനീനോ പാദേസു നഖാ തേസം രംസി ഏവ മഹാനദീസദിസത്താ മഹാനദീ, സാ പസത്ഥാ അച്ഛരിയപ്പത്തിസബ്ഭാവതോ ഗാള്ഹമച്ചന്തം നിമുഗ്ഗേപി തേ ജനേ സുഖയത്യേവ, അഹോ അച്ഛരിയം യതോ സേസനദീവിധുരം. “അയം അത്തനി ഗാള്ഹം നിമുഗ്ഗേപി സുഖയതീ”തി ഏത്ഥ “നിമുഗ്ഗേപി”തി സമാധിനോ സാധിയത്തേനങ്ഗിതായാവട്ഠിതസ്സ “പാദനഖരംസിമഹാനദീ”തി രൂപകം സാധനത്തേനങ്ഗതായാവട്ഠിതന്തി മിസ്സമിദമലങ്കരണം.

൩൩൬. ഇദാനി ഉദാഹരതി “പസത്ഥാ” ഇച്ചാദിനാ. മുനീനോ പസത്ഥാ അച്ഛരിയത്താ പസംസനീയാ പാദനഖരംസിമഹാനദീ ചരണനഖകിരണസഞ്ചാതമഹാഗംഗാ ഗാള്ഹം അതിസയേന നിമുഗ്ഗേപി തേ ജനേ സാധുസപ്പുരിസേ സുഖയതിഏവ സുഖിതേ കതോ ഏവ. അഹോ

അച്ഛരിയം സേസനദിനമേസാ പവത്തി വിരുദ്ധാതി. ഏതഥ സാധനീയഭാവേന അങ്ഗിനോ “നിമുഗ്ഗേ”തി സമാധിഅലങ്കാരസ്സ “പാദനഖരംസിമഹാനദീ”തി രൂപകാലങ്കാരോ സാധനഭാവേന അങ്ഗന്തി കത്വാ അങ്ഗാഅങ്ഗീഭാവേന ഇമേസം അലങ്കാരാനം മിസ്സിതാ. പാദേസു നഖാതി ച, തേസം രംസീതി ച, മഹതീ ച സാ നദീ ചേതി ച, മഹാനദീ വിയ മഹാനദീ പാദനഖരംസിയോ ഏവ മഹാനദീതി ച വാക്യം. ഗാള്ഹന്തി ക്രിയാവിസേസനം. ഗാള്ഹം നിമുജ്ജനം യേ അകംസു, തേപീതി യോജനാ. സുഖസമങ്ഗിനോ ജനാ സുഖിതേ സുഖേ കരോതീതി വാക്യം.

സദിസബലഭാവമിസ്സ

൩൩൩. വേസോ സഭാവമധുരോ, രൂപം നേത്തരസായനം;
മധുവമുനിനോ വാചാ, ന സമ്പീണേതി കം ജനം.

൩൩൩. “വേസോ”ഇച്ചാദി സുബോധം. ഇദം പന സമാധിരൂപകോപമാമിസ്സസദിസബലന്തി.

൩൩൩. “വേസോ”ഇച്ചാദി. മുനിനോ സഭാവമധുരോ പകതിമധുരോ വേസോ ജിനാവേണികോ ബുദ്ധവേസോ ച നേത്തരസായനം രൂപം ലക്ഖണാനുബൃഞ്ജനസമ്പന്നം രൂപഞ്ച മധുവ മധുരത്തേന മധുസമാനാ വാചാ ഭാരതീ ച കം ജനം ന സമ്പീണേതീതി. “സഭാവമധുരോ”തി സമാധിഅലങ്കാരോ ച, “നേത്തരസായന”ന്തി രൂപകാലങ്കാരോ ച, “മധുവാ”തി ഉപമാലങ്കാരോ ചാതി ഇമേ തയോ പീണനേ അത്തമഞ്ഞാപേക്ഖരഹിതത്താ തുല്യബലാതി ഇമേസം മിസ്സത്തം ഹോതി. സഭാവേന മധുരോതി ച, രസീയതി അസ്സാദീയതീതി ച, രസോ രസഭൂതോ ആയനം ഗതി പവത്തി അസ്സാതി രസായനം, രസവത്സു. രസായനമിവ രൂപം രസായനം, നേത്താനം രസായനന്തി ച വാക്യം.

൩൩൪. ആസീ നാമ സിയാ’ത്ഥസ്സ,
ഇട്ഠസ്സാ’സീസനം യമാ;
തിലോകേകഗതി നാമോ,
പാതു ലോക’മപായതോ.

൩൩൪. ആസിം ദസ്സേതി “ആസി”ച്ചാദിനാ. ഇട്ഠസ്സ അഭിമതസ്സ വത്സുനോ ആസീസനം പത്ഥനമിത്യനുവദിത്വാ ആസീ നാമ സിയാതി വിധീയതേ. “യഥേ”ത്യുദാഹരതി. തിലോകസ്സ ലോകത്തയവത്തിനോ ജനസ്സ ഏകഗതി അസഹായഗതി പടിസരണഭൂതോ നാമോ ലോകം സത്തലോകം അപായതോ പാതു പാലേതുതി. ഏത്ഥാതിലസിതം പാലനമാസീസിതന്തി.

൩൩൪. ഇദാനി ആസീഅലങ്കാരം ദസ്സേതി “ആസി” ഇച്ചാദിനാ. ഇട്ഠസ്സ അത്ഥസ്സ ഇച്ഛിതവത്സുനോ ആസീസനാ പത്ഥനാ ആസീ നാമ സിയാ. യഥാ തത്ഥോദാഹരണമേവം. തിലോകേകഗതി തിഭവസ്സ അസഹായസരണഭൂതോ നാമോ ലോകസാമി ലോകം സത്തലോകം അപായതോ പാതു രക്ഖതുതി. ആസീ നാമ പത്ഥനാ, തദ്ദീപികാപി ഉത്തി തന്നാമികാവ ഹോതി. “തിലോകേകഗതീ”തി ഇമസ്ഥിം ഉദാഹരണേ പാലനം ആസീസിതം. തിണ്ണം ലോകാനം സമാഹാരോതി ച, ഏകോയേവ ഗതി പടിസരണന്തി ച, തിലോകസ്സ ഏകഗതീതി ച വാക്യം.

നന്മപ്പതിതിജനകം, ജായതേ യം വിഭൂസനം;
രസവന്തന്തി തം ഞേയം, രസവന്തവിധാനതോ.

൩൩൫. രസവന്തമുദാഹരതി “രസ”ഇച്ചാദിനാ. യം വിഭൂസനമലങ്കരണം
രസാഭാസാദിനോ പതീതിജനകം അവഗമസമ്പാദകം ജായതേ, തം വിഭൂസനം
രസവന്തവിധാനതോ സമ്പാദനതോ “രസവന്ത”ന്തി വിന്തേയം യഥാ
അത്ഥപ്പതിതി ജനകോ സദോ “അത്ഥവാ”തി.

൩൩൫. ഉദേശേ രസീതി ഉദ്ദിഷ്ടരസാലങ്കാരം ദസ്തേതി “രസ”ഇച്ചാദിനാ. യം
വിഭൂസനം വൃത്താലങ്കാരാനന്തരേ യോ കോചി അലങ്കാരോ രസപ്പതിതിജനകം
സിങ്ഗാരാദിനവവിധരസേസു ഏകസ്ത രസസ്ത വാ തസ്തേവ രസാഭാസസ്ത വാ
അവബോധനം സമ്പാദേന്തോ ജായതേ, തം വിഭൂസനം രസവന്തവിധാനതോ
അത്തനോ രസസഹിതഭാവസ്ത പകാസനതോ രസവന്തന്തി രസീതി ഞേയന്തി.
യഥാ അത്ഥപ്പതിതിജനകോ സദോ “അത്ഥവാ”തി വുച്ചതി, ഏവം
രസപ്പതിതിജനകോ അലങ്കാരോ രസവന്തോ “രസീ”തി ച വുച്ചതി. രസസ്ത
പതീതി ച, തം ജനേതീതി ച, രസോ അസ്ത അത്ഥീതി ച, രസവന്തോ ഭാവോതി
ച, തസ്ത വിധാനം സമ്പാദനന്തി ച വാക്യം.

൩൩൬. രാഗാനതബ്ഭുതസരോജമുഖം ധരായ,
പാദാ തിലോകഗുരുനോ’ധികബദ്ധരാഗാ;
ആദായ നിചുസരസേന കരേണ ഗാള്ഹം,
സഞ്ചുദ്ബന്ധന്തി സതതാഹിതസമ്ഭമേന.

൩൩൬. ഉദാഹരതി “രാഗ”ഇച്ചാദി. ധരായ പഥവിഅങ്ഗനായ രാഗേന
ആനതം, മുഖം. രാഗം രത്തവണ്ണം ആനതം നിന്നമിതം, സരോജം. പഥമേ
അബ്ഭുതസരോജസദിസതായ മുഖം, തേന സമാനാധികരണന്തി രാഗാനതേന
സമാസോ. ദുതിയേ തു രാഗാനതഞ്ച തം അബ്ഭുതസരോജം പഥവിം ഭിന്ദിത്വാ
സിരീപാദസമ്പദിഗൃഹണത്ഥം ഉദ്ഹമച്ഛരിയപദുമഞ്ച, തമേവ തസ്താ
മുഖസദിസത്താ മുഖന്തി രാഗാനതബ്ഭുതസരോജമുഖം. തിലോകഗുരുനോ
സമ്മാസമ്ബുദ്ധസ്ത പാദാ. കീദിസാ? അധികബദ്ധോ രാഗോ അനുരാഗോ,
രത്തവണ്ണോ വാ യേസം തേ, തമാവിധാ. നിചുമനവരതം സരസേന രസവതാ
കരേണ ഹത്ഥേന, രംസിനാ വാ ഗാള്ഹം ആദായ ഗഹേത്വാ സതതം നിചു
ആഹിതോ സമ്ഭമോ ആദരോ, തദഭിമുഖതാ വാ, തേന സഞ്ചുദ്ബന്ധന്തി,
നിക്ഖിപന്തി വാ. ഏത്ഥ സിലേസരൂപകേഹി സമ്ഭോഗസിങ്ഗാരരസാഭാസോ
ജന്യതേ. സിങ്ഗാരോ ദുവിധോ വിപ്പലമ്ഭോ, സമ്ഭോഗോ ചേതി. തേസു
വിപ്പലമ്ഭോവ സമഗ്ഗവണ്ണനാധാരത്താ മനോഹരോ, നേദിസോ സമ്ഭോഗോ.
സമ്ഭോഗാഭാസേ തു വത്തബ്ബമേവ നത്ഥി. തമാപി’ഹാ’ധിഗതം
സമ്ഭോഗാഭാസോദാഹരണം ബാലപ്പബോധനത്ഥം കിഞ്ചി വിചാരേസ്സാമ. തത്ര
പാദാനം കാമുകത്തം ധരായ കാമിനിത്തഞ്ച വാക്യസാമത്ഥിയാ വിത്തായതേ.
സദേന വുച്ചമാനം പുന വൃത്തം സിയാ. അത്ര പാദാനം തം വിന്തേയം,
രത്യുക്കംസാഭാസോ യദി കവിനാ പടിപാദേതഞ്ചോ ന ഭവേയു, തദാ
ഗാമായമനനുപപന്നം സിയാതി ഏവംവിധവചനതോവ പാദാ
രത്യാഭാസവന്തോതി ഗമ്യതേ. രതിയാ ആലമ്ബണവിഭാവാഭാസോ ധരാകാമിനി,
രമ്മദേസാദിവിസേസാഭാവേ അച്ഛരിയപദുമുഗ്ദ്ധമനാഭാവതോ
അബ്ഭുതസരോജസദുസവന്തേന ഗമ്മമാനാ രമ്മദേസാദയോ
ഉദ്ദിപനവിഭാവാഭാസാ, ബൃഭിചാരിഭാവാഭാസബോധകാനി കവിവചനാനി

അനുഭവാഭാസോ. തഥാ ഹി “നിചുസരസേന കരേണ ഗാല്പ്തം ആദായാ”തി കരസ്സു സരസതാഗാല്പ്തഹൃഹണകമനേന ഹരിസാദയോ ഗമ്യന്തേ. “സതതാഹിതസമ്ഭമേനാ”തി ഇമിനാ ഉസ്സുക്കത്താദയോ പഹീയന്തീതി ഏവം ബന്ധവൃത്തിതി വിഭാവാദീഹി ബന്ധത്മാഭാസാനം മനസി യോ ഉപ്പജ്ജതി ആനന്ദാഭാസോ, സോ രസാഭാസോ സമ്ഭോഗരസാഭാസോ വുത്തോതി.

൩൩൬. ഇദാനി ഉദാഹരണം ദസ്സേന്തോ ഉത്തരിപി ദസ്സേതബ്ബസിങ്ഗാരഹസ്സുകരുണാദിരസുദ്ദേസസ്സ അനുരൂപതോ സിങ്ഗാരരസയുത്തമേവ ദസ്സേതി “രാഗാ”ഇച്ചാദിനാ. ധരായ മഹീഅങ്ഗനായ രാഗാനതബ്ഭുതസരോജമുഖം രാഗേണ അനുരാഗേണ അഭിമുഖം കത്വാ നമിതം അച്ഛരിയഗുണോപേതപദ്യമസദിസാനനം നോ ചേ, രത്തവണ്ണം ആനതം അബ്ഭുതസരോജസങ്ഖതമുഖം തിലോകഗുരുനോ ഭൂവനത്തയാനുസാസകസ്സ സമ്മാസമ്ബുദ്ധസ്സ പാദാ അധികബദ്ധരാഗാ അധികബദ്ധാനുരാഗവന്താ നോ ചേ, പുബ്ബകമ്മേണ കതഅധികരത്തവണ്ണാ നിചുസരസേന കരേണ സതതാനുരാഗയുത്തേണ ഹരേമേണ നോ ചേ, അവികലത്താ സതതസമ്പത്തിസഹിതേണ കിരണേണ ഗാല്പ്തം ആദായ ഗാല്പ്തം ഗഹേത്വാ നോ ചേ, ഫുസിത്വാ സതതാഹിതസമ്ഭമേന നിചും കതാദരേണ നോ ചേ, നിരന്തരാഹിതഅഭിമുഖഭാവേണ സഞ്ചുമ്ബയന്തി ചുമ്ബന്തി നോ ചേ, റിതിക്രിയാസാധനത്തേണ ഫുസന്തീതി.

രാഗേണ അനുരാഗേണ ആനതം അഭിമുഖീകതമിതി ച, അബ്ഭുതബ്ബ തം സരോജഞ്ചേതി ച, തേണ സദിസതായ അബ്ഭുതസരോജബ്ബ തം മുഖഞ്ചേതി ച, രാഗാനതബ്ബ തം അബ്ഭുതസരോജമുഖഞ്ചേതി ച, രാഗം രത്തവണ്ണം ആനതം നിന്നമിതി ച, തബ്ബ തം അബ്ഭുതസരോജഞ്ചേതി ച, തമേവ താദിസമുഖസദിസത്താ മുഖമിതി ച, തിലോകസ്സ ഗുരുതി ച, അധികം കത്വാ ബദ്ധോ, അത്തനോ പുബ്ബകമ്മേണ വാ കത്വാ, രാഗോ അനുരാഗോ രത്തവണ്ണോ വാ യേസമിതി ച, രസേണ അനുരാഗേണ സമ്പത്തിയാ വാ സഹ വത്തമാനോതി ച, ആഹിതോ വിഹിതോ ച സോ സമ്ഭമോ ആദരോ തദഭിമുഖഭാവോ വാ ചേതി ച വിഗൃഹോ.

ഏതഥ “രാഗാനതാ”തിആദികേണ സിലേസാലങ്കാരേണ ച “അബ്ഭുതസരോജമുഖ”തി രൂപകാലങ്കാരേണ ച സമ്ഭോഗസിങ്ഗാരരസാഭാസോ ഉപ്പാദീയതി. താദിസം ഇത്ഥിപുരിസാനം സമ്ഭോഗാഭാവേണ, തദാകാരേണ ച കപ്പിതത്താ രസാഭാസോ നാമാതി ദട്ഠഞ്ചോ. സിങ്ഗാരസ്സ ആയോഗവിപ്പയോഗസമ്ഭോഗവസേന തിവിധത്തേപി ആയോഗവിപ്പയോഗദ്വയം വിപ്പലമ്ഭമേവാതി വിപ്പലമ്ഭോ, സമ്ഭോഗോ ചേതി ദുവിധോ ഹോതി. തേസു വിപ്പലമ്ഭോവ അനൂനവണ്ണനായ ഭൂമിത്താ മനോഹരോ. സമ്ഭോഗോ പന താദിസോ ന ഹോതി. സമ്ഭോഗാഭാസോപി ഹീനോ ഹോതി. ഏവം സന്തേ പയോഗം കത്വാ കുരുമാനായ വണ്ണനായ ഉചിതഭാവേണ ഇഹാധിഗതസമ്ഭോഗസിങ്ഗാരരസാഭാസേണ രസിഭൂതാലങ്കാരസ്സ ഉദാഹരണേ രസാഭാസോ ഏവം വേദിതഞ്ചോ. പാദാനം കാമുകഭാവാഭാസേ ച ധരായ കാമിനീഭാവാഭാസേ ച വാചകപദേണ അവുത്തേപി “ധരായ പാദാ തിലോകഗുരുനോ”തി ഇദം രപേത്വാ പാണിയമ്മപകാസകേഹി അവസേസപദേഹി ഞായതേ.

ദിന്നം അഞ്ഞമഞ്ഞം രതിആഭാസോ “അധികബദ്ധരാഗാ രാഗാനത”ന്തി ഇമേഹി വുത്തോ. അയം രതിആഭാസോ ഇയ റായീഭാവോ പുരിസരതിയാ ഇത്ഥിയാ ച, ഇത്ഥിരതിയാ പുരിസസ്സ ച ആലമ്ബണത്താ പാദകാമുകയരാകാമിനിയോ ദേവ അഞ്ഞമഞ്ഞം ആലമ്ബണവിഭാവാഭാസാ ഹോന്തി. രമ്മദേസാദിവിസേസം വിനാ അച്ഛരിയപദുമോദയസ്സ അഭാവത്തോ അബ്ഭുതസരോജസദസ്സ ഉച്ചാരണേന ഗമ്മമാനാ രമ്മദേസാദയോ രതിം ഉദ്ദീപയന്തിതി ഉദ്ദീപനവിഭാവാഭാസാ നാമ. “നിചസരസേന കരേന ഗാല്ല്ഹമാദായാ”തി ഇമിനാ കരസ്സ സരസഭാവസ്സ ച ഗാല്ല്ഹം ഗഹണസ്സ ച വുത്തത്താ ഹരിസാദയോ ഞായന്തേ. “സതതാഹിതസമ്ഭമേനാ”തി ഇമിനാ ഉസ്സാഹാദയോ ഞായന്തി. തത്ഥ ഹരിസഉസ്സാഹാദയോ ബൃഭിചാരിഭാവാഭാസാ നാമ ഹോന്തി. തേ ബൃഭിചാരിഭാവാഭാസേ പകാസേന്താനി യഥാവുത്തകവിവചനാനി അനുഭാവാഭാസാ നാമാതി ഏവം ബന്ധേ ദിസ്സമാനരായീഭാവബൃഭിചാരിഭാവവിഭാവഅനുഭാവേഹി അത്ഥാവബോധം കരോന്താനം പണ്ഡിതാനം ഉപ്പജ്ജമാനോ യോ സന്തോസാഭാസസഖ്വാതോ രസാഭാസോ അത്ഥി, സോ ഇയ സമ്ഭോഗരസാഭാസോതി കമിതോതി. റായീഭാവോ ഉപരി ആവിഭവിസ്സന്തി.

നന്നജ്ജാ’നുഗമ്മ പുരിമാചരിയാനുഭാവം,
 സഖ്വേപത്തോ നിഗദിതോ’യ’മലങ്കതീനം;
 ഭേദോ’പരൂപരി കവിഹി വികപ്പിയാനം,
 കോ നാമ പസ്സിതു’മലം ഖലു താസ’മന്തം.

ഇതി സഖ്വരക്ഖിതമഹാസാമിപാദവിരചിതേ

സുബോധാലങ്കാരേ

അത്ഥാലങ്കാരാവബോധോ നാമ

ചതുത്ഥോ പരിച്ഛേദോ.

൩൩൭. ഏവമുദ്ദേസാനുക്കമേന യഥാപടിഞ്ഞാതം നിട്ഠപേത്യാ ഇദാനി നിഗമനപുബ്ബകം ബഹുത്തമേസം നിദിസിതുമാഹ “ഇച്ചി”ച്ചാദി. ഇതി ഇമിനാ വുത്തപ്പകാരേന പുരിമാനം ദണ്ഡിആദിനം ആചരിയാനം ആനുഭാവം ബന്ധലക്ഖണാനി അനുഗമ്മ അനുഗത്ഥാ അലങ്കതീനമലങ്കാരാനം അയം ഭേദോ സഖ്വേപത്തോ നിഗദിതോ കമിതോ. സഖ്വേപത്തോതി വുത്തോ, കസ്മാതി ആഹ “ഉപരൂപരി”തിആദി. ഉപരൂപരി ദീഘകാലമാരബ്ഭ യാവേദാനി മത്ഥകമത്ഥകേ കവിഹി വികപ്പിയാനം പഭേദിയമാനാനം താസമലങ്കതീനം അന്തം പരിയന്തം പസ്സിതും ഖലു ഏകന്തേന കോ നാമ ജനോ അലം സമത്ഥോ.

ഇതി മഹാസാമിനാമികായം സുബോധാലങ്കാരടീകായം

ചതുത്ഥോ പരിച്ഛേദോ.

൩൩൮. ഏവം ഉദ്ദേസക്കമേന യഥാപടിഞ്ഞാതേ അത്ഥാലങ്കാരേ നിട്ഠപേത്യാ ഇദാനി നിഗമനമുഖേന ഏസം അത്ഥാലങ്കാരാനം ബഹുഭാവം ദസ്സേതി “ഇച്ചാനുഗമ്മ”ഇച്ചാദിനാ. ഇതി യഥാവുത്തനയേന പുരിമാചരിയാനുഭാവം പുബ്ബകാലികാനം ദണ്ഡിഭദ്രപാണാദിനം അലങ്കാരസത്ഥസഖ്വാതാനുഭാവം

അനുഗമമുൾക്കൊണ്ടും അയം ഭേദം സർവ്വപത്രം നിഗമിതം മയാ വൃത്തം
സർഗ്ഗഹിതം. കസ്മാതി ചേ? ഉപരൂപരി ദീപകാലതോ പട്രായ
യാവജ്ജനനാ കവിഹി രചനാകത്താരേഹി വികസിയാനം അനേകപ്പകാരതോ
കപ്പിയമാനത്താ പൂർണ്ണരീയമാനാനം താസമലകതിനം അന്തം പരിയന്തം
പസ്തിതും ഖലു ഏകന്തേന കോ നാമ പുഗ്ഗലോ അലം സമത്ഥോതി.
സർഗ്ഗഹമനാദിയിത്യാ കേനാപി പരിയന്തം അധിഗന്തും ന സക്കാതി
അധിപ്പായോ. പുരേ ഭവതി ച, പുരിമാ ച തേ ആചരിയാ ചേതി ച,
തേസമാനുഭാവോതി ച, വിസേസതോ അസങ്കരതോ കപ്പിയന്തി ച വാക്യം.

ഇതി സുബോധാലങ്കാരനിസ്സയേ

ചതുർത്ഥോ പരിച്ഛേദോ.

൫. ഭാവാവബോധപരിച്ഛേദ

൩൩൧. പടിഭാനവതാ ലോക-വോഹാരമനുസാരിനാ;
തതോ'ചിത്യസമുല്പാസ-വേദിനാ കവിനാ പരം.

൩൩൨. തദേവ യഥാപടിഞ്ഞാതമലങ്കാരവിഭാഗം ബോധേത്യാ സമ്പതി
രസവന്താലങ്കാരപ്പുസ്തകഗേനാധിഗതം രസം സകല സംസാരദുഷ്ടനിസ്സ
രണേകനിമിത്തവിമുത്തീരസേകരസവിസുദ്ധസദ്ധമ്മാഗമവിഗ്വാഹസപ്പിണനോണതമതീനം
പരമസദ്ധാലുനമനധിഗതത്തേപി ലക്ഷണമത്തേന
ലോകവോഹാരകോസല്ലമത്തപരിഗ്രഹായ കിഞ്ചിമത്തമുപദിസിതും ന സാകല്യേന
“പടിഭാനവതാ”തിആദിമാഹ. പടിഭാനം തംതംഠാനാനുരൂപപ്പവത്താ പത്താ. സാ
ഹി സരസരചനായച്ചന്തോപകാരികാ, തതോവ കഞ്ചം “പടിഭാന”ന്തി വുച്ചതി.
തേനാഹ “പടിഭാനവതാ”തി. കവിനാ ലോകവോഹാരാനുഗതഞ്ചോ. യോ ഹി
സകലം ലോകവോഹാരം നാനുസരതി, സോ കവിയേവ ന ഹോതി. തേനാഹ
“ലോകവോഹാരമനുസാരിനാ”തി. യതോ ഓചിത്യം നാമ കവിനം പരമം രഹസ്സം
ലോകവോഹാരേപി ഉചിതത്തുയേവ പസംസീയതേ,
സമുചിതലോകവോഹാരാനുസാരേനേവ ച വക്ഷമാനാനുക്കമേന വിരചിതാ
രചനാ സചേതനാനം രസസ്സാദായ സമ്പജ്ജതേ, തസ്മാ ഓചിത്യേ സമുല്പാസത്തം
ദിത്തം ഫുടമേവ ബന്ധനം കാതും വട്ടതി. തതോവച്ചന്തമോചിത്യസമുല്പാസവേദിനാ
കവിനാ ഭവിതഞ്ചം. തേനാഹ “പരം ഓചിത്യസമുല്പാസവേദിനാ”തി. സബ്ബഞ്ചേതം
“കവിനാ”തി ഏതഥ വിസേസനം, “കവിനാ”തി ചേതം “നിബന്ധാ”തി ഏതഥ
അവുത്തോ കത്താ.

൩൩൩. ഏവം യഥാപടിഞ്ഞാതാനമലങ്കാരാനം ദസ്സനാവസരേ
രസവന്താലങ്കാരപ്പുസ്തകഗേനാധിഗതനവവിധസിംഗാരാദിരസേ
സകലസംസാരദുഷ്ടനിസ്സരണഅസഹായകരണഭൂതവിമുത്തീരസേന ഏകരസഭൂതേ
അതിപണീതേ സദ്ധമ്മാമതരസേയേവ ലുദ്ധാനം സദ്ധാബാഹുല്യസുദ്ധസംയമാനം
വിമുഖേപി ലക്ഷണമത്തപരിഞ്ഞാണേന ലോകവോഹാരേസു അസമ്മോഹത്വം
സഞ്ചേപേന ദസ്സേതുകാമോ ഇദാനി “പടിഭാനവതാ”ഇച്ചാദിമാഹ. പടിഭാനവതാ
സരസരചനായ അച്ചന്തോപകാരട്ഠാനോചിതപത്താവിസേസവതാ
ലോകവോഹാരമനുസാരിനാ സകലലോകേ വോഹാരാനുരൂപമനുഗതേന തതോ
യസ്മാ ഓചിത്യം നാമ ഹദയതോ അബഹി കാതഞ്ചം, രഹസ്സമിവ ബന്ധതോ
വിയോജനീയം ന ഹോതി. തസ്മാ പരമതിസയേന ഓചിത്യസമുല്പാസവേദിനാ
ഉചിതഭാവേന വത്തുമിച്ഛിതത്വസ്സ ഉദ്ദിപനസ്സേവ അനുരൂപപ്പകാരേന ഇട്ഠത്വസ്സ
സമുല്പാസനം ദിത്തിം ജാനന്തേന കവിനാ ബന്ധകാരകേന നിബന്ധാതി സമ്ബന്ധോ.
പടിഭാ പടിഭാനന്തി പത്തായേതം നാമം, തതോ ജാതകബ്ബസ്സപി പടിഭാതി
വുച്ചമാനത്താ അയം പത്താവിസേസോ രചനായ അച്ചന്തോപകാരോതി
ഞാതഞ്ചോ. പടിഭാനമസ്സത്ഥിതി ച, ലോകസ്സ വോഹാരോതി ച, തം അനുഗച്ഛതി
സിലേനാതി ച, ഓചിത്യേന സമുല്പാസോതി ച, തം വിജാനാതി സിലേനാതി ച
വിഗ്വാഹോ.

൩൩൪. ഓയിസമ്ബന്ധിനോ ഭാവ-വിഭാവ സാനുഭാവകാ;
സമ്പജ്ജന്തി നിബന്ധാ തേ, രസസ്സാദായ സാധുനം.

൩൩൫. “ഓയി”ച്ചാദി. ഓയിനോ വക്ഷമാനരത്യാദയോ തേഹി സഹ
സമ്ബന്ധോ വിഭാവാദിഹി യോഗേ രത്യാദീനമസ്സാദിയത്തമാനീയമാനത്താ
ഏതേസമത്ഥിതി ഓയിസമ്ബന്ധിനോ. സഹ അനുഭാവേഹി
വക്ഷമാനലക്ഷണേഹിതി സാനുഭാവകാ, ഭാവോ വിഭാവോ ച, വക്ഷമാനോ

ഭാവേന ഭാവാഭാസോപി ഇമിനാവ സങ്ഗഹിതോ, രസസ്താദായ സമ്പജ്ജന്തി സമ്ബന്ധോ.

ന.ന.ൻ. “ഓയി”ച്ചാദി. ഓയിസമ്ബന്ധിനോ ഓയിപദേന, തേന വാച്ചരതിഹാസാദിഅത്ഥേന വാ സമ്ബന്ധുപഗതാ സാനുഭാവകാ വക്ഖമാനാനുഭാവേഹി സഹ പവത്താ ഭാവവിഭാവോ വക്ഖമാനഭാവവിഭാവോ നിബന്ധാ വുത്തഗുണോപേതകവിനാ ബന്ധിതാ ഏകത്വ ആഹരിത്വാ ദസ്സിതാ സാധുനം ഇസ്സാദിദോസരഹിതാനം സജ്ജനാനം രസസ്താദായ സിങ്ഗാരാദിവക്ഖമാനരസസ്സ അസ്സാദനത്ഥം സമ്പജ്ജന്തി പവത്തന്തിതി. ഇമായ ഗാമായ ഓയിഭാവോ ബൃഭിചാരിഭാവോ കേവലഭാവോ വിഭാവോ അനുഭാവോ രസോ ചേതി ഇമേ ഉട്ടിട്ഠാ ഭവന്തി, കഥന്തി ചേ? ഭാവവിഭാവാനം “ഓയിസമ്ബന്ധിനോ”തി വിസേസനം ഭവന്തി, തേന ഭാവസ്സ ഓയി ച സോ ഭാവോ ചേതി ച ഓയിപദേന സമ്ബന്ധത്താ ഓയിഭാവോ ച, പുന ബൃഭിചാരിഭാവേ സതി “ഓയിഭാവോ”തി ഇമസ്സ സാധകത്താ ഇമസ്സേവ ഓയിഭാവപദസ്സ പയോഗസാമത്ഥിയേന ഗമ്മമാനോ ബൃഭിചാരിഭാവോ ച, പുന ഓയിപദേന സമാസമകത്വാ വിസും ദസ്സിതഭാവസദുസുതിയാ ഓയിഭാവബൃഭിചാരിഭാവേഹി അഞ്ഞോ ഭാവോ ച, തഥാ ഏവ ഓയിപദേന വാച്ചരതിഹാസാദിഅത്ഥസ്സ ഉപ്പത്തിഉട്ടീപനദ്വയം വിഭൂതം കത്വാ സജ്ജത്വാ റിത്തതാ തേഹി രതിഹാസാദിഹി അത്ഥേഹി സമ്ബന്ധിനോ ആലമ്ബണഉട്ടീപനസങ്ഖതവിവിധവിഭാവോ ച, ഏവമേവ സാനുഭാവകപദേന സമായോഗേന ദസ്സിതാനുഭാവോ ച, “രസസ്താദായാ”തി ഇമിനാ നിട്ടിട്ഠരസോ ചാതി ഏവമിമേ ഓയിഭാവോദയോ ഉട്ടിട്ഠാ ഹോന്തി. ഓയിനാ സഹ സമ്ബന്ധോതി ച, സോ ഏതേസമത്ഥിതി ച, ഭാവോ ച വിഭാവോ ചേതി ച, സഹ അനുഭാവേഹി വത്തന്തിതി ച, രസസ്സ അസ്സാദോതി ച വാക്യം.

ഭാവഅധിപ്പായ

ന.രൂപിത്തവുത്തിവിസേസാ തു, ഭാവയന്തി രസേ യതോ;
രത്യാദയോ തതോ ഭാവ-സദേന പരികിത്തിതാ.

ന.രും. ഇദാനി യഥാഉട്ടിട്ഠേസു ഓയാദീഹി ഭാവവിഭാവാനുഭാവരസേസു പഠമം ഭാവം വിഭാവേതും ഭാവസദുമന്വത്ഥയതി “ചിത്ത”ഇച്ചാദിനാ. ചിത്തസ്സ വുത്തിയോ രമണഹസനാദിആകാരേന പവത്തിയോ, താവ വിസേസാ വിസിട്ഠസഭാവത്ഥാതി ചിത്തവുത്തിവിസേസാ. രത്യാദയോ ഓയിബൃഭിചാരിസാത്തികാ. തുസദോ വിസേസേ. യതോ രസേ സിങ്ഗാരാദയോ ഭാവയന്തി നിപ്ഫാദേന്തി. തതോ ഭാവസദേന പരികിത്തിതാ ഭരതാദീഹി കഥിതാ. ഏത്ഥ ഹി ണ്യന്തോ ഭൂധാതു കരണേ വത്തതേ. യതോ ചായം ന കേവലം കരണേയേവ വത്തതേ, അഥ ഖോ ബ്യാപനേ, പടിപാദനേ ച, തസ്മാസ്സ പടിഭാനം ചിത്തം ഭാവയന്തി ബ്യാപേന്തി. അഥ വാ കവിനോ ലോകട്ഠിതിഞാണലക്ഖണം അധിപ്പായം ഭാവയന്തി പടിപാദേന്തിതി ഭാവോതി ഏവമേത്ഥ അത്ഥോ ദട്ഠഞ്ചോ.

ന.രും. ഇദാനി ഉട്ടിട്ഠേസു ഓയിഭാവോദിസു ഓയിആദിനം [ഓയിഭാവോദിനം (ക°)] തിണ്ണം സാധാരണോ ഭാവോ നാമ ഏസോതി ദസ്സേന്തോ അന്വത്ഥവസേന ദസ്സേതി “ചിത്ത”ഇച്ചാദി. ചിത്തവുത്തിവിസേസാ തു ചിത്തസ്സ ഉത്തരി വക്ഖമാനാരമ്മണഹസനസോചനാദിഹി, നിബ്ബേദാദിഹി, മമ്ഭാദിഹി ച ആകാരേഹി പവത്തിസങ്ഖാതാ അത്തമത്തം അസങ്കരാകാരസങ്ഖാതാ വിസേസാ പന ഓയിബൃഭിചാരിസാത്തികാ യതോ യസ്മാ രസേ സിങ്ഗാരാദിരസേ ഭാവയന്തി നിപ്ഫാദേന്തി കരോന്തി. നോ ചേ, രസേ സിങ്ഗാരാദിരസവിസയേ പണ്ഡിതാനം

ചിത്തം ഭാവയന്തി ബ്യാപനം കരോന്തി. നോ ചേ, തസ്മിന്യേവ രസവിസയേ കവിനോ ലോകസഭാവം വിസയം കത്വാ പവത്തണാണലക്ഖണം അധിപ്പായം ഭാവയന്തി പടിപാദനം കരോന്തി. തതോ ഭാവസദ്ദേഹേതുകത്തരി നിപ്പന്നേന രത്യാദയോ രതിഹാസാദയോ പരികിത്തിതാ ഭരതാദീഹി വൃത്താ ഹോന്തിതി. “രത്യാദയോ”തി ഏതഥ ആദിസദ്ദേഹ ഹാസാദയോ റായീഭാവാ ച, നിബ്ബേദാദയോ ബൃഭിചാരിഭാവാ ച, മദ്ഭപലയാദയോ സാത്തികഭാവാ ച സങ്ഗഹിതാതി ദ്ഠംബ്വാ. ചിത്തസ്സ വൃത്തിയോതി ച, താ ഏവ വിസേസാതി ച, ഭാവോ ഇതി സദ്ദോതി ച വാക്യം.

റായീഭാവഅധിപ്പായ

നർപ്പിരോധിനാ’ത്തഭാവേന,
യോ ഭാവോ ന തിരോഹിതോ;
സീലേന തിട്ഠതി’ച്ചേ’സോ,
റായീഭാവോതി സദ്ദിതോ.

നർമ്മ. റായാദികേ തിവിധേ ഭാവേ കമേനാഹ “വിരോധിനാ”ഇച്ചാദിനാ. വിരോധിനാ അഞ്ഞേന ജിഗുച്ഛാദിനാ ഭാവേന യോ ഭാവോ രത്യാദികോ ന തിരോഹിതോ നച്ചാദിതോ, ഏസോ ഭാവോ അനുച്ഛിജ്ജമാനത്താ ഏവ തിട്ഠതി സീലേനാതി, റായീ ഏവ ഭാവോതി റായീഭാവോതി സദ്ദിതോ കമിതോ. യോ ഭാവോദീഹി ആലോകിതസ്സാദം നീതോ സമാനീതോ, സോ സാമാജികേഹി അസ്സാദിയമാനത്താ രസോതി വുച്ചതി. വക്ഖതി ഹി “സവിഭാവ”ഇച്ചാദി.

നർമ്മ. ഇദാനി റായീആദികേ തിവിധഭാവേ കമേന നിദ്ദിസതി “വിരോധി”ഇച്ചാദിനാ. വിരോധിനാ അഞ്ഞഭാവേന രതിഹാസാദീനം വിരുദ്ധേന ജിഗുച്ഛാദിനാ അഞ്ഞഭാവേന യോ ഭാവോ രതിഹാസാദികോ തിരോഹിതോ ന ബൃവഹിതോ ന ഹോതി, ഏസോ വിരുദ്ധഭാവേന അബൃവഹിതോ ഭാവോ തിട്ഠതി സീലേനാതി ഇമിനാ അത്ഥേന റായീ നാമ ഹോതീതി കത്വാ റായീഭാവോതി സദ്ദിതോ കമിതോതി. യോ വിഭാവാനുഭാവോദീഹി അസ്സാദനീയത്തം പാപിതോ സബ്ഭേഹി അസ്സാദനീയത്താ രസോതി വുച്ചതി, സോ റായീ നാമാതി വുച്ചതി. അഞ്ഞോ ച സോ ഭാവോ ചേതി ച, തിരോ കയിരിത്ഥാതി ച, റായീ ച സോ ഭാവോ ചേതി ച വിഗ്ഗഹോ.

റായീഭാവപ്പഭേദഭേദേസ

നർഭൂതിഹാസാ ച സോകോ ച,
കോയുസ്സാഹഭയ’മ്പി ച;
ജിഗുച്ഛാവിമ്ഹയാ ചേവ,
സമോ ച നവ റായിനോ.

നർമ്മ. രത്യാദീനം നവന്നമേവ റായിത്വം സമ്ഭവതീത്യാഹ “രതി”ച്ചാദി. സമോ ചേതി ഏവം റായിനോ നവാതി യോജനാ. നവേവേതേ സകസകവിഭാവാനുഭാവേഹി സമുല്ലാസിതാ വിസുന്ധി ബന്ധിതഞ്ചാ കവിനാ, അഭിനേതഞ്ചാ ച നന്ദേ, തമാ സേസഭാവാപി. തത്ഥ യദി പനായം രതി അസേസഇത്ഥിപുരിസഗുണയുത്താനം ഇത്ഥിപുരിസാനം അഞ്ഞമഞ്ഞം ജനിതാ, ചന്ദാദീഹി ഉദ്ദിപനവിഭാവേഹി ഉദ്ദിപിതാ, ഉസ്സുക്കതാദിബാധകേഹി അനുഭാവേഹി പരിപോസിതാ, സകസകാനുഭാവസാമത്ഥിയാ പതീയമാനേഹി അനേകരൂപേഹി ബൃഭിചാരിഹി ചിത്തതാ സിയാ, തദാ തു റായീ രതി നടാഭിനയേന, സുബന്ധസവന്നേന വാ സബ്ഭേഹി അസ്സാദിയമാനാ സിങ്ഗാരരസത്തമാപജ്ജതേ.

ഏവം യഥായോഗം ഹാസാദിഠായിഭാവാനം ഹസ്തരസാദിഭാവപജ്ജനേ യുത്തിം സമന്നേയ്യ.

൩൪൨. ഠായിഭാവോ നാമ രത്യാദയോ നവേവേതി ദസ്സേതും “രതിഹാസാ”തിആദിമാഹ. രതിഹാസാ ച സോകോ ച കോധുസ്സാഹഭയമ്പി ച ജിഗുച്ഛാവിമ്ഹയാ ചേവ സമോ സന്തഗുണോ ചാതി ഏവം ഠായിനോ നവ ഹോന്തി. ഇമേസം രത്യാദീനം നവന്നം സരൂപകമന്നം “സിങ്ഗാരഹസ്തകരുണാ”തിആദികായ ഉദ്ദേശഗാമായ അന്നന്തരേ നിദ്ദേശേ പാകടോ ഹോതി. രതി ച ഹാസോ ചാതി ച, കോധോ ച ഉസ്സാഹോ ച ഭയഞ്ചേതി ച, ജിഗുച്ഛാ ച വിമ്ഹയാ ചേതി ച വാക്യം. ഇമേ നവ ച ഏവം ബൃഭീചാരിഭാവസാന്തികാഭാവോ ചേതി ഇമേ യഥാസകമനുരൂപവിഭാവാനുഭാവേഹി ദിത്തം കത്വാ പച്ചേകം കവിനാ ബന്ധിതഞ്ച, നന്നേ ഗഹേത്വാ ദസ്സിതഞ്ച ച. ഇമേസു തിവിധഭാവേസു അയം രതി അസേസപുമിത്ഥിഗുണേഹി യുത്തേഹി നരന്നാരിഹി അത്തമത്തം ഉപ്പാദിതാ, ചന്ദാദീഹി ഉദ്ദീപനവിഭാവേഹി ഉദ്ദീപിതാ, ഉസ്സാഹാദിപകാസകകായികവാചസികപയോഗസങ്ഖാതാനുഭാവേന പോസിതാ, സകസകാനുഭാവസാമത്ഥിയേഹി ഗമ്മമാനാനേകപ്പകാരബൃഭീചാരിഭാവേഹി വിചിത്തകതാ ഹോതി. ഊദിസായം രതി നസ്സ അഭിനയേന ച പസത്ഥബന്ധസവന്നേ ച സബ്ഭേഹി അസ്സാദിയമാനസിങ്ഗാരാദിരസത്തം പാപുണാതീതി വിത്താതഞ്ച. ഹാസാദീനം സേസഠായിഭാവാനം ഹസ്തരസാദിഭാവപത്തിയം യുത്തി ഏവം യഥാരഹം വേദിതഞ്ചാതി.

ബൃഭീചാരിഭാവഅധിപ്പായ

൩൪൩. തിരോഭാവവിഭാവാദി-
വിസേസേനാ’ഭിമുഖ്യതോ;
യേതേ ചരന്തി സീലേന,
തേ ഹോന്തി ബൃഭീചാരിനോ.

൩൪൩. ബൃഭീചാരിനോ ആഹ “തിരോഭാവ”ഇച്ചാദിനാ. തിരോഭാവോ ഠായിനം ഏകസ്സാപി ഭാവസ്സ നിബ്ബേദാദിനോ അചിരട്ഠായിതാ ച ആവിഭാവോ പാകടതാ ച നാനാരസനിസ്സയത്താ തേ ആദയോ യസ്സ. ആദിസദ്ദേന ഠായിയമ്മസ്സ സുഖദുക്ഖാദിരൂപസ്സ ഗഹണം, സോവ വിസേസോ, തേന. ഠായിയമ്മസ്സ സുഖദുക്ഖരൂപസ്സ ഗഹണം, അത്തന്നോ യമ്മസ്സ സുഖദുക്ഖരൂപസ്സ ഠായിനി സമാരോപനഞ്ചാഭിമുഖ്യം. തഥാ ഹി രതിയം പരിസമോ സുഖാനുവിദ്ധോ ഭവതി, സോകേ ദുക്ഖാനുവിദ്ധോ. രതിയം സുഖസഭാവാപി ഗിലാനിപ്പഭൂതയോ ബൃഭീചാരിനോ സകമ്മം ദുക്ഖമിമം സമാരോപയത്തേവ. തത്തോ തേന അഭിമുഖഭാവേന യേ ഏതേ ഭാവാ സീലേന ചരന്തി പവത്തന്തി, തേ ബൃഭീചാരിനോ ഹോന്തിതി.

൩൪൩. ഇദാനി ഉദ്ദേശക്കമ്മേന ബൃഭീചാരിഭാവേ ലക്ഖണതോ ദസ്സേതി “തിരോഭാവ”ഇച്ചാദിനാ. തിരോഭാവവിഭാവാദിവിസേസേന ബൃഭീചാരിഭാവാനം അത്തന്നോ അനേകരസം നിസ്സായ പവത്തത്താ, ലോകസ്സ ഭിന്നരുചികത്താ ച കിസ്ഥിഞ്ചി ഠായിഭാവേ ബൃഭീചാരിഭാവാനമത്തന്നോ ഗുണസ്സ ലീനത്തഞ്ച കിസ്ഥിഞ്ചി തസ്സേവ ഗുണസ്സ പാകടത്തഞ്ചാതിആദികേന വിസേസേന അഭിമുഖ്യതോ ഠായിഭാവാനം സുഖദുക്ഖരൂപം അത്തനി ച അത്തന്നോ സുഖദുക്ഖരൂപം ഠായിഭാവേസു ച ആരോപനസങ്ഖാതേന അഭിമുഖഭാവേന യേതേ ഭാവാ സീലേന ചരന്തി പകതിയാ പവത്തന്തി, തേ ഭാവാ ബൃഭീചാരിനോ നാമ ഹോന്തിതി.

ഏവമേവ [ഏവരൂപാ (കു)] പീളാ സരുപേന ഏകോ
പരിസമസഞ്ചിതബൃഹദിദാഭാവോ രതിയം സഗുണേന ലീനോ സുഖാനുവിഭോ
ഹൃതാ, സോകേ സഗുണേന പാകഭോ ദുക്ഖാനുവിഭോ ച ഹൃതാ പവത്തതേ.
ഏവമേവ സുഖസഭാവരതിയം ഗിലാനാദയോ ബൃഹദിദാഭാവോ സകിയം
ദുക്ഖസരൂപം ആരോപേന്തീതി കത്വാ തിരോഭാവവിഭാവദിവിസേസേന
അഭിമുഖം പവത്തന്തി. തിരോഭവനമിതി ച, ആവിഭവനമിതി ച, തിരോഭാവോ
ച ആവിഭാവോ ചേതി ച, തേ ആദയോ യസ്സ റായിഭാവേസു വിജ്ജമാനാനം
സുഖദുക്ഖസഭാവാനം അത്തന്നി ആരോപനസ്സേതി ച, സോയേവ വിസേസോതി ച,
അഭിമുഖാനം ഭാവോതി ച വിഗൃഹോ. ബൃഹദിദാഭാവേ വിസദ്ദോ വിസേസത്ഥേ
അഭിസദ്ദോ അഭിമുഖഭാവേ വത്തന്തി.

ബൃഹദിദാഭാവപ്പഭേദ

നന്ദി. ബൃഹദോ തക്കസങ്കാ സമ-
ധിതിജ്ജതാ ദീനതുഗ്ഗാലസത്തം,
സുത്തം താസോ ഗിലാനു'സ്സുകഹരിസ-
സതിസ്സാവിസാദാബഹിത്ഥാ.

ചിന്താ ഗബ്ബാ'പമാരോ'മരിസമദ-
മതുമ്മാദമോഹാ വിബോധോ,
നിദാവേഗാ സബിളം മരണ-
സചപലാബ്ബാധി തേത്തിംസമേ'തേ.

നന്ദി. തേ ദസ്സേതി “നിബ്ബേദോ” ഇച്ചാദിനാ. ദീനതുഗ്ഗാലസത്തന്തി ദീനതാ ച
ഉഗ്ഗതഞ്ച ആലസത്തഞ്ച, ഗിലാനി ഉസ്സുകഇതി ഉസ്സുക്കം. ചപലഇതി ചാപല്ല്വം, സഹ
ചപലേന സചപലോ, സോ ചായം ബ്ബാധി ച, മരണഞ്ച സചപലബ്ബാധി ച
സമാഹാരേ. തഞ്ച സഹ ബിളായ വത്തന്തിതി സബിളന്തി ഏതേ
യമാവുത്തബൃഹദിദാഭാവോ തേത്തിംസ ഹോന്തിതി. ഉസ്സാഹവതാ വീരരസോ
തംവസേനേവ അസ്സാദിയതി. ഭീരുനാ തു സോവ ഭയാനകരസവസേനേതി
ലോകസഭാവസ്സ അനേകത്താ തദത്ഥമേതേ ബൃഹദിദാഭാവോ ഏകേകസ്സരസസ്സ
ബഹവോ വണ്ണീയാ, യതോ തംവണ്ണനാദാരേന സബ്ബോപി തേസു കിഞ്ചി
അസ്സാദേതിതി. തത്ഥ യസ്മാ പന മാറണോപഗതവേരിദസ്സനമേകമേവ
തഞ്ചഞ്ചേവേവ ഭിന്നം പകതിവസേന ഭീരുനോ ഭയസ്സ ഹേതു, സഞ്ചാമലോലസ്സ തു
ഉസ്സാഹനിമിത്തം സിയാ. തമാ നന്ദേന കതം വികതമാഭരണം ക്രിയാവാ
നീചപകതിനം റായിനോ ഹാസസ്സ ഹേതു, ഗമ്ഭീരപകതിനം ബൃഹദിദാഭാവോ
ഹാസസ്സ, തസ്മാ ഭാവേ വണ്ണയതാ കവിനാ ഭാവോ തമാ വണ്ണീയാ,
യഥോചിത്യപരിപോസോ സിയാ. ഓചിത്യഭഞ്ജോ തു മഹതാ വായാമേന
പരിഹരിതബ്ബോ.

തേസു നിബ്ബേദോ അത്താവമാനനം. തസ്സ ച ഇത്ഥമിനഞ്ച നീചാനഞ്ച ദാലിദിയം
വിഭാവോ, യോഗീനം തു തത്ത്വസംവേദനം വിഭാവോ, അസ്സുപതനചിന്താദയോ
ഏത്ഥ അനുഭാവോ.

തക്കോ വിതക്കനം. തസ്സ സന്ദേഹോ വിഭാവോ, സിരോകമ്പാദി അനുഭാവോ.

സങ്കായ വിരുദ്ധചരണം വിഭാവോ, കമ്പാദയോ അനുഭാവോ.

സമോ ഖേദോ. തത്ഥ ഗത്യാദി വിഭാവോ, സേദാദി അനുഭാവോ.

ധിതി സന്തോസോ. ഞാണാദി വിഭാവോ, അനുഭാവോ ഭോഗാലോലതാദി.

ജളതാ അപ്പടിപത്തി. തസ്സാ ഇട്ഠാനിട്ഠസ്സനാദി വിഭാവോ, അനിമിസന്ധനാലോചനാദി അനുഭാവോ.

ദീനതാ ചേതസോ അനോജതാ. തസ്സാ വിഭാവോ ദുഗ്ഗതതാദി, അനുഭാവോ മലിനവത്ഥതാദി.

ഉഗ്ഗതാ ദാരുണത്തം. തസ്സാ വിഭാവോ ബലവാപരാധാദി, തസ്സ അനുഭാവോ തജ്ജനാദി.

ആലസത്തസ്സ പരിസമാദി വിഭാവോ, ജിമ്ഹതാദി അനുഭാവോ.

സുത്തസ്സ നിദ്രാ വിഭാവോ, തസ്സാദാദയോ അനുഭാവോ.

താസോ ചിത്തക്ഖോഭോ. വിഭാവോ അസ്സ ഗജ്ജിതാദി, കമ്പനാദി അനുഭാവോ.

ആയാസപിപാസാദി വിഭാവോ ഗിലാനിയാ, വിവണ്ണതാദയോ അനുഭാവോ.

കാലക്ഖമതാ ഉസ്സുകം. വിഭാവോ തസ്സ രമണീയദസ്സനിച്ഛാദി, അനുഭാവോ തുരിതതാദി.

ചേതോപസാദോ ഹരിതോ. തത്ര ഉസ്സവാദി വിഭാവോ, അസ്സുസേദാദയോ അനുഭാവോ.

സദിസദസ്സനാദി വിഭാവോ സതിയാ, അനുഭാവോ ഭമുസമുന്നമനാദി.

പരേസമുക്കംസാസഹനതാ ഇസ്സാ. തസ്സാ ദുജ്ജനത്തഗബ്ബാദയോ വിഭാവോ, ദോസകഥ്തനാവജാനനാദയോ അനുഭാവോ.

വിസാദോ വേദോ. വിഭാവോ തസ്സ ആരദ്ധകാരിയാസിദ്ധാദി, ബാധയതാപാദി അനുഭാവോ.

അബഹിത്ഥാ കായസംവരണം. തസ്സാ വിഭാവോ ലജ്ജാദി, അനുഭാവോ'ന്തവിക്രിയാ.

ചിന്താ ഇട്ഠാലാഭാദീഹി, അനുഭാവോ മുകുലിതന്ധനാദി.

ഗബ്ബോ അഭിമാനോ. വിഭാവോസ്സ ഇസ്സരിയാദി, അനുഭാവോ അവജാനനാദി.

അപമാരോ ഗാഹരുക്ഖാദീഹി [\[ഗാഹരുക്ഖപത്തനാദീഹി \(?\)\]](#), ഭൂപാതാദയോ ഏത്ഥ അനുഭാവോ.

അമരിസോ അക്ഖമതാ. വിഭാവോ അസ്സാവമാനനാദി, സിരോകമ്പനതജ്ജനാദയോ അനുഭാവോ.

മദോ പമാദുക്കംസോ. തസ്സ വിഭാവോ പാനം, ചലമാനങ്ഗവചോഗതിഹാസാദയോ അനുഭാവോ.

മതി കൺവെർട്ടേഴ്സ്. ഉപദേശാദി വിഭാവോ, മുഖവികാസാദി ഏതഥ അനുഭാവോ.

അസമേക്വിതകാരിതാ ഉമ്മാദോ. തസ്സ വിഭാവോ സന്നിപാതഗഹണാദി, അടാനരുദിതഗീതഹാസാദയോ അനുഭാവോ.

മോഹോ ഭയാദീഹി, അനുഭാവോ മമ്ഭക്ത്വാദി.

ദുരാചാരാദീഹി ബിളം, അയോമുഖതാദി അനുഭാവോ.

മരണം വിഭാവഅനുഭാവേഹി സുപസിദ്ധം.

ചപലതാ രാഗദോസാദീഹി, സച്ഛന്ദചരണാദി അനുഭാവോ. ബ്യാധി പാകഭോ.

യേ വാ പനഞ്ഞേ ഇയ നിദ്രിട്ഠാ ചിത്തവൃത്തിവിസേസാപി സംവിജ്ഞതി സുഖമഭേദോ, തേസു കേചി വൃത്തേസ്വന്തോഗയാ ഹോന്തി. യഥാ ഹി ഇച്ഛാസഭാവോ സഞ്ചേ കാമാ രതിയം അന്തോഗയാ, തഥാ ദോസപ്പകാരാ കോധാ മരിസഇസ്സാദീസ്വന്തോഗയാ, ദുക്ഖസഭാവോ സോകസമബ്യാധിഗിലാനി വിസാദാദീസ്വന്തോഗയാ. പീത്യാദയോ സുഖസഭാവോ ഹരിസേതി ദട്ഠഞ്ചം. തേസു ഭയാ താസോ അഞ്ഞോ, സങ്കാ തഥാ അമരിസോ. തസ്മാ ഇസ്സാ, തഥാ ഗിലാനിതോ സമോ, നിദ്രായ സുത്തം, ഉസ്സുകാ ചപലതാ, തഥാ മോഹാ പലയോ വക്ഖമാനോ അഞ്ഞോതി മന്തഞ്ചം.

൩൪൪. ഇദാനി തേ ബൃട്ടിചാരിഭാവേ സരുപേന ദസ്സേതി “നിബ്ബേദോ”ഇച്ചാദിനാ. നിബ്ബേദോ അത്തനിദാസൺവതോ ച, തക്കസങ്കാ ച, സമധിതിജളതാ പരിസമോ സന്തോസലക്ഖണാ ധിതി ജളതാ ച, ദീനതുഗ്ഗാലസത്തം ദീനഭാവദാരുണഭാവഅലസഭാവോ ച, സുത്തം സയനഞ്ച, താസോ ചിത്തക്ഖോഭോ ച, ഗിലാനപരിമദിതഭാവോ ച, ഉസ്സുകഹരിസസതിസ്സാവിസാദാബഹിത്ഥാ ഉസ്സാഹപിതിസതിഇസ്സാവേദആകാരസംവരാ ച, ചിത്താ ച, ഗഞ്ചോ അഭിമാനോ ച, അപമാരോ ച, അമരിസമദമതുമ്മാദമോഹാ അക്ഖന്തിപമാദാധിക്കാ കൺവെർട്ടേദഉമ്മാദമോഹാ ച, വിബോധോ പബോധോ ച, നിദ്രാവേഗാ നിദ്രാ ച, ആവേഗസൺവാതോ സമ്ഭമോ ച, സബിളം ലജ്ജാസഹിതം മരണസചപലാബ്യാധി മരണഞ്ച ചാപല്യസഹിതാ ബ്യാധി ചേതി. ഏതേ തേത്തിംസ ബൃട്ടിചാരിഭാവോ നാമ ഹോന്തി. തക്കോ ച സങ്കാ ചേതി ച, സമോ ച ധിതി ച ജളതാ ചേതി ച, ദീനതാ ച ഉഗ്ഗോ ച അലസത്തഞ്ചാതി ച, ഉസ്സുകഞ്ചഹരിസോ ച സതി ച ഇസ്സാ ച വിസാദോ ച അബഹിത്ഥാ ചേതി ച, അമരിസോ ച മദോ ച മതി ച ഉമ്മാദോ ച മോഹോ ചേതി ച, നിദ്രാ ച ആവേഗോ ചേതി ച, സഹ ബിളായ വത്തതീതി ച, സഹ ചപലേന ചാപല്യേന വത്തതീതി ച, സചപലോ ച സോ ബ്യാധിചേതി ച, മരണഞ്ച സചപലബ്യാധി ചേതി ച വാക്യം. മരണസചപലാബ്യാധിതി സമാഹാരദന്ദോ. തസ്മാ “സബിള”ന്തി പദം ഏതസ്സ വിസേസനം ഹോതി.

ലോകസഭാവസ്സ അനേകവിധത്താ ഏകോയേവ വീരരസോ ഉസ്സാഹവതാ വീരരസാകാരേന അസ്സാദനീയോ ഹോതി, സോയേവ ഭീരുനാ ഭയാകാരേന അസ്സാദനീയോ ഹോതി. തസ്മാ ഏകേകസ്സ രസസ്സ ഇമേ ബഹു ബൃട്ടിചാരിനോ വണ്ണേതഞ്ചാ ഹോന്തി. ഏവം സതി അനേകാധിപ്പായകോ ലോകോ തേസു കിഞ്ചി അസ്സാദേതി. ഏവം സതി ബന്ധോ സബ്ബജനസ്സ കന്തോ ഹോതി. തസ്സം ഭാവവണ്ണനായം യസ്മാ മാദരേതുമാഗച്ഛന്താനം സത്തൂനം ദസ്സനമേകമേവ തൺവണ്ണേ

ജനാധിപ്തായതോ ഭിജ്ജിതാ പകതിഭീരൂനം പുരിസാനം ഭയസ്സ ച യുദ്ധലോലസ്സ ഉസ്സാഹനസ്സ ച കാരണം ഹോതി. ഏവം നന്നേ ഹസനത്ഥം കതവികതമാഭരണഞ്ച താദിസകിരിയാ ച ഉത്താനപകതികാനം പുരിസാനം റായീഹാസസ്സ ച ഗമ്ഭീരപകതികാനം ബൃഭിചാരിഹാസസ്സ ച ഹേതു ഭവേയ്യ. തസ്മാ ഭാവേ വണ്ണേന്തേന കവിനാ ഓചിത്യഭങ്ഗമകത്വാ സക്ഷച്ചമോചിത്യം സജ്ജതാ ഭാവപ്പകാസകാനി സവിഭാവാനുഭാവകവിവചനാനി വണ്ണേതബ്ബാനി. ഏതഥ ഭാവാവബോധകവിഭാവാദീനം ജാനിതബ്ബത്താ തേഹി തേഹി ഭാവേഹി സദ്ധിം ഏവം വേദിതബ്ബാ.

തേസു ഭാവേസു അത്താവമാനനലക്ഖണോ നിബ്ബേദോ. ഇത്ഥമീനം, ഹീനാനം [ഹീനാചാരാനം (കു)] വാ ഉപ്പജ്ജതി ചേ, ദാലിദിയം ആലമ്ബണവിഭാവോ നാമ, യോഗീനം ചേ, തഥാവബോധോ ആലമ്ബണവിഭാവോ, ഏതഥ അസ്സുപതനചിന്താദികം അനുഭാവോ നാമ.

വിതക്കസ്സ സന്ദേഹോ ഉദ്ദീപനവിഭാവോ നാമ, സിരോകമ്പാദികം അനുഭാവോ നാമ.

സങ്കായ വിരുദ്ധപ്പവത്തി ഉദ്ദീപനവിഭാവോ, കമ്പാദികോ അനുഭാവോ. ഉപരി “വിഭാവോ”തി വുത്തേ ആലമ്ബണുദ്ദീപനേസു ദ്വീസു യം യുജ്ജതി, തം ഗഹേതബ്ബം.

വേദലക്ഖണസ്സ സമസ്സ ഗമനാദികം വിഭാവോ, സേദാദി അനുഭാവോ.

സന്തോസലക്ഖണായ ധിതിയാ ഞാണാദി വിഭാവോ, ഭോഗേസു അലോലഭാവാദി അനുഭാവോ.

അയോഗ്ഗതാലക്ഖണായ ജളതായ ഇട്ഠാനിട്ഠാനം അജാനനാദി വിഭാവോ, വിവടനയനേഹി അഭിമുഖവിലോകനതാദി അനുഭാവോ.

ചിത്തസ്സനിത്തേജലക്ഖണായ ദീനതായ ദുഗ്ഗതതാദി വിഭാവോ, മലിനവത്ഥതാദി അനുഭാവോ.

ദാരുണതാലക്ഖണസ്സ ഉഗ്ഗഭാവസ്സാതിസയാപരാധാദി വിഭാവോ, തജ്ജനാദി അനുഭാവോ.

അലസത്തസ്സ അട്ഠാനപരിസമാദി വിഭാവോ, വകികഭാവോ അനുഭാവോ.

സയനസങ്ഖാതസ്സ സുത്തസ്സ നിദാദി വിഭാവോ, അസ്സാദാദി അനുഭാവോ. ഏതഥ അസ്സാദനം നാമ സേയ്യസുഖപസ്സസുഖാദികം.

ചിത്തക്ഖോഭസങ്ഖാതസ്സ താസസ്സ ഗജ്ജിതാദി വിഭാവോ, ഗജ്ജിതം നാമ ഭയജനകവചനം. കോപേന കമ്പനാ അനുഭാവോ.

പിളാസങ്ഖാതസ്സ ഗിലാനസ്സ ആയാസപിപാസാദി വിഭാവോ, ദുബ്ബണ്ണതാദി അനുഭാവോ.

അനുരൂപകാലസ്സ അനോലോകനസ്സ ഉസ്സുക്കസ്സ രമ്മവത്ഥുദസ്സനിച്ഛാദി വിഭാവോ, തുരിതതാദി അനുഭാവോ.

ചേതോപസാദലക്ഖണ്ഡസ്സ ഹരിസസ്സ മങ്ഗലകീളാദി വിഭാവോ,
സന്തോസവചനാദി അനുഭാവോ.

സരണലക്ഖണായ സതിയാ സന്താണദസ്സനാദി വിഭാവോ, ഭമുക്ഖേപാദി
അനുഭാവോ.

പരസമ്പത്തിഅസഹനലക്ഖണായ ഇസ്സായ ദുജ്ജനഭാവഗബ്ബാദി വിഭാവോ,
ദോസകഥനാവജാനനാദി അനുഭാവോ.

ഖേദലക്ഖണ്ഡസ്സ വിസാദസ്സ ആരദ്ധകാരിയാസിദ്ധികാരിയബ്ബാപത്തിആദി
വിഭാവോ, മനോസന്താപാദി അനുഭാവോ.

ആകാരസംവരണലക്ഖണായ, രസസഭാവപടിച്ചാദനലക്ഖണായ വാ
അബഹിത്ഥയലജ്ജാദി വിഭാവോ, തദന്തക്രിയാകരണം, അയോമുഖകരണം,
പാദേഹി ഭൂമിഖണ്ഡനത്തിആദി അനുഭാവോ.

ചിന്തായ ഇട്ഠത്ഥാലാഭാദി വിഭാവോ, മകുലിതനയനാദി അയോവിത്തചക്ഖാദി
വാ അനുഭാവോ.

ഗബ്ബസ്സ ഇസ്സരിയാദി വിഭാവോ, അവജാനനാദി അനുഭാവോ.

അപമാരസ്സ യക്ഖപിളാദി വിഭാവോ, ഭൂമിപതനാദയോ അനുഭാവോ.

അക്ഖമലക്ഖണ്ഡസ്സ അമരിസസ്സ അവമാനനാദി വിഭാവോ,
സിരോകമ്പനതജ്ജനാദി അനുഭാവോ.

പമാദാധിക്കലക്ഖണ്ഡസ്സ മദസ്സ സന്തോസപാനം വിഭാവോ,
കമ്പമാനഹത്ഥപാദവചനഗമനഹാസാദി അനുഭാവോ.

കങ്ഖാച്ഛേദനലക്ഖണായ മതിയാ ഉപദേസാദി വിഭാവോ, മുഖസന്തോസാദി
അനുഭാവോ.

അനുപപരിക്ഖകാരിതാലക്ഖണ്ഡസ്സ ഉമ്മാദസ്സ സന്നിപാതജ്ജരയക്ഖാദി
വിഭാവോ, അകാരണരോദനഹസനാദി അനുഭാവോ.

മുയ്ഹനലക്ഖണ്ഡസ്സ മോഹസ്സ അധികഭയാദി വിഭാവോ,
സഭാവാനവബോധനാദി അനുഭാവോ.

നിദ്രാപഗമസങ്ഖാതസ്സ വിബോധസ്സ കാലപരിണാമാദി ആലോകസരണാദി വാ
വിഭാവോ, അക്ഖിമദ്ദനാദി അനുഭാവോ.

മനോസമ്പീളനലക്ഖണായ നിദ്രായ കസ്സചി അചിന്തനഅകരണാദി വിഭാവോ,
അക്ഖിപിദഹനാദി അനുഭാവോ.

ഭയാഗമനലക്ഖണ്ഡസ്സ ആവേഗസ്സ പച്ചത്ഥികദസ്സനാദി വിഭാവോ, ഉത്രാസകമ്പാദി
അനുഭാവോ.

ലജ്ജാലക്ഖണായ ബിളായ ദുരാചാരാദി വിഭാവോ, അയോമുഖതാദി
അനുഭാവോ.

മരണസ്സു സത്ഥപഹാരരോഗാദി വിഭാവോ, മുഖവികാരാദി അനുഭാവോ.

ചാപല്യസ്സ രാഗദോസാദി വിഭാവോ, അത്തനോ സച്ഛന്ദചരണാദി അനുഭാവോ.

ബ്യാധിയാ വാതപിത്താദീനം ഉസ്സദഭാവാദി വിഭാവോ, നിത്ഥുനനാദി അനുഭാവോ.

ഇമസ്ഥിം സുബോധാലങ്കാരേ അദസ്സിതസുഖമഭേദോ അത്താപി ചിത്തവുത്തിവിസേസാ സന്തി, തേസു ഇച്ഛാസഭാവോ സഞ്ചേ ഭേദോ കാമരതിയഞ്ച, ദോസപകാരാ കോധഅമരിസഇസ്സാദീസു ച, ദുക്ഖസഭാവോ സോകസമബ്യാധിഗിലാനവിസാദാദീസു ച, പിതിആദയോ ഹരിസേ ച അനോഗയാതി വേദിതഞ്ച. ഏവം സമാനാനം സങ്ഗഹേ സതിപി താസതോ ഭയസ്സ ച, സങ്കായ അമരിസ്സ ച, അമരിസതോ ഇസ്സായ ച, ഗിലാനതോ സമസ്സ ച, നിദായ സുത്തസ്സ ച, ഉസ്സുക്കതോ ചപലതായ ച, മോഹതോ വക്ഖമാനപലയസ്സ ച പാക്കടവിസേസേന അത്തമാ വിസും വിസും ദസ്സിതന്തി ദട്ഠഞ്ച.

സാത്തികഭാവഅധിപ്പായ

നർത്തമാഹിതത്തപ്പഭവം, സത്തം തേനോ'പപാദിതാ;
സാത്തികാ'പ്യ'നുഭാവത്തേ, വിസും ഭാവാഭവന്തി തേ.

നർത്ത. സാത്തികേ വദതി “സമാഹിതേ”ച്ചാദിനാ. സമാഹിതോ ഏകഗുതാഭാവപാദനേന കതസമാധാനോ അത്താ ചിത്തം തതോ പഭവം ഉപ്പന്നം യം, തം സത്തം നാമ. തേന സത്തേന ഉപപാദിതാ നിബ്ബത്തിതാ മദ്ഭാദയോ സാത്തികാ വുച്ചന്തേ. തേ ച പുന അനുഭാവോപി ഭവന്തി മദ്ഭാദിഭാവസംസുചനസഭാവവികാരരൂപത്താ. തഞ്ച “ചിത്തവുത്തിവിസേസത്താ”ഇച്ചാദിനാ വക്ഖതി. തേനാഹ “അനുഭാവത്തേപി”തി. ഏവം സത്യപി തേ സാത്തികാ വിസും പുമഗേവ ഭാവോ ഭവന്തി, വുത്തനയേന ചിത്തഭവത്തവിരൂപത്താ തേസന്തി.

നർത്ത. ഇദാനി ഉദ്ദേശക്കമേനാധിഗതകേവലഭാവസങ്ഖാതം സാത്തികാഭാവം ദസ്സേതി “സമാഹിത”ഇച്ചാദിനാ. സമാഹിതത്തപ്പഭവം ഏകഗുതാഭാവപാദനേന കതസമാധാനചിത്തതോ സമ്ഭൂതം സത്തം നാമ ഹോതി. തേന ലാഭാലാഭാദീസു ഏകാകാരസ്സ ഹേതുനാ മിരഭാവേന ഉപപാദിതാ നിപ്ഫാദിതാ മദ്ഭാദയോ സാത്തികാ നാമ ഭവന്തി. തേ സാത്തികാ അനുഭാവത്തേപി ചിത്താകാരസങ്ഖാതമദ്ഭാദിപകാസനസഭാവവികാരസരൂപത്താ അത്തനോ അനുഭാവത്തേ സതിപി വിസും ഭാവോ ഭവന്തി യമാവുത്ത “ചിത്തവുത്തിവിസേസാ തു, ഭാവയന്തി രസേ യതോ”തിആദിനാ ഭാവോ നാമ ഹോന്തിതി. ഇമേ സാത്തികാഭാവാനുഭാവവസേന ദുവിധാ ഹോന്തി. സമാഹിതോ ച സോ അത്താ ചേതി ച, തതോ പഭവമിതി ച, സന്തോ ഉപസന്തോ ച സോ അത്താ ചേതി ച, സത്തതോ ഭവന്തിതി ച, സത്തേന ഉപ്പാദിതാതി ച, അനുഭാവാനം ഭാവോതി ച വാക്യം. അപീതി അനുഗൃഹത്ഥേ നിപാതോ.

സാത്തികഭാവപ്പഭേദ

നർത്ത. ഇദ്ദേഹോ പലയരോമഞ്ച,
തഥാ സേദസ്സുവേപമു;
വേവണ്ണിയം വിസ്സരതാ,
ഭാവോ'ടേ'തേ തു സാത്തികാ.

നർത്ത. തേ ദസ്സേതി “മമ്ഭോ”ഇച്ചാദിനാ. ഏതഥ മമ്ഭോ
അവിസ്സരകായചിത്തതാ. പലയോ അസ്സാസപസ്സാസമത്താവസേസോ
സുത്താവത്ഥാസഭാവോ നിദാപഭവോ. സുബ്ബത്തലക്ഖണാ സേസാ.

നർത്ത. ഇദാനി സാത്തികേ ദസ്സേതി “മമ്ഭോ”ഇച്ചാദിനാ. മമ്ഭോ കായചിത്താനം
അവിസരഭാവസഞ്ചാതോ ച പലയരോമഞ്ചാ നിദായ
ഉപ്പജ്ജമാനഅസ്സാസപസ്സാസമത്താതിരിത്തസുത്താവത്ഥാ ച പസാദാദിസമ്ഭവോ
രോമുഗ്ഗമോ ച തഥാ ഏവം സേദസ്സുവേപമു ച ഭയാദീഹി ഉപ്പജ്ജമാനദാഹോ ച
സന്തോസാദീഹി ഉപ്പജ്ജമാനഅസ്സു ച കമ്പാ ച വേവണ്ണിയം വിരൂപതാ ച
വിസ്സരതാ വിരൂപസദുതാ ചാതി ഏതേ അട്ഠ സാത്തികാ ഭാവാ നാമ ഹോന്തി.
രോമാനം അഞ്ചോ ഉഗ്ഗമോതി ച, പലയോ ച രോമഞ്ചോ ചേതി ച, വേപനം
കമ്പനമിതി ച, സേദോ ച അസ്സു ച വേപമു ചാതി ച, വിരൂപോ വണ്ണോ
അസ്സേതി ച, തസ്സ ഭാവോതി ച, വിരൂപോ സരോ അസ്സേതി ച, തസ്സ ഭാവോതി
ച വാക്യം.

നർത്ത. രത്യാദയോ ഭാവാ,
ഠിതിസീലാ ന ഹോന്തി ചേ;
തദാ സഞ്ചേപി തേ ഭാവാ,
ഭവന്തി ബുഭിചാരിനോ.

നർത്ത. ന കേവലം വുത്തായേവ ബുഭിചാരിനോ, രത്യാദയോപീതി ആഹ
“യദാ”ഇച്ചാദി. ഭവന്തി ബുഭിചാരിനോതി യമായോഗം യമാസമ്ബന്ധം
ബുഭിചാരിനോ ഹോന്തിതി അത്ഥോ. സേസം സുബോധം.

നർത്ത. ഇദാനി നിബ്ബേദാദയോ വിയ രതിഹാസാദയോപി കിസ്ഥിഞ്ചി കാലേ
ബുഭിചാരിനോപി ഹോന്തിതി ദസ്സേതി “യദാ” ഇച്ചാദിനാ. രത്യാദയോ
രതിഹാസാദയോ ഭാവാ നവ ഠായിഭാവാ യദാ ഠിതിസീലാ ന ഹോന്തി ചേ
വിരോധീഹി തേഹി തേഹി ഭാവന്തരേഹി ബുവഹിതത്താ സഭാവതോ
ഠിതിസഭാവാ യദി ന ഹോന്തി, തദാ തേ ഭാവാ രത്യാദയോ സഞ്ചേപി
ബുഭിചാരിനോ ഭവന്തിതി. യമാസകം ബുഭിചാരിതാനുരൂപവിഭാവാനുഭാവാനം
യോഗാനുരൂപേന ബുഭിചാരിഭാവോ ഹോന്തി. രതിആദി യേസം ഹാസാദീനമിതി
ച, ഠിതി സീലം യേസം രത്യാദീനമിതി ച വിഗ്ഗഹോ.

നർത്ത. വിഭാവോ കാരണം തേസു'-
പ്പത്തിയു'ദ്ദീപനേ തഥാ;
യോ സിയാ ബോധകോ തേസ-
മനുഭാവോ'യ'മീരിതോ.

നർത്ത. ഇദാനി വിഭാവാനുഭാവേ ദസ്സേതി “വിഭാവോ”ഇച്ചാദിനാ. തേസം
രത്യാദീനം ഭാവാനം ഉപ്പത്തിയാ, തഥാ ഉദ്ദീപനേ ച കാരണം
ആലമ്ബണഉദ്ദീപനവസേന ദുവിധോ വിഭാവോ നാമ. തത്ഥ ആലമ്ബണവിഭാവോ
കന്താദി, ഉദ്ദീപനവിഭാവോ ചന്ദാദി. തേസം ബോധകോ ഞാപകോ കായികോ ച
വാചസികോ ച ബ്യാപാരോ സിയാ, അയം അനുഭാവോ ഹുരിതോ.

നർത്ത. ഇദാനി വിഭാവാനുഭാവേ ദസ്സേതി “വിഭാവോ”ഇച്ചാദിനാ. തേസം
ഠായിഭാവാദീനം തിണ്ണം ഉപ്പത്തിയാ ച തഥാ ഉദ്ദീപനേ ച ഉപ്പന്നാനം ദീപനേ ച
കാരണം ആലമ്ബണഉദ്ദീപനവസേന ദുവിധോ ഹേതു വിഭാവോ നാമ, തേസം
ഠായിഭാവാദീനം ബോധകോ കായികവാചസികോ യോ സിയാ നടകവീനം
ബ്യാപാരോ അത്ഥി, അയം അനുഭാവോതി ഹുരിതോതി. വിസേസേന ഭാവേതി

വഡ്ശേരീതി വിഭാവോ. അനുഭാവേതി ബോധേരീതി അനുഭാവോ. ഏതഥ വിഭാവോ നാമ രതിവിസയേ നരനാരിനം അത്തമത്തം ആലമ്ബണവിഭാവോ, ചന്ദ്രമന്ദസോദി ഉദ്ദീപനവിഭാവോ ചേതി ദുവിധോ. ഹാസാദീനമ്പി ദുവിധവിഭാവം യഥാരഹം യോജേതബ്ധം. അനുഭാവോ നാമ റായിഭാവദീനം തേസം തേസം ഭാവാനം പകാസകവാചസികബ്ധാപാരസഞ്ചാതകവിപയോഗോ ച കായികപയോഗഭൂതോ നടാനം അഭിനയസഞ്ചാതോ തന്തംഭാവസരൂപനിരൂപകോ ചേതി ദുവിധോ ബ്ധാപാരോ.

**നരൻ. നേകഹേതും മനോവൃത്തി-വിസേസഞ്ച വിഭാവിതും;
ഭാവം വിഭാവാനുഭാവം, വണ്ണിയാ ബന്ധനേ ഫുടം.**

നരൻ. വിഭാവദിവണ്ണനായമേവ ഭാവവിസേസാവബോധോ സിയാ, അത്തമാ “ദേവദത്തസ്സ സാസ്സുലോചനയുഗം സഞ്ജാത”മിതി വൃത്തേ സോകാ ആനന്ദാ രോഗാ ചേതി കോ നാമ സക്കോതി കാരണം നിച്ഛിതും, ചിത്തവൃത്തിവിസേസഞ്ച ഭാവം വിനാ വിഭാവാനുഭാവം കവി വണ്ണേതും നടോഭിനേതും സാമജ്ജികോ വാ വിത്താതും കോ സക്കോതീതി ദസ്സേതുമഹ “നേക”ഇച്ചാദി. നേകഹേതും ബഹുഹേതും മനോവൃത്തിവിസേസഞ്ച ഭാവം വിഭാവിതും പകാസേതും വിഭാവാനുഭാവം വൃത്തലക്ഖണാ ബന്ധനേ സഭാവനിരൂപകപദേ ഫുടം വണ്ണിയാ, വിഭാവദിരൂപകേനേവ അവൃത്തമ്പി കിഞ്ചി പതീയതേ.

നരൻ. “ദേവദത്തസ്സ ചക്ഖുനി അസ്സുപുണ്ണാനീ”തി വൃത്തേ സോകേന സന്തോസേന രോഗേന വാതി യഥാ അസ്സുകാരണകമനം വിനാ ന ജാനാതി, ഏവം ചിത്തസ്സ പവത്തിസഞ്ചാതാ രതിഹാസാദയോ തേ തേ ഭാവം അത്തനോ പതീതിയാനുരൂപം വിഭാവാനുഭാവകമനം വിനാ കവിഹി വണ്ണേതബ്ധം, നടേഹി ദസ്സേതബ്ധം, സബ്ഭേഹി അസ്സാദനീയാ നത്ഥീതി റായിആദീനം വണ്ണനമേവ കാതബ്ധന്തി ഇദാനി അനുസാസേനോ ആഹ “നേക”ഇച്ചാദി. നേകഹേതും തേസം തേസം ഭാവാനം ഉപ്ಪത്യാദോ ആലമ്ബണവിഭാവദിവണ്ണകാരണവന്തം മനോവൃത്തിവിസേസംഭാവഞ്ച ചിത്തസ്സ പവത്തിവിസേസസഞ്ചാതഭാവഞ്ച വിഭാവിതും പകാസേതും വിഭാവാനുഭാവം അനന്തരനിദ്ദിട്ഠാ ബന്ധനേ രസഭാവപ്പകാസനേ ഫുടം പകാസം കത്വാ വണ്ണിയാ കവിനാ വണ്ണിയാ ഹോന്തീതി. ന ഏകോതി ച, സോ ഹേതു അസ്സേതി ച, മനസോ വൃത്തിതി ച, തായ വിസേസോതി ച, വിഭാവോ ച അനുഭാവോ ചേതി ച വാക്യം.

**നരൻ. വിഭാവാനുഭാവേഹി, ഭാവം തേ തേ യഥാരഹം;
വണ്ണിയാ യഥോചിത്യം, ലോകരൂപാനുഗാമിനാ.**

നരൻ. ഇദാനി തേ ഭാവം ലോകസഭാവാനതിക്കമേന വിഭാവദീഹി വണ്ണിയാതി ആഹ “സവിഭാവേ”ഇച്ചാദി. സഹ വിഭാവേഹി സവിഭാവം, തേ ച തേ അനുഭാവം ച, തേഹി. യഥാരഹന്തി അത്തനോ സമ്ബന്ധീനം വസേന യഥാരഹം വണ്ണിയാ.

നരൻ. ഇദാനി വിഭാവാനുഭാവേ നിസ്സായ വണ്ണിയാ തേ ഭാവം ലോകസഭാവമനതിക്കമ്മ കാതബ്ധാതി അനുസാസേനോ ആഹ “സവിഭാവം”ഇച്ചാദി. ലോകരൂപാനുഗാമിനാ ലോകവോഹാരമനുവത്തമാനേന തേ തേ ഭാവം റായിഭാവദയോ തയോ യഥോചിത്യം ഓചിത്യാനുരൂപം സവിഭാവാനുഭാവേഹി വിഭാവസഹിതേഹി അനുഭാവേഹി കരണഭൂതേഹി യഥാരഹം തേഹി തേഹി ഭാവേഹി സമ്ബന്ധീനം വിഭാവദീനം വസേന അനുരൂപതോ വണ്ണിയാ വണ്ണേതബ്ധം ഹോന്തീതി. വിഭാവേഹി സഹ യേ വത്തന്തിതി ച, തേ ച തേ

അനുഭവാ ചേതി ച, അനതിക്കമ്മ അരഹന്തി ച, അനതിക്കമ്മ ഓചിത്യമിതി ച, ലോകസ്സു രൂപം സരൂപമിതി ച, തം അനുഗച്ഛതി സീലേനാതി ച വിഗൃഹോ.

നമുചിത്തവുത്തി വിസേസത്താ, മാനസാ സാത്തിക'ങ്ഗതോ;
ബഹിനിസ്സസേദാദി-അനുഭാവേഹി വണ്ണിയാ.

നമുച. സാത്തികാ കഥം വണ്ണിയാതി ആഹ “ചിത്തേ”ച്ചാദി. ചിത്തസ്സു വുത്തിവിസേസോ യേസം, തേസം ഭാവോ, തസ്മാ മാനസാ മനസി ഭവാ സാത്തികാ അങ്ഗതോ സരീരതോ ബഹിനിസ്സസേഹി നിഗൃതേഹി സേദാദീഹി അനുഭാവേഹി വണ്ണിയാ, ന പന സേദസലിലമേവ ഭാവോതി അധിപ്പായോ.

നമുച. ഏവം സാമഞ്ഞേന ഭാവവണ്ണനക്കമം ദസ്സേതാ ഇദാനി വിസേസേന സാത്തികഭാവവണ്ണനാ ഹുദിസാതി ദസ്സേതി “ചിത്ത”ഇച്ചാദിനാ. ചിത്തവുത്തിവിസേസത്താ ചിത്തസ്സു പവത്തിവിസേസത്താ മാനസാ ചിത്തേ ഭവാ സാത്തികാഭവാ അങ്ഗതോ സരീരതോ ബഹിനിസ്സസേദാദിഅനുഭാവേഹി ബഹിനിക്ഖന്തസേദാദീഹി അനുഭാവേഹി കരണഭൂതേഹി വണ്ണിയാ വണ്ണിയാ ഹോന്തിതി, അങ്ഗതോ ബഹി നിസ്സന്തി വിസേസേനേ വിസിട്ഠഭൂതസേദാദീനമേവ ഭാവാനുഭാവത്തം വിനാ കേവലം സേദാദയോ വുത്താ സമാനാ ഭാവാദയോ നാമ ന ഹോന്തിതി അധിപ്പായോ. ചിത്തസ്സു വുത്തിതി ച, സാ ഏവ വിസേസോ യേസം സാത്തികാനമിതി ച, തേസം ഭാവോതി ച, മനസി ഭവാതി ച, സേദോ ആദി യേസം ഖേളാദീനമിതി ച, നിസ്സാ നിഗൃതാ ച തേ സേദാദയോ ചേതി ച, തേ ഏവ അനുഭവാതി ച വാക്യം.

രസഅധിപ്പായ

നമുസ്സാമജ്ജികാന'മാനന്ദോ, യോ ബന്ധത്ഥാനുസാരിനം;
രസീയതീതി തത്തുഹി, രസോ നാമാ'യ'മീരിതോ.

നമുച. ഇദാനി “രസസ്സാദായ സാധുന”ന്തി വുത്തത്താ രസേ നിദിസന്തോ ആഹ “സാമജ്ജികാന”മിച്ചാദി. ബന്ധസ്സു അത്ഥോ, തദനുസ്സരന്തി മനോഭാവനാവസേനാതി ബന്ധത്ഥാനുസാരിനോ, തേസം സാമജ്ജികാനം സബ്ഭാനം മനസി യോ ആനന്ദോ, അയം ലോകമധുരാദിരസോ വിയ ബന്ധേ സിങ്ഗാരാദി രസോ നാമ ഹുരിതോ തത്തുഹി രസത്തുഹി. കഥമിത്യാഹ “രസീയതീ”തി, അസ്സാദീയതീതി അത്ഥോ. കിഞ്ച? യഥാ നാനാബ്യഞ്ജനസങ്ഖതമനം ഭുഞ്ജമാനാ രസേ അസ്സാദീയന്തി സുമാനസാ പുരിസാ സന്തോസഞ്ചാധിഗച്ഛന്തി, തഥാ നാനാഭിനയബ്യഞ്ജിതേ വാചങ്ഗസത്ഥോപേതേ റായീഭാവേ അസ്സാദേന്തി സുമാനസാപേക്ഖകാ, തസ്മാ ഏതേ നാട്യാതിപി വുച്ചന്തി.

നമുച. ഇദാനി “രസസ്സാദായ സാധുന”ന്തി വത്ഥാ ഉദിട്ഠക്കമേന സമ്പത്തം രസം ദസ്സേതി “സാമ”ഇച്ചാദിനാ. ബന്ധത്ഥാനുസാരിനം ബന്ധസ്സു അത്ഥാനുരൂപസാരിനം ബുദ്ധിയാ പവത്താനം സാമജ്ജികാനം സബ്ഭാനം ചിത്തേ ഭവാ യോ ആനന്ദോ സന്തോസോ അത്ഥി, അയം ലോകേ മധുരാദിരസോ വിയ അസ്സാദനീയോ ഹോതീതി അത്ഥയുത്തേന “രസീയതീ”തി ഇമിനാ വചനത്ഥേന രസോ നാമാതി തത്തുഹിരസത്തുഹി ഹുരിതോ കഥിതോതി. സമജ്ജായം നിയുത്താതി ച, ബന്ധസ്സു അത്ഥോതി ച, തം അനുസ്സരന്തിതി ച, തം ജാനന്തിതി ച വാക്യം. യഥാ നാനാബ്യഞ്ജനേഹി അഭിസങ്ഖതമാഹാരം പരിഭുഞ്ജന്താ സത്താ ലവണമ്ബിലാദയോ തേ തേ രസേ അസ്സാദേയ്യും, സന്തുട്ഠാ ച ഭവേയ്യും, ഏവമേവ നാനപ്പകാരഅഭിനയേഹി പകാസിതവണ്ണനായ അങ്ഗഭൂതേഹി അനുരൂപേഹി സത്ഥേഹി യുത്തേ റായീഭാവേ ഇസ്സാദിരഹിതപണ്ണവന്താ

അസ്സാദേന്തി, തസ്മാ ഇമേ റായീഭാവോ നടാഭിനയേഹി ബൃജ്ജിതത്താ ച സബ്ഭാസം സന്തോസസഖ്വതരസസ്സ ഹേതുത്താ ച നടരസാതിപി വുച്ചന്തി.

രസപ്പഭേദ

നമസ്സവിഭാവാനുഭാവേഹി,
സാത്തികാബൃഭിചാരിഹി;
അസ്സാദിയത്ത'മാനീയ-
മാനോ റായേവ സോ രസോ.

നമേ. റായീനമേവ രസത്താപത്തിമാഹ “സവിഭാവേ”ച്ചാദിനാ. റായേവ സോതി സോ യഥാവുത്തോ രസോ റായീഭാവോയേവ, നാഞ്ഞോതി അത്ഥോ.

നമേ. ഇദാനി റായീഭാവാനമേവ രസസരൂപസ്സ പാപുണന്നത്ഥം വിഭാവേതി “സവിഭാവം”ഇച്ചാദിനാ. സോ രസോ അനന്തരനിദിട്ഠോ സവിഭാവാനുഭാവേഹി തേസം തേസം റായീനം അനുരൂപേഹി വിഭാവസഹിതേഹി അനുഭാവേഹി ച, സാത്തികാബൃഭിചാരിഹി പകാസേതബ്ബറായീഭാവസ്സേവ അനുകൂലസാത്തികഭാവബൃഭിചാരിഭാവേഹി കരണഭൂതേഹി അസ്സാദിയത്തം ആനീയമാനോ കവിനോ സാമത്ഥിയാ പാപുണിയമാനോ റായേവ റായീഭാവോ ഏവാതി കാരിയോപചാരേന രസോ നാമാതി വേദിതബ്ബോതി. സഹ ഭാവേഹി പവത്തന്തിതി ച, സവിഭാവോ ച തേ അനുഭാവോ ചേതി ച, സാത്തികാ ച ബൃഭിചാരിനോ ചേതി ച, അസ്സാദിയസ്സ ഭാവോതി ച വാക്യം.

നമസ്സിങ്ഗാരഹസ്സകരുണാ, രുദ്രവീരഭയാനകാ;
ബിഭച്ഛബ്ഭുതസന്താ ച, രസാ റായീന'നുകുമാ.

നമേ. തേസം നാമവസേന വിഭാഗമാഹ “സിങ്ഗാരേ”ച്ചാദിനാ. റായീനനുകുമാതി “രതിഹാസാ ച സോകോ ച”തിആദിനാ വുത്താനം റായീഭാവാനം അനുകുമാ, പടിപാടിയാതി അത്ഥോ.

നമേ. രസാവത്ഥാസമ്പത്തരതിഹാസാദീനം റായീഭാവാനം ഇദാനി കമേന നാമന്തരം ദസ്സേതി “സിങ്ഗാരം”ഇച്ചാദിനാ. റായീനം ഹേട്ഠാ വുത്താനം രതിഹാസാദിറായീഭാവാനം അനുകുമാ പടിപാടിയാ സിങ്ഗാരഹസ്സകരുണാ സിങ്ഗാരോ ഹസ്സോ കരുണാ ച രുദ്രവീരഭയാനകാ രുദ്രോ വീരോ ഭയാനകോ ച ബിഭച്ഛബ്ഭുതസന്താ ച ബിഭച്ഛോ അബ്ഭുതോ സന്തോ ചേതി നവ രസാ നാമ ഹോന്തിതി. സിങ്ഗാരരസോ ഹസ്സരസോതിആദിനാ രസസദ്ഭോ പച്ചേകം യോജേതബ്ബോ. സിങ്ഗാരോ ച ഹസ്സോ ച കരുണാ ചേതി ച വിഗ്ഗഹോ. സേസേസുപി ലിങ്ഗസമാസാ ഇമേയേവ. ഇമേ സിങ്ഗാരാദീനം രത്യാദീഹി അനന്തത്താ ഉപരി രത്യാദിവിവരണേയേവ ഞാതബ്ബാ.

നമസ്സുക്ഖരൂപേ'യ'മാനന്ദോ,
കമം നു കരുണാദികേ;
സിയാ സോതൂന'മാനന്ദോ,
സോകോ വേസ്സന്തരസ്സ ഹി.

നമേ. സോകാദിരൂപോകരുണാദി കമം രസോ സിയാതി ആഹ “ദുക്ഖേ”ച്ചാദി. വേസ്സന്തരസ്സ പുത്തദാരവിയോഗാ കരുണാ സോകരൂപോ ദുക്ഖമേവ അഹോസി, സമ്പതി പന സോതൂനം സബ്ഭാസം ആനന്ദോയേവാതി ഏത്ഥാധിപ്പായോ.

൩൫൫. ഹേട്ഠാ വുത്തരസോ സന്തോസോവ, സോകകോധാദിലക്ഖണോ
കരുണാരുദാദികോ കഥം രസോ നാമ ഭവേയ്യാതി ആസങ്കായമാഹ
“ദുക്ഖരൂപേ”ഇച്ഛാദി. അയം ആനന്ദോ “സാമജ്ജികാനമാനന്ദോ”തിആദിനാ നിദ്ദിട്ഠോ
ദുക്ഖരൂപേ ദുക്ഖലക്ഖണേ കരുണാദികേ കരുണാരുദാദികേ വിസയേ കഥം
ഭവേയ്യാതി ചേ, നേസ ദോസോ ഹി തഥേവ വേസ്സന്തരസ്സ ബോധിസത്തസ്സ സോകോ
പുത്തദാരവിരഹതോ ജാതസോകോ സോതൂനം ഇദാനി സുണന്താനം സബ്ഭാനം
ആനന്ദോ സിയാ ആനന്ദസ്സ കാരണത്താ കാരിയോപചാരേന സന്തോസോ നാമ
ഭവേയ്യാതി. വത്തുനോ സാമത്ഥിയാ കരുണാരസാദികം പാപേത്ഥാ
പകാസിയമാനസ്സ സോകാദികസ്സ ദുക്ഖരൂപേന റിത്താ സുണന്താനം പീതി
ഉപ്പാദിയതേവാതി അധിപ്പായോ. ദുക്ഖം രൂപം സഭാവോ യസ്സ കരുണാദിനോതി
ച, കരുണാ ആദി യസ്സ രുദാദിനോതി ച വാക്യം.

ഓയിഭാവനിദേശ

രതിഓയിഭാവ

നമസ്കാരം. രമണേശ്വരകലാകാല-വേസാദിപടിസേവനം;
യുവാന്തേന്താത്തരത്താനം, പമോദോരതി രുചുതേ.

നമസ്കാരം. സിങ്ഗാരാദയോ വിഭാഗതോ ദണ്ഡേതുമഹ “രമണ”ച്ചാദി. തത്ത്വ
“രമണേശ്വര”ഇച്ചാദിനാ ഉദ്ദിപനവിഭാവാ ദണ്ഡിതാ. “യുവാന്തേ”ന്തി ഇമിനാ
ആലമ്ബണവിഭാവോ. ഇത്ഥി ഹി പുരിസസ്സ, പുരിസോ ഇത്ഥിയാ
ആലമ്ബണവിഭാവോ. പമോദോതി അത്തമത്താഭിരമണവസേന
ആമോദരൂപോ.

നമസ്കാരം. ഇദാനി സിങ്ഗാരാദിനാമകേ തേരത്യാദികേ കമേന നിദ്രിസതി
“രമണ”ഇച്ചാദിനാ. രമണേശ്വരകലാകാലവേസാദിപടിസേവനം
രമണീയനിരാവരണസുചിപവിത്തവാസാരഹദേസോ രമണീതികാദികലാ
രതിജനകവസന്താദിഅനുരൂപകാലോ മാലാഗന്ധാദി ഉപസോഭിതകിരിയാദി
മനുത്തവേസോ, ആദിസദേന നിദ്രിട്ഠാസിതമിഹിതാദിചേതി ഇമേസം
ദിട്ഠസുതമുതാദിസു ദിട്ഠാദിമത്തമകത്വാ പത്തായ തേന തേനാകാരേന
പുനപുനാനുഭവനേന അത്താത്തരത്താനം അത്തമത്തം
നിമിത്താനുബൃഞ്ജനസങ്കുചവസേനാതിരത്താനം യുവാന്തേ തരുണിത്ഥി
പുരിസാനം പമോദോ അഭിരമണവസേന സന്തോസോ പിതി രതിരുചുതേ
രുചുതേ “രതി”തി വുചുതീതി. ഇമസ്ഥിം പക്വേ രകാരോ സന്ധിജോ. ദേസോ
ച കലാ ച കാലോ ച വേസോ ചേതി ച, തേ ആദയോ യേസമിതി ച, രമ്മാ
ച തേ ദേശ...പേ... വേസാദയോ ചേതി ച, തേസം പടി പുനപുനം
സേവനമിതി ച, അത്തോ ച അത്തോ ചേതി ച, തേസു രത്താതി ച
വാക്യം.

നമസ്കാരം യുത്യാ ഭാവാനുഭാവോ തേ,
നിബന്ധാ പോസയന്തി നം;
സോപ്യാ'യോഗവിപ്പയോഗ-
സമ്ഭോഗാനം വസാ തിയാ.

നമസ്കാരം. “യുത്യാ”ഇച്ചാദി. തേ യഥാവുത്താ ഭാവാനുഭാവോ യുത്യാ
ആലസിയഉഗ്താജിഗുച്ഛാവജ്ജിതാ യേ സങ്കാഉസ്സുക്കാദയോ ഭാവോ
തംബൃഞ്ജകാ തദനുരൂപാ അനുഭാവോ ച അയോഗാദികേ സിങ്ഗാരോ യഥാ
യഥാ യുഞ്ജന്തി, താദിസിയാവ യുത്തീയാ നിബന്ധാ നം രതിം സന്ധോസയന്തി,
സോയേവമേവം പോസിതോ സിങ്ഗാരോ നാമ രസോ സമ്പജ്ജതേ. സോപി
തിയാതി സമ്ബന്ധോ. തത്ത്വ അയോഗോ നാമ പുഞ്ചേ അസങ്ഗതാനം
അനുരാഗേന സങ്ഗമമിച്ഛന്താനം ഇത്ഥിപുരിസാനമസങ്ഗമോ.
അതിസയവിരുദ്ഘപേമാനമുഭിന്നസി സിലേസോ വിപ്പയോഗോ.
ബലവകാമാവേസവിസേസാനം കാമീനം ദണ്ഡനാദിസമഞ്ജനം സമ്ഭോഗോ.

നമസ്കാരം. ഇദാനി രതിയാ പുട്ഠകാരണം പുട്ഠപയോഗഞ്ച ദണ്ഡേതി
“യുത്യാ”ഇച്ചാദിനാ. തേ ഭാവാനുഭാവോ നിദ്രിട്ഠബൃഭിചാരിഭാവേസു
രത്യാനുരൂപബൃഭിചാരിഭാവോ തപ്പകാസകോ അനുഭാവോ ചേതി ഇമേ ദേ

യൂത്യാ ഹേതുഭൂതായ അയോഗവിപ്ലയോഗസമ്ഭോഗസഖ്യാതാനം തിണ്ണം
സിങ്ഗാരാനം അനുകൂലത്വേന രതിയാ വിരുദ്ധത്താ ആലസ്യമുജ്ജിഗൃച്ഛാദികേ
പരിവേഷേജത്യാ സങ്കാമസ്തുകാദീനം രത്യാനുകൂലഭാവാനം വസേന യഥായോഗം
നിബന്ധാ കവിഹി ബന്ധാ നം രതിം പോസയന്തി യഥാ തപ്പകാസനേന
പൂരേന്തി സജ്ജന്തി, ഏവം സജ്ജിതോ രതിസിങ്ഗാരോ നാമ രസോ ഹോതി.
സോപി സാമന്തേന നിദ്രിടംസിങ്ഗാരരസോപി
അയോഗവിപ്ലയോഗസമ്ഭോഗാനം സിങ്ഗാരാനം വസാ ഭേദേന തിയാ ഭവതീതി.
തത്ത്വ അയോഗോ നാമ പുണ്യേ അന്തമന്തസംഗമരഹിതാനം
അഭിനവാനുരാഗബലേന സങ്ഗമം പത്മേന്താനം മീപുമാനം അസങ്ഗമോ.
വിപ്ലയോഗോ നാമ സങ്ഗമാതിസയേന വിരുദ്ഘപേമാനം മീപുമാനം
അന്തമന്തവിസിദ്ധേസോ. സമ്ഭോഗോ നാമ
ബലവകാമതണ്ഹാവിസേസവസേന യുത്താനം കാമിനികാമുകാനം
അന്തമന്തം ദസ്സനാദിഅസ്സാദോ. ഭാവോ ച അനുഭാവോ ചേതി ച,
അയോഗോ ച വിപ്ലയോഗോ ച സമ്ഭോഗോ ചേതി ച വാക്യം.

ഇമമലങ്കാരം കരോന്തേന ആചരിയസഖ്യാരക്ഖിതമഹാസാമിപാദേന പന
പരമമധുരസദ്ധമ്മാമതലുദ്ധസുദ്ധസന്താനാനം തപോധനാനം
അന്തരസാവബോധനേ പയോജനാഭാവേപി ലോകിയേസു തേസു തേസു
വോഹാരേസു അസമ്മോഹത്വം സിങ്ഗാരാദിനവവിധരസാനം
ലക്ഖണമത്തസ്സേവ ദസ്സിതത്താ തദനുരൂപലക്ഖിയപരിഗൃഹേ അസതി
ലക്ഖണാവബോധസ്സ സുബൃത്താഭാവതോ വൃത്തലക്ഖണാവബോധത്വം
തത്ത്വലക്ഖണകഥനാനന്തരം തസ്സ തസ്സ ലക്ഖിയസ്സ മുഖമന്തം ദസ്സേതബ്ബം
ഹോതി. ഹേട്ഠാ “രാഗാനതബ്ഭുതസരോജമുഖം ധരായാ”തിആദിനാ
നിദ്രിടംസമ്ഭോഗസിങ്ഗാരരസാഭാസേനേവ ഹസാഭാസാദിനം അട്ഠന്നം
രസാഭാസരൂപസ്സ ഭാവാഭാസസ്സ, വിഭാവാഭാസസ്സ, അനുഭാവാഭാസസ്സ ച
ഞാതബൃത്താ സിങ്ഗാരരസസ്സ ലക്ഖിയമേവം വേദിതബ്ബം.

ഗീതസ്സരേന ഉപകഡ്ഢിയ നേത്തരസ്മി-
ബന്ധം കരംവ വിവസഞ്ച കരഗൃഹേന;
യാ താദിസേപി വിനിയോജയി ദുക്കരേ മം,
സേരന്ദതീ അധിഗതാ വിധിനാ മയജ്ജാതി.

ഗീതസ്സരേന ഹത്ഥീനം ഗീതികായ പിയത്താ ഗീതികായനിനാ ഉപകഡ്ഢിയ
അത്തനോ സമീപം ആകഡ്ഢിത്യാ നേത്തരസ്മിബന്ധം
നേത്തസഖ്യാതഹത്ഥാചരിയസ്സ രജ്ജുനാ ബന്ധം കരഗൃഹേന ഹത്ഥഗൃഹേന
സോണ്ഡഗൃഹേനേന വിവസഞ്ച അപഗതഇച്ഛാചാരം പരവസം കരംഇവ ഹത്ഥം
ഇവ ഗീതസ്സരേന അത്തനോ ലീലോപേതഗീതികായനിനാ ഉപകഡ്ഢിയ
അത്തനോ സമീപം നേത്യാ നേത്തരസ്മിബന്ധം അത്തനോ നയനകന്തിയാ
പടിബന്ധം കരഗൃഹേന ഹത്ഥഗൃഹേന വിവസഞ്ച അപഗതധിതിം മുദ്ഘം മം
യാ കന്താ താദിസേപി ദുക്കരേ വിനിയോജയി, സാ ഇരന്ദതീ ഇരന്ദതീ നാമ
നാഗമാനവികാ മയാ അജ്ജ വിധിനാ ഭാഗ്യേന അധിഗതാ ലഭാതി.

ഏത്ഥ ഗീതസ്സരേനേത്തരസ്മികരഗൃഹസഖ്യാതാഹി ഇമാഹി പദാവലീഹി
ഉദ്ദീപനവിഭാവോ ദസ്സിതോ. മിയാ പൂരിസോ ച, പൂരിസസ്സ മീ ച
ആലമ്ബണം ഹോതീതി “സാ ഇരന്ദതീ മയാ”തി ഇമിനാ ആരമ്മണവിഭാവോ
ദസ്സിതോ. “ഉപകഡ്ഢിയ ബന്ധം വിവസ”ന്തി ഇമേഹി കാമേന

ഉദ്ദിപിതായിഭാവസഞ്ചതാ രതി ദസ്സിതാ. “താദിസേപി ദുക്കരേ വിനിയോജയീ”തി ഇമേഹി ഉസ്സാഹാദികാ ച “വിധിനാ അധിഗതാ മയജ്ജാ”തി ഇമേഹി ഹരിസാദികാ ച ബുഭിചാരിഭാവോ ദസ്സിതാ. രതിയാ വിരുദ്ധേ നിബ്ബേദആലസ്യയുഗ്ഗതജിഗുച്ഛാദികേ ബുഭിചാരിഭാവേ വജ്ജേതാ വുത്തപ്പകാരവിഭാവോദികേ പകാസന്തോ “ഗീതസ്സരേണേ”ച്ചാദികാ രതിപ്പതീതിയാ അനുരൂപം പയുത്താ കവിപ്പയോഗാ ഇധ അനുഭാവോ നാമ ഹോന്തി. നാടകാദിദസ്സനീയസത്ത്വേ അഭിനയോ അനുഭാവോ.

രമ്മദേസരമ്മകാലരമ്മവേസാദയോ തദഭാവേ രതിയാ അനുപജ്ജനതോ സാമത്ഥിയാ ഗമ്യ ഭവന്തിതി ഏവം ലക്ഖണാനുഗതലക്ഖിയപരിഗ്രാഹോ സബ്ബത്ഥ കാതബ്ബോ. ഏവം സതിബന്ധത്ഥാവബ്ബോധകാനം സബ്ഭാനം ഉപജ്ജമാനായപീതിയാ കാരണത്താ കാരിയോപചാരേണ ഏസോ ബന്ധോ രസോ നാമ ഹോതീതി. ഉപരിപി ഏവമേവ.

ഹസ്സായിഭാവ

നമ്രപ്രീകാരാകതിആദീഹി,
 അത്തനോ'ഥ പരസ്സ വാ;
 ഹാസോ നിദാ സമാലസ്യ-
 മുച്ഛാദിബുഭിചാരിഭി;
 പരിപോസേ സിയാ ഹസ്സോ,
 ഭിയ്യോ'ത്ഥിപഭൂതീന സോ.

നമ്രപ്ര. “വികാരേ”ച്ചാദി. വികാരാകതി ദേസവയാദീനം വിപരീതോ കേസബന്ധനാദി, സോ ആദി യേസം അത്താകത്യാദിനച്ചനാദീനം, തേഹി വിഭാവേഹി ഹാസോ ചേതോവികാസോ, സോപി അത്തനോ സമ്ബന്ധീ വാ അഥ പരസ്സ സമ്ബന്ധീ വാ, തത്ത്വ യോ വിഭാവസാമത്ഥിയായേവാഭിബുദ്ധിത്തി യാതി, സോ അത്തട്ഠോ. യോ പന വിഭാവദസ്സനാ ഉപ്പന്നാപി പുരിസസ്സ ഗമ്ഭീരത്താദിനാ ഛാദിതോ സമാനോ പുരിസന്തരേ ഹസത്യാഭിബുദ്ധത്തോ, സോ പരട്ഠോ. സോ ഹാസോ നിദാദീഹി ബുഭിചാരിഹിയേവ, അനുഭാവപക്ഖേ ആദിസദ്ദേന അക്ഖിഫന്നാദയോ ഗഹിതാ. പരിപോസേ സതി ഹസ്സോ നാമ രസോ സിയാ. സോ ഹസ്സോ ഭിയ്യോ ഇത്ഥിപഭൂതീനം സിയാതി സമ്ബന്ധോ. ഏത്ഥ പഭൂതിസദ്ദേന നീചപകതയോ സഞ്ജഹന്തി.

നമ്രപ്ര. ഇദാനി ഹസ്സരസസ്സ പോസനാകാരം ദസ്സേതുമാഹ “വികാര”ഇച്ചാദി. വികാരാകതിആദീഹി ദേസവയോലിങ്ഗാനം വിപരീതേഹി കേസബന്ധഗതിട്ഠിതിആദികേഹി, നച്ചഗീതആദികേഹി ച ദുവിധേഹി ആകതിസഞ്ചതേഹി ഹേതുഭൂതേഹി അത്തനോ വാ അഥ പരസ്സ വാ സമ്ബന്ധീ സോ ഹാസോ ചേതോ വികാസലക്ഖണോ നിദാസമാലസ്യമുച്ഛാദിബുഭിചാരിഭി നിദാസമആലസ്യമുച്ഛാഅക്ഖിഫന്നാദീഹി അനുഭാവേഹി സുതസമ്ബന്ധേന തേഹേവ നിദാസമാലസ്യമുച്ഛാസഞ്ചതബുഭിചാരിഹി കരണഭൂതേഹി പരിപോസേ സതി ഹസ്സോ ഹസ്സോ നാമ രസോ സിയാ, സോ ഹസ്സോ ഭിയ്യോ ഇത്ഥിപഭൂതീനം, നീചപകതീനഞ്ച സിയാതി. വികാരാ ച സാ ആകതി ചേതി ച, സോ ആദി യേസന്തി ച, നിദാ ച സമോ ച ആലസ്യഞ്ച മുച്ഛാ ചേതി ച, തേ ആദി യേസം അക്ഖിഫന്നാദീനം അനുഭാവാനന്തി ച, തേ ച ബുഭിചാരിനോ ചേതി ച, ഇത്ഥി പഭൂതി യേസം നീചപകതീനന്തി ച വാക്യം.

ഹസ്സപ്പഭേദ

൩൫൯. സിതമിഹ വികാസിനയനം,
കിഞ്ചാ'ലക്വിയദിജന്തു തം ഹസിതം;
മധുരസ്സരം വിഹസിതം,
സംസസീരോകമ്പമുപഹസിതം.

൩൫൯. അപഹസിതം സഞ്ജല'ക്വി,
വിക്വിത്തങ്ഗം ഭവത്യ'തിഹസിതം;
ഭേ ഭേ ഹസ്സാ കമിതാ ചേ'സം,
ജേട്ഠേ മജ്ജേ'യമേപി ച കമസോ.

൩൫൯-൩൬൦. ഹസ്സേ ഭേദമാഹ “സിത”മിച്ചാദിനാ. ഇഹ ഹസ്സേ വികാസിനി നയനാനി യസ്സ തം സിതം, കിഞ്ചി ആലക്വിയാ ദിജാ ദന്താ യസ്സ തം ഹസിതം. ഏവം മധുരോ സരോ സദോ യസ്സ തം വിഹസിതം. അംസസീരോകമ്പേന സഹ വത്തമാനം ഉപഹസിതം, സഹ ജലേന അസ്സുനാ വത്തമാനാനി അക്ഖിനി യസ്സ തം അപഹസിതം. വിക്വിത്താനി ഇതോ തതോ പസാരിതാനി അങ്ഗാനി യസ്സ തം അതിഹസിതം നാമ. ഏസഞ്ച സിതാദിനം മജ്ജേ ഭേ ഭേ ഹസ്സാ ആദിതോ പട്ഠായ കമസോ യമാക്കമേന ജേട്ഠേ മജ്ജേ അയമേപി ച കമിതാതി സമ്ബന്ധോ. പുരാതനേഹീതി വിത്തായതി.

൩൫൯-൩൬൦. ഇദാനി ഹസ്സഭേദം ദസ്സേതി “സിത”മിച്ചാദിനാ. ഇഹ ഇമസ്ഥിം ഹസ്സവിസയേ വികാസിനയനം വിവടനയനം സിതം നാമ. കിഞ്ചി ആലക്വിയദിജന്തു കിഞ്ചി ദിസ്സമാനദന്തം, തം ഹസിതം നാമ. മധുരസ്സരം മധുരനാദം വിഹസിതം നാമ. സംസസീരോകമ്പം അംസസീരോകമ്പസഹിതം ഉപഹസിതം നാമ. സജലക്വി അസ്സുവിലോചനസഹിതം അപഹസിതം നാമ. വിക്വിത്തങ്ഗം അട്ഠാനേ പസാരണവസേന വിക്വിത്തഹത്ഥപാദാദിഅവയവവന്തം അതിഹസിതം നാമ ഭവതി. ഏസം ഛരണം കമസോ കമേന ഭേ ഭേ ജേട്ഠേ മജ്ജേ അയമേപി വിസയേ കമിതാ പുരാതനേഹി ഭാസിതാതി. വികാസിനി നയനാനി അസ്സേതി ച, കിഞ്ചി ഹുസകം ആലക്വിയാ ദിജാ യസ്സേതി ച, മധുരോ സരോ അസ്സേതി ച, അംസോ ച സിരോ ചേതി ച, അംസസീരസോ കമ്പോതി ച, തേന സഹ വത്തതീതി ച, സഹ ജലേന വത്തമാനാനി അക്ഖിനി യസ്സേതി ച, അനുസ്വരാഗമോ. വിക്വിത്താനി അങ്ഗാനി യസ്സേതി ച വാക്യം. സിതഹസിതദ്വയം ഉത്തമേ, വിഹസിതഉപഹസിതദ്വയം മജ്ജയിമേ, അപഹസിതഅതിഹസിതദ്വയം അയമേ വത്തതേ. ഏവം സിതാദയോ അനുരൂപവിഭാവാദിനാ പയുത്താ ഇമേ രസാ'വത്ഥം പാപുണന്തീതി അധിപ്പായോ.

ഹസ്സരസസ്സ ഏവമുദാഹരണം ഞാതബ്ബം -

പൂജേസി കണ്ഠമണിനാ അപി യോ പസന്നോ,
ധമ്മേ പുരാ'സമധുരം വിധുരം സ ഹന്തും;
ഗോപേന്തിയാപി വചന്നേ മിയാ സഭാവം;
ഭത്തിം അകാസി ഫരുസേ മയി നാഗരാജാതി.

യോ പുരാ പുഞ്ചേ യമ്മേ തസ്സ യമ്മകമനേ പസന്നോ കണ്ഠമണിനാ അപി അത്തനോ അനഗ്ഘകണ്ഠമണിനാപി തം പുജേസി, സോ നാഗരാജാ സഭാവം അത്തനോ അധിപ്പായം ഗോപേന്തിയാ അപി മിയാ വചനേന ഇത്ഥിയാ വചനേന അസമധൂരം തുല്യരഹിതം വിധൂരം വിധൂരപണ്ഡിതം ഹന്തും വിനാസനത്ഥം ഫരുസേ ചണ്ഡേ മയി ഭത്തിം അകാസീതി. ഇഹ ഏകസ്ഥിന്ധേവ വത്സുനി നാഗരാജസ്സ പസാദവധവിധാനാദിവിപരീതപ്പവത്തി ആലമ്ബണവിഭാവോ, പഠമം അനഗ്ഘപിയവത്സുഹി പുജിതഭാവോ ച ബോധിസത്തസ്സ അതുല്യഭാവോ ച ഇത്ഥിവചനസ്സ സമ്പദ്ഘനഭാവോ ച തസ്സാധിപ്പായസ്സ അത്താതഭാവോ ച പുണ്ണകസ്സ ചണ്ഡഭാവോ ചേതി ഇമേഹി സബ്ബവചനേഹി ഉദ്ദിപനവിഭാവോ ദസ്സിതോ. ഇമേഹി ഉദ്ദിപിതായീഭാവസങ്ഖതോ ഹാസോ വാക്യസാമത്ഥിയാ പകാസിതോ ഹാസവിരോധിനിബ്ബോദാദിവജ്ജിതാ സമാലസിയസന്തോസഅസ്സുവേപമാദികാ ബൃഭിചാരിഭാവോ സാത്തികാഭാവോ ച ഏവം സാമത്ഥിയേന ദീപിതാ. തദനുരൂപവിഭാവോദിപകാസകാ യമാവുത്തകവിപ്പയോഗാ അനുഭാവോ നാമ ഹോന്തി. ഹസ്സഭേദേന മജ്ജിമേ പുരിസേ വത്തബ്ബാപി ഹസിതഉപഹസിതാ ദേ ഇമാ ദട്ഠബ്ബാ.

കരുണാഠായീഭാവ

൩൬൧. സോകരൂപോ തു കരുണോ-
 നിട്ഠപത്തിട്ഠനാസതോ;
 തത്ഥാ'നുഭാവോ രുദിത-
 പലയത്ഥമ്ഭകാദയോ;
 വിസാദാലസ്യമരണ-
 ചിന്താദി ബൃഭിചാരിനോ.

൩൬൧. “സോകേ”ച്ചാദി. അനിട്ഠസ്സ പുത്തവിയോഗാദിനോ ദേസനിക്കഡ്ഢനാദിനോ പത്തി ച ഇട്ഠസ്സ യമ്മസ്സ, ധനാദിനോ വാ നാസോ ച തതോ വിഭാവഭൂതേഹി സമ്പന്നോ സോകരൂപോ സോകസഭാവോ തു കരുണോ രസോ നാമ. തത്ഥ ഉത്തമാനം സോകോ പുത്തവിയോഗാദിഅനിട്ഠപ്പത്തിതോ, യമ്മാദിഇട്ഠനാസതോ ച ജായതേ. നീചാനം തു ദേസനിക്കഡ്ഢനാദിഅനിട്ഠപ്പത്തിതോ, ധനാദിഇട്ഠനാസതോ ച, പരേസം ധനാദിനാസതോ തു ഉത്തമസ്സേവ മഹാകാരുണികത്താ, സേസം സുബോധം. അനുഭാവോ പന്നേത്ഥ യഥോചിത്യം നിരൂപയിതബ്ബോ.

൩൬൧. ഇദാനി കരുണാരസപോസനക്കമം ദസ്സേതി “സോക”ഇച്ചാദിനാ. അനിട്ഠപ്പത്തിട്ഠനാസതോ പുത്തവിയോഗാദിനോ, ദേസചാഗാദിനോ വാ അനിട്ഠസ്സ ഉപ്പത്തി ച സീലാദിനോ, ധനാദിനോ വാ ഇട്ഠസ്സ കന്തിവത്സുനോ വിനാസോ ചാതി ഇമേഹി ആലമ്ബണവിഭാവേഹി കരണഭൂതേഹി ഉപ്പന്നോ സോകരൂപോ തു സോകസഭാവോ പന കരുണോ കരുണാരസോ നാമ ഹോന്തി. തത്ഥ കരുണാരസേ രുദിതപലയത്ഥമ്ഭകാദയോ രുദിതോ പലയോ മമ്ഭോതിആദയോ അനുഭാവോ നാമ ഭവന്തിതി. മമ്ഭാദീനം സരൂപോ ഹേട്ഠാ വുത്തോവ. വിസാദആലസ്യമരണചിന്താദയോ ബൃഭിചാരിനോ തസ്ഥിന്ധേവ ബൃഭിചാരിനോ ഭവന്തി. ഇഹ പുത്തവിയോഗാദിഅനിട്ഠപ്പത്തിയാ ച സീലയമ്മാദിഇട്ഠനാസന്നേ ച ഉത്തമാനം സോകോ ഉപ്പജ്ജതി, ദേസചാഗാദിഅനിട്ഠപ്പത്തിയാ ച ധനാദിഇട്ഠനാസന്നേ ച നീചാനം.

അഞ്ഞേസം ധനാദിവിനാസനേന പന മഹാകരുണികത്താ ഉത്തമസ്തേവ ഉപ്പജ്ജതി. തസ്ഥിം വിസയേ സോ സോകോ സേസാനം നുപ്പജ്ജതി. തസ്ഥാ യമാരഹം പയോഗോ കാതഞ്ചോ. സോകസ്സ രൂപോ സഭാവോതി ച, അനിട്ഠസ്സ പത്തിതി ച, ഇട്ഠസ്സ നാസോതി ച, അനിട്ഠപ്പത്തി ച ഇട്ഠനാസോ ചേതി ച, രുദിതഞ്ച പലയോ ച മമ്ഭകോ ചേതി ച, തേ ആദി യേസമിതി ച, വിസാദോ ച ആലസ്യഞ്ച മരണഞ്ച ചിന്താ ചേതി ച, താ ആദി യേസമിതി ച വാക്യം. ഇമസ്സ കരുണാരസസ്സ ലക്ഖിയമേവം ദട്ഠഞ്ചം -

ആകഡ്ഢിതേ'കസതരാജപുരക്ഖതോ യോ,
ധമ്മേന ആസനമലംകുരുതേ ജിനോവ;
സോ അസ്സവാലമവലമ്ബിയ ദാനി നീതോ,
യക്ഖേന ലോകതിലകോ കുരുതേ കിമേകോതി.

യോ ഏകസതരാജപുരക്ഖതോ രാജ്ജനം ഏകസതേന പരിവാരിതോ ജിനോ ഇവ ബുദ്ധോ ഇവ ധമ്മേന മധുരധമ്മകമനേന ആസനം ധമ്മാസനം അലംകുരുതേ സജ്ജതി, ലോകതിലകോ ലോകസ്സ പിയതായ തിലകാലങ്കാരഭൂതോ സോ വിധുരപണ്ഡിതോ യക്ഖേന പുണ്ണകേന ആകഡ്ഢിതോ ഹുത്വാ നീതോ അസ്സവാലം അവലമ്ബിയ ഇദാനി ഏകോ കിം കുരുതേതി. ഇഹാനീതോതി ദസ്സിതപിയവത്സുവിയോഗോ സോകസ്സ ആലമ്ബണവിഭാവോ ഹോതി. “ആകഡ്ഢിതേകസതരാജേ”ച്ചാദിനാ സകലേന വാക്യേന ഉദ്ദീപനവിഭാവോ ദസ്സിതോ, ഉദ്ദീപിതസോകസഞ്ചാതായീഭാവോ ച വിസാദാലസ്യചിന്താദികോ ബൃഭിചാരിഭാവോ ച രുദിതപലയമമ്ഭകാദികാ വിഭാവാദിബോധകഅനുഭാവോ ച വാക്യസാമത്ഥിയേന ദീപിതാ ഹോന്തി.

രുദ്രായീഭാവ

൩൬൧. കോയോ മച്ഛരിയാദീഹി, പോസേ താസമദാദിഭി;
നയനാരുണതാദീഹി, രുദ്രോ നാമ രസോ ഭവേ.

൩൬൨. “കോയോ”ഇച്ചാദി, സുബോധം. ഏതഥ പഥേന ആദിസദുന അവിക്ഖേപഉപഹാസാദയോ വിഭാവോ ഗഹിതാ, ദുതിയേന ഉഗ്ഗസമ്ഭമാദയോ ബൃഭിചാരിനോ, തതിയേന ഭൂകുടിപുരണഓട്ഠനിപ്പിളനാദയോ അനുഭാവോ.

൩൬൨. ഇദാനി രുദ്രരസസ്സ പോസനക്കമം ദസ്സേതി “കോയോ”ഇച്ചാദിനാ. കോയോ മച്ഛരിയാദീഹി മച്ഛരിയഅവിക്ഖേപഉപഹാസാദീഹി ആലമ്ബണാദീഹി വിഭാവേഹി ച ഹേതുഭൂതേഹി താസമദാദീഹി താസമദഉഗ്ഗതസമ്ഭമാദീഹി ബൃഭിചാരിഭാവേഹി ച നയനാരുണതാദീഹി നേത്തരത്തസുഭങ്ഗഓട്ഠപിളനാദീഹി അനുഭാവേഹി ച കരണഭൂതേഹി പോസേ സതി രുദ്രോ നാമ രസോ ഭവേതി. മച്ഛരിയം ആദി യേസന്തി ച, താസോ ച മദോ ചേതി ച, തേ ആദി യേസമിതി ച, നയനാനി ച താനി അരുണാനി ചാതി ച, തേസം ഭാവോതി ച, സാ ആദി യേസമിതി ച വാക്യം.

രുദ്രരസസ്സ ഉദാഹരണമേവം ദട്ഠഞ്ചം -

യക്ഖേന ഭോ അധിഗതോസി മനുസ്സഭക്ഖേ,
നാ'സ്സസ്സ വാല'മവലമ്ബ പുരം അവേക്ഖ;
വേരമഭവാതമുഖചുണ്ണിതസബ്ബഗത്തോ,

മച്ചോ കഥം പുനപി പസ്സതി ജീവലോകന്തി.

ഭോ മനുസ്സഭക്ഖേന യക്ഖേന അധിഗതോസി ഗഹിതോ അസി, അസ്സസ്സ വാലമവലമ്ബ വാലധിം ഗഹേത്വാ ഇദാനേവ പൂരം അവേക്ഖ തുയ്ഹം നഗരം ഓലോകേഹി, തഥേവ ഹി വേരമ്ഭവാതമുഖചുണ്ണിതസബ്ബഗത്തോ വേരമ്ഭവാതസ്സ അഭിമുഖിച്ചുണ്ണിതസകലസരീരോ മച്ചോ മനുസ്സോ ജീവലോകം സത്തലോകം പുനപി കഥം പസ്സതിതി. ഇഹ മച്ഛരിയാദിവിഭാവാ ച കോധാദിസങ്ഖാതോ റായീഭാവോ ച വാക്യസാമത്ഥിയാ ദീപിതാ ഹോന്തി, അപരഭേന താസമദഗ്ഗതാദിബൃഭിചാരിഭാവാ വിഭാവിതാ ഹോന്തി. സമുദായേന നയനാരുണതാദയോ അനുഭാവാ സൂചിതാ ഹോന്തി.

വീരഠായിഭാവ

൩൬൩. പതാപവിക്ഖമാദീഹു-സ്സാഹോ വിരോതി സഞ്ചിതോ;
രണദാനദയായോഗാ, വീരോ'യം തിവിധോ ഭവേ;
തേവാ'നുഭാവാ ധിതിമ-ത്യാദയോ ബൃഭിചാരിനോ.

൩൬൩. “പതാപി”ച്ചാദി. പതാപോ സത്തുസന്താപകാരി തേജോ, വിക്ഖമോ പരമണ്ഡലക്കമന്തം, തേ ആദയോ യേസം ബലാവിക്ഖേപാദീനം പടിപുഗ്ഗലഗതാനം വിഭാവാന്തം, തേഹി ജാതോ ഉസ്സാഹോ രസത്തമാപന്നോ വീരോ രസോതി സഞ്ചിതോ, അയം വീരോ രണദാനദയായോഗാ തിവിധോ ഭവേ യുദ്ധവീരോ ദാനവീരോ ദയാവീരോതി, തേ യുദ്ധകരണാദയോ ഏവ തത്ത്വ അനുഭാവാ ഭവന്തി. ധിതിമതിഗുണതാദയോ ബൃഭിചാരിനോ ഭവന്തിതി.

൩൬൩. ഇദാനി വീരരസഭേദം, പോസനക്കമഞ്ച ദസ്സേതി “പതാപ”ഇച്ചാദിനാ. പതാപവിക്ഖമാദീഹി അന്തരാജൂനം ദണ്ഡജതേജസങ്ഖതപതാപോ, തേസമേവ പരമണ്ഡലക്കമനസങ്ഖാതവിക്ഖമോ ഫലഭേദോ ചേതിആദീഹി ഉപ്പന്നോ ഉസ്സാഹോ വീരോതി വീരരസോതി സഞ്ചിതോ കവീഹി ഞാതോ, അയം വീരരസോ രണദാനദയായോഗാ യുദ്ധചാഗകരുണായോഗേന ഹേതുഭൂതേന തിവിധോ ഭവേ. തേ ഏവ രണദാനദയാ ഏവ ഇമാ അനുഭാവാ നാമ ഹോന്തി. ധിതിമത്യാദയോ ധിതിമതിഗുണഗബ്ബാദയോ ബൃഭിചാരിനോ ഭാവാ ഹോന്തിതി. യുദ്ധവീരദാനവീരദയാവീരവസേന വീരരസോ തിവിധോ ഹോതി. പതാപോ ച വിക്ഖമോ ചേതി ച, തേ ആദി യേസമിതി ച, രണോ ച ദാനഞ്ച ദയാ ചേതി ച, താഹി യോഗോതി ച, തയോ വിധാ പകാരാ അസ്സാതി ച, ധിതി ച മതി ചേതി ച, താ ആദി യേസമിതി ച വാക്യം.

വീരരസസ്സ ഉദാഹരണമേവം ദട്ഠഞ്ചം -

വിഞ്ഞാപേത്വാ കുവേരം സുമഹതി-
മപി ചേ'കോവകുമ്ഭണ്ഡസേനം,
ഉത്താസേത്വാ ഗഹേത്വാ മണിരതനവരം
ലക്ഖമാധായ ജൂതേ;
ജേത്വാ കോരബൃരാജം സചിവരതന-
മുദ്ധച്ച രഞ്ജതം സതമ്ഹാ,
ഏത്ഥാനേത്വാ'ദിയിസ്സം സുയുവതിരതനം

കോ മമേ'ത്ഥ'ത്ഥി ഭാരോതി.

കുവേരം വേസ്സവണമഹാരാജം വിഞ്ഞാപേത്യാ ബോധേത്യാ സുമഹതിമപി
കുമ്ഭണ്ഡസേനം അതിമഹന്തിം കുമ്ഭണ്ഡസേനം ഏകോവ ഉത്താസേത്യാ ഭയം
ജനേത്യാ മണിരതനവരം ഗഹേത്യാ ജൂതേ അക്ഖകീളായം ലക്ഖം ആധായ
പേത്യാ കോരബ്ധരാജം ജേത്യാ രഞ്ഞം സതമ്ഹാ രാജസമ്ബന്ധിനാ സതേന
സചിവരതനം അമച്ചരതനം ഉദ്ധച്ച ഉദ്ധരിത്യാ ഏത്ഥാനേത്യാ സുയുവതിരതനം
സോഭനഇത്ഥിരതനം ആദിയിസ്സം ഗണ്ഹിസ്സാമി, ഏത്ഥ യഥാവുത്തേസു മമ
കോ ഭാരോ അത്ഥിതി. ഏത്ഥ “കോ മമേത്ഥത്ഥി ഭാരോ”തി ഇമിനാ
ഉസ്സാഹസഞ്ചാതോ റായീഭാവോ പകാസിതോ. ഏതസ്സ ഉപ്പത്തിഉദ്ദിപനേസു
കാരണഭൂതസ്സ ഇത്ഥിരതനസ്സ
ആദാനവ്യാതനാഗരാജഗതപതാപവിക്ഖമാദിവിഭാവോ ച,
തന്തംരൂപപ്പകാസകകവിവചനസഞ്ചാതാനുഭാവോ ച
“വിഞ്ഞാപേത്യാ”ഇച്ചാദിനാ വാക്യസാമത്ഥിയേന പടിപാദനീയാ ഹോന്തി.
“സുമഹതിമപി കുമ്ഭണ്ഡസേനം ഏകോ”തി ച, “രഞ്ഞം സതമ്ഹാ
സചിവരതനമുദ്ധച്ചാ”തി ച ഇമേഹി ധിതിഉഗ്ഗതഗബ്ധാദയോ ച, “വിഞ്ഞാപേത്യാ
കുവേര”ന്തി ച, “ഉത്താസേത്യാ കോരബ്ധരാജ”ന്തി ച, “ഏത്ഥാനേത്യാ
ഇച്ചാദയോ”തി ച ഇമേഹി മത്യാദയോ ച ബൃഭിചാരിനോ ഭാവാ വിഭാവിതാ
ഹോന്തി. ഇമേഹി വിഭാവാനുഭാവബൃഭിചാരിഭാവേഹി യുദ്ധവീരരസോ
പോസിതോതി ദട്ഠഞ്ചോ. ഇമിനായേവ നയേന ദാനവീരാദയോ വിഞ്ഞാതഞ്ചാ.

ഭയറായീഭാവ

നന്തര. വികാരിസനസത്താദി-

ഭയുക്കംസോ ഭയാനകോ;
സേദാദയോ'നുഭാവേ'ത്ഥ,
താസാദി ബൃഭിചാരിനോ.

നന്തര. “വികാരി”ച്ചാദി. വികാരി അസഭാവപ്പവത്തോ വിരുദ്ധോ സനോ
സദോ സത്തോ ച, തേ ആദയോ യേസം സുത്താരഞ്ഞാദീനം
ഇത്ഥിനീചപ്പകതിസമ്ഭവന്താനം, വിഭാവാനം, ഗുരുആദീനം വാ ഉത്തമാനം,
തേഹി ജാതസ്സ ഭയസ്സ, കിത്തിമസ്സ വാ ഉക്കംസോ ഭയാനകോ നാമ രസോ.
ഏത്ഥ സേദകമ്പനപാദചലനാദയോ അനുഭാവോ, താസാദയോ ബൃഭിചാരിനോ.

നന്തര. ഇദാനി ഭയാനകരസസ്സ പോസനക്കമം ദസ്സേതി “വികാരി”ച്ചാദിനാ.
വികാരിസനസത്താദിഭയുക്കംസോ പകതിവിരഹേന വികാരവന്തേഹി
വിരുദ്ധേഹി അസനിസദാദിസദ്ദേഹി, രക്ഖസാദിസത്തേഹി വാ വിഭാവേഹി
ഹേതുഭൂതേഹി സഞ്ജാതോ സാഭാവികോ, കിത്തിമോ വാ ഭയപടിബന്ധോ
ഉക്കംസോ ഭയാനകരസോ നാമ ഹോതി. ഏത്ഥ ഭയാനകരസവിസയേ
സേദാദയോ ദാഹസരീരകമ്പനാദയോ അനുഭാവോ
കായികവാചസികപ്പയോഗസഞ്ചതാ അനുഭാവോ ഹോന്തി. താസാദി
ബൃഭിചാരിനോ താസസങ്കാദയോ ഇഹ ബൃഭിചാരിഭാവോ ഹോന്തിതി. സനോ
ച സത്തോ ചേതി ച, വികാരോ ഏതേസം അത്ഥിതി ച, വികാരിനോ ച തേ
സനസത്താ ചേതി ച, തേ ആദയോ യേസം സുത്താരഞ്ഞാദീനമിതി ച, തേഹി
ജാതം ഭയമിതി ച, മജ്ജേ പദലോപോ, തസ്സ ഉക്കംസോതി ച, സേദോ ആദി

യേശു കന്യാദീനമിതി ച, താസോ ആദി യേശു സങ്കാദീനമിതി ച വാക്യം. ഇത്മിനീചപ്പകതികാനം ഭയഹേതു വികാരിസനസത്താദി, ഉത്തമാനം ഗുരുആദി.

ഏതഥ ലക്വിയമേവം വേദിതഞ്ചം -

യം ദിട്ഠിസത്ഥപതന്നേ പരിപ്ഫുരന്തീ,
കുർഭണ്ഡരക്ഖസചമു ഗമിതാ സമന്താ;
ആചക്കവാളനഗ'മസ്സഗതം പുരീവ,
ഭോതോ മുഹും മുഹു'മപസ്സി സ പുണ്ണകോ'ഹന്തി.

ദിട്ഠിസത്ഥപതന്നേ ദിട്ഠിസല്പസമ്പാതന്നേ പരിപ്ഫുരന്തീ കന്യാമാനാ സമന്താ പരിസമന്തതോ ആചക്കവാളനഗം ചക്കവാളപഞ്ചതാവധി ഗമിതാ പലാപിതാ കുർഭണ്ഡരക്ഖസചമു കുർഭണ്ഡരക്ഖസാനം സേനാ യം അസ്സഗതം അസ്സപിട്ഠേ നിസിന്നകം ഭോതോ ഭവതം തുർഹാകം പുരീഇവ പുരിയാ ദസ്സനമിവ മുഹും മുഹും അപസ്സി ഖണേ ഖണേ അപസ്സിത്ഥ, സോ അഹം പുണ്ണകോ നാമ യക്ഖോതി. ഏതഥ “ദിട്ഠിസത്ഥപതന്നേ”തി ദിട്ഠിസത്ഥാരോപന്നേ ച “സ പുണ്ണകോ അഹ”ന്തി ഇമിനാ ച ഭയജനനസ്സ ഹേതുഭൂതവിരുദ്ധസത്തസഞ്ചാതാ വിഭാവാ നിദ്ദിട്ഠാ, “മുഹും മുഹു'മപസ്സി”തി രസാവത്ഥസമ്പത്തഭയുക്കംസസഞ്ചതോ ഠായീഭാവോ വിഭാവിതോ, “കുർഭണ്ഡരക്ഖസചമു ഗമിതാ സമന്താ ആചക്കവാളനഗ”ന്തി താസസങ്കാദികാ ബൃഭിചാരിനോ ഭാവാ ജോതിതാ. “പരിപ്ഫുരന്തീ”തി സേദകമ്പാദയോ അനുഭാവാ ദസ്സിതാ ഹോന്തി.

ജിഗുച്ഛാഠായീഭാവ

൩൬൫. ജിഗുച്ഛാ രുധിരാദീഹി,
പുത്യാദീഹി വിരാഗതോ;
ബീഭഷോ ഖോഭനൂ'ബ്ബേഗീ,
കമേന കരുണായുതോ;
നാസാവികുന്നനാദീഹി,
സങ്കാദീഹി'സ്സ പോസനം.

൩൬൫. “ജിഗുച്ഛാ”ഇച്ചാദി. രുധിരന്താദീഹി പൂതികിമിആദീഹി വിരാഗതോ ച ജാതാ ജിഗുച്ഛാ ഗരഹാ കമേന ഖോഭനോ ഉബ്ബേഗീ കരുണായുതോ ച ബീഭഷോ ഭവതി, നാസാവികുന്നനമുഖച്ഛദനാദീഹി അനുഭാവേഹി, സങ്കാവേഗാദീഹി ബൃഭിചാരിഹി ച അസ്സ പോസനം ഭവതീതി.

൩൬൫. ഇദാനി ബീഭഷരസസ്സ പോസനക്കമം ദസ്സേതി “ജിഗുച്ഛാ”ഇച്ചാദിനാ. രുധിരാദീഹി രത്തന്തഗുണാദീഹി ച, പുത്യാദീഹി പൂതികിമിആദീഹി ച, വിരാഗതോ വിരത്തഭാവേന ചാതി ഇമേഹി തീഹി വിഭാവേഹി ഹേതുഭൂതേഹി ഉപ്പജമാനാ ജിഗുച്ഛാ കമേന രുധിരാദീനം തിണ്ണം വിഭാവാനം പടിപാടിയാ ഖോഭനോ അനവട്ഠാനോ അസമാഹിതോ ഉബ്ബേഗീ ഉബ്ബേഗവാ കരുണായുതോ സോകരൂപേന സഹിതോ ചാതി ഏവം ബീഭഷോ രസോ നാമ ഹോതി. നാസാവികുന്നനാദീഹി നാസസങ്കോചനമുഖപിദഹനാദീഹി അനുഭാവേഹി ച സങ്കാദീഹി ച സങ്കാആവേഗാദീഹി ബൃഭിചാരിഭാവേഹി ച കരണഭൂതേഹി അസ്സ ബീഭഷരസസ്സ പോസനം ഹോതീതി. രുധിരാദീസു തീസു

പദേശു, ഖോഭനാദീസു തീസു ച ഗമ്യമാനത്താ അപുത്തോപി ചസദ്ഭോ
യോജേതബ്ബോ, തസ്മാ ഖോഭനാദീഹി തീഹി യുത്തോവ ബീഭച്ഛരസോ നാമാതി
ദട്ഠബ്ബോ. രുധിരം ആദി യേശം അന്താദീനമിതി ച, പുതിആദി യേശം
കിമിആദീനമിതി ച, ഉബ്ബേഗോ അസ്സ ബീഭച്ഛസ്സ അത്ഥിതി ച, കരുണേന
ആയുതോതി ച, നാസായ വികുനനം സങ്കോചനമിതി ച, തം ആദി യേശം
മുഖച്ഛാദനാദീനമിതി ച, സങ്കാ ആദി യേശം ആവേഗാദീനമിതി ച വാക്യം.

ഇമസ്സ ബീഭച്ഛസ്സോദാഹരണമേവം വേദിതബ്ബം -

യക്ഖാ മച്ചകരങ്കകങ്കനധരാ യേ നിമ്മിതാ പുണ്ണകേ-
നു'ത്തംസീകതപാണിപല്ലവധരാ ഹാരികതന്തോരഗാ;
ലിത്താ ലോഹിതകുങ്കുമേഹി വിധുരേണേ'തേ പിവന്താ വസാ-
മജ്ജം സീസകപാലപാതിഹി പുരേ യുത്താ വിയോ'പേക്ഖിതാതി.

പുണ്ണകേന യക്ഖേന നിമ്മിതാ മച്ചകരങ്കകങ്കനധരാ
മനുസ്സട്ഠിസഞ്ചാതകരഭൂസനധാരിനോ ഉത്തംസീകതപാണിപല്ലവധരാ
മത്ഥകമാലികതഹത്ഥതലസഞ്ചാതപല്ലവധാരിനോ ഹാരികതന്തോരഗാ
മുത്താഹാരികതമനുസ്സന്തസഞ്ചാതഉരഗസമ്പയുത്താ ലോഹിതകുങ്കുമേഹി
രുധിരസഞ്ചാതകുങ്കുമകക്കേഹി ലിത്താ സീസകപാലപാതിഹി
സീസകപാലസഞ്ചാതേഹി സരാവേഹി വസാമജ്ജം വസാസഞ്ചാതസുരം പുരേ
അഭിമുഖേ പിവന്താ യേ യക്ഖാ സിയും, ഏതേ യക്ഖാ വിധുരേണ
പണ്ഡിതേന യുത്താവിധ നഗരേ സുരാധുത്താ വിധ ഉപേക്ഖിതാ ഹോന്തിതി.
ഇഹ “ലിത്താ ലോഹിതകുങ്കുമേഹി”തി ച “ഉത്തംസീകതപാണിപല്ലവധരാ”തി
ച “ഹാരികതന്തോരഗാ”തി ച ഇമേഹി ചിത്തക്ഖോഭകാരണഭൂതോ
രുധിരാദിവിഭാവോ ച, “മച്ചകരങ്കകങ്കനരോ”തി ച “സീസകപാലപാതിഹി
വസാമജ്ജം പിവന്താ”തി ച ഇമേഹി ഉബ്ബേഗവന്തസഭാവസ്സ ഹേതുഭൂതോ
പുത്യാദിവിഭാവോ ച പകാസിതോ. കരുണായുതസഭാവസ്സ
കാരണഭൂതവിരജ്ജനവിഭാവോ ച നാസാവികുനനാദിഅനുഭാവോ ച
സങ്കാവേഗാദിബുഭിചാരിഭാവോ ച ബീഭച്ഛസഞ്ചാതായീഭാവോ ചാതി ഇമേ
സബ്ബേ വാക്യസാമത്ഥിയേന ഗമ്മാതി വേദിതബ്ബാ.

വിമ്ഹയായീഭാവ

൩൬൩. അതിലോകപദത്ഥേഹി,
വിമ്ഹയോ'യം രസോ'ബ്ഭൂതോ;
തസ്സാ'നുഭാവാ സേദസ്സു-
സാധുവാദാദയോ സിയും;
താസാവേഗധിതിപ്പണ്ണാ,
ഹോന്തേ'ത്ഥ ബുഭിചാരിനോ.

൩൬൩. “അതി”ച്ചാദി. അതിലോകേഹി ലോകാതിവുത്തീഹി
മായാദിബുഗേഹാരാമാദീഹി പദത്ഥേഹി ജാതോ അയം വിമ്ഹയോ
ചിത്തവികാരസഞ്ചാതോ റായീഭാവോ അബ്ഭൂതോ രസോ നാമ.
സേദഅസ്സുസാധുവാദരോമഞ്ചാദയോ തസ്സ അനുഭാവാ സിയും, താസാദയോ
ബുഭിചാരിനോ ഹോന്തിതി.

നന്ത. ഇദാനി വിമ്ഹയരസസ്സ പോസനക്കമം ദസ്സേതി “അതി”ഇച്ചാദിനാ. അതിലോകപദത്വേഹി ലോകദ്വിതീമതിക്കമ്മ പവത്തേഹി മായാദിബുഭവനആരാമവിമാനാദിപദത്വേഹി ഹേതുഭൂതേഹി ഉപ്പജ്ജമാനോ അയം വിമ്ഹയോ ചിത്തബ്യാപനസഞ്ചാരോ റായീഭാവോ അബ്ഭുതരസോ അബ്ഭുതരസോ നാമ ഭവേ, സേദസ്സുസാധുവാദാദയോ തസ്സ അബ്ഭുതരസസ്സ അനുഭവാ സിയും, താസാവേഗധിതിപ്പത്താ ഏതഥ അബ്ഭുതരസവിസയേ ബുഭിചാരിനോ ഭാവാ ഹോന്തിതി. അതിക്കത്താ ലോകമിതി ച, തേ ച തേ പദത്വം ചേതി ച, സാധുഇതി വാദോതി ച, സേദോ ച അസ്സു ച സാധുവാദോ ചേതി ച, തേ ആദി യേസം രോമഞ്ചാദിനമിതി ച, താസോ ച ആവേഗോ ച ധിതി ച പത്താ ചേതി ച വാക്യം.

ഇമസ്സ അബ്ഭുതരസസ്സോദാഹരണമേവം ദട്ഠഞ്ചം -

സ പുണ്ണകേനാ’ഹടനേകഭിംസനേ-
സ്വ’ഹോ നടേനേവ സുനിച്ചലോ’ചലാ;
നിപാതിതോ തേന അവംസിരോപതം,
അസന്തസം തം മിനി ദിട്ഠിയട്ഠിയാതി.

സോ വിധുരപണ്ഡിതോ പുണ്ണകേന യക്ഖേന നടേന ഇവ അനേകവികാരദസ്സനകേന നാടകേന വിധ ആഹടനേകഭിംസനേസു ഭയത്തമാനീതാനേകവിധഭിംസനേസു വത്തമാനേസു സുനിച്ചലോ തേന പുണ്ണകേന അചലാ സട്ഠിയോജനുബ്ബേധകാളാഗിരിപബ്ബതമത്ഥകതോ നിപാതിതോ അവംസിരോപതം അധോസീസം പതന്തോ അസന്തസം ഏവം അപ്പതിട്ഠേപി അനുത്തസന്തോ തം പബ്ബതം ദിട്ഠിയട്ഠിയാ മിനി പമാണമകാസി, അഹോ അച്ഛരിയന്തി. ഏതഥ ഭയഹേതുമ്ഹി സതി ഭീതിയാ ച തത്ഥ പരിജാനനാഭാവസ്സ ച ലോകസഭാവത്താ തമതിക്കമ്മ ഭയകരണേ അസന്താസസ്സ ച ദിട്ഠിയാ പബ്ബതമിനനസ്സ ച പവത്തഭാവകമനേന ലോകാതിക്കന്തപദത്വസഞ്ചാരോ വിഭാവോ “അസന്തസം തം മിനി ദിട്ഠിയട്ഠിയാ”തി ഇമിനാ പകാസിതോ. “അഹോ”തി വചനേന, തസ്സ സാമത്ഥിയേന ച സാധുവാദസേദഅസ്സുആദയോ അനുഭവാ വിഭാവിതാ. താസആവേഗധിതിച്ചാദിബുഭിചാരിഭാവോ, വിമ്ഹയസഞ്ചാരായീഭാവോ ച സമുദിതവാക്യസാമത്ഥിയേന ജോതിതോ.

സമഠായീഭാവ

നന്തഠായീഭാവോ സമോ മേത്താ-
ദയാമോദാദിസമ്ഭവോ;
ഭാവാദീഹി തദു’ക്കംസോ,
സന്തോ സന്തനിസേവിതോ.

ഇതി സഞ്ചരക്ഖിതമഹാസാമിപാദവിരചിതേ

സുബോധാലങ്കാരേ

രസഭാവാവബോധോ നാമ പഞ്ചമോ പരിച്ഛേദോ.

സുബോധാലങ്കാരോ സമത്തോ.

൩൬൭. “ഓയി”ച്ചാദി. മേത്താദിസമ്ഭവോ സമോ ഉപസമസങ്ഖാതോ ഓയിഭാവോ ഭവതി, തദനുരൂപേഹി ഭാവാനുഭാവേഹി തസ്സ ഉക്തസോ യസ്സ, സോ സന്തോ നാമ രസോ ഭവതി, സോ ച സന്തനിസേവിതോതി.

ഇതി സുബോധാലങ്കാരേ മഹാസാമിനാമികായം ദീകായം

രസഭാവാവബോധോ പഞ്ചമോ പരിച്ഛേദോ.

൩൬൭. ഇദാനി സന്തരസസ്സ പോസനക്കമം ദസ്സേതി “ഓയി”ച്ചാദിനാ. മേത്താദയാമോദാദിസമ്ഭവോ മേത്താകരുണാപീതിആദിവിഭാവേഹി സമ്ഭൂതോ സമോ കായചിത്തോപസമോ ഓയിഭാവോ നാമ ഹോതി, ഭാവാദിഹി ബൃഭിചാരിഭാവാദിഹി കരണഭൂതേഹി, അപിച തസ്സ സമസ്സ അനുരൂപേഹി ബൃഭിചാരിഭാവാനുഭാവേഹി തദുക്തസോ തസ്സ ഓയിഭാവസ്സ ഉക്തസയുത്തോ സന്തനിസേവിതോ സാധൂഹി സേവിതോ സന്തോ സന്തരസോ നാമ ഹോതീതി. മേത്താ ച ദയാ ച മോദോ ചേതി ച, തേ ആദയോ യേസമിതി ച, തേഹി സമ്ഭവോ യസ്സേതി ച, തസ്സ ഉക്തസോ അസ്സ സന്തസ്സേതി ച, സതം നിസേവിതോതി ച വാക്യം.

അസ്സ സന്തരസസ്സോദാഹരണമേവം ദട്ഠം -

ഏതേസു കേസരികരീസ്വ’പി വേഠയന്തേ,
നാഗേ നഗം മദഗജേ വിയ വേളുഗുമ്പം;
യക്ഖേ വിചാലയതി നോചലി ഈസകമ്പി,
സന്തിം ഗതോവ വിധുരോ മധുരാപി ഭാവോതി.

കേസരികരീസു സീഹഹത്ഥീസു ഏതേസു അപി ഭിംസനാകാരേണ സമീപമാഗച്ഛന്തേസുപി നാഗേ വേഠയന്തേപി നാഗേസു സരീരം വേഠയന്തേസുപി. ജാത്യാപേകഖായേകവചനം, വേളുഗുമ്പം മദഗജേ വിയ വിചാലയതി മദഗളിതഹത്ഥിമ്ഹി ചാലേന്തേ ഇവ യക്ഖേ പുണ്ണകേ നഗം കാളാഗിരിപബ്ബതം വിചാലയതിപി അനേകപ്പകാരേ ചാലേന്തേപി വിധുരോ പണ്ഡിതോ സന്തിം ഗതോവ നിബ്ബാനം ആലമ്ബണകരണവസേന സമ്പത്തോ വിയ ഫലസമാപത്തിസമാപനോ ഇവ അഥ വാ ദിട്ഠയമ്മനിബ്ബാനസങ്ഖതനിരോധസമാപത്തിസമാപനോ വിയ ഈസകമ്പി അപ്പകമ്പി മധുരാഭാവോ അപി മധുരസഭാവതോപി നോ ചലി, നിസിന്നട്ഠാനതോ പഗേവാതി അധിപ്പായോ. ഏതഥ ധാവനരോദനകമ്പനാദീനം കരണഭൂതം സീഹാദീനമാഗമനം നാഗവേഠനം പബ്ബതകമ്പനത്തിആദീസു വത്തമാനേസുപി നിബ്ബികാരത്തേന സന്തിം ഗതോതി ഇമിനാ സന്തരസസ്സ പകതിഭൂതേ ഉദ്ദേശേ ദസ്സിതോ നവമോ ഓയിഭാവോ ദസ്സിതോ ഹോതി, ഏതസ്സ ഉപ്പത്തിഉദ്ദീപനാനം കാരണഭൂതാ മേത്താദയാമോദാദിവിഭാവോ സാമത്ഥിയാ ദസ്സിതാ ഹോതീതി. ധിതിമതിസതിആദയോ തദനുരൂപബൃഭിചാരിഭാവോ ച താദിസാനുഭാവോ ച “ഏതേസു വേഠയന്തേ വിചാലയതീ”തി ഇമിനാ, സകലവാക്യസാമത്ഥിയേന ച പകാസിതാതി ദട്ഠം.

ഇതി സുബോധാലങ്കാരനിസ്സയേ

രസഭാവാവബോധോ നാമ പഞ്ചമോ പരിച്ഛേദോ.

സുബോധാലങ്കാരടീകാ സമത്താ.